

REESE LIBRARY

UNIVERSITY OF CALIFORNIA.

Recoved Mar. 27 . 1893.

Leasin No. 50529 (Liss No. 12)

This book is DUE on the last date stamped below

BOUTHERN BRANCH

BALLEORNIA

LIL RY

LOCALIST

P. PAPINII STATII

OPEKA OBSIA.

23 2003

P. PAPINII STATII

OPERA OMNIA.

VOL. II.

Digitized by the Internet Archive in 2008 with funding from Microsoft Corporation

P. PAPINII STATII

OPERA OMNIA

EX EDITIONE BIPONTINA

CUM NOTIS ET INTERPRETATIONE

IN USUM DELPHINI

VARIIS LECTIONIBUS

NOTIS VARIORUM

RECENSU EDITIONUM ET CODICUM

ET

INDICE LOCUPLETISSIMO

ACCURATE RECENSITA.

75373

VOLUMEN SECUNDUM.

下

LONDINI:

CURANTE ET IMPRIMENTE A. J. VALPY, A. M.
1824.

FA 6165 Y24

P. PAPINII STATII

THEBAIDOS

LIBER I.

ARGUMENTUM.

ŒDIPUS, ut se patrem interfecisse, et matrem uxorem duxisse cognovit, dolore percitus, sibi oculos ernit, et occultando dedecori, se in subterraneum locum condit. Œdipi filii, Eteocles et Polynices, patrem nec invisunt in calamitate, nec solantur: quibus graviter infensus numina Inferorum ac præcipue Tisiphonen furiam, injuriarum parentibus illatarum vindicem acerrimam, in eos invocat. Tisiphone Thebas advolat, vixque regiæ domus limen attigit, cum motus insoliti in fratrum animis orinntur. Furor, invidia, odium, discordia, et regnandi cupido, mentes eorum invadunt. Convenerat inter Eteoclem et Polynicem, ut alternis annis regnarent, et ut qui privatus foret, solum exilio verteret. Jupiter Deorum concilium convocat; exponit scelera quibus principes, tam Thebani, quam Argivi, obstringerentur: dicit apud se statuisse, utrosque meritis pænis afficere, licet a se originem ducant: bellum, quo id fieret, inter eos coneitaturum: ejus cansas fore nuptias Polynicis Thebani cum Argia Adrasti Argivorum regis filia. Juno Argivos suos defendere frustra nititur: nam Jupiter Stvgem obtestatus, se nullius precibus ab hoc proposito deterritum iri, Mercurium ad Plutonem mittit, cum mandatis, nt Laium in superas auras remittat, qui Eteocli nepoti referat, Diis visum, ut ipse regnum retineat, et fratrem id ex conventu repetentem armis repellat. Inde belli semina. Polynices, vitæ suæ a fratre timens, clam Thebis aufugit, et per devios tramites, nocte pluviosa et procellosa, ægre tandem Argos pervenit, et urbem ingressus, in vestibulo regio procubuit, somnum capturus. Adrastus tune Argis imperabat. Huic duæ filiæ forma præstantes, quarum de nuptiis cum oraculum consuluisset, responsum retulerat, Leonem et Aprum sibi generos fore. Id responsi patris animum admodum angebat; Amphiarans enim, etsi vates peritissimus, illnd explicare non poterat. Tydeus Calydona patriam fugiens ob cædem fratris, eadem nocte pluviosa et procellosa interceptus, Argos et ipse accedit; et cum in vestibulo regio requiescere vellet, a Polynice, qui prior venerat, prohibetur. Primum Delph, et Var, Clas. Stat.

probra invicem et minas jactaut; mox ad manus veniunt. Ad strepitum Adrastus excitatur, et facibus accensis egressus, duos adolescentes sauguine respersos videt. Sciscitatus, cujus generis essent, et quæ irarum causæ, Tydeus se Enei Calydonis regis filium, Polynices, splendorem natalium non sibi deesse, respondit: parentum tamen nomina reticet. Adrastus, mitigatis eorum animis, in Regiam eos introducit; utrumque oculis perlustrat, et hunc leonis pelle, illum apri exuviis indutum cernens, conjecit eos esse, quos sibi generos fata destinabant. Nocti gratias agit, quod ejus ope, solicitudine, qua dudum urgebatur, liberatus esset. Sacrificia fieri, dapesque afferri, ac filias accersiri jubet. Saeris demum peractis, memor Tydeum prius dixisse, ab Œneo se ortum, ad Polynicem conversus, ab eo, quibus parentibus natus esset, postulat. Polynices paulum cunctatus, Cadmum generis sui auctorem, Thebas patriam, Jocastam matrem esse dicit; patrem non nominat. Cui Adrastus respondet celare frustra illum velle, quæ omnibus nota essent; verum parentum scelera liberis non nocere, modo parentes non imitentur. Tandem Adrastus hymnum in honorem Apollinis canit.

Fraternas acies, alternaque regna profanis Decertata odiis, sontesque evolvere Thebas,

Pierius ardor subiit animum enarrandi fraterna bella, et regnum vicibus haben-

Singulis Thebaidos libris, si hunc primum librum excipias, præfixa sunt Argumenta in membranis. Argumentum vero, quod initio lunjus libri desideramus, olim extitisse indicio nobis est Lactantius, qui ejus mentionem facit in Commentariis.—1 Quidam codd. Barthii: cognataque regna; et ita legit Lactantius, et citat media ætate scriptor Chronici Laurishamensis; alternaque Rom. Aldd. Colin. Grypli. Basil. Plant. &c.—2 Dicertata codex quidam, quem citat Barthius in Advers. lib. xvi. cap. 20. sontisque evolvere

NOTÆ

Thebaidos] Thebais nomen sumit ab argumento: continet enim bellum quod inter Eteoclem et Polynicem ad Thebas gestum est.

1 Fraternas acies] Polynices enim et Eteocles, inter quos bellum hoc Thebanum gestum est, erant fratres, et Œdipi filii: in eoque ambo mutuis vulneribus cecideruut. Alternaque regna] Vacuo per abdicationem Œdipi Thebarum regio solio, Eteocles et Polynices pacti sunt, ut alternis annis imperarent. Sic Procas

rex Albanorum, filiis Amulio et Numitori regnum annuis vicibus habendum reliquit. Profunis] Bene profanis. Omnes enim discordiæ et inmicitiæ inter fratres et propinquos impiæ sunt et profanæ.

2 Decertata] Bernartius, et ceteri Interpretes, pro 'valde et pertinaciter certata,' acceperunt; præpositio enim 'de' in compositione plerumque auget: ut in 'deamo,' 'depereo,' et similibus. Barthius vero neminem Interpretum vim hujus verbi percePierius menti calor incidit. Unde jubetis Ire Deæ? Gentisne canam primordia diræ? Sidonios raptus, et inexorabile pactum

5

Legis Agenoreæ? scrutantemque æquora Cadmum?

dum, decertatum impiis inimicitiis, ac Thebas nocentes. A quo tempore, Dea, imperatis incipere? an dicam originem pravæ familiæ? raptum virginis Sidoniæ, et inflexibilem conditionem mandati Agenoris? et Cadmum percurrentem maria? Res

Rom. et vet. Lindenbrogii; sontesque exolvere Exc. Cantab .- 5 Sydonios raptus Ald. 1. 'Scitius quidvis dixisset, quam pactum.' Barth. Nescio quis con-

NOTÆ

pisse dicit; sed decertata significare, ' perdita et amissa concertando: et ita veterem Glossographum intellexisse; apud quem : 'Decertata, certando amissa. Nenter enim tepuit, quod uterque alteri invidit. Quia quod propter illi fratricidium fecerunt, id post cos habuit Creon.' Hunc sensum confirmare potuisset Barthius duobus locis Thebaidos, uno lib, IV, 'Ah miseri morum! bellatis sanguine tanto, Et saltus dux alter habet.' Ubi Etcocles et Polynices duobus tauris comparantur, qui secum invicem pugnant, ut avita pascua, et communem montem defendant. Altero vero lib, xII, 'Nil actum bello. Miseri, sic dum arma movetis, Vicit nempe Creon.' Sontes] Thebæ dienntur sontes, vel propter præsentia bella : quia Thebani contra fidem, ut credibile est, utrique fratri datam, a partibus Eteoclis contra Polynicem regnum ex conventu repetentem steterunt; vel sontes propter Œdipum, qui patrem occiderat, et matrem uxorem duxerat; vel τδ sontes non refertur ad Thebanos, sed ad eorum principes Etcoclem et Polynicem. Thebas] Thebæ, urbs olim clarissima Bæotiæ, Liberi Patris, et Herculis patria, quam alii ab Ogyge, alii a Cadmo conditam tradunt. Dicta fuit Επτάπυλος, a septem portis, quarum nomina referentur Theb. viu. Erat alia ejusdem nominis in Ægypto 'Εκατόνπυλος, a centum portis, cognominata, et alia in Cilicia, Eetionis regia, patria Andromaches, Hectoris uxoris, quam idcirco 'Thebaidem' vocat Ovidius. Nomen hodie retinet.

3 Pierius] Poëticus, seu a Musis, quæ Pierides dictæ sunt, immissus. Unde jubetis] Multa enim sunt principia historiæ Thebanæ.

4 Dea Veteres crediderunt Deas esse, quæ scribendis carminibus præerant, et Musas vocabant. lebantque Poëtæ eas invocare initio snornm operum. Gentis diræ] Gens hic pro familia regia principum Thebanorum sumitur; et dicitur 'dira' propter eorum scelera.

5 Sidonios raptus Intelligit raptum Europæ, Agenoris regis Tyri et Sidonis filiæ, a Jove in taurum converso. Et inexorabile pactum Legis Agenorea? scrutanteinque æquora Cadmum] Enropa rapta, Agenor jussit Cadmo filio navem conscendere ad perquirendam et recuperandam sororem; eique interminatus est perpetuum exilium, nisi eam reduceret; unde hic inexorabile pactum Legis Agenorea dicitur. Sidonios Pro Tyrios, ob propinquitatem Tyri et Sidonis, licentia poëtis familiari : vel quia Agenor utriusque

Longa retro series, trepidum si Martis operti Agricolam infandis condentem prælia sulcis Expediam, penitusque sequar, quo carmine muris Jusserit Amphion Tyrios accedere montes. Unde graves iræ cognata in mænia Baccho,

10

altius repetenda foret, si referrem trepidum satorem belli latentis, supponentem certamina sulcis consecleratis, et si prorsus exponerem, quo cantu Amphion imperaverit saxa appropinquave construendis manibus Thebanis: qua de causa exarsit ira

jectahat, factum.—10 Jusscrat Rom. Jusscrit Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c. et sic Petrens. Tyrios Petrens. et omnes codd. Gronovii, qui

NOTÆ

rex erat. Sidon autem est celeberrimum et antiquissimum emporium
ad mare Phænicium: quod nomen
sortitum est ab abundantia piscinm:
nam Saïd piscatio Phænicibus significatur. Tyro distabat fere ducentis
stadiis, ut habet Strabo. Hodie vocatur Saïd.

7 Trepidum Agricolam] Cadmum. Cadmus, sorore non reperta, cum ex oraculi responso venisset in ea loca in quibus postea Thebas condidit, draconem Marti sacrum, qui comitum suorum aliquos occiderat, interfecit, et avulsis eins dentibus, Minervæ monitu, ac satis, orti sunt repente homines armati, qui se mutuis vulneribus conciderant, quinque exceptis, qui se Cadmo conjunxerunt. Trepidum] Quis enim non horresceret, si prodeuntes e terra bellatorum copias videret? Martis Belli. Martem sumi pro bello apud Poëtas passim Operti] Id est, latentis in obvinm. dentibus satis draconis. Vide Ovid. Met. III.

8 Infandis] Quia pepererunt armatos homines. Condentem pratia sulcis] Imitatus est Papinius Propertium, qui loquens de Medea, hwc ait lib. It. Eleg. 10. 'Colchis flagrantes adamantina sub juga tauros Egit, et armigera prælia sevit humo.'

9 Quo carmine muris Jusscrit Amphi-

on Tyrios accedere montes] Amphion Jovis, vel, nt alii volunt, Mercurii filius fuit; a quo enm lyram accepisset, moti dulcedine cantus lapides sponte se muris Thebarum construendis admoverunt. Locus fabulæ datus, quod Amphion Thebas muris et turribus cinxerit, ac fidibus præclare cecinerit: vel potius, ut ait Solinus, quod 'affatus suavitate homines rupium incolas et incultis moribus rudes ad obsequii civilis perduxit disciplinam.'

10 Tyrios] Thebanos. Thebani enim a Tyriis originem ducebant. Verum Gronovius legendum censet Tyriis, etsi fateatur omnes Mss. codices habere Tyrios, nt ad muros referant: rectius quippe dieit Thebanis muris accedere saxa, quam saxa Thebana muris accedere. Montes] Hyperbolice, pro grandibus saxis.

11 Unde graves iræ cognata in mænia Baccho] Per mænia hic personæ intelligantur. Duplex autem potest esse sensus hujusce versus. Nam aut graves iræ possunt esse Bacchi in cognata sibi mænia, aut alterius in mænia cognata Baccho. Priori sensu intelligitur de Baccho graviter irato Pentheo, ob spreta orgia sua: unde discerpi eum fecit a propria matre; et hic mænia pro Pentheo accipit Poëtu. Cognata] Quia Bacchus et Pentus.

Quod sævæ Junonis opus, cui sumserit arcum Infelix Athamas, cur non expaverit ingens Ionium socio casura Palæmone mater. Atque adeo jam nunc gemitus, et prospera Cadmi

15

Bacchus in consanguineam urbem: quod opus immitis Junonis; in quem miser Athamas arcum ceperit: cur genitrix, se præcipitatura comite Palæmone, non exhorruerit magnum mare Ionium. Verum jam nunc patiar sileri res Cadmi adversas, et

cum Barthio malit Tyriis.—12 Codex Behot, cur sumpserit arcus; codd. Barthii, Lindenbrogii, et Petrens. cum Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c. cui sumpserit arcus; Rom. et Venett. 3. 4. arcum, quod receperunt Lindenbrog. Cruc. Gevart. Dan. Heins. et Gronov. improbante Barthio.—15 Atque adeo Petrens. codex Behot. Rom. et Venett. quod receperunt Lindenbrog. Cruc. Gevart. Dan. Heins. et Gronov. Atque ideo Barthii membranæ cum

NOTE

theus consobrini erant; Agave enim, mater Penthei, matertera erat Bacchi. Posteriori sensu intelligi potest de Junone, quæ non contenta perdidisse Semelem matrem Bacchi, quem ex Jove susceperat, (unde gravissimæ iræ,) ultionem suam in omne genus Bacchi extendit, præcipue in sorores matris ejus, nempe Iuo, Autonoën, et Agaven; et hie mænia sumeret Poëta, pro sororibus Semeles. Vel quia Iuo, Autonoë, et Agave, materteræ Bacchi erant. Prior sensus mihi verior videtur.

12 Quod sævæ Junonis opus] Nota fabula, ut Semele per fraudem Junonis decepta est, cum illius suasu petiisset a Jove ut ad se veniret ea majestate qua solebat ad Junonem. Vide Ovid. Met. 11. Sævæ] Quia Juno acerrimo odio semper pellices Jovis prosecuta est, omnesque, quantum potuit, perdidit. Cui sumscrit arcum Infelix Athamas] Athamas rex Corinthi furore a Junone immisso percitus, arrepto arcu, Learchum filium sagittis confixit. Infelix] Quia in proprium sanguinem sæviit.

13 Cur non exparerit ingens Ionium, socio casura Palamone mater] Ino, ux-

or Athamantis, ut vidit furentem maritum occidisse Learchum alterum ex filiis, metu secum altero Melicerta e Moluride petra in mare Ionium præcipitem egit. Hi autem, miseratione Nereidum, in numerum Deorum marinorum relati sunt; Ino Lencothoë, filius vero Palæmon Græcis dietus fuit : Latinis autem Mater Matuta, et Deus Portunus. Ingens Ionium] Supple 'mare.' Ionium autem mare est ea pars maris Mediterranci, quæ inter Siciliam, Peloponnesum, et Cretam extenditur. Ptolemæns vero in descriptione Macedoniæ, eam quoque portionem Sinus Adriatici, quæ oram Macedoniæ alluit, mari Ionio ascribit.

15 Gemitus] Adversa. Quod profugus e patria sedes alias quærere coactus fuerit: quod ejus filiæ in gravissimas calamitates inciderint; quodque ipse tandem regno expulsus confugerit in Illyricum, ubi cum Harmonia uxore in serpentem conversus fuit. Prospera] Quod Thebas florentissimam civitatem condiderit; Harmonian, filiam Veneris et Martis, uxorem duxerit, et avus Bacchi per Semelen filiam fuerit.

Præteriisse sinam: limes mihi carminis esto Œdipodæ confusa domus: quando Itala nondum Signa, nec Arctoos ausim sperare triumphos, Bisque jugo Rhenum, bis adactum legibus Istrum,

secundas. Sola confusa Œdipi familia sit mihi terminus operis; cum non audeam sperare celebrare Itala vexilla, nec triumphos de Septemtrione actos, Rhenum bis jugo, et Danubium bis imperio submissum, et conjuratos Dacos deturbatos ex

Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant.—18 Petrensis: spectare triumphos; et sic codex Burmanni a manu pr. sperare Behot. codex Burm. a manu sec. Rom. Venett. 3. 4. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c. Marklandus ad Sylv. 1. 4. 91. legit spirare triumphos; et sic etiam conj. Heinsius ad Ovid.

NOTÆ

17 Œdipodæ] Œdipus, Laii et Jocastes filius, nt primum natus est, in monte Cithærone fuit expositus. (Lains oraculum acceperat, se a filio, si quis sibi ex Jocasta nasceretur, aliquando occisum iri.) Œdipus ibi repertus a Phorbante pastore portatus fuit ad Meropen uxorem Polybi Corinthiorum regis, qui eum pro filio educavit. Œdipus autem grandior factus, comperit se non esse Polybi filium; quapropter consultum ivit Oraculum, a quo accepit, se patrem in Phocide inventurum: quo cum venisset, Laium patrem illac iter facientem imprudens interfecit. Victa mox Sphynge, rex a Thebanis salutatus, Jocastam matrem uxorem duxit; ex qua quatuor liberos suscepit. Exorta demum gravi pestilentia, respondit oraculum, buic finem non fore, nisi cædes Laii vindicaretur: facta igitur hujus cædis diligentissima conquisitione, accepit Œdipus se et patrem interfecisse, et matrem in matrimonio habnisse: unde tanto dolore correptus fuit, ut sibi ipsi oculos ernerit, regnoque abdicato, in locum obscurissimum se condiderit. Quæ omnia postea explicabuntur, Confusa domus] Nam in ea familia omnia jura naturæ turbata sunt, quia idem filius, et maritus, cadem mater et uxor, iidem liberi, ac nepotes. Quando Itala nondum Signa, nec Arctoos ausim sperare triumphos] Supple 'celebrare.' Arctoos triumphos] Intelligit duos legitimos triumphos, quos Domitianus egit de Cattis ac Dacis post varia prælia: de Sarmatis lauream modo Jovi Capitolino retulit, ut discimus ex Suetonio in Domitiano. Arctoos] Quia hi populi positi sunt Septemtrionem versus, qui Græcis Arctos dicitur ab ursa majori et minori, quibus subjacet Septemtrio, άρκτδς enim Græcis ursam significat. Ausim] Pro audebo, vel audeam. Sie Virg. Ecl. 111. 'De grege non ausim quicquam deponere tecum.' Et Georg. 11. 'Ausim vel tenui vitem committere sulco.'

19 Bisque jugo Rhenum] Innuere vult Cattos, Rheni accolas, victos fuisse a Domitiano, ac sub jugum missos. Rhenum] Rhenus notissimus Europæ fluvius, Galliam a Germania dividens. Celebris olim transitu Julii_Cæsaris, sed paucis ante annis clarior transitu Ludovici Magni Gallorum regis. Efficit autem illam nominatissimam Batavorum seu Holandorum insulam, nupera clade memorabiliorem, quam longinquis per omnia maria navigationibus: beneque actum est, ut essent populi, qui

Et conjurato dejectos vertice Dacos: Aut defensa prius vix pubescentibus annis 20

monte, aut bella pro Jove prius gesta a Domitiano vix pubertatem ingresso. Et tu,

Met. v. 348. Vide Drakeub. ad Sil. xvi. 536.-20 Nonnulli disjectos.-21

NOTÆ

totum orbem, vel coloniis, vel fæderibus, ac commercio tenerent, ut famam invicti regis, tanquam futuri rerum domini, longe lateque per omnes gentes ferrent. Bis adactum legibus Istrum Intelligit Dacos Danubii accolas, a Domitiano bis victos, ac leges Romanas recipere coactos. Istrum Ister seu Danubius ortus, ut ait Plinius lib. IV. cap. 12. 'in Germaniæ jugis montis Abnobæ, ex adverso Raurici Galliæ oppidi, multis ultra Alpes millibus, ac per innumeras gentes lapsus Dapubii nomine, immenso aquarum auctu, et unde primum Illyricum alluit, Ister appellatus, sexaginta amnibus receptis, medio ferme eorum navigabili, in pontum vastis sex, vel, ut alii, septem fluminibus evolvitur.' Hodie vocatur Donau.

20 Et conjurato dejectos vertice Dacos | Daci, populi Transdanubiani, qui ad Septemtrionem Carpatho monte a Polonis disterminantur, habentque ad Occasum Tibiscum fluvium: ad Meridiem vero et Ortum ad Danubium usque extenduntur. Hodie dividuntur in plures populos, Transylvanos, Zypserlandios, Rascios, Servios, et Bulgaros. Dicuntur dejecti vertice, quia hæc gens montibus inhærebat, ut observavit Florus lib. IV. ' Daci montibus inhærent.' Ob idque Papinius semper hanc gentem per 'montem' designat. Equo Maximo: 'Tu tardum in fædera montem Longo Marte domas.' Et Lacrymis Etrusci: 'Hæc est, quæ victis parcentia foedera Cattis, Quæque suum donat Dacis clementia montem.' Verisimile est etiam, eorum regiam in editissimo aliquo ac munitissimo monte sitam fuisse, ut patet ex Dionis Epitome, ubi bellum Trajani cum Dacis describitur, quamque ob eam rationem Papinius etiam, 'domum arduam Daci' vocat. Eodem Equo Maximo: 'Et attoniti domus ardua Daci.' Conjurato] Hypallage, pro 'conjuratos Dacos.' Et hinc colligimus, forsan moris fuisse Dacis, ut, cum bello urgerentur, confugerent in illum montem, et certo quodam ritu conjurarent contra hostem. Cur enim illum 'verticem conjuratum' appellaret? Quod etiam facere consneverant hausta aqua ex Istro, ut observat Junius Philargyrius ex Aufidio Modesto ad illud Georg. 11. 'Aut conjurato descendens Dacus ab Istro.' Et Prudentius in Symmachum de Alarico Dacorum rege loquens : 'Tentavit Geticus nuper delere tyrannus Italiam, patrio veniens juratus ab Istro.' Et Clandianus de codem, libro de Bello Getico: 'Qui cuneta sibi cessura ruenti Pollicitus, patrii numen juraverat Istri, Non nisi calcatis loricam ponere Rostris.' Getæ enim et Daci una cademque gens ex l'linio lib. Iv. cap. 12. et Horatio lib. 111. Od. 8. ad Mæcenatem: 'Occidit Daci Cotisonis ag-Quem Cotisonem Suctonius, Augusto cap. 63. vocat Getarum regem. Strabo tamen Getas collocat magis ad ortum versus, et l'outum Euxinum; Dacos vero ad Occidentein.

Bella Jovis. Tuque o Latiæ decus addite famæ, Quem nova maturi subcuntem exorsa parentis Æternum sibi Roma cupit; licet arctior omnes Limes agat stellas, et te plaga lucida cæli Pleiadum, Boreæque, et hiulci fulminis expers

25

Domitiane, qui adjectus es ornamentum Latino nomini, quem Roma sihi in perpetuum imperare optat, succedentem norissimis inceptis senioris patris; quamvis cuncta sidera contrahant suos fines tibi recipiendo, ac te luminosus tractus cæli exors Vergiliarum, Aquilonis, ac hiulci fulminis invitet: et si ipse sol moderator velocium

Alii codd. pro annis habent armis.—22 Bella Jovis, teque o Latiæ contra codd. et edd. omnes scribi jussit Gronovius.—24 Codex Behot. et Dan. cum edd.

NOTÆ

21 Defensa] Supple, a Domitiano.
22 Bella Jovis] Intelligit Capitolium, in quod se recepit Domitianus
cum ceteris Vespasiani partes sequentibus, quodque defendit contra
irruentes Vitellianos. Tuque o Latiæ;
ξc.] Gronovius legit: teque o Latiæ;
et te interpretatur, omnes virtutes
tuas, omnem magnitudinem, omnia
decora. Sed τὸ tuque mihi retinendum videtur. Hic enim incipit Poëta
alloqui Domitianum, ennque adulari.
Latiæ] Romanæ, quia Roma in Latio

sita erat.

23 Maturi] Maturus et de annis et de animo dicitur, junxitque Ovidius: 'Animo maturus et ævo,' et ntrumque de Vespasiano dici potest; nam senex erat et prudeus. Nora exorsa] Id est, opera inchoata per patrem Vespasianum, quæ Domitianus absolvit. Aurelius Victor: 'Domitianus multa opera inchoata per patrem, vel studio fratris, atque inprimis Capitolium absolvit.' Purentis] Vespasiani.

24 Roma] Roma caput, non solum Italiæ, sed totius orbis, clarior quam ut debeat indicari. Ejus descriptionem vide apud Plinium lib. 111. cap. 5. Licet arctior, &c.] Adulatur Poëta Domitianum, secutus exemplum Virgilii, et Lucani. Hæc vero adulatio hahebat prævium morem, seu potius errorem, quo imperatores post mortem consecrabantur, ac in numerum Deorum referebantur. Sed cum Poëtæ res augere soleant, addunt de suo, esse in arbitrio principum, quam sedem in cælis, quamque mundi administrationis partem capere velint. Arctior] Ad te recipiendum scilicet.

25 Plaga lucida] An circulum lacteum intelligit, quem Ovidius vocat iter, quo superi ad Jovem accedunt? Met. 1. 'Est via sublimis, cœlo manifesta sereno, Lactea nomen habet; candore notabilis ipso. Hac iter est Superis ad magni regna Tonantis, Regalemque domum.'

26 Pleiadum] Pleiades, Latinis Vergiliæ, Poëtis Atlantides, Arabibus Attauria, (quasi taurinas dixeris,) sunt sex, vel potius septem stellæ, quæ in latere Tauri conspiciuntur, dictæ ἀπὸ τοῦ πλέεω. Nicander, post eum Vitruvius, ac Plinius, in cauda Tauri, Hipparchus extra Taurum, in sinistro pede Persei posuerunt. Has in Taprobana insula nuuquam conspici, auctores sunt Plinius et Solinus: sed falluntur; eorum, enim qui Taprobanam incolunt, verticibus prope imminent. Ceterum earum ortus

Solicitet; licet ignipedum frænator equorum
Ipse tuis alte radiantem crinibus arcum
Imprimat, aut magni cedat tibi Jupiter æqua
Parte poli; maneas hominum contentus habenis,
Undarum terræque potens, et sidera dones.
Tempus erit, cum Pierio tua fortior æstro

30

equorum imponat comis tuis coronam celse fulgentem, aut Jupiter relinquat tibi mediam partem vasti cæli; sis contentus dominatione hominum, et imperio terræ marisque, ac des cælum. Tempus veniet, cum valulior furore a Musis immisso,

antiq. artior omnis.—28 Membranæ Barthii: Ipse tuis late; Petrens. Dan. Petav. Behot. Rom. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c. alte.—29 Barthio aliquando placebat: haud magni, &c.—32 Pierio tua fortior Laur. Petrens. et nonnullæ membranarum Barthii, cum Rom. Gevart. Amstil. Gronov. et recentt. et sic legebat Lactantius; laurigero Dan. Petav. Put. muss Behot. Lipsian. Buslid. Lang. Taurin. unus Burmanni, aliique nonnulli Barth. cum Venett. 3. 4. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. Cf.

NOTÆ

tempestates maximas facit. Unde vult Poëta sedem Domitiani in cœlis esse dissitam a Plejadibus.

Boreæ] Borcas seu Aquilo, ventus qui a Septemtrione flat, unus e quatuor Cardinalibus. Hiulci] Fulmen dicitur hiulcum, quia fulmen, quicquid percusserit, hiare facit.

27 Ignipedum frænator equorum] Designat solem, cui currum equis junctum tribuere veteres. Ignipedum] Id est, velocitate pedum scintillas excitantium.

28 Alte radiantem crinibus arcum] Intelligit coronam igneam, radios longe projicientem, qua solem caput cinctum habere fingunt Poëta. Et alludit ad insanum veterum morem, quo imagines ac statuas imperatorum ornabant insignibus, quæ propria crant Deorum, ut fulminibus, astris, et præsertim radiis, seu radiata corona. Suetonius Augusto: 'Atque etiam sequenti nocte statim videre visus est filium mortali specie ampliorem, cum fulmine ac sceptro, exuviisque Jovis maximi, ac radiata

corona.' Ad principes translatum nummi probant, in quibus tam Augustum, quam alins radiato capite videre licet. Hæc antem erant quasi præludia futuræ consecrationis.

29 Jupiter] Hunc summum patrem Deorum ac hominum eredebant veteres.

31 Sidera dones] Diis relinquas: aut melius, dones Patri Vespasiano, Tito fratri, filioque, sorori, ac uxori. Domitianus enim hos in numerum Deorum retulerat. Vide Suetonium Domitiano. Similis locus Equa Maximo: 'Certus ames terras, et quæ tihi templa dicamus Ipse colas, nec tecceli juvet aula.' Et Eucharistico ad Germanicum: 'Rata numina miseris astris, Templaque des, habitesque domos.'

32 Pierio æstro] Æstrum, seu æstrus, Latine asilus, et tabams dietus, est musca aculcata, seu apis species. Hic metaphorice usurpatur, pro stimulo quasi furibundo, seu furore poètico, quo Poètæ agitantur. Item cupiditatum stimuli ολοτροι dicuntur,

Facta canam: nunc tendo chelyn: satis arma referre Aonia, et geminis sceptrum exitiale tyrannis, Nec furiis post fata modum, flammasque rebelles Seditione rogi, tumulisque carentia regum Funera, et egestas alternis mortibus urbes. Cærula cum rubuit Lernæo sanguine Dirce,

35

dicam gesta tua: nunc experior citharam. Sufficiet scribere bellum Thebanum, et sceptrum perniciosum duobus regibus, nec modum odiis post mortem, et flammas busti dissidio pugnaces, cadaveraque ducum insepulta, et urbes exhanstas mutuis funeribus: cum cœrulea Direc tineta fuit cruore Argivo, et mare expavit Ismenum

Achill. 1. 509.—33 Gronov. legendum putat: tento chelyn.—34 ' Probo optimi exemplaris lectionem: sceptrum excidiale tyrannis; quod comminisci non fuit ullius librariorum.' Barth. exitiale retinent Petreus. Dan. Petav. unus Behot. Lipsian. Buslid. et Lang. cum edd. vett.—35 Edd. antiq. rebellis.—40 Hisme-

......

NOTÆ

quibns quasi æstro quis agitatur. Pierio] A Musis immisso, poëtico. Quidam codices habent laurigero, seu Apollinco, quia poëtæ tauquam ministri Apollinis, cui laurus sacra erat, laureas capite ferebant.

33 Nunc tendo chelyn] Gronovius legendum censet, tento, quod est proludo, meditor, experior. Et lujusce lectionis firmandæ gratia plures citat scriptorum auctoritates. Et apposite ad mentem Papinii. Supra enim Papinius dicit, se non ausum canere 'Signa Itala' nec 'triumphos' Domitiani, sed tempus venturum, quo loc facere posset: nunc experiri citharam in levioribus argumentis. Sic Achilleid. 1. 'Te [Domitiane] longo, nec dum fidente paratu Molimur, magnusque tibi præludit Achilles.'

34 Aonia] Thebana. Nam Bœotia, cujus Thebæ caput, prins vocabatur Aonia. Geminis tyrannis] Odiose tyrannis; id cst, Eteocli et Polynici.

35 Nec furiis post fata modum, flammasque rebelles Seditione rogi] Tangit fabulam, qua dicitur, imposito Polynicis corpore per errorem rogo Eteoclis fratris, discessisse flammas, ac in diversas partes abiisse, odiumque intestinum, quo fratres in se invicem ardebant, revixisse; unde dicit Poëta, ut rem miram, finem non impositum huic furibundo odio, etiam post mortem, cum mors omnia odia solvere dicatur. Hoc argumentum tractatur a Poëta Theb. xII. Vide Pausaniam in Bœoticis, ubi refert hoc prodigium adhuc suo tempore contingere, cum iis sacra fiunt.

36 Tumulisque carentia regum Funera] Gravissimis enim edictis Creon, qui Eteocli successerat, ut postea videbimus, vetuerat, ne corpora ducum Argivorum in bello Thebano occisorum cremarentur, ac sepulturæ mandarentur: minatus crudelissimas pænas iis qui illis hoc pictatis officium præstarent.

37 Alternis mortibus] Id est, civibus, qui ex utraque parte occiderant, peremtis. Urbes] Argos et Thebas, ceterasque urbes bello Thebano vexatas.

38 Cærula cum rubuit Lernæo sanguine Dirce] Dirce fons Bæotiæ prope Thebas, a quo Thebæ Dircææ vo-

40

Et Thetis, arentes assuetum stringere ripas,
Horruit ingenti venientem Ismenon acervo.
Quem prius heroum, Clio, dabis? immodicum iræ
Tydea? laurigeri subitos an vatis hiatus?
Urget et hostilem propellens cædibus amnem
Turbidus Hippomedon, plorandaque bella protervi

magno cumulo influentem, qui vix solitus erat lumbere littora sua aridu. Quem primum Heroum Clio memorabis? an Tydeum impotentem iræ, an laureatum vatem repente absorptum dehiscente terra? Impellit me ad scribendum ferox Hippomedon, occisorum sanguine accelerans inimicum flumen, deflenda sunt arma petu-

non Lactantius in Comment.—43 Codex unus Behot. unus etiam Lindenbrogii: hostile propellens cædibus agmen. Lectionem nostram exhibent Petrens.

NOTÆ

cantur, Musis sacer. Cærula] Proprium aquarum epitheton. Lernæo] Id est, Argivo, a Lerna oppido sinus Argolici, referente Pomponio, vel a Lerne palude Argolidis, in qua Hercules Hydram occidit, vel tandem a fluvio ejusdem nominis in eadem regione, per Prasias in sinum Argolicum influente, ut refert Strabo.

39 Thetis] Hic Thetis pro mari sumitur. Alias est mater Achillis. Assuetum] Supple Ismenon infra. Arentes stringere ripas] Id est, qui solitus est contineri intra parvum alveum, nec effunditur in ripas suas, unde arentes et siccæ sunt.

40 Ismenon] Ismenus fluvius Bœotiæ, influens in Euripum Euboicum, juxta Aulida.

41 Heroum] Scilicet eorum qui venerunt ad expeditionem Thebanam. Cho] Clio, una ex Musis, cujus munus evat, canere facta fortium vivorum. Iumodicum ira Tydea] Tydeus Enei, Calydonia seu Ætolia regis, et Eurybææ filius, unus ex ducibus Argivis. Et bene dicit immodicum ira: uimium enim indul-it ira; cum Meoalippi, qui eum letaliter vulneraverat, caput dentibus laccravit,

ac cerebrum ejus mandit. Vide octavum librum Theb.

42 Laurigeri subitos an vatis hiatus] Innuit Amphiaraum vatem Argivum, unum e ducibus Argivorum, qui cum dimicaret, subito terræ hiatu absorptus est. Laurigeri] Quia Amphiaraus erat vates, et sacerdos Apollinis, et sic laurum ferebat, ut insigne suæ dignitatis. Laurus enim, ut jam diximus, Apollini dicata erat. Vide Theb. vii.

43 Urget] Me ad scribendum scilicet. Hostilem amnem] Ismenum.

44 Turbidus Hippomedon Hippomedon Nesimachi ac Nasicæ filius, unus e septem ducibus Argivorum, qui, dum pugnaret contra Thebanos in Ismeno fluvio, multumque sanguinem hostium fudisset, periit, fluvio suas aquas augente. Hoc in libro nono refertur. Unde Hippomedon dicitur 'propellere cadibus hostilem amnem.' Plorandaque bella proterri Arcados] Supple, urgent me ad scribendum, vel sunt ploranda. Arcados Id est, Parthenopæi Arcadis, unius e ducibus Argivorum, Melcagri, vel Melania, et Atalantes filii. Dicit ploranda, id est, miseratione digArcados, atque alio Capaneus horrore canendus. Impia jam merita scrutatus lumiua dextra Merserat æterna damnatum nocte pudorem Œdipodes, longaque animam sub morte tenebat. Illum indulgentem tenebris, imæque recessu

lantis Arcados, et majori furove dicendus Capaneus. Œdipus, jam sibi erutis æqua manu nocentibus oculis, abdiderat dedecus suum addictum perpetuæ nocti, et vivebat in longo leto. Illum tenebris deditum, et in solitudine subterranei loci se

....

Lips. Buslid. Lang. Rom. Ven. 3. 4. Aldd. Colin. Gryph. &c.—45 Parthenoi, atque alio legebat Lactantius. honore canendus unus Behot. pro var. lect.—48 Unus Behot. et Taurin. nocte tenebut; ed. vet. Lindenbrogii morte trahebut; et sic Venett. 3. 4. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. morte tenebut Put. Petav. Dan. Petrens. Heinsiaui, et Barth. cum Amstel. Gronov. et recent.—49 Optimæ meurbranæ Barthii, imoque recessi; sed lectioneun nostram testantur Petrens. Behot. Dan. Petav. Rom. Venett. 3. 4. Aldd.

NOTÆ

na, quia Parthenopæus in medio ætatis flore, et primis militiæ rudimentis raptus est. Vide Theb. 1x.

45 Atque alio Capaneus horrore canendus] Capaneus Hippotæ, vel Hipponoi, et Astynomiæ filius, et maritus Evadnes, dum muros Thebanos scanderet, fulmine occisus periit. Dicitur Theb. 11. 'contemtor Deorum,' ac ea de causa a Jove fulmine percussus. Non impune numen offenditur, et semper impietas auctoribus male cessit. Vide Statium lib. x. et Pausaniam Boeoticis. Fabulæ causam dedit, quod is primus fuisse perhibetur, qui hostium muros scalis admotis voluit conscendere, et in ipsa oppugnatione ictu lapidis fuit oppressus, ut tradit Vegetius lib. 1v. Alio horrore] Id est, majori furore poetico, quam quo facta aliorum ducum sunt celebrata. Et certe Poëta Theh. x. novas vires sibi a Musis subministrari petit, ad describendum furorem, quo Capaneus Diis bellum intulit, cum mnros Thebanos conscenderet. Ait enim Poëta: 'Hactenus arma, tubæ, ferrumque et vulnera: sed mune, Cominus astrigeros Capaneus toilendus in axes. Non mihi jam solito vatum de more canendum: Major ab Aoniis sumenda audacia lucis: Mecum omnes audete Deæ.'

46 Impia lumina] Id est, oculos ipsius impii. Merita dextra] Id est, dextra merita laudem ob tam æquum facinus: propriis enim manibus sibi oculos Œdipus eruerat.

47 Merserat æterna damnatum nocte pudorem Œdipodes] Supra retulimus, Œdipum, ubi se, et patrem occidisse, et matrem uxorem duxisse cognovit, sibi oculos ernisse, et se in profundum ac obscurissimum locum condidisse.

48 Longaque animam sub morte trahebat] Quo nihil miserius dici potest. De eodem Theb. IV. 'Jacet ille in funere longo, Quem premis, et junctæ sentit confinia mortis; Obsitus exhaustos pedore et sanguine vultus, Ejectusque die. Sors leto durior omni.' Sedis inaspectos cœlo radiisque penates
Servantem, tamen assiduis circumvolat alis
Sæva dies animi, scelerumque in pectore Diræ.
Tunc vacuos orbes, crudum ac miserabile vitæ
Supplicium, ostentat cœlo, manibusque cruentis
Pulsat inane solum, sævaque ita voce precatur:
Di, sontes animas, angustaque Tartara pœnis

55

continentem tectis invisis cælo et soli, lux tamen acerba rationis circumvolat continuis pennis, et furiæ flagitiorum torquent in corde. Tunc exponit cælo inanes oculorum sinus, savam ac deplorandam vitæ pænam, et ferit inanimatam terram sanguinolentis manibus, atque ita orat cradeli voce: Numina, quæ gubernatis

NOTÆ

50 Penates] Penates proprie Dii domestici. Sed abusive plerumque sumuntur pro domo.

51 Assiduis alis] Ut quæ illum semper exagitant, nec sinunt quiescere. Ex Horat. 1. Sat. 1. 'Mors atris cir-

cumvolat alis.' 52 Sava dies animi] Id est, lux conscientiæ atque furiarum; nam quamvis cæcus esset, facinora tamen sua, conscientia arguente, videbat: conscientia enim scelerum perpetua fax. Dira Quasi Deorum ira, Acherontis et Noctis filiæ, animorum sibi male consciorum, ut eredebant veteres, carnifices. Servius autem in illud Virg. Æn. x11. 'Dicuntur geminæ pestes cognomine Diræ,' &c. Diras easdem facit cum Furiis, et in cælo quidem Diras vocari ait, in terris Furias et Eumenides, apud Inferos autem Stygias canes. Athenienses antem eas vocabant vencrubiles Deus, σεμνάς θεάς.

53 Vacuos orbes] Subintellige, oculorum.

54 Cruentis] Sanguine ex erutis oculis.

55 Pulsat inane solum] Lactantius inania Tartara interpretatur. Gronovio vero inane solum, sunt vacui oculovum loci: 'Solum, quodvis cu-

jusque rei fundamentum,' quod hie nultis locis adductis e Cicerone, Apuleio, Ovidio probat Gronovius. Sed est terra sine anima, ut etiam Bernartius interpretatur. Hoc vero, pulsat, δγc. sumtum ex Homero Iliad. I. loquente de Althæa Diris devovente caput Meleagri filii: Πολλά δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία, Κικλήσκουσ' 'λίδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν, Πρόχνυ καθεξομένη. Multum terram multa nutrientem manibus pulsabut, invocans Plutonem et gravem Proserpinam, in genua considens.

56 Di, &c.] Alloquitur (Edipus Deos Inferorum. Angustaque Tartara panis] Tartara profundissimus Inferorum locus, dictus, ut aliqui volunt, ἀπὸ τοῦ τεταράχθαι, ubi nocentes torquebantur. Angusta panis] Penæ, hic nocentes puniti intelligendi; dicitque tot esse, ut Tartara iis continendis augusta sint: e contra Lucanus lib. 111. 'in multas laxantur Tartara pænas.' Inferi enim suas habebant regiones, suos fluvios, suas sylvas, &c. Sed omnia mersa horrendis tenebris. Vide Inferorum descriptionem apud Senceam Hercule furente Act. III. Sc. 2. apud Platonem in Phadone, et Macrobium in Somn. Scipionis lib. 1. cap. 10.

Qui regitis, tuque umbrifero Styx livida fundo, Quam video, multumque mihi consueta vocari Annue, Tisiphone, perversaque vota secunda: Si bene quid merui, si me de matre cadentem Fovisti gremio, et trajectum vulnere plantas Firmasti: si stagna petii Cyrrhæa bicorni

60

nocentes animas, et arcta suppliciis Tartara, et tu Styx atra fundo obscuro, quam intucor, et tu, Tisiphone, quam soleo multum implorare, fave, et exaudi malas preces: si quid tibi gratum feci, si me foristi in sinu tuo labentem ex utero materno, et corroborasti pedes meos plaga perfossos: si dum patrem investigo, adii lacus

Colin, Gryph. Basil. Plant. &c.—57 Styx lurida in quibusdam codd.—60 In uno manuscripto codice Barthii: de ventre cadentem, Fovisti in gremio. Vulg. retinent Petrens. Behot. Laur. Petav. Dan. &c. cum Venett. 3. 4. Rom.

NOTÆ

57 Styx] Styx fluvins Inferorum, enjus fundus lividus ac ater erat.

58 Quam video] Nocentes semper in animo præsentia habent loca, in quibus puniri debent, unde quamvis cæens esset corpore Œdipus, animi tamen oculis dicit, se videre Stygem fluvium Inferorum, per quem Inferos designat.

59 Tisiphone] Una ex furiis. Tres enim erant, Tisiphone, Alecto, Megæra. Perrersa] Quia pater filiis imprecabatur.

60 Si bene quid merui] In hac prece orantis artem et ordinem servat Poëta, ut bene monet Lactantius. Primo meritum suum memorat Œdipus, cum dieit, Si bene quid merui, &c. Exponit injuriam, 'orbum visu regnoque carentem.' Vindictam quærit, 'Tu saltem debita vindex Hue ades.' Et sibi conciliat Tisiphones favorem, ipsi referendo omnia sua accepta, et ascribendo etiam omnia quæ fecit. Si me de matre cadentem, &c.] Respicit Poëta ad morem veterum, quo infantes, simul ac nati essent, humi deponebantur, ut venerarentur terram omnium parentem, ac profiterentur se ex ea originem trahere. Exempla passim obvia apud auctores et Poëtas. Noster Epicedio in filium: 'Meus ille, meus: tellure cadentem Excepi.'

61 Fovisti gremio] Et id ex more. Nam ab humo infantem tollebat pater, et in sinum recipiebat. Eodem Epicedio: 'Et vinetum genitali carmine fovi.' Et Epith. Stellæ: 'Tellure cadentem Excepi, fovique sinu.' Et hic testatur Œdipus, omnia parentum officia sibi præstitisse Tisiphonen, cum veri illius parentes de eo perdendo cogitassent. Si... trajectum vulnere plantas Firmasti] Œdipus enim, ubi in Cithærone expositus fuit, trajectis loro pedibus ad arborem suspensus est. Unde ratio nominis petita; nam a pedibus vulnere tumentibus Œdipus nominatus fuit. Seneca in Œdipo: 'Forata ferro gesseras vestigia, Tumore nactus nomen et vitio pedam.'

62 Si stagna petii Cyrrhæa bicorni Interfusa jugo] Cedipus hie vult innucre se petiisse Delphos, aut Cyrrham, oraculo Apollinis celebres, ut consuleret Apollinem de patre. Stagna Cyrrhæa] Intelligit aquas et fontes qui sunt supra Parnassum, qui duInterfusa jugo, possem cum degere falso Contentus Polybo, trifidæque in Phocidos arcto Longævum implicui regem, secuique trementis Ora senis, dum quæro patrem: si Sphyngos iniquæ

65

Currha, interfluentes duo cacumina Parnassi, cum possem manere contentus falso patre Polybo, et intercepi regem annis gravem in angusto trivio Phocidis, ac absci-......

Aldd. Colin. et Gryph.-64 Phocidos arce Behot. Lipsian. Buslid. Lang. Laur. Dan. et Petav. cum Venett. 3. 4. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. Phocidos arcto codd. Barthii, Gronovii, et Petrens .-66 Barclaius contra omnes codd. legit: secuique trementis Ora patris, dum

NOTÆ

plex babet cacumen, unde dicuntur interfusæ bicorni jugo. Et sic dictæ a Cyrrha oppido ad radices ejusdem Parnassi sito.

63 Falso Contentus Polybo] Polybus hic erat rex Corinthi, ejusque uxor Merops Œdipum, ad se a Phorbante delatum, pro filio educaverat. Unde Polybus non erat verus pater Œdipi.

64 Trifidæque in Phocidis arcto] Gronovius recte monet legendum esse, arcto, non arce, ut habent impressi, et via fuit publica, sed angustior. Apollodorus lib. 111. Biblioth, in Phocide, Κόρινθον, loquitur de Œdipo, μέν ἀπέλιπεν εφ' άρματος δε διά της Φωκίδος φερόμενος συνετύγχανε κατά τινά στενήν δόδν έφ' αρματος οχουμένω Λαΐω, id est: Corinthum reliquit; vectus vero curru per Phocidem obviam habuit in quadam angusta via Laium, qui etiam curru ferebatur. Sidonius de Cyro: Cæsis millibus ante cum ducentis, In vallis Scythicæ coactus arctum, Orbatæ ad Tomyris veniret utrem.' Sic etiam legit Lactantius ad lib. Theb. vii. 344. 'Phocida, quæ civitas habet tres vias, quæ se post multa spatia in nuam jungunt plateam: ut ipse in primo: 'trifidæque in Phoeldis arcto Longævnnı implicni regein.' Vocabatur et liæc via Σχιστή, hoc est, scissa, unde ratio vou trifidæ. Vide Pausaniam in Phocicis. Phocidis] Phocis Græciæ parva provincia, ad sinum Crissæum sita, oraculo Delphico, ac monte Parnasso notissima. Hujus provinciæ præcipua ac clariora loca refert Noster Theb. vii. Trifidæ] Melius meo judicio trifido, nt referator ad 76 arcto, supple loco, qui 'trifidus' dicitur, quia in hoc arcto jungebantur tres viæ.

65 Longævum regem] Laium, ut postea, et serius cognovit.

66 Senis] Ejusdem Laii. Dum quæro patrem] Profectus enim fuerat Œdipus Corintho, ut perquireret patrem; consultoque oraculo, accepit se patrem in Phocide inventurum. Sphyngos iniquæ] Sphynx Echidnæ et Typhonis filia habebat corpus canis, vultum puellæ, vocem humanam, alas avium, ac pedes leonis. monstrum occupato monte Sphyncio prope Thebas, proponebat prætereuntibus difficiles quasdam quæstiones, quas cum expedire non possent, subito in eos involabat, ac unguibus miserrime dilaniabat. Verum Œdipus illectus præmio, quod proponebatur ei qui Thebanos ab hac peste vindicaret, hanc intrepide aggressus est, et ut erat solertissimo ingenio, ejus wnigma facile solvit : quod tam wgre Callidus ambages te præmonstrante resolvi: Si dulces furias, et lamentabile matris Connubium gavisus inii; noctemque nefandam Sæpe tuli, natosque tibi (scis ipsa) paravi: Mox avidus pænæ digitis cædentibus ultro

70

di jugulum trepidi senis: si solers te docente expedii ænigmata crudelis Sphyngos: si grato furore contraxi lætus deflendum cum genitrice matrimonium, et sæpe transegi scelestus noctes, et tibi (scis ipsa) genui filios: deinde, si digitis recusantibus totum me dedi sumendo de me supplicio, et perdidi oculos reperta infelici matre:

quaro patrem.—68 Si dulcis furias Behot.—69 In codem codice: gavisus ini; sed rectum est inii; contrahit enim in unam vocales geminas, ut sapissime

NOTÆ

hoc monstrum tulit, ut se de saxo præceps egerit. Vide descriptionem hujusce monstri Theb. 11. Consule si lubet Apollodorum Biblioth. lib. 111. Hyginum in fabulis cap. 151. et Strabonem lib. 1x. Palæphatus vero dicit Sphyngem fuisse mulierem quandam, quæ occupato eum militibus Sphyncio monte, hine excursiones faciebat in agrum Thebanum, et prætereuntes occidebat: Ædipum vero illam intrepide adortum occidisse. Vide eundem. Iniquæ] Quia transeuntes occidebat.

68 Si dulces furias] Furiæ, hic peccata, et flagitia significant, ut infra: 'Terrarum furias,' id est, flagitia. Vel vocat connubium matris, dulces furias, quia hoc contraxerat Furiis quasi pronubis. Dulces] Ob concubitum. Vel quia hoc matrimonium erat præmium sui ingenii, animique, ob occisam a se Sphyngem. Matris] Jocastæ, aliis Epicastæ vocatæ.

69 Gavisus] Quia hoc matrimonio adipiscebatur regnum Thebanum. Noctemque nefandam] Nox concubitum sonat, ut sæpe penes Plautum: 'Cadum vini et tuam noctem.'

70 Sape] Quod auget scelus. Natosque tibi (scis ipsa) paravi] Pausaniss Bwoticis tradit Œdipum nullos ex Jocasta seu Epicasta suscepisse liberos, innixus testimonio Homeri, qui Odyss. B. scribit Jocastam, quam vocat Epicasten, nupsisse quidem Œdipo filio, sed statim rem a Diis hominibus patefactam. Traditque Pausanias, Œdipum, eodem loco quos habuit liberos, ex Eurygania Hyperphantis filia suscepisse: quod is, qui carmina illa condidit, quæ Œdipodia vocantur, declarat. Onatas etiam Platæensibus tristem demisso ob filiorum dimicationem, pinxit Euryganiam. Eurygeniam vocat Apollodorus.

71 Mox avidus pænæ digitis cædentibus [cedentibus] ultro Incubui] Legit cadentibus per a, hoc est, ferientibus, Lactantius. Sed cum cedentibus, per e simplex, habeant omnes fere codices, videtur sic scripsisse Papinins, et habuisse ante oculos illud Senecæ, ex Thebaide: 'Hæret etiamnum mihi Ille animus hæret, cum recusantem manum Pressere vultus. Audias verum, Œdipe. Minus eruisti lumina audacter tua, Quam præstitisti: nunc manum cerebro indue: Hac parte mortem perage, qua cœpisti mori.' Ubi 'præstitisti,' significat, tradidisti, præbuisti ad ernendum.

Incubui, miseraque oculos in matre reliqui;
Exaudi, si digna precor, quæque ipsa furenti
Subjiceres: Orbum visu, reguisque, parentem
Non regere, aut dictis mærentem fleetere adorti
Quos genui, quocumque toro: quin ecce superbi
(Pro dolor) et nostro jamdudum funere reges
Insultant tenebris, gemitusque odere paternos.
Hisne etiam funestus ego? et videt ista Deorum

75

indulge si rogo digna, et quæ ipsa furioso suggereres. Filii mei, quocumque eos conjugio procreaverim, non sunt dignati manum præbere patri privato visu, et regno, aut illum afflictum solari sermonibus: quin ecce animo inflati (pro dolor) et nostra culamitate jam dudum regnantes, ludibrio habent mean cæcitatem, et aversantur querelas patris sui. Hisne etiam ego sum abominandus? et segnis Deorum pater

•••••

alias. Sic modo supra: 'si stagna petii Cyrrhæa.'—74 Subiceres Barthii membraaæ. Lang. Laur. Taurin. Barthii membraaæ, Venett. 3. 4. Rom. Aldd. Colin. Gryph. et Basil. regnisque carentem; Petrens. Behot. Buslid. Lipsiau. dno Lindenbrogii, unusque Burmanni: regnisque parentem; quod primi reposuerunt Bern. et Gevart.—76 Hunc versum Taurin. postponit versui 77. quem Barthins in membranis suis non invenit. Codex Burmanni: quin arce superbi Proh! dolor et nostro jam dudum sanguine reges. Cf. Theb.

NOTÆ

72 Miseraque oculos in matre reliqui] Joannes Peyraredus (cujus parvulas notas Michaël Marollins Abbas Villalipanus edi curavit cum sua versione Gallica Papinii, simul et editione einsdem Latina) legit in morte. Sed meo judicio pulchriorem sensum facit illud matre, et supplendum est, 'agnita,' id est, volui perdere oculos, ubi agnovi infelicem matrem, ne amplius illam viderent, quam antea inceste et enm crimine aspexerant. Quod confirmator ex Seneca in Theb. Actu 1. nbi inducitur Œdipus hæc dicens: 'Dextra quid cessas iners Exigere pienas? quicquid exactum est adhuc Matri dedisti.'

73 Digna | Subintellige, vel this, vel meis moribus, ut cui post cædem patris, ac conenbitum eum matre, nihil supersit, nisi ut proprios ctiam filios perdere velim.

74 Orbum visu, &c.] Injuriam ex- di Delph. ct Var, Clas, Stat,

ponit Œdipus. Aliam tamen causam iracundia Œdipi, et imprecationum ejus in filios affert Apollodorus lib. 111. Biblioth. Nempe, quod orbatum oculis parentem a Thebanis expelli passi fuerant. Regnisque parentem] Deposuerat enim imperium Œdipus. Aliqui codices habent: curentem.

77 Nostro funere] Sie snam cæcitatem vocat Œdipns, quam Noster Theb. xt. 'mortem imperfectam' appellat.

79 Hisne ctiam funestus ego] Hæc cum maxima indignatione promutianda. Pater enim filis semper venerabilis esse debet, in quameumque incidat calamitatem. Et videt ista Deorum Ignavus genitor] Formula usitata in rebus indignis. Similis locus apud Sophoelem in Electra: 'Ubi fulmina sunt Jovis i ubi Sol est lucidus? Suntue illi, et hæc aspicere ac

2 O

Ignavus genitor? tu saltem debita vindex Huc ades, et totos in pænam ordire nepotes. Indue quod madidum tabo diadema cruentis Unguibus arripui, votisque instincta paternis I media in fratres; generis consortia ferro Dissiliant: da Tartarei regina barathri 80

85

cernit ista? Tu saltem, quæ me ulcisci debes, huc adsis, et dispone omnes posteros in supplicia. Sume coronam respersam sanie, quam avulsi sanguinolentis manibus, et paternis imprecationibus exstimulata, infer te mediam inter fratres; vincula sanguinis gladio dividantur: o domina infernæ voraginis, concede flagitium, quod

.....

11. 108. Achill. 11. 360. et Comment. ad Phædr. 1. 2.—83 Unguibus arrupi unus codex Barthii, quod ille probat; abrupi omnes codd. Bernartii, nnus Burmanni, cum Venett. et edd. vett. Lindenbrogii; arripai Behot. codex Burmanni a manu sec. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c. instincta purentis margo ed. Barth. ex membranis præstantissimis.—85 Lipsian. habet: Dissiciant; quod ex Plauto probat Bernartius. Dissentiunt in multis codd. teste Lactautio in Comment. Dissiliant Petrens. Buslid. Behot. alii, cum

NOTÆ

ferre possunt?'

80 Tu saltem debita vindex] Quærit nunc vindictam Œdipus. Debita] Negligente scilicet Jove punire suos liberos.

81 Huc ades | Ex formula precantium, Deos orantium, ut adessent. Ovidius Am. III. El. 2, 'Huc ades, atone mens fac Dea vincat amor.' Totos nepotes | Bene totos seu omnes ; nam posteri Œdipi omnes pæne male perierunt, ut notant auctores: tam efficacia fuerunt Œdipi vota. Polynices enim et Eteocles mutuis vulneribus se conciderunt: Laodamas, qui successerat patri Eteocli, regno pulsus: Thersander filius Polynicis occisus fuit in bello: Tisamenus ejus filius dirarum Œdipi expers fuit, at eas non effugit Autesion filius, qui ad Dorienses ex oraculo migrare coactus est e patria. Vide Pausaniam Bœoticis.

82 Indue] Lactantius interpretatur: Indue liberis meis diadema, id est, filios meos insigni regio evinci, quod ego Laio abripui, cruore ejusdem pollutum. Tabo] Vel, cum sibi ipsi oculos eruit Œdipus: vel ad mentem Lactantii, cum diadema Laio abripuit, ejusdem cruore pollutum.

84 Media] Ad discordiam serendam, et fratres inter se committendos.

85 Dissiliant] Codex Lipsii notante Bernartio habet dissiciant: idque rectum videri potest a veteri verbo 'dissicio, cis, cit,' pro 'disseco, cas, cat.' Plantus Curculione: 'Clypeatus elephantum ubi machæra dissicit.' Tartarei barathri] Barathrum, apud Festum, Græci appellant locum præcipitem, unde emergi non possit: dictum ab eo quod est βαθύs, id est, profundus. Barathrum, ex Diomede lib. 1. erat locus apud Inferos: proprie autem apud Athenienses, in quem noxii præcipitantur. Tartarei] Vide supra vs. 56.

90

Quod cupiam vidisse nefas: nec tarda sequetur Mens juvenum, modo digna veni, mea pignora nosces. Talia jactanti crudelis Diva severos Advertit vultus: inamœnum forte sedebat Cocyton juxta resolutaque vertice crines,

Lambere sulfureas permiserat anguibus undas.

Ilicet igne Jovis, lapsisque citatior astris Tristibus exsiluit ripis: discedit inane

optem aspicere. Animus juvenum promte obsequetur, cito digna veni, filios meos agnosces. Immitis Dea flectit tristem fuciem ad illum hæc proferentem. Ea sedebat forte juxta injucundum Cocyton, et comis e capite expeditis, siverat serpentes lingere sulfureas aquas. Confestim velocior fulmine, et stellis cadentibus, exit e

....

Venett. 3. 4. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et recent.—86 'Scriptus liber: ne tarda sequatur, minime deterius, si penitus introspicias: nihil tamen mutandum.' Barth.—88 Talia dicenti ex suis codd. reposuit Lindenbrogius, eumque secutus est Cruceus; Petrens. vero ceterique codd. empes cum Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c. jactanti.—93 Codex Barthii: exsiliit rippis; edd. vett. omnes exiliit ripis; Behot. Petrens. Amstel. Gronov.

NOTÆ

86 Quod cupiam vidisse nefas] Scilicet, ut filii misere, et cum scelere pereant.

87 Mea pignora nosces] Eos tam proclives ad flagitia invenies, ut ad hoe signum meos esse liberos facile noscas: ut esse genitos nemo non ex me sciat.

88 Jactanti] (Edipo. Diva] Tisiphone. Severos] 'Severi' vocabulum numinibus locisque infernis tributum a Poëtis. Noster Theb. IV. 'Et inane severæ Persephones.' Ibidem: 'Stygiæque severos Junonis thalamos.' Virgilius: 'Amnemque severum Cocyti metuet.'

90 Cocyton] Cocytos sen Cocytus nous ex fluviis Inferorum. Resolutaque vertice crines] Ut Virgilius; 'Crines effusa sacerdos.' Pro erines habens effusos.

91 Suffureas undus] Aquas scilicet Pyriphlegethontis; innatabat enim Cocytus Pyriphlegethonti, cujus aquæ 'torrentum incendia volvunt,' ut habet Noster Theb. 11. Sulfureas] Ardentes, quasi sulfure ardenti constantes. Anguibus] Furiæ enim depingebantur caput anguibus pro capillitio einetæ, sanguineam facem manu gestantes, et flagellum, ut videbinus infra.

92 Igne Jovis] Fulmine, quoil Jovi attribuitur. Lapsisque citatior astris] Astra non cadunt. Sed quod stellæ videantur e cælo quasi cadere, ἀπόβροια sunt ignis ætherei, quæ finnt, cum vehementior ventus altius conscenderit, et trahere exiude aliquas particulas cæperit, quæ simulant casum stellarum. Servius, ad illum Virg. loeum Georg. t. 'Sæþe etiam stellas vento impendente videbis Præcipites cælo labi, noetisque per undras Flammarum longos a tergo albescere tractus.'

93 Tristibus] Supra, 'inamœnis,' ad discrimen auænorum locorum.

Vulgus, et occursus dominæ pavet: illa per umbras
Et caligantes animarum examine campos,
Tænariæ limen petit irremeabile portæ.
Sensit adesse dies: piceo nox obvia nimbo
Lucentes turbavit equos: procul arduus Atlas
Horruit, et dubia cælum cervice remisit.
Arripit extemplo Maleæ de valle resurgens
Notum iter ad Thebas: neque enim velocior ullas

mæstis littoribus. Umbræ digrediuntur, et horrent occursum heræ. Illa per medios manes, et campos obscuros multitudine animarum, tendit ad irredux ostium specus Tænarci. Dies sensit ejus adventum: nox occurrens atra nube consternavit luminosos solis equos. Excelsus longe Atlas tremuit, et collo instabili remisit cælum. Statim illa surgens de valle Maleæ, capit notum iter ad Thebas; nullam enim viam

Barth. &c. exiluit.—94 Vulgus et occursu Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. occursus omnes codd. Barthii, Gronovii, Lindenbrogii, Petrens. et Behot. quod reposuit Lindenbrog. eumque secuti sunt Dan. Heins. Gronov. Barth. et recentt.—96 Tenareæ Behot.—102 'Optime Barclaius, cognature;

NOTÆ

quæ sunt in Inferis, ubi pii sunt. Inane Vulgus] Mortuorum scilicet corpore carentium, et simulacra tantum babentium.

94 Dominæ] Tisiphones, quam supra vocat 'Tartarei reginam barathri.'

96 Tanaria limen petit irremeabile portæ] Tænarus, sen Tænara, Promontorium Laconiæ, quam longissime in mare protensum. Est et urbs et palus ejusdem nominis in ea regione. In hoc promontorio aditus ad Inferos patere credebatur, ut in Averno Italiæ. Virgil. Georg. IV. 'Tænarias etiam fances alta ostia Ditis.' Situm ejus ceteraque eo spectantia describit Papinius initio Theb. II. Dicitur limen irremeabile, quia egredi ex Inferis nulli mortalium concedebatur; unde vocatur 'irredux' Lucano. Virgil. Æneid. vr. 'Facilis descensus Averni, Sed revocare gradum, superasque evadere ad auras, Hoc opus, hie labor est. '

97 Adesse] Supple hanc, sen Tisi-

phonen. Piceo nimbo] Valerius Flaccus lib. 11. 'Cum Dea se piceo per sudum turbida nimbo Præcipitat.'

98 Lucentes equos] Solis scilicet. Arduus Atlus] Atlas Iapeti et Clymenes filius, rex Mauritaniæ, cum Persea hospitio non recepisset, in montem sui nominis in Mauritania, objecto Gorgonis capite, conversus est. Nata fabula, quod ex hoc monte Atlas motus cœlestes observaret, hincque dictus ferre cœlum humeris. Addunt Diodorus, Plinius, et alii, id de eo creditum fuisse, quod fabricatus fuerat Sphæram, in qua totum cœlum repræsentabatur. Arduus] Ob altitudinem montis Atlantis; unde ab accolis 'columna cœli' dictus.

99 Dubia] Ob timorem furiæ venientis.

100 Maleæ] Malea, Promontorium Laconiæ, per quinquaginta millia passuum in mare procurrens, adversisque ventorum flatibus, ac undis concurrentibus, ut habet Virgilius, navigationem reddens periculosam.

Itque reditque vias, cognataque Tartara mavult. Centum illi stantes umbrabant ora cerastæ, Turba minor diri capitis: sedet intus abactis Ferrea lux oculis: qualis per nubila Phæbes Atracia rubet arte labor: suffusa veneno Tenditur, ac sanie gliscit cutis: igneus atro Ore vapor; quo longa sitis, morbique, famesque,

105

it reditque ocyor, præfertque affini Tartaro. Centum cerastæ crecti, qui minor numerus est crinium horrendi capitis, opacabant illi vultum: ferrugineum lumen caris inest oculis, quale est luborautis lunæ, cum inter nubes carmine magico rubescit: cutis veneno respersa distenditur, et turget lubo: flameus halitus evit e nigris ejus faucibus, quo sitis longu, et fames, morbique, ac pestilentia gentibus udve-

et ita membranæ optimæ nostræ, necnon inferioris notæ aliæ.' Barth. cognatace labent etiam Petrens, et Exc. Cantab. probante Handio ad Sylv. I. 2. 160.—103 Centum illi astantes Aldd. Colin. Gryph. et Basil. Centum illi stantes Behot. Lipsian. Buslid. Lang. Laur. Petrens. et Exc. Cantab. cum Plant. Gevart. Lindenbrog. Cruc. et recent.—106 Athracia Lactantins.—109 In qui-

NOTÆ

101 Notum iter] Ut quod sæpe frequentabat. Thebas] Vide supra vs. 2. Neque enim velocior ullas Ilque reditque vias] Quia apud Thebas locum exercendis sceleribus inveniebat. Et tangit Poëta tam veteres Agaves, et Baccharum historias, quam recentes Œdipi et Jocastæ.

102 Cognataque] Furiæ enim Acherontis Noetisque filiæ dicebantur, unde cognata Tartara. Legit autem Barclaius cognatave pro cognataque, ut sensus sit: Furia magna celeritate Thebas proficiscitur, neque enim locus est, ad quem sæpius tendat, immo nec præfert illi cognata sibi Tartara: æque versari Thebis gandet ac in Inferis. Tartara] Vide supra vs. 56.

103 Cerastæ] Cerastes, genus serpentis, e cujus corpore, auctore Plinio, sæpe eminent cornicula quadrigemina; quodque repit in obliquum, ut cancri, teste Pansania. Supra autem diximus, Furias habere caput cinetum serpentibus.

104 Turba minor diri capitis] Hoc denotat Tisiphonem innumerabiles serpentes in capite habuisse.

105 Ferrea? An dura, sava? An ferrei, seu potius ferruginei coloris? nam comparat lunæ deficiénti, ac rubenti vi magia. Phabes labor] Pro, Phæbe laborans. Phæben autem sumi pro luna, omnibus notum est. Et intelligit Poëta errorem veterum, qui putabant lunam magico carmine devocari cœlo, et rubore præ verecundia suffundi, quod vi magiæ cedere cogeretur; et ideo, ne magorum verba ad eam pervenire possent, crepitu æris obstrepebant. Exempla passim obvia apud Scriptores. Atracia artel 1d est, Thessalica, ab Atrace urbe Thessalia, partis Pelasgiotidis, ab Atrace Penei et Bura: filio condita, ut tradunt Stephanus et Strabo. Non mirum igitur, si Poëta mentionem faciat artis Atraciæ: Thessalæ enim mulicres infamia exercenda. magiae flagrabant. Nihil notius.

108 Longa sitis Longa, quia into-

Et populis mors una venit: riget horrida tergo Palla, et cœrulei redeunt in pectore nodi. Atropos hos, atque ipsa novat Proserpina cultus. Tum geminas quatit illa manus: hæc igne rogali

110

niunt: hispida palla riget ejus dorso, quam carulei angues in nodum dupticem ligati nectunt in pectore. Atropos, et ipsa Proserpina hos ornatus renovant. Mox, illa movet ambas manus; quarum una coruscat funcrea face, altera vivo angue aërem

busdam: mors atra venit.—110 Pallaque cœrulcique redeunt in pectora nodi vetustissimæ membranæ Barthii; unde ille: Pallaque cœrulcique sedent in pectore nodi; edd. vett. Palla et cærulei redeunt in pectore nodi; Petrens. et Exc. Cantab. Palla, et cærulei redeunt in pectora nodi. Belot. et codd. Lindenbrogii habent etiam pectora, quod ille reposuit.—112 'Melius membranæ: Tunc geminus; inest enim r\varphi Tunc inobservata hactenus emphasis.' Barth. Deinde, quatit illa manus Petrens. in margine, Lipsian. Buslid. Lang. Laur. Venett. 3. 4. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog, et Cruc. quatit ira manus unus Behot. unus Burmanni, Taurin. Exc. Cantab. alii. Vide Heins, in Advers. lib. 1. cap. 5. p. 53. quatit igne manus Petrens. a manu pr. quatit ira minas Exc. Cantab. et, pro varia lectione, illa minas. Heinsins Advers. 1. l. legit: quatit ira minas; Jortinus nostras: qua

NOTÆ

lerabilis; unde sitientibus, si eam vel minimo momento sedare non possint, longa videtur.

109 Mors una] Mortalitas, seu pestilentia, quæ totas gentes delet. Riget] 'Rigere,' induratum esse, vel erectum, seu contractum: quia quæ rigent, horrent, et indurescunt.

110 Palla] Est honestæ mulieris vestimentum, hoc est, tunicæ pallium. Cærulei nodi] Sunt cærulei angues in nodum implicati. Sic Heliodorus Charicles vestem describens Æthiop. 111. 'Duorum enim draconum caudas ad partem dorsi inter scapulas connectebat: porro colla sub mammillas permutatim producens, et in nodum tortnosum implicans: capita vero elabie nodo sinens, tanquam appendicem nodi ab utroque latere suspenderat.' Redeunt] Ad duplicationem retulit alterius nodi. Lactant.

111 Atropos] Una ex Parcis, sic dicta, quia inflexibilis, filia Demogorgonis, vel Erebi et Noctis. Nocat]

Id est, renovat, vel novas retexendo facit. *Proserpina*] Filia Jovis et Cereiis, et uxor Plutonis Inferorum regis.

112 Geminas manus] Ut fratres n-Illa] Tisitraque mann armaret. phone. Gronovius ad hunc locum hæc ait : Primo meliores Mss. iru. Theb. vii. 'Tenet in capulis, hastisque paratas Ira manus.' lib. x. 'Distulit ira preces.' Propertius 111. 22. 'Nam quantum ferro, tantum pietate potentes Stamus. Victrices temperat ira manus.' Id est, in victoria iræ temperamus. Nos quamvis irati, postquam vicimus, manibus tempera-Neque opus cum Lipsio et Passeratio illa. Deinde repetitio τοῦ manus non est Statii. Scripti fere minans vel minax. Lege: Tum geminas qualit ira minans. Non concoxerunt 70 geminas sine substantivo poni. At illud intelligitur ex proximo membro manus. Sic Horatius: 'Quis non malarum, quas amor curas habet, Hare inter obliviscitur?' Silius lib. 11. Fulgurat, hæc vivo manus aëra verberat hydro. Ut stetit, abrupta qua plurimus arce Cithæron Occurrit cœlo, fera sibila crine virenti Congeminat, signum terris, unde omnis Achæi Ora maris late, Pelopeiaque regna resultant. Audiit et medius cœli Parnassus, et asper

115

percutit. Ut gradum fixit, qua Cithæron maxima præcipitis cacuminis sui parte it obviam cælo, iterat horrida sibila viridi coma; ad quod signum terris auditum, totum littus ponti Achæi, ac Peloponnesus lute tremunt, et audit Parnassus in

tit illa minans, vel minax. Vide Not. Var.—113 Barthius, cui geminatio τοῦ manus displicet, legendum putavit: hæc vivo racuum aëra verberat hydro: in optimo manuscripto ejusdem Barthii desunt verba; hæc igne roguli Fulgurat, hæc vivo manus.—116 Unus Ms. Lindenbrogii, Congeminant.—117 Pelopeaque

NOTÆ

'Ardor agit, provecta queat dum cernere muros, Inque oculis profugæ Martem exercere carinæ.' Provecta nimirum carina. Hactenus Gronovius. Hæc] Supple, manus. Igne rogali] Faces enim funcribus adhibita.

113 Hydro] Hydrus, anguis genus, quod in aqua vivit.

114 Plurimus] Id est, maxima sui parte. Abrupta urce] Arx hic non pro munito loco sumitur, sed pro cacumine, et loco edito aliquando accipiebatur, ut patet ex Festo, apud quem hæc leguntur: 'Auguraculum appellabant antiqui, quam nos arcem dicimus: quod ibi augures publice auspicarentur.' Augures enim celsiora loca ascendebant ad capienda auguria. Citharon] Mons in Bæotia, Baccho sacer. Erat et saltus ejusdem nominis.

115 Fera sibila crine virenti Congeminat] Virgilius: 'Tot Erinnys sibilat hydris.' Crine virenti] 1d est, angnibus virentibus, quibus tanquam capillitio caput cinctum habebat. Virenti] Qua multi angues virides sunt. 116 Achæi maris] Achæum mare vocat, quod alluit Achaiam Peloponnesi provinciam.

117 Pelopeiaque regna] Peloponnesum intelligit, cui Pelopidæ imperarunt, exclusis Heraclidis. Unde Pelopeia regna. Vocat Noster Hercule Epitr. 'Pelopis terras.' Resultant] Virgil. Æn. vii. 'Tartaream intendit vocem, qua protinus omne Intremuit nemus, et sylvæ sonuere profundæ.'

118 Parnassus] Notissimus mons Phocidis, Musis et Apollini sacer: habet duplicem verticem, unum Hcrodoto Tithorea vocatum, alterum Hyampænn. Medius cati] Lactantius: Bene medius: quia umbilicus terræ Parnassus dicitur. Nam cum Jupiter medium mundi locum cognoscere vellet, ab ortu atque occasu duas aquilas dimisisse fertur, quæ æquali alarum nisu actæ, sese invicem ad Parnassum obvias habuerunt. Vel quod diluvii tempore aquæ ad ejus vertices non pervenerunt, ut canit Lucanus: 'Hoc solum, fluctu terras mergente, cacumen Eminuit, poutoque fuit discrimen et astris.'

Eurotas, dubiamque jugo fragor impulit Œten In latus, et geminis vix fluctibus obstitit Isthmos. Ipsa suum genitrix, eurvo delphine vagantem, Arripuit frænis, gremioque Palæmona pressit. Atque ea Cadmeo præceps ubi limine primum

120

medio aëre extensus, feroxque Eurotas, et stridor inclinavit in latus Œten incertam vertice, et Isthmos vix resistit duplicibus aquis hoc fragore agitatis. Ipsa mater Palæmonem suum habenis apprehendit, exspatiantem supra flexum delphinum, et constrinxit ad sinum suum. Primo ubi ca festina posuit pedem in foribus regiæ

Dan.—119 Codices Burmanni: dubiumque jugo fragor inpulit Œten; quem vide Ovid. Met. 1x. 165.—123 Petrens. Exc. Cautab. unus Barthii, unus Bur-

NOTÆ

119 Eurotas] Fluvius Laconiæ Spartam præterfluens. Asper] Quia populos fortissimos alluit: Lacones enim omnium Græcorum fortissimi habiti: vel quod Lacones durissima disciplina educabantur. Vide Plutarchum Lycurgo.

Dubiamque jugo fragor impulit Œten] Œte mons in finibus Thessaliæ et Doridis, rogo Herculis nobilis. Dubiam jugo] Quia cum sit inter Dorida et Thessaliam, cujus sit, incertum est. Plinius Doridi tribuit, alii Thessaliæ. Mihi secus videtur, ait Barthius, et dubiam jugo dixit Papinius, velut inclinatam dubiamque quo respiciat. Situs ipse montis veritatem nobis firmabit in tabulis introspectus. Videatur et Strabo lib. tx. qui partem ejus ad Thermopylas nutantem indicat.

120 Vixobstitit] Id est, pæne mersus fuit. Isthmos] Proprie significat terram oblongam, ac angustam inter duo maria. Hic vero per antonomasiam sumitur pro angustis illis faucibus, quibus Peloponnesus contingit reliquam Græciam, vocaturque Corinthiacus a Corintho urbe nobilissima, quæ in eo sita est. Hunc perfodere multi principes tentaverunt, ut Demetrius rex, Dictator Cæsar, Caligula, Nero, infansto (ut omnium patuit exitu) incepto. Quod cum

nunquam perficere potuerint, placuit tandem murum, cui Hexamilio nomen, ab uno mari ad alterum ducere, quo Peloponnesus a continente secluderetur. Sed eum Amurathes Turcarum imperator illum dejecisset, Veneti eundem anno 1453. spatio quindecim dierum restituerunt: quem secundo Turcæ postea solo æquarunt. Geminis fluctibus] Quia hinc et inde duobus maribus alluitur, Ægæo et Fonio.

121 Genitrix] Lencothoë. Vide supra vs. 14. et apposite Poëta inducit hic Leucothoën, quæ Thebana erat, hincque malis Thebis imminentibus turbari debebat. Delpkine | Et hoc ex historia. Tradit enim Pausanias in Corinthiacis, corpus Melicertæ, sen Palæmonis, a delphino in huncce locum relatum, Sisyphumque regem Corinthi illud inventum honorifice sepeliisse, Ludosque, a loco Isthmicos vocatos, in honorem Palæmonis instituisse. Quinctiam solent Poëtæ dare Diis marinis delphinos, quibus vehautor.

122 Gremioque Palæmona pressit] Virgilius Æn. vii. 'Et trepidæ matres pressere ad pectora natos.' Mire exprimit maternum affectum. Palæmona] Palæmon, idem qui Melicerta, filius Inus, sen Leucothoës. Vidæ supra vs. 14. Constitit, assuetaque infecit nube penates;
Protinus attoniti fratrum sub pectore motus,
Gentilisque animos subiit furor, ægraque lætis
Invidia, atque parens odii metus: inde regendi
Sævus amor: ruptæque vices, jurisque secundi
Ambitus impatiens, et summo duleius unum

125

Cadmi, et inquinavit aulam solita caligine; statim turbidi motus oriuntur in cordibus germanorum, et gentilis rabies, livorque mærens rebus secundis, ac timor parens inimicitiæ invadit eorum mentes. Inde crudelis dominandi libido, ruptusque successionis ordo, et ambitio intolerans secundi gradus, et illud gratissimum, solum

~~~~~~

manni, Buslid. Lipsian. aliique Lindenbrogii: ubi culmine primum; quod recepit Lindenbrogius. ubi vertice Taurin. ubi limine Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c. Vide Oudendorp. ad Lucan. v. 155. et Heins. ad Claud. de Laud. Stilic. 11. 401.—124 Scriptum exemplar Barthii: infecit tabe penates. In alio prisco exemplari hæc glossa legitur: 'lube vel nube, id est, solito furore.'—126 Gentilesque animos Venett. 3. 4. Rom. Lactant. et Gevart. Gentileisque Behot. Dan. Petav. alii cum Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Gentilisque correxit Barclaius; et sic Petrens. Amstel. Gro-

NOTÆ

123 Cadmæo limine] Limine regiæ, quæ quondam Cadmi fuerat. Quidam codices habent culmine.

124 Assueta nube] Id est, nube seu caligine, qua mentes excæcare solet. Comes enim et prævia Furiæ nox, seu caligo. Supra vs. 97.

125 Attoniti] Hypallage. Non motus attoniti, sed 'attonito in pectore:' vel attoniti, quia reddebant fratres attonitos, cum ipsi sentirent apud se motus insolitos, quosque nunquam antea senserant.

126 Gentilis furor] Id est, quo ii qui sunt ejusdem familiæ, sen gentiles, corripiuntur: quo sensu inunere vult Poëta furorem, quo agitati Terrigenæ illi fratres se invicem peremerunt, transiisse in Eteoclem et Polynicem; et fore, ut etiam ipsi in se majorum snorum exemplo furerent. Vide infra vs. 184. et sequenti. Quidam codices habent: Gentiles, et sic fraternos' intelligeret Papinius. Ægraque latis Invidia] Ægra, quæ

ægreseit, et macreseit. Horatius: 'Invidus alterius rebus macreseit opimis.'

127 Atque parens odii metus] Quia de metu semper odium nascitur: cos enim odio labemus, quos timenus. Eleganter vetus Poëta: 'Quem metuunt oderunt; quem quisque odit periisse expetit.' Vox Calignlæ: 'Oderint, dum metuant.'

128 Sævus amor] Bene sævus; regni enim cupiditas semper crudelia suadet et exequitur. Ruptæque vices, &c.] Supra monnimus fratres pactos interse, at annuis vicibus regnarent, alter post alterum. Ruptæ] In animis eorum scilicet: Polynices enim cæpit impatienter, ac ægro animo ferre, quod secundus esset: Eteocles vero cognoscere, nihil dulcius esse, quam solum in primo loco stare. Non enim statim inter eos ortum est bellum. Jurisque secundi Ambitus impatiens] Lucanum imitatur lib. 1. 'Impatlensque loci fortuna secundi.'

Stare loco, sociisque comes discordia regnis.

Sic ubi delectos per torva armenta juvencos
Agricola imposito sociare affectat aratro;
Illi indignantes, quis nondum vomere multo
Ardua nodosos cervix descendit in armos,
In diversa trahunt, atque æquis vincula laxant
Viribus, et vario confundunt limite sulcos:
Haud secus indomitos præceps discordia fratres
Asperat: alterni placuit sub legibus anni
Exilio mutare ducem: sic jure maligno
Fortunam transire jubent, ut sceptra tenentem

esse in principe loco, atque discordia comes consortibus imperii. Sic cum arator vult conjungere imposito jugo juvencos e truci armento captos; illi, quibus celsum collum nondum usu aratri reflectitur in fortes humeros, reluctantes tendunt in diversas partes, et solvunt nexus æquali nisu, et conturbant sulcos diversa semitu. Non aliter abrupta discordia exacerbat effranatos fratres. Convenit inter eos, ut annuis vicibus regnarent, et ut, qui non regnaret, solum exilio verteret. Sic maligna lege volunt regnum transmitti, ut hac cito effluenti conventione recens succes-

....

nov. Barth. et recentt.—130 'In vetustissimo libro litera omissa scriptum: discordia regni; vera scriptio, aliis etiam libris confirmata.' Barth. Itaque ex suis codd. edidit Lindenbrogius, et legendum putavit Gronovius. discordia regnis tamen exhibent Petrens. Taurin. Exc. Cantab. Behot. Buslid. Lang. Laur. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. et recentt.—135. 136 Wakef. Sylv. Crit. P. 1v. p. 59. legit: et iniquis vincula laxant Viribus, et varo confundunt &c. Cf. Theb. vi. 851.—

NOTÆ

130 Sociisque comes discordia regnis] Forsan regni, ex illo Lucaui: 'Nulla fides regni sociis, omnisque potestas Impatiens consortis erit.' Sic apud Plutarchum in Demetrio Πάντη δυσκοινώνητον ή ἀρχή, και μεστον ἀπιστίας, και δυσνοίας' Regnum est prorsus insociabite, plenumque diffidentia et simultatis. Herod. Τὸ ἀκοινώνητον ἐν ταῖς ἐξουσίαις. Incommunicabitis natura potestatis. Curtius lib. Ix. 'Insociabite regnum esse.'

131 Torva armenta] Taurorum sunt, quia tauri aliquid torvi habent in facie.

131 Nodosos cervix descendit in armos] Secundum Italia: situm loquitur Poëta, inquit Lactantius. Nam dum nish trahendi anteriora petunt, cervix in armos reflectitur. Nodosi] Id est, fortes.

136 Vario limite] Nam cum in diversa trahunt, necesse est variari limites sulcorum.

137 Praceps] Omnia enim inconsiderate agit. Fratres] Eteoclem et Polynicem.

138 Alterni sub legibus anni] Id est, sub lege, ut altero quoque anno regnarent.

139 Exilio mutare ducem] Supple, populos mutare principem exilio, vel ducem mutare exilio solum. Altero enim imperante, alter Thebis exire debebat.

Fædere præcipiti semper novus angeret hæres. Hæc inter fratres pietas erat: hæc mora pugnæ Sola, nec in regem perduratura secundum. Et nondum crasso laquearia fulva metallo, Montibus aut alte Graiis effulta nitebant Atria, congestos satis explicitura clientes.

145

sor semper excruciaret imperantem. Hæc erat pietas inter fratres: hæc sola belli dilatio, non perduratura usque in regem secundum. Et nondum laquearia tegebantur denso auro, nec atria laxe admissura confertos clientes, fulgebant innixa celsis

****

144 At nondum crasso laquearia fulta Taurin. fulta habent etiam Petav. Behot. Buslid. Laur. Lang. unns Burmanni, et membranæ Pirekhaimeri ap. Gronov. in Diatr. p. 357. Vide Heinsium ad Claud. vi. Cons. Honor. 167. laquearia culta Gebhardus. Nostram lectionem testantur Lipsian. Dan. Petrens, et membranæ Barthii, eamque exhibent Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. et recentt.—145 Montibus aut late Petav. Buslid. Lipsian. Lang. Laur. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. aut alte Dan. et Petrens. quod proposuit Bernartius, receperunt Lindenbrog. Cruc. Dan. Heins. Gronov. et recent. Vide Barth. ad Claud. Rufin. 11. 136. Pro effulta Behot. et co-

NOTÆ

141 Pracipiti] Quia vices regnandi cito effluebant, annuæ euim solum erant.

143 Nec in regem perduratura secundum] Quia expleto Eteoclis anno, et repetente Polynice regnum, bellum exortum est, in quo fratres miserrime perierunt.

144 Et nondum, &c.] Hæc eum admiratione pronuntianda et legenda Fulva metallo] Membranæ Pirckhaimeri habent fulta metallo, ut dieit Gronovius, eamque lectionem probat. Lipsius et Bernartius futra, Gebhardus culta substitumit. optime retineri potest fulva ratione metalli sen anri, quod fulvum est. Alias effulta sequentis versus omnem duorum horum versuum gratiam tol-Metallo] Metallum absolute pro auro ponitur, ut Theb. x1. 'Quod fulta inetallo Parma micet.' Et apud Claudianum: 'Et niveæ (mirum) corpere columna Ditari, subitoque trabes lucere metallo.' Sie Epithal. Stellæ: 'Robora Dalmatico luccut

satiata metallo.' Morem inaurandi laquearia et columnas cœpisse tradit Plinius lib. XXXIII. cap. 3. post Carthaginem eversani.

145 Montibus Graiis Id est, columnis marmoreis ex montibus Græciæ excisis. Ita Nostro, 'mons Libyæ,' in Epulo Domitiani, idem ac 'Libyeus silex' in Epithalamio Stellæ. Clandianus Cons. Mallii: 'Consumant totos spectacula montes.' Id est, totorum montium feras. Unde Mons hie et similibus locis, sumitur pro quaeumque ejus parte, aut pro quocumque quod est in monte. Ex quibus constat quid intelligat Statius in Equo Domitiani: 'Tu tardum in fædera montem Longo marte domas.' Id est, Dacos, qui in monte sedes habebant, ut jam diximus su-

146 Satis explicitura clientes] Romulus, ut omnes sua nova Reipublica partes strictius conjungeret, in muamque quasi reduceret familiam, sauxit, ut tenuiores cives se darent Non impacatis regum advigilantia somnis Pila, nec alterna ferri statione gementes Excubiæ, nec cura mero committere gemmas, Atque aurum violare cibis: sed nuda potestas Armavit fratres: pugna est de paupere regno.

150

columnis ex Graio marmore. Satellites non vigilabant ad fores regum, irrequietum somnum capientium, nec armatæ cohortes mærebant redeunte vice excubiarum. Studium non erat, exponendi in conviviis gemmata pocula, nec corrumpendi aurum dapibus. Sed nuda dominatio fratres ad arma impulit: certamen est de inopi prin-

dices Lindenbrogii suffalta, quod ille reposnit.—150 Atque aurum vitiare cibis

NOTÆ

in clientelam potentioribus, cosque omnibus officiis colerent: contra vero potentiores corum curam gererent. ac a violentia injuriisque aliorum defenderent. Primos vocavit clientes. alteros 'patronos.' Hine mox inductus, ut clientes ad potentiorum atria mane confluere solerent, salutandi cos gratia. Salutatio autem bæc, non in interiore domus parte, sed in atrio fiebat ; ideo hæc atria quam maxime ampla erant, ut continerent sine molestia salutantes. Observandum est ctiam hic, Papinium omnes consuctudines Romanorum Græcis tribuere, ut videre est pluribus in locis Thebaidos et Achilleidos.

147 Advigilantia Pila] Metonymice. Vigilantes milites pilis armatos. Pila] Pilum erat Romanorum telum missile. Vide Vegetium lib. 1, cap. 24.

148 Nec alterna ferri statione gementes Excubiæ] 'Statio' apud Latinos diversis modis sumitur. Significat primo cohortem militum, quæ ante fores palatii excubabat: quæ notio est hujus loci. 2. Cohortem militum, quæ per provincias contra latrones collocabatur. 3. Milites in urbe vel castris excubantes. 4. Officinam. 5. Jejunium. Deinde pro munere seu officio passim usurpatur, nt sta-

tio Imperatoria. Alterna] Quia cohortes per vices excubabant, ut nune, aliæque aliis succedebant. Excubiæ] Milites excubantes.

149 Nec cura mero committere gemmas] Per gemmas, intelligit pocula gemmata, vel e gemmis seu lapidibus pretiosis confecta. Virgilius Georg. 11. 'Ut gemma bibat, et Sarrano dormiat ostro.' Plinius lih. Procemio : ' Genmarum XXXIII. turba potamus, ac Smaragdis teximus calices.' Pacatus in Panegyrico: 'Nisi æstivam in gemmis capacibus Falerna fregissent.' Committere autem eleganter dictum, ait Lactantius, quasi ad periculum; quæ possent frangi, inter trepidantes servos, et semiobrutos vino convivas.

150 Aurum] Aureas lances intelligit. Violare] Quasi aurum solis templis, Diisque honorandis adhibendum esset, non ferendis cibis. Vel quod auri radii, qui vel ad minimum halitum cessant, dapium fumo ac pinguedine obscurentur, ut ad hunc locum Barclaius. Nuda] Id est, his ctiam deliciis destituta, quæ nunc affluunt.

151 Pugna est de paupere regno] Lucanns lib. 1. 'Exiguum dominos commisit Asylum,' Dumque uter angustæ squalentia jugera Dirces Verteret, aut Tyrii solio non altus ovaret Exulis, ambigitur; periit jus, fasque, bonumque, Et vitæ, mortisque pudor. Quo tenditis iras, Ah miseri? quid si peteretur crimine tanto Limes uterque poli, quem Sol emissus Eoo

155

cipatu. Et dum contendunt, uter araret infertiles agros parvæ Dirces, aut non celsus exultaret in humili sede profugi Tyrii, intercidit jus, fas, æquum, et honestas vitæ, et mortis. Ah infelices, quo iras vertitis? Quid si tanto scelere uterque mundi terminus obtineretur, quem respicit sol emersus ex Orientali ora, quemque

,,,,,,,,,,,

est in antiquissimo codice Barthii.—153 Nonnulli codd. non lætus ovaret, improbante Barthio.—156 Ha miseri codd. Barthii, Dan. et Petav. quod reposuit Lindenbrog. Ah Behot. et Petrens, quid si peterentur Petrens.—157 Taurin. demissus Eoo; Behot. msurus Eoo, i. e. mensurus; et sic Lactantius.

NOTÆ

152 Uter] Fratrum. Angustæ Dirces] Per angustam Dircen intelligit Bæotiam, quæ non admodum lata est.

153 Verteret] Araret, ut Virgilius Georg. 111. 'Et campum horrentem fractis invertere glebis.' Tyrii exulis] Cadmi. Vide supra vs. 4. Non altus] Quia modicum erat regnum, ideo solium regium, pro modulo regni, non erat altum.

154 Jus, fusque, bonumque] Jus hic est jus humanum: fas divinum: bonum vero sumitur pro æquo apud Jurisconsultos.

155 Vitæ, mortisque pudor] Quia et turpiter vixerunt, arma sumentes contra se invicem, et turpius perierunt, mutuis vulneribus se occidentes. Quo tenditis iras] Alloquitur fratres Počta.

156 Quid si peteretur crimine tanto Limes uterque poli, &c.] Imitatus est illud Lucani lib. 1. 'Nec pretium tanti tellus pontusque furoris Tanc erat: exignum dominos commisit Asylum.' Crimine tanto] Bello. Inter frattes enim vel leve odium cri-

men est : quanto magis bellum !

157 Limes uterque poli, quem Sol emissus Eoo Cardine, quem porta vergens prospectat Ibera? Quasque procul terras obtiquo sidere tangit Avius, aut Borea gelidas, madidive tepentes Igne Noti] His versibns designat Poëta quatnor præcipnas mundi partes, quæ Cardines vocantur a Geographis; nempe Ortum, his verbis: quem Sol emissus Eoo cardine: Occasum vero per hæc : quem porta vergens prospectat Ibera. Designat autem Septemtrionem his vocibus : aut Borea geli-Meridiem vero his: mudidice tepentes Igne Noti. Et Lucanum imitatus est lib. 1. 'Unde venit Titan, et nox ubi sidera condit, Quaque dies medius flagrantibus æstuat oris, Quasque procul terras obliquo sidere tangit.' Eoo] Eous, 'Hoos, Oriens dicitur, ab ηωs quod est mane, et Aurora. Capitur etiam adjective, pro Orientalis, primagne modo brevis, modo longa est, quia interdum scribitur per n, interdum per e: brevis ut hic: longa, ut hoe Æneid, in. 'Portus ab Eoo fluctu curvatus in arcum.

Cardine, quem porta vergens prospectat Ibera? Quasque procul terras obliquo sidere tangit Avius, aut Borea gelidas, madidive tepentes Igne Noti? quid si Tyriæ Phrygiæve sub unum Convectentur opes? loca dira, arcesque nefandæ

160

occidens Hispano cardine? et si peterentur eæ regiones, quas dissitus longe ferit obliquis radiis, ant rigentes Aquilone, aut flagrantes ardore pluviosi Noti? Quid si opes Tyriorum Phvygumque in unius potestutem comportentur? Horrenda loca,

Heinsius ad Ovid. Fast. 111. 399. ex veteri codice legit: emersus.—158 Tanrin. Behot. Dan. Petav. omnes Barthii, unus Burmanni, alii, eum Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. portu vergens prospectat Ibero; Petrens. vero: portu rergens prospectat Ibero; quod ex conjectura Gruteri primus recepit Gronovius.—161 Tyriæ Phrygiæque optimæ Barthii membranæ, et sic conj. Jortinus; Phrygiæ Tyriæque Exc. Cantab. et codex Burmanni; Phrygiæ Tyriæque Exc. Cantab. et codex Burmanni; Phrygiæ Tyriæque Exc. Lattant. Tyriæ Phrygiæve Petrens. Dan. Petav. Venett. 3. 4. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c.—162 Converventur opes Fr. Modius Novantiq. Epist. 52. Convertentur Laur. Venett. Aldd.

NOTÆ

158 Porta] Legit hic Gronovius porta, non portu, nt habent impressi, quod etiam Grutero visum, et bene. Cardo enim est portæ, non portus. Et sic Noster Thebaid. x. Obruit Hesperia Phæbum nox humida porta. Prospectat] Sol enim oriens Occasum respicit: cum occidit, prospectat Orientem. Ibera] Quia Iberia, hodie Hispania, vergit ad Occidentem.

159 Obliquo sidere] Sol enim obliquis radiis tantum, non perpendicularibus, attingit has regiones, ob obliquitatem Sphæræ, in qua sitæ sunt.

160 Avius] Vel quia ab iis regionibus sol semotus; vel quia non movetur eodem motu, neque sub iisdem circulo, et polis, ut primum Mobile. Borea gelidus] Boreas ventus flans a Septemtrione, qui ventus frigidissimus est: unde gelidus terras dicit. Madidice tepentes Igne Noti] Putabant veteres, regiones, quæ spectabant polum Antarcticum, perpetuo calore vexari, sient videbant eas, quæ vergunt ad polum Arcticum, perpetuo gelu rigere; unde igne Noti

tepentes dixit. Notus autem est ventus flans a Meridie. Madidi] Quia ventus ille pluvias ac imbres procreat.

161 Quid si Tyriæ Phrygiæve sub unum Convectentur opes] Hoc dixit, quia Tyrii Phrygesque ditissimi habiti. Primi, ut testatur Philosophus et Diodorus Siculus ex Posidonio, magna argenti vi e Tartesso allata, ad immensas opes brevi pervenerunt. Alteri vero, ob Mydam regem, qui omnia in aurum vertere dicebatur. Unde de iis Horatius dicit: 'Et pinguis Phrygiæ Mygdonias opes.' De Tyro vide supra vs. 5. Phrygia vero erat provincia Asiæ Minoris, inter Cariam, Lydiam, Mysiam, et Bithyniam comprehensa: quarum omnium fines ita confunduntur, ut vix discerni possint. In ea montes Ida et Tmolus, et Pactolus fluvius. unum] Id est, vel sub unum cumulum, ita ut unum cumulum conficerent: vel sub unius potestatem.

162 Loca dira, arcesque nefundæ] Sceleribus scilicet Œdipi. 'DeclaSuffecere odio, furtisque immanibus emtum est
Œdipodæ sedisse loco. Jam sorte carebat
Dilatus Polynicis honos: quis tum tibi, sæve,
Quis fuit ille dies? vacua cum solus in aula
Respiceres jus omne tuum, cunctosque minores,
Et nusquam par stare caput? Jam murmura serpunt
Plebis Echioniæ, tacitumque a principe vulgus

et abominandæ arces suffecere exercendis inimicitiis, et immani furore comparatum est, solio Œdipi insidere. Jam Polynices, dilato in proxinum annum honore, contrariam sortem habuerat. Quis tum tibi, crudelis, quis ille dies fuit? cum solus in vacua regia videres onnem potestatem tuam, omnesque inferiores, et nullum esse tibi æqualem? Jam crebrescunt susurri vulgi Thebani, et plebis animi occulte alie-

....

Colin. et Gryph. Convectentur Behot. Petrens. Lipsian. Buslid. Lang. Dan. Petav. et membranæ Barthii; itaque ediderunt Bern. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Dan. Heins. Gronov. et recentt.—163 Suffecere odiis manuscriptus Barthii; et sic etiam legebat Lactantius in Comment. furtisque Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. unde nescio, nisi sit error typothetarum in ed. Amstel. furiisque certe exhibent Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Behot. Dan. Petav. Lipsian. Buslid. Lang. Laur. Venett. 3. 4. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. et Grasser.—164 Lipsian. et Buslid. cadebat; quod receperunt Lindenbrog. Cruc. et Bern. Petrens. Exc. Cantab. Laur. Lang. Behot. Dan. Petav. Venett. 3. 4. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Gronov. Veen. et Delph. carebat, improbante Barthio.—165 Demster. ad Cland. Rapt. Proserp. 1. 100. sorte cadebat Dilatus Polynicis honor. Ex optimo

NOTÆ

matio,' ait Lactantius, 'quæ significat eas causas movisse odia, quæ restinguere debuissent: fugere enim debuerunt hi fratres loca dira, et sceptra Œdipi parricidæ, potius quam ad hæc crimina properarent.'

163 Suffecere odio] Subintellige, exercendo. Furiis] Id est, criminibus, seu flagitiis, ut infra: 'Terrarum furias abolere.'

164 Jam sorte carebat Dilatus Polynicis honos] Cadebat legendum censet Berñartius; sed omnes Mss. ut observat Gronovius, habent carebat, quod melius; sensusque ejus, Polynicem dilato honore in proximum annum sorte regnandi caruisse, quia evenerat illa Eteocli. Sicut Theb. 11. dicitur: 'Qua, sorte benigna Fra-

tris, Echionia steterat privatus in aula.'

165 Quis tum tibi, sæve, Quis fuit ille dies] Orationem convertit Poëta ad Eteoclem, ubi sortem habuit secundam.

166 Vacua cum solus] Amoto scilicet Polynice.

168 Jam murmura serpunt Plebis Echionia^a] Tangit morem populi nunquam acquiescendi rebus præsentibus, sed semper novas res cupiendi. Echionia^a] Thebanæ ab Echione uno e Spartis, qui una cum Cadmo Thebas condiderunt.

169 Tucitum] Bene tacitum, id est, summisse et in aurem; nam non tuto verba in principem jactantur.

Dissidet, et (qui mos populis) venturus amatur.
Atque aliquis, cui mens humili læsisse veneno
Summa, nec impositos unquam cervice volenti
Ferre duces: Hancne Ogygiis, ait, aspera rebus
Fata tulere vicem? toties mutare timendos,
Alternoque jugo dubitantia subdere colla!
Partiti versant populorum fata, manuque
Fortunam fecere levem. Semperne vicissim
Exulibus servire dabor? tibi, summe Deorum

175

170

nantur a rege, et (quod est ingenium populorum) successor diligitur. At vero aliquis, cui mos erat, ut offenderet potentes ignavis maledictis, et qui non poterut pati spontaneo collo jugum principum: Hanene, inquit, fata dura intulerunt vicissitudinem reipublica Thebana? toties muture dominos, et summittere invertas cervices alterna dominationi! hac conventione ludos faciunt fortunas populorum, et dedita opera sortem eorum contemtam reddunt. Semperne mihi alternis parendum erit exulibus? O supreme pater Deorum et hominum, tibine placuit donore hunc ani-

.....

codice manuscripto scribi jussit Barthius: quis tunc tibi.—170 Rom. Aldd. Colin. Gryph. et Basil. qui mox populis; Behot. Dan. Petav. Petrens. Taurin. Lang. Lipsian. alii, cum Venett. 3. 4. qui mos populis, quod revocavit Bernartins, receperunt Gevart. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Dan. Heins.

NOTÆ

171 Atque uliquis, &c.] Inducit Poëta eivem Thebanum, de his regnandi inter fratres vicibus querentem.

172 Summa] Potentes, qui summam rerum tenent.

173 Ogygiis] Thebanis. Ogyges enim quibusdam primus Thebarum conditor; unde Thebæ Ogygiæ Poëtis dietæ, ut jam diximus supra.

174 Vicem] Annum enim solum regnare debebat nterque, regnumque alteri tradere, anno transacto. Totics untare timendos] Supple reges seu dominos, Horatius: 'Regnu timendorum in proprios greges.' Illi, ait, mutant vices, ut imperent, nobis semper serviendum.

175 Atterno] Illius enim tunc collum summittendum erat jugo, mox alterius.

176 Versant] Bene versant, quia nt mox dicetur: 'Hen dubio sus-

pensa metu, tolerandaque nullis Aspera sors populis! hic imperat; ille minatur.' Nihil enim certum poterat esse in tam præcipiti principum mutatione. Manuque Fortunum fecere levem] Notandum, 'manu facere' eadem notione usurpare Senecam pluribus in locis, qua 'sponte facere.' De Brevitate Vitæ cap. 3. 'Adjice morbos, quos sponte facimus;' et Consolatione ad Martiam cap. 19. 'Adeoque senectutem solitudo, quæ solebat destruere, ad potentiam ducit, ut quidam odia filiorum simulent, et orbitatem manu faciant.' Misera enim, et incerta hoc modo erat populi Thebani conditio sub tam varia dominatione; tolerabilior vero principum: ægritudinem enim privatæ vitæ spe dominandi solahantur. Semperne vicissim] Quia semper princeps mutandus erat.

178 Exulibus] Hoc auget miseriam

Terrarumque sator, sociis hanc addere mentem Sedit? an inde vetus Thebis extenditur omen, Ex quo Sidonii nequicquam blanda juvenci Pondera Carpathio jussus sale quærere Cadmus Exul Hyanteos invenit regna per agros;

180

mum imperii consortibus? An inde antiquum præsagium perdurat Thebis, cx quo profugus Cadmus, jussus scrutari frustra per mare Carpathium gratum onus tauri Sidonii, reperit regnum in campis Bæotiis, et pertulit ad usque extremos postcros

Gronov. Barth. et recentt.-179 'Mihi locus hic non inter firmos videtur,

NOTÆ

populi; exilium enim efferat animum. Gravis autem omnis servitus, sed gravior tamen est, quæ subjacet exulibus, seu exilio efferatis. Contrarium tamen paruit in Chilperico nostro 1. qui reversus ex exilio regnum optime et justissime administravit.

179 Sociis] An fratribus regni sociis? Anne potius intelligit concives suos, qui huic fratrum conventioni, qua alternis regnare debebant, consenserant? Vide Notam vs. 2. supra,

180 Sedit] Firmiter placuit: Virgilins: 'Certa sedet patribus seutentia pugnæ.' An inde retus Thebis extenditur omen, &c.] Hoc versu et quatuor sequentibus alludit ad fabulam, qua ferunt, Cadmuni sevisse dentes draconis, indeque ortam armatorum segetem, qui fratres erant ob communem originem, quique se invicem occiderunt. Dicit ergo querulus ille, præsagium, sen omen, quod visum est, cum conditæ sunt Thebæ, nimirum fraternum bellum, ortum inter armatos illos, transmissum fuisse ad usque Eteoclem et Polynicem fratres, cosque hac divisione fecisse, ut inter se necessario bella orirentur, regnunque alteri corum non obventurum, nisi cæde alterins, vel utrosque hoc bello perituros.

181 Sidonii nequicquam blandu juvenci Pondera] Intelligit Europam raptam a Jove, in taurum converso, vectamque dorso ejus in Cretam usque a finibus Tyriorum. Blanda] Quia adamabat illam Jupiter. Sidonii juvenci] Non erat Sidonius juvencus, sed pondus, id est, Europa, Sidonium. Vide supra vs. 4. Nequicquam] Quia frustra Cadmus sororem quæsivit, nec invenit.

182 Carpathio sale] Sal pro mari interdum sumitur, quia salsum est, et ex cujus aqua sal elicitur. Virgilius Æneid. viii. 'Et spumas salis ære ruebant.' Carpathio] Carpathium mare est illa pars Maris Mediterranei, quæ inter Rhodum et Ægyptum extenditur: sic vocatur a Carpatho insula inter Rhodum et Ægyptum. Jussus Cadmus] Jussus a patre Agenore. Vide supra vs. 5.

183 Exul] Cadmo enim pater interminatus fuerat perpetuum exilium, nisi sororem Europam reduceret. Hyanteos] Bœotios. Pausanias Bœoticis tradit, primos, qui Bœotiam incolnerint, Ectenas fuisse vocatos; iis vero pestilentia deletis, successisse in corum sedes Hyantas et Aonas, ipsos ctiam populos Bœotiæ.

Fraternasque acies fœtæ telluris hiatu
Augurium seros dimisit adusque nepotes?

Cernis, ut erectum torva sub fronte minetur
Sævior assurgens demto consorte potestas?

Quas gerit ore minas? quanto premit omnia fastu?

Hicne unquam privatus erit? tamen ille precanti
Mitis, et affatu bonus et patientior æqui.

Quid mirum? non solus erat. Nos vilis in omnes
Promta manus casus domino cuicumque parati.

Qualiter hinc gelidus Boreas, hinc nubifer Eurus

omen fraterni belli, cum armati fratres orti hiatu gravidæ terræ sibi bellum intulerunt. Aspicis, ut crudelior princeps, amoto socio, elatus superbe minetur sub truci fronte? quem fert terrorem in vultu? quanta superbia omnes deprimit? hicne unquam erit privatus? Ille tamen est lenis supplicibus, et affabilis, ac æquum servat. Quid mirum? solus non est. Nos, abjecta turba, expositi ad omnem fortunam sumus, et obnoxii cuicumque hero. Ut cum hinc frigidus Aquilo, hinc nimbosus Eu-

nec liquido scio quid το sociis hic velit.' Bern.—185 Bern. et Barth. inter-

NOTÆ

184 Fraternas acies] Quia hi armati, etsi fratres, in se invicem aciem struxerunt, ac se peremernut. Fætæ telluris] Dentibus scilicet Draconis, quasi semine. Hiatu] Terra enim magno patuit hiatu, cum tot armati homines ex ea prodierunt.

185 Seros nepotes] Eteoclem et Polynicem. Videtur Noster hoc sumsisse ex Lucano lib. 1v. 'Sic semine Cadmi Emicuit Direæa cohors, eccidique suorum Vulneribus, dirum Thebanis fratribus omen.'

186 Cernis] Hoc aliquibus querulus dicit, quasi monstret et designet Eteoclem. Erectum] Pro 'erecte,' adverbium, ut alibi: 'torvum lacryunari,' 'torvum mugire,' 'furiale minari,' Erectum vero, quia rectiorem staturam affectare, superborum et insolentium hominum est.

187 Demto consorte] Polynice fratre. Nam ante sortem ductam, indivisum erat imperium. 189 Hiene unquam privatus erit]
Hæc cum indignatione pronuntianda. Optat videre Eteoclem privatum, ut ejus fastus ac superbia deprimatur. Tamen ille precanti Mitis]
Introducitur alter, qui defendit Eteoclem a maledictis invidi.

Non mirum est, ait ille maledicus, si Eteocles tanta humanitate utatur erga cives: non solus est: metu enim futuri successoris, continet se intra terminos justæ dominationis. Vel ambit hisce ambitiosæ mentis integumentis, et talem se populo exhibendo demulcet populum, ut potentiam fratri subtrahat, et procliviore in se civium gratia nitatur. Nos vilis, &c.] Imitatio Virgiliana, in oratione Drances: 'Nos viles animæ.'

193 Boreas] Vide supra vs. 160. Nubifer Eurus] Eurus est ventus spirans ab ortu brumali, quem Latini Vulturnum appellant. Nubifer] Quia Vela trahunt, nutat mediæ fortuna carinæ.

Heu dubio suspensa metu, tolerandaque nullis
Aspera sors populis! hic imperat: ille minatur.

At Jovis imperiis rapidi super atria cœli
Lectus concilio Divum convenerat ordo
Interiore polo: spatiis hinc omnia juxta
Primæque occiduæque domus, effusa sub omni
Terra atque unda die: mediis sese arduus infert

rus diripiunt vela, salus navis interceptæ stat in ancipiti. Heu dura conditio nostra, ambiguo timore incerta, et nullis gentibus ferenda! hic regnut; minatur ille. Dit autem jussu Jovis convocati in ædes volubilis cæli, coierant in interiore loco, a quo omnes partes Orientis et Occidentis æqualiter distant, et ex quo tellus et aqua sub toto cælo putet. Ipse excelsus Jupiter ingreditur in medium Deorum cætum, mo-

pungunt: hiatu, Augurium seros, &c.—196 Aspera fors Lindenbrogius et Cruc. unde nescio; Aspera sors testantur Behot. Petrens. Lang. Lipsian. Laur. Buslid. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. et recentt.—197 At Jovis imperio Venett. 3. 4. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. At Jovis imperio scodex perantiquus Barthii, Dan. Petav. Behot. Petreus. et Taurin. cum edd. Amstel. Gronov. Barth. et recentt. super ardua cæli etiam Taurin.—198 Lætus concilio Behot. et nonnulli Barthiani.—199 Veteres membranæ Barthii, cum Taurin. et Behot. spatiis hinc omnia justa, et sie legendum putat Barthius. Margo ed. Barth. spatiis hunc; Marklandus ad Sylv. 11. 7. 14. legit: spatiis huic omnia justa.—200 Taurin. occidaære domus. Margo ed. Barth. et sicca sub omni; Barthius tamen in notis ad h. l. proposuit: et visa sub omni: vel: atque uslu sub omni. Marklandus l. l. et

NOTÆ

pluviosus. Horatius Ep. xvi. 'Ut neque largis Aquosus Eurus arva radat imbribus.' 'Nubifer' etiam Silio Italico lib. x. 'Ubi nubifer Eurus Naufragium spargens operit freta.'

194 Mcdia Inter illos scilicet ventos.

197 At Jovis imperiis, &c.] Cum uihil eveniat in terris, nisi Diis auctoribus, fingit Poëta, Jovem vocasse Deos in concionem, ut eis aperiat mentem suaun de puniendis Thebanis ac Argivis. Rapidi] Cœlum enim rapidissime movetur.

199 Interiore polo] Interiore seu secretiore codi aula. Spatiis hine omnia juxta] Supple, videntur. Periphraticos medium cali locum de-

scribit: dicit enim congregata numina in enm cœli locum, cui juxta sunt omnia: id est, nude sic videantur onnia, tanquam juxta; quod soli medio loco cœli convenire potest.

200 Primæque occiduæque domus] Orientis Occasusque loca designat. Sie Soteriis Galliei: 'Occiduas primasque domos.' Effusa sub omni Terra utque unda] Supple etiam, videtur, seu patet.

201 Die] Dies hie cœlum significat. Mediis] Diis. Ipse] Jupiter, Arduus] Oportebat enim, ut qui major dignitate erat, celsior etiam esset statura. Vel arduus hie, eum gravitate incedens, quod etiam convenit summo principi.

Ipse Deis, placido quatiens tamen omnia vultu,
Stellantique locat solio: nec protinus ausi
Cœlicolæ, veniam donec pater ipse sedendi
Tranquilla juhet esse manu: mox turba vagorum
Semideum, et summis cognati nubibus amnes,
Et compressa metu servantes murmura venti
Aurea tecta replent, mixta convexa Deorum
Majestate tremunt: radiant majore sereno
Culmina, et arcano florentes lumine postes.

210
Postquam jussa quies, siluitque exterritus orbis,

vens tamen euncta serena facie, et se ponit in sede stellis conspersa. Nec statim ausi Cælites sedere, donec ipse pater licentiam concesserit placida manu. Mox vulgns errantium Semideorum, fluciique affines altis nubibus, uc venti cohibentes reverentia flutus suos, replent aureus ædes. Templa concutiuntur majestate tot numinum: tecta fulgent majore serenitate, et postes cornscant secreta luce. Postquam imperatum est silentium, et consternatus mundus tacuit, Jupiter orditur ex celsa

fusa sub omni.—202 'In illo laudatissimo nobis perprisco exemplari diserte seriptum est: Ipse Deus; quod nequaquam contemno.' Barth. Ipse Deus habet etiam codex manuscriptus Barthii. Sed totus versus in margine tantum apparet. trahit omnia Taurin.—208 Aurea templa perantiquus manuscriptus Barthii, Taurin. Lipsian. Buslid. Lang. Laur. Venett. Aldd. Colin, Gryph. Basil. et Plant. Aurea tecta Behot. unus Lindenbrog. et Petrens. et sic edidere Dan. Heins. Gronov. Veen. Delph. &c. mista pro mixta Taurin.

NOTÆ

202 Placido vultu] Hoe etiam decet regem.

205 Tranquilla manu] Hoe etiam decet gravitatem principis. Vagorum Semideum] Varia erant genera Deorum apud veteres: alii enim plenam possidebant divinitatem, magnique Dii ac potentes et immortales vocati: ceteri vero imperfectam, seu potius umbram divinitatis, iiqne vel immortales existimati, nt venti, amnes, aliique; vel mortales, nt Panes, Sylvani, Satyri, Nymphæ, &c. omesque vocati Semidei. Vagorum] Quia per totum orbem dispersa harc numina.

206 Summis cognati nubibus amnes] Hoe dicit secundum Philosophos, qui dicunt ex humiditate terræ nebulas oriri, ex nebulis nubes, ex nubibus pluvias, ex quibus amnes augentur. 207 Metu] Id est, reverentia con-

208 Convexa] Cœlestes sphæræ, globique.

cilii, sen conventus.

209 Radiant majore screno] Quasi serenitas major cœlo illuxerit ex Deorum concilio. Serenum hie substantive, ut infra lib. viii. et alibi apud Nostrum. 'In sereno' apud Catonem interpretatur Turnebus'sub dio.' Hunc vide Adv. lib. x. cap. 19.

211 Exterritus orbis] Per orbem hic intelligit Poëta, vel Deos ex omnibus orbis partibus congregatos; vel simpliciter totum mundum: quasi omnis mundus, omniaque in eo comprehensa, silentium tenuerint, orante Jove.

Incipit ex alto: (grave et immutabile sanctis
Pondus adest verbis, et vocem Fata sequuntur:)
Terrarum delicta, nec exsuperabile Diris
Ingenium mortale queror: quonam usque nocentum
Exigar in pœnas? tædet sævire corusco
Fulmine: jam pridem Cyclopum operosa fatiscunt

sede: (vis ingens et immutabilis adest sacris dictis, et Fata obediunt voci ejus:) Incuso delicta populorum, et animos mortalium Furiis indomabiles. Quonam usque cogar punire malos? piget sævire lucenti fulmine. Jam pridem laboriosi Cyclopum

ut supra justa pro juxta.—214 Buslid. Laur. unus Lindenbrog. et optimus codex Barthii: nec exsaturabile. Behot. Lipsian. Lang. Petrens. alii exsuperabile, nt in Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. &c.—216 Exigor Behot. Lang. Laur. Lipsian. Venett. 3. 4. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. Exigar Petrens. Buslid. unus Lindenbrogii, alii; ct sic edidere Grasser. Gevart. Dan. Heins. Gro-

NOTÆ

212 Incipit] Jupiter. Immutabile] Decreta enim divina immutabilia sunt.

213 Pondus Non solum pondus sumitur pro re gravi, ut hic, sed pro dignitate, existimatione, et auctoritate, ut apud Ciceronem 'pondus testimonii,' 'pondera verborum.' Vocem fata sequuntur] Eximie, si quicquain in hoc opere : damnat enim diserte veterum et Stoicorum sententiam, dicentium Deum etiam fato subjici; cum ille sit liberrimus; nec fatum alind sit ex S. Augustino quam ' sanctio, et velut vox divinæ mentis.' In eandem tamen Poëta reincidit veternm opinionem Theb. vii. 'Immoto deducimur orbe Fatorum,' ubi introducit loqueutem Jovem.

214 Terrarum] Id est, hominum, qui terras habitant. Nec exsuperabile Diris Ingenium] Incusat mores ingeniumque hominum, ut qui in ordinem cogi non possint, inexpugnabiles sint Furiis. Fatigari eas iis puniendis, illos vero non fatigari committendis peccate, quampeccatis, nec desinere peccare, quamperabiles.

vis puniantur. Diris] Furiis. Vide supra vs. 52.

216 Exigar in pænas] Dicit Jupiter, se non sponte, nec ultro punire mortales, sed ab iis ad id ægro quidem animo cogi. 'Exigere' enim petere, extorquere, et cogere significat. Rationem affert ipsc Jupiter lib. vii. 'Meaque est jactura, pigetque Tot mutare animas, tot corpora reddere mundo.'

217 Falmine] Fulmen tribuitur Jovi, quia, cum veteribus, Jupiter nihil aliud esset, quam aër, qui sub nomine Jovis colebatur; ideo fulmen ipsi tributum, quia fulmen in aëre gignitur. Cyclopum] Cyclopes, Neptuni et Amphitrites filii, Siciliam et Ætnam montem Siciliæ incolnerunt. Dicti Cyclopes, quod unicum oculum, eumque in media fronte rotundum, haberent. Tres præcipue celebrantur Poëtis tanquam Vulcani ministri, creditique fulmina Jovi fabri-Horum nomina his versibus Virgilii comprehenduntur Æn. vin. Ferrum excreebant vasto Cyclopes in antro, Brontesque, Steropesque, ac

73

Brachia, et Æoliis desunt incudibus ignes.

Atque ideo tuleram falso rectore solutos

Solis equos, cœlumque rotis errantibus uri,

Et Phaëthontea mundum squalere favilla.

Nil actum est: neque tu valida quod cuspide late

Ire per illicitum pelago, germane, dedisti.

lacerti lassati sunt, et ignes deficiunt fornacibus Æoliis. Passus quidem fueram licenter errare equos Solis per fulsum aurigam, et cælum conflagrare curru eraganti, ac orbem sordere cinere in quem a Phaëthonte coactus est. Nihil hoc profuit: neque quod tu, frater, impulsu fortis tridentis concessisti mari late effundi per veti-

nov. et recentt.—222 Nil actum neque Behot.—223 Ire per illicitum pelagus duo codd. Lindenbrogii. Post vò dedisti cdd. ante Bern. ponunt notam

NOTÆ

nudus membra Pyraemon.' Hesiodus vero vocat Steropen Asteropen, Brontem Argen. Fatiscunt] Cudendis scilicet fulminibus.

218 Æoliis incudibus] Vulcanus enim et Cyclopes credebantur habere officinam, non solum in Lemno ac Sicilia, sed etiam in insulis Æoliis, quæ septem sunt, et sitæ inter Italiam et Siciliam, et 'Vulcaniæ' ob id dictæ. Vide Solinum cap. 12. Plinium lib. 111. cap. 9. et Melam lib. 111. cap. 7. Desuut] Ad fabricanda fulmina.

219 Atque ideo tuleram, &c.] Hoc versu et tribus sequentibus ad fabulam Phaëthontis alludit, qua ferunt Phaëthontem regendum solis currum a patre accepisse, ac orhem terrarum incendisse, oblitum viæ qua transenndum erat. Hujus fabulæ occasio apud Platonem ponitur in Timæo, cœlestis circuitus quædam permutatio, longo temporum intervallo contingens, quam inflammationis vastitas sequatur. Apud Orosium vero, gravis æstus, qui iis temporibus adeo excanduit, ut Sol, per devia transvectus, universum orbem non tam calore affecisse, quam igne torrnisse dicatur. Falso rectore] Phaethonte. Verus enim rector Sol. Solutos] Non sine frænis, sed quia regi non poterant, liceuter errantes.

220 Solis equos] Quatuor erant juncti currui Solis, ut Poëtæ fabulantur, vocatique Pyroeis, Eous, Æthon, et Phlegon. Vide Ovid. Met. 11. Rotis errantibus] Ab recta scilicet via.

221 Squalere] Proprium rerum nimis tostarum. Phaëthontea favilla] Id est, incendio Phaëthontis.

222 Nil actum est] Nihil hoc profuit ad emendationem hominum, quod totus mundus ustus est a Phaëthonte: quod Dii non permiserunt, nisi graviter irati mortalibus. Neque tu, &c.] Vult dicere etiam diluvio non emendatos homines. Ta] Neptune, sequenti enim versu, germane, est. Neptunus enim erat frater Jovis. Valida euspide] Tridentem innuit, insigne Neptuni. Valida] Hinc Neptunus Έννοσίγραιος, καὶ Σεισίχθων dictus, id est, terram concutiens.

223 Ire per illicitum] Id est, supra terram, quod illi lege creationis interdictum est. Pelago] Intelligit diluvium illud in Thessalia celeberrimum, et a Poëtis decantatum, præcipueque ab Ovidio descriptum, quod Deucalionis dicitur, quia Deucalion ibi

Nunc geminas punire domos, quis sanguinis auctor Ipse ego, descendo. Perseos alter in Argos Scinditur, Aonias fluit hic ab origine Thebas.

225

tam viam. Nunc ipse ego descendo, ut supplicio afficiam duas familias, quæ originem a me ducunt. Una regnat Argis Perseis, altera ab initio consedit Thebis

interrogationis,—124 Nonnulli codd. Barthiani: sanguinis actor.—125 Behot. Laud. Lipsian. Buslid. Ald. 2. (Ald. 1. in erratis.) Colin. Gryph. Basil. Plant. Grasser. et Gevart. in agros; Petrens. Lang. Dan. Petav. Ald. 1. Lindenbrog. Crnc. Amstel. Gronov. et recentt. in Argos, quod probat Ber-

NOTÆ

tunc regnabat; et summersis omnibus regionem illam habitantibus, præter aliquos, qui ad vicinos montes confugerant, ipse solus cum nxore Pyrrha, vectus parva rate, interque fluctus varie jactatus, tandem post dies novem ad montem Parnassum appulisse dicitur. Hoc autem diluvinm eodem anno, nimirum 33. Cecropis Atheniensium regis, quo incendium Phaëthontis accidisse tradunt Euschis in Chronico, et Cyrillus in Julianum lib. r.

224 Nunc] Ubi supra Jupiter questus est generatim de mortalibus, nunc speciatim queritur de sceleribus Thebanorum ac Argivorum. Quis] Pro, quibus. Sunguinis] Sanguis hic stirpem, progeniem, genus significat.

225 Descendo] Si profana divinis miscere liceat, eadem voce utitur in Scriptura Deus, cum de turre Babylonica destruenda loquitar: 'Descendamus.' Rabbini fernat Deum initio terram habitasse, sed mox infensum hominibus propter scelera, repetiisse cœlum, et quandoque descendere, inductus bonorum pietate. Perseos alter in Argos Scinditur, Aonias fluit hic ab origine Thebas] Innuit Japiter hoc modo loquendi, se anctorem esse duarum familiarum, unins, quæ Argis imperavit, per Danaum filium Beli, qui Belus filius erat Neptuni ex Libya filia Epaphi, qui ex

Jove et lo procreatus erat; et alterius, quæ substitit et principatum tenuit apud Thebas a primis hujusce urbis primordiis. Nam Cadmus principesque Thebani etiam a Jove originem ducebant, per eundem Epaphum, cujus filia Libya genuit ex Neptuno Belum, de quo supra, et Agenorem patrem Cadmi. Argos] Argos, nobilis et vetus urbs Peloponnesi in regione Argolica: Hippium cognominabatur ab equorum præstantia. Erant et aliæ ejusdem nominis urbes: in Thessalia Argos Pelasgicum appellatum, item in Acarnania; alia denique in Apulia, opus Diomedis, vulgo Argirippa. Stephannm de Urbibus, Perseos] Persei dicuntur Argi, a Perseo Jovis et Danaës filio, qui Argis imperavit, et relictis Argis imperium transtulit Mycenas, quam urbem condiderat.

226 Scinditur] Bene scinditur, quia stirps Jovis per Libyam, quam supra diximns, filiam Epaphi, scissa est in Belidas, scu posteros Beli, et Agenoridas seu posteros Agenoris, ut supra notavimus. Metaphora ducta a fluvio, qui in plures rivos dividitur. Et imitatus est Poëta Virgilium Æneid. VIII. 'Sic genus amborum scindit se sanguine ab uno.' Aonias fluit hic aborigine Thebas] Subintellige, apud: fluit hic, apud Aonias Thebas ab origine. Thebæ Aoniæ dictæ sunt ab Aoniane.

Mens cunctis imposta manet: quis funera Cadmi Nesciat? et toties excitam a sedibus imis Eumenidum bellasse aciem? mala gaudia matrum, Erroresque feros nemorum, et reticenda Deorum Crimina? vix lucis spatio, vix noctis abactæ Enumerare queam mores, gentemque profanam. Scandere quinetiam thalamos hic impius hæres

230

Aoniis. Animus cunctis seductus est. Quis ignoret domum Cadmi ob flagitia concidisse? et toties Eumenidum agmen evocatum ex inferis locis conflixisse? Quis nescit gaudia matrum perversa, crimina horrenda in sylvis commissa, ac scelera numinum silentio operienda? Vix possem recensere intervallo diei, et noctis integræ,

....

nartius.—227 Buslid. et Dan. imposta moret; Petrens. Lang. Laur. Petav. Lipsian. Behot. Venett. 3. 4. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. ceteræ: imposta manet. Consule Var. Not. imposta conjectabat Barthius.—228 Behot. et totiens.—229 'Præstantissimus liber diserte: bellasse facem; non refragamur tamen receptæ lectioni.' Barth.—230 Erroresque vagos Petav. Marklandus ad Sylv. Iv. 2. 15. legit Erroresque feros hominum. Cf. Theb. III. 641.—232 Taurin. gentemque nefandum.—235 Tollius ad Auson. Epist. IX. 24. ex

NOTÆ

bus Bæotiæ populis, at supra diximus vs. 183. Thebas] Vide supra vs. 2. Fluit hic] Supple, sanguis. Ab origine] Supple, Thebarum.

227 Imposta] Seducta affectibus et perturbationibus. Manet] Est, διατελειλ sup. vs. 30. 'maneas' pro, sis. Sic Lucretio 'manere' lib. v1. pro esse. 'Onerataque passim Cuncta cadaveribus cœlestum templa manebant.' Funera] Hic scelera, quæ totam domum Cadmi exitio dedernnt, significare credo. Cadmi] Supple, domus Cadmi.

228 Et toties excitum a sedibus imis Eumenidum bellusse aciem] Cum Agave, filia Cadmi, Pentheum proprium filium discerpsit. Cum Athamas, gener Cadmi, ducta Ino ejus filia, proprium etiam filium Learchum occidit. Sedibus imis] Inferis. Eumenidum] Furiarum, quae et Eumenides dicta, nt supra diximus vs. 52.

229 Mala gaudia matrum] Agaves,

cum filium Pentheum dilacerabat.

230 Erroresque feros nemorum] Tangit fabulam Athamantis, qui furore percitus Learehum filium sagittis confodit, vel saxo illisit, credens se leonem interficere. Possunt etiam intelligi erimina Bacchantium perpetrata in sylvis in prima institutione sacrorum Bacchi. Orgia enim ejus multo sauguine effuso sancita sunt. Et reticenda Deorum Crimina] Junonis scilicet, cum fororem Athamanti immisit, quo in proprium filium sæviit, ut diximus. Ejusdem Junouis, cum decepit Semelem. Bacchi vero, cum in furorem vertit Agaven, quo Pentheum filium dilaceravit. etiam, eum mutatum in cervum Actæonem a propriis canibus fecit dilacerari.

233 Scandere quinetiam] Intelligit (Edipum. Impius] Patrem enim occiderat. Patris, et immeritæ gremium incestare parentis
Appetiit, proprios monstro revolutus in ortus.

Ille tamen Superis æterna piacula solvit,
Projecitque diem: nec jam amplius æthere nostro
Vescitur, at nati (facinus sine more!) cadentes
Calcavere oculos: jam jam rata vota tulisti,
Dire senex: meruere tuæ, meruere, tenebræ
Ultorem sperare Jovem: nova sontibus arma
Injiciam regnis, totumque a stirpe revellam
Exitiale genus: belli mihi semina sunto
Adrastus socer, et Superis adjuncta sinistris

mores pravæ nationis. Necnon etiam profanus ille filius concupiit polluere lectum paternum, et sinum innoxiæ matris, monstrose reversus in locum ortus sui. Ille tamen luit Divis perpetuas pænas, seque luve orbavit: nec jam amplius aëre nostro pascitur. At filii ejus (scelus novum!) protriverunt labentes patris oculos. Jam jam, o senex perverse, exauditæ sunt preces tuæ: meruit tua, meruit cæcitas viudicem sperare Joven. Nova immittam bella nocentibus imperiis, et funditus delebo totam flagitiosam progeniem. Causæ belli mihi sint socer Advastus, et nuptiæ con-

scriptis codd. legit: proprios (monstrum!) revolutus in ortus; et sic etiam Lipsian. Lang. Laur. et unus Lindenbrogii, prohante Bernartio. Alii codd. Behot. Buslid. Barthiani, Petrens. &c. cum edd. vett. monstro.—241 Ultorem spectare Jorem Behot. pro var. lect.—242 Injiciam populis Petav.—252 Behot.

NOTE

235 Appetiit] Appetiit quidem uxorem habere Jocastam, sed nesciebat esse matrem suam. Monstro] Adverbium, pro monstrose. Proprios revolutus in ortus] Cum suscepit liberos ex cadem muliere, ex qua ipse ortus erat.

236 Ille] Œdipus. Æterna piacula] Cum se excæcavit.

237 Projecitque diem] Erutis sibi oculis. Æthere nostro] Velluce, quam nos largimur. Virgil. Æn. 111. Et vescitur aura Ætherea.' Vel id dicit, quia Œdipus in subterraneum et obscurum specum se condiderat, ubi animam vix ducebat.

238 Nati] Etcocles et Polynices. Sine more] Sine exemplo. Cadentes Calcurere oculos] Id est, insultavere cæcitati paternæ. Supra Œdipns: 'Quin ecce superbi, (Proli dolor!) et nostro jam dudum funere reges, Insultant tenebris, gemitusque odere paternos.'

239 Jam jam rata, &c.] Anastrophe ad (Edipum.

240 Dire] Vel ob scelera, vel ob imprecationes, quas in filios fecerat.

241 Sontibus regnis] Supra, 'son-

tes Thebas.'

244 Adrastus socer] Adrastus, filius Talai, Megapenthi successerat in regnum Argivorum: patre autem mortuo, Adrastus, relictis Argis, Sicyonem se contulit, ibique cum aliquot aunos regnasset, Argos revocatus, principatum in ca urbe tenuit, ubi Polynicem ac Tydeum profugos

Connubia. Hanc etiam pœnis incessere gentem

Decretum: neque enim arcano de pectore fallax

Tantalus, et sævæ periit injuria mensæ.

Sic pater omnipotens: ast illi saucia dietis

Flammato versans inopinum corde dolorem

Talia Juno refert: Mene, o justissime Divum,

Me bello certare jubes? scis semper ut arces

Cyclopum, magnique Phoroneos inclyta fama

Sceptra viris, opibusque juvem, licet improbus illic

fectæ aversis Diis. Statutum est etiam mihi punire hanc familiam. Neque enim perfidia Tantali, et offensa inhumanæ mensæ excidit e seereta memoria. Omnipotens pater sic locutus est. At Juno graviter læsa his verbis, volvens subitum dolorem in ardenti pectore, hæc respondit illi: Mene, o Numinum æquissime, me vis bellure? Compertum habes, ut semper opibus et viris munierim avecs Cyelopum, ac regnum ingentis Phoronei, nomine celeberrimum, quanquam illic tu mulus somno

NOTÆ

excepit. Regnum autem Argorum ohvenerat Talao per patrem Biantem, cum quo frater Melampus illud acceptum a Megapenthe ultimo Danaidarum, ob liberatas a furore sorores, partitus fuerat. Socer] Non, quia adlunc socer crat, sed quia Deus, res futuras, ut præsentes videt. Sic adjuncta, pro 'adjungenda:' nondum enim crant adjuncta.

245 Hunc gentem] Familiam Adrasti; quia Adrastus genus ducebat a Tantalo, per Peronem aviam paternam, filiam Nelei et Chloridis, quæ erat filia Amphionis et Niobes Tantali filiæ.

246 Fallax Tantalus Tantalus filius Jovis, cum Deorum divinitatem experiri vellet, Pelopem filium in frusta discerptum illis epulandum apposnit: sed Dii, cognita ejus frande, eom in Tartara detruserunt, ubi perpetua fame ae siti torquetur. Fallax Vel quia fallere voluit Deos, illis filium comedendum apponendo, vel quia, cum esset Deorum conviva, corum areana hominibus prodebat.

247 Et særæ periit injuria mensæ] Cum Dijs epulandum filium dedit; ob idque særam mensum vocat.

248 Sic pater omnipotens] Omnipotens proprint epithetum Jovis. Saucial Pro, sauciata.

249 Inopinum] Non id enim expectabat Juno.

250 Juno] Uxor et soror Jovis, et regina Deorum. Justissime] Invidiose.

251 Scis semper, ut arces Cyclopum] Per arces Cyclopum intelligit Argos. Notum autem omnibus Junonem semper favisse Argivis. Virgilius: 'Prima quod ad Trojam pro earis gesserat Argis.' Cyclopum] Vel quia Cyclopes construxerant mænia, arcesque Argorum, ut de Tirynthe Argolidis urbe dicitur: vel quia, quod magnitudine illustre est, Cyclopum opus dicitur.

252 Phoroneos] Phoroneus, Inachi filius, primus dicitur dicasse templa Junoni, ac solennia instituisse, dispersosque antea homines, et seorsim habitantes, in unius civitatis jus compulisse. Vide Pausaniam Corinth. 11.

253 Sceptra] Regnum. Improbus] Jubendo Mercurio, ut Argum innocentem hominem occideret. Custodem Phariæ somno letoque juvencæ Extinguas, septis et turribus aureus intres. Mentitis ignosco toris: illam odimus urbem, Quam vultu confessus adis: ubi, conscia magni

255

obruas, et tradas morti custodem juvencæ Phariæ, ac in aurum conversus subeas clausas turres. Do veniam simulatis thalamis: illam aversamur civitatem, quam petis detecto numine, ubi jactas tonitrus, insignia magni thalami conscia, et jacu-

magni Phoroneos, omissa conjunctione.—255 Restinguas Behot. et unus Barthii; et sic legit etiam antiquus Scholiastes.—257 Quam vultum codex

NOTÆ

254 Custodem Phariæ somno letoque juvencæ Extinguas] Per custodem Phariæ juvencæ, intelligit Argum, quem Juno præfecerat custodiendæ Io: eum Mercurius prius cantu fistulæ sopivit jussu Jovis, mox interfecit; unde somno letoque Extinguas, dixit. Mille oculos habnisse Argus dicitur Papinio, sed centum tantum Ovidio. Vide Sylvam ad Somnum Sylv. lib. v. Phariæ juvencæ] Ins, quæ a Junone in vaccam conversa Pharia Io Pharia dicta, quia mutata in bovem, post varios et multiplices per orbem errores, tandem pervenit in Ægyptum, ubi, resumta priori forma, ab Ægyptiis benigne accepta fuit, tandemque culta and nomine Isidis. Pharos autem erat olim insula prope Ægyptum, a qua distabat diei navigatione, postea vero Alexandriae ponte juncta. In hae insula magnificabatur alta turris a rege Ptolemieo facta, quam constitisse diennt octoginta talentis. Usus eins nocturno navium enrsui ignes ostendere, ad prænuntianda vada, portusque introitum. Hac turris erat opus Sostrati Gnidii architecti, Vide Plinium lib. xxxvt, cap. 12. Solinum cap 35, et Strahonem lib.

255 Septis et turribus aureus intres] Tangit fabulam Danaës, quam pater acerrima custodia tenebat; sed Jupiter in aurum conversus penetravit in turrem, in qua servabatur.

256 Mentitis ignosco toris: illam odimus urbem Quam vultu confessus adis] Major enim injuria fiebat Junoni, cum Jupiter professus numen ad Semelen accedebat, cum iisdem insignibus quibus ad eam veniebat; unde majori ira exarsit in Semelem, quam in alias Jovis pellices. Afflixit quidem alias, sed non perdidit, exitioque dedit, ut fecit Semelem. Itaque dicit Jovi : Non irascor illi civitati, ubi conversus in varias formas adulteria perpetrasti: eum aliis enim tecta divinitate concumbis, ad Semelem vero detecto numine, et ut ad me venis, accedisti. Illam urbem] Thebas.

257 Ubi] In qua. Tonitrus agis, et mea falmina torques] Hoe dicit, quia Jupiter, ut fidem faceret Semele, se Jovem esse, venit ad eam cum suis insignibus, tonitru scilicet et fulmine, ut ipsa petierat, et ille promiserat. Hine causæ irarum Junoni. Have enim suæ insignia majestatis solum sumere debebat Jupiter, cum accedebat ad Junonem. Unde conscia magni signa tori, et unde mea dicit, hoe est, ad me solam spectantia, nullique sive Deæ, sive mortali communicanda.

Signa tori, tonitrus agis, et mea fulmina torques. Facta luant Thebæ: cur hostes eligis Argos? Quin age, si tanta est thalami discordia sancti, Et Samon, et veteres armis exscinde Mycenas. Verte solo Sparten: cur usquam sanguine festo Conjugis ara tuæ, cumulo cur thuris Eoi

260

laris fulmina mea. Thebæ puniantur ob scelera: cur Argos oderis? Quin age, si tanti est dissidium cum legitima conjuge, destrue ferro et Samon, et antiquas Mycenas, dirue funditus Spartam. Cur usquam læta altarıa tuæ uxoris tepent sacro

Barthii.—260 Gronovins legendum censet: si tanti est. In vetustissimo exemplari Barth. et Taurin. discordia nostri.—262 Taurin. Lang. et nonnulli

NOTÆ

259 Facta luant Thebæ: cur hostes eligis Argos] Consentit equidem, ut Thebæ, quas oderat, puniantur, sed avertere nititur exitium ab Argis, qui sibi cari erant. Facta luant] Ut et Theb. XII. 'Aut nece facta luant.' Ovidius Ep. Heroid. X. 99. 'Nec facta luisses, Impia funcribus Cecropi terra tuis.'

260 Quin age] Figurate concedinus, quod tamen fieri nolumus, ut Virgilius Georg. Iv. 'Quin age, et ipsa mann felices erue sylvas.' Si tanta est] Scribendum, ait Gronovius: Si tanti est. Si tantopere te delectat uxoris offensio: si quovis pretio libet comparare discordem conjugem. Ovid. Met. 11. Jovem dicentem facit: 'Sunt, o sunt jurgia tanti!' Thalami sancti] Id est, me habere discordem, quæ lua sum uxor legitima, Deaque.

261 Samon] Samos Ionica, insula in mari Icario, e regione Ioniæ, patria Pythagoræ Philosophi, Junoni sacra, ut omnes sciunt. Est et Samos Thracia, sive Samothracia insula maris Ægæi, adjacens Thraciæ. Tertia etiam maris Ionii insula prope Zacynthum. Vide Ortelium. Veteres Mycenas Mycenas urbs Peloponnesi in Laconia, quam condidit Perseus,

relictis Argis ob occisum a se Acrisium avum. Veteres vocat, non ratione temporis, quo Poëta loquentem hic inducit Jovem: nam Perseus circiter anno mundi 2672, regnare cæpit, primum apnd Tirynthem, deinde Mycenis. Expeditio vero septem ducum adversus Thebanos, in annum competit mundi 2766, unde circiter 94, anni inter utrumque tempus effluxerant. Sed veteres, ratione temporis, quo Poëta scribebat.

262 Sparten] Sparte nobilissima urbs Peloponnesi, et Laconiæ caput, legibus Lycurgi optime instituta, alio nomine Lacedæmon: nunc vocatur Misitra. Sanguine festo] Sanguine victimarum.

263 Thuris Eoi] Non ita antiquum thuris usum scribit Plinins lib. xIII. cap. 1. 'Iliacis temporibus unguenta non erant, nec thure supplicabatur.' Arnobius lib. vIII. 'Nam,' inquit, 'neque temporibus (ut perhibetur) heroicis, quiduam esset thus scitum est: neque genitrix et mater Superstitionis Etruria opinionem ejus novit et famam.' Eoi] Id est, Sabæi: apud enim solos Sabæos Arabes invenitur thus. Virgilius Georg. 1. 'Molles sua thura Sabæi.'

Læta calet? melius votis Mareotica fumat
Coptos, et ærisoni lugentia flumina Nili.

Quod si prisca luunt auctorum crimina gentes,
Subvenitque tuis sera hæc sententia curis,
Percensere ævi senium; quo tempore tandem
Terrarum furias abolere, et sæcula retro
Emendare sat est? jamdudum ab sedibus illis
Incipe, fluctivaga qua præterlabitur unda

victimarum cruore, cur acervo thuris Sabai? Dignius Coptos Mareotica exhalat votis, et plorans fluvius Nili pulsantis sistra ærea. Quod si populi pænas dant ob vetera majorum delictu, et inter tuas solicitudines, tardum hoc consilium succurrit tibi, percurrendi vetustatem orbis; quæ tandem tempora sufficient delendis peccatis mundi, ac corrigendis præteritis sæculis? Jamdudum ordire ab his vegio*ibus, qua Alpheus præterfluit aquis meantibus per mare, procul repetens amicam Siculau.

codd. Barthiani: cur umquam.—266 Quo si prisca Aldd. Colin. Gryph. ceteræ; Quod si prisca Dan. Petav. Behot. Petrens. Buslid. Lang. Laur. &c. et sic ediderunt Bein. Lindenbrog. Crnc. Gevart. Dan. Heins. et Gronov. actorum Taurin. auctorum codex Burmanni cum Glossa: 'Antecessorum tuorum.' Vide N. Heins. ad Claud. Laud. Stilic. 11. 2.—267 Subrenit etque tuus mannscriptus Barthii; unde ille conj. Subrenietque tuis. Lindenbrogius et Cruc. seria hac. Lectionem nostram tamen servant omnes codd. et edd. vett.—271 Barthius legi jussit: fluctifuga. Romana: qua subterlabitur

NOTÆ

264 Marentica Coptos] Coptos celeberrima olim Ægypti urbs, caputque Thebaidos, et commune Arabum ac Ægyptiorum emporium, ut eam vocat Strabo lib. vii. Meminit hic hujusce urbis Juno, quia ibi colebatur Io, sen Isis. Plutarchus refert Isidem, eum Osiridem maritum a Typhone interfectum audiisset, in hac urbe lugubri veste indutam, et tonsis capillis, ejus mortem luxisse. Unde Poëta hic lugentia flumina Nili dicit. Coptos Cana Rhamusio dicitur. Marcotica] Non quod in regione Marcotica sita sit, quæ Ptolemæo et Geographis alio nomine dicitur Marmarica, sed quia Mareotica constituit partem Ægypti, hinc Marcotica dicitur Coptos, quasi Ægyptia. Potnit etiam vocari Marcotica, a

Mareoti lacu in Ægypto, qui Alexandriam a Meridie alluit.

265 Ærisoni Nili] Nilus, celeberrimus ille Ægypti fluvius, vocatur ærisonus propter sistra ærea, quorum frequens usus in sacris Isidis.

267 Sera hæe sententia] Sera, quia hoc sero et tarde Jovi venerat in mentem.

269 Terrarum furias] Furiae, hie ingentia peccata seu flagitia, præcipue in Deos, ac propinquos commissa. Virgilius Æneid. 1. 'Furias Ajaeis Oilei.'

270 Sedibus illis] Pisas intelligit urbem Elidis, in qua templum erat Jovis; et prope quam Ludi Olympici, ab Olympia loco sic dicti, celebrabantur.

271 Fluctivaga qua præterlabitur un-

Sicanos longe relegens Alpheus amores.

Arcades hic taa (nec pudor est?) delubra nefastis
Imposuere locis: illic Mavortius axis

Illic Arcades exstruxerunt tibi (nec te pudet?) templum in nefariis locis: illic est

unda.—272 Alphcos Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. cetera. Alphcus Behot. et Petrens.—273 In optimo Barthii codice: Arcades hic tua (nec pudor est) delubra nefandis; Behot. Petrens. Lipsian. Laur. Buslid. Lang. Dan. Petav. alii, enm Venett. 3. 4. Arcades hic tua; Aldd. Colin. Gryph. et Basil. Arcades hi tua. Correxit ex scriptis Bernartius.—274 Barthius in scriptis invenit 76 Macortius in duas voces discissum, ita nt male scriptum

NOTÆ

da Sicanos longe relegens Alpheus Amores] Meminit hie Alphei Poëta, quia Alphens fluvius Pisas alluit, et quia in eo Elæi cincres sacrificiorum abluebant, hisque postea Jovis Olympici simulacrum, quod erat opus Phidiæ, illinebant. Vide Pansaniam priore Eliacorum. Hic autem fluvius per subterraneos meatus ereditar pervenire in Siciliam per medium mare, purasque conservare aquas, ac misceri tandem Arethusæ fonti, enjus amore captus esse dicitur. Noster Epithalamio Stellæ: 'Tumidæ sie transfuga Pisæ Amnis, in externos longe flammatus amores, Flumina demerso trahit intemerata canali, Donec Sicanios tandem prolatus anhelo Ore bibat fontes: miratur dulcia Nais Oscula, nec credit pelago venisse maritum.' Locum huicce rei dedit, quod jacta in Alpheum, sub imum mare penctrantem, in Arethusa fonte prope Syracusas redduntur. Ita Plinius, Pausanias priore Eliacorum, Hngo Falcandus in historia Sicula, Nicanor de fluminibus. Strabo tamen reclamat, idque fabulosum affirmat. Fluctivaga] Sub imum enim mare penetrare dicitur Alphens. Sicanos amores] Arethusam fontem Siciliæ, cujus amore captus creditur Alpheus: Sicilia enim prins Sicania vocata. Longe] Quia, ex Elide provincia Pelo-

ponnesi pervenire dicitur ad Arethusam fontem in Sicilia, inter quam et Elidem longus tractus maris Ionii intercedit.

273 Arcades hic tua delubra nefastis Imposuere tocis] Non tamen Arcades dicarunt templum hoc Jovi, sed Elæi, ut tradit Pausanias Eliac. 1. Verum finitimi erant Arcades, Diagone fluvio a Meridie in Alpheum influente contra Lymnanthum montem, Pisæum agrum ab Arcadia dividente. hoc licentia Poëtis familiari, sumendi nuum populum pro altero. Et forte hoc dicit Poëta, quia Arcades etiam eiectis Elæis anctoritatem Indos Olympicos celebrandi sibi vindicarunt, ut videre est annd Pausaniam Eliac. Unde restituti Elai has omnes Olympiadas, nimirum quartam et centesimam, quam Arcades, et has quas Pisæi celebrarunt, 'Anolympias' vocarunt, ac in fastos snos non retalerant. Vide Pausaniam ibidem. Forsan hic mentionem fecit Arcadum Juno, quia Jupiter quibusdam natus et educatus in Arcadia proditur. Hic] Apud Pisas. Nefastis locis] In optimo exemplari est, nefandis. Et hoc quia apud Pisas stadium erat Œnomai, ut mox dicetur, qui victos curuli certamine filiæ Hippodamiæ procos occidebat.

274 Illic Mavortius axis Œnomai]

Enomai, Geticoque pecus stabulare sub Hæmo
Dignius: abruptis etiamnum inhumata procorum
Reliquiis trunca ora rigent: tamen hic tibi templi
Gratus honos: placet Ida nocens, mentitaque manes

275

currus Œnomai Martis filii, et sunt equi, qui stabularent decentius sub Hæmo Thracio. Et nunc capita procorum amputata, et nondum sepulta, rigent in fractis reliquiis. Illic tamen honor delubri acceptus tibi est. Sons Ida tibi cordi est, et

priore syllaba prorsus videatur. Hine ille conjectabat: male proditus axis. —275 Onemai Behot.—276 Optimus liber manuscriptus Barthii, Tautin. Lipsian. Buslid. Lang. et Laur. etiamnum inhumata; et sic quoque Behot.

NOTÆ

Œnomaus Martis filius et Harpinæ, rex Elidis et Pisæ, accepto oraculo, se a genero interfectum iri, procis Hippodamiam filiam petentibus curule certamen proponebat, ea lege, ut victi morerentur, victor vero Hippodamia potiretur. Victis igitur tredecim, occisisque, ipse a Pelope cursu victus est, et occisus deturbato curru. Sie Pelops et regno Œnomai filiaque potitus est.

Pecus] Equos Œnomai intelligit; et pecus etiam de equis dicitur, ut apud Columellam lib. v1. cap. 27. 'Pecus equinum,' et apud Virg. Georg. 111. 75. Alludit autem ad equos Diomedis regis Thraciæ, qui humanis carnibus vescebantur. Getico sub Hamo] Hæmus mons Thraciæ in tantum altitudinis abit, ut Enxinum et Adriam ex summo vertice osteudat, ut ait Mela lib. 11. cap. 2. Getico] Quia Getæ, gens Thracia, montem hunc accolunt. Vide Melam ibidem.

276 Abruptis cliamnum inhumata procorum Reliquiis trunca ora rigent] Nam Œnomaus capita procorum a se interfectorum super portam sua domus figebat, ut tradit Hyginus. Tamen hic tibi gratus honos] Intelligit templum honori Jovis dicatum apud Pisas in Elide, de quo supra.

278 Placet Ida nocens] Intelligit

hic Idam Phrygiæ montem, non Cre-Nocens vero, vel ob Paridis judicium in hoc monte : Virgil. Æn. 1. 'Manet alta mente repostum Judicium Paridis, spretæque injuria formæ:' vel potius ob raptum Ganymedis in codem monte. Virgilius ibid. 'Et genus invisum, et rapti Ganymedis honores.' Barthio vero Ida est mons Cretæ insulæ, et credit Poëtam montem prius dixisse, mox totam insulam. Mentitaque manes Creta tuos | Creta insula maris Mediterranei prope Peloponnesum, multis famigerata fabulis, adventu Europæ, Pasiphaës et Ariadnes amoribus, Minotauri feritate, fatoque, Dædali operibus, et fuga, tum statione, atque morte: maxime tamen eo quod ibi sepulti Jovis pæne clarum vestigium : sepulerum enim est, cui nomen ejus insculptum esse accolæ ostendunt. Mela lib. 11. Verum refert Callimachi scholiastes, sepulcrum illud non esse Jovis, sed Minois eins filii: in eins autem inscriptione deletas vetustate voces has 'Minois filii,' et solum legi 'sepulcrum Jovis,' cum interposito spatio inter τδ 'sepulerum' et τδ 'Jovis.' Unde Cretenses falsi, sen fallentes alios, honorem sepulti apud se Jovis, sibi tribuerunt. Hinc mentita manes tuos.

Creta tuos: me Tantaleis consistere tectis,
Quæ tandem invidia est? belli deflecte tumultus,
Et generis miseresce tui: sunt impia late
Regna tibi, melius generos passura nocentes.
Finierat miscens precibus convicia Juno.
At non ille gravis, dictis, quanquam aspera, motus
Reddidit hæc: Equidem haud rebar te mente secunda
Laturam, quodcumque tuos (licet æquus) in Argos
Consulerem, neque me (detur si copia) fallit

Creta, quæ falso gloriatur tuo sepulcro. Quis tandem livor, me habere sedem Argis Tantaleis? Averte belli strepitus, et tuæ stirpis miserere. Habes alias late profanus ditiones, quæ dignius perferent hos sontes generos. Juno desierat, ingerens probra inter preces. At ille gravis, non motus his verbis, quanquam acerba sint, hæc respondit: Putabam sane te non passuram æquo animo, quiequid statuerem (licet juste) in tuos Argos; nec dubito (si præbeatur facultas) quin Bacchus et

—279 Behot. me Tantaleis consistere terris; Taurin. me Tantaleis consistere templis. Vide supra ad vs. 208. nec Tantaleis consistere teetis in alio quodam codice. Ceteri omnes, cum edd. vett. lectionem nostram servant.—280 Quæ tanta invidia est optimus codex Barthii, quod ille probat.—281 Et generis miserere tui codd. Lindenbrogii; miserese tui Petrens. Behot. alii. 'Hæc vera est lectio.' Barth.—283 Finierat precibus miscens Behot.—284 Barthius omnino scribendum putat: At non ille gravi (quanquam aspera) motu Reddidit hæc. Bernartius vero: At non ille gravis, dictis, quanquam aspera, motu. Behot. Taurin. alter Burmanni, Lipsian. Laur. Buslid. Lang. Dan. Petav. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c. motu; Gevart. Amstel. Gronov. et recentt. motus, unde nescio.—287 Consuleram codd. Lindenbrogii. si detur copia Buslid. Lang. Lipsian. Laur. Dan. Petav. Venett. 3. 4. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. detur si copia optimæ membranæ Barth. Behot. Taurin. Petrens. Exc. Cantab. unusque Barthii.

NOTÆ

279 Me Tantaleis considere tectis Quæ tandem invidia] Imitatio Virgiliana Æn. tv. 'Quæ tandem Ausonia Teneros considere terra.' Invidia est] Mens Junonis: Si tibi placent loca nefanda, ut sunt Pisæ, Ida, et Creta, quod tibi pudori esse deberet, quæ invidia me incolere Tantalea tecta? Tantaleis] Quia posteri Tantali Argis et Mycenis regnarunt, ut Atreus, Agamemnon, Menelans.

281 Et generis miseresce tui] Argivi enim reges, per Danaum et Tantalum, et Mycenæi, per Perseum et Tantalum eundem, originem a Jove ducebant. *Impia*] Nocentes enim non nisi apud impios recipi possunt.

282 Gencros nocentes] Tydeum et Polynicem generos Adrasti. Nocentes] Polynices enim natus erat ex incesto filii cum matre: Tydeus vero Menalippum fratrem occiderat, nt infra: 'Fraterni sanguinis illum Conscius horror agit.'

Quanquam aspera] Supple sint. 286 Tuos Argos] Vide supra vs. 225. et 251. Multa super Thebis Bacchum, ausuramque Dionem
Dicere; sed nostri reverentia ponderis obstat.
Horrendos etenim latices, Stygia æquora fratris
Obtestor, mansurum et non revocabile verum,
Nil fore quo dictis flectar: quare impiger ales
Portantes præcede Notos, Cyllenia proles,
Aëra per liquidum, regnisque illapsus opacis

Venus audeant plura pro Thebis dicere; sed reverentia nostræ majestatis eos retinet. Juro etenim per terribiles aquas, maria Stygii fratris, æternum et immutabile fatum, me nullis precibus motum iri. Igitur, o nate Cyllenes, ales diligens prægrediaris ventos te ferentes per fluidum aërem, et demissus in umbrosa loca, die

....

Hoc primus reposuit Dan. Heins. in Amstel.—290 Horrendos latices etenim Stygiu aquora Behot. etenim latices Stygii Dan. Petav. Lipsian. Lang. Laur. Buslid. Venett. Aldd. Colin. Grypn. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. &c. etenim latices Stygiu Petrens. Taurin. codex Burmanni, et optime membranæ Barthii, enm edd. Gevart. Amstel. Gronov. et recentt.—291 Mansuetum obtestor margo ed. Barth. Mansurum obtestor Barthii membranæ; Obtestor mansurum et irrerocabite Taurin. et nuns Burmanni, unde ille: atque irrerocabite. Nostram lectionem testantur alii codd. eum edd. vett.—293. 294 Barthius interpungit Portantes p. Notos C. proles Aëra per liquidum; regnis-

NOTÆ

288 Multa super Thebis Bacehum] Hoe dicit, quia Thebæ patria erat Bacehi. Dionem] Dione mater Veneris. Unde et Venerem 'Dionæam' vocat Virgilins. Quin et ipsa Venus 'Dione' vocata. Bene meminit hie Veneris: solicita enim esse debuit de nepotibus suis, Thebanis principibus, per Hermionem suam filiam.

289 Ponderis] Hebræi cadem voce, cabod, gloriam, majestatem, dignitatem, ac pondus vocant.

290 Horrendos latices, Stygia aquora fratris Obtestor] Dii jurare consueverant per Stygem, mansurum, ut ait Noster, et nou revocabile rerum.

Horendos latices] Stygem intelligit fluvium Inferorum, 'Cujus Di jurare timent, et fallere numen.' Stygii fratris] Plutonis, qui regium Inferorum ohtinet.

291 Verum] Fatum.

292 Impiger] Ut decet nuntium. Ales] Mercurius nuntius Decorum alas in pedibus et capite habere dicitur, ac virgam in manibus. Est etiam Deus eloquentiæ, lucri, mercatorum, et inventor Palæstræ. Est etiam unus e septem planetis.

293 Portantes] Supple, te. Notos] Hic, Noti, pro quibuslibet ventis. Cyllenia proles] Mercurius, proles Cyllenia dictus a Cyllene monte Areadiæ, in quo Maia Jove gravida Mercurium peperit.

294 Liquidum] Eodem seusu Graeci όγρον capinut, hoc est, facile mobile, et εὐκινητὸν, lentum, flexile, ut unda, ignis, aër. Regnis opacis] Inferis umbrosis. Virgil. Æucid. vi. 'Et tristes sine sole domos.'

Dic patruo: superas senior se tollat ad auras
Laius, extinctum nati quem vulnere, nondum
Ulterior Lethes accepit ripa, profundi
Lege Erebi: ferat hæc diro mea jussa nepoti:
Germanum exilio fretum, Argolicisque tumentem
Hospitiis, quod sponte cupit, procul impius aula
Arceat, alternum regni infitiatus honorem:
Hinc causæ irarum: certo reliqua ordine ducam.
Paret Atlantiades dictis genitoris, et inde
Summa pedum propere plantaribus illigat alis,
Obnubitque comas, et temperat astra galero.
305

patruo: ut longavus Laius, quem, occisum plagu a filio accepta, ulterior ora Lethes nondum admisit, more imi Erebi, referat se in auras superas; portet hæc mea mandata pravo nepoti: profanus, quod ultro optat, longe repellat regia fratrem confisum cxilio, et superbum hospitio Argolico, illi denegans decus imperii, quo alternis potiri dehet. Hine semina odiorum; cetera administrabo certa seric. Allantis nepos morem gerit patris jussis, et inde cito nectit summis pedibus talaria, et tegit capillos pileo, coque moderatur fulgorem vultus sui. Tum dextra capit caduceum, quo

que, &c.—295 Behot. et Taurin. se attollat ud auras. Vide Oudendorp. ad Frontin. 111. 9. 4.—302 Codex manuscriptus Barthii: certo ordine cetera ducam; Lindenbrogii codd. ordine dicam.—303 Taurin. alligat alis; Petrens.

NOTÆ

295 Patruo] Plutoni. Mercurius enim erat Jovis filius, cujus Pluto frater; unde Mercurio patruus Pluto.

296 Laius] Laius rex Thebarum, Œdipi filii manu occisus.

297 Lethes] Lethe fluvius Inferorum, in quem immerguntur animæ, statim ac Inferos ingressæ sunt, 'et longa oblivia potant.'

298 Lege Ērebi] Qua inulti et insepulti centum annos errare coguntur. Virgilins de Palinuro insepulto Æn. vi. 'Centum errant annos, volitantque ea flumina circum.' Lucanus lib. i. de inulto Crasso: 'Umbraque erraret Crassus inulta.' Erebi] Erebus Inferorum Deus. Sumitur et pro Inferis: originis prorsus Hebraicæ: hereb enim caliginem et tenebras significat. Dironepoti] Sup-

ple suo, Eteocli, diro, propter feritatem morum, aut natales incestos.

299 Germanum] Polynicem. Exilio fretum, Argolicisque tumentem Hospitiis] Quia Polynices exul ab Adrasto Argivorum rege benigne receptus fuerat, et gener destinatus.

300 Impius] In fratrem, cui jus denegat.

301 Atternum honorem] Alternis enim regnare debebant fratres, ut jam sæpius diximus.

303 Atlantiades] Mercurius, quia Maia mater ejus erat filia Atlantis. Genitoris] Jovis.

301 Plantaribus alis] Talaria vocabantur. Vide supra vs. 292. Virgilius Æn. 1v. 'Pedibus talaria nectit.'

305 Obnubitque comas, et temperat

Tum dextræ virgam inseruit, qua pellere dulces
Aut suadere iterum somnos, qua nigra subire
Tartara, et exsangues animare assueverat umbras.
Desiluit; tenuique exceptus inhorruit aura.
Nec mora, sublimes raptim per inane volatus
Carpit, et ingenti designat nubila gyro.

310

solet abigere, aut iterum conciliare blandos somnos, quo intrare atra Tartara, et reddere vitam mortuis. Devolavit, et tremuit admissus in subtilem auram. Nec cunctatur, capit cito excelsum volatum per aërem, et illuminat nubila magno orbe.

......

aliique: illigat alis.—306. 307 In membranis Barthii: qua pellere sonnos Aut mandare iterum dulces.—309 Dissiluit Lipsian. Laur. Lang. Venett. 3. 4. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Desiluit Petrens. Behot. Busild. Dan. Petav. et membranæ Barthii; quod receperunt Lindenbrog. Cruc. Gevart. Dan. Heins. Gronov. Barth. et recentt. Deliciit alii codd. Barthii, unde ille conjectabat, Delicuit. Behot. inhorruit umbra.—310 Edd. vett. raptus per inane; Behot. Laur. Lipsian. Buslid. Petrens. Taurin. Barthii membranæ, &c. raptim per inane; quod reposuerunt Bern. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Dan. Heins. Gronov. &c.—311 'Onmino scribendum cum iisdem perfecte bonis membranis dissignat.' Barth. Videtur hanc vocem agnoscere etiam

NOTÆ

astra galero] Obnubit, obscurat Lactantio: ne nudo capite descendens terras fulgore percuteret. Temperat] Quia benefica stella Mercurii maleficarum temperat flammas. Astra] Fulgorem capitis. Galero] Pileo, quo Arcades utebantur.

306 Tum virgam, &c.] Homerus Iliad. Ω. 'Cepit autem virgam; hae demulcet oculos hominum quorum vult: hos autem rursus et dormientes excitat.' Virgilius Æn. 1v. 'Tum virgam capit: hae animas ille evocat oreo Pallentes, alias sub tristia Tartara mittit, Dat somnos, adimitque, et lumina morte resignat.' Unde πομπαĵos, et ψυχοπομπὸς Grecis vocatur. Hane virgam κηρυκεῖον vocant Græci, Latini caduceum.

309 Tenni aura] Qua mortales fruuntur. Tenui] Nam aër crassior est in æthere. Inhorruit] Cum enim a loco calidiore in frigidiorem intramus, tremimus sen inhorrescimus.

310 Inane] Inane hic Poëtæ sumi-

tur pro aëre, ut et frequenter aliis Poëtis.

311 Designat Dii enim e caelo descendentes vestigium sui meatus lucidum in aëre relinguebant. ter lib. vi. de Apolline loquens: ' Extemplo Nemeen, radiante per æthera saltu, Ocyor et patrio venit igne, snisque sagittis. Ipse olim in terris; cœlo vestigia durant; Claraque per Zephyros etiamuum semita lucet.' Joannes Peyraredus, designat, interpretatur, aperit, Metaphora a rebus obsignatis, ut idem sit, quod, resignat. Forte, ait, et 'designare' sit, formare, ut videretur ingenti ille gyro nubem quasi circumferre. Barthius vero legit ex optimis membranis dissignat, id est, scindit, et semita notabili ea transit. Idem omnino dicit Claudianus perpetuus Papinii imitator, Consul. Olyb. et Panegyr. in tert. Consulatum Honorii.

Interea patriis olim vagus exul ab oris
Œdipodionides furto deserta pererrat
Aoniæ: jam jamque animis male debita regna
Concipit, et longum signis cunctantibus annum
Stare gemit: tenet una dies noctesque recursans
Cura virum, si quando humilem decedere regno
Germanum, et semet Thebis, opibusque potitum
Cerneret, hac ævum cupiat pro luce pacisci.
Nunc queritur ceu tarda fugæ dispendia: sed mox

315

820

Interea filius (Edipi, nuper extorris patria, clam errans pervagatur deserta Aonia. Et jam male agitat iu mente debitam imperium, et queritur morari longum annum, astris tarde procedentibus; hae sola solicitudo dies noctesque rediens occupat juvenem, si quando videret privatum fratrem exire regno, et se possidere principatum ac divitias Thebarum, optaret emere hune diem toto vita tempore. Nune incusat obliquas vias, ut suam fugam morantes; sed mox spiritus regius effert illum,

.....

Scholiastes.—313 Optimæ Barthii membranæ, Dan. Petav. Laur. Lang. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. et Cruc. fartim; Lipsian. Buslid. Behot. Petrens. Taurim. alius Burmanni, et nonnulli Barthiani, cum Venett. farto.—315 Editio Crucei: et longum signā; unde nescio, nisi sit error typothetarum.—317 'Clare in manuscripto optimo, descendere; quam lectionem nou erat librariorum alicujus comminisci. Barth.—319 Codex Barthii: hacque ævum. Behot. laude pacisci.—320 'Ineptum illud ceu, et sententiam obfuscans. Scribe ope optimarum membranarum,

NOTÆ

312 Patriis] Thebanis.

313 Œdipodionides] Polynices Œdipi filius. Furto] Quædam editiones habent furtim, sed furto elegantins. Noster Theb. 111. 'Hen quantus furto cruor, et sine lande jacetis!' Idem lib. 1x. 'Ausus erat furto dextram injectare Leonteus.' Virgilius Æneid. 1v. 'Neque ego hanc abscondere furto Speravi, ne finge, fugam.' Furto vero, quia insidias timebat a fratre.

314 Aoniæ] Bæotiæ. Vide supra vs. 126. Male debita] Non indebita, ut male sana, sed male debita, quæ esset bello armisque repetiturus. Aut certe male concipit animo regna sibi debita, quæ munquam erat habiturus.

315 Et tongum signis cunctantibus

annum Stare gemit] Animo enim cupienti nihil satis festinatur. Claudianus: 'Incusat spes ægra moras, tardique videntur Stare dies, segnemque rotam nec volvere Phæbe.'-

316 Tenet una dies noctesque recursans Cura virum] Quæ enim vehementer optamus, semper cogitamus, ac animo versamus.

319 Hac avum cupiat pro luce pacisci] Ex Virgilio: 'Vitamque volunt pro laude pacisci.' Hoc est, pro illo die, quo se regnantem videret, libenter totius vitæ suæ tempus daret.

320 Nunc queritur, ceu turda fugæ dispendia] Duplex potest esse sensus hujusce loci, ex duplici significatione vocis 'dispendium:' significat enim damnum, et obliquam viam.

Attollit flatus ducis, et sedisse superbum Dejecto se fratre putat : spes anxia mentem Extrahit, et longo consumit gaudia voto. Tunc sedet Inachias urbes, Danaëiaque arva, Et caligantes abrupto sole Mycenas,

325

et credit se superbum sedere deturbuto fratre. Spes ægra dimovet sede animum, et exhaurit lætitium longo desiderio. Tunc statuit capere securam viam ad oppida Inachi, et cumpos Danai, ac Mycenas obscuras subducto solis lumine. Seu Erinnys

quæ aperte cu præferunt: heu tarda.—321. 322 Codd. Bernartii: et scdisse superbus Dejecto tunc fratre putat. Barthii membranæ: fastus ducis, et sedisse superbus, et ita edidit Grasserus.—324 Danneiaque rura Taurin. Daneiaque regna Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. &c. Danaiaque arra Venett. Rom. Dan. Behot. Petav. Lindenbrog. et Cruc. Danaiaque arra membranæ Barthii et Petrens.—325 Unus codex Barthii a manu sec. subducto sole.

NOTÆ

Prima significatione, queritur Polynices, et damnum fecisse credidit, quod tamdin fastus fratris sui tulerit privatus in ejus anla, nec prius The-Secunda significabas relignerit. tione, queritur de obliquis viis, ut si tardarent fugam suam, exitumque Fugisse enim consunm e Bæotia. stat e superioribus, cum sibi timeret a fratre: et infra dicitur: 'Pulsat metus undique et undique frater.' Coactus igitur fuerat capere obliquas vias ac incognitas, ne ipsum attingere et invenire possent, si quos frater mitteret, qui ipsum insequerentur. Lucanus lib. vitt. 'Jam super Herculeas fances, nemorosaque Tempe, Æmoniæ deserta petens dispendia sylvæ;' de longo nimirum circuitu Pompeiana fugæ ab acie Pharsalica loquens. Ibidem: 'Incerta fugæ vestigia turbat, Incertasque errore vias.' 'Dispendium' vero hic opponitur 'compendio.' Noster lib. it. 'Fert via per dumos propior, qua calle latenti Præcelerant, densæque legunt compendia sylvæ.'

Mox Attollit flatus ducis] ld est, mox solatur, ac confirmat se spe regni obtinendi, et jam se insidere in solio regio cogitat, animosque regios sumit.

321 Superbum] Alii codices, superbus, puro puto Hellenismo. Sic Virg. Æncid. 11. 'Sensit medios delapsus in hostes.'

322 Spes anxia mentem Extruhit] Rationem affert Noster Theb. 11. 'Et qua non gravior mortalibus addita cura, Spes ubi longa venit.' Themistius: 'Propter spem gaudebat, magis autem torquebatur propter dilationem.'

323 Et longo consumit gaudia voto] Dilata enim spes totum gaudium, quod de obtinenda re habere speramus, nobis adimit.

324 Inachias urbes, Danaëiaque arva]
Supplenda præpositio Ad. Ad Inachias urbes. Intelligit Argos et Argolidem, in qua regnarunt Inachus et Danaus. Duplex enim in illo regno regum familia, Inachidarum et Danaidarum. In priore novem ab Eusebio reges enumerantur: in posteriore quinque. Vide et Pausaniam Corinthiacis, ubi discrepat ab Eusebio in primis recensendis regibus. Erat et Inachus fluvius Argolidis.

Ferre iter impavidum: seu prævia ducit Erinnys,
Seu fors illa viæ, sive hac immota vocabat
Atropos. Ogygiis ululata furoribus antra
Deserit, et pingues Baccheo sanguine colles.
Inde plagam, qua molle sedens in plana Cithæron
Porrigitur, lassumque inclinat ad æquora montem,

se ei præbuit ducem, seu casus fuit ille itincris, seu eum inflexibilis Atropos in has partes appellabat. Relinquit specus, in quibus furores Ogygii percrepuerunt, et colles opimos cruore a Bacchantibus effuso. Inde transit regionem, qua Cithæron leniter declivis extenditur in planitiem, et demittit in mare vergentem montem.

****

—326 Ferre iter impavidus in uno codice; Ferre ipsum impavidum Scholiastes: seu pravia ducat Barthii membranæ.—329 Unus manuscriptus codex Barthii: Pentheo sanguine; et sic legit N. Heinsius in Advers. lib. 11. cap. 2. p. 214.—331 Porigitur optimæ Barthii membranæ, lapsuque inclinat ad aquora Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c. lassunque inclinat in aquora Dan. Heinsius ex scriptis codd. ad Claud. Rapt. Proserp. 111. 352.

NOTÆ

325 Et caligantes abrupto sole Mycenas] Innuit fabulam Atrei, qui Thyesti fratri filios epulandos apposuit, quo viso sol dicitur refugisse. De Mycenis vide supra vs. 161. Caligantes] Id est, lumine solis privatas, ob reditum solis in sua vestigia. Abrupto sole] Id est, Abrupto solis cursu.

326 Impavidum] Se enim in tuto sperabat fore apud Argos. Erinnys] Furia. Furiæ enim Erinnyes Græcis dicebantur.

327 Immota Alropos] Atropos, una ex Parcis. Vide supra vs. 111. Immota] Quia inflexibiles ac inexorabiles erant Parcæ, seu Fata. Nam secundum veteres, quod Fatis decernebatur, immutabile erat.

328 Ogygiis] Thebanis. Utulata furoribus autra] Id est, in quibus Orgia Bacchi celebrata fuerunt, cum solitis furoribus, et ululatibus Baccharum. Virgilius Æneid. Iv. Orgia, nocturnusque vocat clamore Ci-

thæron.' Ululata] Ut regnata, triumphata.

330

329 Et pingues Baccheo sanguine colles] Id est, montem Cithæronem, quem mater Agave pinguefecit sanguine peremti Penthei sui filii, vel quem pinguefaciunt Bacchantes proprio sanguine, cum se cædunt in honorem Bacchi.

330 Molle] Pro molliter. Cithæron] Cithæron mons Bæotiæ, ut jam diximus. Vide supra vs. 114.

331 Lassumque [lapsumque] Lassum habent priores editiones, sed legendum, lapsum, id est, vergentem, ut bene monet Gronovius cap. 38. snæ Diatribes. 'Cadere' enim seu 'labi' dicitur, quod dependet aut propendet. Silius: 'Imoque cadit barba hispida mento.' Sic et Claudianus de Raptu Proserpinæ lib. 1. 'Augurium qualis laturns iniquum Præceps sangnineo delabitur igne cometes.' 'Præceps delabitur,' est, in abrupto, in præcipiti pendet.

Præterit: hinc arcte scopuloso in limite pendens, Infames Scyrone petras, Scyllæaque rura Purpureo regnata seni, mitemque Corinthon Linquit, et in mediis audit duo littora campis.

335

Hinc suspensus inter angustias saxosæ semitæ, descrit consceleratas rupes Scyronis, et arva Scyllæ olim subdita seni cui purpureus erat crinis, et mollem Corinthum,

lassumque inclinat ad æquora Petrens, et sic Scholiastes.—332 Marklandus in Epist. Crit. p. 139. pro arcte conj. Actes; quam conjecturam confirmat codex Burmanni.—335 Nonnulli codd. immersi; alii emersi,—337 Dan. sub-

NOTÆ

332 Pendens] Quicquid enim in præcipiti stat, videtur pendere. Nam qui supra scopulos incedit, quasi pendeat, eminus cernentibus sic videtur.

333 Infumes Scyrone petras | Scyron hic, insidens saxo mari imminenti, hospites suos, vel prætereuntes, cogebat sibi pedes ablucre, eosque ex improviso in mare dejiciebat: tandem a Theseo ex eodem saxo deturbatus Erat et eodem loco testudo marina, quæ corpora dejectorum devorabat. Virgilius in Ciri: 'Præterit [Scylla] abruptas Scyronis protinus arces, Infestumque suis diræ testudinis exit Spelæum, multoque cruentas hospite cautes.' Hac de causa hæ petræ evayeis sen consceleratæ dictæ. Sie 'infames scopulos Acroceraunia,' ob naufragia. Vocatæ et hæ petræ ' Scyroniæ ' a Scyrone. Quinetiam scribit Ovidius in has mutata fuisse ossa Scyronis, cum ea nec terra nec mare vellet recipere: 'Sparsisque latronis Terra negat sedem, sedem negat ossibus unda; Quæ jactatadin fertur durasse vetustas In scopulos, scopulis nomen Scyronis adhæret.' Erat et ventus 'Scyron' vocatus, peculiaris Atheniensibus, paulum ab Argeste deflexus, reliquæ Græciæ ignotus, spirans ab iis petris Scyroniis. læaque rura Purpureo regnuta seni] Intelligit Megaræ campos, in qua Nisus regnavit. Ille dicitur habnisse

crinem purpureum, a quo salus urbis pendebat, quem Scylla Niso patri secuit, tradiditque Minoi, cujus amore capiebatur, obsidenti Megaram. Megara vero urbs et caput Megaridis regionis adjacentis sinui Saronico. Plinius Megaram coloniam vocat.

334 Mitemque Corinthum] Corinthus urbs Achaiæ celeberrima, fere in medio Isthmo, ab illa cognominato, sita: ab Ortu Saronicum, ab Occasu Crissæum sinum, qui et Corinthiacus dicitur, habens: duobus inclyta portubus, quorum Lechæum Ionio, Cenchreæ imminent Ægæo mari, unde ct 'bimarem' Corinthum Poëtæ appellant. Hæc urbs a Mummio Achaico tandem eversa fuit et incensa. Mitem vocat Papinius ob suavem et salubrem aëris temperiem. Sic cidem ob candem rationem ' mitis Taras' Equo Domitiani, et ad Menecratem: 'Dilectaque mitis Terra Dicarcheæ.' Tantis hac urbs affluebat voluptatibus opibusque, ut inde natum proverbium: 'Non omnium esse adire Corinthum. Ephire prius vocabatur. Hodie, Coriutho, vel Corantho.

335 Et in mediis audit duo littora campis] Duo littora resonantia scilicet fluctibus duorum marium ad hacetisis. Isthuus enim utrimque mari alluitur.

Jamque per emeriti surgens confinia Phæbi Titanis, late mundo subvecta silenti Rorifera gelidum tenuaverat aëra biga. Jam pecudes volucresque tacent: jam somnus avaris Inserpit curis, pronusque per aëra nutat,

340

et andit duo maria in mediis arris. Et jam luna oriens prope limitem, quo sol occidit confecto cursu, late sublata supra sopitum orbem, rarefecerat frigidum aërem humida biga. Jam pecora et aves silent: jam somnus irrepit indefessis solicitudi-

jecta silente; et sic Scholiastes, et optimæ Barthii membranæ inter lineas. Vide Gronov. Ohss. 1v. 19. et Huschk. ad Tibull. 1v. 1. 70.—338 Rorifha vetus Scholiastes; tentaverat aëra in quibusdam.—340 Heinsius ad Ovid. Met. vii. 155. legit Irrepit, vel Surrepit. Taurin. et Petrens. habent, Inserpit; alius Burmanni, Irrepsit.—Petav. etiam Irrepit; Put. Surrepsit.—343

NOTÆ

336 Emeriti Phabi] Seneca Agamemnone: 'Stat ecce Titan dubius emerito die.' 'Emeritus' vero sol dictus, quod cursum suum absolverat. Sie emeriti milites vocabantur, qui tempore legibus prasfinito meruerant. Nam postea militia solvebantur, et quandoque sub signis retinebantur: Evocati etiani dieti. Surgens confinia | How sic explicat Macrobius in Somminm Scipionis lib. 1. Luna postquam a Sole discedens novata est, secundo fere die circa Occasum videtur, et quasi vicina Soh, quem nuper reliquit: postquam ille demersus est, ipsa cœli margidem tenet antecedenti superocci-Tertio die tardius occidit, quam secundo: et ita quotidie longius ab Occasu recedit :, ut septimo die, circa Solis occasum, in medio calo ipsa videatur. Post alios vero septem, cum ille mergit, hæc oritur: adeo media parte mensis dimidium cælum, id est, nnnm hemisphærium. ab Occasu in Orientem recedendo metitur. Rursus post septem alios erca Solis Occasum latentis hemisphærii verticem tenet. Et hujus rei indicium est, quod medio noctis exoritur. Postremo, totidem diebus ex-

emtis, Solem denno comprehendit, et vicinus videtur ortus amborum, quamdiu Soli succedens rursus movetur, et rursus recedens, paulatim semper in Orientem regrediendo, relinquat Occasum,?

337 Titanis] Luna. Ut sol Titan appellatur, sic et luna Titanis, ut Plucbus et Pluche. Virgilius: 'Lucentemque globum Lunæ, Titaniaque astra.' Silenti] Ob somnum quo obruebatur. Sic infra: 'Jam pecudes volueresque silent.'

338 Tenuarerat aëra] Lactantins: Dici aër crassior est, tenuis noctis: apte igitur Tennaverat.' At unde illa Philosophia? ait Barclaius. Certe non a Papinio, qui vult tantum crassum et gelidum noctis aërem supervenientis Innæ radiis nonnihil fuisse dissipatum: nec a ratione, quæ frigore constringi et opacari aërem, laxari ac dilatari calore, docet. Rorifera biga] Poëtæ bigam attribuunt lunæ, quadrigam soli, ceteris vero planetis equum unicum. Rorifera dicitur, quia nox humida est.

339 Tucent] Sopitæ scilicet. Avaris] Id est, indefessis, quia animus avarus non facile fatigatur.

310 Pronusque per aera nutat] Fin-

Grata laboratæ referens oblivia vitæ.

Sed nec puniceo rediturum nubila cœlo

Promisere jubar, nec rarescentibus umbris

Longa repercusso nituere crepuscula Phœbo.

Densior a terris, et nulli pervia flammæ

Subtexit nox atra polos: jam claustra rigentis

Æoliæ percussa sonant, venturaque rauco

345

nibus, et inclinatus pendet in aëre, reducens jucundam oblivionem vitæ operosæ. Sed nubila non spoponderunt reversurum lumen solis aëre rubenti, nec ob densiores tenebras longum crepusculum fulsit repercusso sole. Nigra nebula crassaque a terra surgens, et nulli luci penetrabilis, obscurat cælum. Jam forcs frigidæ Æoliæ

....

Varia lectio est in optimo codice Barthii, decrescentibus umbris, quam ille non probat.—344 Longa repercusso micucre codex Taurin.—345 Deusior a terra, et multi penetrabilis astro sunt verba vet. gloss.—347 Æoliæ perculsa Behot. Laur. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c. perclusa Laug. et sic Scholiastes; percussa Petrens. Taurin. Buslid. Lipsian. Gevart. Dan. Heins. Gronov.

NOTÆ

gebant Poëtæ sommum Deum alatum tacito cursu per aërem ferri, ac terris pronum impendere, soporemque cunctis animantibus immittere suo transitu.

341 Grata laboratæ referens oblivia vitæ] Perfugium enim omnium lahorum ac solicitudinum est somnus, at ait Cicero de Divinat, lib. 11.

342 Sed nec puniceo, &c.] Cum locus, in quo sol occidit, rubet, signum est serenæ noctis: e contrario, tempestatem et pluviam portendit. Puniceo] Rubenti.

343 Jubar] Solis lucem.

341 Repercusso] A nubibus scilicet. Crepuscula] Crepusculum significat dubiam lucem, quæ solis ortum præit, et occasum sequitur. Duplex igitur crepusculum, vespertinum et matutinum. Vespertinum desinit, quando sol in verticali octodecim gradibus ab horizonte occidentali distat. Matutinum vero incipit, quando sol in verticali, qui per cum transit, totidem gradibus ab horizonte orientali abest. Ita enim communiter docent

Astronomi, quamvis alii illam distantiam ab horizonte ponant paulo majorem, et alii paulo minorem. Causam vero crepusculorum Longomontanus in Astronomiæ præcognitis attingit, nempe corpuscula inter vapores in sublime supra nubes elevata, et quod radiis solaribus collustrentur, in candorem declinantia.

345 Densior a terris] Pluviæ præsagium occulte suo more ingerit. Nam nebulæ ima petentes serenitatem designant, altum imbres. Virgil. 'At nebulæ magis ima petunt, campoque recumbunt.' Flammæ] Sive lunæ, sive astrorum.

316 Jam claustra rigentis Æoliæ percussa sonant] Ventis exire cupientibus. Claustra Æoliæ] Career, in quo venti includuntur ab Æolo corum rege, cujus sedes in insula Strongyle, una e Vulcaniis inter Siciliam et Italiam sitis; unde vocat claustra Æoliæ. Rigentis] Venti enim plerumque frigidi.

317 Rauco Ore] Id est, rauco fremitu.

Ore minatur hyems, venti transversa frementes
Confligunt, axemque emoto cardine vellunt,
Dum cœlum sibi quisque rapit: sed plurimus Auster
Inglomerat noctem, et tenebrosa volumina torquet,
Defunditque imbres: sicco quos asper hiatu
Persolidat Boreas: necnon abrupta tremiscunt

agitatæ strident, et imminens tempestas fremit rauco ore; venti transversa sonantes dimicant, et abripiunt axem concussis polis, dum quisque sibi cælum vindicat. Fortior autem Auster noctem ingeminat, et versat obscuros turbines, et pluvias dispergit, quas ferox Aquilo indurat aridis faucibus: fracta etiam fulgura trepi-

****

&c.—349 Optimæ membranæ Barthii cardine pellunt, quod ex vero tamen altero, vellunt, addita lineola alia mann mutatum apparet. Taurin. versant; Dan. volcunt. Edd. vett. emoto a cardine vellunt; Bernartius delevit præpositionem duce Langiano. Deest etiam in Behot. et Petrens.—351 Inglomeras Taurin. unde Burmannus conj. Inglomerans noctem, tenebrosa, &c.—352 Diffunditque Put. Petav. Dan. Lang. Laur. aliusque Burmanni, quod probat Barthius; Defunditque Taurin. alter Burmanni, Behot. Petrens. Lipsian. Buslid. et Venett. 3. 4. Vide Drakenb. ad Sil. Ital. ix. 142. et Oudendorp. ad Lucan. iv. 82.—353 Præsolidat Dan.—357 Idem codex: et gelidos; Petav.

NOTÆ

348 Hyems] Eodem sensu χειμῶνα sumunt Græei, et pro procella, et pro anni tempestate, quæ hyems etiam dicitur. Venti transversa frementes] Virgilius: 'Mutati transversa fremunt.' Transversa] Quia venti quatuor cardinales ex quatuor partibus mundi flant decussatim.

349 Confligunt] Virgilius: 'Confligunt Zephyrusque Notusque.' Axemque] Supple mundi. Emoto cardine] Cardo hie pro utroque polo sumitur. Vellunt] Id est, orbem terræ motis polis sua sede dimovent.

350 Cælum] Aërem, sive nubes. Auster] Ventus Meridionalis calidus, ab hanriendis aquis sic dictus. Notus Græcis dicitur, quoniam νοτls Græce, humorem Latine significat.

351 Inglomerat noctem] Nubes enim et nubila cogit Auster. Tenebrosa volumina torquet] Nemo nescit 'volumen' dici, quicquid volvitur, et quicquid volubile est: ideoque nubes tenebrosa volumina vocat Papinius, quas nimirum torquet, id est, flectit, volvit, et in sese curvat, ac rejicit vehcmentior ventus.

352 Imbres] Pluviosus enim hic ventus. Sicco hiatu] Venti enim ore aperto depinguntur. Sicco] Quia Boreas ventus frigidus et siccus.

353 Persolidat Borcas | Lactantius : Physicam rationem secutus est. Nam si primo Auster pluvias facit, mox sequitur Boreas, qui casdem, aut in nivem, aut in grandinem mutat.' Unde Ovidius: 'Utque ferunt imbres gelidis concrescere ventis.' Asper] Vel a vi qua fertur, vel a frigore quo pungit. Nec non abrupta tremiscunt Fulguru] Fulgura enim, cum e nubibus subito erumpunt, quasi tremere et vibrari videntur. Abrupta] His enim finduntur nubes, ac perrumpuntur. Virgilio: 'Abrupti nubibus ignes.' Hos ignes etiam Græci ἀπεβρωγότες vocant, id est,

Fulgura, et attritus subita face rumpitur æther.

Jam Nemee, jam Tænareis contermina lucis
Arcadiæ capita alta madent: ruit agmine facto
Inachus, et gelidas surgens Erasinus ad Arctos.
Pulverulenta prius, calcandaque flumina nullæ
Aggeribus tenuere moræ, stagnoque refusa est
Funditus, et yeteri spumayit Lerna veneno.

355

360

dant, et collisus aër scinditur repentinis ignibus. Jam Nemca, jam celsi montes Arcadiæ vicini Sylvis Tanaviis rigantur. Inachus praccipitat nova aquarum copia, et Erasinus currens frigidum septemtrionem versus. Nulli aggeres repressere suis crepidinibus flumina prius repleta pulvere, et quæ vado trajicicbantur, et Lerna commota est in imo lacu, et emisit spumas antiqui veneni. Omnis arbor rumpitur.

....

et Pnt. et gelidas surgens Erasinus in undas. Vetus Scholiastes citat: et gelidas rergens.—359 Aggeribus tenuere viæ Petrens. Vide Heinsium ad Ovid. Rem. Amor. 214. stagnoque revulsa est vetustissimæ Barthii membranæ.—364

NOTÆ

erumpentes e nubibus, et tanquam abscissi.

354 Attritus subita face rumpitur æther] Noster Theb. x. 'Fulguraque attritis quoties micuere procellis.' Rumpitur æther] Quasi ex collisione nubium.

355 Jam Nemee] Nemea et Nemee, sylva et regio Arcadiæ inter Cleonas et Phlinntem, in qua Hercules leonem miræ magnitudinis occidit. Tænaris] A Tænaro promontorio Laconiæ, quo designat Laconiam.

356 Arcadiæ] Arcadia mediterranea regio Peloponnesi, a mari undique remota, quæ hoc nomen traxit ab Arcade Jovis et Calistæ filio. Eadem Stephano Lycaonia, Gigantis, et Parrhasia dicta. Drymodis et Pelasgia prius vocata. Capita alta] Intelligit montes quibus Arcadia attollitur, quorum præcipni erant Pholoë cum oppido: item Cyllene, Lycæus, in quo Lycæi Jovis delubrum, Mænalus, Artemisius, Parthenius, Lampeus, Papinio Lampia et Nonacris: præterque ignobiles octo.

357 Inachus] Fluvius Argolidis, unde 'Argivus' dicitur Æschylo.

Fontem habet in Artemisio monte: hinc interfluens Argolidem, in sinum Argolieum effunditur. Et gelidas surgens Erasinus ad Arctos] Erasinus fluvius Argolidis ortum habet ex lacu Areadiæ Stymphalide, mox terra occultatus, in agro Argivo denuo erumpit, et Inacho mixtus, in sinum Argolienm evolvitur. Ovidius de codem Erasino Met. xv. 'Sic modo combibitur, tecto modo gurgite lapsus, Redditur Argolicis ingens Erasinus in agris.' Gelidas surgens ad Arctos] Hoe verum non est de Erasino Argolidis, sed de Erasino Achaiæ provinciæ Peloponnesi, qui eursu vergit in Septemtrionem, et juxta Buræ ruinas in sinum Corinthium illabitur. das Arctos] Septemtrionem dici Areton jam supra diximus vs. 18. quia Septemtrio subjacet ursæ majori, et Gelidas] Tractus enim Septemtrionalis frigidissimus est.

358 Calcandaque] Id est, pedibus, aquis scilicet exhaustis.

359 Stagnoque refusa est Funditus, et veteri spumavit Lerna veneno] Lerna palus in Argolide, celebris hydra ibi ab Hercule occisa. Veteri veneno] Frangitur omne nemus: rapiunt antiqua procellæ
Brachia sylvarum, nullisque aspecta per ævum
Solibus umbrosi patuere æstiva Lycæi.
Ille tameu modo saxa jugis fugientia ruptis
Miratur, modo nubigenas e montibus amnes
Aure pavens, passimque insano turbine raptas
Pastorum pecorumque domos: non segnius amens,
Incertusque viæ, per nigra silentia, vastum
Haurit iter: pulsat metus undique, et undique frater.
Ac velut hyberno deprensus navita ponto,
370

Tempestates divellunt veteres ramos arborum, et æstiva opaci Lycæi, nunquam exposita solis radiis, detecta sunt. Ille tamen Polynices modo stupet cadentes rupes e fractis montium cacuminibus, modo timet audiens torrentes ortos nubibus e montibus descendentes, et casas pastorum ac pecorum passim ablutas fera dilucie. Excors et ignarus itiueris, non pigrius, per obscuram noctem, longam vium enetitur. Timor agit eum undique, et frater undique. Ut Nauta interceptus in mari procet-

In textu optimi codicis Barthiani est raptis: illud alterum instar variantis lectionis suprascriptum.—365 Nescio quis: nubiginis e montibus. Vide Gronovium in Diatr. p. 333.—367 Tanrin. unusque Burmanni: pastorum pecudumque domos.—370 Nonnulli codd. depressus; alii depressus. Vide Bentl. ad

.....

NOTÆ

Quia hydra ab Hercule occisa effuderat venenum suum in hanc paludem, quod fundum petierat: dicitque Poëta tantam fuisse tempestatis vim, ut Lerna in imo fundo mota fuerit, et spumaverit veneno, quod ibi excitatum fuerat.

362 Brachia sylvarum] Ramos. Virgilius: 'In medio ramos annosaque brachia pandens.' Nullisque aspecta per ærum Solibus] Ob densitatem saltus scilicet. Solibus] Id est, radiis solaribus.

363 Æstira] Loca umbrosa, in quibus per æstatem pecora captant frigus, et vitant æstum solis. Lycæi] Lycæus mons Arcadiæ, ut supra diximus. Umbrosus dicitur, ob saltus densissimos, quibus cingitur.

361 Ille] Polynices. Jugis ruptis]

Vi ventorum ac tempestatis.

365 Nubigenas annes] Nubigenas annes dicit, quod annes augeantur ex imbribus effusis e nubibus.

366 Aure pavens] Virgilius: 'Sonus excitat omnis Suspensum.' Passimque insano turbine raptas Pastorum pecorumque domos] Horatius III. Od. 29. 'Nunc lapides adesos, Stirpesque raptas, et pecus, et domos, Volventis una, non sine montium Clamore vicinæque sylvæ, Cum fera diluvies quietos Irritat amnes.'

369 Pulsat metus undique, et undique frater] Quem enim timemus, semper nos insequi arbitramur. Virgilius Æneid. VIII. 'Pedibus timor addidit alas.' Euripides in Sapplicibus, φόβος μ' ἀναπτεροῖ. Frater] Eteocles.

Cui neque temo piger, neque amico sidere monstrat
Luna vius, medio cœli, pelagique tumultu
Stat rationis inops; jam jamque aut saxa malignis
Expectat summersa vadis, aut vertice acuto
Spumantes scopulos erectæ incurrere proræ:
Talis opaca legens nemorum Cadmeius heros
Accelerat, vasto metuenda umbone ferarum

loso, cui neque segne plaustrum, nec luna propitia luce ostendit iter, hæret dubius animi, in medio aëris, et maris fragore, et jam jam expectat, aut cautes occultas suspecto fundo, aut sublatam proram impingere acuto apici spumosorum scopulorum. Sic heros Cadmeius trajiciens obscuras sylvas properat, pulsans amplo clypeo ti-

Hor. 1. Od. 14 .- 371 Optimus codex Barthii, monstrant .- 375 Varietatem

NOTE

371 Cui neque temo piger Per temonem intelligit auakav, seu ursam utramque, quæ αμαξα dieta fuit Græcis, seu plaustrum, ut testatur Aratus. At proprie septem lucidiores stellæ ursæ majoris, quæ currus figuram gerunt, aµaξa dicuntur. Arabes Beneth Nach, hoc est, filias feretri vocant. Sciendum etiam Græcos majorem ursam in navigationibns observare; unde έλίκωπας vocavit Homerus, ut Theoni videtur: ursam enim majorem έλμελην Græci vocarunt. Pho:nices vero sequebantur minorem, sen Cynosuram, ut refert Aratus, et Germanicus ejus interpres : Dat Graiis Helice cursus majoribus astris: Phoenicas Cynosura regit.' Piger] Quia misa non mergitur respectu degentium in sphæra obliqua Septemtrionem versus, et sic videtur non moveri, ut aliæ stellæ. Virgilius: 'Arctos Oceani metuentes æquore tingi,' Noster Theb. 111, 'Ubi sola, superstite plaustro, Arctos ail Oceanum fugientibus invidet astris.'

373 Malignis] Latentibus, ant dubiis.

371 Aut vertice acuto Spumantes scopulos erectæ incurrere proræ] Pro, Erectam proram incurrere vertici acuto spumantium scopulorum.

375 Spumantes scopulos] Non spumant scopuli, sed fluctus, cum ad eos eliduntur.

376 Opaca nemorum] Pro, opaca nemora. Theb. x11. 'Arcana nemorum.' Similes loquendi modi, 'ardua montium,' 'glebosa camporum,' &c. Cadmeius heros] Polynices, qui a Cadmo originem ducebat.

377 Umbone Latini per vocem, umbo, sicut Græci per ἄμβων, teste Varrone, intelligant quicquid eminet, et protuberat. Hinc Poëtæ umbonem pro clypeo ponunt Synecdochice, a parte quæ in clypeo Romano instar dimidiati ovi prominebat, uti hoc loco Papinius et alii auctores. Sic etiam vocabatur centrum plicarum in toga Romana: ita enim struebatur, ut corrugata in multas plicas clypei formam referret, cujus centrum proprie vocatur umbo. Persius Sat. v. 33. 'Totaque impune Suburra Permisit sparsisse oculos jam candidus umbo.' Alias l'apiuius vocem umbo sumit, pro omni anod prominet, lib. vi. 'Geminis umbouibus agger Campum exire vetat.' Via DomitiExcutions stabula, et prono virgulta refringit Pectore: dat stimulos animo vis mæsta timoris,

Donec ab Iuachiis victa caligine tectis Emicuit lucem devexa in mœnia fundens

Larissæus apex: illo spe concitus omni Evolat: hinc celsæ Junonis templa Prosymnæ

Evolat: hinc celsæ Junonis templa Prosymnæ Lævus habet, hinc Herculco signata vapore

menda ferarum lustra, et inclinato pectore perrumpit surculos: anxia vis metus admovet menti aculcos. Tandem a tectis Argivis fastigium arcis Larissæ effulsit, mittens lucem in inferiora mænia, superatis tenebris. Illo currit tota spe actus. Hinc habet ad sinistram fanum Junonis altæ Prosymnæ, hinc nigros lacus Lernæ,

lectionis occurrere prora notat Glossographus vetus.—382 Bernartius proposuit: pede concitus omni, improbante Barthio.—384 'In codice omnium vetustissimo diserte habet est exaratum, quod concinnius altero, habens, ipsum se probat.' Barth. Ita etiam Petrens. Behot. Taurin. Burm. alii; reposuerunt Dan. Heins. Gronov. Barth. et recentt. Alterum habens exhibent Dan.

NOTÆ

ana: 'Tunc umbonibus hine et hine coactis.' Immo usurpat etiam pro humero, manu, aut brachio, illo secundi Theb. 'Clypeum non sustinet umbo.'

379 Dat stimulos animo vis masta timoris] Virgil. Æn. 1x. 'Timor anxius urget Solicitum.' Tanta enim interdum vis est timoris, ut nihil aliud timeamus, præter id quod fingimus. Et ut ait Noster Theb. x. 'Est ubi dat vires nimins timor.' Vis mæsta] Tristitia enim semper conjuncta est timori. Malum enim quod timemus, ut impendens et præsens remur, et sie tristitia afficit nos. Cicero Tuseul. lib. IV. 'Ægritudini finitimus est metus. Est enim metus, ut ægritudo præsentis, sic ille futuri mali: itaque nonnulli ægritudinis partem quandam metum esse dicebant: alii autem metum præmolestiam appellabant, quod est quasi dux consequentis molestiæ.'

380 Inachiis] Argivis. Inachus enim primus rex Argorum.

382 Larissaus apex] Arx Argorum vocabatur Larissa. Noster Theb. 11. 'Munichiis, cui non Argiva per urbes Posthabita est Larissa jugis.' Erat et urbs Thessaliæ sic dicta, a qua Achilles Larissaus cognominatus. Spe] Inveniendi seeuri illic perfugii. Bernartins legit pede.

380

383 Celsæ Junonia templa Prosymnæ] Prosymna urbs Argolidis loco excelso sita, in qua templum Junonis erat, lucusque ei sacer. Junonia templa] Sic Ovidio Fast. VI. 'Mensis Junonius.' 'Junonia sacra.' Amor. lib. III. 'Junonius custos' de Argo, Met. XIV. Etiam 'Junonia templa.' Trist. II. 'Proxima adoranti Junonia templa subibit, Pellicibus multis hanc doluisse Deam.' Ita libri veteres, non 'Junonis:' et 'Janus Junonius' Macrob. Sat. lib. I. cap. 9.

384 Lavus] Ad Lævam. Herculeo signata vapore Lernæi stagna atra vadi] Alludit ad fabulam hydræ, quam Hercules vix, multoque com labore confecit. Hæc enim serpens multa ca-

Lernæi stagna atra vadi: tandemque reclusis
Infertur portis: actutum regia cernit
Vestibula: hic artus imbri ventoque rigentes
Projicit, ignotæque acclinis postibus aulæ
Invitat tenues ad dura cubilia somnos.
Rex ibi tranquillæ medio de limite vitæ
In senium vergens populos Adrastus habebat,
Dives avis, et utroque Jovem de sanguine ducens.
Hic sexus melioris inops, sed prole virebat
Fæminea, gemino natarum pignore fultus.

celebres Herculis fumo. Et tandem subit patentes portas. Statim videt vestibulum regiæ domus. Illic prosternit humi corpus rigidum vento et pluvia, et innicus postibus ignotæ aulæ, advocat levem somnum ad durum lectum. Ibi rex Adrastus, tendens in senectutem, transactu quiete media vita, populos regebat; summo genere natus erat, et trahebat genus a Jove per utrumque parentem. Carebat ille sobole dignioris sexus, sed florebat stirpe muliebri, innixus duplici pignore filiarum. Cui

Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. et edd. vett.—385 Unus liber Barthii, stagna alta.—386 Infert se portis tentabat Jortinus in Obss. Misc.—388 Behot. Venett. Aldd. Colin. Basil. et Plant. acclivis; Dan. Put. Petav. Buslid Lang. Lingian. Laur. Petrens. Taurin. Burm. et Barthiani. acclinis:

-388 Benot. Venett. And. Colin. Bash. et Flant. actives; Dan. Fut. Fedv. Buslid. Lang. Lipsian. Lanr. Petrens. Taurin. Burm. et Barthiani, acclinis; et sic ediderunt Lindenbrog, Cruc. Gevart. Grasser. Dan. Heins. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—393 Barthii membranæ, inobs.—396 Varietas lec-

NOTE

pita unico duntaxat corpore habebat; cumque unum caput excideretur, duo alia statim repullulabant. Cum igitur Hercules ferro nihil proficeret, ignem admovit capitibus abscissis; sieque impediit, ne alia capita rursus orirentur, coque tandem modo hane occidit. Hoc certamen Herenlis insculptum erat clypeo Capanei, ut Noster canit Theb. IV. 'squalet triplici ramosa corona Hydra recens obitn : Pars anguibus aspera vivis Argento cælata micat, pars arte reperta Conditur, et fulvo moriens ignescit in auro. Circum amnis torpens et ferro cornia Lerne.' Hereuleo vapore] Abseissis enim hydræ capitibus Herenles ignem admovebat, sicque fumus oriebatur, ac vapor.

Atra] Veneno hydræ scilicet.

385 Reclusis] Quod signum erat pacificæ urbis. Vel quod tune temporis in summa pace vivebant. Nondum enim bella inter Græcos orta fuerant.

388 Ignotæ] Nesciebat enim Polynices, quæ urbs erat, et eni parebat.

389 Tenues] Tam propter curas quibus angebatur, quam propter durum cubile, in quo jacebat. Quod illi non solitum crat.

391 Advastus] Rex Argorum, ut supra diximus.

393 Sexus melioris] Sexus melior,

394 Fultus] Liberi enim columnæ et munimenta familiarum.

Cui Phœbus generos (monstrum exitiabile dictu! Mox adaperta fides) ævo ducente canebat Setigerumque suem et fulvum adventare leonem. Hæc volvens, non ipse pater, non docte futuri Amphiaraë vides; etenim vetat auctor Apollo. Tantum in corde sedens ægrescit cura parentis. Ecce autem antiquam fato Calydona relinquens Olenius Tydeus (fraterni sanguinis illum

400

Phaebus prædixerat, setosum suem ac fulvum leonem progressu temporis generos fore: res relatu horrenda, sed mox agnita veritus. Non tu ipse genitor, hæc animo versans, non tu perite venturi Amphiaraë intelligis; Apollo enim, qui responsum dederat, prohibet. Tantum solicitudo inhærens cordi patris ingruvescebat. Ecce autem Tydeus Olenius, fato deserens veterem Calydonem, (pavor conscius fra-

tionis in optimo Barthii exemplari notat alios legisse: fato ducente.—398 Petav. Put. Dan. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. non tu ipse puter; Behot. Petrens. Cantab. Taurin. Burm. et optimæ Barthii membranæ: non ipse puter; et sic edidere Dan. Heins. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—400 Behot. Lang. Laur. Lipsian. Taurin. Buslid. et optimus codex Barthii, purenti; Petrens. Dan. Put. Petav. Burm. alii, cum Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. Dan. Heins. Gronov. Barth. Veen. et Delph. parentis; Venett. et vet. Lindenbrogii puventi; et sic legit Nic. Heinsins ad Ovid. Met. vii. 308.—402 In uno scriptorum Barthii est Œneus, cum glossa:

NOTÆ

396 Mox adaperta fides] Hoc infra explicatur.

397 Setigerumque suem, et fulvum adventare leonem] Consuleuti enim oraculum de generis Adrasto, (duw enim erant luic filiw, ewque forma præstantes,) respousum fuerat, suem et leonem generos ei fore. Setigerum] Setw enim proprie summ et aprorum. Fulvum] Fulvus, color rufo ac viridi mixtus, proprius leonum: nnde 'fulvi' dicuntur leones etiam Plinio.

399 Amphiaraë Amphiarans Thebanns vates peritissimus. Plura de eo postea dicentur. Auctor Qui cecinerat. Apollo Idem qui Phoebus Jovis et Latonæ filius. Præerat vaticiniis. Hujus nomine Sol cultus veteribus.

400 Ægrescit cura parentis] Nesciebat enim Adrastus, quorsum evade-

ret fides oraculi : hinc cura torquebatur ancipiti.

401 Calydona] Calydon urbs primaria Ætoliæ, Meleagri patria et Œnei regia: vocata etiam fuit Meleagria. Cyriacus Aconitanns dixit sua ætate vocari Aëtonem.

A02 Olenius Tydeus] Tydens filins Œnci regis Ætoliæ: Olenius dicitur ab Oleno oppido Ætoliæ. Fruterni sanguinis illum Conscius horror agit] Tydens enim fratrem Aphareum, quem alii Menalippum vocant, occidisse dicitur. Alii Thoantem avunculum fratrem suæ matris. Antiquitus autem moris erat, referente etiam Homero, ut reus eædis patriam desereret, et exularet, quod etiam Plato in Legibus constituit: olimque hoc in Græcia usurpatum, docet Enripides his versibus: Καλῶς ἔθεντο

Conscius horror agit) eadem sub nocte sopora
Lustra terit, similesque Notos dequestus et imbres,
Infusam tergo glaciem, et liquentia nimbis
Ora, comasque gerens, subit uno tegmine, cujus
Fusus humo gelida partem prior hospes habebat.
Hic vero ambobus rabiem fortuna cruentam
Attulit: haud passi sociis defendere noctem
Culminibus, paulum alternis in verba minasque
Cunctantur: mox ut jactis sermonibus iræ

ternæ cædis eum insequitur) trajicit hac somnolenta nocte easdem sylvas, et incusans eosdem ventos et pluvius, et ferens glaciem dorso inspersum, vultuque na crine aqua manantibus, succedit cidem teeto, cujus prior advena, jacens in frigida terra, partem occupabat. Tunc vero fortuna movit inter ambos sanguineum furorem: non se tulere invicem devitare injuriam noctis, sub communi teeto. Paulum morantur, probra invicem ac minas jactantes: mox, ut ingestis dictis, ivæ abunde

'id est Œnei filius.'—404 Petav. conquestus et imbres.—405 'Voculam et optimæ et aliæ membranæ omittnnt.' Barth.—406 Dan. Heinsins ad Claud. de Bel. Get. 355. malit: Ora comasque rigens.—408 Taurin. fortuna cruenta. De hac variatione vide Misc. Obss. Tom. 1. p. 24. Nic. Heins. ad Ovid. Heroid. Epist. v. 16. legit: fortuna cruentans; sed P. Burm. ad Epist. xvii. 21. vulgatam agnoscit.—409 'Melius optimus liber, Intulit.' Barth. Vide P. Burm. ad Ovid. loco modo citato.—410 Optimus liber Barthii: paulumque alterni in verba minusque; altera vero lectio agnoscitur Lactantio.—411 Eædem membranæ; moxque ut juctis.—412 'Voculam satis mutare

NOTÆ

ταύτα πατέρες οἱ πάλαι. Εἰς ὀμμάτων μέν δψιν οὐκ είων περάν, Οὐδ' εἰς ἀπάντημ', δστις αξμ' έχων κυρεί, Φυγαίσι δ' όσιυῦν, ανταποκτείναι δέ μή. Hac bene constituerunt prisci majores; Non sinebant in conspectum, nee in occursum venire, si quis conscius sibi esset sanguinis ; exilio vero mulctabant; non occidebant. Quo et illud spectat Thucydidis: Είκδς το πάλαι των μεγίστων αδικημάτων μαλακωτέρας κείσθαι αὐτὰς τὰς ζημίας. παραβαινομένων δε τώ κρώνω, είς τον θα. νατών αι πόλλαι ανήκουσι. Probabile est olim mitiores fuisse criminum panas: sed invalescente malitia plures in mortem spectasse. Lactantius : 'Adhue enim videbatur nefas quamvis malos, tamen homines supplicio afficere.'

404 Lustra] 'Lustrum' præter hane significationem, Plauto est eti-

am Inpanar. Sumitor etiam pro spatio quinque annorum; quæ notio frequens apud historicos Romanos.

406 Gerens] Mallem, rigens. Uno tegmine] Ablativo casu pro Dativo, quod est elegantia prisca. Lucilius: 'Esuriente leoni ex ore exsculpere prædam.' Prop. lib. 1. 'Ha meo catos donasset funcre criues.' Tegmine] Tecti, quo Polynices usus.

408 Rabiem Rixam, sen litem.

409 Defendere noctem] Prohibere vel arcere injuriam noctis sen tempestatis. Virgilius: 'Hune oro defende furorem.' Id est, prohibe. Quomodo apud Gracos ἀρήγειν et ἀρκεῖν, ambigua significatione.

410 Alternis] Mutua vice verborum, invicem. Virgilius: 'Alternis dicetis: amantalterna camœnæ.'

Intumuere satis, tum vero erectus uterque
Exertare humeros, nudamque lacessere pugnam.
Celsior ille gradu procera in membra, simulque
Integer annorum, sed non et viribus infra
Tydea fert animus; totosque iufusa per artus
Major in exiguo regnabat corpore virtus.
Jam crebros ictus ora et cava tempora circum
Obnixi ingeminant, telorum aut grandinis instar
Rhipheæ, flexoque genu vacua ilia tundunt.
Non aliter quam Pisæo sua lustra Tonanti

415

420

exarserunt, tum autem uterque assurgens capit denudare humeros, ac inermis conserve certamen. Ille procerior erat statura ob amplos artus, et pariter florenti actate; sed Tydeus non gerit animum robore inferiorem, et nuijor fortitudo inspersa totis membris vigebat in parco corpore. Jam obluctati iterant frequentes ictus circum os et circum cava tempora, instar telorum, aut grandinis in montem Riphaum incidentis, et cadunt sibi invicem curvato genu cava ilia. Ut cum quinquennules ludi celebrati in honorem Jovis Pisai revertuntur, et arena calet magnis

alibi volnimus nt iræ dictæ sint scri sermonibus; sed nulla fatigatione sententiæ probæ opus, libris non addicentibus. Barth.—415 Priscianus lib. vii. hæe verba ita producit: nec non et viribus infra; Barthii membranæ: set non.—116 Petav. et Behot. totas infusa.—419 Agnosennt omnes membranæ et edd. Lutatius etiam et Scholiastes vocem telorum, Barthio alioquin.

****

NOTÆ

413 Exertare humeros] More pugilum.

414 Celsior ille] Polynices, quem oblongo et venusto corpore fuisse aiunt.

416 Tydea fert unimns] Pro, Tydens fert animum. Totosque infusa per artus Major in exiguo regnubut corpore virtus] De eodem Tydeo, Noster Theb. vi. 'Nunquam lune animum natura minori Corpore, nec tantas ausa est includere vires.'

420 Rhipheæ] Rhiphei montes in Seythia Europæa, nimiis nivibus ac grandinibus expositi.

421 Non aliter quam Pisco sua lustra Tonanti] Intelligit ludos Olympicos, quinto quoque anno redeunte, in honorem Jovis Olympici, celebrari solitos Olympice prope Pisas in Elide, in quibus oleagina corona donabantur

victores. Horum originem aliqui referunt Pelopi, alii Herculi; nec primum editos in honorem Jovis, sed in funere Pelopis ab Atreo et Hercule. Verum hos ludos, progressu temporis intermissos, restauravit Iphitus Praxondæ filius, Elæns, et Jovi consecravit. Hine profluxit illa celeberrima Olympiadum Epoche, quarum prima incidit in æstatem anni 777. ante Christum: et viginti et duobus annis præcedit Romam conditam. Olympicorum ludorum et mercatus origine, restauratione, auctore, qui varius habetur, soleunibus, accurate scripsit Pausanias Eliacorum priore, Benedictus Pererius Soc. Jes. in Principiis Naturalibus, et Scaliger Animadv. Enseb. Pisao Tonanti] Jovi Olympico. Tonans proprinm Jovis epitheton.

Cum redeunt, crudisque virum sudoribus ardet
Pulvis, at hinc teneros caveæ dissensus ephebos
Concitat, exclusæque expectant præmia matres.
Sic alacres odio, nullaque cupidine laudis
Accensi incurrunt, scrutatur et intima vultus
Unca manus, penitusque oculis cedentibus instat.
Forsan et accinctos lateri (sic ira ferebat)
Nudassent enses, meliusque hostilibus armis
Lugendus fratri, juvenis Thebane, jaceres,
Ni rex insolitum clamorem, et pectore ab alto
Stridentes gemitus, noctis miratus in umbris,
Movisset gressus, magnis cui sobria curis

sudoribus certantium; at hinc dissidium spectatorum exstimulat teneros adolescentes, et matres summotæ opperiuntur præmia. Sie ira adacres, et nullo inflammati laudis desiderio, irruunt; et curva monus rimatur interiora vultus, et vulde premit declinantes oculos. Forsitan et striuxissent gladios lateri accommodatos (sie furor volebat) et adolescens Thebane honestius periisset adversarii ferro, a germano deflendus, nisi rex Adrastus, cui senectus magnis excitata solicitudinibus, jam leviore sopore tenebatur, gradus protulisset, stupens per tenebrus noctis insuetas voces, et

suspectam.—424 In optimo Barthii codice est: expectant gaudia matres, altero suprascripto.—428 Forsan et accineto Gevart. aliique; sed lectionem nostram testantur Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. Petav. Put. Dan.

,,,,,,,,,,,

NOTÆ

422 Crudis] Magnis, duris sive vehementibus.

423 At hine teneros caveæ dissensus ephebos Concitat] Id est, favor populi in studia divisi instigat ephebos. Et expressit studia faventium. Caveæ] Cavea hoe loco sumitur pro spectatoribus. Alias cavea, medius locus amphitheatri: depressior erat, ac propterea cavea dictus.

424 Exclusæque matres] Ratio, cur mulieres arcebantur a spectaculo Olympico, erat, ut pudori earum consuleretur: nudi enim certabant. Vide Pausaniam Eliacorum priore. Excipiebantur Cereris Antistitæ, quibus ob sacerdotii dignitatem concedebatur spectare ludos Olympicos. Ob eandem rationem Nero ad athleta-

rum spectaculum invitavit et virgines Vestales. Suet. Ner. cap. 12.

425 Nulla cupidine laudis] Certabant enim Polynices et Tydeus noctu, nullisque præsentibus, qui testes esse potuissent fortitudinis et animi sui.

426 Vultus] Vultus hie in genitivo ponitur.

430 Lugendus fratri] Hoc enim Eteocles pie fecisset; nec postea fratres se invicem occidissent. Jureris Thebane] Apostrophe ud Polynicem.

431 Rex] Adrastus. Pectore ab alto] Supple, duetos.

433 Magnis cui sobria curis Pendebat sonno jam deteriore senectus] Quia in ingenti cura minor est sommus, et

Pendebat somno jam deteriore senectus. Isque ubi progrediens numerosa luce, per alta 435 Atria, dimotis adverso limine claustris Terribilem dicta faciem, lacera ora, putresque Sanguineo videt imbre genas: Quæ causa furoris, Externi juvenes? (neque enim meus audeat istas Civis in usque manus) quisnam implacabilis ardor 440 Exturbare odiis tranquilla silentia noctis? Usque adeone angusta dies? et triste, parumper Pacem animo, somnumque pati? sed prodite tandem Unde orti? quo fertis iter? quæ jurgia? nam vos Haud humiles tanta ira docet, generisque superbi 445 Magna per effusum clarescunt signa cruorem. Vix ea, cum mixto clamore obliqua tuentes Incipiunt una: Rex o mitissime Achivum,

gemitus ductos e profundo pectore. Et is, ut procedens cum multis facibus per celsa atria, reclusis repagulis oppositæ portæ, aspicit rem dictu horrendam, vultus laniatos, et malas fædatas cruore: Quæ causa irurum, advenæ adolescentes! alt: (neque enim mei cives ausi essent venire ad hanc pugnam:) quisnam est inflexibilis furor jurgiis turbare quictum silentium moctis? Usque adeone est brevis dies, et grave animo, capere somnum, et aliquam quietem? Scd tandem exponite, unde oriundi? quo itis? quæ causa contentionis? Nam tantus animus probat vos non esse ignobiles, et magna indicia generosæ originis elucent in sparso sanguine. Vix ea dixerat, cum simul ordiuntur, mixtis vocibus, aspicientes se invicem torvis oculis:

Laur. Lang. Buslid. Lipsian. alii, et edd. vett.—436 Barthii membranæ: adverso a limine, quod ille probat.—440 'Qui hæc supposuerunt, vellem mihi dicerent qua fiducia id fecerint. Lipsii liber priscam et germanam lectionem ingerit: Civis inusque manus, quod rectum est.' Bern. Taurin. habet: Civis inire manus; unus Burmanni: Civis venire manus; Petrens. Behot. Lang. Laur. alii, cum edd. vett. Civis in usque manus. Burmannus conjec-

NOTE

quia deficiente calore minimum somni capit senectus.

440 Ciris in usque manus] Supple venire ad manus.

412 Angusta dies] Ad conscrendam pugnam. Triste] Tristis res.

415 Hand humiles tanta ira docet] Virgilius Æncid. 1v. 'Degencres animos timor arguit.'

417 Mixto clamore] Uterque enim

cæpernnt simul loqui. Obliqua tuentes] Pro oblique, seu obliquis oculis se invicem intuentes.

448 Achivum] Achaia, unde Græci Achivi et Achæi dicti, duplex est. Minor in Peloponneso, mari a Septemtrione terminata, cujus initium Isthmus Corinthiacus, et cujus caput Corinthus: Ægialos antea vocabatur, propter urbes in littore ordine dispo-

Quid verbis opus? ipse undantes sanguine vultus	
Aspicis. Hæc passim turbatis vocis amaræ	450
Confudere sonis: inde orsus in ordine Tydeus	
Continuat, mœsti cupiens solatia casus:	
Monstriferæ Calydonis opes, Acheloiaque arva	
Deserui: vestris hic me ecce in finibus ingens	
Nox operit: tecto cœlum prohibere quis iste	455
Arcuit? an quoniam prior hæc ad limina forte	

Rex o placidissime Achworum, quid necesse est loqui? ipse cernis vultus cruore respersos. Hec verba passim permiscuere confusis sonis iratæ vocis. Inde incipiens Tydeus, distincte prosequitur: Quærens levamentum tristi infortunio, reliqui divitius monstriferæ Calydonis, et campos Acheloi: ecce hic horrenda nox me deprehendit in vestris finibus. Quis iste prohibuit me devitare sub tecto tempestatem?

. . . .

tabat: neque enim mens audeat ire Civis în usque manus.—449 Quid verbis opus est? undantes Lipsian. Buslid. Lang. Laur. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Quid verbis opus? ipse undantes Behot. Petrens. Taurin. &c. com Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. et recentt.—454 Behot. Taurin. et Burm. hæc pro hic: 'scilicet librarios offendit abundantia sermonis: hic in finibus vestris: abesse poterat hic; sed et recte adest.' Burm. Cf. Propert. 1. 19. 7. 19. 4. 12. Codex Burmanni præterea transponit verba, et omittit vocem ecce, ita: Deserui: hæc me vestris in finibus ignes, et pro varia lectione: in finibus urgeus. 'Sed ita clandicat versus, nisi hiatum admittamus; quem Statius tamen in deliciis non habnisse videtur.' Burm.—455 Behot. tectum cœlum, et pro v. 1. tecto; Taurin. tecto tælum.—456 Arguit Taurin. Burm. Barthiani, Lipsian. Buslid. Lang. Laur. Petav. Put. Dan. Behot. Venett.

NOTÆ

sitas. Altera et major Achaia erat extra Peloponnesum, quæ habebat ad Ortum partem Ægæi maris, ad Occasum Epirum; a Septemtrione Macedonia, a Meridie vero Crissao sinu atque Saronico terminabatur. Incipiebatque ab Isthmo, quo a Peloponneso dividebatur. Hæc in multas regiones scindebatur, quarum præcipuæ erant Attica, Bæotia, Phocis, et Locris.

450 Turbatis sonis] Supra mixto clamore.

452 Masti casus] Ciedis scilicet fratris, quem imprudens in venatione occiderat.

453 Moustrifera Ob aprum Calydonium, quem Diana immiserat, quemque postea Meleager occidit.

Vide Ovid. Met. viii. Fab. 4. Acheloiaque] Sic dicta ab Acheloo amne, qui in Thessalia oriens, Ætoliam præterfluit et Acarnaniam. Antea vocabatur Thoas, et Strabo testatur suo tempore vocari Acarnanam. Erant et alii tres fluvii ejusdem nominis, unus in Asia Minori, cujus ortus erat in monte Sipylo, ut tradit Pansanias; alter in Achaia Peloponnesi juxta urbem Dymen: tertius vero juxta urbem Lamiam dictam, nt refert Strabo. Hic, de quo agimus, nune ab aliis hodie Aspri vocatur, Nigro Catochi: Cyriaco Aconitano Geromlea: accolis Pachicolamo.

155 Calum] Hic pro aëre, seu potius pro injuria aëris. Molitur gressus? pariter stabulare bimembres Centauros, unaque ferunt Cyclopas in Ætna Compositos, sunt et rabidis jura insita monstris, Fasque suum: nobis sociare cubilia terræ? Sed quid ego? aut hodie spoliis gavisus abibis, Quisquis es, his; aut me, si non effœtus oborto

460

an quia prior forte pervenit ad has fores? Tradunt semiferos Centauros contineri in codem stabuto, et Cyclopes in Ætna simul dormire. Sunt et leges innatæ crudelioribus belluis, et jus suum: nobis non licuit cubare in codem loco? Sed quid ego? aut discedes hodie his lætus exuviis, quisquis es: aut me senties, si animus

,,,,,,,,,,,

Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Arcuit Grasser. Gevart. Dan. Heins. Gronov. Barth. et recentt. et sic etiam correxit Heinsius ad Ovid. Heroid. Epist. v. 16. probante Burmanno. Vide G. Voss. ad Vell. Pat. p. 122.—457 Molitus gressus malit Bernartius; Molitus gressum ex optimis membranis profert Barthius; nostram tamen lectionem non danmat.—458 Cyclopes in Ætna Put. Lipsian. Buslid. Lang. Laur. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Cyclopus Petav. Dan. Behot. Petrens. Tanrin. Burm. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—459 Composito Aldd. Colin. Gryph. et Basil. Compositos ex Venet. 4. restituit Bern. et sic Petrens. Behot. Taurin. Dan. Put. Petav. Grasser. Gevart. Dan. Heins. Gronov. et Barth. et rapidis Petav.—461 Ecquid ego in quibusdam codd. aut holie Behot. et optimæ Barthii membranæ. Emendandum ita ante ex suis libris vidit V. D. J. Sincerus in Promulside.—462 Quisquis is es Burmannus ad Ovid. Trist. 111. 9. 56. Quisquis es is Aldd. Colin. Gryph. et Basil. Quis-

NOTÆ

457 Molitur] In optimis membranis: Molitus.

Bimembres Centauros] Centauri dicuntur bimembres, quia media parte erant homines, media equi.

458 Cyclopas] Thucydides lib. vi. Antiquissimi feruntur in Ætna Cyclopes, et in alia parte Siciliæ Læstrygones habnisse sedes. Idque declarant portentosa eorum cadavera, et monstrosi specus, quæ in hunc usque diem pro ostentis visuntur, teste Fazelo rerum Sicularum lib. 1. Ætna] Mons Siciliæ notissimus, flammas vomens, enjus descriptionem vide apud Petrum Bembum.

459 Compositos] In sommun seilicet. Virgilius Georg. 1v. 'Vix defessa senem passus componere membra.' Sunt et rabidis jura insita monstris, Fasque suum] Eodem spectant

hæc Juvenalis Sat. v. 'Quando leoni Fortior eripuit vitam leo? quo nemore unquam Expiravit aper majoris dentibus apri? Indica tigris agit rabida cum tigride pacem Perpetuam, sævis inter se convenit ursis: Ast homini ferrum letale incude nefanda Produxisse parum est.'

460 Nobis sociare cubilia terra] Supple, non licuit?

461 Scd quid ego] Subintellige, hæc jacto, sen similia. His spoliis guvisus] Sic Virgilius Æneid. x. 'Ant hodie victor spolia illa cruenta, Et caput Æneæ referes.' Respexit autem morem, quo victores arma pretiosasque vestes adimebant victis. Hic his, δεικτικῶs, pro pelle apri Calydonii, qua indutus crat. Pelles enim bestiarum et animalium dicuntur spolia et exuviæ.

Sanguis hebet luctu, magni de stirpe creatum Œneos, et Marti non degenerare paterno Accipies. Nec nos animi, nec stirpis egemus, Ille refert contra: sed mens sibi conscia facti Cunctatur proferre patrem: tunc mitis Adrastus, Immo agite, et positis, quas nox inopinaque suasit Aut virtus, aut ira, minis, succedite tecto. Jam pariter coëant animorum in pignora dextræ.

465

470

enectus recenti dolore non torpet, ortum ex genere celebris Œnei, et non desciscere a virtute paterni Martis. Ille Polynices respondet contra; nec animus nobis deest, nec splendor natalium: sed mens gnara paterni facinoris dubitat genitorem nominare. Tunc lenis Adrastus inquit: Immo agite, et missis minis, quus nox, aut subita virtus, aut ira suggessit, subite regiam; dextræ etiam jungantur in pignus

.....

quis es his Petrens. Taurin. Behot. Pnt. Petav. Dan. Lipsian. Buslid. Lang. Laur. et Venett. 3. 4. quod restituit Bern. et receperunt Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. Dan. Heins. Gronov. Barth. Veen. et Delph. effectus aborto Taurin. et Burm. ab orto Barthii membranæ; unde ille: aut me, ni (non effectos ab ortu) Sanguis, &c.—464 Oneos Behot.—466 Dan. Petav. Put. Behot. Petrens. Exc. Cantab. Lipsian. Buslid. Lang. et Laur. consciu fati; et hoc resposuerunt Lindenbrog. Cruc. et Gevart. Nostram ketionem testantur omnes codd. Barthiani, cam Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. et sic edidernut Dan. Heins. Gronov. Barth. Veen. et Delph. conscia fatali Taurin. sed volnit fati.—468 Barthii membranæ: inopina suasit, quod ille probat; et sic habent etiam Aldd. Colin. Gryph. et Basil. et tnetur V. D. Nic. Erythræus ad Virgil. in 'Snevit.' Lectionem nostram servant Behot. Petreus. Exc. Cantab. Lipsian. Buslid. Lang. Laur. Petav. Dan. Put. Taurin. Lindenbrog. Bern. Cruc. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—470 Lipsian. et nonunlli Barthiani; coëant ambo-

NOTÆ

462 Oborto luctu'] Ob cædem fraternam imprudenter a me commissam.

464 Œneos] Œneus rex 'Calydonis, pater Tydei. Et Marti non degenerare paterno] Quia Mars dicebatur concubuisse cum Althæa uxore Œnei, et ex ea suscepisse Meleagrum: hinc dicit Martem paternum.

466 Itte] Polynices. Facti] Legitur et fati. Facti vero incesti et parricidii, cujus reus Œdipus pater. Fati antem, qua lectione minor enlpa parentum, cum fato, quod inevitabile est, imputatur.

467 Cunctatur proferre patrem] Omne malum enim aut timore aut pudore natura perfudit, ut eleganter ait Tertullianus. Euripides Hippolyto: Δουλοί γὰρ ἄνδρα, κὰν θρασυσπλαγχνός τις ἢ, "Οταν ξυνειδἢ μητρὸς ἢ πατρὸς κακά. Fraugit enim animum viri, ticet strenus sit, quando sibi conscius est scelerum parentum. Hine enuctatur proferre (Edipi nomen, quia parricida crat et incesti cum matre reus.

470 Cocant animorum in pignora dextrac] Dare dextras in signum fidei et amicitie vetus est mos; unde dextra semper est habita propria sedes fidei, et ipsi consecrata: quin etiam fides repræsentatur per duas dextras junctas, nt videre est in veteribus nummis.

Non hace incassum, Divisque absentibus acta:

Forsan et has venturus amor præmiserit iras,
Ut meminisse juvet: nec vana voce locutus
Fata senex: siquidem hanc perhibent post vulnera junctis
Esse fidem, quanta partitum extrema protervo
Thesea Pirithoo, vel inanem mentis Orestem
Opposito rabidam Pylade vitasse Megæram.

fidei. Non hae frustra evenerunt, nee sine Deorum numine: forsan et futura amicitia hune furorem pramiserit, nt dulce sit recordari. Nee longævus irrita voce ventura prædixit: si quidem referunt, tuntam conjunctionem inter eos fuisse post haue pugnam, quanta fuit Thesro cum petulanti Pirithoo, cum quo partitus est uttima discriminu, vel Oresti, mente capto, cum Pylade, quo medio declinavit furi-

rum; optimæ Barthii membranæ enm ceteris codd. animorum.—472 Taurin. Burm. Dan. Petav. Behot. et uonnulli Barthiani: præmiserat; optimæ Barthii membranæ: permiserat; Petrens. Buslid. Laur. Laug. Lipsian. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. &c. præmiserit.—475 Isse fidem conjectabat Barthius.—477 Opposito rapidam Pilade Aldd. Colin. Gryph. et Basil. rabidam Dan. Pat. Petav. Lipsian. Buslid. Lang. Laur. Petrens. Taurin. Behot. et optimæ Barthii membranæ, cum edd. Linden-

NOTÆ

474 Fata] Futura, quæ fatis decernuntur.

475 Esse] Pro fuisse. Quanta partitum extrema protervo Thesea Pirithoo] Celebrantur, maxime apud veteres, quinque amicorum paria, Thesei nimirum et Pirithoi, Orestis et Pyladis, Tydei et Polynicis, quæ hic designantur: Achillis et Patrocli, Herculis et Telamonis. Partitum] Τὸ partitum regitur a τῷ perhibent superioris versus, et subintelligendum est, fuisse. Protervo] Supple, cum.

Theseu] Theseus, Agei et Æthræ filins, unice amabat Pirithoum, cui gratificaturus descendit cum eo in Inferos ad rapiendam Proserpinani. Quæ expeditio erat periculosissima: ubi enim eo pervenerunt, Theseus in vincula conjectus est, et Pirithous a Cerbero devoratus. Theseus tandem ab Hercule liberatus fuit. Pirithous erat filius Ixionis et alterius mulieris, quam Nepheles, ex qua nati dicuntur Centauri. Extremo] Id

est, extrema perionla. Tacitus lib. xiv. 'Vitam ipsam in extremum adductam.'

476 Inanem mentis] Sic Ovid. Epist. 111. 'Sanguinis atque animæ corpus inane fuit.' Sic 'inanissima prudentiæ ' apud Ciceronem pro Murena. Orestem] Orestes Agamemnonis et Clytemnæstræ filius, ultor paternæ necis, matrem interfecit, quapropter furore correptus est. Sed hoc solatium recepit in sua calamitate, quod Pyladem habuit omnium suarum profectionum socium, ac comitem periculorum: tantaque in se invicem amicitia conjuncti sunt, nt alter pro altero mori non recusaret. Vide Lucianum Toxari. Pylades autem erat filius Strophii Phocidis reguli, qui Orestem neci subtractum educaverat.

477 Megæram] Megæra una ex tribus Furiis, quæ Orestem ob cædem matris exagitabat. Tunc quoque mulcentem dictis corda aspera regem
Jam faciles (ventis ut decertata residunt
Æquora, laxatisque diu tamen aura superstes
Immoritur velis) passi subiere penates.
Hic primum lustrare oculis cultusque virorum
Telaque magna vacat: tergo videt hujus inanem
Impexis utrimque jubis horrere leonem,
Illius in speciem, quem per Theumesia Tempe
Amphitryoniades fractum juvenilibus armis

bundam Megæram. Tunc etiam, ut debellata ventis maria quiescunt, attamen aura diu superstes paulatim cessat in vexatis velis; sie juvenes jam mitiores, obsequentes regi lenienti verbis suis feros eorum animos, ingressi sunt regiam. Hic primum facultas est Adrasto percurrendi visu indumenta, et ingentia Juvenum tela. Cernit supra dorsum hujus rigere pellem leonis, incomțis ex utroque humero jubis, instar illius leonis, quem Amphitryonis filius adhuc adolescens clava confregit in amanis

....

brog. Cruc. Gevart. Grasser, Amstel. Gronov, Barth. Veen. et Delph.—480 Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. et Basil. lassatisque; et sie legit Dan. Heinsius ad Cland. Rufin. 1. 276. laxatisque Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. Behot. Dan. Put. Petav. Laur. Lang. Buslid. et optimi Barthiani, eum Bern. Lindenbrog. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—486 Codex Gronovii, (vide Diatr. p. 223. ed. Hand.) alii Barthiani, Buslid. et vet. Lindenbrogii, juvenilibus annis, quod probat Gronovius I. l. armis habent optimæ Barthii membranæ, Laur. Lang. Lipsian. Behot. Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Dan. Put. Petav. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov.

NOTÆ

479 Jum fuciles] Id est, nondum deposita tota ira, sed in parte sedata verbis Adrasti. Comparatio enim, quæ hic affertur, ad hunc sensum nos ducit. Ventis ut, &c.] Non absimilis comparatio lib. vii. 'Ut si quando ruit, debellatasque reliquit Enrus aquas, pax ipsa tumet, pontumque jacentem Exanimis jam volvit hyems.'

481 Passi subiere penates] Cum Bernartius non intelligeret illud passi, emendavit, et substituit passu subiere penates. Non vidit illud passi referri ad 7b regem supra.

483 Inanem leonem] Pellem leonis, Sie lib, vi. codem sensu dicit 'ina-

nem tigrin,' pro pelle tigridis.

485 Theumesia Tempe] Tempe proprie loca amona prope Peneum Thessaliæ fluvium, nemoribus consita, et aquis irrigua. Unde loca similia in aliis regionibus Tempe vocantur. Hic autem significat tractum amonissimum prope Theumesum montem Βωοτίω. Duos enim leones superasse dicitur Hercules, prinum in Βωστία, Cithæronium vocatum, alterum prope Cleonas in Nemea, qui et 'Cleonœus,' et 'Nemeœus' dietus est.

486 Amphitryoniades] Hercules a patre Amphitryone. Fractum juvenilibus armis] Id est, clava occisum. Ja-

Ante Cleonæi vestitur prælia monstri.
Terribiles contra setis ac dente recurvo
Tydea per latos humeros ambire laborant
Exuviæ, Calydonis honos: stupet omine tanto
Defixus senior, divina oracula Phæbi
Agnoscens, monitusque datos vocalibus antris.
Obtatu gelida ora premit, lætusque per artus

490

campis Thenmesi, et cujus exuviis inducbatur ante certamen cum monstro Çleonæo. Contra horrendum setis, et adunco dente spolium, decus Calydonis, vix amplectebatur latos armos Tydei. Senior torpet immobilis tanto prodigio, intelligens sacra responsa Apollinis, et oracula edita in loquacibus speluncis. Fixis in terram oculis obmutuit ore gelato, atque hilaris tremor percucurrit ejus membra. Agnovit mani-

,,,,,,,,,,,

Barth, Veen, et Delph.—491 Taurin, et unus Burmanni: divinaque oracula; unde Burmannus conjectabat: divinaque carmina. Ceteri omnes codd, cum edd. vett. divina oracula.—493 Obtuitu Taurin, et unus Burmanni.—494

NOTÆ

venilibus] Quia Hercules vix decimum octavum ætatis annum attigerat, cum occidit leonem Cithæronium.

487 Cleonai monstri] Leo enim Cleonæus, seu Nemeæus, ingentis erat magnitudinis: ideo monstrum vocat. Vestitur | Pro vestiebatur. Tempas pro tempore, quod frequens non solum Poëtis, sed et scriptoribus. Sic supra 'esse' pro 'fuisse,' et infra 'affore,' pro 'adesse.' Vestitur, quia Hercules pelle leonis Cithæronii indutus erat, cum interfecit Cleonæum, cujus postea pelle semper indutus fuit. Cleonail Occisus est enim Ico ille in Nemea Sylva, quæ est inter Cleonas parvum oppidum Arcadiæ, et urbem Phliuntem. Refert Plinius lib. vIII. cap. 6. in Europa, tantum inter Acheloum Nestunique amnes, esse leones, sed longe viribus præstantiores ils quos Africa aut Syria gignant.

459 Ambire laborant] Ob latitudinem humerorum Tydei,

490 Exuriæ] Exuviæ proprie spolia hostibus detracta. Sumitur et, nt hic, pro pelle apri, et cujusque animalis. Sie leonis exuviæ, serpentis exuviæ, pro pelle leonis, et leberide. Intelligit vero pellem Apri Calydonii, qui hic dicitur Calydonis honos, quia Meleager ceterique Calydonii principes hujus venatione et cæde decorati sunt ac illustrati. Apollodorus antem, Biblioth. lib. 111. tradit illos, id est, Tydeum et Polynicem in elypcis gestasse, alterum apri, alterum leonis faciem.

491 Defixus] Proprium hoe ingentis stuporis mentis. Senior] Adrastus. Divina oracula Phæbi Agnoscens] Quibus scilicet eccinerat Apollo generos Adrasto 'ævo ducente... Setigerumque suem, et fulvum adventare leonem.'

492 Vocalibus antris] Non ipsa antra vocalia erant, sed vocalis Pythia, quæ ex iis oracula reddebat apud Delphos.

493 Obtutu gelida ora premit] Virgilius explicat: 'Obtutu tenet ora, soloque immobilis hæret.' Lætusque per artus Horror iit] Horror, seu tre-

Horror iit: sensit manifesto numine ductos
Affore, quos nexis ambagibus augur Apollo
Portendi generos, vultu fallente ferarum,
Ediderat: tunc sic tendens ad sidera palmas:
Nox, quæ terrarum cælique amplexa labores
Ignea multivago transmittis sidera lapsu,
Indulgens reparare animum, dum proximus ægris
Infundat Titan agiles animantibus ortus,
Tu mihi perplexis quæsitam erroribus ultro
Advehis alma fidem, veterisque exordia fati

feste a Diis missos advenisse generos, quos dubiis responsis vates Apollo promitti cecinerat sub mendaci specie fevarum. Tunc sie porrigens manus ad astra: Nox, quæ involvens labores telluris et cæli transvehis diverso motu astra lucida, et inservis refovendis mentibus, dum sol propinquas excitet veloci ortu anxios mortales, tu mihi, propitia, sponte affers explicationem oraculi, in cujus indagatione dubiis erroribus implicabar, et patefacis decreta antiqui fati: fave operi tuo, et rata ha-

Horror init optimæ Barthii membranæ et Taurin.—502 Tu mihi prolixis Lipsian, et nonnulli codd. Barthiani, quæsitum ambagibus Taurin. 'An gloss.

NOTÆ

morcorporis, timoris est et gaudii. Sed hoc loco gaudii, unde lætus dicitur. Timoris horror est, quem Virgilius dicit: 'Horror ubique animum, simul ipsa silentia terrent.' Gaudii, ut apud Terentium: 'Totus, Parmeno, Tremo, ... postquam aspexi hanc.'

495 Affore] Pro, adesse, et affore Sie Virgil. 'Ingenti pro, adfore. cæde peraeta Affore cernetis.' Quos nexis ambagibus augur Apotto Portendi generos, vultu fallente ferarum | Supra: Cui Phæbus generos (monstrum exitiabile dictu! Mox adaperta fides) avo ducente canchat Setigerumque suem, et fulvium adventare leonem.' Nexis ambagibus] Oracula enim Phoebi semper obscura et obliqua erant. Augur] Apollo enim divinationibus præesse dictus. Vultu fallente ferarum] Quia pellibus feratum tecti Tydens et Polynices, at diximus.

498 Terrarum çatique amptexa tabo-

res] Nox enim hominibus Diisque data est ad quietem capiendam, et ad intermittendos labores, et solita ministeria, quæ per terrarum et cæli labores intelligit. Amplexa] Virgilius: 'Involvens umbra magna terramque polumque.'

499 Multivago] Vario enim motu ducuntur sidera.

501 Titan] Sol Titan dictus, quia erat filius Hyperionis, qui erat e numero Titanum. Agiles] Non ipsi agiles, sed quia agiles reddunt homines, nt redeant ad solitos labores.

502 Perplexis erroribas] Quia oraculum Apollinis explicare ipse Adrastus et Amphiarans frustra tentaverant, nec verum agnoscere potuerant: unde ipsis necesse fuerat in varios errores incidere. Supra: 'Hæc volveus nou ipse pater, non docte futuri Amphiaraë vides: etenim vetat augur Apollo.'

Detegis: assistas operi, tuaque omina firmes.
Semper honoratam dimensis orbibus anni
Te domus ista colet: nigri tibi, Diva, litabunt
Electa cervice greges, lustraliaque exta
Lacte novo perfusus edet Vulcauius ignis.
Salve prisca fides tripodum, obscurique recessus.

505

beas tua præsazia. Hæc domus te semper colet et venerabitur finito cujusque anni curriculo: furvæ pecudes delecto capite tibi, Diva, immolabuntur, et ignis sacer Vulcano recenti lacte respersus consumet exta lustralia. Salve antiqua veritas

vocis anfractibus? sed vide 111. 615. et 1v. 643.' Burm.—508 Heinsius ad

NOTÆ

503 Exordia] Decreta, seu ora-

504 Operi] Supple, tuo. Noctu enim agnoverat, quos affore generos cecinerat Phœbus. Ideireo hoe illi attribuit, et gratias agit. Tuaque omina firmes] Id est, impleas nuptiarum celebratione.

505 Dimensis orbibus] Finitis singulis annis anniversaria sacra nocti promittit. Ut apud Virgilium Æneid. v. 'Annua vota tamen.'

506 Nigri] Victimæ enim nigri coloris immolabantur nocti, ut et Diis inferis. Virgilius Æneid. vi. 'Ipse atri velleris agnam Æneas matri Eumenidum, magnæque sorori Ense ferit.' Litabunt] Litare, est proprie καλλιερεῦν, seu læta et prospera exta sacrificando habere.

507 Electa cervice] Multa enim cura victimæ eligebantur, ut Diis nihil nisi dignum offerretur. Pollux ait oportuisse esse omnibus membris, et artubus integras, non mutilas, non læsas, non distortas. Lustraliaque] Vel pingnia, quia censores peracto lustro, opimas, pinguesque ac eximias victimas immolabant. Ob id enim, per quinquennale tempus pecora, ut devota sacrificiis nutriebantur, ait Lactantius, et ideo 'pinguia.' Vel

quia, ut ait Turnebus Advers. lib. vii. cap. 13. 'Quod cum omnia sacra nos purgent, et lustrent, extorum esu id maxime consequimur, et sacrificiorum participes sumus, a quibus impii arcentur.' Iisdem vocibus usus erat Virgil. lib. viii. 'Vescitur Æneas simul, et Trojana juventus Perpetui tergo bovis, et lustralibus extis.' Lustralia exta vocat Livius, 'solennia,' ob solenne sacrificium.

508 Lacte noso] Sacrificia numinum inferorum, inter quæ censebatur et nox, et minorum Deorum lacte perfundebantur. Edet Vulcanius ignis] Quia in sacrificiis partem victimæ adolebant. Ignis Vulcanius dictus, quod Vulcanus igni præerat.

509 Prisca] Ob antiquitatem oraculi Delphici. Tripodum] De significatu tripodis non consentiunt scriptores. Homerus Iliad. Φ. videtur innuere vas fuisse, quod tribus pedibus sustinebatur, et haberet ausas, sive aures, quibus caperetur. Callimachus in lavaero Dianæ tripodem, sellam fuisse dicit tribus pedibus innixam, cui Pythia insidens oracula reddebat. Hellanicus vas cineribus plenum. Strabo speluncam profundissinam. Lactantius lauri speciem fuisse ait. Vide et Plutarchum in So-

Deprendi, Fortuna, Deos. Sic fatus, et ambos
Innectens manibus tecta ulterioris ad aulæ
Progreditur. Canis etiamnum altaribus ignes
Sopitum cinerem et tepidi libamina sacri
Servabant. Adolere focos, epulasque recentes
Instaurare jubet: dictis parere ministri
Certatim accelerant: vario strepit icta tumultu
Regia: pars ostro tenues, auroque sonantes

Tripodum, et antri tenebrosi. Fortuna aperait mentem Deorum. Sie locutus, et ambos capiens manibus, procedit ad penetralia ulterioris regiæ. Foci adhuc custodiebant in albentibus aris nondum extinctas favillas et libamenta sacri tepidi. Imperat ignes suscitare et referre novas dapes. Servi properant cum æmulatione jussa facere. Aula personat percussa diverso strepitu: pars instruere lectos

Ovid. Amor. 1. 15. 41. legit edit.—510 'Blanditur pro vera lectione quod VV. DD. snaserunt: Deprendit Fortuna Deos.' Barth.—511 'In optimis vetustissimisque primum, dein in alteris etiam membranis nostris, clare scriptum offendimus: In manibus nectens. Nihil mutandum in vulgato.' Idem.—516 Taurin. aula tumultu Regia.—517 Duo epitheta tenues et somantes sus-

------

NOTÆ

lone. Obscurique recessus] Intelligit hiatum fatidicum in templi Delphici penetralibus, super quem machina extsructa fuit, ne Pythia in eum caderet, et super quam sine periculo posset exultare, et oracula reddere: quæ machina ob tres pedes quibus innitebatur, dicta fuit tripus.

510 Deprendi [Deprendit] fortuna, Deos] Sic Peyraredus legit, non Deprendi, nt habent codices: et ejus lectionem secutus sum.

512 Canis] Quia cineres albescunt. 513 Libanina] Intelligit vinum e pateris in ignem supra aram accensum, injectum: quem morem innuit Ovidins Met, XIII. 'Thure dato flammis, vinoque in thura profuso.' Tepidi] Hoc designat, superiori die vota fuisse persoluta, si tepidæ adhuc erant libationibus aræ.

517 Ostro] Ostrum purpuræ liquor, succus et color, unde pro ipso colore

purpureo, ut hic, sumitur. Educebatur autem pretiosus ille liquor ex quodam genere conchæ, quæ 'purpura' vocabatur; 'murex' etiam, conchylium, et 'ostrum 'dicebatur. 'Purpuræ' autem, ut ait Plinius, 'florem illum, tingendis expetitum vestibus, in mediis habent faucibus. Liquoris est hic minimi in candida vena; unde pretiosus ille bibitur nigranti colore rosæ sublucens : reliquum corpus sterile: vivas capere contendant, quia cum vita sua suceum illum evomunt,' Vide Plinium lib. 1x. cap. 36. et 37. Inventio autem tingendi cum sanguine purpurarum ascribitur Tyriis, referentibus Polluce in Onomastico, Nonno Dionys, IV, et Cassiodoro Variarum lib. 1. Usus purpuræ antiquissimus, ut quæ tempore Herculis reperta fueEmunire toros, altosque inferre tapetas;
Pars teretes levare manu ac disponere mensas.

Ast alii, tenebras et opacam vincere noctem
Aggressi, tendunt auratis vincula lychnis.

His labor inserto torrere exsanguia ferro
Viscera cæsarum pecudum: his cumulare canistris
Perdomitam saxo Cererem: lætatur Adrastus
Obsequio fervere domum: jamque ipse superbis
Fulgebat stratis, solioque effultus eburno.

discubitorios stragulis purpureis, et auro crepantibus, et imponere densos tapetas: pars lucidus facere, et sternere rotundas mensas. At alii adorti umbras superare, et obscuram noctem, suspendunt e funicalis aureas lucernas. His opera est torrere immissis verubus exanimas carnes mactaturum pecudum: illis onerare canistra panibus e frumento lapide molito. Gaudet Adrastus servitio agitari familiam. Jamque ipse splendebat supra magnifica stragulu, recubans in lecto

****

pecta fuerant Barthio et Jortino; Burmannus vero defendit.—518 Emunire toris conjectabat Barthius; Emunire parat nonnulli Barthiani, alteque inferre codex Put. aliosque inferre solus multorum codicam jactator Grasserus.—521 Taurin, vincla lichinis; unus Burmanni; vincula linghinis. Burmannus con-

NOTE

518 Emunire toros] Ex veterum consuetudine, ut lectos cœnatorios sub horam cœnæ stragulis vestibus, textilibus aut purpureis, insternerent.

519 Levare manu] Id est, incidas reddere, ut apud Virgilium: 'Levato incida ferro.'

521 Tendunt auratis vincula lychnis] Veteres plerumque utebantur pensilibus lucernis. Sic et Virgilius: 'Dependent lychni laquearibus aureis.'

523 Canistris] Mos videtur fuisse apud veteres, nt panis non argenteis, sed vimineis vasculis inferretur.

524 Molitam saxo Cererem] Veteribus incognitus usus moletrinarum, seu ut nune vocantur, molendinorum fluvialium. Utebantur saxis molisque trusatilibus ad terendum triticum. Huic operæ adhibiti primum servi, ut videre est apud Plautum et Terentium pluribus in locis. Tandem jumenta, quæ ob id Suetonius vocat pistrinensia. Pistrina enim vocaban-

tur loca, in quibus triticum molebatur. Tandem avo Ciceronis repertamola aquaria. Cererem] Cererem pro frugibus et pane sami omnibus notum est, quia, ut refert Plinius lib. vii. cap. 56. 'Ceres frumenta invenit, cum autea glande homines vescerentur. Eadem molere et conficere: ob id Dea judicata.' Pausanias in Laconicis tradit Miletam Lelegis filium in Alesia vico molam primum invenisse, ejusque usum in molendis frugibus docuisse, ac inde dictum eum vicum 'Alesiam,' quasi pistrinum, ant pistorium.

526 Solioque] Solium hic lectum cœnatorium significat. Veteres enim epulantes toris cubabant, quod 'accumbere' et 'discumbere' etiam dicitur. Et hic Poëta servat morem sui temporis. Homerus autem sedentes ad mensas, non accumbentes Heroës facit.

Parte alia juvenes siccati vulnera lymphis
Discumbunt: simul ora notis fœdata tuentur,
Inque vicem ignoscunt: tunc rex longævus Acesten
(Natarum hæc altrix, eadem et fidissima custos
Lecta sacrum justæ Veneri occultare pudorem)
Imperat acciri, tacitaque immurmurat aure.
Nec mora præceptis; cum protinus utraque virgo
Arcano egressæ thalamo (miserabile visu)
Pallados armisonæ, pharetratæque ora Dianæ

535

na aspi-

eburneo. Parte alia adolescentes, lotis aqua plagis, discumbunt, et una aspiciunt vultus suos livoribus turpatos, sibique invicem parcunt. Tunc senior rex Adrastus jubet Acesten accersi (hæc educatrix erut, et eadem custos fidelissima filiarum ejus, electa, quæ eas domi abditus teneret, et illibutam earum pudicitium legitimis nuptiis conservaret) et tucite insusurrat in ejus aurem. Nec jussis dilatio; cum ambæ puellæ statim exiere secreto cubiculo (mirum aspectu) habentes vultus

jectabat: vincla lychnucis.—531 'Nihil vetustissimæ membranæ variant hoc loco, nisi quod suspicionem tamen unus codex movet, in quo clare scriptum, Venerique.' Barth.—534 Behot. vgressæ a thalamo. 'In vetustissimo exemplari archana inserta aspiratione semper legitur.' Barth. mirabile visu Petrens. Taurin. Burm. Behot. Dan. Put. Petav. Laur. Buslid. Lang. Lipsian. optimi Barthiani, Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Grasser. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. miserabile visu nonnulli Barthiani, quod receperunt Editores Bipontini.—539

NOTÆ

527 Siccuti vulnera lymphis] Lymphis, id est, aqua. Quia fluxus sanguinis aquæ frigore sistitur. Sic Virgilius Æneid. x. 'Vulnera siccabat lymphis.'

531 Sucrum pudorem] Intemeratam pudicitiam, seu virginitatem. Justæ Veneri] Justis et legitimis nuptiis. Occultare] Id est, in secretiore aulæ parte asservare. Credebant siquidem violari quodammodo pudorem virginum ac vercenndiam, si in hominum conspectum prodiissent.

532 Tacita] Pro tacite, sen sum-

533 Utraque virgo] Argia et Deiphyle filiæ Adrasti, ut lib. 11. videbitur.

534 Arcano thalamo] Hoc ex more Græcorum veterum, apud quos con-

clavia mulicrum erant in interiore parte domus, quæ ob id 'gynæconitis' appellabatur: quod simul a Parthis observatum veteribus, servatum et nune Persis, et populis orientalibus. Hæ gynæconitides, necnon ipsæ mulicres, Arabico vocabulo harum, id est, vetitum ac prohibitum, appellantur. Observant etiam hune morem nonnulli apud Europæos.

535 Pallados armisonæ] Pallas Græcis, Minerva Latinis, fingitur e cerebro Jovis prognata, sapientiæ, et honarum omnium artium Dea, inventrixque lanificii: ab Atheniensibus religiose colebatur. Armisonæ] Quia repræsentabatur armata, et formidabilis ægide, hasta, et galea. Pharetratæque Dianæ] Diana Latonæ ex Jove filia, nata in Delo insula cum

Æqua ferunt, terrore minus: nova deinde pudorî
Visa virum facies: pariter pallorque, ruborque
Purpureas hausere genas: oculique verentes
Ad sanctum rediere patrem. Postquam ordine mensæ
Victa fames, signis perfectam auroque nitentem 540
Iasides pateram famulos ex more poposeit,
Qua Danaus libare Deis seniorque Phoroneus

similes armatæ Minervæ, et pharetratæ Dianæ, terrore excepto. Nova deinde res fuit verecundiæ earum, visi hominum vultus: pallor et rubor æqualiter occuparunt carum pulchras malus, et pudentes oculi conversi sunt ad venerandum purentem. Expleta fame dopibus, aliis post alias repositis, Adrastus Iusio oriundus petit a ministris, ex consuetudine, scyphum cælaturis eluboratum, et auro fulgentem, quo

'Meliorem lectionem arbitrer, si codd. aliqua addicant mensis; sic enim non semel Maro, et magis grandior fiat locutio.' Burth.—539 Purpureus auxere genus conjecit Bernartius; sed nihil mutandum putat Barthius.—544

****

NOTÆ

Apolline eodem partu. Eadem existimata, quæ Luna, Proserpina, et Hecate, ut plerisque placet, ac Lucina. Hæc ob virginitatis amorem dicitur cætus hominum refugisse, et venando sylvas coluisse, paucarum virginum comitatu contenta: arcum ferebat et pharetram, inde pharetrata Nostro dicta: succincta semper incedens, et cothurno induta: ob hancque rationem Dea sylvarum, et nemorum habebatur.

536 Terrore minus] Id est, excepto terrore. Imitatus est noster Propertium lib. Iv. El. 1. 'Quippe suburbanæ parva minus urbe Bovillæ.' Arma autem, quibus instructæ erant Pallas et Diana, quendam terrorem, seu torvum quid pulchritudini earum miscebant. Nova deinde pudori Visa rirum facies] Id est, facies virorum nova res visa est pudicis virginibus. Aditus enim in gynæconitida viris non patebat.

537 Pallorque ruborque Purpureas hausere genas] Id est, pallor ruhorque sibi invicem succedebant in earum genis. Et timidorum eleganter exprimit mores. Sic de Thiodamante Noster Th. x. 'Et trepidas incerto sanguine reddit Exhanritque genas.' Horatius 1. Od. 13. 'Tunc nec mens mihi nec color Certa sede manet.'

538 Oculique verentes Ad sanctum rediere patrem] Expressit mores erubescentium, qui si in novam inciderint faciem, statin suos oculos ad notam sibi personam detorquent. Sanctum patrem] Sic sanctos parentes dicit Epicedio Glauciæ: 'Fas mihi sanctorum venia dixisse parentum.' Parentes enim Dii domestici.

539 Ordine mensæ Victu fames] Ordinem mensæ dicit, quia cæna in plures missus dividebatur. Noster Achill. 11. 'Ut placata fames epulis bis terque repostis.'

541 Iasides] Adrastus, quem vocat Iasidem ab Iasio antiquo rege Argivorum. Ex more] Solebant enim veteres peracta cœna in honorem Deonum fundere.

542 Qua Danaus libare Deis seniorque Phoroneus Assueti] Virgil. Æn. 1. 'Implevitque mero pateram quam Belus et onnes Λ Belo soliti.' Assueti: tenet hæc operum cælata figuras: Aureus anguicomam præsecto Gorgona collo Ales habet: jam jamque vagas (ita visus) in auras 545 Exsilit: illa graves oculos, languentiaque ora Pæne movet, vivoque etiam pallescit in auro. Hinc Phrygius fulvis venator tollitur alis:

Danaus et longævus Phoroneus consueverant fundere vinum in honorem Deorum. Is scyphus habet hac argumenta figuris insculpta. Volucer in auro repræsentatus tenet amputatam cervicem Gorgonis unguibus crinitam; et jam (ita videbatur) ille evolat in tenues auras: hac pane movet os languens, et moribundos oculos, et pallet etiam in fulvo auro. In alia scyphi parte venator Phrygius rapitur a fulvis

Idem Bernartius legendum sine ullo dubio ait, prasecto; sed hoc habent omnes codd. cum Venett. Aldd. Colin. Gevart. Lindenbrog. Cruc. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. prafecto error est in Gryph. 2. cujus textum, hic illic correctum, recudendum curavit Bernartius.—548

NOTÆ

Danaus] Beli filins, Ægypto profectus, Argorum regnum hoc modo obtinuit. Illo contendente de regno Argorum, cum Gelanore Agenoris filio, incertisque Argivis, utri corum adjudicarent regnum, accidit, ut Inpns taurum his spectantibus adoriretur, ac occideret; quo viso Argivi regnum Danao tradiderunt: judicantes lupo Danaum, ut extraneum designari, Gelanorem vero tauro, quod est domesticum animal. bare] Est aliquid leviter degustare, strictim attingere, offerre Diis, et vinum fundere in honorem Deorum. Quæ significatio est hujus loci. Phoroncus] Vide supra vs. 252.

543 Hac] Supple, patera cælata, seu exsculpta. Tenet operum figuras l Pro habet opera figurata.

544 Aureus anguicomum præsecto Gorgona collo Ales habet | Id est, Persens in auro sculptus tenet manu caput præsectum Gorgonis anguicomæ. Anguicomam Gorgonal Medusam designat, qua loco crinium caput anguibus circumdatum habebat, cuique caput Persons amputavit. Ales | Per-

seus, ut jam diximus. Ei enim, proficiscenti ad expeditionem Gorgonum, Mercurius talaria sua dederat.

546 Exsilit] Id est, tollit se, seu tollere se videtur. Tam bene sculptus erat Perseus, ut post amputatam cervicem Medusæ evolare in aërem videretur. Illa] Gorgon, sen Medu-Graves Morituros, vel graves refert ad fabulam, qua caput Medusæ in saxa spectantes vertere dicebatur: major autem vis crat in oculis.

547 Pane movet, vivoque etium pullescit in auro] Hoc maxime commendatur ars sculptoris, quod etiam in vivo, seu nativum colorem retinente, auro pallorem in vultu morientis Gorgonis effinxerit.

548 Phrygius venator | Ganymedes Trois regis Trojæ filius, quem rapuit Jupiter in aquilam conversus, dum venaretur in Ida monte. Phrygius] Trojanus. Fulvis alis] Supple, aquila, et hoc loco imitatus est Papinius Virgilium lib. v. 'Intextusque puer frondosa regius Ida Veloces jaculo cervos cursuque fatigat, Acer, anhelanti similis: quem præpes ab Ida

Gargara desidunt surgenti, et Troja recedit:
Stant mœsti comites, frustraque sonantia laxant
Ora canes, umbramque petunt, et nubila latrant.
Hanc undante mero fundens, vocat ordine cunctos
Cœlicolas, Phæbum ante alios; Phæbum omnis ad aras
Laude ciet comitum, famulumque, evincta pudica

pennis Aquilæ: Gargara deprimuntur sublato, et Troja removetur: stant afflicti socii, et canes nequicquam solvunt stridentes fauces, et petunt umbram, ac nubes allatrant. Adrastus, fundens hunc scyphum plenum vino, invocat omnes serie cælites, præ ceteris Apollinem; omnis cohors sociorum ac servorum, redimita lauro casta,

Hunc versum non, nisi in margine, habet Taurin.—549 Optimus Barthii codex: ac Troja. Pro desidunt Taurin. habet, descidunt; voluit, descendunt. Cf. Achil. 11. 308.—550 'In eodem optimo libro superest veritas scriptionis Papiniana sonacia, cum interpretatione: 'sonare consueta.' Barth. Pro laxant Nic. Heinsius ad Ovid. Trist. 11. 459. legit, lassant; quod probat P.

NOTÆ

Sublimem pedibus rapnit Jovis armiger uneis. Longævi palmas nequicquam ad sidera tendunt Custodes, sævitque canum latratus in auras.'

549 Gargara] Unum e quatuor cacuminibus montis Idæ secundum Strabonem, qui tria altera vocat, Phalacra, Lecten, et Pergama. Erat etiam urbs ejusdem nominis in Troade. Desidunt | Hoc probatur ex Theoremate 57. Opticæ Euclidis: 'Oculo celeriter moto, res spectatæ, procul positæ, relingui seu desidere videntur.' Surgentil In altum. Trojal Troja urbs primaria Troadis, expeditione Græcorum, suoque excidio notissima. Recedit] Recedere videtur, ita judicante oculo, qui motu conspecto, se quiescere sibi visus, terram retrocedere credit. Virgilius Æneid. III. 'Terræque urbesque recedunt.'

550 Comites] Amici, famulique.

551 Umbramque] Umbram, quam raptus Ganymedes surgendo efficiebat.

552 Hane] Pateram. Undante mero fundens] Antiquam expressit consue-

tudinem libandi. Nihil enim apud veteres frequentius, quam post cœnam in honorem Dei alicnjus, vini paululum infundere, vel in mensam vel in ignem; vel in terram, vel aquam, pro re præsenti. De mensa hic et apud Virg. Æn. 1. 'Dixit, et in mensa laticum libavit honorem.' De igne Noster infra: 'Fundite vina focis.' De terra, Virgilius Æn. v. 'Duo rite mero libans Carchesia Baccho Fundit humi.' De aqua vero Noster Propemptico Metii Celeris: · Prima salutavit Capreas, et margine dextro Sparsit Tyrrhenæ Mareotica vina Minervæ.' Vocat ordine cunctos Calicolas | Moris etiam erat Pontificii in omnibus sacris, post speciales Deos, quibus sacrum fiebat, omnes Deos ex ordine invocare, ne, si quem omitterent, ultorem spreti numinis experirentur. Cujns plurima erant exempla.

554 Pudica fronde] Lauro, in quam Daphne conversa dicitur fugiendo Apollinem; hinc sacra Apollini.

Fronde, manus: cui festa dies, largoque refecti
Thure vaporatis lucent altaribus ignes.
Forsitan, o juvenes, quæ sint ea sacra, quibusque
Præcipuum causis Phæbi obtestemur honorem,
Rex ait, exquirunt animi: non inscia suasit
Religio: magnis exercita cladibus olim
Plebs Argiva litant: animos advertite, pandam:
Postquam cœrulei sinuosa volumina monstri,
Terrigenam Pythona, Deus septem orbibus atris
Amplexum Delphos, squamisque annosa terentem
Robora, Castaliis dum fontibus ore trisulco

565

præconiis invitat Apollinem ad altaria, cui Dco saera dies est, et cujus causa ignes multo thure renovati coruscant in suffitis aris. Forsan, o javenes, vultis scire, rex inquit, quæ sint ea solennia, et quave reddimus præcipuos honores Phæbo. Non ignara religio hæc docuit. Populus Argivus magnis olim affectus calamitatibus hæc sacrificia facit: mentem adhibete, exponam. Postquam Deus Apollo occidit, consumtis sagittis in numerosas plagus, ceruleum monstrum tortuosum spiris Pythona e terra ortum, qui ambiebat Delphos septem lividis gyris, et attenuabat squamis retustas arbores, dum instratus aquis Castaliis aperit trisulcam gulam, quærens pahu-

Burmannus: et sic etiam codex Behot.—558 In optimis Barthii membranis clare scriptum est, obtestamur.—559 Behot. exquirant animi.—569 Laur.

NOT/E

555 Cui] Apollini.

558 Præcipuum Phæbi obtestemur honorem] Id est, obtestemur præcipue Phæbum, per hæesacra, ac solennia, quæ in honorem ejus facimus.

559 Animil Subintellige, vestri.

562 Cærulei sinuosa volumina monstri Terrigenam Pythona] Longum hyperbaton. Cærulei monstri] Serpentes enim plerumque sunt cærulei coloris. Monstri] Ob horrendam longitudinem. Terrigenam Pythona] Python serpens ingentis magnitudinis, nata in Phocide ex terræ corruptione post diluvium, ut ferunt Poëtæ. Haue Junouis instinctu Latouam insequentem occidit Apollo: in cujus rei memoriam instituti ludi in honorem Apollinis in Phocide, 'Pythii' appellati, et ipsa mulier, quæ Del-

phis oraculo Apollinis præsidebat, 'Pythia' vocata, et ipse Apollo 'Pythins.'

565 Castaliis fontibus] Fons Castalius in Phocide, prope Parnassum montem, cujus aquæ fatidicæ erant, scriptis Poëtarum notissimus. Hajusce fontis, ut refert Ammianus Marcellinus, venas fatidicas obstruxisse dicitur Cæsar Adrianus, mole saxorum ingenti, veritus ne, ut ipse, præcinentibus aquis, capessendam

Fusus hiat, nigro sitiens alimenta veneno,
Perculit, absumtis numerosa in vulnera telis,
Cyrrhæique dedit centum per jugera campi
Vix tandem explicitum, nova deinde piacula cædi
Perquirens, nostri tecta haud opulenta Crotopi
Attigit: huic primis, et pubem ineuntibus annis
Mira decore pio servabat nata penates
Intemerata toris: felix, si Delia nunquam

la atro veneno, et co monstro vix tandem evoluto texit centum jugera agri Cyrrhæi: deinde cupicus expiari ab hac cæde, venit ad non divitem domum Crotopi nostri. Huic assidebat in ædibus filia, nativa pulchritudine admirabilis in prima pubertate, et nuptiarum expers: fortunata, si nunquam Apollinis furta sensisset, nec cum eo

****

Buslid. Lipsian. Lang. Dan. Put. Petav. Taurin. Barth. alii, cum edd. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. Cruc. et Grasser. piacula cadis; Petrens. Behot. Barthiani, Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. piacula cadi.—571 Contigit optimæ Barthii membranæ. Taurin. Barth. Petav. Lipsian. Laur. Lang. Buslid. et omnes Barthiani, cum Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. pubescentibus; Dan. Behot. et Petreus. cum Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.

NOTÆ

Rempublicam comperit, alii similia etiam docerentur. Sed postea Julianus has recludere cogitavit; ac statim circum humata corpora statuit eo ritu transferri, quo Athenienses insulam purgaverunt Delon. Ore trisulco] Ob linguam trisulcam. Virgilius Geor. 111. 'Linguis micat ore trisulcis.'

568 Cyrrhæique] A Cyrrha urbe sita ad Parnassi radices. Vide supra vs. 62.

569 Vix tandem explicitum] Eleganter longitudinem exprimit serpentis mortuæ, quæ non tota explicita centum jugera tegebat. Nam viva serpens semper se implicat. Nova deinde piacula cædi Perquirens] Alludit ad morem, quo, qui cædem fecerant, tanquam polluti expiarentur; alias in cætus non admittebantur: et hæc expiatio fiebat aqua fluviali. Ovidius in Fastis: 'O nimium fačiles qui tristia crimina cædis Fluminea tolli

posse putatis aqua!'

570 Crotopi] Hic Crotopus erat Argivorum rex, ac Apollinem cæde Pythonis pollutum expiavit. Mos enim erat apud Græcos, ut qui cædem commiserant, a regibus expiarentur. Vide Herodotum lib. 1.

570

572 Decore pio Naturali, non fucis aut cura decorato. Servabat nata penates] Ex Virgilio: 'Sola domum et tantas servabat nata penates.' Hæc vocabatur Psamathe. Infans autem, quem clam suscepit ex Apolline, Linus vocatus, ut discimus ex Theb. vr. discerptus fuit parvulus a canibus, ut hic infra dicitur. Unde graviter iratus Apollo immisit Argivis monstrum quoddam ποίνην appellatum, quod parvulos recens natos devorabat: quo occiso a Corœbo, idem Apollo gravissima peste Argivos afflixit. Hæc fuse a nostro infra describuntur. Consule etiam si vis Pausaniam in Atticis.

Furta, nec occultum Phœbo sociasset amorem.

Namque ut passa Deum Nemeæi ad fluminis undam,
Bis quinos plena cum fronte resumeret orbes
Cynthia, sidereum Latonæ fœta nepotem
Edidit: ac pænæ metuens (neque enim ille coactis
Donasset thalamis veniam pater) avia rura
Eligit, ac natum septa inter ovilia furtim
Montivago pecoris custodi mandat alendum.

Non tibi digna, puer, generis cunabula tanti

junxisset clandestinum amorem. Nam, ut a Deo compressa est, enixa peperit Latonæ pulchrum nepotem, supra ripas flumints Nemei, postquam luna decies suum orbem omnino complevit: ac supplicium verita (non enim ille genitor ignovisset nuptiis, quibus non consenserat) petit semotos campos, et clam committit educandum filium in claustro ovili, montano pastori. Non tibi, infuns, erant cunabula conve-

pubem ineuntibus; Barthius conj. adpubescentibus; quod displicet Burmanno—576 Gronov. Obss. 1v. 15. legit: plena cum luce.—585 Petav. et nonnulli

NOTÆ

573 Delia] Apollinea, quod Apollo natus esse creditur in Delo, unde 'Delius' dictus fuit.

574 Furta] 'Furtum' antiqui vocabant quicquid clam factum esset:
unde concubitus clandestini, et adulteria passim Poëtis dicuntur furta.
Virgilius Georg. Iv. 'Martisque dolos et dulcia furta.' Noster hic et
Theb. Iv. 'Nocturnaque furta licentum Cornipedum, et cupidas Faunorum arcebo rapinas.' Sociasset
amorem] Gracci dicunt μίγνυσθαι φιλότητι και εὐνῆ.

575 Nemeæi ad fluminis undam] Notat hie Laetantius morem Poëtarum, quo ex Diis genitos super fluminum ripas memorent esse editos, ut facilis nimirum posset esse ablutio. Virgil. Æn. 1. 'Tune ille Æneas quem Dardanio Anchisæ Alma Venus Phrygii genuit Simoëntis ad undam?' Qnin et notandus mos, quo mulieres lavabantur post partum. Plautus in Amph. duob. locis moris hujus meminit, et Terentius in Andria act.

111. sc. 2. 'Nunc primum fac isthæc ut lavet.' Hic autem fluvius debet esse in Argolide prope Nemeam Sylvam: unde illi nomen.

576 Bis quinos plena cum fronte resumeret orbes Cynthia] Cynthia, luna, quæ eadem ac Diana, dicta a monte Cyntho Deli insulæ, in qua nata est. Legitimum autem et ordinarium partus tempus est mensis a conceptu decimus. Id sacri et profani libri testantur. Sed menses illi decem lunares sunt, ut fuse exponit Laurentius Ramires in Pentecontarcho. Plena cum fronte] Id est, hi menses decem debent esse completi. Nota illa Virgilii: 'Matri longa decem tulerunt fastidia menses.' Ovidius Fast. 11. Luna novum decies implerat cornibus orbem, Quæ fuerat virgo credita, mater erat.'

577 Latonæ] Latona mater Apollinis. Nepotem Apollo enim, ut jam diximus, pater hujus infantis, erat Latonæ filius. Gramineos dedit herba toros, et vimine querno
Texta domus: clausa arbutei sub cortice libri
Membra tepent, suadetque leves cava fistula somnos,
Et pecori commune solum, sed fata nec illum
Concessere larem; viridi nam cespite terræ
Projectum temere et patulo cœlum ore trahentem
Dira canum rabies, morsu depasta cruento,
Disjicit: hic vero attonitas ut nuntius aures
Matris adit, pulsi ex animo genitorque, pudorque,
Et metus: ipsa ultro sævis plangoribus amens
Tecta replet, vacuumque ferens velamine pectus

nientia tantæ origini: terra præbuit herbidum cubile, et casa confecta erat ex quercus ramis: artus tui calefiunt septi, vice eunarum, cortice arbuti, et cava tibia conciliat facilem soporem, et stratum tibi idem erat cum pecore. Sed fata illi nec indulserunt hos penates. Nam furor canum rabidus, morsu sunguineo devorans, discerpsit eum, cum casu positus fuisset supra virentem cespitem, et duceret averm aperto ore. Ut vero hic rumor feriit aures consternatæ genitricis, exclusi sunt ejus mente pater, verecundia, et timor: insuper ipsa vecors replet domum crudelibus

codd. Barthiani: cava buccina.—587 Behot. Taurin. et Burm. cum edd. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. viridis; Lipsian. Buslid. Lang. Laur. Dan. Pnt. Petrav. Petrens. optimi Barthiani, Rom. Venett. Lindenbrog. Cruc. Grasser. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. viridi.—590 Dissicit codd. Barthii meliores, Taurin. duo Burmanni, Petrens. Put. Dan. et Buslid. Disicit Exc. Cantab. hoc est Disjicit, quod habent Lanr. Lipsian. Lang. Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Amstel.

NOTÆ

584 Clausa arbutei sub cortice libri tepent] Quasi indumenta ejus essent ex corticibus arborum: vel cunabula innuit facta ex arbuti cortice.

585 Fistula] Fistula enim propria pastorum.

586 Et pecori commune solum] Juvenalis Sat. vi. 'Et pecus et dominos communi clauderet umbra.'

587 Larem] Lares erant Dii domestici, privati, ac domibus prasidebant, ipsisque focus sacer erat. Hinc abusive Lares pro ipsis ædibus, sen domo privata, passim Poëtis ac Scriptoribus sumitur, ut hic.

588 Et patulo cælum ore trahentem] Virgilius: 'Et patulis captavit naribus auras.'

590 Disjicit] Omnes libri meliores habent Dissicit. Id verbum jam non pauci, erutum, illustratumque, auctoribus bonis restituerunt. Videsis Fr. Jureti Notas ad Paulinum de vita Martini lib. 111. et novissime Joan. Casp. Gevartium Elect. lib. 11. cap. 4. et alios. Ex Barthio.

591 Pulsi ex animo genitorque, pudorque, Et metus] Effectus nimii doloris, tollere ex animo omnem rerum considerationem.

593 Vacuumque ferens velamine pectus] Mulieres enim in luctu lacerabant vestes, ac pectus denudabant. Occurrit confessa patri: nec motus, et atro Imperat, infandum! cupientem occumbere leto. 595 Sero memor thalami, mæstæ solatia morti, Phæbe, paras: monstrum infandis Acheronte sub imo Conceptum Eumenidum thalamis: cui virginis ora, Pectoraque, æternum stridens a vertice surgit Et ferrugineam frontem discriminat anguis. 600 Hæc tam dira lues nocturno squalida passu

lamentis, et habens nudatum pectus, obviam it patri, et rem fatetur. flexus, jubet, horrendum! eam crudeli nece affici, quod hæc petebat. O Phæbe sero amicæ memor, paras ultioncm tristi leto; educis monstrum editum sub profun-do Acheronte in diris cubiculis furiarum; cui vultus et pectus erat puellæ: serpens perpetuo sibilans se attollit e summo ejus capite, et mediam cingit nigram frontem. Hæc tam immunda pestis tacito passu noctu irrepebat in cubicula, et avellebat infantes

Gronov. Barth. Veen. et Delph. Afficit Petav.—594 Occurrit manifesta patri optimus Barthii codex, cum glossa: 'vel confessa.' Idem liber, cum Dan. Behot. Put. Petav. Petrens. Taurin. Burm. et utro; quod receperant Lindenbrog. Cruc. Dan. Heins, in Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. at atro exhibent Lipsian. Lang. Laur. Buslid. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart .- 597 Petav. Acheronte profundo .- 598 Eumenidum

NOTÆ

594 Motus | Paterna caritate. 595 Cupientem] Mors enim gratissima iis, qui gravi dolore corripiuntur.

596 Sero] Non enim eins meminit nisi mortuæ. Solatia Solatia vocat vindictam: quia offensis nihil dulcius ultione; hæcque est solatium injuriæ.

597 Acheronte] Acheron fluvius Inferorum. Erant et fluvii ejusdem nominis in Epiro, in Lucania, anctore Plinio, in Elide apud Strabonem, et unus ad Heracleam Ponti, a rege Maryandinorum Acheronte sie vocatus, ut Andro Teins refert. Is postea 'Soonautes' dietus a quibusdam nautis Megarensibus, qui illue tempestatem maris evaserant, ut scribit Apollonius in Argon.

599 Æternum] Adverbium, Semper.

601 Hac tam dira lucs | Veteres

credebant esse monstra, ut hic describuntur, quæ recens natos infantes devorarent. Hæc vocabantur 'lemures,' 'striges,' 'lamiæ.' Romani instituerant sacra in honorem cujusdam Deæ Carnæ, ad averruncandas istas pestes. Vide Plinium lib. xr. cap. 39. Ovid. Fast. vr. et Serenum. Hæc superstitio adhæsit etiam Judæis. Rabbini scribunt esse nocturnum quoddam monstrum, seu Lamiam, quam Lilit vocant, quæ infantes rapit et occidit. Unde Judæi, maxime per Germaniam, circa lectum puerperæ, et in quatuor enbiculi partibus, in quo puerpera cubat, creta solent scribere, Adam, Heva, Kous Litit: id est, Adam, Heva, foras Lilit: et scribunt etiam nomina angelorum trium, medicina et curationi hominum præfectorum, quos Scnoi, Sanscnoi, et Sammanglof vocant.

Hlabi thalamis, animasque a stirpe recentes
Abripere altricum gremiis, morsuque cruento
Devesci et multum patrio pinguescere luctu.
Haud tulit armorum præstans animique Coræbus,
Seque ultro lectis juvenum, qui robore primi
Famam posthabita faciles extendere vita,
Obtulit: illa novos ibat populata penates
Portarum in bivio: lateri duo corpora parvum
Dependent, et jam unca manus vitalibus hæret,
Ferratique ungues tenero sub corde tepescunt.
Obvius huie latus omne virum stipante corona

recons natos e sinu nutricum, et eos ore sanguineo devorabat, et valde pinguescebat paternis doloribus. Coræbus celebris factis et animo strenuus non hoc passus est; sponte se ducem præbuit delectis juvenibus, qui viribus præstantes percupiebant nomen producere contemtu vitæ. Illa ibat in aditu portarum, ut diripret domos, quas nondum vastaverat. Duo corpora infantium dependent ejus latere: et jam adunca illius manus infigitur corum præcordiis, ac duri ungues incalescunt sub molli corde. Juvenis it in hujus occursum, turba virorum undique cingente sua latera, et

specubus optimi Barthiani codd.—602 Behot. recentis.—603 Arripere Dan. Petav. Put. Lipsian. Laur. Lang. Behot. alii Barthiani, Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. Abripere optimæ Barthii membranæ, Buslid. Taurin. Petrens. Burm. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. altricum a gremiis in optimo Barthii cod.—604 Dicesci in eodem manuscripto; et sie etiam Behot.—606 'In optimo libro ambigua scriptura est ultor an ultro legendum censeat.' Barth.—608 Petav. illa novas ibat populata per urbes.—609 Portavum in dubio unus codex. Vide Nic. Heins. ad Ovid. Heroid. Epist. xvii. 178.—610 Dependent et adunca manus vitalibus hæsit Taurin.—611 'In optimo librorum tenero; in aliis inembranis clare reperi scriptum tepido, quod ab ultimo verbo hujus versus descendit in na-

NOTÆ

602 Animasque a stirpe recentes] Id est, infantes, qui nuper a parentibus, ut a stirpe et trunco, tenuiorum surculorum instar, ortum duxerant.

604 Devesci] Velut 'depascere.' In optimo libro scriptum est Divesci. 605 Coræbus] Nomen Herois Argivi, qui Pænen occidit, et se pro

salute civium devovit.

607 Famam posthabita faciles extendere vita] Id est, qui erant co animo, ut facile vitam exponerent ad extendendum suum nomen. Ut Virgilius Æn. 1x. 'Est hic, est animus lucis contemtor, et istum Qui vita bene credat emi, quo tendis, honorem.'

608 Obtulit] Subintellige, ducem.

Illa Poene scilicet.

609 In bivio] Bivium, aditus ex illa parte, et hinc patens. Virgilius Æn. 1x. 'Locum iusidiis conspeximus ipsi Qui patet in bivio portæ.' Parvum] Parvorum.

610 Et jam unca manus vitalibus haret] Ut viscera eorum laceraret.

It juvenis, ferrumque ingens sub pectore diro
Condidit: atque imas animæ mucrone corusco
Scrutatus latebras, tandem sua monstra profundo
Reddit habere Jovi: juvat ire, et visere juxta
Liventes in morte oculos, uterique nefandam
Proluviem, et crasso squalentia pectora tabo,
Qua nostræ cecidere animæ: stupet Inacha pubes:
Magnaque post lacrymas etiamnum gaudia pallent.
Hi trabibus duris, solatia vana dolori,
Proterere exanimes artus, asprosque molares
Deculcare genis: nequit iram explere potestas.

occuluit magnum ensem sub horrendo monstri pectore: et rimatus fulgenti acie vita penitissimos recessus, remisit tandem suum portentum ad infernum Jovem. Placet vadere, et cernere cominus lividos mortui oculos, et diram alui immunditiem, et pectus sanie densa sordidum, in quod nostra pignora ceciderunt. Plehs Argiva stupefacta est et ingens latitiu pallet adhuc etiam post fletus. Hi duris fustibus elidere exsanguia ejus membra, inane levamentum luctui, et dilaniare malas asperis saxis: facultas saviendi non potest irucundiam satiare. Illam aves noctu circumvolantes

sum librariorum, nec meretur attendi.' Barth.—613 Duo exemplaria Barthii secundæ notæ: ferrumque rigens. Dan. et Petav. sub pectore duro.—618 Codd. Petav. et Heinsii: liventia viscera. Heinsius ad Sil. Ital. II. 463. et xvi. 135. legit: liquentia viscera, improbante Burmanno.—619 Inacha pubes Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. Inacha plebes Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. Petav. Dan. Put. Beliot. Laur. Lang. Lipsiau. Buslid. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—620 Behot. etium nunc gaudia.—622 Dan. exanimos artus; Buslid. exanimos artus scaprosque molares.—623 Proculcare genis Petav. explere voluntas codex Bur-

NOTÆ

615 Profundo Jovi] Plutoni. Ex Homero, qui Plutonem vocat Δία κα-ταχθόνιον, Jovem subterraneum. Pluto etiam Nostro vocatur lib. x1. 'Infernus Tonans.'

616 Visere juxta] Quia vivente monstro cominus accedere non audebant.

619 Qua] Pro, in quæ, et refert ad pectora superioris versus. Animæ] Infantes; liberi enim parentum animæ. Inacha] Argiva, a prisco rege Inacho.

620 Magnaque post lacrymas etiamnum gaudia pallent | Mœror enim ac pallor ex longo et gravissimo luctu ac timore contractus, tantus quandoque est, ut nec per gaudium evitati mali expelli possit. Aut monstrum, etiam post mortem, timebatur.

622 Protercre exanimes artus, asprosque molares] Buslidianus codex: Proterere exanimos artus scaprosque molares. Quod non spernit Bernartius. Adi Nonium in Scapres. Molares] Supple, lapides. Aspros] Quia natura scabri et asperi sunt.

623 Deculcare genis] Pro, deculcare genas asperis molaribus. Deculcare] Idem quod, 'calcare,' ex Illam et nocturno circum stridore volantes
Impastæ fugistis aves; rabidamque canum vim,
Oraque sicca ferunt trepidorum inhiasse luporum.
Sævior in miseros fatis ultricis ademtæ
Delius insurgit, summaque biverticis umbra
Parnassi residens, arcu crudelis iniquo
Pestifera arma jacit, camposque et celsa Cyclopum
Tecta superjecto nebularum incendit amietu.
Labuntur dulces animæ: mors fila sororum
Ense metit, captamque tenens fert manibus urbem.
Quærenti, quæ causa, duci; quis ab æthere lævus
Ignis, et in totum regnaret Sirius annum;

635

plausu alarum, impastæ vitastis, et tradunt famelicos canes, et jejunas fawes trementium luporum ea abstinuisse. Apollo crudelius irascitur infelicibus ob mortem extinctæ vindicis, et insidens summo jugo bicipitis Parnassi, sævus jaculatur injusto arcu tela pestifera, et torret agros, ac alta Cyclopum culmina, superimmisso velo nebularum. Migrant caræ animæ: mors secat gladio sororum stamina, et tenens expugnatam urbem, Orco eam demittit. Regi consulenti, quæ causa, quis ardor malignus ab aëre, et cur canicula dominaretur per totum annum; idem Phæbus

manni; unde ille conjectabat; explere voluptas.—635 Ignis an in totum Behot.

NOTÆ

quo et 'de' præpositione componitur. Eadem voce usus Plinius lib. v11. cap. 10. 'Alii in qualo pedibus in profluente deculcant.' Potestas] Adde sæviendi.

625 Impastæ] Ob fæditatem hujusce monstri. Canum vim] Pro canibus. Ut Herculea vis, id est, Hercules.

626 Trepidorum] Ad aspectum hujus monstri. Inhiasse] Aperta quidem habuisse, non vero depasta fuisse.

627 Ultricis] Ulciscebatur enim injuriam seu offensam, quam ex morte amatæ recepisse a Crotopo credebat.

628 Delius] Apollo, a Delo insula in qua natus. Biverticis] Quia Parnassus mons duplex habet cacumen.

629 Parnassi] Montis Phocidis. Vide supra vs. 118. 630 Pestifera arma jacit] Ex Homero Iliad. A. μετὰ δ' ίδν ἔηκε, sagittam autem emisi. Vide descriptionem pestis apud Thucydidem. Consule et Ammianum Marcellinum cap. 19. Hippocratem de peste. Et celsa Cyclopum Tecta] Argos. Vide supra vs. 151.

631 Nebularum amietu] Quibus scilicet crassus evadit aër, ejusque temperies mutatur: quæ una est ex præcipuis pestis causis.

633 Ense metit] Tanta festinatio erat mortis, ut non digitis, sed gladio fila rumperet. Fert manibus] Id est, diripit mortibus vel populatur. Græci dicunt ἄγειν καl φέρειν. Vel in Orcun dimittit.

634 Duci] Crotopo. Lævus Ignis] Lævus hic noxius. Virgilius de eodem Sirio Æneid. x. 'Ille sitim morbosque ferens mortalibus ægris Idem auctor Pæan rursus jubet ire cruento Inferias monstro juvenes, qui cæde potiti. Fortunate animi, longumque in sæcula digne Promeriture diem! non tu pia degener arma Occulis, aut certæ trepidas occurrere morti. Cominus ora ferens, Cyrrhæi in limine templi Constitit, et sacras ita vocibus asperat iras: Non missus, Thymbræe, tuos supplexve penates

640

auctor calamitatis denuo imperat jurenes, qui monstrum occiderant, ejus Manibus immolari. Felix Coræbe animo, et jure adepture æternam per omne ævum famam! non tu ignavus abscondis pia arma, aut tremis obviam ire indubitatæ morti. Offerens se propius stetit in aditu templi Cyrrhæi, et hoc sermone lacessit furorem Dei: O Thymbræe, non missus aut supplex accedo ad tuos lares; mea pietas et

-636 Idem actor Barthii membranæ, -639 Unus codd. Barthii: non turpia deneger arma. -642 In optimis Barthii membranis notatur alias legi: sacris ila vocibus, quod nolit Barthius. -643 Nec missus Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Grasser. Non missus Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Petrens, Exc. Cautab. Taurin. Burm. omnes Barthiani, Lindenbrog.

NOTÆ

Nascitur, et lævo contristat lumine cœlum.'

635 Sirius] Splendidissima stella in ore canis posita, cujus ortus plerumque pestilentiam toto anno facit, plerumque paucis diebus: sæpius innoxia oritur.

636 Auctor] Membranæ, Actor; quomodo et Glossographus priscus. Pæan] Pæan cognomentum Apollinis, vel ἀπὸ τοῦ παίεω, ferire radiis, vel ἀπὸ τοῦ παύεω, morbos sedure. Vel ab acclamatione [ε παῖ. Scaliger Poëtic. lib. 1. cap. 23. Est etiam Pæan nomen Hymni, qui in honorem ejus canebatur.

637 Inferias] 'Inferiæ,' ut ait Servius, sacra mortuorum, quæ mortuis fernntur. Qui cæde potiti] Id est, qui cædem perpetraverant.

638 Fortunate animi] Apostrophe ad Coræbum. Longumque in sæcula digne Promeriture diem] Qui enim pro patria ecciderunt, merito per

gloriam vivere intelliguntur. Digne] Adverbium.

639 Pia] Ut pro patria capta.

641 Cominus ora ferens] Ut iratus Apollo eum occidi juberet: summo euim desiderio moriendi pro patria tenebatur. Cyrrhaei] Pausanias scribit Delphici. Apud Cyrrham etiam erat templum et oraculum Apollinis.

643 Non missus] Sed ultro et sponte. Thymbræe] Dii cognomenta sumunt plerumque a locis ubi coluntur. Sie 'Jupiter Olympins,' 'Capitolinus,' 'Juno Argiva,' 'Minerva Alea,' &c. Thymbra autem est locus prope Trojam, sie dictus a copia herbæthymbræ: ibi templum Apollini dicatum: unde 'Thymbræus' Apollo dictus est. Supplexue] Ut pænam deprecer. Penates] Penates proprie sunt hominum. Hie sumitur pro templo,

Advenio: mea me pietas, et conscia virtus
Has egere vias: ego sum, qui cæde subegi,
Phœbe, tuum mortale nefas, quem nubibus atris
Et squalente die, nigra quem tabe sinistri
Quæris, inique, poli: quod si monstra effera magnis
Cara adeo Superis, jacturaque vilior orbis,
Mors hominum, et sævo tanta inclementia cælo est;
Quid meruere Argi? Me me, Divum optime, solum
Objecisse caput fatis præstabit. An illud
Lene magis cordi, quod desolata domorum
Tecta vides? ignique datis cultoribus omnis

virtus facti conscia me huc mittit. Ego sum, Phæbe, qui occidi tuum mortale portentum, quem, injuste, petis noxiis nebulis die turbido, et atra lue adversi cæli. Quod si dira monstra tam accepta sunt ingentibus Diis, et levius sit damnum muudo, homines perire, et tanta sævitia est crudeli cælo; quid Argivi commisere? Melius cril, aquissime Deorum, me solum me morti exponere. An illud magis gratım est, quod aspicis deserta culmina domorum, et quod omnis campus coruscat regis incola-

Cruc. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—649 'Alii legunt orbi, eaque scriptura etiam in optimo exemplarium aunotatur. Res eodem redit.' Barth. orbi habent etiam Dan. Put. Petav. Taurin. Behot. Lindenbrog. et Cruc. orbis Lipsian. Lang. Laur. Buslid. Petrens. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. orbe unus Burmanni.—652 Barthius, præstabat; et ita Exc. Cantab. unus Burm. Lang. Dan. Petav. Petrens. et Behot.—653 Gronovius conj. an illad, Læve,

NOTÆ

644 Pictas] Qua jam pro patria tuenda Pænen occiderat. Consciu virtus] Id est, virtus, qua conscius sibi erat præclari facinoris.

645 Has egere vias] Supple in: In has egere vias.

oth Tuum mortale nefas] Innuere vult se culpa carere, si quidem nihil sanctum violaverit: cum constet hoc monstrum fuisse mortale. Lactantins. Nubibus atris] Supra: 'Superjecto nebularum incendit amictu.'

647 Sinistri] Adversi, noxii. Virgilius Georg. 1. 'Arboribusque, satisque Notus, pecorique sinister.'

618 Inique] Injuste, quod pro alicna culpa punis iunocentes.

651 Divum optime] Ironice: non

enim bene 'optimum' diceret, quem supra iniquitatis arguit: sed propositum ejus est, magis irritare Apolliucm, ne sibi parcat, 'pereatque' sic 'ingentis gloria facti;' mori enim pro patria flagrantissime cupicbat.

653 Lene magis cordi] Gronovius legit, Leve. An mavis, o leve, desolare domos innocentes. Infra: 'Junoniaque arva Dexter ames.'

654 Ignique datis cultoribus omnis Lucet ager] Hinc discimus morem cremandi mortuorum corpora antiquiorem esse quam vulgo statuitur. Lucet ager] Rogis scilicet. Et notat hic morem cremandi corpora extra urbes.

Lucet ager? sed quid fando tua tela manusque

Demoror? expectant matres, supremaque fundunt

Vota mihi: satis est: merui, ne parcere velles.

Proinde move pharetras, arcusque intende sonoros,
Insignemque animam leto demitte: sed illum,
Pallidus Inachiis qui desuper imminet Argis,
Dum morior, depelle globum. Fors æqua merentes
Respicit: ardentem tenuit reverentia cædis
Latoidem, tristemque viro summissus honorem

rum? Scd quid verbis retardo tuas sagittas, et manus? Argivæ matres præstotantur, et faciunt super me ultimas preces. Sufficit. Merui, ut non mihi ignoscas. Quate igitur pharetram, et flecte stridentem arcum, et morti dimitte illustrem animam, sed nece meu remove nimbum illum, qui luridus desuper impendet Argis Inachiis. Fortuna cernit æquis oculis bene promeritos. Pudor necis tanti viri repressit iratum Apollinem, et flexus indulget heroi mæstum munus vitæ.

....

magis cordi.—655 'Minime mutanda lectio quam defendunt omnes etiam scripti codd.' Burth. Dan. Heinsius ad Claud. Iv. Cons. Honor. 53. legit: Luget ager; quod citat etiam Burmannus ad Val. Flac. II. 276. Lucet ager Taurin. Burm. Petrens. Behot. Dau. Put. Petav. alli, cum edd. vett.—556 Lang. optimus codex Barthii, et Venett. fundunt pro fiunt; quod magis Papinianum putat Barthius.—659 Margo ed. Barth. dimitte ex codd. Behot. Dan. Lang. Laur. Put. Petav. Buslid. et Lipsian. et sie Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &e.—661 Sors æqua in quibusdam codd. et sic apud veterem Glossatorem; Fors æqua codd. Barthiani, Behot. Lang. Laur. Buslid. alii, cum

NOTÆ

656 Expectant matres] Ut cesset pestis mea morte. Supremaque fundunt Vota mihi] Codex Gronovii: non funt, ut impressi. Fundunt supremas preces super me, tanquam super victima.

657 Merui, ne parcere velles] Id est, merui conviciis meis, ut mihi non parcas.

658 Proinde] Maronianum dissyllabum Æn. vii. 'Proinde tona eloquio.' Lucretius de Scipione lib. iii. 'Ossa deilit terræ, proinde ac famul infimus esset.'

659 Insignemque animam] Auget meritum sacrificii, dicendo insignem animam, cum possit rependere jacturam monstri a se occisi, nihilque ideo amplius ab Argivis exigendum affirmat.

660 Pallidus] Qui pallidos Argivos efficiebat. Vel pallidus globus, ut supra 'squalens dies.' Inachiis Argis] Vide supra vs. 619.

661 Fors aqua merentes Respicit]
'Respicere' opem ferre: ex quo Romanis culta est Fortuna respiciens.

662 Reverentia cædis] Non enim sine pudoris jactura potuisset occidere insignem virum, ac se ultro devoventem pro salute patriæ.

663 Latoidem] Phœbum Latonæ filium: Latoides dicitur forma Græca Λητοίδης. Tristem honorem] Honorificum enim erat Coræbo vivere post tam præclarum facinus. Tristem] Quia volebat mori pro salute patriæ. Largitur vitæ: nostro mala nubila cœlo
Diffugiunt: at tu stupefacti a limine Phœbi
Exoratus abis: inde hæc stata sacra quotannis
Soleunes recolunt epulæ, Phœbeiaque placat
Templa novatus honos. Has forte invisitis aras
Vos, quæ progenies? quanquam Calydonius Œneus,
Et Parthaoniæ (dudum si certus ad aures
Clamor iit) tibi jura domus; tu pande, quis Argos
Advenias, quando hæc variis sermonibus hora est.

Noxii nimbi recedunt e calo nostro. At tu, Corabe, agre discedis a foribus attoniti Phabi. Inde solennes dapes renorant singulis annis hac fixa sacra, et repetitus cultus tenit in templo Apollinem. Forte et vos invisitis hac altaria. Nunc, qui estis? Sed (si certa vox feriit aures meas) ad te spectant jura Parthaonia donus, et haereditas Œnei Calydonii. Tu vero dic, quibus parentibus oriundus Argos accesseris, quoniam hoc tempus opportunum est variis colloquiis. Heros Ismenius extemplo

.....

edd. vett.—664 Largitur vittæ Dan.—667 Solennes recolunt epulas Taurin. redeunt epulæ Behot. Phæbæaque Barthius.—668 Codex unus Lindenbrogii: invisitus ad aras; unde ille conjectabat: inistis ad aras.—669 Vos quæ progenies ex codd. Laur. Lang. Lipsian. et Buslid. restituit Bernartius; et ita exhibent optimæ Barthii membranæ, Petav. Taurin. Petrens. et Burn. receperunt Gevart. Grasser. Dan. Heins. in Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Vos quoque Aldd. Colin. Gryph. Basil. Lindenbrog. et Cruc.—670 Dan. Portioniæ. Nic. Heinsius ad Ovid. Met. viii. 541. tacite legit: si dudum certus ad aures Rumor iit. Codex Behot. habet etiam: si dudum.—672 Evenius optimus et vetustissimus codex Barthii a manu sec, sed Devenius a

NOTÆ

665 Stupefacti] Tanto animo, ac tanto amore Corcebi in patriam.

666 Exoratus] Expugnatus. Vult Poëta difficulter exoratum Coræbum a suis concivibus, ut mortis propositum relinqueret. Stata sacra] Stata sacra sunt, quæ omnibus annis, et stato certoque tempore recurrunt: diversa ab illis, quæ 'indicta' appellantur, quæ nempe vel in alia tempora rejici possunt, vel etiam omitti penitus.

667 Solennes] Id est, quæ omnibus annis præstari debeant. Phæbciaque placat Templa] Id est, Phæbum. Contineus pro contento.

669 Vos, que progenies] Adrastus ubi exposuit Tydeo et Polynici originem horum sacrorum, jam sermone ad hos converso, petit ab iis, quo genere orti sunt. Quanquam Calydonius Œneus, &c.] Sed memor Adrastus verborum Tydei, quibus se ex Œneo oriundum professus fuerat, non ultra hunc percunctari pergit: respiciens antem Polynicem, dicit ipsi: Tu pande, quis Argos Adrenias. Retienerat enim nomen parentum Polynices, ut supra vidimus. Calydonius Œneus] Œneus enim crat Calydonius et rex Calydonis.

670 Parthaoniæ] Parthaon pater (Enci. Si certus ad aures Clamor iit] Idjest, si bene me audisse memini.

671 Tu] Polynicem hic alloquitur Adrastus. Quis] Ex quo sanguine, vel ex quo genere procreatus. Argos] Vide supra vs. 225.

Deiecit mœstos extemplo Ismenius heros In terram vultus, taciteque ad Tydea læsum Obliquare oculos: tum longa silentia movit: 675 Non super hos Divum tibi sum quærendus honores, Unde genus, quæ terra mihi: quis defluat ordo Sanguinis antiqui, piget inter sacra fateri. Sed si præcipitant miserum cognoscere curæ, Cadmus origo patrum, tellus Mavortia Thebe, 680

demisit tristem faciem, et furtim retorquet oculos ud offensum Tydeum: twm rupit longam taciturnitatem. Non a me petendum est, dum Deorum sacra peraguntur, quo sim genere, quæ sit patria mihi: grave mihi est declarare inter hæc solennia, quo stemmale vetus origo mea deducatur. Sed si cupido capit te cognoscendi infelicem, Cadmus generis auctor, Mavortiæ Thebæ patria mihi est, et Jocasta

m. pr. Pro hora est, quod exhibent Petrens. Behot. Dan. Put. Petav. Lang. Laur, Lipsian, Buslid, Taurin, et Burm, ora tenent Aldd, Colin, Gryph, et Basil. Mutavit Bernartius.-673 Dan. et optimæ Barthii membranæ: mæstos

NOTÆ

672 Variis sermonibus Instituendis, supple, vel serendis.

673 Dejecit vultus] Dejectio vultus signum verecundiæ. Erubuit Polynices propter parricidium patris, et incestum matris, maxime ante Tydeum, quem prior offenderat. Indoles venerandi pudoris! agnoscit crimen familiæ, erubescit, ne similis judicetur. Ismenius heros] Polynices, ab Ismeno fluvio Bœotiæ sic dictus.

674 Taciteque] Ne notarent alii. Ad Tydea læsum Obliquare oculos] Quod magis angebat Polynicem, erat, quod genus suum profiteri deberet ante hostem, quem prior læserat, et hioc necesse erat, ut dedecus suæ originis hostis sciret. Aliqui legunt lævum, id est, qui illi sinister accuba-

675 Longa] Cunctabatur enim pudore.

676 Honores] 'Honores' pro sacris passim apud Poëtas. Virgilius Æn. viii. 'Forte die solenne illo rex Arcas honorem Amphitryoniadæ magno Divisque ferebat.' Sumitur et 'honor' pro hostia. Virgilius Æn. 111. 'Meritos aris mactavit honores, Taurum Neptuno,' &c.

677 Quis defluat ordo Sanguinis antiqui] Supra: 'Aonias fluit bic [sanguis] ab origine Thebas.'

678 Piget inter sacra fateri] Ex sacris id petitum est. Cum enim summa cura adhiberetur, ne qua mala vox obstreperet in sacris peragendis, fierique deberent mente et voce pura, merito timebat dicere, unde genus duceret, ne prolata nomina parentum parricidii et incestus reorum sacra profanarent.

679 Sed si præcipitant miserum cognoscere curæ] Virgilius: 'Sed si tantus amor casus cognoscere nostros.'

680 Cadmus origo patrum] Cadmum, tanquam magis cognitum apud Græcos, nominat, cum stirpem suam ad Neptunum usque et ipsum Jovem referre posset. Mavortia Thebe Thebe hic singulari numero sumitur. Dicitur Mavortia, vel ob Hermionem

Et genitrix Iocasta mihi: tum motus Adrastus Hospitiis, (agnovit enim,) Quid nota recondis? Scimus, ait: nec sic aversum fama Mycenis

Volvit iter: regnum, et furias, oculosque pudentes

mater. Tum Adrastus, motus hospitis calamitate, (agnovit enim.) Quid, inquit, occultus, quæ sunt omnibus comperta? Noscimus, nec sic fama tenet aversum viam ab urbe Mycenis. Scit regnum, et furores, et oculos lucem perosos, et si quis riget

....

lacrymans Ismenius, probante Barthio.—681 Est genetrix Jocasta mili Barthius ex uno optimo codice manuscripto; et sic Beliot, qui liabet etiam: cum motus Adrastus.—682 Hospitiis cognovit cum in iisdem Barthii membranis, quam scripturam ille non improbat.—683 'Plerique codd. et scriptura Lutatii liabent adversum; sed vera est et optimo nostro probata lectio aversum.

NOTÆ

Martis filiam, quæ nupsit Cadmo Thebarum conditori: vel ob Spartos superstites mutuæ cædi, qui editi erant dentibus draconis Marti saeri, quique una cum Cadmo Thebas incolnerunt: vel tandem ob bellicam virtutem, qua Thebani enituerunt.

681 Genitrix Iocasta] Œdipum non nominat majoribus criminibus astrictum, ut qui incesto parricidium enmulaverat.

682 Hospitiis] Id est, affectu, quo quis erga hospites suos moveri solet.

683 Nec sic aversum fama Mycenis Volvit iter] Virgilium imitatur Æn. 1.
'Nec tam aversus equos Tyria sol jungit ab urbe.' Mycenis] Hic pro Argis, ob viciniam urbinm harum.

684 Regnum, et furius, oculosque pudentes, &c.] Franciscus Guyetus (cujus parvulas notas Michaël Marollius Abbas Villalupanus imprimi curavit una cum sua editione Latina Statii ac versione Gallica) expungit hunc versum et tres sequentes, cum prima voce quinti, tanquam adulterinos, et supposititios. Nescio qua ratione, nisi forte dicat, non esse probabile Adrastum, quem Počta, semper decori observantissimus, depingit ut virum gravem ac sapientem, hac dixisse:

non enim esse sapientis ac gravis viri, objicere ad os aliquid alteri, unde ille dolere ac ernbescere possit: præsertim vero cum supra Polynices de industria et pudore nomen patris reticuerit propter infamiam, avum nominasse contentus. Sed tamen hi versus non videntur alieni ab ingenio Statii, continentque optimum sensum. Et potest dici Adrastum non in animo habere Polynicem offendere, quem jam generum destinaverat, sed tantum horrorem scelerum inculcare velle, ac malos frustra sperare latere posse, sed, quicquid faciant, flagitia eorum in omnium cognitionem oraque ventura. Ceterum his versibus designat Poëta quatuor orbis partes, Septemtrionem per Arctoos soles, Orientem per Gangem Indiæ flavium, Occidentem per Oceanum nigrum occasibus, Meridiem denique per Syrtes adjacentes Africa, quæ tota ad meridiem spectat. Regnum Id est, quomodo regnum adeptus fuerit (Edipns. Furias] Hoe designat cædem patris, et incestum cum matre. Oculosque pudentes] Id est, quomodo oculos sibi erucrit ipse Œdipus, lucem perosus.

Novit, et Arctois si quis de solibus horret, Quique bibit Gangen, aut nigrum occasibus intrat Oceanum, et si quos incerto littore Syrtes Destituunt: ne perge queri, casusque priorum Annumerare tibi: nostro quoque sanguine multum

ex Septemtrionalibus solibus, et qui potat Gangem, aut subit Oceanum obscurum astrorum obitu, et si qui sunt, quos Syrtes fallunt ambigua ripa. Desine queri, et tibi imputare quicquid parentibus accidit: plurimum etiam in nostro genere de-

Barth.-685 In eodem vetustissimo libro desolibus una perpetua vox clare

NOTÆ

685 Arctois si quis de solibus horret]
Cum enim Sol obliquissimis, ideoque
invalidis radiis istas regiones attingat
tantum, auget potius frigus per antiperistasin, nt dicunt Philosophi, quam
depellit. Unde eleganter dicit populos Septemtrionales horrere de solibus Arctois, seu Septemtrionalibus.
Summo enim frigore horremus ac
tremimus.

686 Quique bibit Gangen] Ganges fluvius Indiæ celeberrimus: vocatur adhuc quoque Ganga, vel Pen jab l'ersice, id est, quinque aquæ, a quinque fluviis in cum influentibus. Aut nigrum occasibus intrat Oceanum] Oceanus est mare ambiens totam terram. Credebant autem veteres solem, et omnia astra mergi in Occanum occidentalem, unde vocat nigrum sen obsenrum occasibus. Protreptico Crispini: 'Quantumque nigrantem Fluctibus occiduis, fessoque Hyperione Thulen Intrarit.' Et ad Claudiam: 'Vel super Hesperiæ vada caligantia Thules.' Nigrum] Quia demerso sole in Oceanum, nox venit.

687 Et si quos incerto littore Syrtes Destituant] Syrtes dua sunt prope Africa Leptim in Mari Mediterranco, major et minor, suntque sinus periculosi, propter fluctus et arenas re-

fluentes, importuosi ac navigantibus infesti. Incerto littore] Nam, ut canit Lucan, lib. 1x. 'Syrtes, vel primam mundo natura figuram Cum daret, in dubio pelagi terræque reliquit.' Est enim hic incerto sinu mare vadosum, alternis fluxus atque refluxus vicibus dubium, terræ ac maris mira inæqualitate. ibidem: 'Nam neque subsedit penitus, quo stagna profundi Acciperet, nec se defendit ab æquore tellus: Ambigua sed lege loci jacet invia sedes: Æquora fracta vadis, abruptaque terra profundo. Et post multa sonant projecti littora fluctus.' stituunt | Quia subito refluit mare, et sie incanti nautæ pereunt. Eodem verbo usus Curtius lib. 1v. de Nasamonibus loquens, 'qui obsident littora Syrtibus vicina, et æstu destituta navigia notis sibi vadis occupant.'

688 Casusque priorum] 1d est, patris matrisque.

689 Nostro quoque sanguine multum Erravit pietas] Adrastus enim genere paterno orimndus erat ab Æolo, cujus filius Athamas Learchum filium sagittis confixit, alterumque filium Phryxum Jovi immolare voluit. Pero antem avia Adrasti paterna, per Chloridem matrem, Amphionis et Niobes Tantalo genitæ filiam, originem

Delph. et Var. Clas.

Erravit pietas: nec culpa nepotibus obstat.

Tu modo dissimilis rebus mereare secundis

Excusare tuos: sed jam temone supino

Languet Hyperboreæ glacialis portitor Ursæ.

Fundite vina focis, servatoremque parentum

Latoiden votis iterumque iterumque canamus.

Phæbe parens, seu te Lyciæ Pataræa nivosis

flexit pietas; nec scelera avorum nocent posteris. Tu modo dispar, dignum te redde præclaris facinoribus, ut qui te genuere excusentur. Verum jam glacialis Ursæ Hyperboreæ portitor obscuratur, et temonem resupinat. Spargite vinum in ignem, et rursus rursusque celebremus precibus filium Latonæ liberatorem patrum nostrorum. Phæbe puter, seu te Pataræa dumeta exercent venantem in nivosis

comparet.—698 Petrens. te mergere; unde Jortinus nostras conj. legendum,

NOTÆ

maternam ad Tantalum referebat. Notum vero omnibus, Tantali, Pelopisque posteros omni genere scelerum contaminatos fuisse, pietatemque omnibus pæne violatam. Nam parentes liberos, liberi parentes, uxor maritum, maritus uxorem, frater fratrem, affines affinitate junctos interfecerunt; pater liberos comedit; demum affinem patruelis, glorem levir, filiam pater stnpravit. Unde 'Pelopeia domus,' pro sæva et impia, proverbii loco usurpata est.

692 Temone supino] Quia currum solutis equis erecto temone supinabant.

693 Languet] Id est, fulgor ejus remittitur, seu albescit: adventu enim diei solisve astra albescunt, seu sensim apparere desinunt. Hyperboreæ Ursæ] Ursa dicitur 'Hyperborea,' ab Hyperboreis populis ultra aquilonem, in extremo mundi cardine Septemtrionem versus sitis; de quibus vide Plinium lib. 1v. cap. 10. aliosque Geographos. Glacialis portitor] Portitor proprie ille dicitur, qui traducit homines, vel vehit navigio, ad ulteriorem fluminis vel lacus vel

stagni ripam vel littus. Hic qui aliquid portat. Et per portitorem ursæ intelligi credo, ex adjuncto temone, Plaustrum, seu Græcis ἄμαξαν, quo nomine, teste Arato, ut jam diximus, utramque ursam, et majorem et minorem, Græci vocabant. Glacialis] Quod tractus Septemtrionalis perpetuis frigoribus ac glacie rigeat. Lactantius per portitorem Ophiuchum intelligit. Intelligi potest etiam Bootes

694 Fundite vina focis] Ritus observatus ab antiquis, ut post epulas etiam vinum funderent in honorem Deorum, hymnumque, quo gratias agerent, canerent; ut facit hic Adrastus. Servatoremque parentum] Cum pestem, qua affligebantur Argivi, avertit.

695 Latoiden] Latonæ filium. Vide supra vs. 663.

696 Seu te Lyciæ Pataræa, &c.]
Imitatur Horatium Poëta III. Od. 4.

'Qui rore puro Castaliæ lavit Crines
solutos, qui Lyciæ tenet Dumeta,
natalemque sylvam, Delius et Patareus Apollo.' Lyciæ] Lycia regio
Asiæ Minoris, inter Pamphyliam et

Exercent dumeta jugis, seu rore pudico Castaliæ flavos amor est tibi mergere crines: Seu Trojam Thymbræus habes, ubi fama volentem Ingratis Phrygios humeris subiisse molares: Seu juvat Ægæum feriens Latonius umbra Cynthus, et assiduam pelago non quærere Delon:

700

cacuminibus montium Lyciæ; seu tibi placet abluere flavos capillos in castis aquis fontis Castalii; seu Thymbræus Trojam possides, ubi referunt te libenter portasse lapides Phrygios humeris non remuneratis; seu delectat Cynthus Latonius percutiens umbra sua mare Ægæum, et per mare non scrutari immotam Delon: sagittæ

demergere, aut immergere.—700 Idem V. D. nescius quid Statius intelligat per Ingratis, proposuit: Instratos humeris Phrygios subiisse ex Sylv. 111. 1.

NOTÆ

Cariam sita. Paturea] A Patara urbe Lyciæ, Apollinis templo et oraculo celebri, ubi veteres credebant Apollinem per sex menses dare responsa, Servio auctore.

697 Exercent] Venantem seilicet. Rore pudico] Quia Castalia virgo fugiens Apollinem in hunc fontem se injecit, ab eaque Castalius dictus est.

698 Castaliæ] Fontis Castalii. Vide supra vs. 565.

699 Thymbraus] Vide supra vs. 643. Ubi fama volentem Ingratis Phrygios humeris subiisse molares Tangit fabulam, qua dicuntur Neptunus et Apollo de Laomedonte construendos muros Trojanos certa mercede conduxisse. Locus fabulæ datus, quod Laomedon destinatam ad sacra Neptuno et Apollini facienda pecuniam, imminentibus Mysiis, ad murorum fabricam transtulit. Ingratis | Non quod Apollo operam suam haud libenter locaret; dicit enim superiori versu volentem; sed quod promissa mercede frustratus est. Phrygios motarcs] Virgilins: 'Saxaque subvectare humeris Trojana juvabit.' Ubi ' saxa Trojana' sunt Statio Phrygii molares. Molares ingentes lapides, quales molæ.

701 Ægæum] Supple mare. Ægæum autem mare est illa pars Maris Mediterranei, prope Græciam, quæ Europam ab Asia dividit, et multas habet insulas inter Hellespontum et Tenedoni. Quidam tradunt hoc nomen sortitum esse, vel ab Ægeo Thesei patre, qui illuc se præcipitasse dicitur, vel a Gigante Ægæone scopulis Maris Ægæi a Neptuno alliga-Strabo scribit, hoc nomen traxisse ab Ægæo oppido in Eubæa. nius vero lib. IV. cap. 11. hæc habet: 'Ægæo Mari nomen dedit scopulus inter Tenedum et Chium, quam insula Æx nomine a specie capræ, quæ ita Græcis appellatur. Cernunt eum a dextra parte Andrum navigantes ab Achaia, dirum ac pestiferum.' Solinus eadem dicit cap. Hoe mare hodie Archipelago vocatur, Turcis ' Mare Album.' nius Cynthus] Cynthus mons Deli insulæ, in quo Latona dicitur peperisse Apollinem et Dianam; unde Latonius dicitur: hujus tanta est altitudo, ut vult Noster, ut umbram in Ægænm Mare longe extendat.

702 Et assiduam pelago non quarere Delon] Hoc loquendi modo, vult Tela tibi, longeque feros lentandus in hostes
Arcus; et ætherei dono cessere parentes
Æternum florere genas: tu doctus iniquas
Parcarum prænosse manus, fatumque quod ultra est,

Et summo placitura Jovi: quis letifer annus,

tibi emittendæ sunt, et arcus longe flectendus in barbaros hostes; et eælestes parentes tibi dono dedere, ut genæ tuæ florerent perpetua juventa. Tu peritus injusta Parcarum stamina præscire, et res futuras, et decreta sunmi Jovis: quis

****

36. Codex Burmanni habet, Phrygiis.—704 Hæc est Grammaticorum veterum, Lutatii, Glossographi, recentium Interpretum, omniumque librorum scriptorum manu typisque, constans lectio. Barthius tamen germanam

NOTÆ

Poëta, Delon insulam nullam exhibituram amplius molestiam investigantibus, cum non erret ac vagetur per mare, nt antea. Dicitur enim Apollo fixisse errantem Delon, et alligasse proximis insulis Mycono, et Gyaro, ut canit Virgilius Æneid. 111. ' Quam pius Arcitenens oraș et littora circum Errantem Mycono celsa, Gyaroque revinxit: Immotamque coli dedit, et contemmere ventos.' Delon Delos insula maris Æga i notissima, Cycladum media, templo Apollinis et mercata celebrata : quæ din fluctuata, ut proditur, sola motum terræ non sensit ad M. Varronis ætatem: Mutianus prodidit bis concussam. Hanc Aristoteles ita appellatam prodidit, quoniam repente apparuit enata. Æglosthenes Cynthiam, alii Ortygiam, Asteriam, Lagiam, Chlamydiam, Cynethum, Pyrpilem, igne ibi primum reperto. Cingitur quinque mill. passuum; assurgit Cyntho monte. Vide Plinium. Apud se tamen genitos Apollinem et Dianam, non Delo, nt vulgus credebat, memorant Ephesii apud Tacitum Annal. 111. et Strabonem lib. xtv.

703 Tela tihi] Supple, mittenda. Leatandus] Flectendus. Ut Virgilius: ' Lentandus remus in unda.'

701 Arcus] Hinc 'arcitenens' dictus. Ætherei dono cessere parentes Æternum florere genas] Id est, ætherei parentes, sen Jupiter et Latona, tibi munere concesserunt, ut genæ tuæ æternum florerent, id est, sicut ait Statius, ut 'Nulla genas lanugo nitentes Carperet, et pulchræ fuscaret gratia formæ.' Et loc dicit, quia Apollo exprimebatur imberbis. Unde jocus Dionysii Siciliæ Tyranni, qui cum Epidauri barbam auream Æsculapio demi jussisset, affirmavit, non convenire pattem Apollinem imberbem, ipsum vero barbatum conspici.

705 Tu doctus iniquas Parcarum prænosse manus] Hoc dicit, quia Apollo divinationi præesse veteribus credebatur. Iniquas] Quia earum opera hominibus moriendum est.

706 Fatumque quod ultra] Hoc est, res futuras, quæ post hoc præsens, debent evenire.

707 Et summo plucitura Jovi] Non enim eveniunt res futuræ, nisi quia Jovi id placet, ipsique hoc decretum est. Annus letifer] Qui morhos, famem, et pestem, quibns populi moriuntur, affert.

Bella quibus populis, mutent quæ sceptra Cometæ. Tu Phryga summittis citharæ; tu matris honori Terrigenam Tityon Stygiis extendis arenis. Te viridis Python, Thebanaque mater ovantem Horruit in pharetris: ultrix tibi torva Megæra

710

pestilens annus, quibus gentibus bella, quæ regna mutent Cometæ. Tu Phryga lyræ tuæ subjicis: tu in honorem matris exporrigis in campis infernis Tityon terra ortum. Te Python viridis, et purens Thebana expavit sagittis triumphantem.

......

putat: ætherei dono cessere parentis.—708 Behot. qui mutent sceptra Cometæ; Taurin. quæ mutent; utrumque coutra legem cæsuræ. Nonnulli: sceptra Cometes, ut malit Barthius.—709 Taurin. et Burn. honore; ceteri codd. cnm edd. vett. honori, probante Barthio.—712 Cum in Gronovii editionem vitio typothetico irrepsisset, Megaræ; et qui eam iteravere. Venetiis an. 1676. et Vecuhusius, inter libratiorum maucipia nomen non ignobile, religioni duxere quicquam in melius mutare, licet in erratis moniti. Optimi codicis

NOTÆ

708 Mutent quæ sceptra Cometæ] Veteres eredebant nunquam cometas impune apparere: ac denunciare aut mortem principum, aut bella, aut mntationem regnorum. De Cometis videndi Mathematici ac Philosophi

709 Phryga summittis cithara Intelligit Marsyam Phrygem Hyagnidis tibicinis filium, qui cum Apolline in certamen musicum descendere ausus fuit: ah eo vero victus et exuviis corporis exutus, in fluvium sui nominis mutatus est. Vide Curtium lib. 111. Tu matris honori Terrigenam Tityon Stygiis extendis arenis] Tityus Jovis filius ex Elata Orchomeni filia. quam a se gravidam Jupiter in terram occultavit metu Junonis: ibi hac Tityon peperit, unde Terrigena dictus est. Grandis vero factus Tityus vim Latonæ inferre ausus est; ideirco ab Apolline sagittis fuit confixus, et detrusus apud Inferos: ubi in pænam criminis per novem jugera extenditur, et visceribus effossis pascit vulturem, aliis serpentem, fibris semper renascentibus, ut supplicinm ejus æternum foret. Virgilius mire hoc totum expressit Æneid. vi. ' Necnon et Tityon terræ omniparentis alumnum Cernere erat: per tota novem cui jugera corpus Porrigitur: rostroque immanis vultur adunco Immortale jecur tundens, fæcundaque pænis Viscera: nec fibris requies datur ulla renatis.'

711 Te viridis Python] Hoc supra enarrat Poëta. Dicit ' viridem,' quem supra 'cœruleum' vocavit. Serpentium enim aliæ virides sunt, aliæ cœruleæ: plerumque tamen colorem terræ, qua occultantur, habent. Thebana mater | Designat Nioben Tantali filiam, et uxorem Amphionis regis Thebarum, quæ cum multam sobolem ac pulcherrimam haberet, animo elata, Latonam contemnere, ac ei se præferre non dubitavit; unde Dea irata omnes Niobes liberos sagittis Dianæ et Apollinis interficiendos curavit. Tzetzes cap. 141. scribit mares inter venandum in Cithærone occisos, puellas domi. Vide Ovidium Met. vi.

712 Megæru] Una ex Furiis, ut jam diximus.

Jejunum Phlegyam subter cava saxa jacentem Æterno premit accubitu, dapibusque profanis Instimulat: sed mixta famem fastidia vincunt. Adsis o memor hospitii, Junoniaque arva Dexter ames: seu te roseum Titana vocari Gentis Achæmeniæ ritu, seu præstat Osyrin

715

Trux Megæra vindex tua vexat perpetuo accubitu famelicum Phlegyam extensum super cavos lapides, et eum excitat ad sumcndos impuros cibos; sed fæditas, quam his immiscet, superat ejus famem. Adsis recordatus hospitii, et propitius diligas terras Junonis. Seu melius est, te nominari rubicundum Titana, more populi

lectionem, in pharetras, probat Barthius.—716 Assis Behot.—718 Gentis Achemeniæ in eodem; Gentis Achimeniæ in uno Barth. et edd. vett. Barthius legi jussit: seu te Roseum Titana vocari Gentis Achæorum.

....

NOTE

713 Jejunum Phlegyam] Phlegyas filins Ixionis, et rex Lapitharum, vel, ut alii, filius Martis, Delphis Apollinis templum incendit: quapropter in Inferos detrusus, in pænam assidua fame torquetur: ipsi enim ad mensam accumbenti assidet una Megæra, ingeritque horrendos cibos, a quibus abstinet, fastidio, quod ex iis habet, famem suam vincente. Valerius Flaccus Argon. 11. 'Inferni qualis sub nocte barathri Accubat, attonitum Phlegyan et Thesea juxta, Tisiphone, sævasque dapes et pocula libat Tormenti genus, et nigris amplectitur hydris.' Unde Jejunus dicitur.

716 Memor hospitii] Hoc dicit propter Crotopum regem Argorum, qui Apollinem benigne hospitio receperat, post Pythonis cædem, eumque expiaverat, ut vidimus supra. Junonia] Quia Argi erant in tutela Junonis, ut vidimus supra.

717 Dexter] Id est, propitius. Noster, Pictate Abascantii: 'Sed meliore via dextros tua vota marito Promeruere Deos.' Seu te roseum Titana vocari gentis Achæmeniæ ritu] Apollo, qui et Sol, pro diversis nationibus

varia habebat nomina. Apud Achæmenios, ut vult noster, vocabatur Roseus Titan, quæ tamen vocabula potius redolent Græcam originem, quam Persicam, nec in ullo alio anetore sic apud Persas appellatum solem memini me legisse. Achæmenii autem erant Persiæ populi anctore Stcphano, hoc nomen sortiti ab Achæmene antiquo rege. Posset etiam hic intelligi peculiaris familia regum, teste Herodoto, (gens enim et popnlum et familiam significat,) quæ proprio sibi ritu colebat solem. Cuius vocis, Achæmeniæ scilicet, Scaliger etymologiam deducit ab Omano seu Amano: Omanus vero, sen Amanus, Sol erat apud Persas, ut Anaitis Luna, quæ cum Venere et Diana confunditur. Quin et Hamanim Hebraice sunt πυραιθεία, de quibus sacra scriptura.

718 Seu præstat Osyrin Frugiferum]
Tradit enim ex Diodoro Siculo Eusebins in de præparatione Evangelica,
Ægyptios primos hominum, motus
ordinenque cælestium corporum observasse, Solem et Lunam Deos putasse, solem quidem Osyrin, lunam
vero Isidem vocasse, a proprietate

Frugiferum, seu Persei sub rupibus antri Indignata sequi-torquentem cornua Mitram.

720

Achamenii, seu facundum Osyrin, seu Mithram comprimentem sub cautibus Persica caverna cornua reluctantis tauri.

NOTÆ

quadam inditis ipsis nominibus. Alii tamen contendunt Ægyptios sub hoc nomine Nilum coluisse. Osvris autem secundum fabulas fuit Jovis ex Niobe Phoroneo prognata filius, cui successit in regnum Argorum: cupiditate autem gloriæ adipiscendæ ductus, Ægialo fratri regno Argorum tradito, ipse in Ægyptum navigavit. Subacta vero regione, ac Iside Inachi filia uxore ducta, ibi fixit sedes suas: et cum ille Ægyptios multas artes, ut agriculturam, modumque colendæ vitis, aliasque docuisset, illa vero literas, Ægyptii memores tot beneficiorum eis post mortem divinos honores reddiderunt. Cum autem Osyris subito disparuisset, (occisus enim clam fuerat a Sitiphone Ægyptio, vel a Typhone fratre, ut alii tradunt,) Isis, mutata veste tonsisque capillis, non finem illins quærendi fecit, donec tandem ejus corpus in multas partes laceratum invenit apud Phialam, inventumque humari curavit in insula Abato. Cumque non multo post bos eximia specie in Ægypto visus fuisset, Ægyptii eum putarunt esse Osyrin, colueruntque ut Deum, et Apim nuncupaverunt.

719 Seu Persei sub rupibus antri In-

dignata segui torquentem cornua Mitram] Ordo constructionis: Seu præstat appellari Mitram torquentem cornua indignata sequi. Constat enim apud omnes scriptores, si unum Strabonem excipias, Persas credidisse unum solum Deum, et hunc esse solem, Mitramque vocasse. Certe illa vox Mitra seu Miter supremum ac summum significat apud hodiernos Persas. Erat autem hujus Dei simulacrum vultu leonis, cum tiara prisci habitus, utraque manu cornua reluctantis tauri, unde indignata sequi Nostro, comprimens. Et Persæ illud colebant in antro quodam Persidis, auctore Lactantio veteri Papinii interprete ad hunc locum; qui hujusce rei rationem, seu Mythologiam, hic fuse ac prolixe explicat. Meminit et Mitræ Martianus Capella lib. III. 'Te Serapin Nilus, Memphis veneratur Osyrin, Dissona sacra Mitram.' Meminit et Tertullianus lib. 1. adversus Marcionem, et libr. de Præscriptionibus, et de Corona Militis, et S. Hieronymus Ep. ad Lætam. Qui plura desiderat consulat Macrobium, Suidam, Curtium, Procopium, et Strabouem.

P. PAPINII STATII THEBAIDOS

LIBER II.

ARGUMENTUM.

MERCURIUS jussu Jovis extractum Inferis Lainm noctu Thebas perducit. Laius induto Tiresiæ vatis Thebani vultu, sumtisque ejus insignibus, Eteocli dormienti in somnis apparet. Nuptias Polynicis ei nuntiat : illum apparatus facere, quibus ipsum aggrediatur, et solio regio deturbet : mentem Deorum esse, at ipse regnum Thebanum retineat, et fratrem illud repetentem armis repellat. Quibus dictis, falsus Tiresias se prodit avum Laium, et patens vulnus, quo perierat, detegit. Horrenda hac imagine Eteocles excitatus, acrioribus odiis in fratrem accenditur. Interim Adrastus, non dubitans, quin Polynices et Tydeus essent ii, quos fata ipsi generos destinabant, filias illis despondet, Polynici Argiam, Tydeo Deipylen, seque eos in patriam reducturum, ac in solio paterno collocaturum promittit. Nuptiæ magnifice celebrantur. Quædam prodigia lætitiam publicam turbant. Nec mirum: Argia celebre illud et exitiosum monile Harmoniæ gerebat. Vix peractis nuptiarum solennibus, Polynices desiderio obtinendi regni Aagrans, Adrastum et Tydenm convenit, cum eis de modis quibus illud adipisceretur deliberaturus. Diu consultant. Tandem fidem fratris tentare placuit, et legatum mittere, qui regnum repetat. Tydens legatione suscepta Thebas pervenit, et ab Eteocle verbis asperis regnum reposcit. Eteocles ferocius respondet, se principatum conservaturum, quem et fortuna et ætatis privilegium sibi dederant. Tydeus irritatus minas jactat, se recuperaturos armis, quod jure non poterant, ac pra ceps aula egreditur. Eteocles lectissimam quinquaginta juvenum manum via breviore Tydeum antecedere jubet, faucesque angustas, qua ei transeundum erat, insidere, ac eum obtruncare. Tydeus singulari corporis robore et animi magnitudine fundit omnes et interficit, uno excepto, cui pepercit, ut turpis et ignavæ expeditionis eventum Eteocli referret. Tydens victoria elatus, redire Thebas, seque regi ac civibus consternatis ostentare, animo proponebat. Minerva flagrantem retinet, monens secundis in rebus fortunz moderandum. Meritas igitur Deze grates de suo patrocinio persoluturus, superbum tropa um ex armis spoliisque jacentium in ejus honorem erigit: et hymno, quo laudes illius celebrabat, cantato, eique promissis in urbe Pleurone magnificis templis, Argos revertitur.

Interea gelidis Maia satus aliger umbris Jussa gerens magni remeat Jovis: undique pigræ Ire vetant nubes, et turbidus implicat aër:

Alatus interea Maiæ filius, mandata portans summi Jovis, redit e frigidis Inferis. Immobiles undique nubes impediunt eum progredi, et caliginosus aër involvit: nec

Hujus libri Argumentum quod sequitur præbent optimæ Barthii membranæ, alii codd. ejusdem, Put. nans Behot. Lactantius aliique Glossographi, cum edd. Rom. Venett. Lindenbrog. Cruc. et Barth.

At Maia genitus superas remeabat ad auras, Excitusque Erebo jam sævus Laius ibut, Tiresiæ vultum in somnis mentitus et ora, Armari in fratrem dirum Etheocla perurget: Perfossumque senis jugulum faciemque recludit. Moxque suas thalamis natas sociavit Adrustus: Deipylen Tydei Argiam Polynicis anati. Sed cupidus regni fortem Cadmeius heros Tydea legatum mittit, qui fædera fratrem Posceret imperii: ille suæ non immemor iræ, Quinquaginta viros legatum obsidere jussit, Quos stravit telis, victor patriamque recisit.

Versu 2. Barthii membranæ optimæ: jam serriens. Versu 4. idem liber: crudelem Eteocla; et sic legi jussit Barthius. Vers. 8. Hinc cupidus eædem membranæ, quod probat Barthius; alius codex ejusdem: Set cupidus. Vers. 9. 10. liber optimus: qui fædere fratrem Posceret imperium. Ultimus versus non comparet in membranis Barthii; sed ejus vicem supplet alius, scilicet: Ille omnes perimit sine Mæone. Pallada laudat. Nullum Argumentum habent Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Amstel. Gronov. Vecn. et Delph.

NOTE

- 1 Gelidis] Quicquid morti ascribitur, ascribitur etiam Inferistanquam propriæ mortis sedi, ut frigus, silentium, perpetuæ tenebræ, &c. Maia satus] Mercurius Maiæ filius. Aliger] Ob talaria. Vide superiori libro vs. 301. Umbris] Umbræ proprie sunt simulacra mortuorum. Hie pro umbrærum loco accipiuntur.
- 2 Jussa gerens magni Jovis] Jussus enim fuerat Mercurius, ut vidimus
- libro superiori, descendere in Inferos, extractumque Laium perducere ad Eteoclem, cum mandatis, ut regnum repetenti fratri non restitueret. Pigræ] Quia ob spissitudinem non movebantur.
- 3 Nubes] Inferi habebaut suum aërem, sed caliginosum, suas nubes, suos amnes, lucos, regiones, &c. Turbidus] Apud Inferos enim aër turbidus densusque.

Nec Zephyri rapuere gradum, sed fœda silentis
Aura poli. Styx inde novem circumflua campis,
Hine objecta vias torrentum incendia cludunt.
Pone senex trepida succedit Laius umbra
Vulnere tardus adhuc: capulo nam largius illi
Transabiit costas cognatis ictibus ensis
Impius, et primas Furiarum pertulit iras.
It tamen, et medica firmat vestigia virga.
Tum steriles luci, possessaque Manibus arva,
Et ferrugineum nemus adstupet, ipsaque tellus

venti acceleraverunt gressus ejus, sed sordida aura muti cæli. Inde Styx novies campis circumfusa; hinc oppositi flurii ardentes ei obsepiunt iter. Longævus Laius retro sequitur trementi simulacro, incedens adhuc lento gradu, ob plagam; nam impius gludius adactus consanguinea manu transfixit illi costas capulo latius, et intulit primos ictus furoris filii. Vadit tamen, et sustentat gressus adjutori

4' Distinctio robusta ponenda est post vocem gradum; sequentia enim omnia uno protelo colærunt usque ad illud: Pone senex. In optimo scripto expositio est: 'Sicut veniendo eum deportaverant.' Barth.—8' Lectionem incertam faciant expositiones Lutatii, quibus capulotenus exponendum proponitur, et vero etiam exponitur. Sed vulgata est in omnibus libris.' Idem.—

NOTÆ

4 Zephyri] Venti, qui vere flare incipiunt, Favonii Latinis dicti. Hic pro quibuslibet ventis sumuntur. Silentis] Poëtæ vocant Inferos, 'silentia Lethes regna,' 'loca silentia.'

5 Poli] Polus hic aërem significat. Styx inde novem circumflua campis] Imitatio Virgiliana Georg. IV. 'Et novies Styx circumfusa coëreet.' Styx fluvius Inferorum, ut jam diximus.

6 Torrentum incendia] Pro, torrentes accensi. Et intelligit Phlegethontem, seu Pyriphlegethontem Inferorum fluvium, qui volvit fluctus ardentes. Virgilius Æn. vi. 'Quæ rapidus flammis ambit torrentibus amnis Tartareus Phlegethon, torquetque sonantia saxa.'

7 Trepida] Vel quia senex, vel quia nesciebat ad quos usus evocabatur ex Inferis.

9 Cognatis ictibus] Quod a proprio filio inflictis. Œdipus enim patrem interfecerat, ut diximus.

10 Impius] Eadem ratione, quia a filio adactus. Et primas Furiarum pertulit iras] Refert Lactantius τb pertulit ad Lainm; quasi Laius regeret τb pertulit; et explicat: 'Exordium furoris filii pater pertulit primus,' &c. Sed referri debet ad τb ensis, qui pertulit Laio primas iras Furiarum filii sui.

11 Et medica firmat vestigia virga] Virg. Æn. 111. 'Trunca manum pinus regit et vestigia firmat.' Lucanus lib. Iv. 'Dum labat, et fixo firmat vestigia thyrso.' Emendat autem Guyetus media vel modica. Nam quod liic Lactantius de caduceo Mercurii intelligit, ipsi non placet. Medica taunen sumi posset pro adjutrici, vel sustentatrici, si dici potest, latiori verbi 'mederi' significatu.

Miratur patuisse retro, nec livida tabes
Invidiæ, functis quanquam et jam lumine cassis,
Defuit: unus ubi ante alios, cui læva voluntas
Semper, et ad Superos hinc est gravis exitus, ævi
Insultare malis, rebusque ægrescere lætis:
Vade, ait, o felix, quoscumque vocaris in usus,
Seu Jovis imperio, seu major adegit Erinnys

20

baculo. Tum infæcundæ sylvæ, et campi habitati ab umbris, et horridus lucus mirantur, ipsaque terra stupet retro patuisse. Lividum vitium invidiæ adhæsit etiam mortuis, et jam privatis luce. Ibi unus præ aliis, cui semper pravus affectus fuerat, (hine exitus Laii ad Superos ei est acerbus,) gaudere rebus hominum adversis, ac angi prosperis: I, inquit, fortunate, ad quæcumque exciris obsequia, seu jussu

15 Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. quanquam functis et lumine cassis; Dan. Put. Petav. et Behot. functis guanquam et lumine cassis; et sic edidit Lindenbrog. Lectionem nostram testantur optimæ Barthii membranæ, Taurin. Petrens. et Burm.—16. 17 'Perperam hæc difficilia putat, et sine libris pro depositis habet Bernartius; neque capere potuit Joannes Barclains.' Barth. Sam. Petitus Miscell. lib. 111. cap. 12. legit: cui læva voluntas Semper, (et ad Superos hinc est gravis exitus,) ævi, &c. Taurin. Burm. Cantab. Petrens. Belot. Dan. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Barthiani, Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. et Amstel. et ad Superos (hinc et gravis exitus æri) &c. Lectio nostra est ex

NOTÆ

12 Steriles luci] Quia nihil gignitur in Inferis.

14 Patuisse retro] Rarissime enim id accidebat.

15 Lumine cassis] Lumine privatis, id est, mortuis. Virgil. Æn. 11. 'Nunc cassum lumine lugent.'

17 Et ad Superos hinc est gravis exitus, αvi] Hic locus omnium interpretum ingenia exercuit: quorum sententias referre nimis longum esset. Samuel Petitus Miscel. lib. 111. cap. 12. scopum solus mihi attigisse cum τῶ malis versus sequentis. Deinde parenthesi includit has voces (ct ad Superos hinc est gravis exitus) et dicit inter mortuos unum fuisse, qui dum vivebat, solebat insultare malis τῶν συγχρόνων, id est, quod appellat

Poëta insultare malis ævi, et ægrescere, si quid læti illis accideret; atque hinc erat, quod graviter ferebat Lainm ad Superos redire, quod Papinius dixit et ad Superos hinc est gravis exitus. Laii exitus misero illi gravis erat propter innatam invidiam, et sua certe oratione expressa sequentibus versibus testatur hic invidus ægrescere se lætis Laii rebus, et malis gaudere: 'Heu dulces visure polos, solemque relictum, Et virides terras et puros fontibus amnes; Tristior has iterum tamen intrature tenebras.'

20 Major Erinnys] Id est, 'Eumenidum antiquissima,' nt dicit Noster Theb. v11. Non enim Furiæ uno eodemque partu editæ. Nec τδ mujor hic de potentia supra alias intelligendum est, sed de ætate.

Ire diem contra, seu te furiata sacerdos
Thessalis arcano jubet emigrare sepulcro,
Heu dulces visure polos, solemque relictum,
Et virides terras, et puros fontibus amnes;
Tristior has iterum tamen intrature tenebras.

Illos ut cæco recubans in limine sensit
Cerberus, atque omnes capitum surrexit hiatus;
Sævus et intranti populo: jam nigra tumebat
Colla minax, jam sparsa solo turbaverat ossa:
Ni Deus horrentem Lethæo vimine mulcens
Ferrea tergemino domuisset lumina somno.

Jovis, seu vetustior furia impulit te tendere adversus diem, seu te rabida saga Thessalis imperat exire ex secreto tumulo, heu aspecture blandos cælos, et solem, quem deserveras, virentiaque prata, ac flurios fluentes claris aquis; mæstior tamen rursus subiture hancee caliginem. Cum Cerberus jacens in obscuris foribus hos sensit, sustulit cunctos hiatus capitum suorum, immitis etiam vulgo ingredienti. Jam minitabundus inflabut nigram cervicem; jum permiseuerat effusa humi ossa: nisi Deus tangens horrentem somnifera virga, subegisset diros ejus oculos triplici

emendatione Gronovii.—24 Nonnulli legere malint: Et virides terras, purosque e fontibus amnes; sed vulgatam testantur omnes codd. et edd. vett.—27 Unus Behot. atque omnis.—28. 29 Idem codex hoc ordine: jam colla tumebat Nigra minax.—30. 31 Gronovius in Obss. lib. 11. cap. 1. legit: Ni Deus hor-

.,,,,,,,,,,

NOTÆ

22 Thessalis areano jubet emigrare sepulcro] Sagæ enim νεκρομαντεία mortuos ex Inferis evocare ereditæ. Thessalis] Quia Thessalæ mulieres infamia magiæ exercendæ flagrabant.

23 Heu] Interjectio dolentis, sen invidentis alienis bonis.

24 Et virides terras, et puros fontibus amnes] Quia apud Inferos steriles terræ, et cœnosi şen turbidi fluvii.

25 Tristior] Non tantum enim gaudemus in fruendis bonis, quantum dolemus, cum his privamur.

27 Ccrbcrus] Cerberus canis triceps, quem ad Inferorum portam excubare veteres credebant: unde janitor Inferorum dicitur. Capitum] Tria enim capita habebat Cerberus.

Hesiodus ei quinquaginta tribuit capita: alii centum; unde Horatio Centiceps' 11. Od. 13. Hiutus] Et ad ipsius canis capita referendum est, ct ad serpentinm, quæ caput ejus muniebant: pro villis enim angues e capite ejus pendebant.

28 Sævus et intranti populo] Ut exprimeret scritatem in exeuntes, addidit, Sævus et intranti populo. Nam intrantes adulari solet.

30 Lethao] Bene Lethao, quia somnum conciliando oblivionem rerum inducit. $\Lambda \eta \theta \eta$ enim Graeis oblivio.

31 Tergemino] Quia tria capita Cerberi sopienda erant. Est locus Inachiæ, dixerunt Tænara gentes,
Qua formidatum Maleæ spumantis in auras
It caput, et nullos admittit culmine visus.
Stat sublimis apex, ventosque imbresque serenus
Despicit, et tantum fessis insiditur astris.
Illic exhausti posuere cubilia venti:
Fulminibusque iter est: medium cava nubila montis
Insumsere latus: summos nec præpetis alæ

35

sopore. Est locus, quem accolæ Inachii appellarunt Tænara, qua timendus vertex spumosæ Maleæ exporrigitur in cælum, et effugit altitudine sua omnem oculorum obtutum. Erigitur celsum illud jugum, et serenum cernit infra ventos, et pluvius, et tantum sedem præbet futigutis sideribus. Illic fessi venti stravenut lectos suos, et illuc fulmina conantur ire. Cavæ nubes occupavere medium latus montis, nec

......

rentem divino vimine mulcens Languida tergemino, &c.-32 'Distinguenda hæc sunt ita: Est locus, Inuchiæ dixerunt Tænara gentes, etiam in curiosorum hominum editionibus male accepta: quos tamen tam claræ rei Aldina aliæque, (sc. Gryph. Colin. Basil. Lindenbrog. et Cruc.) ipsis fere contemtæ, editiones monere debebant.' Burth. Nostram interpunctionem dant Gevartins, qui primus mutavit, Grasser. Dan. Heins. Gronov. Veen. et Delph.—37 Hic et tres sequentes versus desiderantur in Dan. Put. Behot. aliisque nonnullis codd. idcoque diversis characteribus edidere Lindenbrogius et Crucens. Illos tamen exhibent Taurin. Petrens. Burm. Buslid. Laug. Laur. Lipsian. alii Grasseriani, optimæ Barthii membranæ, duo alii Barth. cum edd. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Grasser. Gevart. Amstel. Gronov, Barth. Veen. et Delph. Papinianos prorsus putat Barthius, sed aliter ordinandos, hoc modo: 43. 44. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 45. &c.—39 Insidere latus Taurin. voluit, Insedere. 'Inepte aliqui ex nostris codd. Insedere, cum id verbum

NOTÆ

32 Est locus] Descriptio hie Tænari, qua aditus ad Inferos patebat, ac Maleæ promontorii. Inachia Hie Lacænæ: quia Tænarus erat in Laconia, non in Argolide. Tænara Vide superiori lib. vs. 96.

33 Formidatum] Ob naufragia ibi frequentia. Maleæ] Malea promontorium Laconiæ naufragiis infame. Vide Theb. 1. 100.

34 Et nullos admittit culmine visus] Ob altitudinem scilicet.

35 Stat sublimis apex] Guyetus hunc versum et sequentem supposititios judicat, licet optimi sint. Apex] Maleæ scilicet. Serenus] Quia nubes exsuperat, et infra se despicit.

36 El tantum fessis insiditur astris] Vult tantam esse hujusce promontorii altitudinem, ut super hoc astra cursu fatigata sedem capiant, ut requiescant.

37 Illic exhausti posuere cubilia venti] Tanta altitudo est, ut venti, ubi illo pervenerint, considant, ac exhauriautur. Ceterum hic versus et decem sequentes contra mentem auctoris inculcati Guyeto videntur. Notat quatuor primos charactere diverso editos fuisse in Editione Blasii, et ultimos non onni suspicione vacare, quanquam mali non sint.

38 Fulminibusque iter est] Quia fulmina edita loca ut plurimum petunt. Plausus adit colles, nec runca tonitrua pulsant.

Ast ubi prona dies, longos super æquora fines
Exigit, atque ingens medio natat umbra profundo.
Interiore sinu frangentia littora curvat
Tænaros, expositos non audax scandere fluctus.
Illic Ægæo Neptunus gurgite fessos
In portum deducit equos: prior haurit arenas

clangor velocis pennæ attingit supremos tumulos, nec sonora tonitrua eos feriunt. Tenarus sinuat elisas ripas interiore anfractu, non audens exsuperare evectas undas. Sed ubi lux inclinata projicit super mare longos montis limites, et magna umbra fluitat in medio ponto; illic Neptunus appulit ad portum equos fatigatos mari Æ-

.....

jam sit positum vs. 36.' Barth.—41 'Atque ubi in optimis et fidelissimis membranis: in aliis et vulgo Ast ubi, quod præ illo ideo aspernamur, quod narrationem diducat sejungatque magis quam deceat.' Idem. longos fines Barthio suspectum; nihil tamen mutant codd.—43 Idem Barthius conj. frangens sua littora. Hunc vero et sequentem versum collocat post vs. 36. Vide supra ad vs. 37.—44 Optimæ Barthii membranæ, Tænarus expositos non audens; et sic etiam Buslid. Laur. et edd. vett. Tænaros expositos non audex Petrens. Behot. alii; quam lectionem probat N. Heins. ad Ovid. Met. 11. 406. Vide Burm. ad Ovid. Art. 1. 608. audens præterea exhibent codd. Burm. audex Dan. Petav. Put. Lipsian. et Lang. ausus Taurin. et nonnulli codd. Linden-

NOTÆ

41 Ast ubi prona dies] Credo lune versum sequentemque transpositos, et duos sequentes in horum locum transponendos. Quod secutus sum in interpretatione, at mili melius visum est. Totus hic igitur locus sic ponendus est et legendus : Nec rauca tonitrua pulsant. Interiore sinu frangentia littora curvat Tanarus, expositos non audax scandere fluctus. Ast ubi prona dies longos super æquora fines Exigit, atque ingens medio natat umbra profundo: Ittic Ægæo Neptunus, &c. Frangentia] Supple, fluctus illisos. Vel passive potest usurpari, id est, fracta, ab illisis scilicet fluctibus. Quod frequens optimis scriptoribus. Sie Livio 'res eorum auxit,' pro aucta est. Velleio ' tempestas sedavit,' pro sedata est. Catoni 'iræ leniunt, 'pro leniuntur. Tanarus] Vide supra. Expositos non audax scandere fluctus] Quia scilicet dum ad Tæna-

rum alliduntur fluctus, altissime ascendunt. Non audax In optimo codice repertum est, non audens. Quod et Lactantins et glossæ agnoscunt. Ast ubi prona dies, &c.] Similis locus Surrentino: ' Cum jam fessa dies, et in æquora montis opaci Umbra cadit, vitreoque natant prætoria ponto.' Longos fines | Longas umbras: appetente enim nocte umbræ longissimæ. Medio profundo] Hinc summam altitudinem Tænari conjicimus, cum umbra ejus in medium usque pontum protendatur. Umbra] Tænari. Illic Ægæo Neptunus, &c.] Hoc dieit, quia in loco illo erat templum Neptuni άσφαλίου, id est, tutelaris, quod illi erectum erat, ut tutela sua protegeret nantas præternavigantes Maleam; nam ad hoc promontorium periculosa erat navigatio, ut jam diximus. Ægæo] Vide sup. lib. vs. 701.

46 In portum deducit equos] Cur-

Ungula; postremi solvuntur in æquora pisces.

Hoc (ut fama) loco pallentes devius umbras

Trames agit, nigrique Jovis vacua atria ditat

Mortibus: Arcadii perhibent si vera coloni, 50

Stridor ibi, et gemitus pænarum, atroque tumultu

Fervet ager: sæpe Eumenidum vocesque, manusque,
In medium sonuere diem, letique triformis

Janitor agricolas campis auditus abegit.

Hac et tunc fusca volucer Deus obsitus umbra 55

Exsilit ad Superos, infernaque nubila vultu

Discutit, et vivis afflatibus ora serenat.

gæo: priores eorum ungulæ fodiunt arenas, posteriores intra mare desinunt in caudas piscium. Devius callis (ut fertur) ducit per hunc locum pallidos mancs, et locupletat mortuis inanem regiam atri Jovis. Si incolæ Arcades referunt vera, fremitus, ac suspiria nocentium ibi exaudiuntur, et campus repletur horrendo strepitu. Sæpe clamores et verbera furiarum crepuevunt usque in medium diem, et triceps ostiarius mortis latratu fugavit cultores ex agris. Illac tunc alatus Deus circumdatus nigro nimbo evolavit ad superus auras, et disjecit e vultu suo caliginem Tartaream, et recreat faciem vitali aura. Inde sub tempus apparentis Arcturi, et

brogii.—47 Optimus liber Barthii et Taurin. in æquore.—48 Behot. pallentis; et sic Dan. et Put.—49 Limes agit optimæ Barthii membranæ; quod ille non improbat. Put. et Dan. atria ditant.—50 Manibus pro Mortibus Glossator priscus.—55 Hac et tum Behot.—59 Nonnulli codd. populosque volat.—61

....

NOTÆ

rum tribuunt Poëtæ Neptuno equis tractum, quorum priores pedes erant equini, posteriores solvebantur in caudam piscis: Hippocampi vocabantur. Haurit] Hic 'haurire' significat fodere, eademque est significatio, quæ hoc loco 'latus haurit apertum,' id est, perforat, confodit.

47 Postremi pisces] Id est, posteriores pedes solvebantur in candam

piscis.

48 Hoc (ut fuma) loco pallentes decius umbras Trames agit] In Tænaro enim erat ingens specus, cujus vastus hiatus, teterrimus odor, auditi ingentes strepitus locum Poëtis dedere fingendi patere hie aditum ad Inferos. Devius] Quod sit vivis devius. 49 Nigrique Jovis] Plutonis.

50 Arcadii coloni] Ex hoc loco discimus Tænarum inhabitari ab Arcadibus: nisi Arcadii hic positi pro Peloponnesiis, seu potius Laconibus, qui Arcadibus finitimi erant.

51 Gemitus pænarum] Id est, no-

centium pænas solventium.

52 Voccsque] Quibus nocentes cruciant. Manusque] Id est, flagella, quæ in manibus tenent, et quibus nocentes percutiunt.

53 Sonuere] Cum inentiuntur. Letique] Hie letum seu mors significat Inferos. Triformis Janitor] Cerberus, quia habebat tria capita.

55 Volucer Deus] Merenrins.

57 Vivis afflatibus] Id est, afflatu vitalis auræ.

Inde per Arcturum, mediæque silentia Lunæ,
Arva super populosque meat. Sopor obvius illi
Noctis agebat equos, trepidusque assurgit honori
Numinis, et recto decedit limite cœli.
Inferior volat umbra Deo, præreptaque noscit
Sidera, principiumque sui: jamque ardua Cyrrhæ,

60

sub mediam noctem, quo tunc omnia tacent, transit super urbes et campos. Somnus, qui ducebat currum noctis, occurrit illi, et festinus honorifice assurgit Deo, et divertit cali recta via. Simulacrum Laii volat infra numen, et agnoscit astra sibi ablata, et originem sui. Et jam infra aspicit montes Cyrrhæ, et Phocida fædatam

Vetus Scholiastes notat in aliis scriptum esse: et recto discedit.—62 Inferior meut Put. et optimæ Barthii membranæ, in quibus etiam: præreptaque nescit.
—63 'Omnes optimæ mediæque notæ libri veteres sui agnoscunt, quibus

NOTÆ

58 Inde per Arcturum] Hunc locum sic interpretatur Jan. Parrhasius Ep. 1. Evolavit, inquit, Mercurius a spiraculo Ditis, ipsogne Tænaro circiter secundam vigiliam, nocte scilicet intempesta. Bootes enim, inter cujus crura micat Arcturus, stella primæ magnitudinis, (cum Manilius in pectore Boota, Theon in medio cingulo collocat,) sub casdem noctis horas incipit apparere, et ante crepusculum matutinum desinit. Qui suspicantur iter a Mercurio factum per 'arcticum circulum,' (sub quo Ciates Tartarum statuit,) indeque per Lunæ globum (quem silentem a Papinio dietum volunt, eo quod umbrarum silentium sedes est, aut quod infimus orbis lunæ gravissimo sono movetur, ut est apud Ciceronem,) obscuritatem in re clara affectant. Ut enim verum sit in luna esse sedes alias, fluviosque et quæcumque in terra sunt, (ut Anaxagoras opinatus est et Achilles Arati interpres refert,) ipse Mercurius ex instituto terræ propius volat, ut Æncid. IV. cecinit Poëta: 'Hic primum paribus nitens Cyllenius alis Constitit, hinc toto præceps se corpore ad undas Misit, avi similis, quæ circum littora, circum Piscosos scopulos, humilis volat æquora juxta.' Ac, ut novo exemplo nunc demum Mercurius arva super populosque lunæ volet, umbra certe Laii agere tam sublimem cursum non debet, nt orbem Lunæ piorum Manibus assignatum transgressa, divina atque æterna, præsertim diversissime a destinato cursu, dira contagione polluat. Hactenus Parrhasius. Mediæ silentia Lunæ] Mediam noctem et intempestam designat, quia tunc omnia sllent sive tacent. Ex quo, Orpheo luna ήσυχία χαίρουσα, id est, silentio gaudens, dicitur. Et Varro Macrobiusque ac Censorinus hinc appellatum, 'conticinium' docent.

59 Sopor obvius illi Noctis agebut equos] Fabulantur Poëtæ somnum, seu soporem, ducere rhedam noctis seu Lunæ.

60 Honori Numinis, et recto decedit limite cαti] Tangit morem, quo apud Romanos privati, minoresque magistratus majoribus assurgerent, et de via decederent.

62 Umbra] Laii. Præreptaque noscit Sidera] Non enim naturæ lege,

Pollutamque suo despectat Phocida busto. Ventum erat ad Thebas: gemuit prope limina nati 65 Laius, et notos cunctatur inire penates. Ut vero excelsis suamet juga nixa columnis Vidit, et infectos etiamnum sanguine currus. Pæne retro turbatus abit: nec summa Tonantis Jussa, nec Arcadiæ retinent spiramina virgæ. Et tunc forte dies noto signata Tonantis

70

rogo suo. Accesserant Thebas. Laius suspirarit prope fores filii, et dubitat subire notos lares. Cum autem aspexit sua tecta fulta altis columnis, et currus adhuc etiam contaminatos suo cruore, consternatus fere retrocessit; nec suprema Jovis mandatu, nec offlatus caducei Arcadii eum retinent. Et tune forte dies celebris

consentientibus contrarie nulla nos necessitas cogit.' Barth, sui habent etiam Put. Dan. Behot. Petrens. Taurin, Burm. Laur. Lang. et Buslid. cum edd. Grasser. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. suum Petav. Lipsian, Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Lindenbrog. ct Cruc .- 67 Behot. excelsis sedem et juga.-68 In codem codice: etium nunc.-69 Taurin, tunc summa .- 72 In nno codice Barthii, prærepti. In optimis membranis ejusdem: tener Euchie.-74 Nonnulli codd. certatim ducere. Vide Dan. Heinsium ad

NOTÆ

sed ferro vita privatus fuerat.

63 Principiumque sui] Quædam editiones habent suum, sed legendum est sui, ex optimis membranis. Tangit antem opinionem quorundam Stoicorum, qui animum originem habere ex cœlo, ex æterno illo igne, e siderum natura crediderunt. Seneca ad Helviam cap. 6. 'Animus, si primam ejus originem aspexeris, non est ex terreno gravique concretus corpore: ex illo cœlesti spiritu descendit.' Quin ab ipso Deo originem habere arbitrati sunt. Epictetus: Αί ψυχαί μέν ούτως είσιν ένδεδεμέναι, και συναφείς τῷ θεῷ, ἄτε αὐτοῦ μόρια οἶσαι, καὶ ἀποσπάσματα. Animæ illigatæ et conjunctæ sunt Deo, ut particulæ ejus sint, et decerptu. Horatius II. Sat. 2. 'Atque affigit humo divina: particulam anræ.' Cyrrha Cyrrha urbs Phocidis, et navale Delphorum.

61 Phocida] Phocis regio Gracia,

adjacens sinui Crissæo. Vide lib. superiori vs. 64. Busto | Quia Laius in Phocide fuerat ab Œdipo occisus, ejusque corpus crematum, ac sepulcro conditum. Bustum proprie significat locum in quo corpus alicujus crematum fuit. Significat et sepul-

65 Nati] Œdipi.

68 Infectos etiumnum sanguine eurrus] Supple, sno. Quia occisus fuit, dum eurra veheretar per Phocidem.

69 Pane retro] Quia, ait Lactantius, ut fama est, umbra timet que passa est.

70 Arcadiæ virgæ] Caducei Mercurii Arcadis.

71 Et tunc forte dies, &c.] Dicit Thebanos, die præcedente noctem, qua Thebas pervenerunt Mercurius et Lains, celebrasse festum in honorem natalis Bacchi. Noto signata Tonantis Fulmine | Tangit fabulam,

Delph. et Var. Clas. Stat.

2 Y

Fulmine, prærupti cum te, tener Evie, partus
Transmisere patri. Tyriis ea causa colonis
Insomnem ludo certatim educere noctem
Suascrat: effusi passim per tecta, per agros,
Serta inter vacuosque mero crateras, anhelum
Proflabant sub luce Deum: tum plurima buxus,
Æraque taurinos sonitu vincentia pulsus.
Ipse etiam gaudens nemorosa per avia sanas
Impulerat matres Baccho meliore Cithæron.

75

80

noto Jovis fulmine advencrat, cum immaturus partus transtulit te, tener Bacche, in femur patris. Ea ratio induxerat Tyrios accolas, ut certatim agerent ludo insomnem noctem. Dispersi passim per domos et per campos efflabant vinum anhelo pectore ad multum diei, inter coronas, ct vacua vino pocula. Tum multæ tibiæ, et cymbala ærca, tinnitu superantia sonitum tympanorum, ex taurorum pellibus confectorum, exaudiebantur. Ipse ctiam lætus Cithæron egerat matronas mente compotes innocentiori Bacchi instinctu, per tramites sylvarum. Ut cum Thraces celeri

....

Claudian. III. Cons. Honor. 48. et sic in Put. pro v. 1.-77 Perflabant Tau-

NOTÆ

qua dicitur Semele arsisse fulmine Jovis, cujus proprium epithetum Tonans.

72 Prærupti cum te, tener Evie, partus Transmisere patri] Respicit fabulam, qua dicitur Bacchus extractus ex utero conflagrantis matris Semeles, et insertus in femur Jovis, nt legitimos menses expleret. Evie] Bacchus, Evan et Evius dictus, quod in ejus sacris læc vox Evoë crebro clamaretur a Bacchantibus. Patri] Jovi.

73 Tyriis colonis] Thebanis, qui Tyriorum colonia erant.

74 Insomnem ludo] Notat Bernartius Poëtam tangere bie non dubie morem priscum, quo pervigilia fiebant in lionorem Deorum.

76 Serta inter] Serta et coronas adhibitas fuisse in conviviis notum ex Scriptoribus. Anhelum Proflabant sub luce Deum] Imitatio Virgiliana En. 1x. 'Toto proflabat pectore somnum.' Et dicit anhelum, quia

ebrii, ut mero stomachum plenum ac gravem habent, non liberam, cum dormiunt, habent respirationem, et spiritum difficulter trahunt: hine anhelant. Deum] Somnum, vel Bacchum sen vinum. Bacchus enim pro vino sumitur, ut omnes sciunt. Sic Theb. v. 'Altaque in mole tapctum Efflantem sonno crescentia vina.'

77 Buxus] Tibiæ ex buxo. Tibiarum enim usus in sacris Bacchi. Theb. v11. 'Et ad inspirata rotari Buxa.'

78 Æraque] Cymbala ærea, quorum et usus in Orgiis. Theb. v. 'Tergaque et æra Dei motas sonucre per auras.' Taurinos pulsus] Tympana ex corio taurino confecta.

80 Baccho meliore Cithæron] Cithæron mons Bæotiæ, in quo Orgia Bacchi celebrati solita. Dicit Baccho meliore, quia tunc temporis Bacchus non amplius impellebat Bacchantes, furore immisso, ad perpetrandas cædes, ut cum Agave in hoc monte

85

Qualia per Rhodopen rapido convivia cœtu
Bistones, aut mediæ ponunt convallibus Ossæ.
Illis semianimum pecus, excussæque leonum
Ore dapes, et lacte novo domuisse cruorem
Luxus: at Ogygii si quando afflavit Iacchi
Sævus odor, tunc saxa manu, tunc pocula pulchrum
Spargere, et immerito sociorum sanguine fuso
Instaurare diem, festasque reponere mensas.
Nox ea, cum tacita volucer Cyllenius aura

conventu agunt epulus in Rhodope, aut in mediis Ossæ convallibus. Illis lautitia est, semivivum pecus, et erepti cibi leonum faucibus, et mollire cruentas dupes novo lucte: sed si aliquando crudelis odor Iacchi Ogygii cuput tentavit, tunc juvat manu jacere lapides, et crateras, ac renovare diem sparso cruore innociorum comitum, et rursus sternere festas mensas. Tulis nox Thebis erat, cum Alcs Cyllenius incidit

....

rin. improbante Burmanno.—81 Put. rabido.—82 In optimo manuscripto Barthii legebatur: convallibus Ee, cui Ossæ suprascriptum.—84 Put. domuisse furorem.—85 Aldd. Colin. Gryph. et Basil. et Ogygii. 'Non fugiet vitum attentum Lectorem; Lipsian. Lang. Laur. et Busild. ab Ogygii; ego ausim præstare verum esse, at Ogygii.' Bern. at Ogygii habent Petrens. Taurin. Behot. Put. Dan. Petav. alii codd. cum edd. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—89 Heinsius legebat: tucita volucer Cyllenius hora, ut nos docuit Burmannuns ad Val. 11.

NOT/E

filium Penthenm discerpsit.

81 Rhodopen] Rhodope mons Thra-

82 Bistones] Thraces a rege Bistone sic dicti. Erant etiam Bistones, gens Thracia. Ossæ] Ossa mons in Thessalia sede Centaurorum notissimus. Hie Poëta in Thracia collocare videtur. Forsan est mons ejusdem nominis in Thracia, de quo tamen silent Scriptores et Geographi.

84 Domuisse cruorem] Id est, carnes cruentas: nam semianimum pecus, et extractas ore leonum dapes comedebant Thraces.

85 Ogygii] Thebani. Iacchi] Iacchus cognomentum Bacchi ἀπὸ τοῦ ἰάκχω, clamo, ululo: quad Orgia Bacchi magnis clamoribus ac ululatibus percreparent. Virgilius Ecl. 111.

'Populus Alcidæ gratissima, vitis Iaccho.' Hic pro vino sumitur, nt apud cundem Virgilium Ecl. vi. 'Hesterno inflatus venas, ut semper, Iaccho.'

86 Særus odor] Quia odor vini eos ad mutuas cædes excitat. Tunc saxa manu] Thraces vinolentiæ deditos fuisse observant Scriptores, et ubi vino incalnerant, solitos procurrere ad arma et in mutuas cædes prorumpere, ut hic notatur. Et Horatius 1. Od. 27. 'Natis in usum lætitiæ scyphis Pugnare Thracum est: tollite barbarum Morem, verecundumque Bacchum Sanguineis prohibete rixis.' Vide et Platonem de Legibus lib. 1.

89 Nox ca] Id est, nox talis erat apud Thebanos, qualis est apud Thraces, dum in Rhodope convivia agunt. Volucer Cyllenius] Mercurius, a CylRegis Echionii stratis allapsus, ubi ingens
Fuderat Assyriis exstructa tapetibus alto
Membra toro. Pro! gnara nihil mortalia fati
Corda sui! capit ille dapes, habet ille soporem.
Tunc senior quæ jussus agit: neu falsa videri
Noctis imago queat, longævi vatis opacos
95
Tiresiæ vultus, vocemque, et vellera nota
Induitur: mansere comæ, propexaque mento

non moto aëre in strata principis Thebani, nbi ille extensus prostraverat artus fultos sublimi tecto, tapetibus Assyriis ernato. Pro! nescia mens hominum sortis suæ! sumit ille cibos, capit ille somnum. Tunc longæus imperata facit, et u visum noctis ranum videri non possit, assumit tenebrosam faciem, et vocem, ac solitas viltas lancas senioris auguris Tiresiæ: remansere crines, et promissa mento cana

NOTE

lene monte Arcadiæ sic dictus, in quo eum peperit mater Maia. Volucer Ob talaria, ut jam diximus.

90 Regis Echionii] Eteoclis, Echionii vocati ab Echione, qui post Cadmum tenuit Thebanum imperium.

91 Asseriis tapetibus Tapetes enim optimi ex Assyria et Babylone afferebantur. Notum est Babylonis artificium in stragulis tapetibus, et id genus ahis, ex Plinio lib. viii. cap. Hine 'pictura Babylonica' Apuleio Florid. 11. dicitur, ob diversos colores illis operibus intexi solitos. Assyria autem regio Asiae Majoris, quam Ptolemæns ab Orth Mediæ parte finit, ob Occasu, Mesopotamia, a Septemtrione, parte Minoris Armenia, juxta Niphatem montem. Plinius vero lib. v. cap. 12. Assyriam facit Syriæ partem, quæ postea vocata fuit Adiabene. Strabo autem longius Assyriam extendit, eo nomine comprehendens Babylaniam, et maximam circumjaccutium regionum partem. Graci et Latini Scriptores confiderant Assyriam Syriamque, Assyrios Syriosque, ut videre est apud Herodotum, Justimum, et Ciceronem multis in locis.

92 Pro! gnara nihil mortalia fati Corda sui] Exclamatio similis huic apud Virgilium Æn. x. 'Nescia mens hominum fati, sortisque futuræ!'

93 Capit ille dapes] Si sciret imminentia sibi mala, non tam secure dormiret, aut cibum caperet. Ille] Eteocles.

94 Senior] Lains.

96 Tiresiæ] Tiresias Thebanns vates, Everi filius, excæcatus fuit a Junone ob rationem ab Ovidio allatam Met. 111. vaticinii autem munere, et longa vita donatus a Jove. Callimachus vero in Lavacro Palladis, Nonnus Dionys. v. et Propertius lib. 1v. El. 19. tradunt Tiresiam oculis privatum a Pallade, quam nudam viderat, pænas incustoditi visus dedisse, ab cademque munere divinandi donatum. Et vellera nota] Intelligit vittas laneas albas, coccineis intextas, utrimque ab infula dependentes, quas vates gestare solebant.

97 Mansere comæ] Suæ, Laii scilicet. Propræaque mento Canities, pullorque suus] Hæc enim erant Laio communia cum Tiresia, quia senex etiam erat; ideo retenta a Laio, non assumta: indutæ solum vittæ, et in-

Canities, pallorque suus: sed falsa cucurrit Infula per crines, glaucæque innexus olivæ Vittarum provenit honos: dehinc tangere ramo 100 Pectora, et has visus Fatorum expromere voces: Non somni tibi tempus iners, qui nocte sub alta Germani secure jaces: ingentia dudum Acta vocant, rerumque graves, ignave, paratus. Tu veluti, magnum si jam tollentibus Austris 105

barba, ac suus pallor. Sed simulata infula cinxit comam, et ex ea propendet decus vittarum ramo glancæ olicæ illigatarum. Mox visus est virga tangere pectus Eteoclis, et detegere hac arcana fatorum: Non tibi tempus est dormiendi, segnis, qui in profunda nocte quiescis, nihil timens a fratre. Magna negotia te dudum, iners, appellant, et ingentes apparatus, qui tibi faciendi sunt. Tu cessus, ut si nautu

60 .- 98 'In uno, non tamen optimo, exemplari scriptum offendi, Casaries; quod improbum non est, etsi nescio quo modo invectum ei libro, cui parum alioquin tribuo. Ita de pariter prolixa barba Ovid. Met. xv. de Æsculapio: ' baculumque tenens agreste sinistra, Cæsariem longæ dextra deducere barbæ Visus.' Placet.' Barth .- 100 Behot. dein tangere ramo .- 102 ' Melior omnino et l'apinio dignior optimarum membranarum scriptura, per interrogationis sarcasmum ignaviam tyranno exprobrans: Nunc somni tibi tempus, iners? Et mox: quid nocte sub alta Germani secure jaces? Mirum tot ab aliis collatos codd. Bernartio, Lindenbrogio, Behotio, quartum, cum Argentinensi Editione (Gevart.) non ausim dicere, et hic et alibi tantopere in errores vulgares, et ubi detecti sunt, manifestos, conspirare.' Barth .-- 105 ' Tu, veluti magnum. Sic recte collocatur distinctio in Lindenbrogiana ed. quam

NOTE

fula, vultusque, ac cæcitas Tiresiæ. Falsa Id est, non sua. Hac enim Lains Tiresiam simulabat.

99 Infula] Homero στέμμα, proprie velamentum capitis sacerdotalis, vittas habens laneas utrimque dependentes. Erant et regum infulæ. Ita Justinus lib. x1. cap, 10. 'Tunc proficiscitur [Alexander] in Syriam : ubi et obvios cum infulis multos Orientis reges habuit.' Ita et Pollio in Gallienis duobus cap. 10. 'Odenatus rex obtimit totins Orientis imperium, quod se fortibus factis dignum tantæ majestatis infulis declaravit.' Nimirum, quia regum persona sacra Erant etiam Magistratuum, ut apud Spartianum in Adriano cap. 6.

'Turbo' dicitur 'ornatus infulis Pannoniæ,' hoc est, titulo præfecturæ Pannonia. Seneca Cons. ad Helviam: 'Vir constans miserias infularum loco habet.' Glauca que innexus otivæ Vittarum provenit honos] Vittis enim augurum ramus olivæ innectebatur.

101 Pectora] Etcoclis, ut illum expergefaceret.

103 Secure | Velleins lib. 11. ' Nemo celerius opprimitur, quam qui nihil timet : et frequentissimum initium est calamitatis, securitas.'

101 Paratus] Qui tibi faciendi sunt.

105 Tu veluti, magnum] Hyperbaton est. Id est, tu cunctaris, ita

Ionium nigra jaccat sub nube magister,
Immemor armorum, versantisque æquora clavi,
Cunctaris: jamque ille novis (scit fama) superbus
Connubiis, viresque parat, quis regna capessat,
Quis neget: inque sua senium sibi destinat aula:
Dant animos socer augurio fatalis Adrastus,
Dotalesque Argi: nec non in fædera vitæ
Pollutus placuit fraterno sanguine Tydeus.

110

quiescat sub atro nimbo, et Austris jam rapientibus magnum mare Ionium, oblitus armamentorum, ne gubernaculi flectentis navem per mare. Et jum ille frater, (ut fuma est) gleriatur recenti matrimonio, et copius colligit, quibus regnum invadat, et quibus postea reddere recuset, et sibi proponit agere senectutem in sua regia. Adrastus socer fatis destinatus, et dotales Argi afferunt ei spiritus, nec non Tydeus fædatus cruore fraterno assumtus est in societatem vitæ. Hine superbia, et spes

....

perperam alteri versus voci subjungunt Lugdunenses antiquæ, Aldd. Gevart. Bern. et Genevenses in egregio illo Poëtarum Latinorum Corpore; quod qui instituerunt æque oculati fuerunt, atque iste Somnurnus Eteoclis excitator.' Idem.—108 Edd. vett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser. cum nonnullis codd. manuscriptis; novis (sic fama) superbit; Gronovius ex suis codd. edidit: scit fama, et ex errore typothetæ superbus, quod cum Daum. Barth. et Veen. retinent Editores Bipontini; corrigit vero Gronovius in Obss. lib. 11. 13. novis (scit fama) superbit. Non ausim tamen mntare. Codd. Put. Petav. Dan. Behot. Petrens. Exc. Cantab. Laur. Lipsian, Buslid. Taurin. Barth. Burm. alii: superbit. Vide Nic. Heinsium in Advers. lib. 11. cap. 7. p. 259.—110 Petrens. Taurin. Burm. optimæ Barth. membranæ, Exc. Cantab. Behot. Dan. Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Lindenbrog. et Cruc. inque tua; et sic correxit Nic. Heinsius in Advers. l. l. inque sua tamen exhibent Venett. Rom. Bern.

NOTÆ

quietem agens, at gubernator dormiens ventis mare versantibus. Austris] Auster ventus meridionalis. Hic Austri sumuntur pro quibuslibet ventis.

106 Ionium] Supple mare. Vide superiori lib. vs. 14.

107 Armorum] Supple nauticorum. Versantisque aquora clavi] Id est, gubernaculi.

108 Ille] Frater. Scit fama] Habent impressi sic fama, sed scripti scit fama, nt observat Gronovius. Neque aliter legit Lactantius, qui explicat: 'Fama de co loquitur: vel notum est, quod dico, omnibus.' Eodem modo, auctore codem Gronovio, reponendum est e scriptis Theb. v. 466.

'Scit cura Deum.'

110 Quis neget] Postea, cum semel illud ceperit. Sua] Id est, ad se solum pertinente: regnum enim nunquam redditurus est. Ceteræ editiones habent, tua.

111 Augurio fatalis] Ob responsum oraculi, quod acceperat Adrastus. Vide superiori lib. Adrastus] Rex Argorum, ut jam diximus.

112 Dotalesque Argi] Quia Argi obvenire debebant Polynici, ex parte Argiæ uxoris.

113 Fraterno sanguine] Superiori libro vidimus Tydcum fratrem suum interfecisse.

Hinc tumor, et longus fratri promitteris exul. Ipse Deum genitor tibi me miseratus ab alto 115 Mittit: habe Thebas, cæcumque cupidine regni, Ausurumque eadem germanum expelle; nec ultra Fraternos inhiantem obitus sine fidere cœptis Fraudibus, aut Cadmo dominas inferre Mycenas. Dixit, et abscedens (etenim jam pallida turbant 120 Sidera lucis equi) ramos ac vellera fronti Deripuit, confessus avum, dirique nepotis

fratri data, te diu exulem fore. Ipse pater Deorum tui misertus, demisit me ad te ex alto cœlo. Thebas posside, et ejice fratrem excæcatum libidine dominandi, et eadem attentaturum; nec ultra patiaris illum spem habere in dolis inchoatis, optantem fraternam mortem, aut imponere Thebis jugum Mycenarum. Sic ait, et abiens (nam jam equi Solis obscurant pallida astra) avulsit capite ramos, et vittas lancas, se prodens arum, et imposnit se lecto pravi nepotis : deinde detegit guttur adhuc

****

Grasser, Gevart, Amstel, Gronov, Daum, et recent.—116 Venett, Rom. Aldd, Colin, Grypli, Basil, et Plant, habet; Fr. Modius Epist, 52. correxit, habe; et sic Petrens, Taurin, Exc. Cantab, Dan, Behot, Petrens, alii.—118 Optimæ Barthii membranæ: inhiantem abitus; quod illi placet. Pro fidere ed. Gronovii operarum lapsu sidere; et hoc retinet ed. Veenhusii, qua pejor nunquam edita; etiam Bipontina, quæ non omnino immunis est ab erroribus typographicis. Wakefieldius in Sylv. Crit. P. 1v. p. 136. legit : nec ultra F. i. obitus diffidere captis, &c.-121 Sidera solis equi Petrens,-122 Taurin. et Burm. Diripuit; et sic etiam Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Vide lib.

NOTÆ

114 Et longus fratri promitteris exul] Stimulat hoc modo Eteoclem, ut non restituat regnum fratri secundum pacta: si quidem frater illi non redditurus erat. Longus exul] Similis loquendi modus in Lacrymis Etrusci: 'Et longo transmittit habere nepoti.' Id est, promitteris fratri, ut longo tempore exul futurus sis.

117 Ausurumque cadem] Quie nune andere tibi persuadeo, id est, reti-

nere imperium.

119 Cadmo] Id est, Thebis quarum conditor Cadmus. Mycenas] Mycenæ urbs Laconiæ, quæ erat sub imperio Adrasti. Et Mycenas posnit pro Argis ob vicinitatem duarum urbium, et quia eidem fere semper principi paruerunt. Homerus semper distinguit Argos et Mycenas, recentiores vero eandem esse dixerunt, ut ait Scholiastes Sophoclis initio Electræ.

120 Abscedens (etenim jam, &c.] Non enim lucente die mortuorum umbris errare permissum erat. Virgilius Æn. v. 'Jamque vale: torquet medios nox humida cursus, Et me sævus equis oriens efflavit anhelis. Dixerat, et tenues fugit, ceu fumus, in auras.' Pallidal Quia adventu solis albescant sidera, fulgoremque amittant.

121 Ramos ac vellera] Supra enim vidimus, Laium sumsisse ramos olivæ et vittas laneas, ut Tiresiæ similis videretur.

122 Confessus arum] Non amplins simulat Tiresiam, sed se prodit avum. Nepotis | Eteoclis.

Incubuit stratis: jugulum mox cæde patentem
Nudat, et uudanti perfundit vulnere somnum.
Illi rupta quies, attollit membra, toroque
Erigitur plenus monstris, vanumque cruorem
Excutiens, simul horret avum, fratremque requirit.
Qualis ubi audito venantum murmure tigris
Horruit in maculas, somnosque excussit inertes;
Bella cupit, laxatque genas, et temperat ungues;
Mox ruit in turmas, natisque alimenta cruentis
Spirantem fert ore virum: sic excitus ira
Ductor in absentem consumit prælia fratrem.
Et jam Mygdoniis elata cubilibus alto

apertum letali vulnere, et conspersit somnum ejus multo sanguine. Illi Eteocli excussus sopor fuit; artus erigit, et assurgit in lecto plenus terroribus, excutiens falsum sanguinem: unu avum execratur, et fratrem expetit. Sic ubi tigris, accepto clamore venatorum, expavit ad visum plagarum, et abrupit desidem soporem; optat prælium, et solvit mulas, et ungues acuit: deinde irrumpit in catervas, et portat in faucibus vivum hominem, escam crudelibus catulis: sic princeps efferatus rabie, peragit pugnam adversus fratrem absentem. Et jam Aurora, surgens e lecto

111. 412. et 567.—124 Behot. perfudit sanguine somnum. 'vulnere pro sanguine posnit.' Schol. Alius Scholiastes, uti et marg. cod. Burm. sanguine tuetur. P. Burmannus ad Val. Flac. nostram lectionem stabilit.—125 Illi rapta quies legi jussit Bernartius.—131 Optimus Barthii codex, cruento; alii omnes

NOTÆ

123 Jugulum mox cæde patentem] Superiori lib. vs. 65. 'Secuique trementis Ora senis.' Cæde] Vulnere, quo cædes perpetrata.

121 Perfundit vulnere somnum] Vulnere, pro sanguine e vulnere profluente. Non perfudit somnum, sed Eteoclem dormientem.

126 Monstris] Terroribus. Vanumque cruorem] Se perfusum enim sanguine vane crediderat.

127 Fratremque requirit] Ut vindictam sumat de co.

129 In maculas] Cruceus legit in maculis, et dicit Papinium more suo respexisse ad illud magni magistri Æn. v. 'Horridus in maculis et pelle Libystidis ursæ:' tametsi vulgo ibi

legatur 'jaculis.' Maculæ enim non hic, quibus tigris variatum corpus habet: sed intelligenda retia, uti et Varro lib. II. 'Septum totum grandibus maculis tegitur, ne eo iuvolare aquila possit, neve ex co evolare aves.' Ant certe foramina retis, uti accepit Cicero Verrina vII. 'Reticulumque ad nares sibi admovebat, tenuissimo lino, minutis maculis, plenum rosæ.' Inde Gallica vox Maille.

133 Ductor] Eteocles. In absentem consumit pralia fratrem] Imitatio Virgiliana Æn. v11. 'Et spe jam præripit hosteni.'

134 Mygdoniis] Id est, Phrygiis. Mygdonia enim erat regio Phrygiæ, sic vocata a Mygdonibus Macedoniæ

Impulerat cœlo gelidas Aurora tenebras, 135Rorantes excussa comas, multumque sequenti Sole rubens: illi roseus per nubila seras Advertit flammas, alienumque æthera tardo Lucifer exit equo, donec pater igneus orbem Impleat, atque ipsi radios vetet esse sorori: Cum senior Talaonides, nec longa morati Dircæusque gradum pariterque Acheloius heros

Mygdonio, fugaverat a summo ecolo frigidas umbras, motis humidis crinibus, et multum rutitans a sole pone venienti. Parpureus Lucifer illam versus flectit per tenebras tardos ignes, et descrit lento equo cælum, jum non suum: donec lucis pater totus appareat, et ipsi sorori lumen adimat; cum longærus Talai filius, et Thebunus heros, et Calydonius, non multum cunctati e lectis prosiliunt. Illos somnus

****

cum edd. vett. cruentis .- 135 Expulerat calo codex Leodensis Bernartii; ita quoque margo optimi codicis Barthiani .- 138 ' Omnino laudo veterem codicem nostrum, qui clara varietate scripturæ et rei præfert: Obvertit flammas, cum Glossa: 'Contra illam se vertit; alienum id est diurnum, jam a Sole possessum." Barth. Avertit flammas Taurin. Vide Drakenb. ad Sil. Ital. IV. 88 .- 141 Scripti meliores Gronovii, Talaionides .- 142 Dircausque gradu unus

NOTÆ

populis, qui in Asiam Minorem illuc transvecti, ibi sedes posuerant. Dicit Mygdoniis, seu Phrygiis, quia Aurora nupserat Tithono Phrygio Laomedontis fratri.

136 Rorantes] Ros enim nocte plcrumque cadit. Cicero de Divinat. lib. 1. 'Cum primum gelidos rores Aurora remisit.'

137 Rubens] Circa diluculum enim rubet coelum. Seras] Quia Lucifer sen Stella Veneris serius omnibus astris ac planetis occultatur radiis

138 Alienum] Quia jam a sole solo tune possidetur, non amplius a ceteris astris. Tardo] Quia, ut diximus, serius occultatur radiis solis.

139 Lucifer exit equo] Noster codem lib. 'Achelous Echinadas exit.' Idem Theb. vi. 'Venicutem cludit et exit, Sponte ruens.' Fulgentius Astronomico: 'Metam sol eminus exit.' Sic et alii passim. Lucifer autem, Stella Veneris. Equo] Poëtæ singulis planetis dant unicum equum, Soli quadrigam, Lunæ bigam. Pater igneus] Sol, fons luminis. Orbem Implent] Id est, educat se totum supra Horizontem.

140 Sorori] Lunæ. Quia Helios et Sclene, id est, Sol et Luna, erant Hyperionis filii: vel quia Apollo, qui idem ac Sol, et Diana, quæ eadem ac Luna, filii crant Jovis et Latonæ.

141 Talaonides | Adrastus Talai filins. Quidam scripti habent, Talaionides. Quod melius. Homerus Hiad. B. Υίδς Ταλαϊονίδαο άνακτος, Filius Talaionida regis. Longa] Hellenismus, pro longum.

142 Direans] Thebanus, Polynices, a Dirce fonte Bootia. Acheloius heros] Tydeus, sic dictus ab Achelo

fluvio Ætoliæ.

Corripuere toris: illos post verbera fessos,
Exceptamque hyemem cornu perfuderat omni
Somnus: at Inachio tenuis sub pectore regi
Tracta quies, dum mente Deos inceptaque versat
Hospitia, et quæ sint generis ascita repertis
Fata movet. Postquam mediis in sedibus aulæ
Congressi, inque vicem dextras junxere, locumque,
Quo serere arcanas aptum atque evolvere curas,
Insidunt; prior his dubios compellat Adrastus:
Egregii juvenum, quos non sine numine regnis
Invexit nox dextra meis, quibus ipse per imbres,

consperserat toto cornu, futigatos tam excepta procella, quam pugna. At rex Inachius levem somnum sub pectore ecperat, dum volvit animo Deorum oracula, et novos hospites, et cogitat, quæ sint decreta fatorum de generis, quos invenerat. Postquam concenerunt in mediam aulam regiæ, et dederunt sibi invicem dextrus, capiunt sedes in loco idoneo ad disserendum et agendum de secretis negotiis; prior Adrastus his verbis altoquitur incertos: Optimi adolescentes, quos nox fausta perduxit in meum regnum, non sine consilio Deorum, et quorum gressus ipse meus

****

Behot. recentiore atramento.—145 Behot. sub pectora. Vide Bnrm. ad Val. Flac. vt. 603.—146 Fracta quies Tanrin. Bnrm. et Behot. Scholiastes explicat: 'Non perennis, sed interrupta;' quæ ad Fracta spectant. Tracta quies Petrens. Exc. Cantab. Dan. Put. Petav. Laur. Lipsian. Buslid. alii cum edd. omnibus. Vide Broukh. ad Propert. 1. 14. 9.—147 Unus Behot. generis adsuta repertis; unus Barth. generis ascita reperti.—150 Unus Behot. aptunque evoltere; et sie etiam codex Burmanni. Tanrin. habet: actunque revoltere. Burmanno arridet rò recoltere. Cf. Ovid. Met. x. 355. Virg. Æn. x. 58. Sed illi magis placet: aptunque evoltere curas.—153 'In præstantissimo libro claris literis scriptum est: nox dextra, cum nobis quidem inenarrabili glossæ facinore: 'id est, prospicia.' An dexteram 'prosperam 'intelligendam voluit? Hæreo, clare enim scribitur. Et ita Leodensis liber Bernartii.' Barth. Taurin. Burm. Behot. Dan. Petav. Put. Petrens. Exc. Cantab. alii, cum edd.

NOTÆ

144 Cornu perfuderat omni Somnus] Somnus enim depingitur tenens cornu plenum sopore, quod spargit supra terram.

145 Inachio regi] Adrasto sie dicto vel ab Inacho primo rege Argorum, vel ab Inacho fluvio Argolidis. Et notanda hic elegantia Poëtæ, qui tres duces fluviorum cognominibus designavit.

146 Dum mente Deos] Id est, ora-

cula, seu responsa Deorum.

1.17 Generis repertis] Agnoverat enim Polynicem et Tydeum eos esse, quos sibi generos portendebant fata.

149 Inque vicem dextrus junxere] Ad fidem sanciendam futuri fæderis ac futuræ amicitiæ.

150 Curus] Negotia, quæ curas afferunt.

153 Nox dextra] Aliqui legunt nox atra.

Fulminibus mixtos, intempestumque Tonantem
Has meus usque domos vestigia fecit Apollo;
Non equidem obscurum vobis, plebique Pelasgæ
Esse reor, quantis connubia nostra procorum
Turba petant studiis: geminæ mihi namque, nepotum
Læta fides, æquo pubescunt sidere natæ.
Quantus honos, quantusque pudor (ne credite patri)
Et super hesternas licuit cognoscere meusas.

Apollo direxit usque in meam regiam, per pluvias fulminibus mixtas, et aerem procellosum; non sane arbitror ignotum esse vobis, et populis Græciæ, quanta contentione multitudo procorum ambiat nostram offinitatem: duæ namque filiæ, nepotum hilaris fiducia, propitiis astris mihi pubescunt. Quanta sit earum renustas et quanta modestia (ne fidem adhibete genitori) poluistis videre inter hesternam

et quanta modestra (ne fidem adhibete genitori) poluistis videre i

vett. nox atra, quod sequentia firmant.—157 Esse rear Dan. et unus Behot. conubia nostra optimæ Barthii membranæ.—158 Taurin. Burm. Dan. Petav. Put. unus Behot. Laur. Lang. Lipsian. et Buslid. cum Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser. petat; alter Behot. nonnulli Barthiani, Petrens. et membranæ Gronovii, petant; quod habent edd. recent.—160 'Melior videtur vet. cod. lectio: nec credite; nervosins

NOTÆ

154 Tonantem] Jovem, cujus proprium epitheton Tonans, sumi pro aërc omnibus notum est.

155 Apollo] Acceptum vult Apollini, quod Polynices et Tydeus Argos venerint.

156 Pelasgæ] Argivæ. Nam tota Peloponnesus Pelasgia antiquitus appellata, auctore Plinio, a Pelasgo primo Arcadum rege, qui homines ab immiti et fera vita traduxit ad molliorem et humaniorem. Unde Pelasgi, idem qui Argivi et Arcades. Hi Peloponneso expulsi in Hæmoniam, quæ Thessalia vocata est postea, migrarunt ducibus Achæo, Phthio, et Pelasgo': unde sexta ætate a Curetibus et Lelegibus, qui deinde Ætoli ac Locri appellati sunt, fugati, pars in Cretam abierunt; pars in Cycladas insulas; alii Hestiotidem ad Olympi et Ossæ radices; alii Bœotiam, Phocidem, et Enberam; Asiam

et Hellesponti oram ac Lesbum occuparunt alii. Complures in Saturniam, quæ est Italia, trajecerunt; seque indigenis miscuerunt. Athenas etiam venerunt, ut colligimus ex Thucydide. Vide Strabonem lib. v. et Dionysium Halicarnassæum lib. r.

157 Connubia nostra] Seu nostrarum filiarum.

158 Turba petant] Sie lib. 1. 'Plebs Argiva litant.' Lib. vr. 'Bellatrix sedere cohors. Et mox 'turba rn. nnt.' Lib. vri. 'Subeunt Tegewa jnventus.' Et Eod. vs. 806. 'Sibi quisque cavent.' Quædam editiones babent, petat.

159 Æquo pubescunt sidere natæ] Sic Theb. iv. 'Sie hoe tibi sidere dextro Crescat onus.'

160 Houos] Hie pulchritudinem significat. Virgilius Æn.1. 'Et lætos oculis afflavit honores.'

Has tumidi solio, et late dominantibus armis Optavere viri, (longum enumerare Pharæos Œbaliosque duces,) et Achæa per oppida matres, Spem generis, nec plura tuus despexerat Œneus Fædera, Pisæisque socer metuendus habenis. Sed mihi nec Sparta genitos nec ab Elide missos Jungere fas generos: vobis hic sanguis, et aulæ

165

canam. Principes superbi solio, et late patenti imperio (prolixum foret recensere proceres Pharaos et Cibalios) et in urbibus Achaeis matres expetiverunt illas, ut spem propaganda sua stirpis: nec pater tuus Œneus, nec socer curru Pisao fornidabilis pluves affinitates spreverat. Sed non mihi licet assumere generos Sparta oriundos, nec missos ub Elide; ha mea filia, et jura mea aula destinabantur vobis

****

enim rem semovet.' Barth.—162 Taurin, unns Behot, Laur, Lipsian, Buslid, Lang, ahi, arcis pro armis, 'Inepti libri qui hic mutant: non noster.' Barth, Vide Nie, Heins, ad Ovid, Fast, 11, 195.—164 'Male hæc affecta arbitror; libri tamen uihii mutant.' Bern. Vide Gronovium in Not, Var, ad h. l.—167 Sed mihi sed Sparta edd. Gronov, Veen, et Barth, unde nescio, nisi error sit in Gronoviana. Sed mihi nec Sparta Petrens, Exc. Cautab, Behot, Dan, Put, Petav, Laur, Lipsian, Buslid, Lang, alii, cum Venett, Rom, Aldd. Colin. Gryph, Basil, Plan, Gevart, Grasser, Lindenbrog, Cruc, et Delph.—168

NOTÆ

162 Has tamidi solio] Hæe artificiose, ne videatur eos inopia procerum destinasse generos, ait se multos rejecisse et honore præstantes.

163 Pharæos] Hi duces vocantur a Pharis, quod Laconiæ est oppidum, Homero Pharin, Lacedæmoniis Pharæ appellatum, non a Pharo Ægyptia. Fuerunt et duæ aliæ Pharæ, una in Messenia, altera iu Achaia.

161 Œbalios] Œbalii sunt Lacones, sie dicti ab Œbalo rege, qui suum nomen dedit exiguæ parti Laconiæ, quæ ab eo Œbalia dicta est. Et Achæa per oppida mutres] Nihil affectum, inquit Gronovius, modo bene distinguas: viri (longum enumerare Pharæos. Œbaliosque duces, et Achæa per oppida matres): et viri, et matres per urbes Achæas, pro filiis nempe, optavere illas vel sponsas, vel nurus, per quas genus suum propagarent. Achæa per oppida] Vide Theb. 1. 418.

165 Nec plura tuns despexerat Œ-neus Fædera] Hoc dicit, propter Dejaniram filiam Œnei, quæ a multis procis petebatur, quorum præcipui Hercules et Achelons, qui pro ca in singulare certamen descenderunt, in quo victus Achelons. Tuus] Quia Tydei erat pater Œneus.

166 Pisaisque socer metuendus habenis] Œnomaum intelligit, qui hac lege, ut jam diximus, currebat eum procis filia suæ Hippodamiæ, ut victum certa mors maneret, vietor vero Hippodamiam in virtutis præmium duceret uxorem. Unde metuendum vocat.

167 Sparta] Urbs nobilissima Laconiæ caput. Vide superiori lib. vs. 262. Elide] Elis, provincia et urbs Peloponnesi, notissima delubro Olympii Jovis, et ludorum claritate, fastos Græciæ complexo.

168 Hic sanguis] Hæ meæ natæ.

Cura meæ, longo promititur ordine fati.

Di bene, quod tales stirpemque animosque venitis,
Ut responsa juvent: hic duræ tempore noctis
Partus honos: hæc illa venit post verbera merces.
Audierant: fixosque oculos per mutua paulum
Ora tenent, visique inter sese ordine fandi
Cedere: sed cunctis Tydeus audentior actis
Incipit: O quam te parcum in præconia famæ
Mens agitat matura tuæ, quantumque ferentem
Fortunam virtute domas! cui cedat Adrastus

longa falorum serie. Dii bene verterunt, quod tales venitis genere et animo, ut oracula placeant. Hoc decus robis comparatum est tempore acerbæ noctis: hoc præmium contigit vobis post receptos ictus. Ut audiverunt, uterque paulum tenet fixa lumina in vultum alterius, et visi sunt sibi invicem deferre primum locum loquendi. Sed Tydeus audacior in omnibus factis orditur: O quam animus prudens te reddit modestum in prædicandis tuis laudibus, et quantum superus prosperam fortunam moderatione tua! Cui Adrastus peritia regnandi inferior est? Quis ig-

......

Behot. et sanguis.—169 Jura, pro Cura, lapsus est operarum in ed. Gronoviana; hine invasit alias tres Veen. Delph. et, quod magis mirandum, Bip. quamvis correxerat Gronovins in Erratis.—172 'Magis heroieum et virile est in rem præsentem quod noster codex præfert: post vulnera merces. Ita Papinius ipsemet lib. t. 474.' Barth.—173 Unus Behot. exhibet animos, et suprascriptum alio stylo, oculos.—171 Edd. vett. visisque inter sese. 'Corruptus literula locus sententiæ facit noctem: quam facile dispelles, si ut reposui, legas, visique inter sese, nec dubium quin Papinius ita scripserit.' Bern.—175 Tydeus nuducior Tantin. Burm. et Behot. Vide Burm. ad Ovid. Art. Am. 1. 608.—178 Margo ed. Barth. cedit Adrastus.—187 Tu polis es,

NOTE

170 Quod tales stirpem animosque] Hellenismus, et subintelligenda particula κατά. Tales] Sic fortes et nobiles.

171 Ut responsa jurent] Ut me delectet tales generos Apollinis responso mernisse. Dura noctis] Cujus uimirum injuria coacti fuerant recipere se Argos.

172 Post rerbera] Intelligit rixam offam inter Tydeum et Polynicem ad portam anlæ suæ, in qua rixa multos ictus pugni et calcis sibi invicem inflixerant.

175 Sed cunctis Tydens audentior

actis] Talis ubique depingitur.

176 O quan te pareum, &c.] Hec est, nimio pudore plurimum tuis laudibus detrahis.

177 Quantumque ferentem Fortunam virtute domas] A vento secundante sumta metaphora. Similis apud Senecam Ep. 22. 'Nec instare Fortuna ferenti.' Noster Pietate Abascantii: 'Tenor idem animo, moresque modesti Fortuna crescente manent.' Paulus Consul apud Livium Dec. v. lib. v. in exhortutione ad suos post victum et captum Perseum regem Macedoniæ: 'Exemplum insig-

Imperiis? quis te solio Sicyonis avitæ
Excitum infrænos componere legibus Argos
Nesciat? atque utinam his manibus permittere gentes,
Jupiter æque, velis, quas Doricus alligat undis
Isthmos, et alterno quas margine summovet infra:

noret te evocatum fuisse ex Sicyone avito solio, ut legibus mansuefaceres indomitos Argivos? Atque utinam tibi placuisset, juste Jupiter, trudere his manibus regendos populos, quos Isthmos Doricus aquis circumscribit, et quos infra repellit utra-

NOTÆ

ne cernitis mutationis rerum humanarum. Vobis hoc præcipue dico, juvenes. Ideo in secundis rebus nihil in guemquam superbe ac violenter consulere decet: nec præsenti credere fortunæ, cum quid vesper ferat incertum sit. Is demum vir est, cujus animum, nec prospera flatu suo, nec adversa infringat,' Et Aristoteles negat Ethic. 1. facile esse, sine virtute, ferre ut decet res secundas. *Ανευ της άρετης οὐ ραδιον φέρειν εὐμελῶς τὰ εὐτυχήματα, quia, ut ait Niobe apud Libanium, αί εὐτυχίαι πολλάκις την γνώμην διαφθείρουσι, res secunilæ sæpius corrumpunt mentem. Et Livius lib. IV. ' Magnos animos magnis honoribus fieri.' Et Virgilius Æn. x. 'Nec servare modum rebus sublata secundis.'

179 Sicyonis avitæ] Sicyon caput modicæ regionis in Achaia Peloponnesi, Sicyoniæ dictæ, in qua primum regnasse ferunt Adrastum, et ex ea rogatum ab Argivis transtulisse regiam Argos, ut rudes Argivorum mores naturæ suæ lenitate mansuefaceret. Avitæ] Quia regnum Sicvonis a majoribus acceperat Adrastus, per Lysianassam matrem, quæ ex regibus Sicyonis originem ducebat. Vide Pausaniam in Corinthiacis. In hac urbe regnatum faisse mille circiter annis testis est Apollodorus, et Castorin excerptis Euseb, et ex iis Chronicon Eusebianum: hoc est sub regibus 967. vel 969. sub sacerdotibus tribus et triginta vixisse. Pausanias vero in Corinthiacis postremum regnasse Zeuxippum tradit, eoque mortuo Agamemnonem Sicyoniam rem ad Mycenæos transtulisse.

181 His manibus] Adrasti scilicet. Optat enim hoc versu et duobus sequentibus Adrastototius mundi imperium. Isthmus enim Peloponnesios cum ceteris Græcis alligat: separat autem ab iisdem alterno margine, utroque videlicet littore, reliquas gentes orbis terrarum.

182 Quas Doricus alligat undis Isthmos | De Isthmo vide lib. superiori vs. Doricus] A Doriensibus, Doridis regionis Malliaco sinni adjacentis populis. Dores enim sen Dorienses hac regione profecti, ducibus Heraclidis seu Herculis posteris, Peloponnesum, pulsis Pelopidis, occupaverunt; quod accidit 80, annis post Trojanum excidium. Tentaverant quidem Heraclidæ reditum in Peloponnesum post mortem Eurysthei, sed repulsi, cæso Hyllo Herculis filio, ansis exciderant. Vocat itaque Poëta Isthmum Doricum, non quod jam Dores Peloponnesum occupavissent, sed quia post centum annos hanc regionem obtinuerunt. Alligat undis] Isthmus enim undique mari circumscribitur, nisi qua jungitur Helladi sen Graciæ.

183 Et alterno quas margine summo-

Non fugeret diras lux intercisa Mycenas,
Sæva nec Eleæ gemerent certamina valles,
Eumenidesque aliis aliæ sub regibus, et quæ
Tu potior, Thebane, queri: nos vero volentes,
Expositique animis. Sic interfatus, et alter
Subjicit: Anne aliquis soceros accedere tales
Abnuat? exulibus quanquam patriaque fugatis
Nondum læta Venus, tamen omnis corde resedit
Tristitia, affixique animo cessere dolores.
Nec minus hæc læti trahimus solatia, quam si

que ora: non sol interruptus vitaret horrendas Mycenas, nec valles Elidis flerent sava prælia, nec aliæ furiæ alios agitarent principes, nec essent, quæ tu, Thebane, tam juste incusas. Nos vero libentes, promtisque animis, delatum honorem accipimus. Sic locutus est, et alter addidit: Anne aliquis recusaret tales soceros, cum sese offerunt? Quamvis nuptiæ nondum sint gratæ profugis, et patria extorribus, tamen omnis mæror noster pacatur, et luctus inhærentes animo migraverunt; nec minus hilares hoc levamentum accipimus, quam si navis fracta rapido vento

Thebane Taurin, Burm, et unus Behot, Tu potis Thebane alter Behot.-200

NOT/E

vet infra] Intelligit supra gentes quæ intra Isthmum comprehendebantur, nunc designat has regiones, quas Isthmus utraque ora summovet, id est, reliquam Græciam. Et forsan Poëta habuit ante oculos hos versus Ovidii Met. vr. Fab. 8. 'Quæque urbes aliæ bimari clauduntur alı Isthmo, Exteriusque sitæ bimari spectantur ab Isthmo.'

184 Non fugeret diras tux intercisa Mycenas] Id est, si tu Adrastus regnasses in tota Græcia, non sol interruptus fugisset diras Mycenas. Et tangit fabulam, qua sol dicitur refugisse in sua vestigia, ne videret convivium in quo Atreus Thyesti fratri filios epulandos apposnerat. Sed veritatis hoc est, ut dicit Hyginus, Atreum apud Mycenas primum solis eclipsim observasse: cui invidens frater, ex urbe discessit.

195 Sava nec Elea gemerent certa-

mina valles] Alludit ad fabulam qua dicitur Œnomaus procos filiæ suæ Hippodamiæ victos certamine currus occidisse. Eleæ] Quia stadium Œnomai crat in Elide, Vide supra.

186 Eumenidesque aliis aliæ sub regibus] Subintellige, non essent. Et quæ Tu potior, Thebane, queri] Id est, nec essent ea, de quibus tu potiori jure quereris, o Thebane. Mens vero totius loci est: Nec crimina committerentur sub aliis regibus, nec tibi denegaretur regnum, o Thebane. Floreret enim virtus sub Adrasti imperio, et jus suum unicuique tribueretur.

188 Alter | Polynices.

190 Exulibus quanquam putriaque fugatis Nondum tata Venus] Exulibus enim ac extorribus nibil dulce potest esse. Lata Venus] Quia vota sunt ista felicium.

193 Quam si Pracipiti, &c.] Com-

Præcipiti convulsa Noto prospectet amicam
Puppis humum: juvat ingressos felicia regni
Omina quod superest fati vitæque laborum
Fortuna transire tua. Nec plura morati,
Consurgunt: dictis impensius aggerat omne
Promissum Inachius pater, auxilioque futurum
Et patriis spondet reduces inducere regnis.
Ergo alacres Argi, fuso rumore per urbem
Advenisse duci generos, primisque Hymenæis
Egregiam Argian, nec formæ laude secundam
Deipylen, tumida jam virginitate jugari,

cernat salutarem terram. Expedit nobis, ingressis faustis auspiciis regnum tuum, transigere sub patrocinio tuae fortunae quod nobis reliquum est annorum arunnarunque vitae. Nec plus cunctati, consurguut. Inachius pater confirmat verbis expressioribus cunctas pollicitationes suas, promittitque, se cos adjuturum, et in patrium reversos restituturum in sedem avorum. Itaque gaudenles Argivi, sparso nuntio per civitotem, generos advenisse regi, et formosum Argiam, et Deipylen non illi pulchritudine inferiorem, plena jam virginitate, mox fore junctas primis

Tanrin. reduces reducere regnis.—203 Unus Behot. adventasse, et pro v. l. advenisse.—201 Deiphilen Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Grasser. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Scribendum Deipylen; nam Græcis Δηϊπύλη est; et sic correxit Gronovius in Erratis: male tamen Editores

....

NOTE

paratio adumbrata ex Homerica Odvss. V.

195 Jurat ingressos felicia regni Omina] Pro juvat ingressos felicibus ominibus regnum tuum.

197 Fortuna tua Sub tutela fortunæ tuæ. Enitendum est enim miseris, ut adjungantur felicibus: sperare enim possunt corum patrocinio se adversam fortunam superaturos. Et videtur Poëta illud Lucani ante oculos habuisse: 'Fatis accede Deisque, Et cole felices.'

199 Inachius pater] Adrastus.

290 Et patriis spondet reduces inducere regnis] Idem tradit Apollodorus lib. 111.

202 Primis Hymenæis] Sic lib. 111.

'Ex quo primus Hymen.' Silius lib.

1. 'Virgineis juvenem tædis primoque hymenæo Imbnerat conjux, memorique tenebat amore.' Ubi 'primus' dicitur sine respectu ad secundas nuptias. Et 'Hymenæus' hic sumitur pro nuptiis. Hymen enim seu Hymenæus nuptiis præsidet.

204 Deipylen [Deiphilen] Melius Deipylen, ut habent quidam Mss. et Apollodorus. Tumida jam virginitate] Prudentius contra Symmachum lib. 11. 'Cum thalamis habilis tumuit vigor.' Virginibus enim in plena pubertate corpus intumescit, præsertim peetus et mammæ, hinc 'tumida virginitas.' Turneb. lib. xxv. cap. ult.

Gaudia mente parant: socias it Fama per urbes,
Finitimisque agitatur agris, procul usque Lycæos
Partheniosque super saltus, Ephyræaque rura.
Nec minus Ogygias eadem Dea turbida Thebas
Insilit, et totis perfundit mænia pennis,
Labdaciumque ducem præmissæ consona nocti
Territat, hospitia, et thalamos, et fædera regni,
Permixtumque genus: (quæ tanta licentia monstro?
Quis furor est?) jam bella canit: diffuderat Argos
Expectata dies: læto regalia cætu
Atria complentur, species est cernere avorum

nuptiis, sibi proponunt animo lætari. Fama pervadit confæderatas urbes: et circumfertur per vicinas regiones, procul usque et ultra sylvas Lycæas, et Parthenias, ac agros Corinthios. Nec segnius idem tumultuosum numen subit Thebas Ogygias, et totis alis conspersit muros, et perculit principem Thebanum, jactans hospitia, et nuptias, et regni fædus, et junctam affinitatem: omnia hæc convenientia viso præteritæ noctis. Quæ tanta libertas monstro? quæ rabies est? Jam minatur bellum. Dies expectata Argos gaudio repleverat. Regia atria complentur hilari conventu.

Bipontini, Deinkulen, quod erat mutandum

Bipontini, Deiphylen, quod erat mutandum.—206 Finitimis agitatur optimæ Barthii membranæ, Taurin. et Behot.—209 Insilit et totis Lipsian. et Venett. perfudit Taurin.—210 'In optimo libro est noctis; quod repudiandum tamen

NOTÆ

206 Lycaos Partheniosque super saltus] Id est, super nemora Lycai et Parthenii montium Arcadia.

207 Ephyræu] Corinthia. Corinthus enim prius Ephyre dicebatur.

208 Ogygias] Ab Ogyge, vel conditore Thebarum, vel rege Bæotiæ. Dea turbida] Fama, quæ turbas excitat, terroremque fert. Tichus Insulit] Horatius arte Poëtica: 'Ardentem frigidus Ažtuam Insiluit.' Valerius Flaccus lib. viit. 'Mox attonita cum virgine puppim Insilit.' Lucanus lib. iii. 'Insiluit, solo nociturus pondere, puppim.'

209 Totis pennis] Fama enim alas habet. Vide hujus descriptionem Æneid. 1v. et Ovidii Met. xtt.

210 Labdaciumque ducem] Eteoclem a Labdaco proavo. Consona] Nempe his, quæ præcedenti nocte Lains dixerat nepoti Eteocli, his versibus: 'Jamque ille novis (scit fama) superbit Connubiis, viresque parat,' &c.

212 Permixtumque genus] Connubio et affinitate. Monstro] Famæ. Sic Virgilius de Fama Æncid. 1v. 'Monstrum horrendum, ingens,' &c.

213 Jam bella canit] Nisi Eteocles regnum sponte redderet, rumor erat Polynicem, fretum auxilio soceri, illud armis repetiturum.

215 Species est cernere avorum] Tangit hie morem Romanorum: in atriis enim majorum imagines collocabant. Virgilius Æneid. vii. 'Qninetiam veterum effigies ex ordine avorum Antiqua ex cedro.' Plinius lib. xxxv. cap. 2. 'Aliter,' inquit, 'apud majores in atriis hæ imagines erant, quæ spectarentur, non signa externorum artificum, nec ærca, nec mar-

Delph, et Var. Clas.

Cominus, et vivis certantia vultibus æra. Tantum ausæ perferre manus: pater ipse bicornis In lævum prona nixus sedet Inachus urna. Hunc tegit Iasiusque senex, placidusque Phoroneus,

Licet propius aspicere imagines majorum, et æneas statuas vultus mire exprimentes. Tantum doctæ manus excelluere. Ipse pater Inachus bicornis nixus in latus sinistrum sedet urna inclinata. Hunc longævus Iasius occulit, et pacificus Phoro-

purior illa locutio evincit.' Barth.—217 ' Hanc scripturam agnoscit Lutatius; agnoscit etiam præstans ille codex, glossam adjiciens: 'Tantum studuerunt efficere manus artificum.' Idem. Ita quoque Petreus. Taurin. Burm. et Exc. Cantab. cum edd. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. proferre Put. Petav. Behot. Lipsian. Laur. Lang. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Grasser, Gevart. Lindenbrog. et Cruc. et sic scribendum docet Marklandus ad Sylv. v. 3. 132. præferre Dan. et Buslid. Vide ad Tibull. 111. 1. 1.

NOTÆ

morea: expressi cera vultus singulis disponebantur armariis, ut essent imagines, quæ comitarentur gentilitia funera; semperque defuncto aliquo totus aderat familiæ ejns, qui unquam fuerat, populus : stemmata vero lineis discurrebant ad imagines pictas. Tablina codicibns implebantur, et monumentis rerum in magistratu gestarum.' Porro ejusmodi majorum imagines cum titulis suis in prima parte ædium collocabantur, ut posteri corum virtutes non solum legerent. sed etiam sequerentur ac imitarentur, ut tradit Valerius Maximus. Non autem omnibus imaginem sui ponere licebat, sed iis tantum qui magistratus curules gesserant: quales fuerunt ædiles curules, prætores, censores, et consules.

216 Et vivis certantia vultibus æra] Virgilius Æneid. VI. 'Et vivos ducent de marmore vultus.' Bernartius in Omissis ultimam vocem æra reformat in ora, ex Lipsio, qui negat ullam in atriis fieri æris mentionem. Sed certe locum hunc non examinavit eruditus interpres. Mox enim describitur Inachus bicornis sedens et nixus prona ārna. Atqui id absur-

dum est dicere de imaginibus illis cereis, quæ nimirum vultus duntaxat exprimebant, ut ex Plinio constat, loco supra landato: cumque idem scribat alias circa limina fuisse imagines ex solidiore materia, idque ex Virgilio supra, quid vetat in atriis collocare statuas ex ære, quo nihil fere perennius, ant ad memoriam posteritatis aptins? Firmat autem lectionem hanc, æra, Ovidins Fast. vi. 'Vidimus ornatos ærata per atria picta Veste triumphales occubuisse senes.' Sed correxit etiam Lipsius, et legit cerata. Vide eum Elect. 1. cap. 29. ubi morem hunc, quem tangit hic Papinins, fuse explicat.

217 Ausæ] 'Audaces' pictores, sculptoresque, ac cognatæ artes, operaque eorum 'improba' et 'audacia' dicuntur, utpote naturæ æmula. Pater ipse bicornis In lævum prona nixus sedet Inachus urna] Inaclius, primus rex Argorum, in flumen sui nominis mutatus dicitur. Repræsentabantur autem fluvii tauriformes, (unde bicornis,) et innixi urnis emittentibus aquam. Virgilius Æneid. vit. 'Cælataque amnem fundens pater Inachus urna.'

Et bellator Abas, indignatusque Tonantem
Acrisius, nudoque ferens caput ense Corœbus,
Torvaque jam Danai facinus meditantis imago:
Exin mille duces; foribus cum immissa superbis
Unda fremit vulgi: procerum manus omnis, et alto
Quis propior de rege gradus, stant ordine primi:
Interior sacris calet, et sonat aula tumultu

225

Fœmineo: casta matres cinxere corona

neus, ac fortis Abas, et Acrisius, qui aspernatus est generum Jovem, et Coræbus portans stricto gladio caput monstri, quod occiderat, et trux effigies Danai jam crimen cogitantis: deinde mille imagines principum; ubi multitudo populi strepentis ingressa est magnificas portas: totus optimatium cætus, et qui propius magnum regem vel genere vel dignitate attiugunt, tenent primum ordinem. Interior pars regiæ calet sacrificiis, et muliebri strepitu percrepat. Matronæ Argivæ cir-

et III. 3. 9.—219 Phoroneos Dan.—223 Exhinc mille duces; foribus commissa superbis Tanrin. et Behot. 1. a mann secunda; Exin mille duces; foribusque immissa superbis Behot. Burm. Aldd. Colin. Gryph. et Basil. quod probat Burmannus; ita etiam Heinsius ad Claud. xv. 138. Exin mille duces; foribus cum immissa Dan. Put. Petav. Buslid. Laur. Laug. Lipsian. Lindenbrog. Crnc. Plant. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—227 Behott. 1. 2. Taurin. et Dan. casta matrum; sed in vetustiore Behot.

NOTÆ

219 Iasius] Iasus Triopæ filius, rex Argorum. Vide Pausaniam Corinthiacis. Placidusque Phoroneus] De Phoroneo, vide lib. r. 250. Dicitur placidus, quod feros hominum mores mansuefecerit, et dispersos coëgerit in unius urbis jus.

220 Abas] Abas Lyncei filius, rex duodecimus Argorum. Dicitur bellator, quia fuit vir fortis et solertis ingenii, et ab eo reges Argorum Abantiadæ dicti sunt: pater fuit Præti et Acrisii. Indignatusque Tonantem Acrisius] Acrisius, rex Argorum, Abanti patri successit. Dicitur indignatus Tonantem, quod ubi rescivit Danaën filiam peperisse ex Jove filium, illam in arcam inclusit cum puero, arcamque in mare projecit. Nota fabula Danaës.

221 Nudoque ferens caput ense Coræbus] Coræbus ille est, de quo mentio fit superiori libro, et qui Pænen occidit, cujus caput sectum ense ferebat.

222 Torvaque jam Danai facinns meditantis imago] Danaus hic, pulso Gelanore Agenoris filio, Argorum imperium obtinuit. Monitus vero ab oraculo se a fratris filio interfectum iri, procuravit naptias snarum filiarum cum filiis sui fratris Ægypti: totidem enim filiæ erant Danao, quot filii fratri: filiabusque præscripsit, ut prima nocte sponsos occiderent: quod et illæ fecerunt; sola Hypermnestra Lynceo pepercit, qui postea Danaum occidit. Torra] Ut qui jam meditabatur tautum scelus.

224 Unda fremit vulgi] Imitatus est Virgilium Georg, 11. 'Maue salutantum totis vomit ædibus undam.'

225 Queis propior de rege gradus] Illi qui propiore gradu seu sanguinis seu diguitatis regem attingunt. Argolides: pars virginibus circum undique fusæ Fædera conciliant nova, solanturque timorem. Ibant insignes vultuque habituque verendo Candida purpureum fusæ super ora ruborem, Dejectæque genas: tacite subit ille supremus Virginitatis amor, primæque modestia culpæ Confundit vultus: tunc ora rigantur honestis

230

cumdedere sponsas pudico circulo. Pars undique stipantes virgines commendant eis bona nuptiarum, et levant earum metum. Incedebant conspicuæ forma, et vestitu pudico, habentes niveum rultum suffusum roseo rubore, et demittentes oculos. Ultimus ille virginitatis affectus tacite venit eis in mentem, et pudor primæ culpæ conturbat faciem: tunc genæ earum decenti rore humcetantur, et lacrymæ

pro v. l. casta matres.—228 Argolicas in quibusdam; sed vide Nic. Heins. ad Ovid. Tom. 1. p. 45.—229 Taurin. conciliant sacra.—230 Behott. 1. 2. habitu vultuque verendo.—231 'Hæc est verissima lectio, quam et optimi codicum repræsentant.' Barth, Ita quoque Lipsian. Laur. Petrens. Burm. Exc. Cantab. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. pudorem exhibent Behott. 1. 2. Lang. Buslid. Dan. Taurin. Petav. et Put. quod receperunt Lindenbrog. et Cruc.—232 Laur. Lang. Lipsian. Buslid. Behott. 1. 2. Dan. Put. Petav. alii, cum Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. tacitæ; Barthius in Advers. lib. xxv. cap.

18. scribi jussit tacite; et sic in edd. Grasser. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. quod testantur etiam Exc. Cantab. Petrens. et Taurin.—233 In optimis Barthii membranis hic error est insignitus; clare enim

NOTÆ

227 Casta corona] Corona hie eodem sensu sumitur, quo superiori libro: 'Latus omne virum stipante corona.' Pro turba et circulo circumstantium matronaium Argivarum. Mos enim novis nuptis adesse matronas. Claudianus de nuptiis Proserpinæ: 'Reginam casto cinxerunt agmine matres Elysia, tenerosque levant sermone dolores,' &c. Quidam per coronam hic intelligunt serta et coronas, quibus novæ nuptæ caput ornabatur. Sertorum ac coronarum usus etiam in nuptiis. Theocritus Epithalamio Helenes: Πράτα τοι στέφανον λωτῶ χάμαι αὐξομένοιο Πλέξασαι. Primæ tibi coronam ex humi nascente Loto plectentes. Claudianus lib. 11. Raptus Proserpinæ: 'Tu festas, Hymeuæe, faces,

tu, Gratia, flores Elige, tu geminas Concordia, necte coronas.'

228 Argolides] Sic Ovidio, 'Argolis Alemena' Met. 1x. et 'Argolides puppes' Remedio Amoris, et Nostro in omnibus locis præterquam in Theb. 1v. 'Argolicasque habitu præstabo maritas.' Ubi etiam 'Argolidas' legendum est.

229 Solanturque timorem] Hunc locum imitatus Claudianus loco supra citato.

232 Dejectæque genus] Sic, Epithalamio Stellæ, de Violantilla dicit Noster: 'Lumina demissam, et dulci probitate rubentem.'

233 Primæque modestia culpæ] Culpam putant amissionem virginitatis.

Imbribus, et teneros lacrymæ juvere parentes.

Non secus ac supero pariter si cardine lapsæ
Pallas et asperior Phæbi soror, utraque telis,
Utraque torva genis, flavoque in vertice nodo,
Illa suas Cyntho comites agat, hæc Aracyntho:
Tunc, si fas oculis, non unquam longa tuendo
Expedias, cui major honos, cui gratior, aut plus
De Jove; mutatosque velint transumere cultus,

placuere mollibus parentibus. Ut si Minerva, et acrior soror Apollinis una descendant e supera plaga, utraque cum suis armis, utraque terribili vultu, et flavis capillis nodo in summo capite collectis, illa ducat suas Nymphas ex Cyntho, hac ex Aracyntho: tunc, si liceret oculis mortalium numina videre, nunquam discerneres, diu spectando, cui major venustas esset, aut quæ magis placeret, aut quæ plus haberet de Jove: et si vellent permutare invicem insignia, pharetræ conveni-

......

præferunt: molestia culpæ.—235 'Somniavimus olim (Advers. lib. XXII. cap. 22.) memores hic rescribendum; sed spernenda non est adolescentis nostra conjectura: lacrymæ juvere pavores; quæ sane esset elegans sententia et lectio.' Burth. Vide Advers. lib. XXV. cap. 18.—239 Optimæ Barthii membramæ: Chinto c. a. h. Arachinto.—240 Ald. 2. Colin. Gryph. et Basil. nonnunquam. 'Non dubito quin hæc commentitia sit lectio, ac omnino rescribendum: non unquam.' Bern. At si inspexisset Ald. 1., vidisset nonunq; unde error ortus est. non unquam exhibent omnes codd. cum edd. Plant. Gevart. Grasser. Amstel. et recentt.—242 Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. alii cum Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Lindenbrog. et Cruc. mulalosque velit; Petreus. Exc. Cantab. Taurin. Burm. Behott. 1. 2. Dan. et optimæ Barthii membranæ, cum Anistel. Gronov. ct

NOTÆ

235 Et teneros lacrymæ juvere parentes] Quia lacrymæ erant signum ingenui pudoris.

237 Asperior Plubi soror] Diana. Asperior] Fratre scilicet, quia ille mites excoluit artes, ut musicam, et medicinam: illa vero duriores et asperiores, ut venationem. Telis] Id est, armis.

238 Utraque torra genis] Aliquid enim torvi habebant in vultu hæ Deæ, quod contraxerant ex exercitationibus, quibus deditæ erant: Pallas enim bello operam dabat ac præsidebat; Diana vero venationi, quæ species est belli.

239 Cyntho] Cynthus mons Deli, ut jam diximus. Aracyntho] Aracyn-

thus mons Atticæ, sacer Minervæ. Unde Virgilio dicitur Ecl. 11. 'Actæns Aracynthus.'

240 Si fas oculis] Supple, Deas cernere. Mortalibus enim aspicere colites non concessum est. Non longa tuendo] Id est, quamvis din intucaris.

241 Honos] Jam observavimus 'honorem' Nostro sumi quandoque propulchritudine, ut supra: 'Quantus honos, quantusque pudor.'

242 De Jore] Utraque enim erat filia Jovis. Mutatosque velint transumere cultus] Addendum 'si,' et si velint, &c. Id est, si permutarent habitus insigniaque.

Et Pallas deceat pharetras, et Delia cristas. Certant lætitia, Superosque in vota fatigant Inachidæ, quæ cuique domus, sacrique facultas. Hi fibris, animaque litant, hi cespite nudo: Nec minus auditi, si mens accepta meretur

245

rent Palladi, et cristæ Dianæ. Argiri certatim exultant, et precibus lassant Superos, ut cuique fortuna est, et facultus sacri faciendi. Hi sucrificant victimas; hi litant solo gramine: nec minus grati, si purus animus numina sibi thure conci-

recentt. mutatosque velint; quod probat Burmannus.—243 'Stupide in nonnullis exemplatibus scriptis: Et Pallus doccat.' Barth.—245 'In optimo libro est sacrisque, sed perperam.' Idem.—247 'Stulta omnino lectio, licet multi eam libri defendant. Quid enim mirum andiri eos, qui mentem suam probant Superis? At optima membranæ, conditionem omnem seponentes: sic

NOTÆ

243 Et Pallas deceat pharetras] Hypallage, id est, Pharetra decerent Palladem. Pharetra autem erat cum arcu insigne Dianæ: sicut galea, cui crista apponitur, lancea, et ægis erant insignia Palladis. Delia] Diana a Delo insula, in qua nata est.

244 In vota fatigant] Noster etiam Pietate Abascantii: 'Dum nocte dieque fatigas Numina.' Et Horatius: 'Prece, qua fatigent Virgines sanctæ minus audientem Carmina Vestam.' Id est, diu invocant.

245 Inachidæ] Argivi. Quæ cuique domus, sacrique facultas] Id est, unusquisque pro viribus sacra faciebat.

246 Animaque] Id est, vivis hostiis, victimisque. Cespite undo] 'Farre,' quod ideireo 'pium' vocat Horatius.

247 Nec minus auditi, si mens accepta merctur Thure Deos Id est, non minus exaudiuntur hi, qui thure placant Deos, quam illi qui hostias immolabant. Victimarum enim loco, ut ait hic eleganter Lactantius, sola etiam bona conscientia Diis litatur. Unde apud Platonem in Alcibiade secundo refertur Ammonem, consulentibus Atheniensibus, ac petenti-

bus, cur a Lacedæmoniisvincerentur, cum ipsi tam opimas ac electas victimas Superis immolarent; Lacedæmonii vero nihil tale curarent; hoc unum respondisse, εὐφημίαν Lacedæmoniorum, id est, bona verba Deo esse gratiora, quam universas Græcorum victimas. Bona autem verba interpretatur Socrates ibidem preces rite conceptas justasque: additque Deos non victimis, sed justis precibus votisque solum placari. Absurdum enim esset, ait, et ingemiscendum, si Dii dona nostra spectarent, non animum. Sic et Xenophon de codem Socrate refert Memorab. lib. i, dicente, cum sacrificaret parva de parvis, nihil se deteriore conditione iis credere, qui de multis ac magnis multa ac magna immolant. Nam neque Diis honestum fore, si magnis sacrificiis magis delectarentur, quam parvis: sæpennmero enim ea, quæ ab improbis proficiscantur, gratiora eis futura, quam quæ a viris bonis ; neque hominibus vitam esse optabilem, si quæ ab improbis donentur, Diis sint gratiora, quam quæ a probis. Quin existimabat Deos immortales hominum piorum cultu et muncribus maxime delectari.

Thure Deos, fractisque obtendunt limina sylvis. Ecce metu subito (Lachesis sic dira jubebat) Impulsæ mentes; excussaque gaudia patris, Et turbata dies: innuptam lumine adibant Pallada; Munychiis cui non Argiva per urbes

250

liat, et ornant fores ruptis ramis. Ecce perculsi sunt animi repentina formidine, (sic aspera Lachesis volebat,) et ercpta patris lætitia, et turbatum est festum. Ibant cum facibus ad templum intemeratæ Minervæ; a qua Larissa Argiva, inter oppida,

....

mens accepta meretur.' Idem .- 248 Burmanni codex : lumina .- 249 'Omnino dura scribendum, ut edidit Lindenbrogius, et noster codex confirmat.' Barth. dura habent etiam Dan. Petav. et Put. dira Behott. 1.2. Petrens. Exc. Cantab. Burm. Taurin. Lipsian. Lang. Laur. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Grasser. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.— 250 Put. Petav. optimæ Barthii membranæ, ejusdem duo alii, Buslid. Lang. Laur. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser. gaudia vulgi; quod minime contemnendum putat Barth. gaudiu patris Petrens. Burm. Taurin. Exc. Cantab. Dan. Behot. 1. Lipsian. Pulmannianus Barthii, Venett. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. gaudia patrum Behot. 2. et alius Barthianus; gaudia patri Nic. Heinsius ad Sil. Ital. 11. 592,-251 Taurin. Buslid. Lipsian. Laur. Dan. Petav. Put. Behott. 1. 2. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Crue. limine; Petrens. Lang. Exc. Cautab. omnes Barthiani, Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. et recentt. lumine, probante Burmanno, cujus codex exhibet: innuptæ limina adibant Pallados; quod tamen versus non admittit.—252 Moni-chiis Petrens. Exc. Cantab. Dan. Petav. Put. et Behot. 1. 2. et sic etiam legebat Lutatius, vetus Scholiastes; Monychiis Taurin, et Burm, et ita ex codd. legi jussit Nic. Heinsius ad Ovid, Met. 11. 709, ubi vide Burmannum. Cf. Juvenal, Sat. 11, 254, et Koenig, ad Pers. Sat. 1. 4. Stephanus Byzanti-

NOTÆ

248 Fractisque obtendunt limina sylvis] Moris enim erat, ut limina nubentium ramis et frondibus ornarentur. Sie Epithal. Stellæ: 'Fronde virent postes.' Catullus in nuptiis Pelei: 'Vestibulum ut molli velatum fronde vireret.' Sylvis] Id est, ramis ex arboribus decerptis.

249 Lachesis] Una e Parcis. Unam pro omnibus posuit.

251 Lumine adibant] Quidam codices, limine, habent. Sed melius lumine. Colebantur enim numina luminibus accensis ritu usitato, præsertim Pallas et Diana, quibus virgines

nupturæ initiabantur. Lumine ergo adibant Pallada, facibus nempe nuptialibus. Sed et vulgari genere luminum Dea coli poterat extra nuptias. Noster iufra: 'Actæas tibi rite faces, et ab arbore casta Nectent purpureas niveo discrimine vittas.'

252 Munychiis] Id est, Atticis. Munychia enim erat tunnlus in Cherronesi formani curvatus, a quo murus quadraginta stadiorum longitudine extendebatur, Athenas cum Piræo, dnobusque aliis portubus conjungens. Athenis etiam religiose culta Pallas.

Posthabita est Larissa jugis: hic more parentum
Iasides, thalamis ubi casta adolesceret ætas,
Virgineas libare comas, primosque solebant
Excusare toros: celsam subcuntibus arcem
In gradibus summi delapsum culmine templi
Arcados Euippi spolium cadit æreus orbis;
Præmissasque faces, festum nubentibus ignem,
Obruit, eque adytis simul exaudita remotis
Nondum ausos firmare gradum tuba terruit ingens.

non est postposita verticibus Munychiis. Illic Argivæ solebant, ex majorum consuetudine, eum primum pudica ætas maturnisset nuptiis, offerre virgineos crines, ac deprecari veniam primi comubii. Ecce, eum ascendebant ad altam ædem Deæ, æreus clypeus, quem olim gestaverat Euippus Arcas, devolutus e summo tecto templi, labitur in gradus, et extinxit prælatas tadas, ignem sponsis auspicatum: et una magnus clangor buccinæ auditus e secretis penetralibus consternavit omnes, qui

nus utrumque Μωνυχία et Μοννυχία agnoscit. Munichiis edd. vett.—253 Huic nore parentim legendum putavit Jortinus nostras in Obss. Misc. Tom. 1. p. 197.—254 Idem Jortinus vellet etiam: ubi justa adolesceret. Taurin. adoleverat.—256 Achilles Statius ad Catul. Lxvi. 10. legendum conjectabat: Excussure toros.—257 Dan. Put. et Petav. delapsus, ut edidere Lindenbrog. et Cruc. delapsum in aliis codd. et edd. vett.—258 Eulippi Dan. Put. Petav. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. Enlippi Ald. 1. Euripi Taurin. Burm. Behott. 1. 2. Laur. Lang. Ald. 2. Colin. Gryph. et Basil. Eurippi codd. Barthiani; Euclippi Lipsian. et Busild. Euippi Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—261 Burmanni codex: conferre gradum.—263 Mox rediisse Lactant. in Com-

NOTÆ

253 Larissa] Arx Argorum, in qua Minerva habebat templum. Vide Pausaniam Corinthiacis.

25 t Iasides] Argivæ, ab antiquo Argorum rege Iaso, de quo supra.

255 Virgineas libare comas] Ut milites arma sua Diis militaribus suspendebant, sie virgines comas etiam Deæ virgini, cujus in tutela prius fuerant, libabant. Sie etiam, Fortunæ Virginali, ornatus virginales, puellæ, quæ ad mulierum nomen ibant.

256 Excusare thoros] Lactantius. In templo Minervæ solebant virgines nupturæ placare Deam, quæ sit fantrix virginitatis, quod necessitate et lege naturali nubere cogebantur.'

258 Arcados Euippi] 'Euippus,' inquit Lactantius, 'rex Argivorum mirae felicitatis fuit, cujus clypeum, qui apud Argos rem fortiter gessisset, accipiebat, ut illo per urbem incedens honestaretur.' Sed cum Euippus ille Lactantii nec a Pausania, nec ab Eusebio, numeretur inter reges Argivorum, et hic dicatur Arcas, verisimilius est, clypeum illum, de quo hic agitur, detractum fuisse Euippo illi Arcadi a quodam rege Argivorum, et in culmine templi, ut spolium hostis positum.

259 Præmissasque faces festum nubentibus ignem] Quia tædis accensis deducebantur novæ sponsæ ad templum. In regem conversi omnes formidine prima, Mox audisse negant: cunctos tamen omina rerum Dira movent, variisque metum sermonibus augent. Nec mirum: nam tu infaustos donante marito 265Ornatus Argia geris, dirumque monile Harmonies: longa est series, sed nota malorum Prosequar, unde novis tam sæva potentia donis. Lemnius hæc, ut prisca fides, Mayortia longum Furta dolens, capto postquam nihil obstat amori 270

nondum ausi erant gressus firmare. Cuncti primo pavore respexere in principem; mox inficiantur audiisse: infausta tamen rerum præsagia turbant omnes, et diversis sermonibus amplificant formidinem. Nec mirum : nam tu Argia fers inauspicatos cultus, et ominosum monile Harmonies, quod tuus sponsus tibi dederat. Prolixa est historia, sed dicam vulgata infortunia, unde tam atrox vis inerat recentibus muneribus. Lemnius Vulcanus (ut veteres credunt) ægre ferens Martis adulteria,

ment.—264 Dira monent in quibusdam scriptis. Behott. 1. 2. terroribus, et pro v. 1. sermonibus.—265 In iisdem codd. nam tum infaustos.—267 Hermiones Taurin. Burm. unus Behot. alii; Hermionæ alter Behot. Armione Dan. Harmoniæ Barth. Vide Munker. ad Hygini Fab. vi.—268 Persequar Taurin. Burm. Behott. Pro tam særa, in Behott. sit tantu.-269 Lemnius est unus Behot. longum omnes codd. Barthii, uterque Behot. Dan. Put. Petav. Taurin. Petrens. Burm. Exc. Cantab. Laur. Lang. Lipsian. Buslid. alii, et sic edidere Lindenbrog. Cruc. Grasser. Gevart. Dan. Heins, in Amstel. Gronov. et recentt. longa Aldd. Colin. Gryph. et Basil. improbante Barthio.-272

NOTE

261 Nondum ausos firmare gradum tuba terruit] Titubaverant enim ipsis gradus formidine, propter primum ac dirum omen extinctarum tædarum a clypeo lapso Euippi. Tuba] Tubæ clangor. Et clangor tubæ portendebat bellum: tubarum enim clangorem, ut et crepitum armorum, ae sonitum tympanorum referent anctores inter præsagia belli. Vide Valerium Maximum lib. 1. et Julium Celsum lib. de Bello Civili.

263 Mox audisse negant] More aulicorum, qui adulantes regibus negant se andivisse quæ sciunt haud grata iis fore.

265 Donante marito] Sponso Poly. nice.

266 Dirumque monile Harmonies] Hoc monile Harmonies infaustum fuit omnibus mulieribus, quæ illud habuerunt. Quod idem dicitur de Equo Sejano, auro Tholosano, et aliis rebus. Hujus monilis historiam prosequitur sequentibus versibus. Harmonies Harmonie filia Veneris ex adulterio Martis, uxor Cadmi.

269 Lemnius] Vulcanus. Dietus fuit Lemnius, quod dejectus de coclo deciditin Lemnum insulam; vel quod officinam in ea insula haberet: erat enim faher Deorum.

270 Furta] Adulteria. Capto amori] Id est, captis amantibus Veneri et Marti.

Pœna, nec ultrices castigavere catenæ,
Harmonies dotale decus sub luce jugali
Struxerat: hoc, docti quanquam majora, laborant
Cyclopes, notique operum Thelchines amica
Certatim juvere manu; sed plurimus ipsi
Sudor: ibi arcano florentes igne smaragdos
Cingit, et infaustas percussum adamanta figuras,
Gorgoneosque orbes, Siculaque incude relictos

cum dedecus non retineret deprehensos amantes, nec vindices nexus cos punirent, excuderat hæc dona in dotalem ornatum Hurmoniæ, sub diem nuptiarum ejus. Cyclopes rerum etiam difficiliorum periti insudant huic fabricando, et Thelchines arte celeberrimi huic operi certatim admovere libentes manus: sed et maximus labor est ipsi Vulcano. Ibi circundat smaragdos micantes secreto fulgore, et adamanta insculptum noxiis figuris, et oculos Gorgonis, et cineres perfecti fulminis,

****

Armione Dan. Hermionæ uterque Behot. Harmoniæ Barth. Vide supra ad v. 267. Hunc vero locum Barthius ita distinxit: Lemnius hæe, &c. Struxerat. Hoc (docti quanquam majora) laborant Cyclopes; notique, &c.—274 Telchines Taurin. et Burm. et sic Nic. Heinsius in Advers. lib. 11. cap. 4. p. 232.—277 Jungit, et infaustæ percussum adamanta figuræ legit Heinsius loco modo citato;

NOTÆ

271 Ultrices catenæ] Vulcanus, cum nxorem Venerem in adulterio cum Marte deprehendisset, lectum, in quo jacebant, subtilissimis catenis cinxit, nudosque, uti erant, Diis deridendos exposuit: hocque modo sibi factam injuriam vindicasse credidit.

272 Harmonies dotale decus] Poëtæ fabulantur nuptias Cadmi et Harmonies celebratas fuisse in cœlo, et omnes Deos munera sua novis sponsis dedisse; Vulcanum autem hoc monile donasse.

274 Cyclopes] Ministri Vulcani, ut jam diximus. Vide Theb. 1. Telchines] Telchines alii filios Minervæ et Solis faciunt: alii Saturni et Aliopes, Rhodumque insulam tenuisse ferunt. Quidam tradunt tres fuisse, fratresque, invidos ac maleficos, qui cum vicinorum agros proventu fertiles viderent, eos consperserunt aquis Stygis, ut infœcundos redderent: dicuntur ctiam aspectu solo omnia

effascinare soliti. Alii confundunt eos cum Curetibus ac Dactylis Idæis, summosque fuisse artifices dicunt, veneficiorum vero famam ab æmulis fuisse dispersam. Straho lib. vIII. Amica manu] Quod significat, omnem artem operamque huic operi impendisse.

275

275 Ipsi] Vulcano.

276 Arcano florentes igne smaragdos]
Smaragdus, gemma, qua acies oculorum recreatur, quaque nihil viridius. Arcano florentes igne] Quia,
ut inquit Plinius, sensim radiant.
Vide cundem Plinium lib. xxxvII.
cap. 5.

277 Et infaustas percussum adamanta figuras] Adamas gemmæ species. Vide Plinium lib. ΧΧΧΥΙΙ. cap. 4. Infaustas percussum figuras] 'Αρχαϊκῶs, pro, percussum infaustis figuris.

278 Gorgoncos orbes] Tale erat caput Gorgonis, seu Medusæ, ut homines hoc viso statim in lapides conver-

Fulminis extremi cineres, viridumque draconum Lucentes a fronte jubas: hic flebile germen

280

qui remanserant in incude Sicula, et fulgentes jubas, evulsas fronte viridium dra-

conj. etiam Vincit, vel Stringit; Burmannus: Cogit.—279 Fulminis hesterni

NOTÆ

terentur: maxima autem vis inerat oculis. Siculaque incude relictos Fulminis extremi cineres] Vult Poëta cineres absoluto fulmine relictos in Siciliæ incude immixtos fuisse huic monili. Sicula incude] Quia Cyclopes fulminum fabricatores officinam habebant in Sicilia.

280 Flebile germen Hesperidum] Innuit poma aurea hortorum Hesperidum, quæ rapnit Hercules occiso pervigili dracone, qui ea servabat. De hortis Hesperidum hæc dicit Solinus cap. 27. 'Nam de hortis Hesperidum, et pervigili dracone, ne famæ licentia vulneretur, fides et ratio bæc est. Flexuoso meatu æstnarium e mari fertur, adeo sinuosis lateribus tortuosum, ut visentibus procul lapsus angueos fracta vertigine mentiatur. Itaque, quod hortos appellavere, circumdat. Unde pomorum custodem interpretantes, struxerunt iter ad mendacium fabulandi. Sed hæc insula sinuata sinibus alvei procurrentis, et in quibusdam æquoris spiris sita, præter arbores oleastri similes, et aram sacram Herenli, aliud nihil profert, quod propaget vetustatis memoriam. Verum ultra frutices aureos, et metalla frondentia, illud magis mirum, quod solum inferiore licet libra depressins, nunquam tamen accessu freti superlabitur, sed obstaculo naturalis repaguli in insis marginibus hæret unda, et intimis orarum superciliis sponte fluctus ingruentes sistuntur: ut, spectando nimirum ingenio loci, planities maneat sicca, quamvis prona superveniant æquora,' Eadem dicit Plinins fere lib. v. cap. 1. Porro variant auctores de situ horum hortorum. Quidam, ut Plinius et Solinus, collocant eos in Mauritania prope urbem Lyxon ad Oceanum: alii circa Atlantem montem Mauritaniæ. Hesiodus ultra Oceanum ponit. Servins vero ait: 'Quidam tamen hos circa Syrtes positos tradunt.' Nonnulli nominis similitudine inducti, audientes urbem Έσπερίδας in Pentepolitana Libya vocatam, eo transtulerunt et Hesperidum hortos. Ptolemæus in Cyrenaica et Pentepolitana memorat Έσπερίδων κήπους, hortos Hesperidum, quos tamen diversos statuit ab urbe Berenice, quam Έσπερίδας vocatam tradit. Scylax Cariandans in Pentepolitana, urbis et portus Έσπερίδων, Hesperidum, meminit. Non longe ab Hesperidibus urbe idem Seylax collocat κήπους Εσπερίδων, hortas Hesperidum, omni genere arborum refertos. Inde hi horti, Hesperidibus urbi vicini, confusi cum hortis fabulosarum Hesperidum, qui ad Oceannm. Hæc ex Salmasio. Agræias antem in Libycis ait non poma fuisse, sed oves furvi coloris: ortam vero fabulam ex ambigua significatione vocis μηλα, qua Græce et oves et noma significat. Ceterum Hesperides erant filiæ Hesperi secundum aliquos: aliis vero Atlantis ex Hesperide uxore. His autem commissa fuerat custodia horum hortorum ac pomorum aurcorum, quibus raptis Hesperidum, et dirum Phryxæi velleris aurum. Tum varias pestes, raptumque interplicat atro Tisiphones de crine ducem, et quæ pessima Ceston Vis probat: hæc circum spumis Lunaribus ungit Callidus, atque hilari perfundit cuncta veneno. Non hoc Pasithea blandarum prima sororum, Non decor, Idaliusque puer, sed Luctus, et Iræ,

285

conum: hic luctuosa poma Hesperidum, et calamitosum aurum Phryxi velleris: mox intermiscet diversa toxica, primarium serpentem aculsum nigris crinibus Tisphones, et vim noxiam, quæ inest Cesto. Hæc astutus linit undique spumis lunaribus, et lucido veneno conspersit omnia. Non hoc Pasithea domina dulcium sororum, non Lepor, Idaliusve puer; sed Dolor et Indignatic, Angor et Discordia

cineres Heinsius ibidem.—282 Uterque Behot. interplicat auro.—283 Thisiphonis edd. vett.—285 Burmannus conjectabat: atque hyali perfundit; Taurin. hilari perfudit.—286 Non hoc Phasitea unus Behot.—287 Non Decus codex Burmanni. Decor majuscula D scribi malit Jortinus nostras in Misc. Obss.

.....

NOTÆ

ab Hercule, gravissimum dolorem receperunt: unde flebile germen dicitur.

281 Et dirum Phryxæi velleris aurum! Tangit fabulam velleris aurei, quæ refert Phryxum et Hellen sororem fugientes patrem Athamantem, et novercam Ino, conscenso aurei velleris ariete, pontum trausmittere conatos: Hellen, metu summersam, nomen ponto reliquisse, (qui ex ea Hellespontus dictus est,) Phryxum vero trajecisse et in Colchos pervenisse, ibique ariete immolato, pellem in templo Jovis seu Martis suspendisse. Dirum! Ob causam et mortem Helles.

283 Tisiphones de crine ducem] Jam diximus Furias habuisse pro capillitio scrpentes. Tisiphones] Tisiphone una ex Furiis. Et quæ pessima Ceston Vis probat] Intelligit Ceston Veneris, in quo suavitas, et dulcia colloquia, benevolentia, blanditiæ, suasiones, fraudes, veneficiaque includebantur. Vis pessima] Fraudes, veneficia.

284 Hæc circum spumis Lunaribus ungit] Credebant veteres a veneficis

herbas legentibus lunam avocari de cœlo, eamque cogi spumare in herbas, et salivam quandam suam spargere, ut ejus salivæ spuma venenatius earum esset virus, et efficacius: quod tetigit Valerius Flaccus lib. vt. 'Quamvis Atracio lunam spumare veneno Sciret.' Apuleius Miles. lib. 1. 'Lunam despumari, Stellas evelli, diem tolli, noctem teneri.'

285 Aque hilari perfundit cuncta veneno] Ut illud monile simul et delectabile esset, ac gratum; intus autem noxium ac pestiferum. Eo enim artificio illud conflaverat Vulcanus, ut gratiam splendoremque conferendo placeret, suique desiderium moveret: miscendo autem noxias res ac pestiferas, occultam vim nocendi haberet.

286 Pasithea] Una et præcipua Gratiarum. Tres esse Gratias putabant veteres Jovis et Harmonies filas, et Veneris comites. Harnun nomina vulgo Pasithea, Aglaie, et Euphrosyne.

287 Idaliusque puer] Amor seu Cupido filius Veneris, sic dictus ab Ida-

Et Dolor, et tota pressit Discordia dextra. Prima fides operi, Cadmum comitata jacentem Harmonie, versis in sibila dira querelis, Illyricos longo sulcavit pectore campos. Improba mox Semele vix dona nocentia collo Induit, et fallax intravit limina Juno.

290

tota manu acceleravere. Primum experimentum operis, Harmonie secuta Cadmum repentem, mutatis questibus in horrenda sibila, aravit extenso pectore agros Illyricos. Mox ambitiosa Semele vix imposuit collo noxia munera, cum subdola Juno

Ita jam Barthius accepit vocem Decor; sic seribi quoque jussit hanc vocem Janus Broukhusius ad Tibull, Iv. 2. 8,-290 Hermiona Behot. 1. Hermione

NOTÆ

lio nemore, et monte Cypri Veneri sacro. Luctus, Ira, Dolor, et Discordia] Majusculis primis literis, quasi hæc Numina forent, sen Personæ, quæ Vulcanum in fabricando hoc monili adjuvissent.

289 Cadmum comitatajacentem Harmonie versis in sibila dira querelis Illyricos longo sulcavit pectore campos] Tangit fabulam, qua ferunt Cadmum et Harmonica uxorem, regno pulsos, confugisse in Illyricum, et ibi tandem in scrpentes atrosque mutatos fuisse. Locus fabulæ datus, quod Cadmus et Harmonie, regno expulsi, commigrarunt in Illyricum apud Enchelenses, qui postea duce Cadmo Illyricos subegerunt, ac vicerunt : qua victoria Cadmus regnum Illyriorum adeptus est. Et quia Euchelenses hoc nomen traxerant ab exxé-Avouv sen anguillis, finxerunt Poëtæ Cadmum, cum uxore, in serpentem mutatum fuisse. Lucanus : ' Enchelize versi testantes funera Cadmi.' Versis querelis] Quod ejecta fuisset una cum viro e regno. Illyricos campos] Illyricum sen Illyris Europæ re-

gio in ora Maris Adriatici, Italiæ op-

posita. Hujus termini non ab omni-

bus iisdem finibus comprehenduntur:

Plinius enim hanc inter Arsiam et Titium fluvios constringit. mæus vero eam ab Istria usque ad Macedoniæ fines secundum maris littora protendit: mediterranea ejus ad Pannones et Mæsiam superiorem expandit. Mela majorem facit; totam enim oram Maris Adriatici a Tergesto ad Cerannios usque montes Illyriis ascribit. Sed adhuc majores fines Illyrico dat Appianus Alexandrinus; Illyriosque ait Græcos existimare hos omnes, qui supra Macedoniam et Thraciam a Chaonibus et Thesprotis ad fluvium Istrum sedes habent; hancque esse Illyrici totius longitudinem : latitudinem vero ex Macedonia et Thraciæ montibus ad Pæones usque, et Ionium Mare, Alpiumque objecta protendi. Hodie Illyricum complectitur Sclavoniam, Croatiam, Bosniam, et Dalmatiam. Longo pectore | Serpentes enim fere, præter caput et caudam, solo pectore constant.

292 Improba mox Scmele] Improbam dicit, quia nimia et immodica a Jove petierit, suique exitii causa fuerit. Vide Theb. 1. 12.

293 Fallax] Quia sumsit formam Beroës nutricis Semeles, camque sic

Teque etiam, infelix, perhibent, Iocasta, decorum
Possedisse nefas: vultus hac laude colebas,
Heu quibus, heu placitura toris! Post longior ordo.
Tum donis Argia nitet, vilesque sororis
Ornatus sacro præculta supervenit auro.
Viderat hoc conjux perituri vatis, et aras
Ante omnes epulasque trucem secreta coquebat
Invidiam, sævis detur si quando potiri
Cultibus, heu nihil auguriis adjuta propinquis.
Quos optat gemitus! quantas cupit impia clades!
Digna quidem, sed quid miseri decepta mariti

ingressa est ejus cubiculum. Referunt etiam te, infortunata Jocasta, habnisse hoc lucidum malum: hoc ornatu faciem instrucbas, heu quem tibi, heu quem sponsum conciliatura! Post longior series est. Tum Argia effulget muneribus, et ornata execrando auro, multum superabat pauperes cultus sororis. Uxor perituri auguris hoc monile aspexerat, et ante cuncta altaria, et inter ipsas epulas, tacita flagrabat cupidine possidendi aliquando hos exitiosos ornatus: heu nihil admonita domesticis vaticiniis. Quos cupit luctus! quanta funera poseit, profana! Illa quidem meruit, sed quid prodita arma infelicis conjugis? quid innocentes furores

....

Behot. 2.—291 Dan. Pnt. Petav. omnes codd. Barthiani, Lipsian. Buslid. Taurin. Petrens. Exc. Cantab. alii, cum edd. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. et recentt. dccorum; Behott. 1. 2. Lang. Laur. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. deorum. 'Citra controversiam omnem vera est lectio, dccorum, asserta jam olim etiam Francisco Modio Novantiq. Lect. Epist. 52.' Barth.—295 'Dixerim clude (pro laude) scriptum Papinio, si incerta esset lectio.' Idem.—297 Tunc donis codd. Handii, quem vide, si ejus editio unquam publicata fuerit. Unus Behot. vilesque sorores.—300 Ante ignis Can. coquebant Put.—303 Exc. Cantab. et Petrens. inscia cludes.—

NOTÆ

fefellit, illique persuasit, a Jove petere, ut ad se veniret cum omnibus insignibus suæ majestatis.

294 Iocasta] Mater et uxor Œdipi. Infelix] Ob rationem notam omnibus.

298 Sucro] Execrabili, ut apud Virgilium Æneid. III. 'Auri sacra fames.'

299 Conjux perituri vatis] Eriphyle uxor Amphiarai vatis, qui in hoc hello Thebano periturus crat, ut videbimus iufra. Aras ante omnes] Quia apud veteres ante aras nuptiarum

fædera concipiebantur.

301 Invidiam] Invidia hie nimiam cupiditatem significat, ut apud nos envie. Savis] Quia hi cultus exitio toti suæ domui fuerunt.

302 Auguriis propinquis] Sive quia vatis et auguris erat uxor: vel his prodigiis, quæ paulo ante clypei casu acciderant, et clangore tubæ.

303 Clades] Mariti mortem, furorem filii, interitum suum.

304 Decepta mariti Arma] Bene decepta, quia Eriphyle prodidit Amphiaraum latentem.

Arma? quid insontes nati meruere furores? 305 Postquam regales epulas et gaudia vulgi Bisseni clusere dies, Ismenius heros Respicere ad Thebas, jamque et sua quærere regna: Quippe animum subit illa dies, qua, sorte benigua Fratris, Echionia steterat privatus in aula; 310Respiciens descisse Deos, trepidoque tumultu Dilapsos comites, nudum latus omne, fugamque Fortunæ: namque una soror producere tristes

filii commiserunt? Postquam dies duodecimus finiit regalia convivia, et publicam lætitiam, heros Thebanus convertit animum ad Thebas, et jam suum regnum repetit. Hae enim dies venit illi in mentem, qua, sorte fratris prospera, privatus remanserat Thebana in regia; considerans Deos aversos, et amicos festino strepitu dilapsos, suum omne latus detectum, ae recessum fortunæ. Namque cum una soror ausu

305 'Omnino scribendum cum optimo libro, qui raro non veritatem vel servat, vel indicat, insontis nati.' Barth .- 307 Bisseni clausere dies unus Behot. -308 Laur. Lang. Lipsian. Buslid. Put. Petav. Tanrin. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. et jam sua; optimæ Barthii membranæ, Behott. 1. 2. Dan. Petrens. Burm. alii, cum Gronov. et recent. jamque et sua. 'Nostri codicis lectionem videtur agnoscere Lutatii interpretatio, quanquam το κείμενον ibi duplici jam sit corruptum; nisi si legas: Respicere ad Thebas jam jam et sua quærere regna.' Barth.—311 ' Verbum Respiciens neutiqnam dubito mendosum esse, cum positum sit tertio abhine versu in eodem prorsus negotio. Membranæ nulke juvant, nec nos quicquam concutimus, tam elaboratum vatem aliquando dormitare potuisse non ignari. Nullo opere scripsisset, Suspirans, Barth. Respiciens discesse Deos Tollins ex co-dice Ms. ad Auson. p. 270. Taurin. desisse; Burm. decesse, et in marg. discessit. Dan. Heinsius vero ad Cland, Entrop. 11. 526. lectionem nostram tuetur.-313 In quibusdam codd, tristis. Vide Hand, ad Sylv. 1. 2, 276,-320

NOTE

305 Insontes furores] Quia mandante patre, et jussu cjus, matrem occiderat. Ut enim se proditum ab uxore animadvertit Amphiaraus, in mandatis dedit Alemæoni filio, ut accepto primo suæ mortis nuntio (in hoc enim bello se periturum arte sua præviderat) matrem occideret : quod Alemæon executus est, 'facto pius et sceleratus codem.'

307 Ismenius heros] Polynices.

308 Jam sua | Qnia annus fraterni imperii jam elapsus erat.

310 Echionia] Thebana.

311 Descisse Deos] Quasi Dii non

innocentes, sed potentes et feliciores sequantur. Lucanus: 'Lassa triumphis Descivit fortuna tuis.' Trepidoque tumultu Ditapsos comites] Ut fit in mutatione fortuna.

312 Nudum latus omne] Ab amicis desertum: cum enim spes fuit Polynicem regnare posse, tunc multi stipabant latus cjus; sed ubi fortuna ad fratrem descivit, ab omnibus desertus fait.

313 Una soror] Antigone. Sed non perstitit in hoc proposito; deseruit enim illum, ut primum regin discesExulis ausa vias: etiam hanc in limine primo Liquerat, et magna lacrymas incluserat ira. 315 Tunc quos excedens hilares, quis cultus iniqui Præcipuus ducis, et profugo quos ipse notarat Ingemuisse sibi, per noctem ac luce sub omni Digerit. Exedere animum dolor iraque demens, Et, qua non gravior mortalibus addita cura, 320 Spes, ubi longa venit. Talem sub pectore nubem Consilio volvens, Dircen Cadmique negatas Apparat ire domos: veluti dux taurus, amata Valle carens, pulsum solito quem gramine victor Jussit ab erepta longe mugire juvenca: 325Cum profugo placuere tori, cervixque recepto Sanguine magna redit, fractæque in pectora vires:

fuisset prosequi euntem in mæstum exilium, hunc etiam deseruerat in primis foribus, et ille nimia indignatione retinuerat fletus. Tunc animo revolvit diu noctuque illos quos discedens animadverterat lætos, quibus erat præcipuu observantia erga injustam regem, et eos qui suo exilio indoluerant. Excruetant ejus animum dolor et vesana ultio; et, quo nullum acerbius tormentum homini datum, spes dilata. Tales versans in corde cogitationum æstus, destinat Dircen petere, et regiam Cadmi, quæsibi denegabatur. Ut rector taurus expulsus e dilecta valle, quem victor cogit fugatum a solito prato mugire procul ab ademta vacca: ut exulem exhilaravere musculi, et ingens collum novo sanguine refectum est, et redeunt fractæ vires in pectus:

......

Optimæ Barthii membranæ et Put. addita curis; et sic legit P. Burmannus ad Ovid. Epist. 11. 9.—322 'Non dubito mendosa esse hæe verba: Consilio volvens. Legas evolvens, omnia erunt parata. Tamen apprime durum obscurrumque sit hoc loco. Sed meo animo scripsit ornatissimus vates: talem sub pectore nubem Consilio solvens, &c. quæ est ipsa rei veritas.' Barth. Optimo illo et grandibus literis exarato libro disertissime scriptum invenio negandas, cum interpretatiuncula: 'Sciebat negandas:' et ire tamen eo desiderabat, ita ut bello ante tempus, aut vi potins, quam ex pacti justitia, rex Thebanorum fieret. Hæe vera omnino ipsa veritas est.' Idem.—323 Dan. Heinsius ad Claud. Bel. Get. 410. legit: veluti cum taurus avita Valle, &c.—324 Behot. pulsis solido.—325 Dan. Heinsius l. c. legit, longum mugire.—327 Bernartius malit: fractoque in pectore; Dan. et Put. fracteque in pectore

NOTÆ

315 Et magna lacrymas incluserat ira] Virgilius: 'Inclusitque dolor lacrymas.' Et Ovidius: 'Lacrymas introrsus obortas Devorat.'

321 Spes, ubi longa venit] Nullum enim est gravius tormentum quam apes quæ longa expectatione differtur. Nubem] Cogitationum multitudinem, quæ mentem mole sua obrnunt.

322 Dircen] Dirce fons Beeotiæ, per quem intelligenda Beeotia. Cadmique domos] Thebas. Negatas] Nondum tamen negatæ fuerant.

Bella cupit, saltusque, et capta armenta reposcit,

Jam pede, jam cornu melior; pavet ipse reversum

Victor, et attoniti vix agnovere magistri.

Non alias tacita juvenis Theumesius iras

Mente acuit; sed fida vias, arcanaque conjux

Senserat: utque toris primo complexa jacebat

Auroræ pallore virum, Quos callide motus,

Quamve fugam moliris? ait: nil transit amantes.

Sentio, pervigiles acuunt suspiria questus,

Nunquam in pace sopor: quoties hæc ora natare

Fletibus, et magnas latrantia pectora curas

prælium spirat, et repetit sylvas, et captos greges, fortior jam pedibus et jam cornu: ipse victor reformidat redeuntem, et ipsi bubulci stupefacti vix eum agnoverunt. Juvenis Theumesius agitat similes furores in occulto animo, sed cara uxor perspexerat consilia et secreta ejus, et ut recubans in lecto amplectebatur maritum sub primum ortum pallidæ Auroræ, Quas astute volvis cogitationes, quanve fugam paras? inquit: nihil amantes latet. Animudverto, insomnes querelæ excitant in te frequentes gemitus, nulla quies tibi est in nocte. Quoties sentio apposita manu

,,,,,,,,,,,

quercus, cum gloss. id est viret. Taurin. in corpore vires; Burm. in pectore vires.—328 Jortinus nostras malit: et rapta armenta; sic etiam codex Barthii, quod ille prohat. Codex Burmanni: pastusque et capta.—331 Non alias juvenis tacita optimus Barthii codex; quod recipiendum ille putat.—332 Mente coquit conj. Nic. Heinsius in Advers. lib. Iv. cap. 3. 578.—337 Behot. quotiens.—338 Uterque Behott. Lipsian. Laur. Buslid. et Lang. et magna juctantia, ut in Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. et mugnas latrantia Dan. Put. Petav. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov, et recentt. et magnus jactantia Gevart. et sic Burm. et Taurin. Vide Heinsium ad Ovid. Trist. 11. 459.—

NOT/E

Fractæque in pectoru vires] Duo Lindenbrogii, duoque Gronovii optimi Mss. habent : fractæque in pectora quercus. Quæ lectio confirmari potest ex Virgilio Georg. 111. et Æn. x11. qui loquens de Tauro: 'Et tentat sese, atque irasci in cornua discit Arboris obnixus trunco, ventosque lacessit.' Similia habet et Lucanus lib. 11. 'Exul in adversis explorat cornua truncis.' Ex his enim locis Virgilii et Lucani petita et adumbrata hæc Papinii comparatio. Sane pascua sunt in saltibus. Non mirum igitur illic obvias arbores aut affligendo, aut quassando, expertum esse

suas vires taurum.

331 Jurenis Theumesius] Polynices, a Theumeso monte Bæotiæ.

334 Auroræ pullore] Exortus enim diei pallet seu albeseit primo, mox rubet fulgore solis.

335 Nil transit amantes] Virgilius Æneid, iv. 'Quis fallere possit amantem!'

337 In pace] Pax hic pro nocte, seu tempore quietis et somni.

338 Et magnas latrantia pectora euras] Homerus: Κραδίη δέ οΙ ἔνδον ὑλάκτει, cor ci intus latrabat. Quod imitatus Ennius: 'Animus in pectore latrat.' Alii codices habent jactantiu,

Delph. et Var. Clas.

Stat.

3 A

Admota deprendo manu! nil fædere rupto, Connubiisve super moveor, viduaque juventa; 340 (Etsi crudus amor, nec dum post flammea toti Intepuere tori;) tua me, properabo fateri, Angit amata salus: tune incomitatus, inermis Regna petes? poterisque tuis decedere Thebis, Si neget? atque illum solers deprendere semper 345 Fama duces, tumidum narrat, raptoque superbum, Difficilemque tibi: nec dum consumserat annum.

tuum vultum lacrymis rigari, et pectus concuti magnis solicitudinibus! Non me tangit, quod violas fædus cum patre initum, et quod me conjugem tuam deseris viduam in juvenili atate, (etsi amor recens adhuc sit, et nondum totus lectus calefactus, primis nuptiarum diebus;) tua salus dilecta (festinabo dicere) me excruciat. Tune solus, et sine copiis regnum tuum reposces, et poteris, si abnuat frater, salvus Thebis tuis exire? Et fama semper ingeniosa ad detegendos regum mores, refert illum arrogantem, et rapto inflatum, et tibi molestum, cum nondum annum trans-

......

344 Petrens. excedere Thebis; et pro v. l. discedere; codex Burmanni, descendere; quod et Behotius agnoscit; Thebæ enim in collibus sitæ. poterisne tuis malit Burmannus .- 346 Fama ducem unus Behot, regnoque superbum optimæ Barthii membranæ.—347 Behot. ne dum consumserat. Probo lectionem optimi exemplaris, quam etiam in aliis inventam docent doctissimi viri: neo dum consumserit. Ita Barthius, qui ex antiqua glossa conj. Difficilemque tibi cum nec dum insumserat annum. Lipsian. Bernartii: nec dum cosumpserit.

NOTE

id est, ex magnis curis tumultuan-

339 Nil fædere rupto, Connubiisve super moveor, viduaque jurenta] Oratorie omnino. Dicit se suum commodum nullatenus respicere, sed mariti, Connubilisve super moveor] Virgitius: 'Nil super imperio moveor.' Viduaque juventa] Quod me deseris in tam invenili ætate.

341 Flammea] Flammeum erat velum, quo amiciebatur nubens, ut ait Festus, ominis boni causa, quod eo assidue ntebatur Flaminica, cui non licebat facere divortium.

312 Tua me Augit amata salus] Sic ait, ut vincat: quia nihil propter suum commodum suadet : sed affirmat se torqueri cansa mariti.

344 Poterisque tuis decedere Thebis,

Si neget] Id est, percundum tibi est insidiis fratris, si tibi negare regnum constituerit. Timebit enim ne, si te sinat discedere, bellum sibi inferas, regnumque eripias.

345 Solers deprendere Fama duces] Cum omnia facta principum, eorumque interior vita omnium oculis pateat, facile conjectura percipi potest, quibus moribus, quave indole præditi sint. 'Dicta, factaque principum,' ait Seneca de Clementia lib. r. cap. 8, 'rumor excipit: et ideo nullis magis cavendum est, qualem famam habeant, quam qui, qualemcumque mernerint, magnam habituri sint.'

347 Difficilemque tibi: nec dum consumserat annum | Si tibi difficilis et infestus crat, nondum elapso anno imperii, quid putas nunc moliturum,

Me quoque nunc vates, nunc exta minantia Divos,
Aut avium lapsus, aut turbida noctis imago
Territat: ah, memini, nunquam mihi falsa per umbras 350
Juno venit. Quo tendis iter? ni conscius ardor
Ducit, et ad Thebas melior socer. Hic breve tandem
Risit Echionius juvenis, tenerumque dolorem
Conjugis amplexu solatur, et oscula mæstis
Tempestiva genis posuit, lacrymasque repressit:
355
Solve metus animo, dabitur, mihi crede, merentum

egisset. Nunc etiam augures, nunc viscera hostiarum, quæ significant Deos iratos, aut volatus avium, aut irrequieta noctis visa me consternant. Ah recordor, nunquan mihi Juno frustra apparuit insomnis. Quo vadis? nisi conseius amor, et carior socer apud Thebas te agit. Hic tandem juvenis Thebanus subrisit, et tenerum uvoris angorem amplexu levat, et tristibus ejvs genis dedit opportuna suavia, et fletus coërcuit. Expelle metum corde. Quieta dies (fidem mihi adhibe) con-

—350 Nonnulli codd. ha memini; et sie edidit Lindenbrog, ex Put. Dan. et Petav. ah memini Behott. Petrens. Taurin. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. numquid mihi Taurin.—351 Unus Behot. iter nisi conscius; nuns Barth. iter niconscius; Taurin. iten inconscius; Laur. Lang. Lipsian. Buslid. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. iter quo conscius; Petrens. Exc. Cantab. alter Behot. Dan. Put. Gronov. &c. iter ni conscius.—353 Taurin. tenerumque pudorem; et sie Behot. pro v. 1.—354 Conjugis amplexus optimus Barthii liber, et alius ejusdem.—355 Taurin. genis ponit.—356 'Omnes libri sie (merentem) et nobis et aliis compositi. Ego tamen mendi suspectam habeo hane vocem, si quam aliam hoc libro. Valde fallor

NOTE

cum eum torqueat necessitas deponendi imperii?

348 Exta minantia Divos] Quæ Deos minantur iratos.

350 Nunquam mihi falsa per umbras] Hoc dicit, quia Juno Argis præsidebat, et ideo non vellet decipere, quos in tutelam suam suscepit.

351 Ni conscius ardor] Alicujus scilicet amicæ. Invidiose, ut mulier. Credit enim Polynicem aliquam Thebis amicam reliquisse, cujus amore Thebas revocaretur. Et mulierum more hic est scopus orationis. Frustra alias causas adducit, quæ ipsam non respiciunt, quamvis illa sola causa esset, quam conabatur dissimulare: quæ tandem, ipsa quasi in-

vita, in fine orationis, mira arte Poëtæ erumpit. Hinc est, quod Polynices subrisit, videns, hanc tandem fateri id, quod illam angeret.

352 Breve] Breve hic, pro paululum. Hine 'adbreve' pro paulisper dixit Suctonius Tiberio cap. 68.

353 Echionius] Thebanus, ab Echione, qui una com Cadmo Thebas condidit. Tener un doiorem] Quia vel minima ctiam presunta suspicione alterius amoris in conjugibus, læduntur animi mulicrum.

355, Tempestiva] Ad tollendam omnem surpicionem ex animo conjugis. Lacrymasque! Supple ejus.

356 Mercutum] Id est, corum qui jus suum prosequantur.

Consiliis tranquilla dies: te fortior annis Nondum cura decet: sciat hæc Saturnius olim Fata parens, oculosque polo dimittere si quos Justitia, et rectum terris desendere curat. 360 Fors aderit lux illa tibi, qua mœnia cernes Conjugis, et geminas ibis regina per urbes. Sic ait, et caro raptim se limine profert. Tydea jam socium cœptis, jam pectore fido Æquantem curas, (tantus post jurgia mentes 365 Vinxit amor,) socerumque affatur tristis Adrastum. Fit mora consilio: cum, multa moventibus, una Jam potior cunctis sedit sententia, fratris Prætentare fidem, tutosque in regna precando Explorare aditus. Audax ea munera Tydeus 370

cedetur incaptis corum, qui jus suum prosequuntur. Solicitudo, quæ superat annos, nondum convenit tibi. Jupiter Saturni filius norit olin hoc iis eventurum, si justitia dignetur e cado respicere res hominum, ac studeat æguum in terra protegere. Illu dies tibi forsan adveniet, qua viri patrium aspicies, et regimu incedes per duas civitates. Sic, inquit, et statim proripit se e dilecto thalamo. Alloquitur mæstus socerum Adrastum, et Tydea, jam participem suorum consiliorum, et æquantem in fideli animo suas solicitudines: tanta post rixam amicitia conjunxerat eorum animos. Diu deliberant. Cum plurima agitavissent, una jam melior opinio placuit omnibus, fidem fratris experiri, et rogundo tentare securum accessum ad

****

aut Deorum Consiliis scripsit Papinius; vel certe, meorum, qued potius putem, nt suos etiam conjugi suæ magnos faciat. Sane alteram harum vocum roῦ ποιητοῦ esse existimo, potius vero istam.' Barth.—357 Barthii ed. in marg. ex codice manuscripto: tranquillu quies.—360 Codex Burmanni; demittere si quos; Bernartius vult: dimittere si qua.—367 Fit mora concilio codex Barthiii. tum multa codex Burmanni.—368 Verba, Jam polior cunetis, parenthesi includit Barthius. Nam potior Taurin. et Burm.—369 Pertentare fidem Lang. Laur. Buslid. Dan. Put. Petav, Belott. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Prætentare fidem omnes codd. Barthii, Taurin. Petrens. Exc. Cantab. Burm. Lipsian. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. et sic ex scriptis codd. legit Dan. Heinsius ad Claud. Rufin. 11. 477.—370 In optimo Barthii codice varietas lectionis annotatur: 'vel munia.'

NOTÆ

358 Saturnius] Jupiter Saturni filius.

359 Dimittere si quos] Locus ex Virgilio adumbratus Æncid. 1. 'Si qua pios respectent numina, si quid Usquam justitiæ est.' Mavult vero Bernartius: dimittere si qua, ut sensus sit: Jovem hæc vindicaturum, si qua in cælo justitia.

361 Mania Conjugis Thebas.

362 Geminas per urbes] Argos et Thebas.

370 Ea munera] Legationis scilicet.

Etolum, multum lacrymis conata morari
Deipyle, sed jussa patris, tutique regressus
Legato, justæque preces vicere sororis.
Jamque emensus iter sylvis ac littore durum,
Qua Lernea palus, ambustaque sontibus alte
Intepet Hydra vadis, et qua vix carmine raro
Longa sonat Nemee, nondum pastoribus ausis;
Qua latus Eoos Ephyres quod vergit ad Euros,

375

imperium. Fortis Tydeus ultro suscipit cam legationem. Deipyle etiam multum enisa est te retinere fletibus suis, o strenuissime nationis Ætolæ: sed patris mandata, et oratori securus reditus, ac æquæ preces sororis plus valuerunt. Et jam confecerat viam arduam ob nemora et ripas, qua est stagnum Lernæ, et tosta hydra profunde calct in nocentibus aquis, et qua extensa Nemea vix resonat raris cantilenis pastorum, paventibus adluc illis leonem Nemeaum. Jam transierat, qua plaga est Corinthi, quæ spectat ad orientules ventos, et qua sunt portus Sisyphii;

.....

—372 Dan. Pnt. Petav. alii, et Gevart. morari est. Vocula est abest optimo Barthii libro, conspirantibus duodus aliis ejusdem, totidem Behottianis.—373 Deiphile in quibusdam. Vide ad vs. 201. ita 'Hipsiphile' pro' Hipsipyle.' Vide Munker. ad Hygini Fab. LXIX.—375 Jamque remensus iter Taurin. et sic Theb. 111. 324. Vide Virg. Æn. 111. 143.—377 Vetus Scholiastes: et quamvis carmine raro.—378 'Grandis distinctio τῷ ausis postponenda, ne pendere videatur sententia, cum verbum quodammodo pendeat. Id neglexerunt Bernartius et Gevartius.' Barth.—379 Behott. quod vertit ad Euros; codex Burmanni: Qua latus Ephireo Eoos se vertit in Euros; unde legit: Qua latus Eoos Ephyres emergit in Euros; vel: Qua latus Eoos Ephyres se vertit in Euros; vel: Et latus Eoos Ephyres qua vergit ad Euros. 'Vergere,' mergere,' vertere' passim sibi invicem substituuntur. Vide Gronov. Obss. lib. 11. cap. 7.

NOTÆ

372 Ætolum] Ætolorum. Tydeus enim erat Ætolus. Ætolia antem regio Græciæ, Epiro, Acarnaniæ, et Locris contermina.

373 Deipyle [Deiphile] Deipyle potius, uxor Tydei. Tutique regressus Legato] Sacrosanctum est enim legationis munus, ut etiam inter hostium tela incolumis versetur, ait Cicero.

374 Sororis] Argiæ, uxoris Polynicis.

375 Emensus | Supple, Tydeus.

376 Qua Lernea palus, ambustaque sontibus alte Intepet hydra vadis] Lernæ jam supra meminimus, et Hydræ in hac palude occisæ ab Hercule. Intepet] Quia fuit coactus Hercules admovere iguem capitibus cæsis Hydræ, ne alia pallularent: unde intepuisse hydram dicit. Sontibus vadis] Ob mala, quæ vicinis inferebat hydra. Vide Theb. 1. 360.

377 Et qua rix carmine raro Longa sonat Nemee, nondum pastoribus ausis] Timore scilicet Leonis Nemæi, quem Herenles occidit: qui timor tantus fuerat, ut ctiam illo occiso non auderent pastores Nemeen peragrare, nec ibi canere.

379 Qua tatus Eoor Ephyres quod vergit ad Euros, Sisypheique sedent portus Intelligit Cenchreas portum Sisypheique sedent portus; irataque terræ
Curva Palæmonio secluditur unda Lechæo.
Hinc prætervectus Nisum, et te, mitis Eleusin,
Lævus habet: jamque arva gradu Theumesia, et arces
Intrat Agenoreas: ibi durum Eteoclea cernit
Sublimem solio, septumque horrentibus armis.

385
Jura ferus populo trans legem, ac tempora regni,

et qua sinuosa aqua, infensa terræ, summovetur a Lechæo Palæmonio. Hinc prætergressus est Nisum, et te, placida Eleusis, habet ad lævam: et jum pedibus subit campos Theumesios, et urbem Agenoris. Ibi videt immitem Eteoclem excelso sobit insidentem, et stipatum torvis satellitibus. Perfidus jus dicebat civibus ultra pac-

—380 Sisyphiique uterque Behot. et sic etiam legit Heinsins in Advers. p. 237. ubi pro irataque conj. intrataque.—381 Olim legebatur: unda Lycæo. Lectio nostra debetur Hermolao Barbaro, quem vide ad Plin. lib. 1v. cap. 4. et hinc recepta in Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c. eamque testantur multi codd.—382 Eleusi Taurin. Eleusis Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Gronov. Grasser. et Amstel. et sic etiam Dan. Put. Petav. Laur. Lipsian. Lang. et Buslid. Eleusin meliores Gronovii codd. cum binis Behott. et Petrens. Vide Heinsium ad Ovid. Heroid. Epist. 1v. 67.—384 Etheoclia Behott. Etheoclea nonnulli codd. et edd. vett. dirum Etheoclea Petrens.—386 Jura ferens Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Crue. Jura ferus Lipsian. Lang. Lang. Buslid. uterque Behot. omnes Barthiani, Petrens. Taurin. Aldd.

NOTE

Corinthi, quæ prius Ephyre vocabatur, ut jam diximus. Qui portus Sisypheus dicitur a Sisypho Corinthiorum rege, qui Palæmonis cadaver repertum in littore, honorifice sepelivit, ac in ejus honorem ludos Isthmicos instituit. Euros] Eurus, ventus orientalis, et bene, quia Cenchreæ spectant ad Orientem. Eoos] Orientales.

380 Terræ] Isthmo, cui irata dicitur unda, quia Isthmus prohibet, quo minus Ionium et Ægæum mare misceantur: unde aqua hinc atque linc terram allatrat, ut ait Plinius.

381 Palæmonio Lechæo] Lechæum, alter portus Corinthi ad Occidentem spectans. Palæmonio] A Palæmone, io cujus honorem ludi Isthmici instituti.

382 Nisum] Id cat, Megaram, in

qua Nisus regnavit. Quidam notant montem Megaridis, in quo sepultus fuit Nisus. Mitis Eleusin] Eleusis, seu Eleusin, oppidum Atticæ, in quo Ceres religiose colebatur: hinc sacra Eleusinia. Mitis] Vel ob Cererem, quæ, invento frugum usu, mores hominum antea feros mitigavit; vel quia sacris Eleusiniis interesse non poterant, nisi qui se integros vitæ scelerisque puros esse scirent.

383 Arva Theumesia] Becotia, a Theumeso monte Becotiæ. Arces Agenoreas] Thebas, a Cadmo conditore Agenoris filio.

386 Trans legem, ac tempora regni, Jam fratris de parte dabat] Nam annus, quo Eteocles regnaverat, effluxerat jam, et is, quo regnare debebat frator Polynices, jam venerat. Jam fratris de parte dabat. Sedet omne paratus In facinus, queriturque fidem tam sero reposci. Constitit in mediis: ramus manifestat olivæ Legatum, causasque viæ nomenque rogatus 390 Edidit: utque rudis fandi, pronusque calori Semper erat, justis miscens tamen aspera, cœpit: Si tibi plana fides, et dicti cura maneret Fœderis, ad fratrem completo justius anno Legatos hinc ire fuit; teque ordine certo Fortunam exuere, et lætum descendere regno;

395

tum, ac terminos regnandi, et jam de parte anni qui ad fratrem pertinebat. Sedet paratus ad omne scelus, et indignatur sua promissa tam tarde exigi. paruit in media aula, frons olivæ demonstrat oratorem: interrogatus, declarat causus legationis, et nomen suum. Et ut erat imperitus dicendi, et semper flagran-tiori animo, orditur inserens tamen acerba æquis postulatis: Si tibi sincera fides esset, et si studeres permanere dictis pactis, fuisset æquius post annum exactum, hinc profectos fuisse oratores ad fratrem, et te, servata regnandi vice, dignitatem deponere, et hilarem solio regio descendere; ut ille diu profugus, et qui tulit in-

....

Colin, Gryph, Basil, Plant, et recentt, et tempora Behott,—387 Aldd, Colin, Gryph, Basil, et Plant, dabas; Lang, Laur, Lipsian, Buslid, Dan, Put, Petav, Petrens, Taurin, omnes Barthiani, Lindenbrog, Crnc. Gevart, Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. dabat. Ita quoque Modius Novantiq. L11.-388 Optimæ Barthii membranæ: queritur jam sero regna reposci. - 389 Constitit in medio rumo manifestus in iisdem; Constitit in medio ramo manifestat Taurin. Barthius conjectabat: Constitit in mediis, ramo conressus olive Legatum. Alius Barthii codex, manifesta.—390 Taurin. causanque viee.—392 Optimus Barthii codex jasto miscens.—393 Si tibi plena Petrens. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. et Cruc. Si tibi plana uterque Behott. Put. Dan. Exc. Cantab, Taurin, Burm. Amstel. Gronov, Barth. Veen. et Delph. atque icti cura Gudius in suis in Phædr. Notis ad 1, 31. Vide Senec. Phæniss. 282. si dicti cura Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. et dicti cura optimæ Barthii membash. Flant. Embenorg. Crue. et Gevart. Et act cara optima Bartin membranæ, uterque Behot. Taurin. Petrens. Dan. alii codd. cum Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Vide Nic. Heinsium ad Ovid. Heroid. Epist. XII. 39. qui et loca ex Nostro laudat.--396 Petav. Dan. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. optimæ Barthii membranæ, margo Behot. 2. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. Cruc. et Grasser. discedere; Pestal. Petal. Pelakut. Lindenbrog. Cruc. et Grasser. discedere; Pestal. Pelakut. Lindenbrog. trens. Taurin. Put. Behott. 1. 2. alii, cum edd. Amstel. Gronov. Barth.

NOTE

388 Queriturque fidem tam sero reposci] Ita paratus est ad omne facinus, ut etiam queratur, occasionem fidei fallendæ tamdin dilatam fuisse.

389 Constitit in mediis | Supple Tydeus. Constitit autem in mediis, noto Græcismo. Homerus II, E. "Içe 8 άρ' εν μέσσοισι. Atque ita ille sæpe. Ramus manifestat olivæ Legatum] Oliva enim erat symbolum, et insigne pacis, et proptium gestamen legatorum.

Ut vagus ille diu, passusque haud digna per urbes
Ignotas, pactæ tandem succederet aulæ.
Sed quia dulcis amor regni, blandumque potestas,
Posceris: astriferum velox jam circulus orbem
Torsit, et amissæ redierunt montibus umbræ,
Ex quo frater inops, ignota per oppida tristes
Exul agit casus; et te jam tempus aperto
Sub Jove ferre dies, terrenaque frigora membris
Ducere, et externos summissum ambire penates.
Pone modum lætis: satis auro dives, et ostro
Conspicuus, tenuem germani pauperis annum
Risisti: moneo regnorum gaudia temet
Dedoceas, patiensque fugæ mereare reverti.

digna in urbibus extraneis, tandem conventæ regiæ succederet. Sed quia teneris imperandi illecebris, et dominatio res gratu est, tua repetuntur promissa. Jam Sol rapidus emensus est signiferum circulum, et umbræ, quæ recesserant, reversæ sunt ad montes, ex quo fruter egenus et extorris acerbis jactutur casibus per extranea oppida. Et jam tempus est, ut dies transigas sub patente cælo, et artus tuos indures terrenis frigoribus, et humilis requiras ignotos lares. Adhibe modur rebus tætis. Indutus aura, et insignis purpura, satis illusisti inopem annum egeni fradris. Hortor, ultro dediscas voluptates dominationis, et fortiter exilium ferendo, dignus

.....

Veen, et Delph.—397 Taurin, passus haud digna, omisso $\tau \hat{\varphi}$ que.—398 In uno codice Barthii patriæ tandem.—400 Optimus codex ejusdem, Taurin, et Behott, jam velox. Behott, annum pro orbem.—401 Burmanni codex: et admissæ. Bernartius ex Lipsii codice substituit: redierunt vallibus namæ; quod improbat Marklandus ad Sylv. 11. 3. 56.—103 Uterque Behott, Lang, Laur. Buslid, Taurin, Burm. Aldd, Colin, Gryph, Basil, et Plant, apertos; Lipsian, Dan, Put. Petav, omnes Barthiani, Petrens, Lindenbrog, Cruc. Gevart, Grasser, Amstel, Grouv, Barth. Veen, et Delph.—406 Taurin, Burm. optimus Barthii, Behott, alii: satis ostro dives et auro; Petrens, Lang, Laur, Lipsian, Buslid, Dan, Put. Petav, Venett, Aldd, Colin, Gryph, Basil,

NOTÆ

101 Redierunt montibus umbræ] Codex Ms. Lipsii habet redierunt vallibus umbræ. Unde Bernartius: Valles habent umbræ, montes jaciunt. Sed sanus est locus. Redeunt enim umbræ montibus, cum sole redeunte eas jacere incipiunt, quas illo absente amisisse dici potest, cum non jacerent. Ceterum ex conversione temporum, jam annum elapsum significare vult.

403 Exul agit cusus] Hypallage, pro, casibus agitur. Aperto sub Jove] Id est, sub nudo aëre. Jupiter enim pro aëre sumitur. Horatius 1. Od. 1. 'Manct sub Jove frigido Venator.'

408 Moneo regnorum gaudia temet Dedoccas] Rem difficillimam suadebat Etcocli Tydens.

409 Patiensque fugæ mereare reverti] Id est, si bene uteris exilio tuo, pacificeque in eo te gesseris, dignior Dixerat. Ast illi tacito sub pectore dudum

Ignea corda fremunt: jacto velut aspera saxo
Cominus erigitur serpens, cui subter inanes
Longa sitis latebras, totosque agitata per artus,
Convocat in fauces et squamea colla venenum:
Cognita si dubiis fratris mihi jurgia signis
Ante forent, nec clara odiorum arcana paterent,
Sufficeret vel sola fides, qua torvus, et illum
Mente gerens, ceu septa novus jam mænia laxet

sis, qui redeas. Inquierut. Verum illi Eteocli dudum cor ira accenditur tacito in pectore. Ut cum serpens, quæ perpessa est longam sitim in cavis terræ foraminibus, propius assurgit irritatu immisso lapide, et concussis totis suis membris, colligit venenum in fauces, et in squamosam cervicem. Si fratris odia ante mihi comperta essent ambiguis indiciis, et secretæ ejus inimicitiæ non essent manifestæ, sufficeret hoc solum testimonium, quod trux et ferens illum animo, furis ante tem-

Plant. &c. satis auro dives et ostro.—411 In optimo Barthii codice: velud.—416 'Est omnino veritas in libro scripto: nec clare odiorum arcana perirent. Tot ceteri, ut tantillam rem, neglexerunt. Ego vero non parum ad claritatem rei facere autumo.' Barth.—417 Sufficeret tua sola fidex optimus Barthii; supra scripto voci tua, 'vel illius.' Pro qua, quod servant Dan. Petav. Taurin. Petrens. Exc. Cantab. et Burm. cum edd. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delpli. quam exhibent optimæ Barthii membranæ, Behott. 1. 2. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Grasser. quam servo sed illum Put.—418 Mente geris Taurin. Burm. optimus Barthii, et duo alii: ceu capta novus optimæ Barthii

NOTÆ

reverteris ad imperium: signum enim erit te æquo animo adversam tulisse fortunam: quod sine magna virtute fieri nou notest.

410 Itti] Eteocli.

412 Cui subter inanes Longa sitis latebras] Quæ diu latebris suis subterraneis occlusa asperiorem sitim contraxit: tunc enim et acrior anguis, et nocentius venenum. Noster lib. v. 'Siccive nocens furit igne veneni.'

415 Cognita si dubiis, &c.] Id est, si dubia fuissent signa, quibus conjicere potuissem mentem jurgandi, quam habet frater.

417 Sufficeret vel solu fides] Fides, ut et Græce πίστις, probatio, argu-

mentum fidem faciens. Justinus lib. 1x. 'Ea primum fides inopiæ Scythicæ fuit.' Qua] Pronomen, ut bene monet Gronovius, male convenit sententiæ. Scripti quam. Scribendum: cum torcus. Ea particula gandent uti veteres, ubi vulgus ponit quod: ut apud Terentium in Andria: 'Deos quæso, ut sit superstes, quandoquidem ipse est ingenio bono, cumque huic veritus est optimæ adolescenti facere injuriam.' Heaut. 'Idque adeo miror, cum tam ineptum quicquam potuerit tibi venire in mentem.' Illum] Fratrem.

418 Mania laxet Fossor] Cuniculis scilicet.

Fossor, et hostiles inimicent classica turmas,
Præfuris. In medios si cominus orsa tulisses
Bistonas, aut refugo pallentes sole Gelonos,
Parcior alloquio, et medii reverentior æqui
Inciperes. Neque te furibundæ crimine mentis
Arguerim; mandata refers. Nunc, omnia quando
Plena minis, nec sceptra fide, nec pace sequestra
Poscitis, et capulo propior manus; hæc mea regi
Argolico, nondum æqua tuis, vice dicta reporta:
Quæ sors justa mihi, quæ non indebitus annis
Sceptra dicavit honos, teneo, longumque tenebo.

pus, ut si recens fossor jam aperuisset obsessos muros, et tubæ excitarent ad direptionem inimicas copius. Si perferres propius sermonem in medium Thracum conventum, aut ad Gelonos rigentes remoto Sole, loquereris modestioribus verbis, et majore reverentia communis et recepti juris inter homines. Neque te furoris accusaverim; renuntias jussa. Nunc, cum omnia sunt minis referta, nec repetitis regnum secundum fidem datam, nec media puce, sed manu pane admota capulo; refereicissim principi Argivo hac verba, quæ tua non æquant. Possideo, diuque possidebo, illud regnum, quod æqua fortunu, ac privilegium ætatis, mihi dedit. Regia

membranæ.—419 Fessor Taurin. invitent classica codex Burmanui; immissecnt unus Behot, pro v. 1.—420 Perfuris Lipsiau, aliique. Jortinus pro orsa malit ora.—422 Parcior eloquio Burm. Dan. Put. Petav. uterque Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Parcior alloquio Petrens. Taurin. Lipsian. Buslid. Laur. Lang. et omnes Barthiani.—423 Ex Lutatii interpretatione patet illum legisse, gentis pro mentis.—426 Behott. 1. 2. Taurin. Burm. optimus Barth. alii: et propior capulo.—427 Barthii membranæ: nondum æquala vice dicta reporta.—429 Venett. et Lipsian. æternumque tenebo.—430 Unus Behot.

NOTÆ

419 Inimicent] Horatins codem verbo antea fuerat usus, iv. Od. 15. 'Et miseras inimicat urbes.'

421 Bistonas] Bistones Thraciæ populi. Vide supra vs. 82. Aut refugo pallentes sole Gelonos] Geloni populi Scythiæ. Vocat eos pallentes, quod sub Septemtrione degentes frigoribus perpetuis rigeant, ac sic palleant. Frigus enim, calorem a vultu repelendo, pallorem efficit. Refugo sole] Quia sol eos populos radiis vix attingit, ac sic refugere videtur.

423 Neque te suribundæ crimine men-

tis Arguerim, mandata refers] Id est, non arguerim te, quod more furibundi loqueris: verba enim et modus hac dicendi tibi præscripta sunt: sed fratrem accuso.

425 Puce sequestra] Id est, ea, quæ sic intervenit, ut non tollat bellum, sed differat, ut sunt induciæ. Sic Virgilio 'Pax sequestra' Æneid. x.

428 Quæ sors justa, &c.] Tuetur se Eteocles communi jure, et privilegio ætatis, quæ defert imperium majoribus natu. Te penes Inachiæ dotalis regia dono

Conjugis, et Danaæ (quid enim majoribus actis
Invideam?) cumulentur opes: felicibus Argos
Auspiciis Lernamque regas: nos horrida Dirces
Pascua, et Euboicis arctatas fluctibus oras,
Non indignati miserum dixisse parentem

Edipoden: tibi larga (Pelops, et Tantalus auctor)
Nobilitas, propiorque fluat de sanguine juncto
Jupiter. Anne feret luxu consueta paterno

Argolidis tua sit, dote et munere uxoris: et divitiæ Danaæ tibi congerantur: (cur enim liverem prosperiori tuæ fortunæ?) gubernes Argos et Lernam faustis ominibus: nos inculta Dirces jugera, et littora angustata undis Euboicis; non indignum judicantes, infelicem Œdipum patrem confiteri. Tibi sit major nobilitas per Pelopem et Tantalum originem generis, et Jovem propius attingas contracta affinitate. Anne regina, paterno luxui assueta, pateretur hos penates? cui nostræ sorores me-

regalis, et pro v. l. dotalis.—431 'Scripsisse Papinium arbitror, ut diserte in optimo codicum scriptum offendo, majoribus actis; quomodo et suos aliquos habuisse annotavit Adrianus Behotius.' Barth.—437 Dan. Heinsius ad Claud. XII. 22. legit, fluit.—438 Optimæ Barthii membranæ, ferut.—440

NOTÆ

430 Inachiæ] Argivæ. Dotalis regia] Vide supra vs. 112.

431 Danaæ] Argivæ, a Danao rege Argorum.

432 Argos] Argos caput Argolidis.
433 Lernam] Lerna etiam oppidum
erat Argolidis. Nos horrida Dirces
Pascua] Bœotiam intelligit per Dircen fontem. Horrida] Quia inculta
erat et sterilis Bœotia. Superiori
libro: 'Dumque uter angustæ squalentia jugera Dirces:' et alibi: 'Œdipodionides furto deserta pererrat Aoniæ.'

434 Et Euboicis arctatas fluctibus oras] Eandem designat Bæotiam, quæ Euripo admodum angusto dirimitur ab insula Eubæa, quæ nunc Negropont dicitur.

435 Non indignati miserum dixisse parentem (Edipoden) Resciverat forsan Eteocles fratrem reticuisse patris nomen in aula Adrasti, ut diximus libro superiori.

436 Tibi larga (Pelops, et Tuntalus auctor) Nobilitas] De Pelope et Tantalo lib. superiori vs. 247. et 690.

437 Propiorque fluat de sanguine juncto Jupiter] Quia scilicet Polynices, per affinitatem contractam cum Pelopidis, propiori gradu attingebat Jovem, quam per Cadmum: Tantalus enim Pelopis pater erat filius Jovis; Cadmins vero tantum quartus a Jove: nam Epaphus Jove genitus Libyam habnit filiam, ex qua et Neptuno ortus Agenor pater Cadmi. Fluat] 'Fluere' proprie in ca re dicitur. Theb. 1. 'Unde genus, quæ terra mihi, quis sanguinis ordo Defluat antiqui.' Claudianus nuptiis Honorii: ' Procul andiant Iberi, Fluit inde semen aulæ.'

438 Luxu] Pro, luxui, in Dativo. Quod frequens, præcipue Poëtis. Sic Virgilius dixit Æn. v11. 'Venatu inHunc regina larem? nostræ cui jure sorores
Anxia pensa trahant; longo quam sordida luctu
Mater, et ex imis auditus forte tenebris
Offendat socer ille senex. Jam pectora vulgi
Assuevere jugo: pudet heu, plebisque, patrumque,
Ne toties incerta ferant, mutentque gementes
Imperia, et dubio pigeat parere tyranno.

445

rito displicerent ducentes tristia stamina; quam mater longo mærore squalida, et socer ille senex forte auditus e profundis tenebris læderet. Jam civium animi assueverunt imperio. Heu pudet, ne plebs, et Senatores toties sustineant ægro animo, mutentque dubiam dominationem, et eis grave sit incerto domino obsequi. Brevis

....

Anxia pensa trahunt nulla editio, nisi pessima illa Veenhusiana. Ansia Taurin. et Burm.—411 Taurin. forte latebris.—412 Locum hunc corruptum esse non præsto; libri scripti tamen consensu præferunt: Offendat sacer ille senex; quod non sperno. Bern. Nostram scripturam agnoscunt optimæ Barthii membranæ, Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. Dan. Put. Petav. et Beliott. 1. 2. ita quoque edd. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Amstel. Gronov. Veen. Barth. et Delph. Sola ed. Grasseri, sacer.—413 Hoc severe jugo optimæ membranæ Barthii; unde

NOTÆ

vigilant pueri, sylvasque fatigant.' Idem alibi: 'Parce metu Cytherea.' Pro, venatui, et metui. Cicero etiam: 'quibus subito impetu et latrocinio parricidarum resistat.' Pro impetui. Et loc Æolum imitatione, qui iota subscriptum e Dativis tollebant.

439 Regina] Argia Polynicis uxor. Hunc larem] Exiguum et panperem. Nostræ cui jure sorores Anxia pensa trahant] More veterum, tam Græcorum, quam Romanorum, quo omnes mulieres, ac etiam regum uxores et filiæ, lanæ ducendæ, telæque texendæ manum admovebant. Theocritus Idvll, xviii, in Helenæ laudibus ponit, quod nulla puellarum æqualium perinde nere sciret. Cum Alexander apud Curtium Sisygambi Persarum regina: captivæ lanam ac purpuram tradi jussisset, eaque in mœrorem et lacrymas solnta fuisset, ei dixit Alexander: 'Mater, hanc vestem, qua indutus sum, sororum non solum donum, sed ctiam opus vides. Nostri decepere me mores.' Augustus ita filias et neptes iustituit, ut etiam lanificio assuefaceret, Suetonio referente. Inde factum apnd Romanos, ut inter alios ritus nuptiarum, colum comtam lana, et fusum cum stamine uxores in maritorum ædes deductæ portarent, virique januam lana coronarent, ut tradunt Plutarchus et Plinius. Lycurgum tamen eo munere solvisse mulieres, idque mandavisse ancillis, refert Xenophon de Lacedæmoniorum Republica lib. 1.

441 Ex imis auditus forte tenebris] Vide Theb. 1. 47. et seqq.

442 Socer ille] Œdipus.

443 Patresque] More Romanorum, apud quos Senatores vocabantur patres.

444 Gementes] In mutatione enim principis plerumque bella oriuntur.

Non parcit populis regnum breve. Respice quantus
Horror, et attoniti nostro in discrimine cives.
Hosne ego, quis certa est sub te duce pœna, relinquam?
Iratus, germane, venis. Fac velle, nec ipsi
(Si modo notus amor, meritique est gratia) patres 450
Reddere regna sinent. Non ultra passus, et orsa
Injecit mediis sermonibus obvia: Reddes,
Ingeminat, reddes: non si te ferreus agger
Ambiat; aut triplices alio tibi carmine muros
Amphion auditus agat: nil tela, nec ignes 455
Obstiterint, quin ausa luas, nostrisque sub armis
Captivo moribundus humum diademate pulses.
Tu merito: ast horum miseret, quos sanguine viles,

administratio non parcit populis. Vide quantus pavor, et quantum cives in nostra contentione consternati sunt. Descramne illos, quos indubitutum supplicium manet, te regnante? Infensus accedis frater. Finge me velle cedere, ipsi Senatores (si modo benevolentia eorum in me mihi comporta est, et est memoria benefactorum) non patientur regnum restituere. Tydeus non amplius sustinuit, et interrupit eum in medio sermone: Restitues, iterat, restitues, etiam si ferreum vallum te cingut, aut Amphion intellectus saxis trahat tibi alio cantu triplicia mænia. Non sagittæ, nee ignes impedient, quominus solvas seelerum pænas, et occumbens sub nostris armis terram ferias captiva corona. Tu jure. Ast horum misereor, quos, o bone

ille: Huic severe jugo.—447 'Voculam in optimus aliique libri non habent: et aberit illa melius: nec agnoscunt quædam Glossemata.' Burth.—448 Hos ego Behott. 1. 2.—451-453 Marklandus ad Sylv. v. 5. 24. (ed. Lips. an. 1729.) legit: nihil ultra....Injecit Tydeus sermonibus obvia: reddes, Ingeminans. Illud Ingeminans Behotii codex habet. Marklandi vero editio Londinensis an. 1728. habet: non ultra; Taurin. nec ultra.—458 'Vera est hæc scriptura, a cujus generositate abeunt nonnulli libri, qui præferunt: Et merito; non ta-

NOTÆ

416 Non parcit populis regnum breve] Huic sententiæ subscribit Imperator Romanus apud Tacitum Hist. 11. 'Difficilius,' ait, 'est temperare felicitati, qua te non putes din usurum.'

449 Fac velle] Supple, me deponere imperium. Nec ipsi patres Reddere regna sinent] Quasi jam jure retinere posset imperium, quod patres ipsum reddere non sinebant.

450 Si modo notus amor, &c.] Occupatio artificiosa.

451 Non ultra passus] Supple, Tydens

455 Amphion auditus agat] Tangit fabulam, qua ferunt lapides motos dulcedine cantus citharæ Amphionis, construendis muris Thebanis ultro se admovisse. Vide superiori lib. vs. 9. et 10.

458 Ast horum miseret] Supple, eivinm tuorum. Supra Eteocles conciliaverat sibi favorem civium suorum, quos rursus Tydeus omnes infensos regi facit, dum dicit eum can-

Conjugibus natisque infanda ad prælia raptos,
Projicis excidio, bone rex. O quanta Cithæron
Funera, sauguineisque vadis, Ismene, rotabis!
Hæc pietas, hæc magna fides! Nec crimina gentis
Mira equidem duco: sic primus sanguinis auctor,
Incestique patrum thalami; sed fallit origo:
Œdipodes tu solus eris: hæc præmia morum
Ac sceleris, violente, feres. Nos poscimus annum.
Sed moror. Hæc audax etiamnum in limine retro
Vociferans, jam tunc impulsa per agmina præceps,

rex, trahis in perniciem tanquam vilia mancipia, et avellis a liberis et uxoribus, ut eos ducas ad impia certamina. O Cithæron, quot videbis cædes, et tu, Ismene, quot volves cadavera in cruentis vorticibus! Hic amor erga patriam, hæc ingens fides! Nec sane miranda existimo scelera hujus familiæ, si primus auctor generis scelestus fuit, et incesti parentum tori: sed omnes filii non sunt parentibus suis similes; tu solus filius Œdipi eris. Hanc, furiose, reportabis mercedem morum tuorum ac flagitii. Nos annum petimus. Sed moror. Hæc Tydeus cum magna audacia, et odhuc in foribus retro clamans, jam tunc rapidus elabitur per multitudi-

****

men optimus.' Barth.—460 Projicis excidio bone o Rex optimus Barthii; unde ille: bone io Rex.—463 Mira quidem in iisdem membranis; Mira quidem duco; si primus Behott. sic primi Laur. Lang. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. sic primus Lipsian. Put. Dan. Petav. Taurin. Petrens. Burm. Grasser. Gevart. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Jortinus conjectabat: sic dirus sanguine auctor, improbante Burmanno.—464 Omnes codd. Barth. Dan. Petav. Put. et Lips. nec fullit; Behot. 1. set fullit; Behot. 2. Petrens. Taurin. Lang. Laur. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c. sed fullit.—465 Œdipodis tu solus eris Jortinus; eras Behott. 1. 2.—466 Idem Jortinus; non poscimus; quod non spernenda videtur Burmanno.—467 Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. in limine regis; Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Dan. Put. Petav. Laur. Lang. Lipsian. Buslid. Behott. 1. 2. omnes Barthiani, Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov.

NOTÆ

sam esse scelesti belli. Sanguine viles Id est, ut vilia mancipia.

459 Infanda ad prælia] Nam sumendo arma contra Polynicem, frangent fidem duabus fratribus datam.

460 Bone rex] Ironice. Citharon] Mons Bosotia.

461 Ismene] Ismenus fluvius Boeo-

462 Hac pictas, hac magna fides] Ironice ut supra, 'bone rex.' Nec crimina gentis Mira equidem duco: sic

[duco, si, &c.] Non duco mirum, dicit, Etcoclem inveniri scelestum, si primus generis auctor, id est, Œdipus fuit scelestus, et thalami parentum incesti.

461 Sed fallit origo] In Polynice scilicet, qui nihil habet simile cum parentibus.

465 Œdipodes tu solus eris] Morum similitudine scilicet. Hac præmia morum Ac sceleris, violente, feres] Pænas nempe et captivitatem tuorum.

Evolat. Œneæ vindex sic ille Dianæ
Erectus setis, et aduncæ fulmine malæ,
Cum premeret Pelopea phalanx, saxa obvia volvens,
Fractaque perfossis arbusta Acheloia ripis,
Jam Telamona solo, jam stratum Ixiona linquens,
Te, Meleagre, subit: ibi demum cuspide lata
Hæsit, et obnixo ferrum laxavit in armo.

475

nem, quam hinc et inde protrudebat. Sic ille ultor Dianæ, quam Œneus offenderat, hirtis setis, rotans impetu udunci dentis obvios lapides, et arbusta, quæ avellebat ex cavatis littoribus Acheloi, cum Pelopæa turma illum urgeret, jum linquens fusum humi Telamonem, jam Ixionem, aggreditur te, Meleagre: ibi tandem sistitur a lato venabulo, et ferrum recepit in obluctanti armo. Talis heros Calydonius de-

....

Barth. Veen. et Delph, in limine retro.—469 Evolat Enides Put. Petav. Behott. 1. 2. Lang. Lipsian. Laur. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Liudenbrog. Cruc. Grasser. Gevart. et Amstel. Evolat Eneo Dan. Eneus Taūrin. Lectionem nostram et interpunctionem ex codd. suis dedit Gronovius: et ita codex Burmanni. Vide Nic. Heinsinm ad Ovid. Met. vIII. 281.—470 Ereptus unns Behot.—471 Pelopeia Burm. et Taurin.—474 Put. tibi demum.—475 Optimæ Barthii membranæ: obnixos ferrum luxarit in urmos.

NOTÆ

469 Evolat. Œneæ] Aliæ editiones habent Œnides, sed Gronovius observat Mss. habere Œneæ, ut referatur ad τδ Dianæ sequentis: ponitque punctum post Evolat. Sicque legendum: Evolut. Œneæ.

Œneæ vindex sic ille Dianæ] Quam Œneus rex Calydonis offenderat. Vindex ille Dianæ] Intelligitur aper Calydonius, quem Diana immiserat in agros Calydoniæ, irata Œneo Calydoniæ regi, quod sacrificans omnibus Diis cam prætermiserat.

470 Fulmine mulæ] Ab impetn ardenti, quo fulmen imitatur. Ovidius Met. x. 'Fulmen habent acres in aduncis dentibus apri.'

471 Pelopea] Non hic solum Peloponnesii notontur, sed etiam omnes Græci; ex omnibus enim Græciæ partibus proceres convenerant in Calydoniam, ad celebrem illam venationem apri Calydonii, quem tandem Meleager interfecit.

472 Acheloia] Achelous fluvins Æ-toliæ, nt jam diximus.

473 Telamona] Telamon Æaci filius. Non ab apro prostratum Telamona scribit Ovidius Met. viii. sed ab arboris radice retentum eccidisse: 'Prosequitur Telamon, studioque incautus cundi Pronus ab arborea cecidit radice retentus.' Ixiona] Ixion Lapitharum rex, Pirithoi pater et Centaurorum. Ex Apollodoro vero et Ovidio Met. viii. Ixion luic venationi apri Calydonii non interfuit, sed Pirithous ejus filius.

474 Meleagre] Meleager Œnei filius, dux expeditionis in aprum Calydonium.

475 Obnixo ferrum laxarit in armo] Ovidius ibidem: 'Splendidaque adversos venabula condit In armos.' Bene obnixo. Aper enim nunquam devitare solet venatorem, sed simul ac illum conspexit, incurrit. Halientico Gratio ascripto: 'Actus aper

Talis adhuc trepidum liquit Calydonius heros Concilium, infrendens ipsi ceu regna negentur: Festinatque vias, ramumque precantis olivæ Abjicit. Attonitæ tectorum ex culmine summo Prospectant matres, sævoque infanda precantur Œnidæ, tacitoque simul sub pectore regi. Nec piger ingenio scelerum fraudisque nefandæ Rector eget: juvenum fidos lectissima bello

480

scrit conventum adhuc trementem, infremens, ut si ipsi regnum denegetur, et gradum accelerat, et abjicit frondem olivæ pacificæ. Consternatæ matres respiciunt e celsiore ædium tecto, et diras imprecantur crudeli Œnei filio, unaque principi in tacitis mentibus. Rex autem, ingeniosus ad excogitunda crimina et percersos dolos,

Barthius aliquando legebat: luxavit.—476 Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. linquit; in aliis: liquit.—477 Consilium Taurin. Burm. et uterque Behott. ceu sceptra Lang. et Barthiani.—479. 480 Unus Behot. e culmine matres Prospectat summo. Put. aliique codd. Aspectat. Sed P. Burmannus receptam lectionem defendit ad Ovid. Heroid. Epist. v. 63. Vide Theb. v. 591.—483 Barthius lic in Notis: fortissima bello; Taurin. lætissima bello.

NOTÆ

setis iram denuntiat hirtis, Et ruit oppositi nitens in vulnera ferri, Pressus, et emisso moritur per vulnera telo.' Aprum intellexit Ansonius Epig. 2. 'Cedere quæ lato nescit fera saucia ferro, Armatique urget tela cruenta viri.'

476 Calydonius Heros] Tydeus.

478 Precantis olivæ Abjicit] Quia supplices et precantes ramum olivæ gestare soliti. Abjicit] Quasi spe pacis ademta, et ad bellum provocans.

479 Tectorum ex culmine summo] Tecta veterum plana erant, non fastigiata; ideoque apta ad spectandum. In illis solarium, locus scilicet subdialis, et soli expositus, in quo plerumque apricabantur. Morem quoque lunc obtinuisse patet apud Hebræos, qui super tectis agere soliti, adeo ut Dei lege loricam circumducere jussi sint, ad evitandum discrimen. Deuteron. XXII. Idem hodie in plerisque orientalibus ac

meridionalibus regionibus videre est. Romanos etiam tectis planis usos Vitruvius lib. 11. aliique auctores referunt, eosque in tectis spectasse, ac lampadas prætulisse docent.

480 Savoque infanda precantur Œnidæ] Salvianus de Gub. 111. ' Quicquid non possumus imbecilli, optamus irati, et in omni animorum indignantium motu malis votis pro armis utimur.' Precantur] Pro 'imprecantur.' Sic Protreptico Crispini, 'Precatu,' pro imprecatione, dira: ita Græcis ἀρὰ pro κατάρα, et εύχεσθαι precuri, pro επεύχεσθαι imprecari. Philoctetes apud Sophoclem: ύλοιο σοί γαρ πολλάκις τοῦτ' εὐξάμην. Percas: hoc cuim sape tibi imprecatus Ovidins de Philoctete: 'Laërtiadæque precaris, Quod meruit.' Œnidæ] Tydeo Œnci filio.

481 Tacitoque simul sub pectore regi] Tydco palam et alta voce imprecabantur, sed regi intus in animo. Corpora nunc pretio, nunc ille hortantibus ardens
Solicitat dictis, nocturnaque prælia sævus
Instruit, et sanctum populis per sæcula nomen
Legatum insidiis, tacitoque invadere ferro,
(Quid regnis non vile?) cupit: quas quæreret artes
Si fratrem, Fortuna, dares? O cæca nocentum
Consilia! o semper timidum scelus! exit in unum
Plebs ferro jurata caput: ceu castra subire
Apparet, aut celsum crebris arietibus urbis

flagrans allicit nunc auro, nunc promissis fidam bello manum lectissimæ juventutis, et erudelis disponit nocturnam aciem, et optat aggredi dolis et latenti ferro oratorem, sacram gentibus in omni ævo personam; (quid non cupido regnandi violut?) quas fraudes necteret, si, Fortuna, offerres fratrem? O cæca improborum consilia! O semper pavidum crimen! Turba conjurata adversus unum hominem proficiscitur eum armis, accincta quasi ad expugnanda castra, aut ad dejiciendum frequentibus

****

Vide Interpp. ad Val. Flac. vr. 559. et Virg. Æn. 111. 273.—484 Pēctora Nic. Heinsius ad Ovid. Fast. v. 71. ex quibusdam codd. ita quoque optimæ Barthii membranæ, Put. Pctav. Petrens. Exc. Cantab. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. Corpora exhibent Taurin. Burm. Dan. meliores Gronovii, uterque Behot. et nonnulli Barthiani, cnm edd. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Vide Theb. iv. 152. Porro Nic. Heinsius, ad Ovidium hune locum laudans, ita legit: Pectara nunc pretio, nunc ille hortatibus inplet: codex Burmanni habet etiam: hortatibus.—488 'In duobus scriptis codd. glossa legitur: 'vel putat.' Barth. Parentheses, et distinctio, debentur Bernartio. 'In libro magno (puta, optt. membr.) rasura est, indicans olim scriptum fuisse verteret. Id est 'evolveret, quem non lapidem moveret:' nihil tamen muto.' Barth.—489 'Idem optimus liber præfert, daret; nihil etiam isthic mutamus, cum nullum sit operæ pretium.' Idem.—490 Unus Behot. o tumidum semper.—492 Gruterus et Gronovius:

NOTE

481 Pectora [Corpora] Meliores et plures, Corpora. Recte, ait Gronovius. Quorum usus a corpore et manibus, 'corpora' et 'manus' dieuntur antiquis. Livius xx11. 'Transfugam, sine rei magnæ proditione venientem ad hostes, nihil aliud quam unum vile atque infame corpus esse.' Tacitus Hist. 111. 'Ipsum Othonem comitabantur speculatorum lecta corpora.' Græci codem sensu vocem σάματα accipiunt.

486 Et sanctum populis per sæeula nomen] Quia nimirum sacrum legationis munus, et omnibus locis ac temporibus sacri inviolabilesque habiti, gentium omnium consensu legati.

489 O cæca nocentum Consilia] Ovidius Met. v1. 'Quantum mortalia pectora cæcæ Noctis habent!'

490 Exit in unum Plebs ferro jurata manus] Ut ignaviam designaret, et invidiam numero compararet. Jurata] Pro, conjurata,

492 Arietibus] Gruterus conjicit legendum, arietatibus. Nam quod contractae tres priores syllabae in duas tamen breves pomintur, fecit idem Noster in tenuior, ut Soteriis: 'Sperine coli tenuiore lyra.'

Inclinare latus: densi sic agmine facto Quinquaginta altis funduntur in ordine portis. Macte animi, tantis dignus qui crederis armis. 495 Fert via per dumos propior, qua calle latenti Præcelerant, densæque legunt compendia sylvæ. Lecta dolis sedes: gemini procul urbe malignis Faucibus urgentur colles, quos umbra superni Montis, et incurvis claudunt juga frondea sylvis: 500 Insidias natura loco, cacamque latendi Struxit opem: medias arcte secat aspera rupes Semita, quam subter campi, devexaque latis Arva jacent spatiis: contra importuna crepido Œdipodioniæ domus alitis: hic fera quondam 505 Pallentes erecta genas, suffusaque tabo Lumina, concretis infaudo sanguine plumis Reliquias amplexa virum, semesaque nudis

machinis altum murum oppidi. Sic quinquaginta conferti facto agmine, instructaque acie, celsis portis erumpunt. Macte animi, qui dignus censeris contra quem
tot armentur. Est iter propius per vepres, quo antegrediuntur Tydeum occulto
tramite, et trajiciunt via breviore spissum nenus. Locus sumtus struendis insidiis.
Duo colles dissiti ab urbe, coarctantur obscuris angustiis, quos mons superior inumbrat, et quos cingunt ramosa caemina incurvorum nemorum. Hanc sedem natura fecit aptum collocandis insidiis, et cæcis latebris. Salebrosus callis scindit
anguste medios scopulos, infra quem agri et subjecta jugera quam spatiose exporriguntur. Est e regione ferale saxum, quod insederat avis ab Œdipo victa. Illic
olim hac bestia attollebat pallidas genas, et oculos sanic conspersos, et ambiebat
pennis conglutinatis cruore nefario reliquias hominum, et pluma nudato pectore cal-

crebris arietatibus urbis.—196 Qua via per dumos propior fert, calle latenti, &c. optimæ Barthii membranæ: quo calle unus Behot. Per dumos propior qua fert via calle latenti Taurin.—505 Œdipodionidæ Dan. Behott. 1. 2. Taurin. et Burm.—506 Squalentes unus codex Heinsii; Pallentes erepta unus Behot.—509 Jortinus conj. visuque trementes, vel tremendo; ejusdem amicus: visuque frequentes, vel frequentes; Dan. Put. et Petav. frementi; uterque Behot. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Burm. alii cum edd. vett.

.....

NOTÆ

498 Malignis] Obscuris, angustis. Virgilius Æn. vt. 'Quale per incertamdunam sub luce maligna Est iter in sylvis.'

501 Contra importuna crepido Œdipodioniæ domus altitis] Descriptio sedis Sphingis et Sphingis ipsius, quam vocat 'alitem Œdipodioniam,' quod vieta fuit ab Œdipo. Vide Theb. 1. 66.

507 Infando sanguine] Miserorum scilicet viatorum, quos crudeliter dilacerabat.

508 Nudis Pectoribus] Id est, pln-

Pectoribus stetit ossa premens, visuque trementi Collustrat campos, si quis concurrere dictis 510 Hospes inexplicitis, aut cominus ire viator Audeat, et duræ commercia jungere linguæ. Nec mora, quin acuens exertos protinus ungues, Liventesque manus, fractosque in vulnere dentes. Terribili applausu circum hospita surgeret ora. 515 Et latuere doli, donec de rupe cruenta, Heu simili deprensa viro, cessantibus alis, Tristis inexpletam scopulis affligeret alvum. Monstrat sylva nefas, horrent vicina juvenci Gramina; damnatis avidum pecus abstinet herbis. 520 Non Dryadum placet umbra choris, non commoda sacris Faunorum, diræque etiam fugere volucres Prodigiale nemus. Tacitis huc gressibus acti Deveniunt peritura cohors, hostemque superbum,

cabat semesa ossa, et errantibus oculis arva circumspiciebat, si quis hospes auderet congredi cum ænigmatis ejus, aut viator propius accedere, et inire societutem sexu colloquii. Nec cunctabatur, quin statim exacuens eductos ungues, et lividas manus, ac dentes in plagis laceratos, involuret horrendo alarum clangore in vultus advenarum. Et artes ejus occultæ fuerunt, donce, intercepta ab hoste æque callido, mæsta præcipitando se pennis otiantibus de sanguineo saxo allideret insatiabilem ventrem ad rupem. Nemus ostendit monstrum. Bores expavescunt propiores herbas; funcici greges temperant noxiis graminibus. Umbra non arridet saltationibus Dryadum, non apta est sacris Faunorum, et rapaces aves vitarunt quoque portentosam sylvam. Illuc periturum agmen pervenit, incedens suspenso gradu. Præstoluntur

trementi.—510 Collustrans Exc. Cantab. Taurin. alii.—512 Taurin. Burm. omnes Barth. Petrens. Put. Petav. Dan. Lindenbrog. et Cruc. diræ.—514 Behot. Liventisque.—517 Heu simili depulsa codex Barthii.—518 Behott. 1. 2. scopulis affigeret.—520 Marklandus ad Sylv. v. 3. 148. legendum putat: dam-

....

NOT/E

ma nudatis: cum enim semper ossibus Sphinx incubaret, hoc impediebat, quominus plumæ pectoris, quæ ossium attritu semel ceciderant, recrescerent. Hinc nudum habebat pectus.

514 In vulnere] Id est, cnm dilaceraret hospitem.

516 Et latuere doli] Id est, ænigmata ejus non fuerunt soluta.

517 Simili] Æque callido.

521 Dryadum] Dryades Deæ montium ac sylvarum, dietæ a nomine Græco δρθs, quod quercum significat. Veteres antem credebant Dryades per noctem choreas agere.

522 Fanni] Fauni Latinis, Satyri et Panes Gracis, agrorum et sylvarum Dii. Ipsis sacra in nemoribus fiebant.

523 Prodigiale] Quod ossibus hominum albebat. Annixi jaculis, et humi posita arma tenentes,

Expectant, densaque nemus statione coronant.

Cæperat humenti Phæbum subtexere palla

Nox, et cæruleam terris infuderat umbram.

Ille propinquabat sylvis, et ab aggere celso

Scuta virum galeasque videt rutilare comantes,

Qua laxant rami nemus, adversaque sub umbra

Flammeus æratis Lunæ tremor errat in armis.

Obstupuit visis: ibat tamen, horrida tantum

Spicula, et inclusum capulo tenus admovet ensem.

Ac prior, unde viri? quidve occultatis in armis?

Non humili terrore rogat: nec reddita contra

Vox, fidamque negant suspecta silentia pacem.

Ecce autem vasto Chthonii contorta lacerto,

audacem hostem, incumbentes hastis, et clypeis humi depositis, et cingunt nemus confertis excubiis. Nox caperat obtegere solem madido velo, et resperserat super terrum atras tenebras. Ille Tydeus accedebat ad menus, et ab allo tumulo cernit micare clypeos virorum, ac cristatas cassides, qua rariores erant sylva arbores, et sub opposita umbra tremulus luna splendor in armis areis ragatur. Perturbatur hoc viso; progredicbatur tamen: tantum capit terribilia jacula, et educit gladium reconditum caputo tenus. Ac prior petit non ignava formidine: Qui estis? et quid in armis absconditis? Nec contra datur responsum, et suspecta taciturnitas esse hostes indicat. Ecce autem hasta emissa amplo brachio Chthonii, qui dux erat

.....

nalisque avidum; quem vide ad Sylv. 11. 3. 45.—527 Jortinus conj. cælum subtexere. Cf. Sylv. 11. 1. 127. Theb. 11. 415. v. 753. Virg. Æn. 11. 250. v1. 270.—530 Put. Petav. Lang. Buslid. et edd. vett. cristasque videt; Lipsian. Laur. Dan. uterque Behot. Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. et omnes Barthiani guleusque videt.—531 Quo laxat ramos nemus optimæ Barthii membranx.—533 Taurin. horrida contra.—534 Barthii codex: admonet ensem, solenni errore. Vide Theb. v. 150.—538 Ordo verborum in optimo libro alins: Chronii vasto contorta lacerto, sono aliquatenus meliore. Barth. Codd. Burm.

NOTÆ

524 Deveniunt peritura cohors] Quinquaginta illi supra, quos Tydeus occidit. Hostemque superbum] Tydeum. 527 Palla] Pallam nigram, stellis conspersam, dant noeti Poëtæ.

530 Galcas comuntes] Ob cristas. Quædam editiones habent cristas comantes. Quæ lectio forte non spernenda: Virgilio enim Æn. 11. Cristæ 'comantes.' Et Noster lib. 1x, 'Interdum cristas hilaris jactasse comantes.'

531 Qua laxant rami nemus] Pro, ex qua parte rami rariores erant.

532 Lunæ tremor errat in armis] Agitatæ vento frondes faciebant, ut lux lunæ, per medias frondes recepta super elypeos, tremere, ac sic errare, videretur.

533 Obstupuit] Furore potius quam timore.

538 Chthonii] Ita legit Gronovius,

Quo duce freta cohors, fuscas intervolat auras
Hasta, sed audenti Deus et Fortuna recessit.

Per tamen Olenii tegimen suis, atraque setis
Terga, super lævos humeros vicina cruori
Effugit, et viduo jugulum ferit irrita ligno.
Tunc horrere comæ, sanguisque in corde gelari.
Huc ferus atque illuc animum, pallentiaque ira
Ora ferens, nec tanta putat sibi bella parari.
Ferte gradum contra, campoque erumpite aperto.
Quis timor audendi? quæ tanta ignavia? solus,
Solus in arma voco. Neque in his mora; quos ubi plures,

catervæ, secat tenebrosum aërem; sed Deus, et Fortuna ausis non affuit: transit tamen per tegumentum apri Olenii, et per corium nigrum setis, super sinistrum armum, leviter perstringens cutem, citra tamen sanguinis effluxum, et frustrata cædit guttur Tydei inermi hastili. Tunc illi crines eriguntur, et saguis in corde concrescit. Huc ferox atque illac obvertit animum, et vultum furore pallidum; nec existimat, cum tot hostilus esse sibi dimicandum. Progredimini contra et prodite in patentem campum. Quis metus cos retinct? Quæ tanta ignavia? Solus, solus lacesso ad certumen. Neque hi cunctantur; quos ubi plures, quam putabat,

,,,,,,,,,,,

et Taurin. vasto Cromii; edd. vett. rasto Chromi. Lectio nostra est a Gronovio.—539 Taurin. et Burm. intervolat umbras. Perpetua in his vocibus variatio: vide Bentl. ad Hor. 1. Od. 22. Sed umbras 'sunt 'fuscæ auræ.' Cf. vs. 649. et Virg. Æn. 1x. 411.—541 Taurin. optimæ Barthii membranæ, Dan. Put. Petav. Lang. Lanr. Lipsian. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Olenii tegmen; Behott. 1.2. Petrens. alii cum edd. recentt. tegimen. Nonnulli Olenei. Pro atraque setis Nic. Heinsins legit: hirtaque setis, ad Ovid. Met. viii. 281. camque emendationem approbat Burmannus ad Met. iii. 64. Cf. Theb. iv. 364.—546 Ora gerens mus Behot. putans sibi codex Burmanni et optimus Barthianus. sibi deest in Taurin.—547 'In membranis optimis est: Ferte gradum, 'clamat.' Barth.—549 Omnes codd. Barthiani, Behott.

NOTÆ

licet scripti et impressi habeant Chromis, aut Chronii. Χθόνιος enim unus ex Spartis seu Draconigenis quinque apud Pansaniam. Inde hoc nomen frequentatum Thebis. Sic Theb. 111. 170. 'Hine Chronium conjux.' Et lib. 1v. 597. 'Cernis Chroniumque Chrominque.' Ubi membranæ fere omnes habent Chthonium, aut Thonium. Eadem enim his tribus locis persona designatur.

511 Olenii] Calydonii, sen Ætoli: Olenus enim urbs Ætoliæ, a qua lib.

superiori Tydens 'Olenins' dictus est vs. 490.

542 Vicina cruori] Parum abfuit, quin eliceret sanguinem, tam prope super humerum sinistrum transiit.

543 Viduo ligno] Cuspide, ab ea parte qua ferro caret.

544 Horrere come, sanguisque in corde gelari] Hoc non timore, sed stupore.

546 Nectanta putat sibi bella purari] Non putat tot armatos contra se in insidiis collocatos. Quam ratus, innumeris videt excursare latebris, 550 Hos prodire jugis, illos e vallibus imis Crescere, nec paucos campo, totumque sub armis Collucere iter, (ut clausas indagine profert In medium vox prima feras,) quæ sola medendi Turbata ratione via est, petit ardua diræ 555 Sphingos, et abscisis infringens cautibus uncas Exsuperat juga dira manus, scopuloque potitus, Unde procul tergo metus, et via prona nocendi,

aspicit erumpere ex innumeris latebris, hos descendere ex cucuminibus, illos emergere ex profundis vallibus, multosque esse in campo, et totam viam sub armis coruscare, (ut primus clamor venatorum producit in medium feras plagis obseptas,) quæ unica ratio expediendæ salutis ei consternato visa est, udit celsam sedem inhumanæ Sphingis, et allidens curvas manus ad ruptos scopulos, transcendit horrenda cacumina, et rupe occupata, unde tergo nihil timebat, et hostes lædere facile pote-

****

1, 2. Buslid, Lang. Laur. Lipsian, Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. neque in his. Bernartius conjectabat: neque enim his mora, probante Barthio.—551 Hos deire jugis Lactantius in Comment. cum glossa: 'Anastrophe: hos de jugis ire.' Sed glossator forte usus fuerat codice, in quo scriptum fuisset, pdire, et hoc in litura. Bar-

thii codex : illos grallibus imis, i. e. illos convallibus imis. Unus Behot, ex vallibus .- 552 Alter Behot. nec campo paucos .- 554 In medium vox codex Barthii, cum glossa: 'Venatoris.' Vide ad vs. 699.—556 Taurin. absissis; ed. Barth. in margine: abscissis. Codex Burmanni: infrangens; unus Behot. infigens; sed rescriptum, deleta priore scriptura, cujus tantum litura apparebat.-557

NOTÆ

549 Neque in his mora] Subito enim e latebris erumpentes egrediuntur.

551 Hos prodire jugis] Lactantius legit: Hos deire jugis. Quæ lectio probata Gronovio ex optimo codice. Deire, de jugis ire. Et verbum singulare Statii est et consuetudo, præpositionem illam nou pati coalescere Sic 'deest' cum vocali sequenti. dissyllabon, et priori longa ponit Theb. x. 'Nec deest captis.' XI. 'Deest servitio plebes.' Quæ frustra viri docti habuere suspecta. Restituendum immo et lib. vIII. 236. 'Nullis deest sua fabula mensis.' Sic enim meliores plurimi : alii, 'jam,' alii, 'que' perperam interponunt. Sic et lib. vi. 'Vacuus domino præiret Arion.'

553 Indagine] Indago, investigatio, perquisitio proprie venatorum. Est et series plagarum saltus eingentium. Virgilius Æneid. IV. 'Saltusque indagine cingunt.'

554 Vox prima] Vox seu clamor venatorum. Dicit vero insidiatores ad vocem Tydei emersisse e latebris, ut feræ ad clamorem venantium in medium prodeunt.

558 Unde procul tergo metus] Prærupto, et ad quem non erat accessus a posteriore parte, scopulo. Et via prona nocendi] Ex celsiori enim vel lapidibus, vel etiam telis facilius hostes lædere poterat.

Saxum ingens, quod vix plena cervice gementes
Vertere humo, murisque valent inferre juvenci,
Rupibus avellit: dein toto sanguine nixus
Sustinet, immanem quærens librare ruinam;
Qualis in adversos Lapithas erexit inanem
Magnanimus cratera Pholus: stupet obvia leto
Turba super stantem, atque emissi turbine montis
Obruitur; simul ora virum, simul arma, manusque,
Fractaque commixto sederunt pectora ferro.

rat, abrumpit e cautibus immanem lapidem, qualem vix jurenci anhelantes inflato collo possent per terram trahere, et muris construendis admovere: deinde collectis totis viribus, illum sustinet, volens edere ingentem stragem. Quatis fortis Pholus sustulit vacuum cratera in oppositos Lapithas. Caterva morti exposita stupet superimminentem, et opprimitur impetu dejectæ rupis. Vullus hominum, manus, et pectora una obtrita, et confusa sunt cum armis. Hic quatuor deturbati sub codem

.....

Codex Burmanni cum uno Behot. juga dura.—559 Correctum aliquando voluit Barthius: trina cervice; postea vero: quod sex plena cervice; vel: Saxum ingens, (duo vix p. c. g. Tollere h. m. v. i. juvenci,) Rupibus avellit. Vide Advers. lib. xxII. cap. 22.—561 Rupibus evellit codex Burmanni et optimus Barthii. Sed evellimus arbores cum radice; avellimus saxum a rupe. Vide Interpp. ad Virg. Æn. II. 608. dehinc toto Taurin.—562 Idem codex: quærens vibrare ruinam. Videantur Pierius ad Virg. Æn. Ix. 417. et VV. DD. ad Ovid. Heroid. Epist. 111. 125. Cf. Theb. v. 560.—565 Turba superstantem ed. Crucei, quod non improbat Burmannus.—566 Unus Behot. arma virum

NOTE

559 Saxum ingens] Scilicet occasionem quærit, ut jactum commodum saxi in manus det Tydeo, jam inde ab Homero, Heroico telo, quod vix ulli suorum principi, ab eo mutuo sumto, non dedit Poëta Heroicus quicumque. Simul autem numerus tot latronum strage aliqua imminuendus erat. Barthius.

563 Lapithas] Lapithæ Thessaliæ populi incolentes montes Othryn et Pindum. Et primi omnium frænos et strata equorum invenisse dicuntur. Virgilius Georg. 111. 'Fræna Pelethronii Lapithæ, gyrosque dedere Impositi dorso, atque equitem docure sub armis Insultare solo, et gressus glomerare superbos.' Hi habnisse dicuntur acerrimum bellum cum Centauris. Vide Ovidium Met. xII. ubi

eleganter describit hanc Lapitharum et Centaurorum pugnam.

564 Cratera] Virgilius Georg. 11. 'Et magno Hylæum Lapithis cratere minantem.' Pholus] Nomen ferocissimi Centauri. Obvia leto Turba] Non hæc de Lapithis intelligi debent, sed de hostibus Tydei.

565 Montis] Id est, lapidis qui pars montis, sen scopuli, quem a rupe avulserat Tydeus. Sie Patris Epicedio: 'Cum pater exemtum terris ad sidera montem Sustulit, et late miseras dejecit in urbes.' Uhi mons hie vel lapides, vel partem montis significat. Seneca Thyeste: 'Sive venturi times montis ruinam.' Id est, lapidem unum, qui de monte devolvebatur.

Quatuor hic adeo dejecti mole sub una
Congemuere. Fuga tremefactum protinus agmen
Excutitur cœptis: neque enim temnenda jacebant
Funera, fulmineus Dorylas, quem regibus ardens
Æquabat virtus, Martisque e semine Theron
Terrigenas confisus avos: nec vertere cuiquam
Fræna secundus Halys, sed tunc pedes occubat arvis,
Pentheumque trahens nondum te Phædimus æquo,
Bacche, genus: quoram ut subitis exterrita fatis
Agmina turbatam vidit laxare catervam;
Quæ duo sola manu gestans acclinia monti
Fixerat, intorquet jacula, et fugientibus addit.

pondere expiraverunt. Statim trepida cohors fuga incepta descrit: neque enim spernendi viri prostrati erant: impetuosus Dorylas, quem ingens fortitudo parem regibus fecerat, et Theron e genere Martis, jactans terrigenas majores, et Halys nulli inferior in regendis habenis, sed tane pedes in campis periit, ac Phædimus ducens originem a Pentheo, nondum te placato, o Bacche. Quorum repentino exitio at cernit consternata agmina aperuisse turbatos ordines; jaculatur duo spicula, quæ sola ferens manu panxerat in clivo montis, et dorso fugientium infigit.

,,,,,,,,,,,

simul ora manusque.—568 Optimus codex Barthii: disjecti mole, quod ille probat.—571 'In ventsisimo libro Corpora, suprascripto illo vulgato, Finera. Eam scripturam veram puto.' Barth.—573 Terrigenas confessus Taurin. Burm. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Behot. 1. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. Cruc. Grasser. et Amstel. confisus dedit Gronovins ex melioribus scriptis; et sic Behot. 2.—574 Alis Behot. 1. Alips Taurin. Halys ceteri codd. cum edd. vett. Vide lib. 1x. 152.—577 Unus Behot. turbato vidit laxare ruina; Taurin. turbata vidit laxare caterva.—578 Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. acclivia monti; Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Taurin. Burm. Petrens. optimæ Barthii membrana, et Behott. 1. 2. acclinia, vel adclinia; Burm. errore styli morti pro monti.—579 Tinxerat in codem codice.—580 Idem etiam codex nudo ne

NOTÆ

572 Martis e semine Theron Terrigenas confisus avos] Quia scilicet originem trahebat a Spartis, sen ab iis, qui dentibus serpentis Marti sacri orti fuerant e terra. Porro pro confisus, quod meliores codices habent, priores editiones habent confessus. Observat autem Priscianus lib. viii. et Græcis dici θαβρῶ τοῦτο, et θαβρῶ τοῦτο, addito ex Demosthene: Οὔτε Φίλιππος ἐθάρβει τούτοις, οὔτε σὺ τὸν Φίλιππον.

575 Pentheumque trahens genus 1 Id

est, trahens genus a Pentheo rege Thebarum. Nondum te æquo Bacche] Mens: Bacchum semel conceptam contra Pentheum iram nondum concoxisse, et extendisse ultionem suam in Phædimum illius nepotem: Pentheus enim, ut jam sæpins diximus, numen Bacchi agnoscere noluerat, sacraque ejus impedire tentaverat; unde iratus graviter Bacchus, illum a propria matte Agave, furore illi immisso, discerpi curaverat.

Mox in plana libens, nudo ne pectore tela 580 Inciderent, saltu præceps defertur, et orbem, Quem procul oppresso vidit Therone volutum, Corripuit, tergoque et vertice tegmine noto Septus, et hostili propugnans pectora parma, Constitit: inde iterum densi glomerantur in unum 585 Ogygidæ, firmantque gradum: trahit ocyus ensem Bistonium Tydeus, Mavortia munera magni Œneos: et partes pariter divisus in omnes Hos obit, atque illos, ferroque micantia tela Decutit: impeditant numero, seque ipsa vicissim 590Arma premunt: nec vis conatibus ulla, sed ipsæ In socios errare manus, et corpora turba

Deinde alacris levissimo saltu in terram desilit, ne tela detectum pectus attingerent, et prehendit scutum Theronis occisi, quod cernit procul rotatum, et munitum habens caput et tergum assueto tegumento, et tegens pectus hostili scuto, firmavit gradum. Inde rursus conferti Thebani stipantur in unum cuneum, et constiterunt. Tydeus strinxit promte gladium Thracium, quem Mars dono dederat ingenti Enco, et distractus aqualiter in omnes partes, aggreditur hos atque illos, et lucentes sagittus ense deficit. Se impediunt multitudine, et ipsi clypei se invicem premunt: irriti sunt corum conatus: quin ipsæ munus peccant in suos, et corpora cadentia suo nu-

****

in pectore.—581 Burm. in orbem.—583 Gronovii codd. tegmina.—586 'Libri nihil mutant. Putem tamen Papinium rapit, non trahit, quod tardius et imbellius, scripsisse; debuit quidem.' Barth.—587 Taurin. munera regis.—588 Taurin. uterque Behot. optimæ Barthii membranæ, et duo alii ejusdem, diffusis; alii codd. cum edd. vett. divisis. Cf. Virg. Æn. Iv. 285.—590 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrogius, et Cruc. impeditum numero.—591 Dan. cum uno Behot. conantibus. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Dan. Put. Petav. Burm. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Crnc. Gevart. Grasser. et Amstel. sed ipsa; unus Behot. sed ipse; postrema tamen litera fuerat in litura recenter posita; sed ipsa est ex ingenio Gronovii; sed ipsas conj. Nic. Heinsius ad Ovid. Met. xv. 625.—592 In socias Laur. Lang. Lip-

NOTE

583 Tegmine noto] Optimi codices, ait Gronovius, habent: tegmina nota; sicut et indulus veste et vestem dicimus. Tegmina vero nota sunt exuviæ apri Calydonii, quas gerebat Tydens.

581 Hostili] Theronis enim erat.

586 Ogygidæ] Thebani.

587 Bistonium] Thracium ensem quem Mars dederat Œneo patri Tydei.

591 Sed ipsæ In socios errare manus, et corpora turba Involvi] Sic legit Gronovius ex scriptis. Priores editiones habent: sed ipsa In socios errare manus et corpora turba Involvit.

Involvi prolapsa sua: manet ille cruentis
Angustus telis, et inexpugnabilis obstat.
Non aliter (Geticæ si fas est credere Phlegræ)
Armatum immensus Briareus stetit æthera contra,
Hinc Phæbi pharetras, hinc torvæ Palladis angues,
Inde Pelethroniam præfixa cuspide pinum
Martis, at hinc lasso mutata Pyracmone temnens

mero implicantur. Manet ille ungustus sanguineis telis, et resistit insuperabilis. Non secus (si fides adhibenda est Phlegræ Geticæ) immanis Briareus stetit adversus urmatum eælum, spernens hine sagittus Phæbi, hine serpentes trucis Minervæ, inde vero hastam Martis Pelethroniam, cui mucro præfigebatur, at hine fulmina

****

sian. Buslid. uterque Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. et sie legit Heinsius I. I. In socios Dan. Put. Petav. Taur. Burm. Lindenbrog. Cruc. Gronov. Barth. Vcen. et Delph. probaute Burmanno.—593 Involvint Taurin. Involvit Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Behott. I. 2. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et Amstel. Involvi Petrens. Exc. Cantab. Burm. et duo Gronovii, quod ille reposuit, euuque secuti sunt Barth. Veen. et Delph. Ita quoque legit Nic. Heinsius ad Ovidii locum modo citatum. Burm. ille ruentum; et ita duo codd. Gronovii, unde ille fecit: ruentis, vel ruentes.—595 Ita distinguitur in codd. Barthii, et sic edidit Gevartius: in edd. vero vett. Non alter Geticæ (si fas est credere) Phlegræ.—596 Unus Behot. aëra contra.—597 Hinc Phabes faretras in duobus Barthii codd.—599 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsiau. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. lapso; Taurin. et Burm. lazo; optimæ Barthii codd. alii ejusdem. uterque Behot. ceteri, cum edd. Venett. Rom. Grasser. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. lasso. Vide Broukh, ad Propert. 1v. 4. 64.

NOTÆ

593 Manet ille cruentis Angustus telis] Scripti habent: Manet ille ruentum, vel ruentis. Legendum, ait Gronovius, manet ille ruentes. Id est, expectat et sustinet.

595 Geticæ Phlegræ] Locus ubi gigantes pugnaverunt cum Diis, vocatus fuit Phlegra, ἀπὸ τοῦ φλέγεω, quod urere Græcis significat. Gigantes enim victi, ibi fulminibus percussi sunt. Ceterum non constat inter auctores, in qua regione locus iste situs erat. Papinius hic in Getica seu Thracia: alii in Italia prope Cumas: alii tandem in Thessalia prope Palleuem collocant.

596 Briarcus] Briarcus gigas, alio nomine Ægæon vocatus, centum bra-

chia manusque habuisse dicebatur, unde 'centimanus' vocatus.

597 Phæbi pharetras] Arcum et pharetram dant Poëtæ Apollini; unde proprio cpitheto dictus 'Arcitenens.' Palladis angues] Intelligit ægidem, in cujus medio Gorgonis caput, quod erat cinctum anguibus, positum erat.

598 Pelethronium pinum] Hastam Thessalicam, a Pelethronio Thessaliæ oppido.

599 Pyracmone] Pyracmon unus e ministris Vulcani, fulminum fabricatoribus. Mutata] Id est, refecta, renovata. Lucanus: 'Pallenæa Jovi mutavit fulmina Cyclops.'

Fulmina, cum toto nequicquam obsessus Olympo

Tot queritur cessare manus: non segnius ardet

Huc illuc clypeum objectans, seque ipse recedens

Circuit; interdum trepidis occurrit, et instat

Spicula divellens, clypeo quæ plurima, toto

Fixa tremunt, armantque virum, sæpe aspera passum

Vulnera, sed nullum vitæ in secreta receptum,

Nec mortem sperare valet: rotat ipse furentem

Deilochum, comitemque illi jubet ire sub umbras

Phegea, sublata minitantem bella securi,

Dircæumque Gyan, et Echionium Lycophontem.

600

sæpius refecta a fatigato Pyracmone, cum frustra circumventus a toto cælo dolet tot suas manus otiari. Non minus Tydeus accenditur, obvertens scutum huc et illuc, coque se ipse retrogrediens legit; interdum obviam it pavidis, et imminet, deripiens multa tela, quæ trepidant hærentia toto clypeo, et virum armant. Sæpe recipit graves plagas, sed nulla penetravit in recessus vilæ, nec potest sperare illi mortem inferre. Rotat ipse rabidum Deilochum, et cum eo demittit in Inferos Phegea, qui erecta securi ei mortem intentabat, et Gyan Dircæum, et Lycophontem Echionium. Jam

—600 Burm. obsexus Olympo; unde Burmannus conj. obseptus. Vide Oudendorp, ad Lucan. vi. 292.—601 Tot queritur cessusse Taurin. non segnior uterque Behot, Petrens. Exc. Cantab. Taurin. et Burm.—603 Dan. Put. Petav. uterque Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. uccurrit; Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. Venett. Rom. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. occurrit.—605 Unus Behot. Taurin. Burm. Lang. Laur. Lipsian. et Buslid. cum Venett. et Rom. aspera passus; alter Behot. Dan. Put. Petav. Petreus. Exc. Cantab. Barthiani, Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. aspera passum.—609 Phlegea Taurin. Aldd. Colin. et Gryph. Plegea unus Behot.—610 Giam Taurin. Gygen

NOTÆ

600 Nequicquam] Quia nihil contra illum valerent. Tamen victus foit et fulmine percussus, ut alii.

601 Cessure] Quia plures habebat manus, quam hostes. Non segnius ardet] Supple, Tydens,

603 Occurrit] Quidam eodices : uc-

605 Tremunt] Motu clypei, vel ipsorum poudere. Armantque virum] Supra enim: 'Spicula divellit.' Passum] Alii passus.

608 Jubet] Facit. 'Jubere' enim significat et velle: ut Virgilius 'infandum regina jubes,' et imperare, et facere, ut hoc loco.

609 Minitantem bella securi] Securibus et bipennibus usi veteres in præliis. Hoe armorum genere Pisauder excepit Agamemnonem cum gladio invadentem II.N. In navali etiam pugna usurpatæ secures et bipennes II.O. Gratius in Cynegetico: 'Ceciditque suis Ancæus in armis: At prædexter erat, geminisque securibus ingens.' Utuntur et adhue pleræque gentes.

610 Dircaum] Thebanum. Echio-

Jam trepidi sese quærunt, numerantque; nec idem Cædis amor; tantamque dolent rarescere turbam. Ecce Chromis Tyrii demissus origine Cadmi, (Hunc utero quondam Dryope Phænissa gravate Rapta repente choris, onerisque oblita, ferebat: Dumque trahit prensis taurum tibi cornibus Evan, Procidit impulsus nimiis conatibus infans:) Tunc audax jaculis, et capti pelle leonis, Pinea nodosa quassabat robora clava,

615

se pavidi quærunt, ac recensent; nec eudem est cupido cædis; et mærent tantam minui multitudinem. Ecce Chromis, qui ducebat genus a Cadmo Tyrio, (hunc quondam Dryope Phænissa onerato ventre gestabat, cum illa, immemor fætus, subito rapta est ad Thyasos, et dum tibi, o Evan, raptat taurum urreptis cornibus, puer labitur ejectus nimio matris nisu:) tunc jaculis audax, et exuviis capti leonis, frangebat pineos truncos nodosa clava, objurgans; Unusne, viri, tot necibus triumphans

.....

optimæ Barthii membranæ; et sic ejusdem Barthii omnes alii codd. Licophantem unus Beliot. Licophantem alter Behot. Licophrontem Tauriu.—613 Chronus Taurin. et ita in altero Behot. a manu sec. cum prius scriptum fuisset Chromis; Burm. Cronus.—616 Dumque rapit unus Behot. taurum prensis uterque Behot. et Burm.—617 Aldd. Colin. Gryph. et Basil. impulsis; omnes codd. cum Venett. 3. 4. et Rom. impulsus.—618 Jortinus pro capti, quod agnoscunt Petrens. Exc. Cantab. Taurin. aliique codd. omnes, malit strati.—619 Pinca nodosam quassabat robora clavam Taurin. Venett. 3. 4. et Rom. nodosæ quassabat robora clavæ couj. Guyet. et Jortin. approbante V. D. in Obss. Misc. nodosa q. r. elava Petrens. Exc. Cantab. Burm. Dan. Put.

NOTE

nium] Thebanum.

611 Numerantque] Quia jam plures occisi, pancique superstites erant.

614 Phanissa] Vel, ex Phanicia, qua pars Syria adjaceus Phanicio mari: vel simpliciter Thebana, quia Thebani erant colonia Phanicum.

615 Oneris] Infantis, quem in utero ferebat. Infantes enim nondum nati 'onera matrum' dicuntur Nostro, et' pondera,' Coma Earini.

616 Dunque trahit prensis taurum tihi cornibus Evan] In orgiis, Baechæ furore correptæ obvia quæque animalia dilacerabant, ut tauros, ursos, lupos, &c. discerptasque ferebant partes, quas 'spolia armentalia' vocat Noster Theb. 1v. Evan] Cogno-

mentum Bacchi, ut diximus supra vs. 72.

617 Nimiis conatibus] Dryopes matris, quibus trahehat taurum.

618 Tunc audax jaculis, et capti pelle leonis] Imitatio Virgiliana Æn. v. 'Horridus in jaculis et pelle Libystidos ursæ.' Prisci Heroës δερματοφορεῦν, seu pelles animalium gestare soliti: ut constat ex hoc Virgilii loco et ex Theb. 1. ubi Tydeus et Polynices pellibus ferarum induti. Et ibidem Hercules pellem Leonis Nemæi gestasse dictus. Exempla passim obvia apud Poëtas et scriptores.

619 Nodosa clava] An nodosæ clavæ? ut sit sensus: Quatiebat seu vibrabat molem pineam nodosæ clavibrabat

Increpitans: Unusne, viri, tot cædibus unus

Ibit ovans Argos? vix credet fama reverso.

Heu socii, nullæne manus, nulla arma valebunt?

Hæc regi promissa, Cydon, hæc, Lampe, dabamus?

Dum clamat, subit ore cavo Theumesia cornus,

Nec prohibent fauces: atque illi voce repleta

Intercepta natat prorupto in sanguine lingua.

Stabat adhuc, donec transmissa morte per artus

Labitur, immorsaque cadens obmutuit hasta.

Vos quoque, Thespiadæ, cur infitiatus honora

Arcuerim fama? fratris moribunda levabat

620

630

Argos regredictur? Vix fama reverso fidem adhibebit. Heu comites, nullæne dextræ? nullane valebunt arma? hæc regi, Cydon, hæc, Lampe pollicebamur. Dan hæc jactat, sagitta Theumesia per os patens ejus intrat, nec guttur obstat, et illi voce ademta, fluitat intercepta lingua in cruore prorumpente: adhuc stabat, donec morte in membra transfusa corruit, et lapsus tacuit hastam mordens. Cur vos ctiam, Thespiadæ, silentio mco privarerim accora fama? Periphas attollebat e terra corpus

......

Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. uterque Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. Barth. Veen, et Delph.—620 Increpitansque minis, ne viri, &c. in altero Behot. 70 que fuerat primum omissum; deinde insertum, sed eodem calamo.—623 Non regi Taurin.—626 Unus ex Leodensibus prorupta; Dan. Put. Petav. uterque Behot. Burm. Laur. Lipsian. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. prarupto; Taurin. Petrens. Exc. Cantab. omnes Barthiani. Venett. 3. 4. et Rom. prorupto; et sic etiam edidere Dan. Heins. Gronov. Barth. Veen. et Delph. firmant Dan. Heins. ad Claud. 11. Cons. Stilic. 462. et Nic. Heins. ad Sil. Ital. 111. 51.—627 In optimo Barthii codice et altero ejusdem: morte peractus. Cf. Theb. vi. 109. x. 259.—630 Arguerim Burm. Buslid. Laur. Lang.

NOTÆ

væ. Et clava etiam in bello usi, nt Hercules, (quod omnibus notum est,) et Areithous cognomento κορννήτης, qui non arcu, vel hasta pugnabat, sed clara ferrea. Il. vii. Talis quoque Periphetes ille κορννήτης etiam dictus, apud Plutarchum, clara armatus, quam referente Diodoro Sic. lib. iv. abstulit victor Theseus.

621 Vic credet fama reverso] Quod unus tot acciderit.

624 Theumesia] Thebana, sed quam remiserat Tydeus. Supra enim vidimus Tydeum e clypeo divellisse spicula, et in hostes retorsisse. Cornus] Ex corno fiebant hastilia, sagittæ, venabula. Festus in Solerna, Plinius et Poëtæ passim.

625 Nec prohibent fauces] Supple, transitum hastæ.

628 Immorsa hasta] Quæ illi et vocem et vitam ademerat.

629 Thespiadæ] Duo fratres. Iidem lib. 111. dieuntur. 'Et nostris turribus æqui, Thespiadæ.' In pugnis solent exempla virtutum fictis personis inducere. Fraternum amorem landaturus sub exemplo Thespiadarum, introducit etiam in morte constantiam. Vetus Scholiastes.

Membra solo Periphas, (nil indole clarius illa,
Nec pictate fuit,) lava marcentia colla
Sustentans, dextraque latus: singultibus arctum
Exhaurit thoraca dolor: nec vincla coërcent
Undantem fletu galeam, cum multa gementi
Pone gravis curvas perfringit lancea costas.
Exit et in fratrem, cognataque pectora telo
Conserit: ille oculos etiamnum in luce natantes
Sistit, et aspecta germani morte, resolvit.
At cui vita recens, et adhuc in vulnere vires,
Hos tibi complexus, hæc dent, ait, oscula nati.
Procubuere pares fatis, (miserabile votum

morientis fratris, (nihil præstantius fuit hac indole, et illo in fratrem amore,) sustinens sinistra languidum ejus caput, et dextra latus. Dolor succutiendo pectus singuitibus comprimit thoracem, et nexus non retinent galeam plenam lacrymis. Cum multum plangeret, acerba lanceu ei pone perforavit curvas costas, et hæe transit in fratrem, et codem telo conjungit consanguinea pectora. Ille detinet apertos oculos, adhuc in lumine errantes, et clausit eos viso fratre moribundo: at Periphas, cui supererat vita, et cui plaga non ademerat totas vires: Hos, inquit, o Tydeu, nati tibi præbeant amplexus, et hæe osculu. Cecidere simili sorte, (votum mortis deploran-

.....

Lipsian. Dan. Put. Petav. Venett. 3. 4. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. Arcuerim conj. Bernartius; hoc firmant Taurin. Petrens. Exc. Cantab. optimæ Barthii membranæ, et exhibent Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—633 Substentat Burm. Vide ad vs. 510. 516. Sustētat Lipsian. artum uterque Behot.—636 Taurin. perstringit; Dan. Petav. unus Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. et Cruc. perstrinxit; optimæ Barthii membranæ, Lipsian. Lang. Laur. Buslid. Petrens. Burm. Exc. Cantab. alter Behot. Put. Venett. Rom. Amstel. Barth. Veen. et Delph. perfringit; quod pluribus astruit Nic. Heinsins ad Ovid. Met. x11. 273. costas p. l. curvas unus Behot.—638 Put. et udhuc in luce; Burm. ctiam nunc luce; Marklandus ad Sylv. 111. 5. 39. conj. extrema luce nutantes.—640 Taurin. adhuc in corpore. Vide Nic. Heins, et P. Burm. ad Ovid. Met. v. 94.—642 Burm. miscrabile factum; sed correctum in margine.

NOTÆ

633 Singultibus arctum Exhaurit thoraca dolor] Quia singultiendo frequenter sucentiehat peetus, hineque thorax arctior erat.

634 Nec vincle coercent] Galeam sub collo annexam loro habebant, quod Homerus vocat δχεα, Il. Γ.

637 Exit et in fratrem] Supple lancea. Cognata pectora] Quia fratres erant.

638 Ille] Qui prior vulneratus fuerat.

639 Resolvit] Laxavit, quos deficientes sustinuerat ut videret fratrem.

641 Ait] Periphas; et supple, Tydeo.

642 Miserabile votum Mortis] Optaverant quidem simul mori, ne qui superstes esset, dolorem mortis alte-

Mortis,) et alterna clauserunt lumina dextra. Protinus idem ultro jaculo parmaque Menœtem Proterrebat agens, trepidis vestigia retro 645 Passibus urgentem, donec defecit iniqua Lapsus humo, pariterque manus distractus in ambas Orat, et a jugulo nitentem sustinet hastam: Parce per has stellis interlabentibus umbras, Per Superos, noctemque tuam: sine tristia Thebis 650 Nuntius acta feram, vulgique per ora paventis Contemto te rege canam: sic irrita nobis Tela cadant, nullique tuum penetrabile ferro Pectus, et optanti victor reveharis amico. Dixerat. Ille nihil vultum mutatus, Inanes 655

dum,) et mutuis manibus sibi clauserunt oculos. Insuper mox ipse Tydeus consternabat jaculo et clypeo Menætem, pellens eum accelerantem retro trepidos gradus, donce fullente vestigio per lubricam terram cecidit, et pariter extensis duabus manibus precatur, areens a gutture hastam imminentem. Ignosce per has tenebrus, inter quas sidera labuntur, et per Deos, et noctem tuam. Patere, Thebis renuntiem mæstum expeditionis exitum, et tua facta celebrem spreto rege, coram plebe attonita. Sie cuna jacula fluant e nostris manibus, et pectus tuum nullis sit armis pervium et ovans redeas ad amicum, te impatienter expectantem. Inquierat. Ille Ty-

—644 Menetum Burm, et unus Behot.—645 Proturbabat agens conj. Jortin, Cf. Theb. 111, 80, v. 661. Æn. 1x. 440, x. 801, x11, 289. Dixeris Præterrebat, ut alia talia, scripsisse Papinium; sed illud rem melius repræsentat, estque singulare hac potestate. Barth.—655 Unus Behot. valtu mutatus.

NOTÆ

rius sentiret : unice enim se invicem diligebant.

643 Et alterna clauserunt lumina dextra] Claudere oculos mortuorum, erat officium propinquorum et carorum.

644 Uttro] Antea se ægre defendebat Tydeus, tot circumstantibus hostibus; sed nunc, cum rariorem videt turbam, ipsos insequitur.

646 Iniqua] Quod illum cadere fecerat.

647 Manus distractus in ambas] Disractus, hic extensus, seu extensis duabus manibus, ut oraret.

648 Nitentem] Conantem inferre

mortem.

650 Noctemque tuam] Veteres olim dies illos quibus singulare quoddam gaudium receperant, aut memorabile quid gesserant, 'suos' appellabant. Idem de noctibus dicendum est. Unde hic nox tua, qua tam strenue te gessisti, totque egregia facinora edidisti, occidendo solus tot hostes armatos, ipse imparatus. Sic 'nox Dorica' apud Valerium Flaccum lib. 11. qua tandem Dores seu Græci Trojam expugnaverant.

654 Amicol Polynici.

655 Ilte nihil vultum mutatus] Quod signam erat Tydeum in ira ac suo fu-

Perdis, ait, lacrymas, et tu (ni fallor) iniquio
Pollicitus mea colla duei: nunc arma, diemque
Projice: quid sequeris timidæ compendia vitæ?
Bella manent. Simul hæc, et crassum sanguine telum
Jam redit: ille super dictis infensus amaris
Prosequitur victos: Non hæc Trieterica vobis
Nox patrio de more venit: non Orgia Cadmi
Cernitis, aut avidas Bacchum scelerare parentes.

deus non mutata facie dixit: Amittis vanas lacrymas, tu etiam (nisi fallor) promisisti caput meum nefavio principi. Nunc relinque arma et diem. Quid sectaris lucrum anxiæ vitæ? Superest bellum. Hæc dixit, et eodem tempore telum cruore fædatum jam revulsum est. Ille insuper iratus acerbis verbis insultat victis: Hæc nox non est, ut illa, quæ ad vos, tertio quoque auno, redit ex ritu patrio. Orgia Cadmi non videtis, aut matris furentes commaculare sceleribus sacra Bacchi. Credidistis ferre pelles damarum, et teneros thyrsos ad ignavum sonum, et conserere ad

****

Nebridas et fragiles thyrsos portare putastis

—656 Omnes codd. Barthiani, etiam optimus, cum Laur. Bernartii, nit fallor; Buslid. Lipsian. Lang. Taurin. alii codd. cum Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c. ni fallor.—658 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. quid sequeris timide compendia vita. 'Non concoquo hanc sententiam; sed a libris destitutus, nil ultra habeo quod dicam.' Bern. timide sequeris nterque Behot. timidæ sequeris optimæ Barthii membranæ et Taurin. timidæ quæris Burmanni codex; unde ille suspicatus fuerat posse legi: quid timidæ quereris compendia vitæ.—660 Unus Behot. dictis offensus amaris.—661 Trietarica Taurin. et Burm.—662 Orgia Bacchi codex Burmanni.—664 Petrens. et Burm. faciles thyrsos. Taurin.

NOTÆ

rore perstare, ct nolle ignoscere: qui enim ignoscentium mentem gerunt, nubilum suæ frontis, et vultus serenant.

656 Iniquo duci] Eteocli.

658 Quid sequeris timidæ compendia eitæ? Bella manent] Non est quod petas, et donari tibi velis usum timidæ et brevis vitæ, cum statim, bello jam exorto, illam in acie perditurus es.

659 Simul hæc] Supple, dixit. Et crassum sanguine telum Jam redit] Hoc modo loquendi celeritatem ictus denotavit. Redit] Ex corpore Menætæscilicet.

661 Trieterica] Orgia, sacra Bac-

chi triennalia, quia tertio quoque anno noctu celebrabantur, iu memoriam triennalis expeditionis Bacchi in Indiam.

662 Orgia] Proprie sacra Bacchi: abusive etiam pro sacris cujusque Dei sumuntur. Virgilius Æneid. Iv. 'Ubi audito stimulant trieterica Baccho Orgia.'

663 Aut avidas Bacchum scelerare parentes] Id est, furore immisso in scelus impellere matres. Et tangit hie fabulam Agaves, quæ, furore a Baccho immisso percita, proprium filium discerpsit.

661 Nebridas] Nebrides pelles hinnulorum, quibus Bacchæ induebanImbellem ad sonitum, maribusque incognita veris
Fæda Celenæa committere prælia buxo?
Hic aliæ cædes, alius furor: ite sub umbras
O timidi, paucique! Hæc intonat: ast tamen illi
Membra negant, lassusque ferit præcordia sanguis.
Jam sublata manus cassos defertur in ictus,
Tardatique gradus: clypeum nec sustinet umbo
Mutatum spoliis: gelidus cadit imber anhelo
Pectore: tum crines, ardentiaque ora cruentis

tibiam Celenæam turpia certamina fortibus viris ignota? Hic aliæ cædes, hic alia rabies: descendite in Inferos o pavidi, et pauci! Hæc intonat. Attumen artus illi deficiunt, et fatigatus sanguis pulsat cor: jam manus erecta decidit in vanos ictus, et gravati sunt pedes: brachium non amplius ferre potest scutum hostium telis corruptum: frigidus sudor fluit e pectore anhelo: tum capilli, et ira rubens vul-

****

cum altero Behot. portare putatis.—665 Put. manibusque incognita.—666 Taurin. et Burm. Celeneo committere pralia bysso.—668 Sic intonat: ast tamen nerque Behot. Hac intonat: at tamen Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog, et Cruc. Hac intonat: ast tamen Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—669 Burm. laxusque.—670 Burm. differtur.—671 Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog, et Cruc. non sustinet; Taurin. Burm. omnes Barthiani, Petrens. Dan. Exc. Cantab. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. alter Behot. Venett. Rom. Amstel. Gronov. Barth. Vecn. et Delph. nec sustinct.—672 Mutatur spoliis optima Barthii membranæ, in quibus interpungitur v. præcedenti post sustinct. Burm. conj. Nudatum spoliis.—673 Pectore tunc crines unus Behot.—674 Ro-

NOTÆ

tur, cum choreas agerent in sacris Bacchi. Thyrsos] Thyrsi erant lanceæ hederaceis pampinis involutæ, quas Bacchæ gestabant.

665 Imbellem ad sonitum] Cymbalorum ac tibiarum. Maribus veris] Hoc in contumeliam Thebanorum, quasi non essent veri homines, sed fæminæ, ignavia sua.

666 Fæda prælia] Vel quia matres in orgiis filios occidebaut, vel quia Bacchæ bellum facicbaut bestiis ferisque, ac eas dilaniabaut. Celeuwu buxo] Id est, tibiis e buxo inventis a Marsya, enjus patria Celeuæ, Phrygiæ oppidum.

667 Alia cades] Quam in Orgiis, non tales quales Bacche faciunt,

cum cædunt vel filios, vel feras.

668 Paucique] Ad me.

669 Negant] Id est, nt Nostri verbis utar, Protreptico ad Crispinum: Non ultra 'promtæ ad fortia vires Sufficient animo, atque ingentia jussa sequentur.'

671 Clypeum nec sustinet umbo] Umbo hie brachinm vel manum significat. Vide superiori lib. vs. 377. Au, clypei nec sustinet orbem?

672 Mutatum spoliis] Id est, tot receperat ictus clypens, ut facies ejus hine mutata esset. Vel mutatum sanguine hostium, quo colorem suum perdiderat. Ut Lucanus: 'Perdiderat vultum rabies.'

673 Cruentis Roribus] Lucanus:

Delph. et Var. Clas.

Stat.

3 C

Roribus, et tetra morientum aspergine manant. Ut leo, qui campis longe custode fugato 675 Massylas depastus oves, ubi sanguine multo Luxuriata fames, cervixque, et tabe gravatæ Consedere jubæ, mediis in cædibus astat Æger, hians, victusque cibis: nec jam amplius iræ Crudescunt: tantum vacuis ferit aëra malis, 680 Molliaque ejecta delambit vellera lingua. Ille etiam Thebas spoliis, et sanguine plenus Isset, et attonitis sese, populoque, ducique Ostentasset ovans, ni tu, Tritonia virgo, Flagrantem, multaque operis caligine plenum, 685 Consilio dignata virum: Sate gente superbi

tus stillat imbrem sanguineum, et fædam occumbentium aspersionem. Ut leo, qui pastore longe a campis abacto devoravit Massylas oves, ubi semes pasta est multo cruore, et collum et jube oneratæ sanie detumuerunt, astat faucibus apertisin media strage, lassus, et satiatus esca: nec jam amplius suror exardescit: tantum percutit aëvem inani rictu, et lingit exerta lingua tenerus lanas. Ille etiam Tydeus, onustus exuviis et cruore, Thebus petiisset, et triumphans sese spectandum præbuisset regi, et consternatis civibus, nisi tu, virgo Tritonia, consilio juvisses virum ardentem, et factorum suorum magnitudine occacatum: Oriunde genere tumidi Œnei, cui du-

.....

ribus et terra Aldd. Colin. Gryph. et Basil. Roribus et tetra Venett. Rom. Plant. &c. enm omnibus fere codd. Roribus et crebra unus Behot.—675 Alter Behot. custode remoto.—681 Burmanni codex in margine, extractu; unde ille: Molliaque exserta, &c.—684 Exc. Cantab. Petrens. Taurin. Burm. Dan. Put. Petav. Lang. Lipsian. Barthiani, Behott. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. Barth. et Delph. ni tu; unus Leodensis codex, nisi tu; et sic legit Gronovius in Diatr. p. 277. Unus ille Veenhusius, nescio unde, edidit, ubi tu; ut nimirum fidem faceret Statium a se fuisse 'accuratissime illustratum;' sed hæc in titulo jactatio

NOTE

'Sanguineis stillavit roribus arbor.'
676 Massylas] Massyli Stephano

populi mediterranea Africæ incolentes, proximi Mauritaniæ Cæsariensi.

678 Consedere jubæ] Sedato scilicet furore; nam leo furens erigit jubas.

680 Vacuis] Quia non amplius mandit,

681 Tritonia] Pallas, sen Minerva, Tritonia dicta est, vel a palude Tritonide in Africa, ubi genita credebatur, vel a Tritone Bæotiæ amne, juxta quem colebatur, vel quod e Jovis capite nata sit : Athenienses enim

caput τριτώνα appellant.

685 Multaque operis caligine plenum] Prospera enim fortuna mentem obcæcare solet. 'O quantum caliginis mentibus humanis objicit magna felicitas!' Seneca lib. de Brevitate Vitæ. Et Demosthenes de Philippo, dicit μεθύειν τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων ἀριστῆας.

686 Dignata] Adde, esses.

CEneos, absentes cui dudum vincere Thebas
Annuimus, jam pone modum, nimiumque secundis
Parce Deis: huic una fides optanda labori.
Fortuna satis usus abi. Restabat acerbis
Funeribus, socioque gregi non sponte superstes
Hemonides (ille hæc præviderat, omina doctus
Aëros, et nulla deceptus ab alite) Mæon,
Nec veritus prohibere ducem: sed fata monentem

dum concessimus superandas absentes Thebas, jam adhibe temperamentum, et parcius utere Diis nimium propitiis: una res desideranda huic operæ, recedus cum satis habueris prosperam fortunam. Hemonides Mæon supercrat duris casibus, non libenter supervivens sociorum agmini. Ille hæc præscierat peritus auguriorum aëris, et nulla avis eum fefellerat; nec timuerat regem deterrere: sed fata ademerunt

ad rem librarii faciebat.—689 Margo cod. Burm. hinc pro huic, cum glossa, 'ex hoc.'—692 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Venett. 2. 3. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Lindenbrog. Cruc. et Amstel. omnia; Gronovius omina restituit ex suis codd. Hoc labent Tanrin. Burm. Petrens. et Exc. Cantab.—693 Aëris Taurin. unus Behot. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. et Cruc. Heros alter Behot. et Burm. Aëros Dan. alter Behot. omnes Barthiani et Gronov. cum edd. Amstel. Gronov. Barth. Veen. the

NOTÆ

687 Œneos] Genitivus Græcus. Absentes Thebas] Quia in istis quinquaginta, quod lectissima essent corpora, et eximiæ fortitudinis præ ceteris Thebanis, Thebæ victæ fuerant, nec illud sciebant.

688 Jam pone modum, nimiumque secundis Parce Deis] Rationem affert Noster Theb. x. 'Secundis Pone modum: sunt et diris sua numina Thebis Forsitan, et nobis modo quæ favere recedunt.' Sed hoc difficillimum: 'Quippe,' ut ait Sallustius, 'secundæres sapientum animos fatigant,' et ut inquit Cicero pro M. Marcello: 'Victoria natura insolens est et superba.'

689 Huic una fides optanda labori. Fortuna satis usus abi] Scilicet, utere moderate felicitate tua. Hoe loco vero Homerum imitatur, apud quem, tune demum Dioniedes castris Dolo-

nis excedit, cum a Minerva admonitus fuit.

691 Non sponte] Hæc enim dicit Hemonides Mæon lib. 111. 'Noctis vaga lumina testor, Et socium manes, et te mala protinus ales Qua redeo: non hanc lacrymis meruisse nec astu Crudelem veniam, atque inhonoræ munera lucis.'

692 Ille hæc præviderat, omina doctus Aëros] Augur enim erat Mæon: de codem enim Noster Theb. 111. 'Augur amate Deis? nou te cœlestia frustra Edocuit, lauroque sua dignatus Apollo est.'

694 Sed fata monentem Privavere fde] Nihil verius, nihil certius, nt bene observat Bernartius ad hune locum: obnubilat siquidem, inono adimit, mentem hominibus, quos punire vult, supera illa mens, et cajuscumque, ut ait Velleius, 'Deus for-

Privavere fide: vita miserandus inerti 695 Damnatur: trepido Tydeus immitia mandat: Quisquis es Aonidum, quem crastina munere nostro Manibus exemtum mediis Aurora videbit. Hæc jubeo perferre duci : cinge aggere portas ; Tela nova: fragiles ævo circumspice muros: 700 Præcipue stipare viros, densasque memento Multiplicare acies: fumantem hunc aspice late Ense meo campum: tales in bella venimus. Hæc ait, et meritæ pulchrum tibi, Pallas, honorem Sanguinea de strage parat, prædamque jacentem 705 Comportat gaudens, ingentiaque acta recenset. Quercus erat teneræ jam longum oblita juventæ

fidem cjus consiliis. Deplorandus addicitur inhonoræ vilæ. Tydeus acerba præcipit trementi. Quisquis es Thebanorum, quem crastinus dies cernet nostro beneficio creptum e media morte, hæc impero renuntiare tuo principi: muni vallo portas: arma restaura: circumlustres mænia vetastate corrupta: maxime recordare, densare ordines militum, et geminare confertus alas. Cerne longe lateque campum exhalantem meo gladio. Nos hoc modo ruimus in prælia. Hæc inquit, et exstruit tibi bene meritæ, o Minerva, gloriosum tropæum de cruenta clade, et fert exultans prostratus exacias, et sua magna facta recognoscit. Quercus erat in medio agri tu-

.....

Delph.—695 'Planius et elegantius scribatur: vilæ miserundus inerti.' Barth. Hoc non improbat Burmannus. Cf. Lucr. vt. 1230. Ovid. Art. 11. 387. Propert. Iv. 6. 21.—697 Aonide optimæ membranæ Barthii, quod ille probat. vulnere nostro unus Beliot. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. muneré nostro ex veteri membrano correxit Bernartius; et hoc testantur Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. alter Behot. Dan. Put. Petav. et optimi Barthiani cum edd. Grasser. Gevart. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—698 Manibus exceptum optimæ Barthii membranæ, quod verum putat Barthius.—699 Tanrin. proferre.—705 Unus Behot. prædunque jacentem.—707 Uterque Behot. Venett. 3. 4. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. jamdudum;

NOTÆ

tunam mutare constituit, ejns consilia corrumpit.'

696 Damnatur] Quasi supplicio; quia invitus servatus est.

697 Aonidum] Thebanorum.

702 Fumantem] Sauguine tuorum sociorum, quos occidi.

701 Et meritæ pulchrum tibi Pallas honorem Sangninea de strage parat] Mos erat apud veteres erigere tropæa de victorum armis in honorem numinum, quorum favore ac ope vicerant. Intra describit Poëta modum crigendi tropæi.

706 Ingentiaque acta recenset] Supple sua. Tot enim præclara sua facinora recensebat, quot occisorum hostinm arma legebat ad erigendum tropænm.

707 Quercus erat] Testatur Diodorus lib.x111. veteres Græcos, non nisi διὰ τῶν τυχύντων ξύλων voluisse erigi

Aggere camporum medio, quam plurimus ambit
Frondibus incurvis et crudo robore cortex:
Huic leves galeas, perfossaque vulnere crebro
Inserit arma ferens, huic truncos ictibus enses
Subligat, et fractas membris spirantibus hastas.
Corpora tunc atque arma simul cumulata superstans
Incipit: oranti nox et juga longa resultant:
Diva ferox, magni decus ingeniumque parentis,
Bellipotens, cui torva genis horrore decoro
Cassis, et asperso crudescit sanguine Gorgon,

mulo, jam multum immemor primæ ætatis, quam multus cortex eingit vegeto adhuc trunco, et incurris ramis. Huic imponit ferens leves cassides, et arma perforata frequentibus plugis: huic subnectit gladios ictibus laceros, et hastas ruptas vivis adhuc membris. Tunc stans supra corpora, et arma una aggesta, orditur: nox et cacumina longe respondent precanti: Fortis Dea, honor, et mens ingentis patris, belli præses, cui trux galea dat vultui speciosum terrorem, et Gorgon effuso cruore

Lipsian, Lang. Laur. Bnslid. Dan. Pnt. Petav. Tanrin. Petrens. Exc. Cantab. optimæ Barthii membranæ, alii ejnsdem, cum edd. Lindenbrog. Cruc. Grasscr. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. jam longum; et ita legit Dan. Heinsius ad Claudian. Rapt. Proserp. 111. 345. Burm. jam longc.—711 Ingerit pro Inserit in quibusdam scriptis.—712 Subligat et tractas Dan. Heinsius ad Claudian. l. l. ex manuscriptis; ita quoque Marklandus in Notis ad Sylvas; tractus pro 'extractas.' Lectionem nostram testantur Petrens. Taurin. Exc. Cantab. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid, nterque Behot, Venett. 3. 4. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c.—714 Incipit oranti rox Lang. Laur. Lipsian. Buslid. omnes Barthiani, etiam optimus, Burm. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Genev. et Grasser. Incipit oranti nox Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Dan. Put. Petav. Gevart. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. et ita restituit Zinzerlingius ad Val. Flac. 111. 207. Codex Burm. glossam habet: 'rox, sua;' alii codd. 'rox, ceho.' Has voces permutatas vidimus vs. 554. et nil mirum,

NOT/E

tropæa, ne essent odia immortalia. Plutarchus quoque ait, parum apud Græcos probatum fuisse eorum factum, qui primo e lapide ant ære tropæum erexerunt. Vide et Pausaniam, ubi de Carano primo Macedoniæ rege loquitur.

710 Leves galeas] In hoc consecrando tropæo imitatus est Virgil. Æn. x1. 'Aptat rorantes sanguine cristas, Telaque trunca viri.'

713 Corpora tunc atque arma super.]
Hostium scilicet.

715 Ferox] Quia bellis præsidet. Ingeniumque parentis] Quia Minerva e cerebro Jovis nata creditur.

716 Cui torva genis horrore decoro Cassis] Id est, cujus vultui torva cassis pulchrum horrorem afferebat, seu eujus vultui inerat speciosus terror, seu pulchritudo terribilis ex induta torva galea. Horrore decoro] Inse quidem horror seu terror pulchritudine vultus temperatus erat.

717 Gorgon] Caput Medusæ in medio Ægidis Minervæ positum.

Nec magis ardentes Mavors, hastataque pugnæ Impulerit Bellona tubas, huic annue sacro: Seu Pandionio nostras invisere cædes Monte venis, sive Aonia devertis Ithone Læta choris, seu tu Libyco Tritone repexas Lota comas, qua te bijugo temone frementem Intemeratarum volucer rapit axis equarum:

790

fit savior: non plus Mavors, et hastata Bellona excitant animos certantium, cum tuba sonant; huic fave sacro: seu venis a monte Pandionio, ut videas cades quas fecimvs, seu deflectis Ithone Aonia, gavisa saltationibus, seu a palude Tritonia Africa, ablutis comtis crinibus, nbi te vehit rapidus currus virginum equarum, stre-

cum lit. n et r tam similes sint in codd. scriptis, ut vix distingui queant. Vide ad Catull. LXIV. 288, 354. et ad Tibull. 11. 5. 76.—718 Burm. ardescens Mavors. Cf. Virg. Æn. vi. 165.—720 Unns Behot. cædes invisere nostras.—721 Monte velis Taurin. Burm. et uterque Behot. Alii divertis pro devertis. Vide Dan. Heinsium ad Claudian. p. 34.—724 Intemeratorum v. r. a. equorum

.....

NOTÆ

718 Mavors] Mars, Dens belli præses. Hastataque] Bellonæ enim hastam tribuebant, ut et Minervæ.

719 Bellona] Dea bellorum, Martis soror, et auriga: Græcis vocata Enyo: veteribus Duellona dicta, quibus duellum etiam bellum vocatum.

720 Pandionio Monte] Intelligit per Pandionium montem Acropolin Atheniensium, in qua Minerva eximie colehatur. Pandionium] A Pandione Athenarum rege. Invisere cædes Monte venis] Eleganti Hellenismo. Idem Th. v. 'Cui gloria tanta Venimus innumeræ fatum dehere catervæ.' Lib. vii. 'Vos etiam nostris, Heliconia turba, venitis Addere rebus opem.'

721 Aonia Ithone I Ithone urbs Bœotiae. Aonia dicitur, ut a Thessalica distinguatur, cui nomen Itonus Amphictyonis filius dedit, ut scribit Armenidas in Thebaicis, a qua et 'Itonia' Pallas vocatur. Illud vero non omittendum, quod Plutarchus in amatoriis narrationibus, et interpretes Apollonii, Itoniæ Palladis templum,

non, ut Statins, Ithone, sed in Coronea Bootia ponunt: nisi ant Ithone locus in Coronea, ant eadem urbs fuerit. Ithone etiam urbs in Epyro, Italia, et Lydia.

722 Lata choris Hine discimus choreas apud Ithonen in honorem Minervæ fieri solitas. Seu tu Libyco Tritone repexas Lota comas] Triton amnis Africæ sen Libyæ influens in Paludem Tritonida: unde et Minervæ cognomen inditum est, inquit Mela, nt incolæ arbitrantur, ibi genitæ: faciuntque ei fabulæ aliquam fidem, quod, quem natalem ejns putant, ludicris virginum inter se decertantium celebrant. Erant etiam in Theasalia et Bœotia amnes duo ejusce nominis et Minervæ sacri. Repexas lota comas Deos Deasve in fluviis et fontibus abluere se passim faciunt Poëtæ. Noster Theb. 1. 'Sen rore pudico Castaliæ flavos amor est tibi mercere crines.'

723 Qua te bijugo temone frementem Intemeratarum volucer rapit axis equarum] Locus fabulæ datus, quod MiNunc tibi fracta virum spolia, informesque dicamus
Exuvias: at si patriis Parthaonis arvis
Inferar, et reduci pateat mihi Martia Pleuron,
Aurea tunc mediis urbis tibi templa dicabo
Collibus, Ionias qua despectare procellas
Dulce sit, et flavo tollens ubi vertice pontum
Turbidus objectas Achelous Echinadas exit.

pentem temone bijugo: nunc tibi consecramus rupta spolia virorum, et cruentas exuvias: at si redeum ad sedes Parthaonias, et bellicosa Pleuron mihi revertenti pateat, tunc tibi consecrabo magnificas ædes in mediis collibus civitatis, ex quibus suave sit cernere infra tempestates maris Ionii, et ubi turbidus Achelous cæruleo ostio mare erigens, præterfluit oppositus Echinadas. Illic ego insculpam avorum præ-

Taurin. Burm. nonnulli Barthiani, et uterque Behot.—725 Nunc tibi fracta legit Dan. Heinsins ad Claudian. Rapt. Proserp. 111. 345. At hoc tandem invenio in omnibus edd. et collatis manuscriptis. Nunc ibi error est typothetæ in editione Bipontina, ideoque mutandus.—730 'Puto restituendam

.....

NOTÆ

nerva, ut discimus ex hymno in Vcnerem Homeri, et ex Harpocratione, prima currum effecerit, unde 'lππία seu Equestris cognominata est. Quod in Suidæ monumentis etiam legimus. Estque frequens Hippiæ Palladis mentio apud Pausaniam.

725 Nunc tibi fracta virum epolia] Moris erat veteribus, dicare nuninibus quæ bello præerant, spolia et arma hostium.

726 Parthaonis arvis] Ætoliæ, enjus Parthaon avus Tydei, rex fuerat. Patriis] Quia Ætolia patria Tydei.

727 Pleuron] Pleuron oppidum Ætoliæ. Martia dicitur, quia Mars ibi
colebatur, utait Lactantius, seu quia
Mars creditus pater Meleagri, a quo
etiam hæc urbs 'Meleagria Pleuron'
dicitur Papinio l. Iv. In editis collibus erat sita, cum ex iis marc Ionium despiciebatur.

728 Mediis urbis tibi templa dicabo Collibus] Apud veteres templa Deorum eraut loco editiore potissimum exstructa. Diis hoc convenire censebatur, quos superiorem locum inco-

lere putabant.

729 Ionias procellas] Quia Ionium Mare procellis obnoxium. De Mari Ionio, vide Theb. 1. 14.

730 Dulce sit] Rationem affert Lucretius initio lib. 11. 'Suave mari magno turbantibus æquora ventis, E terra magnum alterius spectare laborem: Non quia vexari quenquam est jucunda voluptas, Sed, quibus ipse malis careas, quia cernere suave est.' Et flavo tollens ubi vertice pontum] Hoc loquendi modo designat rapiditatem, qua Achelous in mare evolvitur, si attollere illud valcat effundendo se. Flavo vertice] Objuncos et ulvas, quibus fluvii replentur.

731 Turbidus] Rapido enim motu evolvitur in mare Achelous; tuncque turbidus apparet. Vel turbidus, cum incipit misceri ponto. Achelous] Amnis Ætoliæ, ipsam dividens ab Acarnania, a Pindo monte fluit. Echinadas] Echinades parvæ insulæ quinque, Acarnaniæ adjacentes, ex adverso ostii Acheloi amnis, natæ ex arena

Hic ego majorum pugnas, vultusque tremendos Magnanimum estingam regum, figamque superbis Arma tholis: quæque ipse meo quæsita revexi Sanguine, quæque dabis captis, Tritonia, Thebis. Centum ibi virgineis votæ Calydonides aris Actæas tibi rite faces, et ab arbore casta Nectent purpureas niveo discrimine vittas: Pervigilemque focis ignem longæva sacerdos

735

lia, et veneranda ora fortium regum, et magnificis fornicibus arma affigam, et quæ ipse retuli parta meo cruore, et quæ concedes expugnatis Thebis, o Tritonia. Centum ibi Calydoniæ, dicatæ tuis aris virgineis appendent, more Attico, pudicæ arbori in tuum honorem tædas et purpureas tænias candidis filis discriminatas: et

optimi et antiquissimi libri scripturam vortice.' Barth.-734 Optimæ Barthii membranæ revexo. ' Quæ scriptura omnino, et citra ullam exceptionem, est

NOTÆ

et limo impetu Acheloi convecto. Plinius lib. 11. cap. 85. Et Strabo lib. x. Carminibus Ovidii celebratæ sunt hæ insulæ Metam. v111.

732 Hic ego majorum pugnas, vultus. que tremendos Magnanimum effingam regum, figamque superbis Arma tholis Moris erat apud veteres, templis insculpere certamina quæ majores dederant, et victorias quas retulerant, ac imagines corum effingere, atque e tholis suspendere arma hostibus erepta. Vide Virgilium Æneid, vii. 170. et sequentibus, et 1x. 'Suspendive thelo, aut sacra ad fastigia figi." Tholus autem est quasi centrum, ac umbilicus fastigiati fornicis in templo. Vel tholus proprie est veluti scutum breve, quod in medio tecto est, in quo trabes coëunt: ad quod dona suspendi consueverant.

734 Revexi] Legit ex veteribus membranis Barthius, revexo.

735 Tritonia] Vide supra.

736 Virgineis] Quia Pallas virgo.

737 Actæus] Atticas; Attica enim Acte prius vocabatur. Innuit vero Palladem eodem ritu Plcurone colendam, quo Athenis. Et vel intelligit festum lampadum in honorem Palladis Athenis celebrari solitum, quod λαμπαδυφορία dicebatur, vel alludit ad morem quo arboribus vittæ et faces appendebantur in speciem cultus ac religionis. Utrumque morem indicat hic Papinius, et Prudentius in Symmachum: 'Et quæ fumificas arbor vittata lucernas Servabat, cadit ultrici succisa bipenni.' Quo loco 'lucerna' faces significat, ut et lampas, et vicissim faces interdum sunt lampades, seu lucernæ, ut hic, ut probat Cruceus in suo commentario ad hunc Papinii locum. Arbore casta] Olea, quia sacra virgini Deæ Palladi, cujus fructum nefas olim stringere nisi virginibus. Vel lauro, quam supra lib. 1. vocat ' pudicam frondem,' ob Daphnen, quæ fugiendo concubitum Apollinis in laurum conversa est.

739 Pervigilenque ignem] Respexit Romanorum morem, apud quos pervigil ignis fovebatur in honorem Vestæ, in cujus templo Palladium servahatur. Nutriet, arcanum nunquam inspectura pudorem. Tu bellis, tu pace feres de more frequentes Primitias operum, non indignante Diana. Dixerat; et dulces iter instaurabat ad Argos. 740

anus antistita fovebit in focis æternum ignem, nunquam visura secretam imaginem. Tu recipies hello et pace crebras laborum primitias, non irata Diana. Dixerat et repetebat viam ad caros Argos.

Papinii.' Barth .- 741 Tu bello, tu pace codex Burmanni.

NOTÆ

740 Arcanum pudorem] An etiam Athenis simulacrum Minervæ nulli fas, etiam mulieribus, aspicere? Certe nulli hominum apud Lucanum: 'Nullique aspecta virorum Pallas.' Et nota historia L. Metelli, qui ex flagrante æde Vestæ Palladium rapuit, luminibus orbati. Quod Palladium ideo arcanum dixit.

741 De more] Mos enim erat primitias omnium rerum numinibus of-

742 Primitias operum] Primitiæ operum hic Crucco sunt primi fructus agriculturæ: siquidem rusticis per-

petuus, et quasi proprius labor. Unde Hesiodus libros rei rusticæ ^{*}Εργα inscripsit. Gratum opus agricolis. Sed latius primitiæ operum intelligendæ snut, ut puto, pro sacrificiis, aut donis, quibus gratias ageret Tydeus Minervæ de se bene meritæ pro quolibet insigni opere tempore belli seu pacis a se edendo. Non indignante Diana] Occulte alludit ad fabulam, qua dicitur Diana infensa Œneo, quod illam in sacrificio prætermiserat, ceteris Diis invocatis, immisisse aprum, qui Calydoniam vastaret.

P. PAPINII STATII

THEBAIDOS

LIBER III.

ARGUMENTUM.

ETEOCLES, non redeuntibus iis, quibus Tydeum interficere jusserat, variis cogitationibus tota nocte exagitatur. Illuscescente die ingens terræ motus factus est. Matronæ Thebanæ reditum suorum ad urbis portas expectautes, ut Mæonem solum et incomitatum vident, in suspicionem cladis acceptæ veniunt, magnosque ejulatus edunt. Mæon regem convenit, et ei, quæ acciderant narratis, scelus exprobrat. Duobus ministris regiis ad injuriam ipsi faciendam se parantibus, ille stricto ense sibi pectus coram rege confodit. Eteocles ardens ira corpus projici jubet, et vetat cremari. Parentes et propinqui corum, quos Tydeus occiderat, Thebis effunduntur, ut justa defunctorum corporibus solvant. Huic pietatis officio occupatos Alethes solatur exemplis calamitatum in quas Thebani a primordiis urbis conditæ inciderant, quas iræ numinum ascribit; præsentis vero cladis invidiam in solum regem confert, eumque pænas daturum di-Interim Mars, a Jove accitus, jubetur Argivos excitare ad bellum Thebanis inferendum. Proceribus vero Argivis in concilium ab Adrasto convocatis, Tydeus inexpectatus advenit; et jam inde a foribus aulæ, in qua congregati crant, exclamat, Arma, Arma, factam sibi vim, structasque insidias, omnia jura in sua persona violata, insidiatores licet plurimos fusos a se obtruncatosque, uno excepto, cui pepercerat: statim proficiscendum cum copiis, Thebanosque invadendos, dum fractis animis exequias celebrant. Moti omnes, tam injuria Tydeo facta, quam Polynicis querelis, proficisci petunt. Animos mitigat Adrastus: non tam promte bellum suscipiendum: numinibus sibique hæc relinquant reparanda. Igitur Deos in extis victimarum consulere placet. Quibus nihil læti significantibus, auspicia capere statuit. Amphiarans augur peritissimus, comitatus Melampode Amythaonis filio, celeberrimo etiam vate, montem Apesantem superat, designatisque ex more cœli partibus, pejora omina et certissimum exitium agnoscit. Tristis et mole futuri obrutus, vitato regis civinmque

conspectu, per duodecim dies clausum se domi continet, et auspicia renuntiare abnuit. Tandem clamoribus populi, ac minis Capanei coactus, e latebris prodit. Refert Deos iratos bellum improbare: ituros tamen Argivos, et perituros. Capaneus clamans excipit, hæc fingere augurem, ut inglorius domi maneret, ac fortium virorum impetus retardaret: interea Tydea et Polynicem inultos fore. Nocte diremta jurgia. At Argia summo mane patrem adit, ejusque genibus advoluta dicit se questus mariti amplius ferre non posse: generi afflictis rebus succurrat: Thersandro nepoti aliquando pudori fore, si filius exulis haberetur: unicum remedium bellum esse. Adrastus filiam osculatus bonum animum habere jubet: moras sa-Intares: bello consuli provida cunctatione: maritum consolaretur: omnia feliciter successura.

AT non Aoniæ moderator perfidus aulæ, Nocte sub ancipiti, quamvis humentibus astris

Verum perjurus regiæ Thebanæ princeps non fruitur quiete somni in anxia nocte,

Sequens liujus libri Argumentum exhibent duo optimi codd. Barthiani, totidem Behott. Put. Lactant. aliique Glossographi, cum edd. Venett. Rom. Lindenbrog. Cruc. et Barth.

Perfidus interea missorum sera virorum Tempora dum queritur, dum spectat colla recisa Tydeos invisi: tunc tanta ex cade relictus Advenit Hemonides sociorum funera pandens. Jupiter hinc Martem stimulis flammavit amaris Spargeret ut Thebis, Argisque, incendia belli. At Venus Harmonica memorat Thebasque tuetur. Tunc duo gliscentes pugnæ præsagia vates Explorant Divos, cernuntque instare futuras Crudeli populo strages, sed dicere mussant. Hic ferus insistit Capaneus, bellumque lacessit Vociferans, spernitque Deos, sociosque, fatigat.

Versu 2. optimæ Barthii membranæ: dum epeat; unde ille: dum expectat. Versu 4. cd. Barthii, Hermonides. Vs. 5. Codex Barthii armavit amaris. Vs. 7. Optimæ ejusdem membranæ, Harmoniam; unus Behot. Hermionen; alter, Hermionam; edd. vett. Hermonien. Vs. 8. Tunc duo licentes optimæ Barthii membranæ; elicentes alii codd. gliscentis unus Behot. sciscentes conj. Barthins. Vs. 10. Crudelis nuns Behot. Crudeles alter ejusdem; Crudelis belli strages margo ed. Barth, ex manuscriptis.

1 Put. perfidus oræ.-4 'Optimæ et antiquissimæ membranæ et bic nobis

NOTÆ

1 Aonia Thebana. Perfidus Vel ob negatum Polynici contra fidem gentium legato insidias.

2 Ancipiti] Non nox anceps, sed Etcocles. Humentibus | Non ipsa asregnum, vel ob paratas contra jus tra humida sunt, sed nox, in qua apparent.

Longus ad Auroram superet labor, otia somni Accipit: invigilant animo, scelerisque parati Supplicium exercent curæ: tunc plurima versat 5 Pessimus in dubiis augur timor: Hei mihi! clamat, Unde moræ? (nam prona ratus, facilemque tot armis Tydea, nec numero virtutem animumque rependit) Num regio diversa viæ? num missus ab Argis Subsidio globus? an sceleris data fama per urbes 10 Finitimas? paucosne, pater Gradive, manuve Legimus indecores? at enim fortissimus illic Et Chromis, et Dorylas, et nostris turribus æqui Thespiadæ totos raperent mihi funditus Argos. Nec tamen ille meis, reor, impenetrabilis armis, 15 Ære gerens solidoque datos adamante lacertos,

quanquam mugna opera restet madidis siderihus usque ad lucem. Solicitudines mentem qius cruciant, nee sinunt dormire, et patrati criminis pænas exigunt. Tunc metus, qui pessimus vates est in incertis, plura volvit. Heu me, vociferatur, unde cunctantur? (nam arbitratus erat Tydeum facile a tot armatis occidi posse, nee æquiparat virtutem et animum multitadini,) an regio habet varia itinera? an cuncus Argis missus est ejus auxilio? an sparsus rumor insidiarum per vicinas civitates? Assumsimusne, Mars pater, paucos, et factis inglorios? attamen in hoc agmine erant magnanimus Chromis, et Dorylas, uc Thespiadæ; æquales proceritate ac robore corporis nostris turribus, tollerent mihi totos Argos a fundamentis. Nec tamen ille, ut puto, impervius venerat meis telis, quamvis ferret brachia composita ex

veritatem, multis sæeulis obliteratam, ostendunt. Clare enim scribunt: scelerique paratae.' Barth. scelerusque peracti unus Behot. Postremæ literæ fuerant reconcinnatæ alio stylo; apparebat tamen ita primum fuisse exscriptum. peracti habet etiam Daum. in margine.—12 Alter Behot. fortissimus illuc.—16 'Melius optimæ membranæ, solidove.' Barth. Nic. Heinsius in

NOTÆ

4 Invigilant animo, scelerisque parati Supplicium exercent curæ] Prima enim nostri sceleris pæna est cogitatio. Juvenalis Sat. xπι. initio: 'Prima hæc est ultio quod se Judice nemo nocens absolvitur, improba quamvis Gratia fallacis prætoris vicerit urnam.' Invigilant] Claudianus in Rufinum: 'Neque enim patiuntur sæva quietem Crimina.' Scelerisque parati] In legatum.

6 Pessimus in dubiis augur timor] In dubiis enim prona timori in pejus est fides.

9 Argis] Vide Theb. 1. 225.

10 Sceleris] Violatæ legationis.

11 Grudive] Martem sævientem, bellum ac cædes spirantem, vocabant 'Gradivum' Romani: eundem vero tranquillum et pacificum, 'Quirinum,' ut docet Sylvest. Aldobrandinus in Comm. lib. r. Instit. Justiniani Imperatoris. Unde vero Gradivus dicatur vide Festum.

1 16 Ære gerens solidoque adamante] Imitatur Homerum lib. T. ovo ci Venerat: heu segnes! quorum labor hæret in uno,
Si conserta manus. Vario sic turbidus æstu
Angitur, ac sese culpat super omnia, qui non
Orantem in mediis legatum cœtibus ense
Perculerit, fœdasque palam satiaverit iras.
Jam pudet incepti, jam pœnitet: ac velut ille
Fluctibus Ioniis Calabræ datus arbiter alno,
Nec rudis undarum, portus sed linquere amicos
Purior Olenii frustra gradus impulit astri;
Cum fragor hyberni subitus Jovis, omnia mundi
Claustra tonant, multusque polos inclinat Orion;

ære, aut ex duro adamante. Hen ignavi! quorum opera in uno occupatur, si ad manus ventum est. Sic torquetur, agitatus diversis motibus, et se in primis damnat, quod non gladio transfixerit legatum in medio conventu loquentem, et non expleverit coram omnibus turpem furorem. Jan pudet, jan pænitet incepti. Ac, ut gubernator navis Calabræ interceptus in undis Ioniis, nec maris imperitus, sed cui serenus ortus signi Olenii persuasit nequicquam solvere e benigno portu; cum accidit repentinus stridor procellosi aëris, ac omnes cardines orbis strepunt, et plurimus

Advers, lib. 1. cap. 6. p. 68. emendat: solidoque satos.—18 Sic conserta Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Si conserta Dan. Put. Petav. optimæ Barthii membranæ, Petreus. Exc. Cantab. Taurin. Burm. nterque Behot. Venett. 3. 4. Rom. Gevart. Grasser. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. Barth. Vecn. et Delph. et hanc veram lectionem putat Barthius; et sic conjectabat Bernartius.—20 Unus Behot. legatum sedibus.—24 Nec rudis undarum portus, sed, 8c. Aldd. Colin. Gryph. et Basil. Interpunctionem mutavit Bernartius.—25 Alter Behottianns: impulit austri.—27 Claustra somant in quibusdam codd. Claustra tomant tamen exhibent Petrens. Exc. Cantab. Taurin. optimæ Barthii membranæ, Dan. Put.

NOTÆ

παγχάλκεος εὕχεται εἶναι. Neque si totus æreus esse glorictur. Adamas antem gemmæ species, quæ maximum in rebus humanis pretium habet. Solido] Nihil enim durius est adamante. Virgilius ἔτυμον adamantis his versibus inclusit Æn. v1. 'Solidoque adamante columnæ; Vis ut nulla virum, non ipsi exscindere ferro Cœlieolæ valeant.' Plinium vide lib. xxxv11. cap. 4.

23 Ioniis] Maris Ionii. Calabra] Calabri populi Calabria, quae pars Italia, olim magna Gracia dieta, proxima Sicilia, a qua exiguo freto dirimitur. Nunc, Terra di Lavoro. Alno] Alnus arboris species, ex qua naves conficiuntur; unde pro ipsa navi sumitur.

25 Olenii astri] Per Olenium astrum intelligit hædos, qui sunt duæ parvæ stellæ in sinistra Erichthonii; in cojus etiam sinistro humero insidet capra Amalthæa, quatum ortum pluviæ sequuntur. Olenii] Quod capra Amalthæa apud Æguas, locum proximum Oleno Achaiæ oppido, Jovem lacte nutrisse dicebatur.

27 Orion] Orion est sidus australe, triginta duobus stellis conspicuum,

Ipse quidem mallet terras, pugnatque reverti,
Fert ingens a puppe Notus: tunc arte relicta
Ingemit, et cæcas sequitur jam nescius undas:
Talis Agenoreus ductor, cœloque morantem
Luciferum, et seros mærentibus increpat ortus.
Ecce sub occiduas versæ jam noctis habenas,
Astrorumque obitus, ubi primum maxima Tethys
Impulit Eoo cunctantem Hyperiona ponto,
Ima flagellatis, signum lugubre malorum,
Ponderibus trepidavit humus, motusque Cithæron

Orion concutit cælum; ipse quidem optaret terram, ac enititur redire, sed fortis ventus a puppe impellit: tunc suspirat artis immemor, et ignarus jam sese permittit incertis fluctibus: talis princeps Thebanus, et culpat Luciferum cunctantem in cælo, et Auroram tardam solicitis. Ecce sub tempus, quo currus jam inclinatæ noctis occidit, et obeunt astra, cum Tethys maxima incipit abigere solem morantem in Orientali mari, infima terræ pars tremuit concussa mole, triste indicium calami-

......

Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Venett. 3. 4. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant.—28 'Scribendum, cum fidelissimo exemplari, malit: peccant cum vulgo omnia cetera.' Barth.—30 'In optimo illo libro legitur necius; quomodo et in aliis libris scriptum inveni.' Idem.—31 'Sic optimus etiam codex: et optime quidem: duo alii codices: cælumque morantem; quod non probo.' Idem. cæloque morantem testantur Dan. Put. Petav. Laug. Laur. Buslid. Lipsian. uterque Behot. Petrens. Taurin. Burm. Exe. Cantab. et edd. vett.—33 'In optimo illo exemplari, quo melius certiusque nullum extare arbitror, diserte scriptum est: occiduæ versus jam.' Barth.—35 Impulit

NOTÆ

et stellato ense fulgens, quod ortu suo et occasu tempestates maximas facit: unde quandoque tanta est tempestas, ut polos cœli concutere ac inclinare videatur.

29 Tunc arte relicta Ingemit, et cæcas sequitur jam nescius undas] Imitatus est Lucanum Poëta: 'Et ut victus violento navita Coro Dat regimen ventis, ignavumque arte relicta
Pappis onus trahitur.'

31 Agenoreus] Thebanus; Eteocles enim ducebat genus ab Agenore. Caloque morantem Luciferum] Quia, ut jam diximus, Lucifer serius omnibus stellis orcultatur radiis solis.

33 Noctis habenas] Currum Poëtæ tribunut nocti, ut jam diximus.

34 Maxima Tethys] Tethys nxor Neptuni, Fluviorum et Nympharum parens. Declinatur Tethys, Tethyos, ad differentiam Thetidis matris Achillis, enjus nomen declinatur Thetis, Thetidis, et diversimode etiam scribitur. Maxima] Propter amplitudinem maris, enjus regina esse traditur: sumitur et pro ipso mari.

35 Hyperiona] Hyperion, aliis Solis pater, aliis Solipse. Poëtæ pro ipso Sole usurpant. Fabulæ locum dedit, quod Hyperion, ut docet Diodorns, cum esset cæli filius, Solis ac Lunæ eursus monstraverit, ideoque ex ejus filii nomine, fuisse solem 'Helion,' et Lunam, ex filiæ nomine, 'Selcnen' vocatam.

Antiquas dedit ire nives. Tunc visa levari Culmina, septenæque jugo concurrere portæ. Et prope sunt causæ: gelido remeabat Eoo 40 Iratus fatis, et tristis, morte negata, Hemonides: nec dum ora patent, dubiusque notari Signa dabat magnæ longe manifesta ruinæ, Planctuque et gemitu: lacrymas nam protinus omnes Fuderat. Haud aliter saltu devertitur orbus 45 Pastor ab agrestum nocturna strage luporum, Cujus herile pecus sylvis inopinus abegit Imber, et hybernæ ventosa cacumina Lunæ. Luce patent cædes: domino perferre recentes Ipse timet casus, haustaque informis arena 50

tatis, et agitatus Cithæron excussit veteres nives. Tunc tecta visa sunt assurgere, et septem portæ impingere ejus cacumini. Et causa prope est. Hemonides regrediebatur frigidi ortus tempore, infensus fortunæ, et mæstus ob sibi denegatum letum. Nondum vultus ejus adhuc cernitur, et vic agnosci potest; suspirando, et sibi tundendo pectus, dabat certissima indicia ingentis cladis: statim enim omnes fletus resperserat. Non secus pastor, amisso herili grege, egreditur e sylva, in quam repentina pluvia, et ventosa cornua procellosæ lunæ eum impulerant, post nocturnum stragem ferorum luporum. Clades die cernitur: ipse metuit hero nuntiare novum casum, et fædus insperso pulvere implet campos mæstis clamoribus, et horret silen-

in medio cunctantem unus Behot.—42 Dan. dubiusque negari; Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Petrens. Exc. Cantab. Taurin. et optimæ Barthii membranæ, enm Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. &c. dubiusque notari.—44 'Scribendum est protinus, non protenus; 'statim' enim hoc, illud 'porro' designat: et sic notant Grammatici.' Barth. At omnes collati codd. et edd. vett. et recentt. habent protinus. Ubi Barthius illud protenus legerat, non inveni.—45 Unus Behot. sallu divertitur.—56 Uterque Behot. qualis bello;

****

NOTÆ

37 Trepidavit humus] Tremor terræ semper inter pejora omina numeratus est. Cithæron] Mons Bocotiæ.

38 Antiquas] Nunquam enim nivibus exuitur Cithæron, unde antiquas dicit.

39 Septenæque jugo concurrere portæ] Septem enim portas habebant Thebæ. Jugo] Cithæronis.

40 Eoo] Lucifero, ut alibi diximus. Gelido] Quia matutinum tempus frigidissimum est.

41 Morte negata] Superiori libro de codem Hemonide: 'Socioque gregi non sponte superstes Hemonides.'

42 Hemonides] Hic est, cui Tydens pepercerat. Vide superiori lib. Dubiusque notari] Ob crepusculum.

48 Hybernæ] Procellosæ. Ventosæ] Quia nova luna ventos et procellas excitare solet.

50 Haustaque informis arena] Tangit morem veterum, quo, non solum Judæi, quod notum est ex Scriptura Questibus implet agros, stabulique silentia magni
Odit, et amissos longo ciet ordine tauros.
Illum congestæ portarum ad limina matres
Ut solum videre, (nefas!) nulla agmina circum,
Magnanimosque duces, nihil ausæ quærere, tollunt
Clamorem, bello qualis supremus apertis
Urbibus, aut pelago jam descendente carina.
Ut primum invisi cupido data copia regis:
Hanc tibi de tanto donat ferus agmine Tydeus
Infelicem animam, sive hæc sententia Divum,
Seu fortuna fuit: seu, quod pudet ire fateri,

tium spatiosæ caulæ, et longa serie vocat tauros deperditos. Cum matronæ confertæ ad portas aspexerunt Mæonem solum, (res dira!) et nullas circa eum cohortes, et neminem ex fortibus ducibus, nihit ausæ petere, talem edunt ejulatum, qualis in bello ultimus fit expugnatis urbibus, aut nave jam prope in mare submergenda. Ut primum facultus conveniendi odiosum regem optanti concessa est: Hanc tibi, ait, de tanto numero fortis Tydeus dat infortunatam animam, sive hæc Deorum mens fuit, seu fortuna, sive, quod dicere erubesco, inexpugnabilis forti-

.,,,,,,,,,,

alterum ordinem servant Dan, Put, Petav, Lang, Laur, Lipsian, Buslid, Taurin, Petrens. Exc, Cantab. Venett, Rom. Aldd. Colin. Gryph, Basil. Plant, Gevart. Grasser, Lindenbrog, Cruc, et recentt.—57 'Aliis editur; discedente carina; sed contra optimos libros.' Barth. Illud discedente nusquam inveni; lectionem nostram certe exhibent Aldd. 1, 2. Colin. Gryph. 1, 2. Basil, Plant. 1, 2. Gevart. Grasser, Lindenbrog, Cruc, Amstel, et Gronov, eamque testantur Petrens, Exc. Cantab, Taurin, Dan, Put, Petav, uterque Behot, Lang, Laur, Lipsian, et Buslid.—58 Ut phrimum Aldd. Colin. Gryph, Basil, et Plant. Ut primum Dan, Put, Petav, Lang, Laur, Lipsian, Buslid, Taurin, Petrens, Exc. Cantab, omnes Barthiani, Venett, 3, 4, Rom, Plant, Gevart, Grasser, Lindenbrog, Cruc, Amstel, Gronov, Barth, Veen, et Delph.—61 Petav, Behot, 2, in margine, Petrens, Venett, 3, 4, Rom, Aldd. Colin. Gryph, Basil, Plant, Gevart, Grasser, Lindenbrog, et Cruc, ore, 'Minime mutanda scriptura. In optimis membranis superest vera hæc lectio; in aliis ira, vel ora, clare scriptum legitur, pleonasmi elegantia libra.

NOTÆ

sacra, sed Græci ac Romani in luctu se pulvere conspergebant. Noster passim: lib. v1. 'Sedet ipse exntus honoro Vittarum nexu genitor, squalentiaque ora Sparsus et incultam ferali pulvere harbam.' Virgilius Æn. x. de Mezentio in morte Lausi: 'Agnovit longe gemitum præsaga mali mens: Canitiem multo deformat pulvere.' Seneca Tragicus Troade: 'Solvite crinem, per colla

fluant Mæsta capilli, tepido Trojæ Pulvere turpes, paret exertos Turba lacertos.

52 Longo ordine] Ut notet taurorum multitudinem.

55 Nihil ausæ quærere] Manifestam enim his siguis agnoverant cladem.

6t Pudet ire fateri] Sie vetus Cantabrigiensis: bene. Orc, vel ira, habent quædam editiones. Infra: 'VoVis invicta viri: vix credo et nuntius, omnes, Procubuere omnes: noctis vaga lumina testor, Et socium manes, et te mala protinus ales Qua redeo, non hanc lacrymis meruisse, nec astu 65 Crudelem veniam, atque inhonoræ munera lucis. Sed mihi jussa Deum, placitoque ignara moveri Atropos, atque olim non hæc data janua leti Eripuere necem: jamque ut mihi prodiga vitæ Pectora, et extremam nihil horrescentia mortem 70 Aspicias; bellum infandum ominibusque negatam

tudo Herois. Vix credo, qui refero. Cuneti, cuncti ceciderunt. Juro per errantia noctis sidera, et umbras comituin, et te, lava avis, qua protinus revertor, me non obtinuisse fletibus, nec fraude, hanc sævam clementiam, et hoc donum ignominiosæ vitæ: sed decreta numinum, et inflexibilis Atropos, et hic exitus vitæ a fatis non destinatus hanc mortem mihi ademere. Et jam cerne, ut mihi sit animus contemtor vitæ, et, ut non expaveat supremum letum, excitasti scelestum bellum,

....

riis non intellecta.' Burth. Omnes codd. Gronovii, Dan. Put. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. et Petrens. in margine, ira; unde amicus quidam Gronovii, ire. Hoe habent Exc. Cantab. etiam Petrens. in margine .- 62 'Scitior obvenit lectio, quæ est in optimo manuscriptorum: vix credo ego nuntius. Mihi etiam ad nuntiandam rem superstite relicto incredibilia narrare videor.' Barth .- 67 'Inscite nonnulli codd. placitosque.' Barth. Non ita certe Petrens, Exc. Cantab, Taurin, Dan, Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. et uterque Behot.-70 Marklandus ad Sylv. 111. 5. 10. emendat: extremam optimæ Barthii membranæ, Venett. 3. 4. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Lindenbrog. Cruc. et Amstel. cunctisque negatam; nonnulli codd. omnibusque negatam; uterque Behot. omnibusque negatam; et sie ex codd, suis restituit Gronovius: ita quoque Petreus, et Exc. Cantab. Marklandus ad Sylvas, loco modo laudato, emendat: ominibusque negautem.

NOTE

bis ventura atque omne quod ultra est, Pandere moestus co.' Potest et legi, quod rubet ira fateri.

63 Vagu lumina | Vel stellas intelligit absolute, vel Planetas.

64 Et te mala ales] Ales hic pro augurio sumitur. Angur enim erat Mæon. 'Ales' autem feminino genere significat malum augurium, ut Horatius Ep. x. 'Mala soluta navis exit alite.' Masculino vero bonum significat, ut Virgilius Æn. x11. Namque volans fulvus Jovis ales in ætlira.

67 Placitoque ignara moveri Atropos! Atropos, una e Parcis. Fatum enim incluctabile.

60 Prodiga vitæ] Ut prodigus, qui dissipat patrimonium, sic prodigus vitæ, qui non terretur morte, sed vitam la to animo profundit.

71 Ominibusque negatum] Aliæ editiones habent conclisque. Sie fererunt, ait Gronovius, ex omnibusque, quod in vetustis etiam reperimus, cum debuissent legisse ominibusque, quoil et habent optimi, et erat proclive conjicere, ex Virgilii Æn. vn.

Movisti, funeste, aciem, dum pellere leges,
Et consanguineo gliscis regnare superbus
Exule. Te series orbarum excisa domorum
Planctibus assiduis, te diro horrore volantes
Quinquaginta animæ circum noctesque diesque
Assilient: neque enim ipse moror. Jam moverat iras
Rex ferus, et tristes ignescunt sanguine vultus.
Inde ultro Phlegyas et, non cunctator iniqui,
Labdacus (hos regni ferrum penes) ire, manuque

abominande, et certamen auguriis vetitum, dum percupis jura violare, et superbus, germano extorre, dominari. Quinquaginta virorum umbræ, quorum morte series orbarum familiarum abrupta est, circum te volantes horrendo clangore, diu noctuque te impetent continuis querelis. Neque enim ipse illis superero. Barbarus princeps jam excitaverat fuvorem, et mæsta ejus facies rubore aralvbat. Phlegyas et Labdacus, ad malum promtus, (hi præerant copiis regiis,) se movent ad eum ex aula vi re-

,,,,,,,,,,,

—73 Grævins Nicolao Heinsio Syllog. Epist. Tom. IV. p. 101. lègendum putat: gestis regnare. Hoc citat etiam Lindenbrogius ex codice Put.—75 'In optimo libro minus bene legitur: ct dira horrore, emm glossa: 'volantes, circa tuos oculos.' Barth.—79 Inde ultor unus Beliot.—80 Veram horum verborum sententiam turbare veniunt nonnulæ membranæ, in quibus scriptum conspicitur: ferri regnum penes.' Barth. Lectionem nostram servant Lipsian. Lang. Laur. Buslid. Dan. Put. Petav. uterque Behot. ct omnes edd.—81

NOTÆ

'Ilicet infandum cuncti contra omina bellum.' Decebat autem hoc dicere augurem, de quo præcedente lib. vs. 692. 'Ille hæc præviderat omina doctus Aëros.' Ita enim restituit idem Gronovius e scriptis. Hoc lib. vs. 525. 'Clara regione profundi Ætheros,' ubi vulgo, 'Ætheris.' Sic alibi 'Hesperos,' 'Tityos,' et plura ejusmodi.

73 Gliscis] 'Gliscere' prima sua notione significat 'crescere,' sed et pro 'vehementer desiderare' sumitur, ut hic Statins, etiam alibi, usurpat pro 'exultare:' lib. viii. 'Spectat atrox hostile caput, gliscitque tepentis Lumina torva videns.'

74 Series excisu] Ob spem posteritatis, quæ genus propagaret, subla-

75 Planetibus assiduis, &c.] Veteres credebant umbras injuste occisorum redire, et nocturno tempore, vel homicidas, vel eos, qui causa suæ mortis fuerant, vexare, terrere, ac persequi. Inde Virgiliana Dido lib. rv. 'Omnibus umbra locis adero, dabis improbe pænas.' Horatius Ep. v. 'Quin, ubi perire jussus expiravero, Nocturnus occurram Furor, Petamque vultus umbra curvis ungnibus, (Quæ vis Deorum est Manium,) Et inquietis assidens præcordiis Pavore somnos auferam.'

76 Quinquaginta animæ] Se in eo ponit numero Mæon, quia mori jam destinaverat.

78 Et tristes ignescunt sanguine vultus] Ut fit in ira. Proturbare parant: sed jam nudaverat ensem
Magnanimus vates; et nunc trucis ora tyranni,
Nunc ferrum aspectans, Nunquam tibi sanguinis hujus
Jus erit, aut magno feries imperdita Tydeo
Pectora: vado equidem exultans, ereptaque fata
Insequor, et comites feror expectatus ad umbras.
Te Superis, fratrique. Et jam media orsa loquentis
Abstulerat plenum capulo latus: ille dolori
Pugnat, et ingentem nixu duplicatus in ictum
Corruit, extremisque animæ singultibus errans
Alternus nunc ore venit, nunc vulnere sanguis.
Excussæ procerum mentes, turbataque mussant
Coneilia: ast illum conjux, fidique parentes

pellendum: sed fortis augur jam strinxerat gladium, et nunc respiciens vultum truculenti regis, nunc ensem: Nunquam, ait, tibi potestas erit in hanc vitam, nec percuties pectus servatum ab ingenti Tydco. Eo quidem lætus, et curro ad denegatam mortem, et vado expectatus ad manes sociorum. Te superis et germano relinquo puniendum. Et jam in medio hoc sermone latus sibi ense transfixerat capulo tenus. Ille dolori resistit, et magna vi se currans in magnum ictum labitur, et cruor vagus supremis vitæ singultibus vicissim nunc ore, nunc plaga effunditur. Consternati sunt optimatium animi, et perculsus conventus silet. Illum autem cari parentes,

....

Perturbare unus Behot.—83 'Seitius dietum, quam si aspiciens dixisset.' Barth.

—88 Absciderat plenum codex Put.—89 'Aliis collati codd. nisu; co modo et optimus; nec aliter scriptum Papinio; etsi utrumque constet exemplo Virgiliano.' Barth. Uterque Behot. Put. Dan. Lang. Laur. Lipsian. Busiid. Venett. 3. 4. et Rom. nisu; Petav. Petrens. Taurin. Exc. Cantab. Burm. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. nixu.—91 Alternis unus Behot. In quibusdam seriptis: ore ruit. Voces veit et ruit facillime commutentur.—92

NOTE

84 Imperdita] Hæc vox Virgilio prius usurpata Æn. x. 'Et vos, o Graiis imperdita corpora Tenerum.' Silio etiam lib. x.

85 Ercpta] Bene erepta, quia mori cum sociis enpiverat.

87 Te Superis, fratrique] Ellipsis: deest enim 'relinquo puniendum,' quasi festinus in vuluere orationem absolvere non potuerit. Loquentis] Supple sui.

88 Abstulerat] Aliqui codices, Absciderat. Plenum capulo] Tanta vi ensis adactus fuit, ut etiam capulus vulnus intraverit. Dolori Pugnat] Contra dolorem, ne putaretur sentire, cum moritur.

89 Duplicatus in ictum] Quod recipiendo ferro sese incurvaret, ac ensi occurreret.

92 Mussant] Bene. Nulla enim sub tyrannis loquendi libertas. Servantem vultus, et torvum in morte peracta. Nec longum-reducem lætati, in tecta ferebant. 95 Sed ducis infandi rabidæ non hactenus iræ Stare queunt: vetat igne rapi, pacemque sepulcri Impius ignaris nequicquam manibus arcet. Tu tamen egregius fati, mentisque, nec unquam Indignum passure situm, qui cominus ausus 100 Vadere contemtum regis, quaque ampla veniret

et uxor, non din garisi ejus reditu, domum portabunt, ferociam quam habuerat in vultu retinentem, et udhuc minantem morte obita. Sed rabidus furor scelesti tyranni hactenus sisti non potest. Prohibet impius corpus cremari, et quietem tumuli frustra adimit umbris non curantibus. Tu tamen eximia sorte et animo, et nunquam lature immeritam oblivionem, qui iram regis ausus es cominus contemnere, et

,,,,,,,,,,,

Concussæ pro v. l. in codice Barthiano .- 94 'Voculam in non agnoscunt omnium præstantissimæ membranæ.' Barth .- 95 Non longum Dan. Put. Petav.

Lang. Laur. Buslid. Lipsian. nterque Behot. omnes Barthiani, Gronovii, Burm, Taurin, Petrens, Exc. Cantab. Venett. 3. 4. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil, Plant. Gevart. Grasser. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. Barth. Veen, et Delph. Nec longum sola Bipontina, unde nescio.-96 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. nonnulli Barthiani, unus Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. et Grasser. rupidæ; optimæ Barthii membranæ, alter Behot. Dan. Put. Petav. Venett. Rom. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. rabidæ.—100 Sic dignum Dan. Put. Petav. Venett. Rom. Lindenbrog. et Cruc. inclusis parenthesi vocibus; Si dignum uterque Behot. sed in altero τδ i ductum erat per lituram; Indignum Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Petrens. Burm. Taurin. Exc. Cantab. Aidd, Colin, Gryph. Basil. Plant, Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen, et Delph. 'Sic habent etiam optimæ membranæ, nec minus aliæ. Nulla mutatione opus est.' Barth. comminus Aldd.-101 'In nonnemine librorum invenio regem; quomodo scribi volnit Joannes Barclains; quod minime absurdum sonat. Nihil tamen temere mutaverim.' Barth. Unus Behot. regem; alter Behot. reges; Dau. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Taurin. Petrens. Exc. Cantab. Burm. Venett. Rom. Aldd. Colin.

NOTÆ

91 Servantem vultus, et torrum in morte peracta | Sallustins de Catilina : ' Ferociam, quam vivus habnerat, in vultu retinens.' Morte peracta] Sie Plinius lib. 111. Epl. 14. 'Immobilis et extentus fidem peractæ mortis implevit.' Id est, quod omnino mortuns esset.

95 Nec longum reducem lætati] Quia se statim occidit.

97 Pacemque sepulari] Veteres credebant animas eorum qui ferro perierant, et qui insepulti remanebant, vagari, et inquietas esse. 'Centum errant annos.' Vide Theb. 11. 295.

98 Ignaris nequicquam munibus] Hoc secundum Epicureos, qui animani cum corpore perire sentichant. ' Facilis jactura sepulcri.'

100 Indignum passure situm] Imitatur Virgilium Æn. tx. 'Si quid mea carmina possnnt, Nulla dies unquam memori vos eximet ævo.'

Libertas sancire viam; quo carmine dignam,
Quo satis ore tuis famam virtutibus addam,
Augur amate Deis? non te cœlestia frustra
Edocuit, lauroque sua dignatus Apollo est:
Et nemorum Dodona parens, Cyrrhæaque virgo
Audebit tacito populos suspendere Phœbo.
Nunc quoque Tartareo multum divisus Averno
Elysias, i, carpe plagas: ubi manibus axis
Invius Ogygiis, nec sontis iniqua Tyranni
Jussa valent: durant habitus, et membra cruentis

monstrare, quo magna libertas progredi potest; quibus versibus, et quibus satis disertis verbis, o vates dilecte numinibus, tuas virtutes donabo merita fama? Non te Apollo incassum erudiit doctrina cælestium, et ornavit sua lauro. Et Dodona sylvarum mater, et puella Cyrrhæa tenebit suspensas gentes, Phæbo, qui per te loquebatur, ohnutescente. Nunc quoque longe separatus ab Averno Tartareo, i, capesse Elysias regiones, ubi est cælum inaccessum umbris Thebanis, et ubi nihil possunt perversa imperia nocentis regis. Vestes et artus manent illæsi a ferocibus

.....

Gryph, Basil. Plant, Gevart, Grasser, Gronov, &c. regis. Pro quaque, (quod exhibent optimæ Barthii membranæ, Petrens, Exc. Cantab, Taurin, Burm, uterque Behot, Put. Petav. Dan. Lindenbrog, Cruc. Gevart, Amstel. Gronov, Barth. Veen, et Delph.) editio Ald. 1. præfert, \(\frac{7}{47}, \) i. e. quanquam, ut in Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Ald. 2. Colin. Gryph. 1. 2. Basil. Plant, et Grasser. Vide Gulielmum Canterum in Nov. Lect. lib. 11. cap. 8.—106 In optimis Barthii membranis: Dodona potens; in omnibus vero aliis et edd. vett. Dodona parens.—107 Gaudebit tacito legendum docet Marklandus ad Sylv. 1. 3. 57.—109 Optimus liber: Elysias tu carpe plagas; quod magis placet; opponit enim unum omnibus Thebanis, quare speciatim compellat. Barth.—111 Melior omnino scriptura in memorabili illo libro est, qui infinitis locis hunc auctorem meliorem facit, et sibi restituit: durent habitus

NOT/E

105 Lauroque] Vates enim, ut ministri Apollinis, gerebant lauream tanquam insigne suæ artis: quia laurus Apollini sacra et at.

106 Et nemorum Dodona parens]
Intelligit Dodonæum oraculum vetustissimum omnium, a Pelasgis constructum. Primo quercum, deinde
duas columbas, lebetes etiam oracula dedisse aiunt. De origine lujusce
oraculi, ac Hammonis, vide Herodotum lib. 1. Strabonem lib. vtt. Homerum Odyss. E. Plutarelmm Pyrtho, Philostratum Dodone, et Paa-

saniam Achaicis, Phocicis, et Arcadicis. Cyrrhæaque virgo] Intelligit Apollinis oraculum apud Cyrrham in Phocide, cui virgo præsidebat. Mens: Otia habebunt oracula te moituo, hoc est propter tuum interitum conticescent.

108-Tartarco Averno] Avernus et Tartarus, loca apud Inferos, ubi puniuntur nocentes.

109 Elysias plagas] Intelligit Elysios campos, ubi pii degebant.

110 Ogygiis] Thebanis.

Inviolata feris, nudoque sub axe jacentem Et nemus, et tristis volucrum reverentia servat. At nuptæ examines, puerique, ægrique parentes Mœnibus effusi per plana, per invia, passim 115 Quisque suas avidi ad lacrymas miserabile currunt Certamen: quos densa gradu comitantur euntes Millia solandi studio: pars visere flagrant Unius acta viri, et tantos in nocte labores. 120 Fervet iter gemitu, et plangoribus arva reclamant. Ut vero infames scopulos, sylvamque nefandam Perventum, ceu nulla prius lamenta, nec atri Manassent imbres, sic ore miserrimus uno Exoritur fragor, aspectuque accensa cruento

belluis, et sylva et mæstarum avium reverentia custodit illum extensum sub aperto aëre. Afflictæ autem conjuges, et pueri, ac infirmi parentes, ex urbe erumpentes per montes et per campos deploranda amulatione, passim currunt festini ad suos quisque fletus: quos multa millia sequebuntur consolandi gratia. Pars videre ardet facta unius viri, et tantam operam in una nocte. Via æstuat suspiriis, et campi resonant planctibus. Ut vero perrentum est ad funestas rupes, et iniquum nemus, ut si nulli prius suissent ejulatus, nec amaræ lacrymæ stuxissent, sic clamor lamentabilis ore uno editur, et multitudo efferata sanguineo spectaculo in rabiem

****

.... reverentia servet.' Idem .-- 113 'Incongruum adhuc, et meo animo non satisfacit το nemus: quorsum enim hujus mentio, si sub aëre nudo jaceat, et quomodo nemus eum servet? Nihil hic juvant membranæ, nec ulla varietas infuit illis etiam quas alii hactenus contulerunt. An scribendum: Et pecus, nimirum mansueta animata, cum de feris et avibus modo fuerit locutus? An scitius arbitretis: Et metus, horror nimirum quidam et religio? Sane nemoris mentio mibi suspectissima merito suo manet. In metus scriptionem consentire videtur nobis Lutatius. Omnino verum est metus scripsisse Papinium.' Idem. Unus Behot. inverso ordine: volucrum tristis .- 115 Optimæ Barthii membranæ, Behot. 2. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Petrens. Exc. Cantab. Venett. et Rom. per uria; Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser. per ardua; Behot. 1. Dan. codex Rottendorphianus, Taurin. Burm. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. per inria. ' Mihi tamen melins aliorum alii sapere videntur, qui legunt : per plana, per aspera ; quæ oppositio recta est.' Barth. Vide Theb. 1. 197. 11. 555. et 111. 262 .- 118 In uno codice Barthii: pars visere certant .-120 'Verissima lectio, somm rei exprimens, membranis etiam optimis fir-

NOTÆ

116 Suas ad lacrymas] Id est, quas de suis habituri sunt.

121 Infames] Vel propter Sphingem, quæ hic sedem habnisse dicitur, nt vidimus libro præcedente; vel propter tot cades a Tydeo factas. Ut Horatio 1. Od. 3. 'Infames scopulos Acrocerannia,' naufragiis scilicet.

122 Ceu nulla prius lamenta] Tam triste coim spectaculum renovavit lacrymas.

Turba furit: stat sanguineo discissus amictu
Luctus atrox, cæsoque invitat pectore matres.
Scrutantur galeas frigentum, inventaque monstrant
Corpora, prociduæ super externosque, suosque.
Hæ pressant in tabe comas, hæ lumina signant,
Vulneraque alta replent lacrymis: pars spicula dextra 130
Nequicquam parcente trahunt, pars molliter aptant
Brachia trunca loco, et cervicibus ora reponunt.
At vaga per dumos, vacuique in pulvere campi,
Magna parens juvenum, gemini tunc funeris, Ide,
Squalentem sublata comam, liventiaque ora
Ungue premens, nec jam infelix miserandaque, verum

vertitur. Crudelis Luctus adest laceratis cruentis vestibus, et sibi pectus percutiendo matres provocat. Rimantur cassides rigentium, et ostendunt reperta cadavera, prostratæ super suos, et alienos. Hæ premunt crines in sanie, hæ claudunt oculos, et replent fletibus profundas plagas. Pars spicula avellunt manu frustra indulgente: pars leviter restituunt locis suis amputatos lacertos, et collis capita rejungunt. At Ide errans per vepres, et in arena spatiosi agri, nuper florens genitrix adolescentium, tunc duorum cadaveram, habens erectos sordidos capillos, et unguibus dilunians plumbeum vultum suum, et nec jam infortunata, ac miscratione digna vide-

......

mata. In aliis minus bene: arva resultant.' Barth.—129 Uterque codex Behot. Hew pressant in tabe comas, hew.—130 'In optimo codice est alto rigant; non tamen mutarim illud.' Barth. Put. habet etiam: alta rigant; in aliis vero codd. alta replent.—134 Unus Behot. gemini nunc funcris.—136

NOTÆ

125 Stat sanguineo discissus amictu Luctus atrox] Hoc totum Poëtice: introducitur enim Luctus scissis vestibns, et sibi tundens pectus, quia solebant veteres in luctu vestes discindere, ac sibi pectus percutere.

129 Hæ pressant in tabe comas] Ut sanguinem nimirum illum servent ad perpetuam luctus memoriam. Ita lib. x11. de Argia: 'Pressumque comis ac veste crnorem Servatura legit.' Sic apud Tacitum Ann. xvr. de Planti uxore: 'Cruentam ejus cervicem amplexa, servabat sanguinem et vestes respersas.' Lumina signant] Propinquiores et cariores hoe officio claudendi oculos functi.

131 Nequicquam] Quia mortuis nullus sensus est. Pars molliter ap-

tant Brachia trunca loco, &c.] Mos in funeribus observatus, ut membra in naturalem locum reponerentur, ac decentiori modo, quam fieri poterat, corpora componerentur.

131 Juvenum] Hos præcedente libro Thespiades vocat. Ide] Mater Thespiadarum.

135 Liventiaque ora Ungue premens] In luctu veteres sibi comas rumpebant, et vultum dilaniabant unguibus.

136 Nec jam infelix miserandaque] Supple, videtur. Contrarium in Nealce Hippomedontis uxore Theb. XII. 4 Post aspera visu Ac deflenda tamen digno plangore Nealce Hippomedonta cicus. Terror inest lacrymis, per et arma et corpora passim
Canitiem impexam dira tellure volutans,
Quærit impexam dira tellure volutans,
Thessalis haud aliter bello gavisa recenti,
Cui gentile nefas hominem revocare canendo,
Multifida attollens antiqua lumina cedro,
Nocte subit campos, versatque in sanguine functum
Vulgus, et explorat manes, cui plurima busto
Imperet ad Superos: animarum mæsta queruntur
Concilia, et nigri pater indignatur Averni.
Illi in secessu pariter sub rupe jacebant
Felices, quos una dies, manus abstulit una,
Pervia vulneribus media trabe pectora nexi.

tur; verum horror inest fletibus, et passim volvens incomtam caniciem in cruento solo, orba scrutatur per arma et per cadavera filios, et luget super omne corpus. Non secus saga Thessala lata prælio recenti, cui patrium est crimen susciture mortuos carminibus, crigens multifidam facem super veterem cedri ramum, noctu perograt agros, rolutatque in cruore exanimem populum, et inter mortuos quærit, quam umbram ad superos evecet, et cui jubeat multa dicere: tristes turbæ animarum dolent, et dominus atri Averni irascitur. Sternebantur una sub scopulo in remoto loco, fortunati, quos eadem dies, ac eadem manus rapuit, conjunctos medio

Igne tremens pro v. l. profert Lindenbrogius, unde nescio.—137 Dan. Put. Petav. uterque Behot. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser. perque arma; codd. Barthiani, Burun. Taurin. Petrens. Exc. Cantab. Amstel. Gronv. Barth. Veen. et Delph. per et arma.—141 Put. Laur. Lipsian. et nonnulli Barthiani, renorare; quod ille non probat.—148 'In optimo codice non abstult, sed claris literis obstulit legitur.' Barth. Vide Nic. Heinsium ad

NOTÆ

139 Natos] Thespiadas. Omnique in corpore plangit] Contra Theb. x11. 'Ruunt planetu pendente, et ubique parato.'

140 Thessalis] Supple, saga. Bello gavisa recenti] Ob copiam corporum.

141 Gentile nefas] Thessalæ enim mulieres magiam omnes exercere creditæ, hancque artem a majoribus accepisse; unde gentile nefas.

142 Cedro] Tæda ex cedro facta. Multifida] Id est, in modum spicarum incisa, quo facilius flammam concipiat. Veteres 'inspicare' di-

cebant. Virgilius Georg. 1. 'Ferro-que faces inspicat acuto.'

145 Queruntur] Subintellige, inquietari.

146 Nigri pater Averni] Pluto rex Inferorum.

147 Illi] Thespiadæ.

148 Felices, quos una dies] Simul enim mori enpiverant. Vide lib. præcedente vs. 642.

149 Pervia vulneribus media trube pectora nexi] Libro præcedente vs. 637, 'Exit et in fratrem, cognataque pectora ferro Conserit.'

Ut vidit, lacrymisque oculi patuere profusis: 150 Hosne ego complexus, genitrix, hæc oscula, nati, Vestra tuor? sic vos extremo in fine ligavit Ingenium crudele necis? quæ vulnera tractem, Quæ prius ora premam? vosne illa potentia matris, Vos uteri fortuna mei? qua tangere Divos 155 Rebar, et Ogygias titulis anteire parentes. At quanto melius, dextraque in sorte jugatæ, Quis steriles thalami, nulloque ululata dolore Respexit Lucina domum! mihi quippe malorum Causa labor. Sed nec bellerum in luce patenti 160

telo per pectora plagis perforata. Ut vidit, postquam oculi ejus usum visus recuperavere, respersis lacrymis: Egone mater hos amplexus, filii, hac cerno vestra oscula? sic vos solertia særæ mortis conjunxit in supremo exitu? Cujus plagas prius tangam, cujus vultum prius osculabor? Vosne illæ genitricis vires? vos felicitas ventris mei ; qua putabam Superos aquare, et gloria antecedere matres Thebanas. At quanto felicius, et meliori fortuna juncta, quibus fuerunt infacundi tori, et quarum Lucina, in dolore invocata, non respexit domum! Mihi quippe partus origo calamitatum est. Quinctiam non spectati in claro certaminum lumine, et

Ovid. Amor. p. 228 .- 150 'In aliis libris est: oculi maduere, insulsissime; quod auctoritate etiam Lutatii nihili esse deprehenditur.' Barth .-- 151 'Majorem emphasim faciunt optimæ membranæ, quæ voculam sive syllabam ne omittunt: Hos ego; ut facile homo poëticis auribus animadverterit.' Idem. -157 Ah quanto Lang, Laur. Lipsian. Buslid. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. et Grasser. Ha quanto Lindenbrog. ex codd. suis Dan. Put. et Petav. At quanto uterque Behot. omnes Barthiani, Barth. Pe-

....

NOTÆ

150 Lacrymisque oculi patuere profusis] Replentur enim lacrymis oculi, qui, ubi sparsæ fuerint, patent, scu redit usus visus.

152 Tuor] Pro tneor. In fine ligarit] Supra: 'Media trabe pectora nexi.

154 Vosne illa potentia matris, Vos uteri fortuna mei] Imitatio Virgilii Æneid. 1. ' Nate meæ vires mea magna potentia.'

156 Ogygias] Thebanas. Titulis] Titulus est, quod rei alicui, ut libro, vel operi, vel statuæ superscribitur ad ejus cognitionem. Sumitur aliquando pro laude et dignitate, et pro monumento. Anteire parentes] Nioben forte respicit.

158 Ululata dolore] Quia parturientes clamant vehementer vi doloris. Vel ululata, supple 'Lucina,' quia mulieres in partu invocabant Luci-

159 Lucina] Quia Lucina præerat partui.

160 Labor Id est, partns. Peperi, ut infelix fierem. Sed nec bellorum in luce patenti Conspicui factis, aternaque gentibus ausi] Illud fortasse Homeri habnit ante oculos Statins: Μλ μάν άππουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην, 'Αλλά μέγα δέξας τι καλ έσσομένοισι πυθέσθαι.

Conspicui factis, æternaque gentibus ausi,
Quæsistis miseræ vulnus memorabile matri;
Sed mortem obscuram, miserandaque funera passi.
Heu quantus furto cruor, et sine laude jacetis!
Quin ego non dextras miseris complexibus ausim
Dividere, et tanti consortia rumpere leti:
Ite diu fratres, indiscretique supremis
Ignibus, et caros urna confundite manes.
Nec minus interea digesta strage suorum

aggressi quæ celebrari debeant a populis, quæsistis plagam, quam infelix mater prædicaret; verum ignobile letum, et deplorandam necem pertulistis. Heu quantus sunguis clum effusus, et sinc gloria peritis! Sed non underem dirimere brachia ab infelicibus amplexibus, et solecre societatem tantæ mortis. Valete semper fratres, et indivisi ultimis flammis, et in urna permiscete dileclos cineres. Nec minus

••••••

trens. Exc. Cantab. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—163 Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Dan. Petrens. Exc. Cantab. et Gronoviani, numerandaque finera; et sic etiam legebat Lactantius: optima Barthii membrana: funera numerandaque passi; Put. miscrosaque funera passi; Petav. uterque Behot. Burm. Taurin. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et recentt. miscrandaque funera. Gruterus conjectabat: mussandaque funera; vir quidam doctus in Misc. Obss. Tom. 1. p. 241. macrendaque funera.—164 Heu tantus unus Behot.—166 'In manuscripto optimo codice vitiose iterum legitur lecti; etsi enim de communi busto poterat intelligi, non videntur ambages in claris verbis quærendæ. Agnoscirur tamen ibi et vulgaris scriptura 'vel leti;' quæ sane vera est.' Barth.—168 Ald. 1. cotufundite

NOTÆ

Ne vero sine studio et sine gloria percam, sed magnum quid cum feccro, quod vel a posteris audiatur.

Bellorma in luce patenti] Publice, honesto interitu, quia nocte occubuerunt, nec luce pugnantes, ubi virtus potuisset videri. Alia querela, quod inglorii nocte perierunt. Lactantius.

162 Miseræ memorabile matri] Si enim pro patria periissetis, haberet misera mater, quod memorando orbitatem suam solaretur.

163 Miserandaque] Scribit Gronovius numerandaque. Nec legisse aliter Lactantium constat. Explicat enim: Qui inter paucos, nec in magno prælio concidistis.' Conjicit Gruterus legendum mussandaque. Quippe ut violatores juris gentium cæsi erant. Sed servanda est vulgaris lectio. Quia viri strenui fortesque in meliori occasione perire debuerant; ideo miseratione digni.

164 Furto cruor] Quasi cruor ille gloriæ subtractus et surreptus fuisset.

166 Tanti] Tam pii.

167 Diu fratres] Quia uno eodemque momento, et simili morte extincti sunt, eundem rogum habituri sunt, cineresque eorum in eadem urna requiescere debent.

Hinc Chthonium conjux, hinc mater Penthea clamat 170 Astyoche, puerique rudes tua, Phædime, proles Amissum didicere patrem, Marpissaque pactum Phyllea; sanguineumque lavant Acamanta sorores. Tunc ferro retegunt sylvas, collisque propinqui Annosum truncant apicem, qui conscius actis Noctis, et inspexit gemitus: ibi grandior ævo Ante rogos, dum quisque suo nequit igne revelli, Concilium infaustum dictis mulcebat Alethes: Sæpe quidem infelix, varioque exercita ludo

175

interea, ut quisque cadavera suorum composuit, hinc uxor lamentatur Chthonium, hinc genitrix Astyoche Pentheum, et parri liberi, tua soboles, o Phadime, sciverunt extinctum patrem, et Marpissa sponsum Phylleum; et sorores abluerunt cruentatum Acamanta. Tunc ferro nemora nudant, et amputant vetustum verticem vicini collis, qui viderat ea, qua nocte contigerant, et gemitus audierat. gravis annis, dum unusquisque suo busto non potest abstrahi, verbis solabatur ante pyras miserum catum. Sape quidem infelix natio nostra, diverso fortuna ludibrio

......

manes: si ex codice manuscripto, subest aliquid .- 170 Hinc Chronium Put. Petav. Dan. uterque Behot. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Lindenbrog. Cruc. et Amstel. Hinc thonium omnes Gronovii membranæ; unde ille : Hinc Chthonium .- 171 Astyoches Laud. Laur. Lang. Buslid. Dan. Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Grasser. Gevart. et Amstel. Gruterus conjectabat : hinc mater Penthea clamat Astyoche; quod secutus est Gronovius; nam et bonæ notæ codex manuscriptus ejusdem Gronovii sic habebat. Hinc receptum in Barth. Vecn. et Delph. 'Scribe cum optimo libro Astyoche.' Barth. Phedime Ald. 1.—172 Marpissaque Pætum Dan.—173 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid, uterque Behot. Petrens. Exc. Cautab. Taurin, Burm. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. Crue. Grasser. Amstel. Gronov. Veen. et Delph. Acamanta; Barthius tamen ex optimis suis membranis legi vult, Athamanta. Unus Behot. levant .- 175 In optimo librorum non truncant, sed nudant legitur; et 'patefaciunt' exponitur.

NOTE

170 Chthonium] Vide pracedente lib. vs. 538.

171 Phædime] Vide lib. præcedente, vs. 575.

173 Larant | Lavabant enim apud veteres corpora mortuorum et unguebant aum linteo involutum in lecto ferali deponebant,

174 Retegunt ferro] Ad construendos rogos cremandis corporibus occisorum.

175 Qui conscius actis] Conscientiam rerum rebus inanimis tribui, exempla passim obvia. Sic 'conscius ignis' Herus amorum lib. v1. 517. et 'conscia templa' lib. v111. 206. Papinio adline nostro.

177 Suo igne] Id est, rogo quo corpus sui propinqui comburebatur.

Fatorum gens nostra ruit, Sidonius ex quo
Hospes in Aonios jecit sata ferrea sulcos:
Unde novi fœtus, et formidata colonis
Arva suis: sed nec veteris cum regia Cadmi
Fulmineum in cinerem monitis Junonis iniquæ
Consedit, neque funerea cum laude potitus
Infelix Athamas trepido de monte veniret,
Semianimem heu læto referens clamore Learchum;
Hic gemitus Thebis: nec tempore clarius illo

vexata cccidit, ex quo Sidonius advena sevit ferrea semina in solo Thebano: unde orti insoliti purtus, et jugera timenda suis cultoribus. Sed, cum aula prisci Cadmi coacta fuit fulmine in cineres, consiliis injustæ Junonis, et cum miser Athamas, funesta potitus laude, festinus de monte descendit, heu reportans hilari uluhtu semirivum Learchum, talis planetus, qualis nunc, Thebis non fuit: nec Tyriæ ædes

****

—180 Fatorum gens nostra fuit codex Rottendorphianus; ita etiam Taurin. et conjectabat Jortinus nostras in Misc. Obss.—182, 183 Idem Jortinus malit: et formidata colono Arva suo; cui emendationi favet glossa in codice Burmanni: 'Ipsi Cadmo, qui fuit tunc colonus.' Sed vide Theb. iv. 438.—184 Optimæ Barthii membranæ: monitu Junonis, cum glossa: 'Scilicet cum Juno decipit Semelen.'—185 Ald. 1. funera cum laude.—187 Semianimum muns Behot. leto Ald. 1.—188 Hii gemitus Taurin. Hi gemitus codex Rottendorphianus, ut conj. Jortinus; hoc, diu notatum aliis, Peyraredus explicuit, 'tales gemitus.' Hie genitus Laur. Lang. Lipsian. Buslid. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plaut. Hie gemitus Petrens. Burm. Exc. Cantab. Dan. Put. Petav. omnes Barthiani, uterque Behot. Lindenbrog. Cruc. Ge-

NOTÆ

150 Sidonius Hospes] Cadmus a Sidone urbe Phæniciæ Sidonius dietus.
181 Aonios] Bæotios. Sata ferrea]
Dentes scrpentis, ex quibus prodiit
Armatorum seges. Vide Theb. 1, vs.
7, et 8.

182 Novi factus] Milites armati. Vide ihidem. Factus] Proprie factus, quia factus terræ partus est. Ut Virgilius Georg. 1. 'Sic quoque mutatis requiescent factibus arva.' Et formidata colonis Arva suis] Rationem hujusce rei affert Noster Theb. 1v. 439. et sequentibus.

183 Sed nec veteris cum regia Cadmi Fulmineum in cinerem monitis Junonis iniquæ Consedit] Tangit fabulam Senieles, quæ monitis fallacis Junonis, quæ sumserat vnltum habitusque Beroës ejus nutricis, petit a Jove, ut al se veniret eum iisdem insignibus, id est, tonitru et fulmine, ac solebat ad Junonem. Sed vix Jupiter intraverat cubiculum Semeles, cum ipsa totaque regia Cadmi conflagravit. Fulmineum in cinerem Consedit] Virgilius Æneid. 11. 'Omne mihi visum est considere in ignes Ilion.'

185 Funerea cum laude potitus] Athamas enim in furore suo leonem occidere credebat, cum sagittis filium Learchum configeret: hincque gloriam consequi sperabat.

186 Trepido de monte] Ipse trepidus. Vide Theb. 1. 13. De monte] In quo filium occiderat.

Phœnissæ sonuere domus, cum lassa furorem Vicit, et ad comitum lacrymas expavit Agave. 190 Una dies similis fato specieque malorum Æqua fuit, qua magniloquos luit impia flatus Tantalis, innumeris cum circumfusa ruinis Corpora tot raperet terra, tot quæreret ignes. Talis erat vulgi status, et sic urbe relicta 195 Primævique senes, et longo examine matres Invidiam planxere Deis, miseroque tumultu

ejulavere altius, cum Agave fatigata desiit furere, et ad sociarum fletus exhorruit. Sola dies sortem habuit parem, ac eandem imaginem calamitatis, qua impia Tantali filia superbæ jactantiæ suæ pænas dedit, cum, circumdata innumeris damnis, tot cadavera e terra tolleret, et tot exstrucret rogos: tales erant res plebis, et sic deserta civitate et longæri senes, et longa turba matronæ sibi pectus plangendo Diis

,,,,,,,,,,,,

vart, Grasser, Amstel, Gronov, Barth, Vcen, et Delph,-189 'In optimo codice non Phanissa, sed Phanices clare hie comparet.' Burth .- 191 Una dies similis facto Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. similis fato uterque Behot. Petrens. Taurin. Exc. Cantab. Burm. Dan. Pnt. Petav. Venett. Rom. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. et recentt. 'Recte emendarunt, fato; et sie exemplaria nostra, cum enarratione in optimo: 'Singulari infortunio.' Barth.—192 Optimæ Barthii membranæ, magnilocos; Put. mugniloquus. Unus Behot. impia faslus.—
194 Corpora quot raperet terra, tot, &c. tentabat Marklandus ad Sylv. 111. 3. 39.—196 'Sic nostri libri omnes ad unum. Cum tamen de omni ætate verosimilius sit locutum Papinium, quam de solis senibus et matribus, cum clades Niobæa præcipne juvenilium corporum fuerit, insuper habendos omnes omnino codices puto, et scribendum: Primærique, senes-

NOTÆ

189 Phanissa Thebana, quia Thebani Phænicum coloni. Vicit furorem] Id est, furere cessavit.

190 Ad comitum lacrymas expavit Agave] Videns enim comitum lacrymas Agave rediit in se, et cognovit se Pentheum filium discerpsisse. Expavit] Quia adhuc causam nescie-

191 Una dies similis fato specieque malorum Æqua fuit] Hnic diei scilicet, quo tot cives amisimus.

192 Qua magniloquos luit impia flatus Tanialis] Niobe Tantali filia ob pomerosam et pulcherrimam soholem co superbia: insolentiæque processit, ut Latonæ præferre se non dubitaverit : unde Dea irata a Diana et Apolline occidendos ejus liberos curavit.

194 Corpora tot raperet terra] Niobe enim depingebatur gremium conferta tot natis, dum unumquemque amplecti manibus cupit. Tot] Quatuordecim enim habebat liberos, septem mares, septem feminas. Tot quæreret ignes] Ut combureret liberorum corpora. Vide Ovidium Met.

197 Invidiam planxere Deis | Veteres in ipso planetu incusabant Deos, et conviciis lacessebant, cosque iniBina per ingentes stipabant funera portas.

Meque ipsum memini (nec dum apta doloribus ætas)

Flesse tamen, gemituque meos æquasse parentes.

Illa tamen Superi. Nec quod tibi, Delia, castos

Prolapsum ad fontes, specula temerante profana,

Heu dominum insani non agnovere Molossi,

Deflerim magis, aut verso quod sanguine fluxit

invidiam fecere, et comitabantur flebili strepitu per magnas portas binas exequias. Exo quoque recordor (etsi mea infantia nondum capax esset doloris) plorasse tumen, et acquasse luctu parentes meos. Hac tamen Dii fecerunt. Nec id magis deploraverim, quod cousa tua, o Delia, heu rabidi canes non agnovernat herum delatum ad pudicum fontem, ut eum violaret ex impia specula: aut quod regina mu-

que, et longo, &c. Quæ utique vera est lectio.' Barth.—201. 202 Marklandus ad Sylv. 11. 6. 80. legit: nec quod te, Delia, castos Prolapsum ad fontes specula temerare. Codd. Gronovii et Dan. etiam, temerare.—203 Put.

,,,,,,,,,,

NOTÆ

quos, fataque injusta vocabant. Invidiam enim planxit Deis, qui eorum sævitiam plangendo in odium adduxit. Et in ejusmodi casibus, non solum iniqui Dii vocati, sed corum templa lapidata, eversæ imagines, contritæ, in publicum abjectæ. Exempla passim obvia apud Poëtas et scriptores. Invidiam planxere] Lucanus lib. 11. 'Nee defuit aris Invidiam factura parens.'

198 Bina funera] Hic Papinius sequitur opinionem eorum, qui quatuordecim liberos dant Niobe: bina enim funera per singulas Thebarum portas, quæ septem erant, efferri dicit. Sed Theb. vi. sequitur Homerum leferentem Nioben duodecim habuisse liberos tantum: 'Quo geminis Niobe consunta sagittis Squalida bissenas Sipylon deduxerat urnas.' Consule A. Gellinun lib. xx. cap. 6.

199 Meque ipsum memini (nec dum apta doloribus ætas) Flesse tamen] Puerorum ea est simplicitas, ut publicum luctum non capiant, neque lugeant nisi imitatione.

201 Illa tamen Superi] Supple, fecerunt. Et ascribit iis calamitates gentis Thebanæ supra relatas, et his exemplis, quæ nota erant, miseros parentes ac cognatos solari nititur Alethes. Delia] Diana nata in insula Delo.

202 Specula temerante profuna, &c.] Gronovins scribit temerare. Videtur, ait ille, dixisse ad sacros fontes prolapsum temerare, ut eos temeraret ac violaret, specula profuna.

203 Heu dominum insuni non agnovere Molossi] Tangit fabulam Actæonis, qui cum imprudenter deprehendisset Dianam in fonte Gargaphio lavantem, ab ipsa in cervum conversus est, moxque a canibus discerptus. Molossi] Quia Molossia, pars Epiri, præstantissimos canes educabat, qui et eodem nomine, quo gens ipsa, Molossi dicebantur. Vide Gratii Cynegeticon vs. 181.

201 Aut verso quod sanguine fluxit In subitos regina lucus] Intelligit fabulam, qua Dirce regina Thebarum dicitur alligata fuisse caudæ tauri ab In subitos regina lacus: sic dira sororum

Pensa dabant, visumque Jovi. Nunc regis iniqui
Ob noxam immeritos patriæ tot culmina cives
Exuimus; nec adhuc calcati fœderis Argos
Fama subit, et jam bellorum extrema dolemus.
Quantus equis, quantusque viris in pulvere crasso
Sudor! io quanti crudele rubebitis amnes!
Viderit hæc bello viridis manus: ast ego doner
Dum licet igne meo, terraque insternar avita.
Hæc senior: multumque nefas Eteoclis acerbat,
Crudelem infandumque vocans, pænasque daturum.
Unde ea libertas? juxta illi finis et ætas

tato cruore effusa est repente in fontem. Sic volebant Parearum stamina, ct Jovi placuerat. Nunc ob culpam perversi principis amisimus innoxios cives, tot patriæ munimenta: nec adhuc rumor violati pacti Argos pervenit, et jam summus bellorum clades plangimus. Quantus equis, et quantus labor erit bellatoribus in denso pulvere! io quam sæve fluvii rubebitis! Hoc curæ erit juventuti armis maturæ: verum ego, dum licet, tradar meo rogo, et in patrio solo sepeliar. Hæ ait longærus, et multum exaggerut scelus Eteoclis, eum appellans særum, et scelestum, et supplicium soluturum. Unde tanta libertas? Prope est illi vitæ terminus, et

****

nihil agnorere.—205 Put. Petav. Dan. Taurin. Burm. Petrens. Exc. Cantab. uterque Behot. dura; quod receperunt Lindenbrog, et Crue. diri testantur Lipsian. Lang. Laur. optimus Barthii, Buslid. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Vecn. et Delph.—209 Fama subit cum jum nonnulli codd. Barthiani; et jum optimus membranæ, cum aliis omnibus et edd. vett.—211 Sudor, io quantum Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. uterque Behot. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Lindenbrog. Cruc. et Amstel. quanti omnes fere codd. Gronovii; quod ille recepit, eumque secuti sunt Barth. Veen. et Delph. ita quoque legendum censet Dan. Heinsius ad Claudian. Prob. et Olyb. Cons. 4. Vide Nic. Heins. ad Ovid. Pont. 342.—214 Etheoclis acerbat Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. omnes Barthiani, etiam optimus: et ita conjectabat Bernartius; ceteri codd. Dan. Pat. Petav. Lang. Lanr. Lipsian. Buslid. uterque Behot. cum edd. Venett. Rom. Aldd. Colin.

NOT/E

Amphione et Zetho, et conversa in fontem sui nominis in Bœotia.

205 Sororum] Parearum,

206 Nunc regis iniqui, &c.] Superiores clades attribuit Superis, ut jam diximus: præsentem vero regis crimini.

210 Quantus equis, quantusque viris in pulvere crasso Sudor] Hovatii imitatio 1. Od. 15. 'Eheu quantus equis,

quantus adest viris Sudor!'

211 Quanti] Priores editiones habent quantum. Sed omnes fere Mss. nt observat Gronovius, habent quanti, seu quam exuberantes ac restagnantes. Duo in annibus signa cladium promittit: fore enim ut et crescant, et colore mutato sint.

214 Acerbat] Legunt alii, acerrat. 216 Juxta illi finis et ætas Tota retro] Tota retro, seraque velit decus addere morti.

Hæc sator astrorum jamdudum e vertice mundi
Prospectans, primoque imbutas sanguine gentes,
Gradivum acciri propere jubet. Ille furentes
Bistonas, et Geticas populatus cædibus urbes,
Turbidus æthereas currus urgebat ad arces,
Fulmine cristatum galeæ jubar, armaque in auro
Tristia, terrificis monstrorum animata figuris,
Incutiens: tonat axe polus, clypeique cruenta
Lux rubet, et solem longe ferit æmulus orbis.
Hune ubi Sarmaticos etiamnum efflare labores
Jupiter, et tota perfusum pectora belli

omnes cjus anni exacti, et cupit tardo leto gloriam adjicere. Creator siderum hæc jumdudum cerneus ex alto cælo, et populos hoc primo cruore infectos, imperat Martem ocyus accersi. Ille funeribus deprædatus rabidos Thraces, et oppida Geticu, commotus currum accelerabat ad cælestes ædes. Fulgens ejus cassis falmine cristata erat. Et quatiebat clypeum etiam in auro terribilem, et insculptum horrendis monstrorum imaginibus. Currus sub axe resonat. Scati lumen sanguineum rutilat, et ejus orbis procul percutit solem, quem æmulatur. Hunc ut Jupiter aspexit adhuc anhelantem opera Sarmatica, et habentem pectus plenum toto belli tumultu: In hoc,

Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog, et Crue. acervat.—218 Unus Behot, jamdudum vertice; alter jamdudum in vertice.—221 Unus Behot. aut Geticus.—226 Alter Behot. eminus orbis.—227 Aldd. Colin. Gryph. et Basil. etiamnum af-

----

NOTÆ

Seneca Hippolyto: 'Fortem facit vicina libertas senem.' Ubi 'libertas' significat finem vitæ.

217 Seræque velit decus addere morti] Ipsi serum videbatur naturæ lege mori, itaque volebat per virtutem ad mortem properare. Multi veterum sapientum summam gloriam ponebant in contemtu mortis.

219 Primoque imbutas sanguine gentes] Qui in hac pugna, Tydei cum Thebanis fusus fuerat.

221 Bistonas] Bistones, gens Thracia. Geticas urbes] Getæ populi Thraciæ. Et hoc dicit Poëta, quod Mars sedem elegerit in Thracia, et quod Thraces et Getæ sint nationes feræ ac bellicosæ.

223 Fulmine cristatum guleæ jubar]
Galea Martis loco cristarum habebat
fulmen impositum. Armaque in uuro
Tristia, terrificis monstrorum unimata
figuris] Ut majorem terrorem incuterent.

225 Tonat axe polus] Incertum utrum poli axem, an currus dixerit; sed rectius pro axe currus sumitur.

226 Æmulus] Æquale habens lumen.

227 Sarmaticos labores] Sarmaticos a Sarmatis Europæ populis supra Thraces et Getas Septemtrionem versus sitis. Vocantur hodie Poloni, Rutheni, et Tartari.

220

225

Tempestate videt: Talis mihi, nate, per Argos,	
Talis abi: sic ense madens, ac nubilus ira.	230
Exturbent resides frænos; et cuncta perosi	,
Te cupiant, tibi præcipites animasque, manusque	
Devoveant: rape cunctantes, et fœdera turba,	
Quæ dedimus: tibi fas ipsos incendere bello	
Cœlicolas, pacemque meam: jam semina pugnæ	235
Ipse dedi: remeat portans immania Tydeus	
Ausa ducis, scelus et turpis primordia belli,	
Insidias, fraudesque, suis quas ultus in armis.	
Adde fidem. Vos o Superi, meus ordine sanguis,	
Ne pugnate odiis, neu me tentare precando	240
Certetis: sic fata mihi, nigræque sororum	

ait, statu, fili, in hoc statu per Argos incedas, sic madefucto gladio, et sic furore turbidus. Argivi excutiant pigra retinacula, et omnia aversati, te solum exoptent, tibi promtas addicant animas et manus; tardos tolle, et turba fædera, quæ dedi-Tibi licet inflammare ad bellum ipsos calites, et meam quietem. Jam ipse movi causas prælii. Tydeus redit ferens super corpus atrocia incepta regis, flagitium, et initia fædi belli, insidias, et dolos, quos vindicavit ense suo. Fac ei credatur. Vos, o Dii, mea serie progenies, ne certate simultatibus, nec contendatis me flectere rogando. Sie fata, et atra Parcarum pensa mihi juravere. Hoc tempus præstitutum

.....

flare; in ceteris omnibus, et scriptis et editis, efflure.—229 Unus Beliot. agros, suprascriptum Argos eodem stylo .- 230 'Melius vetus codex: sic nubilis ira.' Barth. Unus Behot. et nubilus ira. Marklandus ad Sylv. 111. 4. 98. correxit : hac nubilis ira. Petrens. Exc. Cantab. Tanrin, Burm. Dan. Put. Petav. alter Behot. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil, Plant, Lindenbrog, Cruc. Gevart, Grasser, Amstel, Gronov, Barth. Veen. et Delph. ac nubilus ira.—231 'Scitius optimæ membranæ: Et turbent resides frænos.' Barth. Unus Behot. resides animos.—237 Uterque codex Behot. et turpes .- 238 'In inferioris notæ libro scriptum: frandesque sui; sed optimus codex optime, qui totum hunc versum non agnoscit : optime, inquam ; est enim omnino a mala manu, qui superflua, minime cum ulla gratia aut majestate sermonis Papiniani, nec bene Latine loquitur, et potest absentia sua spleudidiorem facere, immo relinquere, sermonem omnem. Et quid enim concinning, semoto hoc nebulone?' Barth .- 240 'Scitius et vere idem manu-

NOTÆ

231 Resides franos] Id est, vincula, leges, fædera, quibus tenentur in pace.

233 Fædera Quæ dedimus] Quia fædera non, nisi testibus Diis vocatis ac veluti præsentibus, cæsisque victimis, sanciebantur.

235 Pacemque meam] Summo enim

omnium rerum arbitro pax et tranquillitas mentis maxime convenit.

239 Adde fidem] Effice, ut Tydeo credatur. Meus ordine sanguis] Quia omnes Dii ab ipso Jove, vel ejus libe. ris originem trahebant.

211 Sororum] Parcarum.

Delph. et Var. Clas.

Stat.

3 E

Juravere colus: manet hæc ab origine mundi
Fixa dies bello, populique in prælia nati.
Quid ni me veterum pænas sancire malorum
Gentibus, et diros sinitis punire nepotes?
Arcem hanc æternam, mentis sacraria nostræ,
Testor, et Elysios etiam mihi numina fontes,
Ipse manu Thebas, correptaque mænia fundo
Excutiam, versasque solo super Inacha tecta
Effundam turres, ac stagna in cærula vertam
Imbre superjecto: licet ipsa in turbine rerum
Juno suos colles templumque amplexa laboret.

245

250

est bello, ab initio mundi, et illæ gentes ortæ sunt ad hæc certamina. Quod si non patiamini me constituere in populos supplicia priscis sceleribus debita, et plectere nefandos nepotes, juro per has æternas ædes, et per sacram sedem mentis nostræ, atque etiam per Stygiam undam, quæ mihi loco numinis est, ipse evertam funditus propriis manibus Thebas, et injiciam muros ejus atulsos fundamentis, ac dirutas turtes super Argivas domos, ac mutabo eas superfusis aquis in carruleos lacus: quamvis ipsa Juno in hac rerum vertigine amplexa suos colles, et delubrum, nitatur ca defen-

****

scriptus: Ne pugnare odiis.' Idem. Ita quoque uterque Behot.—244 Quid nisi Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. Cruc. et Grasser. Quid ni Exc. Cantab. Petrens. Taurin. Burm. nterque Behot. omnes Barthiani, Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—246 Dan. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. mentisque sacraria; Put. Petrens. omnes Barthiani, nterque Behot. Exc. Cantab. Taurin. Burm. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. mentis sacraria, τφ que omisso.—247 Etyseos jam nobis unus Behot.—250 Petrens. Taurin. Burm. optimæ Barthii membranæ, uterque Behot. Dan. Pnt. Lang. et Buslid. ant stagna; quam scripturam agnoscit et Lutatius; probant Barth. et Bern. Marklandus ad Sylv. 111. 4. 87. legendum putat: ac

NOTÆ

242 Manet hac ab origine mundi Fixa dies bello] Credebant veteres nascente mundo statuta esse hominum fata,

243 Populique in pralia nati] Quasi fatis decretum sit, ut populi hi bello percaut.

246 Arcem hane æternam] Cælum intelligit. Mentis sacraria nostræ] Intelligit suum caput, in quo mens ejus residet; nam per caput suum aut alterius jurare soliti veteres. Virg.

Æn. 1x. 'Per caput hoc juro, per quod pater ipse solebat.'

247 Et Elysios etiam mihi numina fontes] Stygem intelligit: 'Cnjns Dii jurare timent et fallere numen.'

249 Super Inacha tecta] Argos.

252 Juno suos colles, templumque amplexa laboret] Quia Argos, qua urbs sacra erat Junoni, super colles sita est, in caque templum Junonis superbum.

Dixit; et attoniti jussis (mortalia credas Pectora) sic cuncti vocemque animosque tenebant. Non secus ac longa ventorum pace solutum 255 Æquor, et imbelli recubant ubi littora somno, Sylvarumque comas, et abacto flumine nubes Mulcet iners æstas: tunc stagna, lacusque sonori Detumuere: tacent exhausti solibus amnes. Gaudet ovans jussis, et adhuc temone calenti 260 Fervidus, in lævum torquet Gradivus habenas. Jamque iter extremum, cœlique abrupta tenebat, Cum Venus ante ipsos nulla formidine gressum Figit equos: cessere retro, jam jamque rigentes Suppliciter posuere jubas: tunc pectora summo 265

dere. Inquit, et consternati Dii sunt his verbis, (existimares homines,) ita omnes comprimebant voccm et halitum. Ut cum mare tranquillum est ventis diu cessantibus, et ripæ jacent molli inertia, et languida æstas permulcet folia arborum, ac nubes, expulso flatu: tunc riri, et murmurantes paludes subsidunt, et amnes æstu siccati silent. Mars lætus exultat his mandatis, et curru adhuc flagrante ardens, vertit frænos in sinistrum latus. Et jam tenebat viam ultimam, et praceipitia cæli, cum Venus nullo timore constitit ante ipsos equos. Hi retro abierunt, et jam jam summisse inclinaerunt erectus jubas. Tunc pectore incumbens summo jugo, et de-

****

stagna in cærula mergam,—253 Unus Behot. et attoniti dictis.—254 Unus codex Barthii: animosque premebat.—255 'Hic quoque omnibus et editis et seriptis codicibus melior noster veram lectionem solus omnium conservat, repræsentando: Non secus haud longo.' Barth.—257 Dan. Put. et Petav. et abactas; quod receperunt Lindenbrog. et Cruc. et abacto optimæ Barthii membranæ, Petrens, Exc. Cantab. Taurin. Burm. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. uterque Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. 'quæ utique est genuina scriptura.' Barth.—259 Unus Behot. jacent; Put. tacent exusti.—261 Put. in lærum torsit.—261 Fixit equos unus Behot. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. Figit equos alter Behot. Dan. Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. omnes Barthiani,

NOTÆ

256 Et imbelli recubant ubi littora somno] Sic ad Somnum Noster: 'Et terris maria acclinata quiescunt.'

259 Solibus] Longis diebus, et æstu solis.

260 Gaudet] Supple, Mars. Calenti] Mars enim supra dicitur currum ad ætherias ædes ursisse.

262 Iter extremum] Parte, qua deficit cœlum. Cælique abrupta] Quia cum cœlum rotundum sit, semper prona a medio descendenti, et abrupta videtur via: contra ascendenti ardua.

263 Nulla formidine] Quia eam bene noverant. Acclinata jugo, vultumque obliqua madentem,
Incipit: (interea dominæ vestigia juxta
Spumantem proni mandunt adamanta jugales)
Bella etiam in Thebas, socer o pulcherrime, bella
Ipse paras, ferroque tuos abolere nepotes?
Nec genus Harmonies, nec te connubia cœlo
Festa, nec hæ quicquam lacrymæ, furibunde, morantur?
Criminis hæc merces? hoc fama, pudorque relictus?
Hoc mihi Lemniacæ de te meruere catenæ?
Perge libens: at non eadem Vulcania nobis

275

torquens faciem rigatam lacrymis, orditur: (interea proni eyeni rodunt spumosos frænos adamantinos ad pedes heræ:) Ipse etiam bellum, o socer formosissime, bellum moliris adversus Thebas, et vis delere gladio tuos posteros? nec soboles Harmonics, nec celebratæ in cælo nuptiæ, nec hi fletus, furiose, te quicquam retinent? hoc sceleris præmium? hoc projecta fama, et extinctus pudor, hoc mihi vineula Lemnia de te meruere. Vade lubenti animo. At non eodem modo nobis Vulcanus in-

------

Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—266 In optimo Barthii codice vultum obliquatu.—268 Edd. vett. socro pulcherrima bella, Ipse paras. Lectio nostra debetur Bernartio; camque testantur Dan. Pnt. Petav. uterque Behott. Petrens. Exc. Cantab. Taurin. et Burm.—271 Hermiona Behot. 1. Hermionas Behot. 2.—272 Facta Behot. 1. Pacta Nic. Heinsins ad Ovid. Met. p. 189.—273 Dan. Put. Petav. uterque Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. hac fama; Lang. Laur. Bushid. Lipsian. Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. Barthiani, Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. hoc fama. 'Sic legendum cum omnibus bonis libris.' Burth.—274 Lemniaca trita meruere unus Behot.—275 Alter

NOTÆ

266 Acclinata jugo, vultumque obliqua madentem] Venus super jugum currus Martis obliquum tenebat vultum, madentem lacrymis, ut hoc habitu Martem furentem mansuefaceret.

268 Adamanta] Frænos adamantinos. Jugales] Poëtæ jungunt currui Veneris columbas, passeres, aut cycnos.

269 Socer o pulcherrime] Ironice, et objurgatoric. Socer] Ob Harmoniam filiam, que nupsit Cadmo.

270 Nepotes] Principes enim Thebani originem trahebant a Marte per Harmoniam filiam.

271 Genus Harmonics] Principes

Thebani. Connubia ewlo Festa] Nuptiæ Cadmi et Harmonies celebratæ fuerunt in cælo, Diique omnes iis interfuerunt, ut jam diximus.

273 Criminis] Adulterii cum Marte. Hoc fuma, pudorque relictus] Dido apud Virgilium Æn. IV. 'Te propter cundem Extinctus pudor, et quo sola sidera adibam Fama prior.'

274 Lemniacæ catenæ] Quibus cum Marte in adulterio deprehensa, vincta est a Vulcano. Vide præcedente lib. vs. 271.

275 At non eadem Vulcania nobis Obsequia] Non pari animo affectus in me Vulcanus, quam tu, cum læsus etiam a me, libens mihi inserviat.

Obsequia, et læsi servit tamen ira mariti.

Illum ego perpetuis mihi desudare caminis
Si jubeam, vigilesque operi transmittere noctes,
Gaudeat, ornatusque novos, ipsique laboret
Arma tibi: tu: sed scopulos et aëna precando
Flectere corda paro: solum hoc tamen anxia, solum
Obtestor, quid me Tyrio sociare marito
Progeniem caram, infaustisque dabas Hymenæis?
Dum fore præclaros armis, et vivida rebus
Pectora vipereo Tyrios de sanguine jactas,
Demissumque Jovis serie genus: ah mea quanto
Sithonia mallem nupsisset virgo sub Arcto
Trans Boream, Thracasque tuos: indigna parumne

servit, et offensi mariti ira tamen obsecundat. Si illi præciperem, mea gratia assidue fornacibus insudare, et insomnes noctes operi impendere, exultaret, et tibi ipsi novos cultus, et arma fabricaretur. Tn! Sed conor precibus movere rupem, et æreum pectus. Solum hoe tamen, solum precor solicita. Cur mihi saadebas, ut infelici connubio jungerem dilectam filiam marito Tyrio, dum jactanter gloriaris Tyrios, qui nasci deberent ex anguineo semine, fore bello conspicuos, et mentes habituros retum capaces, orinndanque ex iis ordine Jovis stirpem. Ah quanto malnissem, meu filia nupsisset in Septemtrione Sithonio, ultra Aquilonem, et Thraces tuos. Pa-

.....

Behot. ac non.—280 Arma tibi, sed quid scopulus Behot. 2.—285 Tyrio unus Behot. 'Suspecta lectio vocis Tyrios; in optimo exemplari vox est nihili, Tiros.' Barth. Jortinus conj. vipereo T. de semine.—286 Alter Behot. at mea quanto.—287 Sithonia vellem optimæ membranæ Barthii, quod ille probat.

NOTÆ

277 Caminis] Faber enim erat Deorum Vulcanus, ipsisque arma fabricabatur.

280 Ta] Aposiopesis. Ut Virgilius Æneid. 1. 'Quos ego.'

282 Tyrio marito] Cadmo.

283 Hymenæis] Hymenæum sumi pro nuptiis jam diximus.

285 Vipereo de sanguine] Propter quinque illos, qui de draconis satis dentibus orti sunt, et reliquis occisis superfuisse dicuntur, quique in condendis Thebis Cadmum adjuverunt, et affinitatem cum eo junxerunt.

286 Demissumque Jovis serie genus] Cadmus enim a Jove originem trahebat per Agenorem patrem, qui nepos Epaphi per matrem Libyam, qui Epaphus Jovis et Ius filius crat.

287 Sithonia sub Arcto] Sithonia pars Thraeiæ, quæ ab Hæmo monte aversa vergit in pontum Euximum. Herodotus vero Sithoniam regionem in ora Macedoniæ maritima collocat. Aretos antem sumi pro Septemtrione jam diximus.

288 Boream] Boreas ventus, qui a Septemtrione flat. Thracasque tuos] Quia Mars apud Thracas sedem elegerat. Thraces vero populi Thracia, qua regio Europæ est, Macedonia ad Occasum proxima, Nesto fluvio, Pertulimus? divæ Veneris quod filia longum
Reptat, et Illyricas ejectat virus in herbas?

Nunc gentem immeritam. Lacrymas non pertulit ultra
Bellipotens: hastam læva transumit, et alto
(Haud mora) desiluit curru: clypeoque receptam
Lædit in amplexu, dictisque ita mulcet amicis:
O mihi, bellorum requies, et sacra voluptas,
Unaque pax animo; soli cui tanta potestas
Divorumque hominumque meis occurrere telis

rumne nobis fuit dedecori, quod nata Deæ Veneris serpit longis spiris et evomit venenum in Illyrica gramina? Quin ipse nunc vis perdere populum innoxium. Mars non ultra ejus fletus sustinuit. Haslam in sinistram transtulit, et haud cunctatus devolat ex celso curru, et illam in scuto receptam amplectendo lædit, et lenibus verbis ita solatur: O mihi, post pugnas levamentum, et sacræ delicia, ac unica menti meæ tranquillitas; quæ sola ex Diis et hominibus potes tuto obviam ire meis telis,

,,,,,,,,,,,,

Lipsian. nata sub arcto; in ceteris omnibus, virgo.—290 Reptat in Lyricas Put.—293 Behot. 1. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. dissiluit; alter Behot. optimi codd. Barthiani, Dan. Put. Petav. Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. Lindenbrog. Crnc. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. desiluit.—294 Lædit in amplexum unus codex Barthii, Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Redit in amplexum optimæ membranæ Barthii, quod ille non improbat; Lædit in amplexu Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. Lindenbrog. Crnc. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Illigat amplexu tentabat Barthius.—295 O sacra Voluptas optimæ Barthii membranæ.—296 Unus Behot. pax animi.—297 Divorum hominumque Put. Petav. Dan. Lipsian. Laur. Lang.

NOT/E

nt vult Ptolemæus, aut, ut vult Plinius, Strymone amne ab eadem divisa. Finit Thraciam a Septemtrione Danubius, ab Ortu Pontus Euxinus et Propontis, a Meridic Ægæum Mare.

289 Veneris quod filia longum Reptat, et Illyricas ejectat virus in herbas] Alludit ad fabulam, qua Harmonia dicitur in Illyrico in serpentem conversa. Vide lib. præcedente vs. 289.

291 Gentem immeritam] Thebanam. Et supplendum est, vis perdere, aut quid simile.

294 Lædit in amplexn] Quia armatus erat tune Mars. Et præ festinatione, nec cogitans se armatum, avi-

dins et arctius cam amplexus est. Sic Stellæ Epith. 'Jacebat Amplexu duro Getici resoluta mariti.' In optimo codice scriptum invenitur, Reddit in amplexum. Forsan, Tollit in amplexum: vel Illigat amplexu.

295 O mihi, bellorum requies, et sacra voluptas, Unaque pax animo] In sinu enim Veneris dicitur Mars a bellicis laboribus requiescere. Lucretius lib. 1. 'Nam tu sola potes tranquilla pace juvare Mortales, quoniam belli fera mænia Mavors Armipotens regit, in gremium qui sæpe tuum se Rejicit, æterno devinctus vulnere amoris.'

Impune, et media quamvis in cæde frementes
Hos assistere equos, hunc ensem avellere dextra:
Nec mihi Sidonii genitalia fœdera Cadmi,
Nec tua cara fides (ne falsa incessere gaude)
Exciderunt: prius in patrui Deus infera mergar
Stagna, et pallentes agar exarmatus ad umbras.
Sed nunc Fatorum monitus, mentemque supremi
Jussus obire patris, (neque enim Vulcania tali
Imperio manus apta legi,) quo pectore contra
Ire Jovem, dictasque parem contemnere leges?
Cui modo, pro vires! terras, cœlumque, fretumque,
Attremere oranti, tantosque ex ordine vidi

et detinere hos equos etiam furentes in media strage, et mann extrahere hunc gladium: nec mihi Cadmi Tyrii affinitas, nec tuus amor fidelis animo effluxerunt: (ne tibi li leat haud vera exprobrare:) Deus potius mergar in lacus inferos patrui, et perdito armorum imperio, detrudar ad pallidos manes. Sed nunc, cum imperatum mihi sit exequi fatorum decreta, et consilia summi parentis, (non enim dextra Vulcani idonea est, quæ assumatur ad lalia mandata,) quo animo possem Jovi resistere? et spernere præscriptas leges? ad cujus vocem, pro potestas! aspexi modo terram, et calum ac mare concuti, et tanta numina a primo ad ultimum quæsiisse latebras.

.....

Buslid, Aldd, Colin, Gryph, Basil, Plant, Lind, et Crue, Divorumque hominum que nterque Behot. Petrens. Tanrin, Exc, Cantab. Gevart, Amstel. Gronov, Barth. Veen, et Delph.—299 Unns Behot, et ensem. 'Melius liber laudatissimus: evellere dextra.' Barth. Nic. Heinsius volnit: hac ensem avellere dextra.—300 Lipsian, gentilia, probante Barthio; genialia optimæ Barthii membranæ; genitalia Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Petrens. Taurin. Exc. Cantab. Venett, Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et recentt.—301 Optimæ Barthii membranæ: ne falsa arcessere gande; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et Venett, ne falso incessere; unus Behot. nec falsa incessere.—302 Exciderint Dan. et unus Behot. Exciderant alter Behot. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil, et Plant. Exciderunt optimæ Barthii membranæ, Gevart. Amstel. Gronov. et recentt. et sic volnit Fr. Modius Novantiq. Leet. Epist. 52. etiam Nic. Heinsins ad Ovid. Heroid. Epist. viii. 166. Deus in patrui prius infera optimæ Barthii membranæ.—309 'In uno codice rel totos scriptum offendi; quod non as-

NOTE

300 Sidonii] Tyrii. Genitalia fadera] Eleganter Nuptias vocat genitalia fadera, quia matrimonium contrahitur suscipiendorum liberorum causa. Forsan genialia; quia genialem leetum sternebant nova nuptæ, et maritorum genium advocabant.

Arnobius lib. 11.

302 Patrui] Plutonis.
303 Pallentes umbras] Inferos. Ex-

armatus Divinitate privatus.

305 Vulcania, &c.] Retorquet in Venerem, quod de Vulcano dixerat.

Delituisse Deos. Sed ne mihi corde supremos
Concipe, cara, metus; quando hæc mutare potestas
Nulla datur: cum jam Tyriis sub mænibus ambæ
Bellabunt gentes, adero, et socia arma juvabo.
Tunc me sanguineo late defervere campo
Res super Argolicas haud sic dejecta videbis:
Hoc mihi jus, nec Fata vetant. Sic orsus aperto
Flagrantes immisit equos: non ocyus alti
In terras cadit ira Jovis, si quando nivalem
Othryn, et Arctoæ gelidum caput institit Ossæ,
Armavitque in nube manum: volat ignea moles
Sæva Dei mandata ferens, cælumque trisulca

Sed, o dilecta, ne capias animo summos timores, cum nulla sit hæc avertendi facultas. Uhi jam ambo populi certahunt sub muris Thebanis, adveniam, et succuram amicis partibus. Tunc, non sic afflicta cernes me late furere contra Argivam aciem in cruento campo: hoc mihi licet, nec Parcæ prohibent. Sic locutus, impulit ardentes equos in patentem aïrem. Fulmen summi Jovis non ruit velocius in terram, si quando gravat nivosum Othryn, et frigidum verticem Septemtrionalis Ossæ, et in nube manum armavit: volat flammea massa portans crudelia jussa Dei, et

pernor.' Barth.—310. 311 Etiam hie ordinem mutarunt, si fides optimo libro, in quo diserte legitur: se ne mihi cara supremos Concipe corde metus.' Idem.—313 Bella dabunt gentes optimæ Barthii membranæ; Bellabunt gentes uterque Behot. Put. et Dan.—314 Tum me unus Behot.—316 Hoc mihi jus codd. Bernartii et Venett. quod defendit Fr. Modius Epist. 52. Hos mihi jus Aldd. Colin. Gryph. et Basil. nec fata vetent optimæ Barthii membranæ. sic jussus aperto unus Behot.—319 Optimæ Barthii membranæ: gelidam capud incidit.

NOTÆ

311 Mutare] Dii enim non poterant fata mutare, sed tantum fatis moram aliquam afferre, ac quædam circa ea mutare.

312 Tyriis sub mænibus] Thebanis. Bellum enim Thebanum gestum est in campo, 'qui proximus urbi Damnatus bellis patet, expectatque furores.' Ambæ] Argivæ et Thebanæ.

316 Aperto] Supple, cœlo.

319 Othryn] Othrys mons Thessaliæ nivibus tectus. Arctoæ Ossæ] Ossa mons Thessaliæ. Arctoæ] Quia ad Arcton seu Septemtrionem spectat. Fulmen autem sæpius editos montes percutit.

320 In nube] Quia fulmen in nubibus procreatur. Lactantius nubem interpretatur fulmen, et adducit hunc Virgilii versum: 'Ipse manu quatiens ostendit ab æthere nubem.' Ignea moles] Fulmen.

321 Sava Dei mandata ferens, cælumque trisulca Territat omne coma] Fulmen dicitur trisulcum propter ignes trium superiorum siderum ad terram deciduos, quorum, ut ait Farnabius ad Herculem Œtæum vs. 1993. snmmus ex nimio Saturni lumore infuseat, ἀργής; inus ex ardore Martis eremat, dissipatque, ψολδεις; medius e clara Jovis subtilitate penetrat

Territat omne coma, jamdudum aut ditibus agris Signa dare, aut ponto miseros involvere nautas. Jamque remensus iter fesso Danaëia Tydeus Arva gradu, viridisque legit devexa Prosymnæ Terribilis visu: stant fulti pulvere crines: Squalidus ex humeris cadit alta in vulnera sudor; Insomnesque oculos rubor excitat, oraque retro Sorbet anhela sitis: mens altum spirat honorem Conscia factorum. Sic nota in pascua taurus

325

330

trisulco crine consternat totum cœlum, ut jamdudum signa det iræ suæ arvis fertilibus, aut submergat in mare infelices nautas. Et jam Tydeus, repetita via, præterit fatigato gressu campos Danai, et colles viridis Prosynna: horrendus erat aspectu: comæ ejus eriguntur plenæ pulvere: sordidus sudor fluit ex humeris in profundas plagas: et rubor accendit pereigiles oculos, et sitis, quæ illum anhelare facit, ora ejus retrahit. Animus conscius factorum suorum spirat ingentem gloriam. Sic

—322 Unus Behot, dudum vel ditibus agris; alter Behot, jamdudum aut ditibus arris.—324 Jamque emensus iter Taurin, uterque Behot, Put, et Dan, Vide ad Theb, 11, 375. Danaia Behot, 1. Danaiaque Behot, 2.—325 Put, diversa Prosymna.—326 Nonnulli codd, fulvi pulvere crines. Vide ad Theb, 1, 144.—327 Sordidus ex humeris unus Behot.—329 Sorbet hancla optimus Barthii codex; Solvit anhela s, m. a. s. odorem unus Behot.—330 'Inepte quidam libri fatorum, quod contra mentem est.' Barth. Unus Behot, etiam fatorum.—332

NOTÆ

etiam illæsis vestimentis, καταβάτης. Jovi rursus tres datæ manubiæ sunt: minores quæ moneant; majores quæ, 12. Deorum concilio missæ, discutiant; maximæ, quas Jupiter eorundem nutu jaculatus, accendit, disperdit, imis summa commutat. Coma] Cum enim materia fulminis longe lateque accenditur, hoc refert veluti comam.

322 Aut ditibus agris Signa dare, aut ponto miseros involvere nautas] Id est, ut signum det, aut perituras esse fruges, aut navigantibus naufragia imminere.

324 Jamque, &c.] Transiit nunc Poëta ad Tydeum. Danaëia] Argiva, a Danao Argorum rege.

325 Devexa Prosymnæ] Prosymna urbs Argolidis in loco declivi sita. Viridis] Propter sylvas, aut prata. Vide lib. 1. 383. et Pausaniam in Corinthiacis.

826 Stant fulti pulvere crincs] Id est, pleni sunt, ait Bernartins ad hune locum. Sisennius 1x. 'Cælum caligine stat.' Lucilius: 'Interea stat sentibus fundus.' Pro eo quod diceres, cælum plenum est caligine, fundus plenus est sentibus. Sed vult Poëta crines Tydei tanto pulvere repletos esse, ut hoc quasi fulti erigantur.

328 Insomnesque oculos rubor excitat] Id est, vigiliis rubor oculorum contrahitur, vel, vigiliae ruborem excitant. Ora retro Sorbet anhela sitis] Hoc fit frequenti respiratione, quo retrahitur os. Posset et legi: Sordet anhela situ, hoc est, squalore, illuvic. Idem de Baccho sitiente lib. IV. Bellator redit, adverso cui colla, suoque
Sanguine, proscissisque natant palearibus armi.
Tunc quoque lassa tumet virtus, multumque superbit
Pectore despecto: vacua jacet hostis arena
Turpe gemens, crudosque vetat sentire dolores.

Talis erat. Medias etiam non destitit urbes,
Quicquid et Asopon veteresque interjacet Argos,
Inflammare odiis; multumque et ubique retexens
Legatum sese Graia de gente petendis
Isse super regnis profugi Polynicis, at inde
Vim, noctem, scelus, arma, dolos, ea fædera passum
Regis Echionii; fratri sua jura negari.

victor tanrus, cujus cervix et humeri confossis palearibus fluitant in suo et hostili cruore, revertitur in assucta prata; tunc quoque fatigata fortitudo superbit, et multum tunct cernens pectus suum: rivalis sternitur in vacuo pulvere, fæde dolens, et prohibet sentire sævas plagas. Talis Tydeus crat. Non etiam desinit odiis accendere civitates, per quas transit, et loca sita inter Asopon, et antiquos Argos, multum et ubique repetens, se oratorem ex Græca natione profectum fuisse ad reposcendum regnum exulis Polynicis, at inde pertulisse violentium, nocturnas insidias, flagitium, arma, fraudes; hunc fidem esse regis Thebani: fratri regnum denegari. Promte

Dan. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. et Beliot. 2. cum edd. vett. proscissique, vel procissique; Put. et nonnulli Barthiani proscissisque.—333 Tum quoque uterque Behot.—340 Esse super regnis Dan.—341 Behot. 1. ea vulnera passim.—342 Fratris Echionii, fratri, &c. optimæ Barthii membranæ, quod

....

NOTE

331 Adverso cui colla] Locus recte habet: τδ adverso interpretare, adversarii, supple sauguine.

333 Tumet virtus] Ingentia enim facinora superbiam plerumque in animis generant.

334 Pectore despecto] Id est, ut despicit pectus confossum glorioso vulnere. Vacua] Quod in ea solus jaccat.

335 Crudosque vetat sentire dolores] Id est, laus victoriæ et victi gemitus eum vetant sentire vulnera sua, seu consolantur eum.

337 Asopon] Asopus fluvius Bœotiæ, Thebas, Plateas, et Tanagras præterfluens: habet ortus suos in

Phliasiorum finibus, atque inde per Sicyonium agrum lapsus in mare juxta Corinthum influit. Pausanias Corinthiacis refert Mæandrum a Celenis per Phrygiam et Cariam delapsum, in mare ad Miletum erumpere, inde in Peloponnesum subterfluere, atque illic Asopon fieri. Veteres Argos] Quia Argi ab Inacho conditi.

339 Graia] Quod magis mirum: Græci cuim juris gentium observantissimi.

341 Vim, &c.] Hoc vidimus libro superiori.

342 Echionii] Thebani. Fratri] Polynici.

Prona fides populis. Deus omnia credere suadet
Armipotens, geminatque acceptos fama pavores.

Utque introgressus portas (et forte verendos
Concilio pater ipse duces cogebat Adrastus)
Improvisus adest, jam illinc a postibus aulæ,
Vociferans: Arma, arma viri, tuque optime Lernæ
Duetor, magnanimum si quis tibi sanguis avorum,
Arma para. Nusquam pietas, non gentibus æquum
Fas, aut cura Jovis: melius legatus adissem
Sauromatas avidos, servatoremque cruentum
Bebrycii nemoris. Nec jussa incuso, pigetve

gentes credunt. Mars incitat ad omnia credenda, et fama auget conceptos timores. Utque portas introgressus (et forte ipse rex Adrastus in concionem vocaverut venerandos proceres) inexpectatus advenit, jam inde ab uulæ foribus exclamans, Arma, arma viri, et tu Lernæ gubernator æquissime, si quis vigor in te est fortium majorum, arma expedi. Nusquam pietus, non justitiu apud populos, fas, aut Jovis leges. Tutius ivissem orator ad inhumanos Sauromatas, et sunguineum custodem sylvæ Bebryctæ. Nec queror de mandatis, tædetve muneris; lætor adiisse, lætor, et in

......

illi non displicet. sua regna negari Lipsian.—344 Omnipotens in quibusdam. Pro pavores Jortinus nostras conj. furores.—345 Put. verendus.—347 Optimæ Barthii membranæ: junque hinc. Nic. Heinsius ad Ovid. Met. XI. 377. ita hunc locum citat: Improvisus adest Theseus, et postibus aulæ Vociferans, &c.—349 Auctor pro Ductor in uno Behot.—350 Put. non gentibus æquam.—351 Fas, aut cura Jovis uterque Behot. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. jura vetus

NOTE

313 Prona fides populis. Deus omnia credere suadet Armipotens] Supra: 'Adde fidem.' Deus Armipotens] Mars.

344 Geminatque] Ut fieri consuevit in similibus casibus.

345 Et forte verendos Concilio, &c.] Œconomia Poëtæ opportuna, ut redennti Tydeo statim senatus detur.

348 Lernæ] Lerna oppidum Argolidis.

350 Nusquam pietas, non gentibus æquam Fas, aut jura Jovis] Ommia enim jura in facto Eteoclis erant violata: pietas, cum jus summ denegat Eteocles fratri: jus gentium, cum legatus insidiis pæne extinctus est:

hospitalitas demum violata, cui Jupiter præest. Virg. 'Jupiter, hospitibus nam te dare jura loquuntur.'

352 Sauromatas avidos] De Sauromatis vide supra. Avidos] Vel sanguinis, vel alieni. Serratoremque crucutum Bebrycii nemoris] Intelligit Amycum regem Bebrycum, gentis partem Asiæ Minoris incolentis ad Pontum Euxinum, quæ postea Bithynia coguominata est. Amycus ille habebat hunc morem, ut transcuntes per nemus Bebrycium cogeret secum cæstibus pugnare, insidiisque circumventos ibi occideret. Sed ipse postea a Polluce codem genere certaminis occisus est.

Officii: juvat isse, juvat, Thebasque nocentes Explorasse manu. Bello me, credite, bello, 355 Cen turrim validam, aut arctam compagibus urbem, Delecti insidiis instructique omnibus armis Nocte doloque viri nudum ignarumque locorum Nequicquam clausere: jacent in sanguine mixti Ante urbem vacuam. Nunc o, nunc tempus in hostes, 360 Dum trepidi, exsanguesque metu, dum funera portant: Dum capulo nondum manus excidit. Ipse ego fessus Quinquaginta illis heroum immanibus umbris, Vulneraque ista ferens putri insiccata cruore, Protinus ire peto. Trepidi de sedibus astant 365 Inachidæ: cunctisque prior Cadmeius heros Accurrit vultum dejectus, et, En ego Divis

me expertum esse seelus Thebarum. Viri delecti, in insidiis collocati, et muniti onni genere armorum, noctu et fraude, credite, inermem me, et imprudentem locorum, frustru cinxere, ut in bello turrim robustissimam, aut urbem firmatam propugnaculis. Sternantur in promiscuo sanguine ante desolatum civitatem. Nunc o, nunc occasio eundi in hostes, dum tremunt, ac pavore pallent, dum cadavera efferunt, et dum manus corum nondum dimisit feretra. Ego ipse lussus dimissis in orcum illis ingentibus Manibus quinquaginta heronm, et gerens istas plagas corrupto eruore concretas, confestim proficisci postulo. Trementes Argivi surgunt e sedibus, et primus omnium advolat heros Cadmeius Polynices demisso ore; et, En

codex Fabri quod primi receperunt Lindenbrog. et Cruc.—355 Explorare manu Petrens. credere pro credite Barthii membranæ.—356 Ceu turrem unus Behot.—357 Electi insidiis optimæ Barthii membranæ.—358 Nocte loccque viri alter Behot.—360 Put. in hostem.—365 'Commodius puto, ire paro; quod est in optimis veteribus libris.' Barth.—367 Put. Petav. Dan. et o ego; quod

NOTÆ

354 Thebasque nocentes] Insidiis structis in legatum.

356 Ceu turrim validam] Comparatio tanto hellatore digna.

358 Nocte doloque viri, nudum ignarumque locorum] Id quod auget crimen Eteoclis et insidiatorum, auget etiam virtutem et fortitudinem Tydei.

360 Vacuam] Defensoribus: for-

362 Dum capulo nondum manus excidit] Ambiguitas hujusce vocis, capulo, potest facere duplicem sensum. Nam capulus significat id, per quod tenetur ensis, et sic posset innuere Tydeus, invadendos statim hostes, dum tenet ipse adhuc capulum ensis. Et capulum significat feretrum, et sandapilam: et sic posset intelligi hostes invadendos esse, dum habent adhuc manus admotas feretris occisorum. Qui sensus videtur esse hujus loci; nam superiori versu dicitur, 'dum funera portant.'

366 Inachidæ] Argivi. Cadmeius heros] Polynices, a Cadmo proavo.

Invisus, vitæque nocens, hæc vulnera cerno
Integer? hosne mihi reditus, germane, parabas?
In me hæc tela dabas? Pro vitæ fœda cupido! 370
Infelix, facinus fratri tam grande negavi.
Et nunc vestra quidem maneant in pace serena
Mænia; nec vobis tanti sim causa tumultus
Hospes adhuc: scio, nec me adeo res dextra levavit,
Quam durum natis, thalamo quam triste revelli,
Quam patria: non me ullius domus anxia culpet,
Respectentque truces obliquo lumine matres.

ego Superis ait odiosus, et sontis vitæ, aspicio has plagas incolumis? huncne frater regressum mihi parabus? in me hæc arma tradebus? Pro turpis amor vitæ! infortunatus, negavi tam insigne facinus fratri. Et nunc quidem muri vestri fruantur tranquilla pace, nec sim vobis auctor tanti motus, adhuc advena. Scio, nec nee prospera fortuna adeo extulit, quam acerbum sit, quam grave eripi a liberis, ab uxoribus, a patria. Non me damnet ullius solicita familia, et iratæ parentes torvis

****

receperunt Lindenbrog. et Cruc.—368 Behot. 1. multumque nocens; in quibusdam codd. et edd. vett. vitaque nocens; Pnt. unus Barthii, Lang. Laur. et Buslid. vitæque nocens; sie quoque Gronov. Barth. Veen. et Delph.—370 'Tollenda est notula interrogationis post verba: In me hæc tela dabas.' Barth. Pnt. exhibet: hæc tela mei.—371 Infelix fratri facinus Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc.—373 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. ne vobis. 'Melius optimæ membranæ: nec vobis.' Barth. Ita etiam uterque Behot.—375 Quan dirum Dan. Put. uterque Behot. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. Quam durum omnes codd. Barthii, Petrens. Petav. Taurin. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—376 'Melior sonus carminis extat in optimo codice: non me domus utlins anxia.' Barth. nec me ullius domus unus Behot.—377 Respectentre unus Behot. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. omnes Barthiani, Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. Respectentque Petrens.

NOTÆ

368 Vitaque nocens] Quidam codices habent, vitaque. Sic 'fortunate animi' Theb. 1. Et 'ah miseri morum' Theb. IV.

370 In me hæc tela dabas] Insidiatoribus scilicet.

371 Facinus tam grande] Nempe occidere fratrem, quod majus esset, quam occidere legatum.

372 Et nunc vestra quidem, &c.] Hoc Polynices mire anticipat, ne videatur ipse auxilium petere, et culpetur, si eventus helli votis non respondeat: alioquin nullus magis desiderat bellum, quippe agitur de suo imperio.

373 Nec vobis tanti sim causa tumultus] Virgilius: 'Ne matri miseræ tanti sim causa tumultus.'

374 Res dextra] Conjugii repentina felicitas.

376 Non me ullins domus anxiu culpet] Maledictis enim lacerantur auctores bellorum.

377 Respectentque truces obliquo lumine matres] Filiorum desiderio mihi infestæ. Ut Horatius 1. Od. I. 'Bellaque matribus Detestanda.' ValeIbo libens certusque mori: licet optima conjux
Auditusque iterum revocet socer: hunc ego Thebis,
Hunc, germane, tibi jugulum, et tibi, maxime Tydeu,
Debeo. Sic variis prætentat pectora dictis,
Obliquatque preces: commotæ questibus iræ
Et mixtus lacrymis caluit dolor: omnibus ultro
Non juvenum modo, sed gelidis et inertibus ævo
Pectoribus mens una subit, viduare penates,
Finitimas adhibere manus: jamque ire. Sed altus

oculis intucantur. Vadam volens, et certus perire; quamvis optima uxor, et socer, eni jam parvi, iterum me retineat. Hanc vitam Thebis, hanc frater tibi debeo, et tibi magnanime Tydeu. Sic explorat mentes diversis verbis, et jactat hinc et hinc preces. Concitæ iræ his querelis, et dolor mixtus fletibus efferbuit. Idem animus ultro invadit omnium corda, non tantum juvenum, sed etiam effetorum senum, deserendi domos, et assumendi vicinas copias, ac jam proficiscendi. Sed pater pru-

....

Exc. Cantab. alter Behot. Amstel. Gronov. Barth. Vecn. et Delph.—378 Petrens. et Venett. obria conjux; et sie etiam Exc. Cantab. pro v. l.—379 'Versum in morbo cubare, ego de via medicus pronuntio; sed destitutus alibris, Æsculapiis enrandum reliuquo.' Bern.—380 Unus Behot. hem tibi maxime.—381 'In manuscripto optimo est, perreptat, illi alteri (pertentat) subscriptum. Melius alii prætentat.' Barth. pertentat habent Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. uterque Behot. Venett. Rom. Aldd. Coliu. Gryph. Basil. et Plant. prætentat ceteri codd. cum edd. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—383 Commiztus lacrymis optimæ Barthii membranæ. Idem Barthius pro caluit conjecta-

NOTÆ

rins Flaccus lib. 1. 'Nee jam merito tibi, Tiphy, quietum Ulla parens volet Elysium, manesque piorum.'

378 Optima conjux] Quidam codices: obvia.

379 Auditusque iterum revocet socer] Hinc discimus Polynicem Thebas ire voluisse, sed prohibitum a socero fuisse.

382 Obliquatque preces] Id est, precibns prætentabat eos, qui ad latera ejus astabant. Quidam explicant: Obliquare preces, est per ambages aliquid rogare, ut solent qui rem inhonestam, vel factu difficilem impetrare volunt. Commotæ] Omnibus scilicet audientibus. Questibus] Ejus, seu Polynicis scilicet.

383 Et mixtus laerymis ealuit dolor] Dolor injuriæ Polynici factæ laerymas omnibus movebat, simulque ultionis ardore accensi sunt omnes. Omnibus ultro, &c.] Ita Polynices, dum astute simulat nolle auxilia, id egit, ut mererctur.

386 Altus Consiliis] Id cst βαθύς, vel βαθυγνώμων. Ex eo dicta 'profundæ mentis consilia' Quintiliano Declam. 18. Græci Poëtæ βυσσοδομεύειν. Translatum dicendi genus a cultu arvorum declarant Æschyli de Amphiarao versiculi, nt observat Casaubonus: Βαθεΐαν ἄλοκα τῆς φρενός καρπούμενος, Ἐξ ἦς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα. Habens profundum sulcum mentis, ex quo præclara consilia florent.

Consiliis pater, imperiique haud flectere molem Inscius: Ista quidem Superis curæque medenda Linquite quæso meæ: nec te germanus inulto Sceptra geret: neque vos avidi promittere bellum. 390 At nunc egregium tantoque in sanguine ovantem Excipite Eniden, animosque et pectora laxet Sera quies: nobis dolor haud rationis egebit. Turbati extemplo comites, et pallida conjux, Tydea circum omnes fessum bellique viæque 395Stipantur. Lætus mediis in sedibus aulæ Constitit, ingentique exceptus terga columna,

dentissimus, et non ignarus regendi regni, inquit: Hac quidem, precor, Diis et meæ curæ reparanda committite (nec frater geret sceptrum, te non vindicato:) neque vos tam promti sitis ad spondendum bellum. At nunc excipite insignem Ty-deum, ac triumphantem in tanto cruore, et tarda quies sedet animum ejus et cor. Dolor a nobis nihil nisi rationi consentaneum exiget. Confestim socii attoniti ac pallida uxor circumsistant Tydeum pugna et itinere futigatum. Ille exultans constitit in mediis aulæ sedibus, applicito dorso ad ultam columnam, dum Idmon Epi-

,,,,,,,,,,,

bat valuit. Lactantius et edd. antiq. ultra .- 387 Consilii pater unus Behot. Optimæ Barthii membranæ: imperii deflectere molem Conscius.—389 Dan. Put. Petav. inulta; quod receperunt Lindenbrog. et Cruc. sed Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Petrens. Exc. Cantab. Taurin. omnes Barthiani, Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. et recenti. inulto.—390 Unus Behot. committere bellum; in ceteris aliis: promittere bellum: alterum tamen non damnat Barthius. promittite bellum conj. Bernartius.-392 Petrens. Exc. Cautab. uterque Behot. Burm. Taurin. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. animosaque pectora laxet; Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. animosque et pectora, unde nescio.-397 'Totum hunc versum non agnoscunt vetustissimæ mem-

NOTE

387 Imperiique aut flectere molem Inscius] Traductum ab arte seu equestri, seu nautica.

388 Superis, curaque medenda Linquite quæso meæ] In omnibus rebus primo recurrendum ad Deum : deinde tentandæ vires nostræ.

390 Neque vos avidi promittere bellum] Bernartius legit, promittite.

Avidi promittere] Id est, tam promti ad promittendum vel decernendum bellum.

391 Tantoque in sanguine] In san-

guine tot hominum.

392 (Eniden) Tydeum.

393 Sera] Id est, quæ tarde venit. Nobis dolor hand rationis cgebit Id est, dolor, quem ex injuria facta Tydeo et injustitia Polynici recipimus, nihil extorquebit a nobis, quod non sit consentaneum rationi.

391 Conjux Deipyle.

395 Fessum bellique riaque] Pro, bello, viaque. Modus loquendi familiaris Nostro.

397 Exceptus terga] Hellenismus.

Vulnera dum lymphis Epidaurius eluit Idmon, Nunc velox ferro, nunc ille potentibus herbis Mitior; ipse alta seductus mente renarrat Principia irarum, quæque orsus uterque vicissim, Quis locus insidiis, tacito quæ tempora bello, Qui contra, quantique duces, ubi maximus illi Sudor, et indicio servatum Mæona tristi,

400

daurius aquis abluit plogas ejus; nunc ille utitur celeri novacula; nunc herbis efficacibus carum dolorem mitigat. Ipse Tydeus sevocatus in magno animo, exponit initia irarum, et quæ sibi invicem tocuti fuerint, quæ sedes insidiarum, quod tempus noctis sumtum ad mutum bellum: refert qui contra, et quanti duces, ubi sibi plus laboris fuit, et Mæonem reservatum lugubri nuntio. Quo narrante, amici et opti-

branæ nostræ. Et abesse potest, et conservari; hoc mihi magis placet.' Barth.—399 Behot. 1. et Put. tepentibus herbis; scd Behot. pro v. l. habet potentibus; sic quoque alii codd. cum edd. omnibus.—402 Codd. Barthiani:

NOTÆ

398 Epidaurius Idmon] Commendat artem Idmonis a patria: in Epidauro enim Æsculapius Deus medicinæ religiose colebatur. Ceterum tres sunt in Europa urbes hujusce nominis, quarum una in Dalmatia, quæ Europæis Ragusi appellatur, alteræ duæ in Peloponneso sitæ sunt; una in Argolide ad sinum Saronicum delubro Æsculapii nobilis : extra urbem tamen fuisse hoc delubrum tradit Pansanias Corinthiacis. Et oriundus ex illa Idmon noster; illa hodie Sophiano vocatur Cherronisi, Nigro Pighiada: altera est in eadem Peloponneso ad sinum Argolicum in Laconia, 'Epidanria' Straboni, qui candem prins Limeram cognominatam dicit ob portus commoditatem: posterioribus Græcis, ut Plethori, Gregoræ, et Cedreno, 'Monobasia,' vel 'Monembasia' appellatur: hodic autem vocatur Maluasia.

399 Velox ferro] Horatius II. Sat. 3. 'Hunc medicus multum celer.' Nunc ille potentibus herbis] Tunc temporis sola medicina consistebat in curatione vnlnerum, ut testatur Cornelius Celsus lib. 1. loquens de Podalirio et Machaone, qui secuti fuerant bello Trojano ducem Agamemnonem: 'Quos tamen Homerus,' ait, 'non in pestilentia, neque in variis generibus morborum aliquid attulisse auxilii, sed vulneribus tantummodo ferro et medicamentis mederi solitos esse, proposuit.' Medicamenta autem erant succi herbarum, quæ vulneribus inspergebantur. Vide Soteriis Gallici vs. 100.

400 Alta seductus mente] Hie commendat Poëta fortitudinem et constantiam animi Tydei, qui licet secaretur ab Idmone, succique herbarum suis vulneribus inspergerentur, quod fieri non poterat sine gravissimo dolore, tamen quasi in magno animo seductus a seusu doloris fuisset, narrabat quieto animo quicquid a se gestum fuerat.

401 Uterque] Tydens ipse et Eteocles.

404 Indicio servatum Maona] Vide vs. 690. et seq. libri præcedentis.

405 Exponit: cui fida manus, proceresque, socerque Astupet oranti, Tyriusque incenditur exul. Solverat Hesperii devexo margine ponti Flagrantes Sol pronus equos, rutilamque lavabat Oceani sub fonte comam: cui turba profundi Nereos, et rapidis accurrent passibus Horæ; Frænaque, et auratæ textum sublime coronæ Deripiunt: laxant roseis humentia loris Pectora: pars meritos vertunt ad molle jugales

410

mutes, ac socer mirantur, et Tyrius profugus inflammatur. Sot occidens disjunxerat ardentes equos in declivi ora maris Hesperii, et flavos crines abluebat in aquis Occani; ad quem caterva profundi Nereas, et Horæ advolunt præcipiti gradu, et detrahunt habenas, et auratæ coronæ excelsum textile: eximunt purpurea lora ab humidis pectoribus: pars ducit emeritos equos ad tenerum fænum, et sublato temone cur-

.....

et quæ et tempora.—405 Aldd, Colin. Gryph. et Basil. cui fida mann; Lang. Laur, Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. ceteri, cum edd. Venett. Rom. Plant. Lindenbrog. Grasser. Gevart. et recentt. cui fida manus.—406 Tyriusque accenditur unus Behot.—407 Codex nnus Barthii: dercro in margine.—409 Octani de fonte unus Behot.—410 Iu codem codice: accurrunt passibus.—412 Optimæ Barthii membranæ, Put. Petav. Land. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart, et Grasser, laxant calidis; quod probat Barthius; Lang, Laur, Dan, Petrens. Taurin. Exc. Cantab. alii Barthiani, Venett. Rom. Amstel. Gronov. Barth. Veen, et Delph. laxant roscis; sic quoque ex codd. suis manuscriptis

NOTÆ

406 Tyrius exul] Polynices. cenditur] Ardore vindictæ et ultionis.

407 Solverat, &c.] Currum quatuor equis junetum tribuunt Soli Poëtæ, finguntque solem mergere se in Oceanum, et equos e curru solvere, ut requiescant.

409 Occani sub fonte comain] Ut detergeret sudorem. Sic Achilleid. 1. de Achille et Castore : 'Fumantesque genas crinemque novatur Fontibus; Eurotæ qualis vada Castor auhelo Intrat equo, fessumque sui jubar excitat astri.' Turba profundi Nereos | Nereus Dens maris, Oceani et Tethyos filins, Nercidam pater ex Doride. Sumitur et pro mari. Turba Nereus | Nereides.

Met. 11. 'Jungere equos Titan velocibus imperat Horis.' Et bene horas dat Soli comites, cum Sol moto suo tempus constituat, cujus partes breviores sunt hora. Nam tempus dividitur in sacula, annos, menses, dies, horas. Rapidis passibns] Quia nibil citins fluit horis. 411 Textum sublime corona | Coro-

410 Et rapidis accurrunt passibus

Horæ Horæ ministræ Solis, janitrices cieli. Rapidis passibus] Ovidius

nam radiatam dant Soli Poëta.

412 Luxunt roseis humentia loris Pectoral Silins lib. 1. de Antora : 'Roseasque movebat habenas.'

413 Jugales | Equi solis, quornin nomina Pyroeis, Eons, Æthon, et Phlegon.

Gramen, et erecto currum temone supinant.

Nox subiit, curasque hominum, motusque ferarum
Composuit, nigroque polos involvit amictu.

Illa quidem cunctis, sed non tibi mitis, Adraste,
Labdacioque duci: nam Tydea largus habebat
Perfusum magna virtutis imagine somnus.

Et jam noctivagas inter Deus armiger umbras
Desuper Arcadiæ fines, Nemeæaque rura,
Tænariumque cacumen, Apollineasque Therapnas
Armorum tonitru ferit, et trepidantia corda

rum invertunt. Nox venit, et pacavit solicitudines hominum, et motus animalium, et atro velo amplexa est cœlum. Illa quidem placida omnibus, sed non tibi, Adraste, ac principi Thebano. Nam profundus sopor occupabat Tydeum plenum ingenti specie suæ fortitudinis. Et jam Deus belli inter noctis tenebras percutit crepitu armorum limites Arcadiæ, et agros Nemeæos, ac verticem Tænari, et Therapnas Apol-

legit Dan. Heinsins ad Claudian. p. 3.—415 Nox subiit, curasque hominum Put. Petrens. Taurin. Exc. Cantab. Burm. et uterque Behot. probante Lindenbrogio; hoc receperunt Dan. Heinsins in Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Nox subit, et curas hominum Lang. Laur. Lipsian. Dan. Petav. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. et Croc. 'In libris optimo aliisque alia vox est, ut censeas ex magis peregrina fuisse deturpatum: soltusque ferarum: nihil mutandum.' Barth. Unus Behot. curasque ferarum.—419 Lipsian. et Venett. magnæ virtutis.—420 'Rectius scripti armifer; nam illud satellitibus vocabulum attributum. Lib. Iv. 'armiferi Getæ.' Gronov.—421 'In tertia voce dicas portentum aliquod delitescere. Scriptum enim in libro eximio est: Desuper Arcadie Sine.' Barth.—423 Armorum tonitru fremit in optimis Barthii membranis, cum nota, alios legere

NOTÆ

415 Motusque ferarum] Scite: quod enim in homine curæ, motus sunt in brutis. Barthius.

416 Nigro amictu] Ob tenebras.

418 Labdacioque duci] Polynici a Labdaco proavo. Largus habebat somnus] Virgilius: 'Animalia somnus habebat.' Ovidius Met. VIII. 'Prima quies aderat, qua curis fessa diurnis Pectora somnus habet.'

419 Perfusum magna virtutis imagine] Occupatam enim habebat mentem imagine magnarum rerum, quas fecerat: unde gratissimus somnus post victoriam.

420 Deus armiger] Mars. Scripti,

armifer. Rectius. Nam armiger vocabulum Satellitibus attributum. Theb. 1v. 'Armiferi Getæ.'

421 Arcadia Arcadia pars Peloponnesi mediterranea. Nemecaque rura Nemeca regio sylvaque in Arcadia.

422 Tanariumque cacumen] Promontorium Laconiæ, cujus descriptio habetur initio libri secundi Theb. Apollineasque Therapnas] Urbs Laconiæ Therapnæ, Apollini sacra.

423 Armorum tonitru ferit] Silius lib. XIII. 'Armorum tonitru concussa est Daunia tellus.' Ceterum in optimo codice legitur: Armorum

Implet amore sui. Comunt Furor Iraque cristas,
Fræna ministrat equis Pavor armiger: at vigil omni 425
Fama sono varios rerum succincta tumultus
Ante volat currum, flatuque impulsa gementum
Alipedum, trepidas denso cum murmure plumas
Excutit: urget enim stimulis auriga cruentis
Facta, infecta loqui, curruque infestus ab alto 430
Terga comasque Deæ Scythica pater increpat hasta.
Qualis ubi Æolio dimissos carcere ventos

lini sacras, et timidiores animos implet sui cupidine. Furor ct Ira adornant cristas ejus: Pavor armiger frænat equos. At fama experrecta ad omnem sonum, et circumdata diverso rerum strepitu, volat ante ejus currum, et acta flatu anhelantium equorum movet multo cum clangore festinas alas: auriga enim sanguineis aculeis cogit dicere facta, et infecta, et molestus pater ab excelso curru ferit hasta Scythica tergum, et crines Deæ. Ut cum rex Neptunus pellit ante se ventos laxatos e claus-

.....

furit. Put. habet etiam fremit.—426 Idem codex: vanos rerum. Vide Cerd. ad Virg. En. 1v. 174. p. 404.—429 Excitat, urget nam stimulis mus Behot. Excitat, urget enim optimæ Barthii membranæ, quod ille probat.—431 Unus Behot. comamque Deæ.—432 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. uterque Behot. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser. demissos; Petrens. Exc. Cantab. Taurin. alii, cum edd.

NOT/E

tonitru fremit, cum nota alios legere, furit.

424 Furor Iraque] Fingit ministros Martis, Furorem et Iram.

425 Pavor armiger] Theb. vit. 'Inde unum dira comitum de plebe Pavorem.' Ut quicquid sonuisset populis esset horrendum. Omnes terrores circa currum Martis fuisse Poëta scribit, imitatus Virgilium: 'Iræque, Insidiæque, Dei comitatus, aguntur.'

426 Fama] Hnjus descriptionem vide apud Virgilium Æn. 1v. Varios rerum succincta] Succincta, ut expeditior esset ad volandum. Tumultus] Tumultus dat pro veste famæ. Varios] Quia famæ incertus auctor, et quia res non codem modo referuntur, sed pluribus et diversis.

428 Plumus] Fama enim habet a-

las.

429 Stimulis auriga cruentis] Bellona. Nam lib. vii. 'Regit atra jugales Sanguinea Bellona manu, Iongaque fatigat Cuspide.'

430 Facta, infecta loqui] Virgilius de cadem Æneid. 1v. 'Et pariter facta

atque infecta canebat.'

431 Dea Fame, Scythica hasta Quia Scythic bellicosi populi. Pater Mars.

432 Æolio carcere] Æolius carcer antrum apud insulas Æolias, in quo fingunt Poëtæ ventos includi ac coërceri, nec eo exire, nisi imperio Æoli, quem Jupiter his regendis imposuit : hinc Æolius carcer. De Æoliis insulis vide Theb. 1. 218. Vide et Virgilium Æneid. 1. in quo describit sedem ventorum.

Dux præ se Neptunus agit, magnoque volantes

Injicit Ægæo: tristis comitatus cunti

Circum lora fremunt, nimbique hyemesque profundæ, 435

Nubilaque et vulso terrarum sordida fundo Tempestas: dubiæ motis radicibus obstant

Cyclades: ipsa tua Mycono, Gyaroque revelli, Dele, times, magnique fidem testaris alumni.

tro Æoli, et eos præcipites immittit in ingens mare Ægæum: nubes, et profundæ tempestates, et nubilu, ac procetta squalida excusso terrarum fundo, quæ mæste stipant cuntem, strepunt circa ejus currum. Incertæ Cyclades resistunt concussis fundamentis. Ipsa, Dele, metuis ne abscindaris a tua Mycono, et Gyaro, et exigis

......

Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. dimissos.—433 Trux pre se Neptunus agit correxit Nic. Heinsius, et pro volantes ex optimis codd. legit volentes; quem vide ad Ovid. Met. 11. 128. volentes habent quoque Petrens. Exc. Cantab. et Put.—434 'Distinctio læsa in omnibus quæ apud nos sunt, et magnidicos etiam correctores habuerunt, editionibus. Scribe: Injicit Egæo. Tristis comitatus eunti; Circum lora fremunt, &c.' Barth.—436 'Placet hæc lectio, (et vulso,) neque admittimus corrigentes libros evulso; licet sic ante aliquot jam sæcula citaverit etiam Joannes Boccatius de Genial. Deor. lib. x. cap. 1.' Barth.—438 Mycone Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. omnes Barthiani, Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grassev. Mycono uterque Behot. codd. manuscripti Gronov. Petreus. Tauriu. Exc. Cantab. et veterrima Heiusii exemplaria;

NOTE

433 Neptunns] Saturni filius, cui in divisione orbis terrarum inter Jovem, Neptunum, et Plutonem, Saturni filios, facta, maris imperium sortito obtigit. Volantes] Alii codices, volentes.

434 Ægæo] Supple, mari. Tristis] Ob naufragia quæ inde sequuntur. Eunti] Neptuno subintellige.

436 Sordida] Ob lutum hinc evulsum.

438 Cyclades] Insulæ maris Ægæi in orbem circa Delum sitæ, unde et nomen acceperunt. Quidam dicunt vocari Cycladas, non quod in orbem sitæ sint, sed quod longo ordine oporteat cas circuire propter pronentoria. Sunt antem numero quinquaginta tres. Castaldo vocantur Isole del Archipelago. Mycono] Myconos una e Cycladibus. Mycono

bene: nam Græcis Μύκονος. Noster Achilleid. t. 'Cyclades hine spretæ, Myconos humilisque Seriphos.' Plinio etiam, Petronio in fragmentis, Stephano, Straboni, ac ceteris Geographis 'Myconos' dicitur. Virgilium tamen Æn. 111. et Ovidio Met. vii. 'Mycone' vocatur, nisi 'Myconos' utrique restituenda. Gyuro] Gyaros etiam una e Cycladibus. Revelli, Dele, times Bene revelli : Apollo enim Delum dicitur alligasse iis insulis, cum prius fluctuaret, et stabilem reddidisse. De Delo vide Theb. 1. 702.

439 Magnique fidem testatis alumni] Qua promiserat Apollo te stabilem et immotam fore, cum prius errares, et fluctuares, ut jam diximus. Alumni] Apollinis, qui in Delo natus et educatus est. Septima jam nitidum terris Aurora Deisque 440 Purpureo vehit ore dicm, Perseius heros Cum primum arcana senior sese extulit aula, Multa super bello generisque tumentibus amens, Incertusque animi, daret armis jura, ferosque Gentibus incuteret stimulos, an fræna teneret Irarum, et motos capulis astringeret enses. Hinc pacis tranquilla movent, atque inde pudori Fœda quies, flectique nova dulcedine pugnæ

445

promissa ingentis alumni. Jam septies Aurora cum rubicundo vultu refert fulgentem diem Superis et terræ, cum primum longævus heros Perseius se proripit e secreto cubiculo, multum se crucians de bello et generorum flagrantibus animis, et animi dubius, an arma approbaret, et admoveret populis feros aculeos, an iras retineret, et capulis alligaret gladios pæne eductos. Hinc pacis dulcedo eum tangit, hinc turpe otium dedecori est, et arduum videtur avertere populos a recenti

.....

quem vide ad Ovid. Heroid. Epist. xx. 81 .- 440 'Valde suspecta mihi hæc scriptio; non quia peccet sententia, sed quia sic insolens loqui Poëtarum natio, reverentior Deorum supernorum plerumque, quam ut ita nude rerum usum communicet cœlo et terræ. Auget suspicionem liber magnorum meritorum, in quo absurde ob sequentia, scriptum tamen ideo diesque videtur, ut indicium sit dubiam et jam tum inquinatam fuisse vocem istam.' Barth.—443 Put. generisque timentibus. 'In optimo codice glossa est: 'amens, cogitans.' Sed cum eas membranas attentius inspicio, video primitus scriptum fuisse arens; quod expositum antiquitus fuit. Sane 7b amens, eraso altero, quod harens fuit, a recentiore manu superinductum est.' Barth. Vide Var. Not.-444 Petrens. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. unus Behot. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser. novosque; alter Behot. optimique codd. Gro-novii, cum edd. recentt. ferosque.-416 Barthii membranæ: motos scapulis .- 447 In codem codice legitur: ast inde pudori .- 448 Put, flectique novæ.

NOTÆ

440 Septima Aurora] Ex quo scilicet Tydens reversus erat.

441 Perseius heros] Adrastus a Perseo, qui Argis imperavit, sie dietus. Observandum est autem Papinium hunc morem habere, ut frequenter denotet easdem personas, nondum cognitis prænominibus, ut nunc Adrastum designat per ' Perseium heгоа.

443 Generis tumentibus] Id est, vehementer iratis. Alter enim, ut Tydeus, flagrabat cupiditate vindicta: Polynices vero ardore recuperandi

imperii. Amens] Liber optimus apud Gronovium: anjens. An fuit angens? et dixit intellecto ro se, cum et 'angor animi' dicamus?

444 Daret armis jura] Solins enim est regis dare jus armis, sen arma approbare, nullusque in ejus regno arma potest capere sine illius permissu, absque perduellione. Ferosquel Meliores habent ferosque, non novosque, ut habent priores editio-

447 Pudori | Post tot receptas ab Eteocle injurias.

Difficiles populi: dubio sententia tandem
Sera placet, vatum mentes, ac provida veri
Sacra movere Deum. Solers tibi cura futuri,
Amphiaraë, datur, juxtaque Amythaone cretus,
Jam senior, sed mente virens Phæboque, Melampus
Associat passus: dubium cui dexter Apollo,
Oraque Cyrrhæa satiarit largius unda.

455
Principio fibris pecudumque in sanguine Divos

pugnandi voluptate. Tandem ei ancipiti ultimum arridet consilium tentandi animos augurum, et consulendi Deos sacris, quæ verum prænuntiant. Ingeniosu cura venturi tibi committitur, Amphiarië, et Melampus Amythaone oriundus, jam ævo grandis, sed animo vegetus, et Phæbo plenus, illum comitatur. Ambiguum est, cui Apollo magis faverit, aut cujus ora abundantius exsaturaverit aqua Cyrrhæa, Initio consulunt numina in extis, et cruore pecudum. Jam tum ovium corda ma-

-452 Unus Behot. justaque Amythaone cretus. 'In manuscripto uno minorum gentium legitur: Aminthore cretus: inepte.' Burth.—454 Optimæ Barthii membranæ: Associat passum. Unus Behot. pronus Apollo.—455 Omniuque cyrrhæa sociaret in altero Behot. porro τὸ que expunctum fuerat.—457

....

NOTÆ

448 Flectique nova dulcedine pugnæ Difficiles populi] Nam supra 'trepidantia corda' impleverat 'amore sui Mars.'

451 Sacra movere Deum] Veteres religiosi nihil, domi seu foris, militia seu pace, suscipiebant, quod esset alicujus momenti, nisi prius Deos consulerent, ant oraculis, auspiciis, ac extis victimarum, ant alio demum modo, quo mentem suam hominibus patefacere credebant. Hine oracula, auspicia, et exta victimarum. Provida reri] Quia his veritatem rerum futurarum detegere veteres putabant. Homerus: 'Αλλά πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα Βοδλας. Scd prius consulamus mentem Deorum.

452 Amphiarae Amphiaraus celeberrimus vates Thebanus, de quo jam sæpius diximus, et dicemus postea.

453 Melampus] Nobilis angur, Amythaonis et Idotheæ filius, clarnit augurio, et arte medica. Ille fuit, qui Præti Argorum regis furentes filias purgavit atque curavit: et in mercedem, tertiam regni Argivi partem
sibi, fratique Bianti alterum tantum
agri ohtinuit. Ipsi templa erecta,
festaque solennia, et sacrificia instituta fuisse refert Pansanias lib. 1.
Herodotus scribit eum intulisse in
Græciam cultum et orgia Liberi Patris. Vide etiam Strabonem lib. 1x.
Hunc subito vatem factum narrat
Apollodorus lib. 1. Bibliothecæ, quem
vide.

455 Cyrrhæa unda] Per Cyrrhæam undam intelligit forsan fontem Castalium, cojus aquæ fatidicæ erant, et vocat Cyrrhæam undam, quia Cyrrha, ubi erat etiam oraculum Apollinis, non procul hoc fonte sita erat.

456 Fibris] Fibræ hic proprie summutur pro extremis jecoris, cordis, et cujusque visceris partibus, quibus inspectis haruspices futura divinabant. Haruspicinam invenisse Delphum scribit Plinius lib. vtt. cap. 56. Hetruscis vero haruspicinæ prin-

Explorant: jam tum pavidis maculosa bidentum Corda negant, diraque nefas minitantia vena. Ire tamen, vacuoque sedet petere omina cœlo. Mons erat audaci seductus in æthera dorso, (Nomine Lernæi memorant Aphesanta coloni,) Gentibus Argolicis olim sacer: inde ferebant Nubila suspenso celerem temerasse volatu Persea, cum raptos pueri perterrita mater Prospexit de rupe gradus, ac pæne secuta est.

460

465

culosa nihil læti promittunt attonitis, et portendunt fibris atrocibus calamitates. Placet tamen pergere, et capere auguriu in libero nëre. Mons erat longe extensus in cœlum superbo cacumine, (cui Lernæ incolænomen dixerunt Aphesanta,) sacer olim populis Argivis: inde prodebant velocem Perseum aërem violasse librato vo-latu, cum attonita parens vidit præcipites filii saltus de scopulo, et pæne eum se-

,,,,,,,,,,,

Behot. 2. animosa; suprascriptum vero, maculosa: optimæ Barthii membranæ: jam cum pavidis maculosa.-458 In eodem codice: Corda nefas, diraque

NOTÆ

cipia Tagetem tradidisse refert Cicero de Divinatione lib. 11. Vide et Protrepticum ad Crispinum Sylv. 11. de Tagete.

457 Maculosa] Si exta maculosa erant, vel pallida, vel tristia, vel non integra, portendebant Deos iratos esse. Si vero læta, vigentia et integra, significabant Deos esse placatos: hocque vocabant veteres καλλιερείν.

459 Omina] Hic abusive pro auguria. Ut Ovidio Amor. 111, Eleg. 12. 'Tristia ... omina ... concinuistis aves.' Vacuo calo] Excelsa enim loca petebant augures, ne quid aspectum prohiberet: unde vacuum calum.

460 Audaci Bene audaci, quod propius cœlo ausus esset insurgere: quo summam hujusce montis altitudinem designat. Virgilius: 'Geminique minantur In cœlum scopuli.'

461 Lernæi] Argivi, a Lerne oppido Argolidis. Aphesanta] Mons ille Apesas, sen Apesantus Plinio, idem est probabiliter, ac ille, quem Pausanias secundo Corinthiacorum collocat supra Nemeum, in quo Perseum primum Jovi Apesantio rem divinam fecisse tradunt: unde infra Noster vocat 'Perscium montem.' quod Lactantius Papinii interpres hune ponit in Cilicia, et ex quo dixit Perscum se librasse, cum Libyam peteret ad extinguendam Gorgonem, ridiculum est : ex hoc loco enim fuisse in Argolide convincimur.

463 Temerasse] Id est, violasse. Quia sibi vindicabat Persens, quod homini natura non concedit, nimirum volare.

461 Pueri] Persei. Nam admodum juvenis erat, cum expeditionem adversus Gorgonas suscepit, Mater] Danaë.

465 Ac pane secuta est | Mire temperavit sensum, et solicitudinem caræ matris expressit.

Huc gemini vates sanctam canentis olivæ
Fronde comam, et niveis ornati tempora vittis
Evadunt pariter: madidos ubi lucidus agros
Ortus et algentes laxavit sole pruinas.
Ac prior Œclides solita prece numen amicat:
Jupiter omnipotens: nam te pernicibus alis
Addere consilium, volucresque implere futuri,

470

cuta est. Ambo augures habentes sacros capillos ornatos ramo glaucæ olivæ, et tempora redimita albis infutis, simul illuc subcunt, ubi fulgidus sol ortu suo resolcit hunidos agros, et gelidas pruinas. Ac Œclei filius prior numen conciliat solitis precibus. Omnipotens Jupiter, scimus equidem te dare mentem præpetibus pennis,

negant minitantia vena.—468 'Sic scribendum (ubi lividus) cum omnibus nostris codicibus: et suadet glossa: 'lividus, nondum flavus, albior adluc luce.' 'Non erat librariorum talia posse affingere auctoribus. Alia 'lux maligna' apud Virgilium, quæ verbo tamen isti Papinianæ nonnihil consentiat.' Bartli.—469 Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. lavavit sole; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Bartliani, Petrens. Taurin. Burm. Exc. Cantab. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. laxavit sole.—470 Æclides solitum prece Put. Æclides solita prece Dan. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog, et Cruc. Æclides Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Vcen. et Delph. 'Αμφιάραος 'Οϊκλέως Apollodor. lib. 111. Vide Hygin.

NOTÆ

466 Gemini rates] Amphiarans et Melampus. Hic notandum altiora loca augures ascendere solitos auguriis captandis. Et Romæ in Capitolio erat auguratorium, de quo Pub. Victor, vel auguraculum Festo. Vide Livium Decadis primi lib. 1. ubi agit de Numa rege creando. tam canentis olivæ Fronde comam et niveis ornati tempora vittis Sic lib. 11. vs. 98. Glaucæque innexus olivæ Vittarum provenithonos.' Et Theb. IV. de eodem Amphiarao in aciem eunti: 'Frondenti crinitur cassis oliva, Albaque puniceas interplicat infula cristas.' Augures enim et vates candidas infulas ramo olivæ innexas gerebant.

468 Madidos ubi lucidus agros Ortus, &c.] Hinc discimus prima luce auguria capi solita. Ut et narrat Valerius Maximus de T. Graccho, qui cum ad res novas pararetur, auspicia prima luce petiit: quæ illi perquam tristia responderunt.

469 Et algentes laxavit sole pruinas] Ovidius: 'Solque pruinosas radiis siccaverat herbas.'

470 (Eclides] Amphiaraus, (Eclei filius.

471 Nam te pernicibus alis, &c.] Eadem pæne similibus verbis exprimit Ammianus Marcellinus lib. xxi. 'Auguria et auspicia non volnerum arbitrio futura nescientium colliguntur, (nec enim hoc insipiens quisquam dicet,) sed volatus avium dirigit Dens, ut rostrum sonans, ant prætervolans pinua turbido meatu, vel leni, futura demonstret. Amat enim benignitas numinis, seu quod merentur homines, seu quod tangitur eorum affectione, his quoque artibus prodere, quæ impendent.'

Ominaque, et causas cœlo deferre latentes Accipimus: non Cyrrha Deum promiserit antro Certius, aut frondes lucis quas fama Molossis Chaonias sonuisse tibi: licet aridus Hammon Invideat, Lyciæque parent contendere sortes, Niliacumque pecus, patrioque æqualis honori

475

et aves erudire venturo, et de cælo ostendere præsagia, ac occultas causas: non verius Cyrrha responsa Dei e specu spoponderit, aut arbores Chaoniæ, quas referunt per te oracula edidisse in sylvis Molossis: quanvis siticulosus Hammon liveat, aut sortes Lyciæ conentur disputare, ac bestia Niliaca, et Branchus æquatus pa-

cap. 70. et 128.—473 'In uno alteroque codice male legitur: casusque latentes.' Barth. Barthius ipse in Notis habet: caveas latentes, unde nescio.—

NOTÆ

474 Non Cyrrha Deum promiserit antro Certius] In Cyrrha enim, ut jam diximus, erat celebre oraculum Apollinis. Certius] Supple, quam auguria.

475 Aut frondes lucis quas fama Molossis, Chaonias sonuisse tibi] Innuit Oraculum Dodonæum Jovis antiquissimum in Epiro, quæ et Molossia et Chaonia vocata fuit. Vide supra. Frondes] Quercus, in quibus columbæ oracula reddebant. Virgilius: 'Atque habitæ Graiis oracula quercus.' Tibi] Quia hoc oraculum Jovis erat.

476 Aridus Hummon] Intelligit oraculum Jovis Hammonis in | Africa. Vide Q. Curtium et Herodotum de hoc oraculo. Dicitur aridus, quia situm erat hoc oraculum in aridis et siticulosis locis.

477 Lyciæque parent contendere sortes] Respicit ad oraculum Apolliuis, quod erat apud Pataram urbem Lyciæ. Sortes] Quia oracula etiam per sortes dabantur. Duo enim erant oraculorum genera, ut ex Ciceronis de Divinatione lib. 11. colligimus; unum, quod a furentibus profundebatur, ut Pythia numine Apolliuis correpta: alterum, quod æquatis et paribus sortibus e sitella vel urna ducebatur.

Habebant enim sortes certis quibusdam senteutiis, obscuris tamen, notatas: quarum quædam felicitatem, quædam calamitatem denuntiabant, aut alia ejusdem generis. Nobiles Prænestinæ sortes, Tiburtinæ, et Antiatinæ, ac Patavinæ. Sortes et captabantur tesseris, talisve jactatis, et ex tesserarum superficie de eventu judicabant. Hinc ad Buram, Achaiæ oppidum, oraculum Herculis fuit, ex talis abacoque constitutum. Talos enim in consultationibus oraculorum adhiberi solitos probat ἀστραγαλομάντεων appellatio. Ceterum ex Servio discimus Apollinem annuatim continuos sex menses apud Lydios, totidemque in Delo percontantibus oracula reddere solitum.

478 Niliacumque pecus] Intelligit bovem Apim Ægyptiis cultum. De ejus oraculo læc Plinius lib. viir. cap. 46. 'Bos in Ægypto etiam numinis vice colitur, Apim vocant: insigne ei in dextro latere candicans macula, cornibus lunæ crescere incipientis: nodus sub lingua, quem cantharum appellant. Non est fas eum certos vitæ excedere annos, mersumque in sacerdotum fonte enecant, quæsituri luctu alium, quem substitu-

Branchus, et undosæ qui rusticus accola Pisæ Pana Lycaonia nocturnum exaudit in umbra.

480

ternæ gloriæ, atque agrestis colonus aquosæ Pisæ, qui noctu audit Pana in sylvis

479 'Nostri codices: undosæ Pisæ; nec audiendi qui malunt umbrosæ, licet et ipsi bona ratione nisi.' Barth. Vide Andreæ Schotti Obss. lib. 11. cap.

NOTÆ

ant: et donec invenerint, mærent, derasis etiam capitibus: nec tamen unquam din quæritur : inventus de. ducitur Memphim a Sacerdotibus. Sunt delubra ei gemina, quæ vocant thalamos, auguria populorum: alterum intrasse lætum est, in altero dira portendit. Responsa privatis dat, e manu consulentium cibum capiendo. Germanici Cæsaris manum aversatus est, hand multo post extincti. Cetero secretus, cum se proripuit in cœtus, incedit summotu lictorum, grexque puerorum comitatur carmen honori ejus canentium: intelligere videtur, et adorari velle. Hi greges repente lymphati futura præcinunt.' Hactenus Plinius. Eadem Ammianus Marcellinus tradit: 'Cumque,' ait, 'initiaute antistitum numero centum, inductus in thalamum esse cœperit sacer, conjecturis apertis signa rerum futurarum dicitur demonstrare: et adeuntes quosdam indiciis averti videtur obliquis, ut offerentem cihum aliquando Germanicum Cæsarem, sieut lectum est, aversatus, portenderat post eventura.' Vide et Diogenem Laërtium in Endoxo, et Pausaniam in Achaicis. Niliacum] Quia in Ægypto, cujus Nilus fluvius est notissimus, Apis colebatur bos. Patrioque aqualis honori Branchus] Scribendum Patrioque æquatus honori Branchus, ex Lact. ad Theb. viii. qui, ubi Poëta, 'Et intonsi cludet penetralia Branchi,' hæc ait: 'Branchus Apollinis est filius, et ipse futurorum peritissimus Deus. Ut ipse alibi:

Patrioque æquatus honori Branchus.' Sic Noster lacrymis Etrusci: 'Celse, natorum æquavit honori.' Intelligit autem oraculum Branchi quod erat apud Posideum oppidum Ioniæ, ' oraculum Branchidarum' appellatum, nunc 'Didymæi Apollinis,' ut ait Plinius lib. v. cap. 29. Lactantius hic scribit Branchum fuisse puerum Thessalum dilectum Apollini, ut Hyacinthum, quem acriter interfectum dolens templo et sepulcro consecravit. Et Strabo lib. xIV. hunc Branchum etiam non fuisse filium, sed amorem Apollinis scribit, posterosque ejus 'Branchidas' vocatos, traditis Xerxi hujus templi thesauris, ipsum, incenso templo ab eodem, redeuntem in Persidem secutos fuisse, ne pænas darent sacrilegii. Milesios vero postca templum omnium maximum construxisse, ornatumque templum donariis antiquarum gentium fuisse. 'Didymæique Apollinis' vocatum, Meminit et Branchi Terentianus de Metris: 'Hymnum Branchiadæ Phœbo cantasse Jovique Pastorem Branchum, cum captus amore pudico Fatidicas sortes docuit depromere Paan.

479 Et undosæ qui rusticus accola Pisæ Pana Lycaoniæ nocturnum exaudit in umbra] Lactantius hic: 'Pan apud Pisas rusticos numine suo replere solet, datque oracula, qui repletur Deo.' Locus hic singularis, quod rustici Arcadiæ repleantur Panis numine, ac futura prædicant. Nam neque Pausanias in Arcadicis,

Ditior ille animi, cui tu, Dictæe, secundas Impuleris manifestus aves: mirum unde, sed olim Hic honor alitibus: superæ seu conditor aulæ Sic dedit, effusum Chaos in nova semina texens; Seu quia mutatæ, nostraque ab origine versis Corporibus subiere Notos: seu purior axis, Amotumque nefas, et rarum insistere terris

485

Lycaoniis. Opulentior mente ille est, ad quem, Dictæe, te patefaciens, miseris faustas volucres. Mirum unde et hæc gloria prædicendi futuri est avibus, sed a multo tempore illis contigit: seu fabricator cælestis regiæ hoc illis concessit, figurans ubique sparsum Chaos in novas res: sive quod mutatis a nostra stirpe corporibus, et in aves conversæ altum petiere: seu serenior plaga, et longe dissitum cri-

9.—482 Unus Behot. sic olim.—483 Codex idem : Sic honor alitibus.—481 Optimæ Barthii membranæ in margine exhibent: 'effossum vel effusum.'—

NOTÆ

nullusque alins scriptor id tradit. Pausanias dicit quidem loco landato, Arcades prædicare montem Mænalium tam proprium esse Panis, ut fistala canentem Deum accolæ affirmare non dubitent. Tradit etiam, Arcades referre priscis temporibus Pana reddere solitum oraculorum responsa, ejusque interpretem Erato Nympham fuisse, quæ nupsit Arcadi filio Calistus. Ceterum hic mentio fit Lycaoniæ, quia olim magna pars Arcadiæ, sen, ut alii volunt, tota Arvocabatur Lycaonia. Quia, ut jam diximus, Diagon fluvius in Alpheum influens contra Erymanthum montem, Pisæum agrum ab Arcadio disterminat. Unde lux huic loco.

481 Ditior ille animi] Id est, ille plenius veritatem discit. Dictae] Jupiter dictus fuit Dictaus, a Diete monte, et antro Cretæ, in quo altus esse dicitur. Virgilius Georg. IV. Dictaeo regem cali pavere sub antro.'

482 Mirum unde] Supple, est, seu contigit.

484 Chaos] Sic antiqui vocabant rudem et inconditam in se rerum omnium confusionem, quam semper fuisse credebant, et undequaque dispersam, Deumque omnia digessisse, ac in ordinem, quem habere debebant, disposuisse, elementa singula suo loco collocasse, ac viribus dotibusque propriis donasse. In nova semina] Id est, in novas formas, seu res.

485 Seu quia mutatæ, nostraque ab origine, &c.] Primam causam honoris, quem habebant aves prædicendi futura, attribuit auctori formæ mundi, qui cum ex Chao omnia digereret, hunc honorem voluit dare avibus. Secundam hic causam hujusce honoris avibus tributi adducit Poëta, nimirum, quod quondam homines fuerint, qui in aves mutati.

486 Seu purior axis Amotumque nefus, rarumque insistere terris] Tertiam demum causam honoris hujus avibus concessi assignat, quod aves vivant in puriori aëre, et raro insistant terris, quæ nefastæ sunt, et sceleribus hominum contaminatæ. Vera docent: tibi summa, sator terræque Deumque,
Scire licet: nos Argolicæ primordia pugnæ,
Venturumque sinas cœlo prænosse laborem.
490
Si datur, et duris sedet hæc sententia Parcis
Solvere Echionias Lernæa cuspide portas,
Signa feras, lævusque tones: tune omnis in astris
Consonet arcana volucris bona murmura lingua.
Si prohibes, hie necte moras: dextrisque profundum
Alitibus prætexe diem. Sic fatus, et alto

men, et raro terris insistere veritatem monstrant. Tibi, pater Deorum et hominum, sublimia cognoscere datum est. Permittas nos e cælo præscire initia et exitum belli Argiri. Si hoc concedatur, et hoc consilium placeat inflexibilibus Parcis, aperire Argivo mucrone portas Thebanas, signa mittas, et ad lævun tones. Tunc cuncta aris mystica lingua concinat in aère faustos garritus. Si vetus, hic nos retine, et immensum aèrem obscura dextris avibus. Sic locutus est, et componit

492 Solvere E. L. c. Thebas in codem codice. 'Ita sane scripsisse Papinium credimus,' Barth.—494 Put. volucrum.—496 'Scribe cum libro principe:

NOTÆ

492 Echionias] Thebanas. Lernau] Argolica.

493 Lævusque tones Id est, ad lævam. Quod prosperum erat signum: Romanis enim fulmina tonitruaque a læva venientia in bonum omen accipiebantur. Sic Virgilius Æneid. 11. loquens de ostento prospero, quod a Jove datum est Anchisi, ait: 'Intonuit lævum.' Cicero etiam de Divinatione lib. 11. citat ad hoc propositum hunc Ennii versum: 'Cum tonuit lævnm bene tempestate serena.' Quod et Plinins confirmat lib. 11. cap. 54. ' Læva prospera existimantur, quoniam læva parte mundi ortus est.' Et hoc, quia augures auguria capientes vultus ad Meridiem convertebant, siegne ad sinistram habebant Orientem. Tunc omnis in astris Consonet arcana volucris bona murmura lingral In capiendis auguriis non solum observabatur avium volatus, sed etiam garritus sen κληδονισμός, et hæ aves quæ ore canentes auguria faciebant, oscines vocabantur auctore Festo.
Augurium enim dictum ab avium
garritu.

495 Dextrisque profundum Alitibus prætexe diem] Videtur hic Papinius innuere velle signa a dextra venientia dira ac infausta esse. Hoc tamen generaliter verum non est, ut patet ex Cicerone de Divinatione lib. 11. ubi clare dicit: 'Cur aliis a dextra, aliis læva datum est avibus, ut ratum auspicium facere possint.' Et lib. 1. 'Cur a dextra corvus, a sinistra cornix ratum faciat.' Quæ ultima Ciceronis verba confirmantar ab hoc loco Plauti Asinaria: ' Picus et cornix est ab læva; corvus; parra a dextra Consuadent.' Et apud Suctonium legimus in Vitellio volatum Aquilæ a dextra fuisse boni ominis: ' Præmisso,' ait, ' agmini lætum evenit auspicium, si quidem a parte dextra repente aquila advolavit.'

496 Et alto Membra locat scopulo] Id est, sedet. Augures enim seden.

Membra locat scopulo: tunc plura ignotaque jungit Numina, et immensi fruitur caligine mundi. Postquam rite diu partiti sidera, cunctas Perlegere animis, oculisque sequacibus auras, Tunc Amythaonius longo post tempore vates, Nonne sub excelso spirantis limite cœli, Amphiaraë, vides, cursus ut nulla screnos Ales agat? liquidoque polum complexa meatu

500

artus in excelso saxo. Tunc invocat multos Deos et ignotos, et penetrarit caliginem immensi mundi. Postquam din calum ex more diviserunt, lustraverunt animo et sequacibus oculis omnes auras. Tunc augur filius Amythaonis, longo post tempore ait: Nonne cernis, Amphiarae, ut sub alto cœli cardine, unde flat ventus, nulla avis capiat faustos cursus, et libero volatu sublime petens suspendatur? aut celeriter

****

sic fatur, et alto.' Barth. Ita quoque ex manuscriptis legit Dan. Heinsius ad Claudian. Rufin. 11. 362.—497 Membra levat unus Behot. ut ex codd. suis legit Dan. Heinsius ad Claudian. l. l. 'In minus integro iibro scribitur: ignotaque fundit, cum glossa, 'recitat.' 'Barth.—499 Unus Behot. cuntits'. alter Behot. cuncta .- 502 Magna sub excelso unus Behot. - 501 In nonnullis

NOTÆ

tes auguria eapiebant. Vide Livium lib, r. in Numa.

497 Tunc plura ignotaque jungit Numina] Achilleid, 1. 'Uhi ignotis horrenda piacula divis, Donaque.' An vero per ignota numina, seu ignotos Deos intelligit Papinius Deos patrios Indigetes? Nam ut veri Dei nomen ineffabile dicitur, et illud proferre grande piaculum semper Judæis habitum, ita et Indigetes Dei apud Gentiles habiti, quorum nomina indigitare non liceret, quasi per αντίφρασιν ita vocati. Festus: 'Indigetes Dii, quorum nomina vulgari non liceret.' Eadem Apollonius Rhodius lib. 1. Indigetes ita sunt, quorum nomina non dicata, et ignota sunt. etiam αγνώστους θεούς dixisse patrios et indigetes videntur Athenicuses, non autem peregrinos et ignotos prorsus, at plerique credunt.

498 Et immensi fruitur caligine mundi] Qnia, quicquid hominibus non patet, solus videbat.

499 Postquam rite din partiti sidera, &c.] Augures solebant dividere sen partiri cœlum in quatuor præcipuas partes, et has designabant lituo (qui erat baculus sinc nodo aduncus), et eis dabant hæc nomina, ut prima pars versus quam conversi erant diceretur antica, posterior postica: item dextra et sinistra, anctore Varrone lib. vt. de Lingua Latina, et Servio ad Eclogam 1x. Virgilii. Vide et Plinium lib. 11. cap. 54.

501 Amythaonius rates] Melampus. 502 Spiruntis limite cali] Id est, limite cœli a quo flat ventus. Plutarchus tamen in Quæstionibus Rom. dicit captatum auguriis tempus quo venti non flarent.

503 Cursus ut nulla serenos Ales agat] Avium, quæ volatu auguria facicbant, aliæ vocabantur ' præpetes,' Homero τανυπτέρυγες, quæ altins volabant; aliae 'inferæ,' quæ humilins.

Pendeat? aut fugiens placabile planxerit omen? 505
Non comes obscurus tripodum, non fulminis ardens
Vector adest, flavæque sonans avis unca Minervæ,

means det motis alis faustum præsagium. Non apparet niger socius tripodum, non aris fervida, quæ portat fulmen, nec strepens unea ales flavæ Minervæ. Nullum

complexa rolatu.—505 Dan. uterque Behot. Petrens. omnes Gronoviani, Taurin. Exc. Cantab. Burm. optimæ Barthii membranæ, Venett. et Rom. Gronov. Barth. Veen. et Delph. planærit omen; Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et Amstel. plauscrit omen. Utrumque bonum putat Marklandus ad Sylv. p. 191.—507 Victor adest Aldd. Colin. Gryph. et Basil. Vector adest omnes codd. cum Venett. Rom. et edd. recentt. Vector ades Plant. Lindenbrog.

NOTÆ

505 Planxerit omen] Priores editiones habent plauserit. Sed Gronovins affirmat omnes codices Mss. habere planxerit, et dicit 'plangere' esse verbum medium, nec semper spretum in lætarum rerum descriptione. Catullus in Argonanticis, ubi Baechi comitatum describit: ' Plangebant alii proceris tympana palmis,' 506 Non comes obscurus tripodum] Corvus sacer Apollini, cujus tripodes sunt. Et lætum auspicium erat, si corvus a parte dextra advolaret, ut discimus supra ex Cicerone et Plauto. Immo si quoquo modo appareret, ut ex Livii lib. x. colligimus: 'Ante consulem hæc dicentem corvus clara voce occinuit.' Obscurus] Quia niger. Non fulminis ardens Vector] Aquila. Noster lib. 1x. ' Utque feri vectorem fulminis albus Cum supra respexit olor.' Quo tempore Jupiter natus est, eodem natam esse Aquilam tradunt fabularum scribtores, et ad id prælium quod contra Gigantes commissum est advolasse. quasi victoriæ Deorum unntium, Igitur in avium divisione inter Deos facta, Jupiter Aquilam sibi attribuit, ac fulmen ferre ei dedit: eaque ministra et nuntia uti solet ad cos, quibus læti aliquid significare, quosque illustres et claros reddere in mente habet. Propterea hæc avis visa semper lætum anspicium ferebat. Unde Priamus Iliad. Q. Jovem orat, ut aquilam mittat, enjus volatu in bonam spem erectus, auspicioque secundo confisus, ad naves Græcorum sese conferat. Sic Tanaquil accepisse id augurium læta dicitur, cum in itinere Romam commigrando cum marito, Aquila suspensis demissa leniter alis pileum mariti abstulerit, moxque capiti apte reposuerit, et sublimis abierit. Unde etiam Romanis inter signa militaria recepta et sacrata. 'Negant,' ait Plinius lib. x. cap. 3. ' unquam solam hanc alitem fulmine fuisse exanimatam: ideo armigeram Jovis consuctudo judicavit.'

507 Flavæque sonans avis unca Minervæ] Noctua Minervæ sacra. Qnia hnjus avis tanquam consultissimæ volatus auspicatus esse dicitur, et boni ominis, atque in signum victoriæ acceptus. Aiunt enim ante pugnam illam Marathoniam visam noctuam, quæ Atheniensinm exercitum pervolitaret. Unca] Ob uncos ungues.

Non venit auguriis melior: quin vultur, et altis Desuper accipitres exultavere rapinis.

est favorabilius augurium quam vulturis, et ubi accipitres lætantur desuper sublimi

Cruc. et Gevart.—503 Dan. Put. Petav. uterque Behot. omnes Barthiani, Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Lindenbrog. et Cruc. melior quam vultur; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Petrens. et edd. recentt. melior; quin vultur. 'Non opus est emendatione viri doctissimi Thomæ Demsteri, legere cupientis: melior; sed vultur. Res enim et sic clara

NOTÆ

508 Non venit auguriis melior: quin [quam] rultur] Male hunc locum intellexit et distinxit Bernartius, cum ponit punctum post 70 melior et legit quin, et dicit esse sensum: Aquila Jovi, Corvus Apollini, et Noctua Minervæ, sacræ aves, secundi augurii indices, nusquam apparent; sed vultures et accipitres passim debacchantur: unde excludit ab avibus boni ominis vultures et accipitres, cum tamen duodecim vulturum auspicio fundata dicitur Roma, ut videmus apud Livium, et Plutarchum in Romulo, qui etiam scribit ex Herodoto Pontico Herculem magni fecisse vulturem, et maxime lætatum, cum sibi in procinctu alicujus expeditionis aliquis appareret. Dicunt etiam Cæsari Octaviano in primo consulatu duodecim vultures sese ostendisse; unde ille spem concepit, se quandoge imperio totius orbis potiturum. Quantum ad accipitres, videntur ctiam fuisse boni ominis, præsertim apud Græcos, de quibus hic agitur, quia erant etiam consecrati Apollini. Quodque confirmatur ex Homero Odyss. O. qui scribit Telemacho in patriam naviganti accipitrem velocem Apollinis nuntium apparnisse, quod augurium accepit Theoelymenus ut lætum, faustumque, nec sine Deo venire dextram affirmavit alitem, omniaque ei prospere eventura vaticinatus est. Quod Homerus sumsit ab Ægyptiis, quibus accipiter, ut Apollini consecratus, cultus est, tradente Æliano Historiæ Animalium lib. x. cap. 14. Apud Romanos vero Accipiter mali ominis habitus est, ut patet ex hoc Ovidii versiculo: 'Odimus accipitrem, quia semper vivit in armis.' Plinius tamen Circon ex accipitrum genere claudum altero pede prosperrimi augurii nuptialibus negotiis et pecuariæ rei esse tradit lib. x. c. 8. etiam Triorchem, cui principatum in auguriis Phæmonoë dedit: 'buteonem' liune appellant Romani; familia etiam ex co cognominata, cum prospero auspicio in ducis navi sedisset. Sed ut verum dicatur, hæc scientia augurum magnis involuta erat difficultatibus, nihilque certi de iis rebus definiri potest, cum variantes scriptorum et Poëtarum auctoritates conciliare pæne impossibile sit. Et hoc præcipne apud Romanos. Græci enim magis seenm invicem conveniunt, affirmantes auguria a parte dextra (quæ ipsis ea est, quæ Ortum spectat, ut et sinistra quæ Occasum) venientia semper læta ac prospera fuisse, e contra a sinistra, dira et infausta. De generibus vero auspiciorum, et quibus ea verbis fierent, consule Brissonium lib. 1. p. 122. et 124.

Monstra volant, diræ strident in nube volucres,
Nocturnæque gemunt striges, et feralia bubo
Damna canens: quæ prima Deum portenta sequemur?
Hisne dari, Thymbræe, polum? simul ora recurvo
Ungue secant rabidæ, planctumque imitantibus alis
Exagitant Zephyros, et plumea pectora cædunt.

515
Ille sub hæc: Equidem varii, pater, omina Phæbi

præda. Volant monstra: horrendæ aves clangunt in aëre, et nocturnæ striges plangunt, et bubo prænuntians funchres clades. Quæ prima numinum stenta observabimus? O Thymbræc, hisne avibus aër conceditur? Furiosæ sibi invicem ora dilaniant uncis unguibus, et motu ularum, quæ planetum æmulantur, ventos molestant, et feriunt sibi plumea pectora. Ille ad hæc: Equidem, pater, mullotics

est. Nostri nihil mutant, neque nos.' Barth.—510 'Optimæ optime membranæ Scholiasticum istum versum explodunt, nec loco dignantur. Quibus merito volentesque assentimur.' Idem. diras strident Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc.—511 'Sunt duo apud nos libri qui voculam et in hoc versu non agnoscunt.' Barth.—512 Dan. et Put. portenta sequamur.—515 Unus Behot. et pectora plumea cædunt.—516 In scripto optimo codice est: Ille

NOTÆ

511 Striges] Strix avis quædam nocturna, et importuna, a stridendo sie dieta. Lucanus lib. vt. 'Quod trepidus bubo, quod strix nocturna querentur.' Tibullus lib. 1. Eleg. 5. Hane volitent animæ circum sua fata querentes Semper et e tectis strix violenta canat.' Plinius lib. 11. cap. 39, quæ sit avium constare non arbitratur: 'Fabulosum,' ait, 'arbitror de strigibus, ubera eas infantium labris immulgere. Esse in maledietis jam antiquis strigem convenit: sed quæ sit avium, constare non arbitror.' Sie et striges Ovidins describit Fast. vr. 'Sunt avidæ volncres, non quæ Phineia mensis Guttura fraudabant, sed genus inde trahunt. Grande caput, stantes oculi, rostra apta rapina, Canities pennis, unguibus hamns inest. Nocte volant, puerosque petunt nutricis egentes, Et vitiant cunis corpora rapta suis. Carpere dicuntur lactentia viscera rostris: Et plenum poto sanguine guttur habent. Est illis strigibus nomen: sed nominis bujus Causa, quod

horrenda stridere nocte solent.' Et ferulia bubo damna canens] Plinius lib. x. cap. 22. 'Bubo,' ait, 'funebris, et maxime abominatus, publicis præcipue auspiciis, deserta incolit: nec tantum desolata, sed etiam dira et inaccessa: noctis monstrum, nec cantu aliquo vocalis, sed gemitu. Itaque in urbibus, aut in luce visus, dirum ostentum est: privatorum domibus insidentem plurimis scio non fuisse feralem. Volat nunquam quo libuit, sed transversus aufertur. Capitolii cellam ipsam intravit Sex. Papellio Istro, L. Pedanio Coss. propter quod urbs nonis Martiis lustrata est eo anno.'

Thymbræe] Nescio cur hic Thymbræisen Apollinis mentionem faciat, cum supra Jovis auguria dixerat. Simul ora recurvo Ungue secant] Hoc facere solent illæ aves, cum famelicæ et impastæ sunt.

515 Zephyros] Zephyri hic pro quibuslibet ventis.

516 Varii] Ob ambiguitatem ora-culorum.

Sæpe tuli; jam tunc prima cum pube virentem Semideos inter pinus me Thessala reges Duceret; hic casus terræque marisque canentem Obstupuere duces; nec me ventura locuto 520Sæpius in dubiis auditus Iasone Mopsus: Sed similes non ante metus, aut astra notavi Prodigiosa magis; quanquam majora parantur. Huc adverte animum: clara regione profundi Ætheros innumeri statuerunt agmina cycni: 525Sive hos Strymonia Boreas ejecit ab Arcto,

cepi auguria ambigui Phæbi, jam tunc temporis, cum navis Thessala me veheret in flore adolescentiæ inter Semideos principes. Ibi me reges mirati sunt, cum dicerem quæ ipsis terra marique erant eventura; nec me futura prænuntiante Mopsus in ancipitibus ab Iasone sæpius creditus est. Verum non vidi antea majorem timendi occasionem, aut infaustiora sidera: quanquam et parantur graviora. Huc mentem appelle. Innumeri olores sua disposuerunt agmina in serena parte immensi cæli, sive Aquilo hos fugavit a Septemtrione Thrucio, seu fertilis benignitas mitis Nili

subit. Librarios fefellisse existimo ultimæ syllabæ proportionem.' Barth.
'Inscite, omina Phæbi. Vera scriptio præstantissimi libri: omina cæli.' Idem .- 518 In quibusdam scriptis: puppis me Thessala. Cf. Achill. 1. 156, et Theb. v. 337,-519 Unus Behot. hi casus.-521 'Scribendum cum illis præclaris membranis, Jasoni.' Barth .- 523 Unus Behot. majora sequantur .- 525 Ætheris codd. et edd. omnes ante Gronovinm; quem vide ad vs. 71. Alter

......

NOTÆ

518 Semideos reges Designat Argonantas, quorum plerique filii Deorum, ceteri vero originem a Diis trahentes. Reges | Non quia omnes regiam dignitatem haberent, sed quia eos regibus ardens æquabat virtus. Pinus Thessala] Navis Argo fabricata in Thessalia, quo vecti Argonanta duce Jasone. Pinus] Quia naves plerumque ex pinu conficiuntur. Etiam 'pinus Thessala' Nostro Achilleid. 1. et Seneca: Medea: 'Bene dissepti fædera mundi Traxit in unum Thessala pinus.'

521 Iasone] Jason Æsonis, regis Thessaliæ, filius, dux Argonautarum. Hune, cum Pelias, qui fratri Æsoni in regnum Thessaliæ successerat, suspectum ob virtutem haberet, laudisque avidum cerneret, ad expeditio-

Delph. et Var. Clas.

nem Colchicam incitavit: quo comperto omnis flos juventutis Græcæ ad Jasonem confluit, operamque ei pollicetur. Fabricata igitur navi, quæ ab architecto Argo vocata est Argo, mari se commiserunt, appulsique Colchos, vellus aureum, quod erat scopus suæ navigationis, retulerunt. Mopsus] Vates celeberrinus. Ampiei et Chloridis filins, unus ex Argonautis. Mopsuestiam et Mopsocrenen urbes in Cilicia fertur condidisse.

523 Quanquem majora parantur 11d est, majora video, quam timemus, Lucanus: 'Sed venient majora me-

526 Strymonia] A Strymone fluvio Thraciæ. Ejecit] Nam Cycni inter aves abcuntes numerantur, nt grues, Stat. 3 G

Seu fœcunda refert placidi elementia Nili.
Fixerunt eursus: hac rere in imagine Thebas.
Nam sese immoti gyro, atque in pace silentes,
Ceu muris valloque, tenent: sed fortior ecce
Adventat per inane cohors: septem ordine fulvo
Armigeros summi Jovis exultante caterva
Intuor: Inachii sunt hi tibi (concipe) reges.

530

hos revocat. Volatum stiterunt. Finge Thebas in hac specie; nam immoti, et taciti, ac quieti se tutantur in orbem, ut intra mania, et vallum. Sed validus agmen accedit per acrem. Aspicio septem ordine exultantes fulvos summi Jovis armigeros. Tibi finge, hi sunt septem duces Argivorum. Adorti sunt turbam

.....

Behot. cum nonnullis Barth. sociarunt agmina.—527 Put. clementia cæli.—530 Joannes Carnotensis, sive Salisburiensis, quem vocant, Nug. Curial. lib. 1. cap. 13. producit: sed fortior esse.—531 'Libri nonnulli (inter quos etiam Behot. 1.) pro septem inferre laborant namque; quod fureillis rejiciendum.' Barth. 'ordine lævo est in duobus libris; quod non admittimus. Non consentit liber princeps.' Idem.—532 Idem Barthius ex eodem optimo codice profert: exultante corona.—533 Inachii sint hi tibi Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lim-

NOTÆ

ciconiæ, hirundines, coturnices. Plinius lib. x. cap. 23. 'Simili,' ait, 'anseres quoque et olores ratione commeant: sed horum volatus cernitur: liburnicarum more rostrato impetu feruntur, facilius ita findentes aëra, quam si recta fronte impellerent: a tergo sensim dilatante se cunco porrigitur agmen, largeque impellenti præbetur auræ: colla imponunt præcedentibus: fessos duces ad terga recipiunt.'

527 Fæcunda clementia] Bene clementia, ob calidam Ægyptii aëris temperiem. Fæcunda] Irrigat enim Nilus, ut omnes sciunt, Ægyptum, fæcundusque innatat terræ, 'adeo efficacibus aquis ad generandum alendumque;' ut ait Mela lih. 1. cap. 9. 'ut, præter id quod scatet piscibus, glebis etiam infundat animas, ex ipsaque humo vitalia effingat. Hoc eo manifestum est, quod ubi sedavit diluvia, ac se sibi reddidit, per lu-

mentes campos quædam nondum perfecta animalia, sed eum primum accipientia spiritum, et ex parte jam formata, ex parte adhuc terrea visuntur.' Refert] In Ægyptum supple, ob elementiam aëris. Placidi Nibi] Nilus celeberrimus ille fluvius Ægypti. Placidi] Quia ubi ruit e Catadupis, tune lenis et confractis aquis, domitaque violentia, aliquid et spatio fessus Ægyptum interfluit, donec septem faucibus in Ægyptium mare se evomat.

528 Fixerunt cursus] Supple Cycni. Hue rere in imagine Thebas] Finge hos Cycnos repræsentare Thebanos. Et causam reddit, cur pro Thebis accipi debeant Cycni, quia ut Thebani muris, sic gyro illi se vallabant.

531 Ordine fulvo] Aquilæ enim fulvæ sunt.

532 Armigeros summi Jovis] Aquilas. Aquilæ enim fulmen Jovis ferre dicuntur. Vide supra vs. 506. Invasere globum nivei gregis, uncaque pandunt
Cædibus ora novis, et strictis unguibus instant.
Cernis inexperto rorantes sanguine ventos,
Et plumis stillare diem? quam sæva repente
Victores agitat leto Jovis ira sinistri!
Hic excelsa petens subita face Solis inarsit,
Summisitque animos: illum vestigia adortum
Majorum volucrum teneræ deponitis alæ.
Hic hosti implicitus pariter ruit, hunc fuga retro
Volvit agens sociæ linquentem fata catervæ.
Hic nimbo glomeratus obit: hic præpete viva

candidi gregis, et aperiunt curva rostra ad novam stragem, et imminent eductis unguibus. Aspicis ventos manantes insolito cruore, et aërem rorantem plumis? Quam subito crudelis ira contrarii Jovis interficit victores. Hic altum subiens combustus est repentino solis igne, et depressit spiritus. Molles pennæ hunc destituitis insistentem vestigiis majorum avium. Hic inimico consertus una cadit. Hic terga vertit, deserens percuntes comites. Hic moritur procella involutus. Hic oc-

denbrog, Cruc, Grasser, et Gevart, sunt hi tibi nterque Behot, omnes Barthiani, Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—536 'Mihi verior obvenit optimi libri lectio, confirmata etiam Behotianorum alicui, inexpleto.' Barth. Hoc pro v. l. in margine exhibet Behot. 1. et probat Gronovius.—538 Jovis ora alter Behot.—539 Hic excelsa potens in eodem codice.—540 Summisitque animas Dan. Pro vestigia Barthius

NOTÆ

533 Inuchii reges] Argivi duces, seu duces Argivi exercitus: erant enim septem.

534 Invasere] Armigeri Jovis scilicet. Nirei gregis] Cycnorum, qui

candidi sunt.

536 Inexperto] Alii 'novo,' alii 'indiscreto,' 'incerto' Codices interversus interpretantur; sed Gronovius accedit nonnullis, qui habent inexpleto, id est, plurimo, abundanti. Ut Theb. vttt. 'Ille ego inexpletis solus qui cædibus hansi Quinquaginta animas.'

537 Et plumis stillare diem] Quia vulsa: in congressu plumæ, mixtæ sanguine ex aëre cadunt.

538 Victores] Aquilas.

539 Hic excelsa petens subita face

solis inursit, Summisitque animos] Hace de Capaneo intelligenda sunt, qui, conscensis muris Thebarum, fulmine percussus periit.

540 Illum vestigia adortum Majorum volucrum teneræ deponitis alæ] Designat Parthenopæum, qui puer ad hanc expeditionem Thebanam profectus est, et primis militiæ rudimentis extinctus.

542 Hic hosti implicitus pariter ruit] Intelligit Polynicem, qui singulari certamine pugnans cum fratre, una periit, et cecidit. Hunc fuga Volcit, &c.] Adrastum innuit, qui solus e ducibus Argivis fuga sibi consuluit.

544 Hic nimbo glomeratus obit] Designat Hippomedontem, qui obrutus Ismeni aquis extinctus est. Hic præ-

Pascitur immorieus: spargit cava nubila sanguis.
Quid furtim lacrymas? illum, venerande Melampu,
Qui cadit, agnosco. Trepidos sic mole futuri,
Cunctaque jam rerum certa sub imagine passos,
Terror habet vates: piget irrupisse volantum
Concilia, et cœlo mentem insertasse vetanti.
Auditique odere Deos: unde iste per orbem
Primus venturi miseris animantibus æger
Crevit amor? Divumne feras hoc munus; an ipsi
Gens avida, et parto non unquam stare quieti?
Eruimus quæ prima dies, ubi terminus ævi,

545

cumbens vira volucri vescitur. Cruor inficit tenues nubes. Quid clam plorus? Melampu rererende, agnosco illum, qui labitur. Sic pavor invadit augures trementes sub pondere venturi, et jam passos omnes eventus in vera specie. Dolent penetrasse in cœtus uvium, et animo cœlestia investigasse, mortalibus prohibita, et exauditi Deos aversantur. Unde hœc anxia cupido futuri cognoscendi per orbem primum invasit miseros homines? Anne hoc donum Divis attribuas. An nos ipsi, gens curiosa, nec his, quæ habemus, ucquiescimus? Elicimus quis sit genitalis dies,

malit fastigia.—545 Pascitur hie moriens unus Behot.—546 Melampe in eodem codice.—547 Dan. et unus Behot. more faturi; Venett. morte futura; alii codd. Barthiani: morte futura; sic quoque Lipsian.—549 'In optimo libro legitur irripaisse, errore puto librarii.' Barth.—550 Lipsian. Lang. Laur. Buslid. et ed. Plant. incertasse, ut voluit Joannes Barclaius; insertasse Dan. Put. Petav. nterque Behot. omnes Barthiani, Taurin. Petreus. Exc. Cantab. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et recentt.—551 Put. unde iste.—554 Lipsian. et porto; unde Bernartius libenter fecerit.

NOTÆ

pete viva Pascitur immoriens] Tydeus moriens maudit caput Menalippi, qui illum letaliter vulueraverat. Hæc omnia sequentibus libris fuse describentur.

546 Quid furtim lacrymas] Amphiaraus furtim lacrymantem Melampum animadvertit: agnoverat enim Melampus casu cycui, portendi etiam exitium Amphiarao, qui unus crate e septem ducibus Argivis. Igitur dicit ei Amphiaraus, se proprium etiam exitium cadente cycno agnovisse: Amphiaraus enim in hoc bello terra dehiscente absorptus fuit.

519 Terror habet vates] Id est, eodem terrore correpti sunt vates, ac sic perpessi fuissent, quæ viderant. Piget, §c.] Id evenit iis, qui summa cupidine cognoscendi res futuras tenentur, quique, ubi sibi infansta portendi atque impendere agnoverint, tune tristitia corripiuntur, snamque curiositatem incusant.

551 Auditique odere Deos] Auguria petierant a Diis, sed quia ex his sibi mala imminere cognoscunt, Deos male aversantur, cum potius deberent seipsos culpare, quod tam curiosi fuissent. Unde iste per orbem, &c.] Invehitur Poëta in has curiosas artes, et cupiditatem cognoscendi res futuras.

555 Eruimus quæ primu dies] Per

Quid bonus ille Deum genitor, quid ferrea Clotho Cogitet: hinc fibræ, et volucrum per nubila sermo Astrorumque vices, numerataque semita Lunæ, Thessalicumque nefas. At non prior aureus ille Sanguis ayum, scopulisque satæ vel robore gentes

560

quis finis vita, quid bonus ille pater Deorum, quid rigida Clotho neverit: hinc proveniunt extorum inspectio, et garritus avium in nubibus, et conversiones siderum, et luna circuitus ascripti numeris, et flagitium Thessalicum. At nec majores nostri, qui aureo saculo vixerunt, aut populi orti ex lapidibus et arboribus, hoc

et porlu.—556 Deum statuat quid nnus Behot. quod e gloss. irrepsisse putat Behottius.—558 Dan. Put. Petav. uterque Behot. Lindenbrog. et Cruc. semina lunæ; Laur. Lang. Lipsian. Buslid. optimæ Barthi membranæ, Petrens. Exc. Cantab. Taurin. alii, cum edd. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Grasser. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—559 Ac non Aldd. Colin. Gryph. et Basil. At non ex suis membranis restituit Bernartius; hoc habent Dan. Put. Petav. uterque Behot. omnes Bar-

NOTÆ

primam diem Lactantius intelligit natalem mundi. Ubi terminus ævi] Et per terminum æri, ejnsdem finem. Ego vero credo per primum diem intelligendum primum diem nostræ vitæ, ex quo totius vitæ nostræ series dependet. Plurimum enim interest sub qua dispositione cœli nascamur: hlnc miserrimam aliis, hinc felicissimam vitam, hinc calamitates, hine honores, moresque cujusque nostrum præsignificari, ut volunt vani astrologi. Et per terminum æri, ejnsdem nostræ vitæ finem. Com enim valde vitam amamus, summo desiderio tenemur cognoscendi, an longa aut brevis sit futura. Nam scire natalem diem mundi, ejusque finem, nihil ad nos, aut parum, attinet.

556 Genitor] Jupiter. Ferrea Clotho] Clotho una ex Parcis. Ferrea] Quia dura et inexorabilis.

557 Hine fibra, δ.c.] Hine, inquit, procedunt disciplina illa vanissima, aruspicina, auguralis scientia, astrologia, et magia, qua singulis et propriis notis designantur. Fibra Aruspicina, ήπατοσκοπία Gracis. Vo-

lucrum per nubila sermo] Auguria designat, quia garritu et volatu avium auguria capicbantur, ut jam diximus.

558 Astrorumque vices, numerataque semita Lunæ] Astrologiam intelligit, cujus est observare motus cœlestes, ac certis numeris alligare, seu astringere cursus astrorum, et planetarum, quo facilius supputentur, ac inveniantur.

559 Thessalicumque nefas] Magiam intelligit infamem. Nam duplex; altera infamis, et quæ non exercetur nisi ope dæmonum; altera, quæ nihil aliud est, quam perfectissima omnimum rerum quæ sunt in natura, virtutumque earum ac facultatum cognitio, cujus ope, applicando activa passivis, mira opera efficientur. Thessalicum] Quia Thessalæ mulicres multum scelestæ illæ magiæ deditæ erant. Sic supra magiam 'gentile nefas Thessaliæ' vocat. Aurcus ille Sanguis avum] Id est, majores, qui sæculo aureo vivebant.

560 Scopulisque satæ vel robore gentes] Veteres credebant, extinctis diMentibus hoc ausæ. Sylvas amor unus, humumque
Edomuisse manu: quid crastina volveret ætas
Scire nefas homini. Nos pravum ac debile vulgus
Scrutati penitus Superos: hinc pallor et iræ,
Hinc scelus, insidiæque, et nulla modestia voti.
Ergo manu vittas, damnataque vertice serta
Deripit, abjectaque inhonorus fronde sacerdos

565

ausi sunt animis agitare. Erat illis cura unica colendi nemora, et terram. Non licebat homini cognoscere, quid esset crus futurum. Nos, perversum ac fuxum vulgus, penitus in Deorum secreta inquirimus. Hinc pallor iraque: hinc flagitia et fraudes, et nullus pudor votorum. Antistes igitur manu avulsit vittas e capite, et invisas coronas, abjectoque ramo indecorus, descendit de monte odioso. Jam

thiani, Taurin. Exc. Cantab. Petrens. Lindenbrog. Cruc. Grasser. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—561 Mentibus his usæ Put. hæc ausæ Venett. Lipsian. Lang. Laur. et Buslid.—563 Dan. et flebile; optimæ Barthii membranæ, et omnes Gronov. ac flebile; unus Behot. et debile.—564 Scrutamur Dan. Petav. Lang. Laur. Buslid. uterque Behot. omnes Barthiani. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Grasser, et Gevart. Scrutati omnes codd. Gronovii, Exc. Cantab. Petrens. et Taurin. cum edd. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Ita quoque ex codd. suis legit Dan. Heinsius ad Claudian. Iv. Cons. Honor. 170. Scrutari in aliis.—567 'Deripit scribendum cum optimo libro; monnitque pridem in Indice Lucretiano Gifanius.' Barth. Ita quoque Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Diripit habent Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. uterque Behot. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Crnc. Grasser, et Gevart. fronte sacerdos Lang. Laur. Buslid. Aldd. Colin. et Gryph. fronde sacerdos Lipsian. Dan. Put. Petav. uterque Behot. ceteri,

NOTÆ

luvio hominibus, reparatum postea humanum genus, lapidibus ac arboribus in homines mutatis. Vide et Theb. 1v. 276. et sequentibus. Virg. 'Gensque virum truncis et duro robore nata.'

562 Quid crastina volveret ætas Scire nefas homini] Horatins 1. Od. 9. 'Quid sit futurum cras, fuge quærere.' Cruceo nefas hic pro 'impossibili,' ut apud Horatium, qui apposite ad mentem Statii canit, 1. Od. 2. 'Tu ne quæsicris (scire nefas) quem mihi quem tibi Finem Dii dederint.' Et lib. 1v. 'Durum, sed levius fit pa-

tientia, Qnicquid corrigere est nefas.' Vellcius lib. 11. de Pompeio: 'Nefas hunc vincere.'

563 Ac debile] Gronovius legit fle-bile.

564 Scrutati] Habent priores editiones scrutamur. Gronovins vero se ubique invenisse ait: flebite vulgus, Scrutati penitus Superos: hinc pullor, &c.] Recenset Poëta mala, quæ ex iis vanis artibus proveniunt.

565 Et nulla modestia voti] Quia semper optamus illicita.

566 Viltas] Vide supra. 567 Sucerdos] Amphiaraus.

Inviso de monte redit. Jam bella tubæque Cominus, absentesque fremunt sub pectore Thebæ. Ille nec aspectum vulgi, nec fida tyranni 570 Colloquia, aut cœtus procerum perferre, sed atra Sede tegi, et Superum clausus negat acta fateri. Te pudor et curæ retinent per rura, Melampu. Bisseno premit ora die, populumque ducesque Extrahit incertis. Et jam suprema Tonantis 575 Jussa fremunt, agrosque viris, annosaque vastant Oppida: bellipotens præ se Deus agmina passim Mille rapit: liquere domos, dilectaque læti Connubia, et primo plorantes limine natos. Tantus in attonitos cecidit Deus: arma paternis 580

prælia ante oculos, jam in auribus buccinæ, et absentes Thebæ tumultuantur in ejus animo. Ille Amphiaraus non potuit sustinere conspectum plebis, nec amicos regis sermones, aut optimatium conventus; sed clausus et tectus in obscura domo, recusat Deorum arcana detegere. Melampu, verecundia et ars medica rure te morantur. Amphiaraus obmutuit per duodecim dies, et populum ac duces suspensos tenct. Et jam summa Jovis mandata tumultuantur, et exhauriunt incolis campos, et antiquas urbes. Deus belli agit passim ante se mille copias. Cum gaudio deserunt ædes et caras uxores, et liberos flentes in primis foribus: tanta vi numen

.....

cum edd. Venett. et recentt.—502 Sedet egræ Dan.—574 Bissenos premit ora dies Petrens. Taurin. Barth. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. uterque Behot. Exc. Cantab. omnes Barthiani, Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basıl. Plant. Lindenbrog. Cruc. Grasser. et Gevart. Lectio nostra debetur, puto, Dan. Heinsio in Amstel. hinc recepta in Gronov. Barth. Veen. et Delph.—575 Gevart. et marg. ed. Barth. sed jam suprema; unde nescio.—577 Oppida sed belli præ se unus Behot. per se optimæ Barthii membranæ.—579 Alter Behot. plorantes in limine.—580 Tantus in attonitis omnes

NOTÆ

568 Inviso] Ut in quo tot mala Argivis ducibus sibique impendere auguriis cognoverat.

569 Absentesque fremunt sub pectore Thebæ] Amphiaraus, ut vates, jam ut præsentia sensit, quæ futura erant; vel, timore obrutus, Thebas jam sibi bellum facere arbitratur.

570 Tyranni] Adrasti. 'Tyrannus' antiquitus in bonam partem sumebatur.

573 Curæ] Ars medica: medicus enim erat etiam Melampus.

577 Bellipotens Dens] Mars, Vide supra.

579 Connubia] Pro conjugibus; sic præsidia, pro militibus præsidiariis, spectacula pro spectatoribus, et similia passim apud auctores.

580 Deus] Mars. Arma paternis Postibus] Veteres enim arma postibus affigebant. Postibus, et fixos Superum ad penetrália currus Vellere amor: tunc fessa putri rubigine tela, Horrentesque situ gladios in sæva recurvant Vulnera, et attrito cogunt juvenescere saxo. Hi teretes galeas, magnorumque ærea suta Thoracum, et tunicas chalybum squalore crepantes Pectoribus tentare, alii Gortynia lentant

585

invasit consternatos. Jurat deripere arma e paternis postibus, et currus fixos ad adyta Deorum. Tanc teta poliunt semesa fada rubigine, et enses squalore hærentes reflectunt in sævas plagas, et faciunt in aciem ardescere attrita cote. Hi explorant leres cassides, et aptant pectoribus ingentes loricas æreis filis textas, et crepantes ferreas tunicas, illuvie corruptas: alii flectunt Cretenses arcus. Jam falces, et

.....

codd. Barthiani; Tantus inuttonitos in uno manuscripto.—582 In optimo Barthii cod. fissa putri, quod ille probat. Wakef. in Sylv. Crit. P. v. p. 162. scribit: 'Olim conjeceram esa; sed male; nec Barthius felicior est.' Ita vero longe autea conjectabat Jortinus in Obss. Misc. Tom. 1.—583 Harentesque Exc. Cantab. et optimi codd. Gronovii; Horrentesque Petrens. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. et edd. omnes. Pro recurvant Jortinus nostras malit, recudunt; Barthius vero ex optimis membranis scribi jubet, repurgant.—584 In iisdem membranis: et a trito.—586 Pro squalore eædem membranæ exhibent, scalore.—587 Aldd. Colin. Gryph. et Basil. aliis Cortynia lentant; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. unus Behot. Put.

NOTE

581 Fixos Superum ad penetralia currus] Currus hostium scilicet, quos in templis Deorum affigere mos crat, ut et arma hostibus crepta suspendebant e tholis.

583 Horrentesque situ] Legit Gronovius Harcntes ex optimis et plurimis Mss. Nec dubitandum, quin verum sit. Intelligit enim, præ rubigine non posse e vaginis educi. Gludios in sæva recurvant Vulnera] 'Scimitarras' vocant hos gladios.

585 Ærea suta Thoracum] Quia æreis filis ferreisque thoraces texebantur. Vide Lipsium in Polybium.

586 Et tunicas chalybum] Chalybs genus ferri durissimi et perfectioris: Gallice acier. Nomen habet a Chalybe fluvio Hispaniæ, cujus temperamento ferrum acrius redditur, ut latet Justinus lib. XLIV. Tradit Plutarchus lib. de Garrulitate, ferrum a

Cantabris terræ infodi, ut fiat chalybs. Verbum hoc chalybs significat metallum, fluvium, et populos. Nam sunt Chalybes Hispaniæ populi, nomen sortiti a fluvio illo, quorum mentionem facit Justinus loco laudato. Sunt et alii populi etiam Chalybes dicti Ponti accolæ juxta Thermodontem, qui primi ferrum e terra eruisse ac elaborasse dicuntur. Valerius Flaccus Argonaut. l. v. 'Pervigil auditur Chalybum labor, arma fatigant Ruricolæ, Gradive, tui, sonat illa creatrix Prima manus belli terras crudelis in omnes. Nam prius ignoti quam dura cubilia ferri Eruerint, ensesque darent, odia ægra sine armis Errabant, iræque inopes, et segnis Erinnys.'

587 Gortynia] Cretensia, a Gortyna urbe Cretæ insulæ, quam præterlabitur amnis Lenæus, in qua fiehant Cornua: jam falces avidis et aratra caminis,
Rastraque, et incurvi sævum rubucre ligones.
Cædere nec validas sanctis e stirpibus hastas,
Nec pudor emerito clypeum vestisse juvenco.
Irrupere Argos, mæstique ad limina regis
Bella animis, bella ore fremunt: it clamor ad auras,
Quantus Tyrrheni gemitus salis, aut ubi tentat
Enceladus mutare latus: procul igneus antris

595

aratra, rostraque, ac adunci ligones crudeliter rubuerunt in ardentibus fornacibus. Nec erubescunt amputare fortes hastas e sacris lucis, et tegere scutum corio emeriti bovis. Accurrerunt Argos, et ad fores tristis regis bellum animis, et voce intonunt. Tantus clamor fertur in aërem, quantus est strepitus maris Tyrrheni, aut cum Enceladus nititur lutus vertere. Flanmeus mons immugit longe in cavernis:

....

Petav. alii, cnm Plant. Lindenbrog. Cruc. Grasser. et Gevart. alii Cortynia lentant; alter Behot. alii Cortynia tentant; Amstel. Gronov. Barth. Vecn. et Delph. alii Gortynia lentant.—588 Spicula pro Cornua in uno Barth.—595 Optimæ Barthii membranæ: versare latus; in nonnullis scriptis Heinsii: motare latus; omnes vero Behot. et Bernartii, Dan. Put. Petav. Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. Venett. 3. 4. Rom. Aldd. Coliu. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Vecn. et Delph. mutare latus. 'Sane' mutare latus' bene dicitur; et docuit satis illud Heins. cum aliis. Ad Callim. Hymn. in Del. 143. frustra provocant; nam els ἐτέρην Βριαρῆσο ἐπωμίδα κυνμένοιο potest esse et motat (movet se) et

NOTÆ

optimi arcus. Quin et Cretenses sagittandi peritissimi.

bagittanut perittssimi.

589 Rubucre] Ferrum enim ardens rubescit.

590 Sucris e stirpibus] Id est, e sacris lucis. Luci autem erant sylvæ consecratæ Diis, aut heroibus. Hos ferro violare nefas crat: quemadmodum et cetera loca omnia Diis sacra, substructionibus, aut alio usu profano pollucre, grande piaculum erat.

591 Nec pudor emerito clypeum vestisse juvenco] Rationem affert Plinius lib. viii. cap. 45. 'Socium,' ait, 'enim laboris agrique culturæ habemus loc animal, tantæ apud priores curæ, ut sit inter exempla dammatus a populo Romano, die dicta, qui concubino procaci rure omasum edisse se negante, occiderat bovem, actusque in exilium, tanquam colono suo interemto.' Vel ut quos occidere non liceret, nisi ad placandos Deos. Hinc 'victimæ opimæ,' ait idem ibidem, et 'lautissima Deorum placatio.'

592 Regis] Adrasti.

594 Tyrrheni salis] Intelligit mare Tuscum, et Inferum, ad discrimen Superi, seu Adriatici. Tyrrheni Quia Tyrrheni, qui et Tusci, hanc Italiæ oram olim insederunt, camque Tyrrheniam, seu Tusciam de suo nomine nuncupaverunt. Salis] Mare 'sal' dicitur, quia salsum est, et ex ejns aqua sal elicitur.

595 Enceladus mutare latus] Enceladus gigas ferocissimus a Jove fulmine percussus, cui Siciliam insulam, montemque Ætnam impositum fabulantur Poëtæ, et tune hane insulam concuti, cum latus mutare vult. Virg.

Mons tonat: exundant apices, fluctusque Pelorus Contrahit, et sperat tellus abrupta reverti.

erumpunt ignes et Pelorus coarctat undas, et Sicilia sperat rursus jungi Italia,

mutat. Sed motat pro movet agnoscit codicum pars, etiam apud Pierium, et defendit Servius, eum viris doctis; videantur Cerda, et ante eum Guellius; possitque id tanquam exquisitius præferri, nisi perpetua et temeraria harum vocum in libris occurreret permutatio. Apud Statium 111. Theb. 595. nulla varietas occurrit, nisi quod unus versure legit.' Ita scribit Heynius ad Virg.

NOTÆ

Æn. 711. ' Fama est Enceladi semustum fulmine corpus Urgeri mole hac; ingentemque insuper Ætnam Impositam ruptis flammarum expirare caminis; Et fessum quoties mutat latus, intremere omnem Mnrmure Trinacriam, et cœlum subtexere fumo.' Igneus antris Mons tonat] Mons ignens, Ætna. Tonat] Ob internos fremitus et strepitus ingentes exaudiuntur, antequam mous ernetet, et emittat flammas et ignes. Solinus cap. 5. 'In Ætnæ vertice hiatus duo sunt, crateres nominati, per quos eructatus erumpit vapor, præmisso prius fremitu, qui per æstuantes cavernarum latebras longo mugitu intra terræ viscera din volvitur, nec ante flammarum globos attollit, quam interni strepitus antecedant. Mirum hoc est, nec illud minus, quod in illa ferventis pervicacia naturæ mixtas ignibus nives præfert, et licet vastis exudet incendiis, apicis canitic perpetua brumalem detinet faciem. Itaque in utroque violentia, nec calor frigore minuitur, nec frigus calore dissolvitur.' Et Virgilius Æn. 111. 'Horrificis juxta tonat Ætna rninis : Interdumque atram prorumpit ad athera nubem, Turbine fumantem picco, et candente favilla: Attollitque globos flammarum, et sidera lambit : Interdum scopulos, avulsaque viscera montis Erigit eructans, liquefactaque saxa sub auras Com gemitu glomerat, fun-

doque exæstuat imo.' Ad quem locum Servius: 'Sunt terræ,' ait, ' desudantes sulfur, ut pæne totus tractus Campaniæ, ubi est Vesuvius et Gaurus montes: quod indicat odor aquarum calentium. Item novimus ex aquæ motu creari ventum. se etiam concavas terras constat: et ab ea parte, qua Eurus vel Africus flant, habere speluncas et plenas sulfuris, et usque ad mare deductas. Hæ speluncæ, recipientes in se fluctus, ventum creant : qui agitatus ignem gignit ex sulfure.' Elegantissimam antem habes hujus montis descriptionem apud Petrum Bembum. Vide et Justinum initio lib. 1v. Cluverii Siciliam lib. 1. cap. 8. Plinium lib. 111. cap. 12.

596 Pelorus] Promontorium Siciliæ ad Septemtrionem spectans, et ab Italia mille quingentis passibns distans. Et Sicilia Græcis ideo Trinacria dicitur, quod tria promontoria, quæ Græci ἄκρα vocant, in mare videtur extendere, Pachynum quod in Peloponnesum vertit, Lilybæum, quod Africam spectat, Pelorus, quod in Tyrrhenum mare protenditur.

597 Contrahit] Ob motum scilicct et agitationem insulæ. Tellus abrupta] Sicilia, quam Italiæ quondam adhæsisse persuasum habebant veteres, ab eaque velut a corpore, majore impetu Superi maris, quod tota undarum mole illuc fertur, fuisse divulsam, atque abruptam. Siciliam cti-

Atque hic ingenti Capaneus Mavortis amore Excitus, et longam pridem indignantia pacem Corda tumens (huic ampla quidem de sanguine prisco 600 Nobilitas: sed enim ipse manu prægressus avorum Facta, diu tuto Superum contemtor, et æqui

a qua abscissa fuerat. Atque hic Capaneus flagrans immani belli cupidine, et inflatus corde dudum aversante longum otium (huic sune erant splendidi natales do genere antiquo, sed ipse quoque factis superaverat gesla majorum, impune diu Deo-

En. 111. 581.—601 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. nterque Behot. Dan. Put. Petav. Venett. 3. 4. Rom. Aldd. Coliu. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. Vecn. et Delph. progressus. 'Ita habent optimæ etiam membranæ; cum glossa insuper: 'progressus] Antecedens.' Insolentior et rarior est usus verbi. Nec tamen loco isto movendus, cum exempla non desint prorsus. Claudian. 1. Eutrop. 419. 'Militia Eunuchi nunquam progressa cubile.' Sic enim constanter ibi optimi codd. nec mutandum quicquam.' Barth. Dan. Heinsius vero ex codd. Medic. Vat. et Palat. locum Claudiani legit ita: 'nunquam transgressa cubile.' Petrens. Taurin. et Burm. cum edd. Gevart. et Barth. prægressu; sic quoque conjectabat Bernartius, et in Erratis correxit Gronovius.—602 Facta diu nmus Behot.

NOTÆ

am a continenti fuisse direptam testatur Virgilius his versibus Æn. 111. ' Hæe loca vi quondam, et vasta convulsa ruina, Tantum ævi longinqua valet mutare vetustas! Dissiluisse ferunt, cum protinus utraque tellus Una foret; veuit medio vi pontus, et undis Hesperium Siculo latus abscidit, arvaque et urbes Littore diductas angusto interluit æstu.' Eadem scribunt inter Poëtas Silius Italicus lib. xIV. Ovidius Met. xv. Valerius Flacens Argon, 1. Claudianus de Raptu Proserpinæ lib. 1. inter Scriptores Pomponius Mela lib. u. cap. 27. Plinius lib. 11. cap. 8. Solinus cap. 8. Eustathius ad Dionysium, Strabo lib. 11. Diodorus Siculus lib. IV. et novissime in sua Siciliæ descriptione Fazellus. Verum tradit Diodorus Hesiodum Poëtam contrarinm statuisse, et Cluverius loco citato hoc nullo modo verisimile esse allirmat, cum tot per orbem terra-

rum magnæ juxta atque parvæ conspiciantur Peninsulæ, quarum Isthmi, licet sint angustissimi, tamen neque allatrantis utrimque maris, neque terræ aliquo motu, neque diluvii aquis unquam in insulam converti potuerunt.

598 Capaneus] Unus e ducibus Argivis.

600 Huic ampla quidem de sanguine prisco Nobilitas] Capaneus enim originem trahebat a regibus Argivis, et Sthenelus ejus filius Argorum regnum teunit.

602 Diu tuto Superum contemtor]
Nam 'ansis,' ut habet Noster lib. v.
'Sera quidem manet ira tamen.' Et
alibi: 'Movet et cœlestia quondam
Corda dolor, lentoque irrepunt agmine pænæ.' Et etiam ibidem:
'Nec ratis illa solo, sed Divum sera
per æquor Justitia, et pænæ scelerum adventare videntur.'

Impatiens, largusque anime, modo suaserit ira),
Unus ut e sylvis Pholoës habitator opacæ,
Inter et Ætuæos æquus consurgere fratres,
Ante fores, ubi turba ducum, vulgique frementis,
Amphiaraë, tuas, Quæ tanta ignavia, clamat,
Inachidæ? vosque o socio de sanguine Achivi
Unius (heu pudeat) plebeia ad limina civis,
Tot ferro accinctæ gentes, animisque paratæ,
Pendemus? non si ipse cavo sub vertice Cyrrhæ,
Quisquis is est timidis, famæque ita visus, Apollo
Mugiat, insano penitus seclusus in antro,

rum spretor, et intolerans æqui, et vitæ prodigus si ira impulerit,) poterat censeri unus ex incolis nemorum obscuræ Pholoës, et æquari fratribus Ætnæis. Vociferatur ante portam tuam, Amphiaraë, ubi agmen erat optimatium, et tumultuantis plebis: Quæ tanta animi abjectio, Inachidæ? Vosque, Achivi, quibus nobiscum idem genus, hæremus ad plebeium ostium unius eivis, tot populi (heu pudeat) ferro armati, et animis parati? Licet ipse Apollo (quoquomodo eum meticulosi considerent, et fama jactet) fremeret sub cavo Cyrrhæ cacumine, penitus seclusus in

Divum contemtor alter Behot.—605 'Melior ordo in lectione libri optimi: Equus et Etnæos inter consurgere fratres.' Barth.—606 Behot. 1. vulgique trementis.—608 In eodem codice: vos o socii.—609 Phæbeia ad limina optimæ Barthii nembranæ, Dan. Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Grasser. et Gevart. plebeia ad limina nnus codex Barthii, Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Petrens. Taurin. Burm. uterque Behot. Venett. Rom. Annstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—612 In optimis Barthii membranis: famæque ita divus Apollo; quod ille probat.—613 'In

NOTÆ

603 Largusque animæ si suaserit ira] Ira enim fortibus est quasi stimulus additus ingenitæ fortitudini, quo promtius ruunt in pericula. Peripatetici iracundiam cotem fortitudinis esse dicebant. Quam sententiam refellit Cicero Tusc. Quæst. lib. 1v.

604 Unus ut e sylvis Pholoës habitator opacæ Inter et Ætnæos æquus consurgere fratres] Mens: Capaneus ea erat corporis statura, ac proceritate, ut posset censeri unus ex habitatoribus opacæ Pholoës, id est, e Centauris, qui habitabant Pholoën montem Arcadiæ, et æqualis erat Ætnæis fratribus, id est, Cyclopibus, qui sedes in

Ætna habuisse dicuntur: unde Ætnæi vocantur. Fratres] Quia erant Neptuni et Amphitrites filii. Virgilius Æneid. 111. 'Ætnæos fratres cœlo capita alta ferentes.'

608 Inachidæ] Argivi. Achivi] Vide lib. præcedente vs. 169.

609 Plebeia] Et optime ad genium Capanei. Phæbeia habent priores editiones.

611 Cavo sub vertice Cyrrhæ] Parnasso, ad cujus radices sita Cyrrha, oraculo Apollinis celebris. Cavo] Parnassus enim habebat Delphis hiatum, ex quo vis fatidica veniebat, et implebat Pythiam.

613 Antro] Seu hiatu Delphico,

Expectare queam, dum pallida virgo tremendas
Nuntiet ambages. Virtus mihi numen, et ensis, 615
Quem teneo: jamque huc timida cum fraude sacerdos
Exeat, aut hodie volucrum quæ tanta potestas
Experiar. Lætum fremit, assensuque furentem
Implet Achæa manus: tandem prorumpere adactus
Œclides, alio curarum agitante tumultu: 620
Non equidem effræno juvenis clamore profani,
Dictorumque metu, licet hic insana minetur,
Elicior tenebris: alio mihi debita fato
Summa dies, vetitumque dari mortalibus armis.

amenti spelunca, non possem opperiri, dum pallens virgo referret formidanda ænigmata. Fortitudo divinitas meu est, et ensis quem gero. Et jum antistes hue prodeat cum pavidis dolis, aut hodie explorabo, qué tantu sit potestas avium. Spirat cædem, et Achiva turba ejus furori applaudit. Tandem Œclei filius prodit coactus, alio æstu solicitudinum eum movente. Non sane e tenebris extrahor immoderatis vocibus impii juvenis, et timore verborum ejus, licet stulle hie nobis mortem intentet. Suprema lux est mihi destinuta ulia sorte, et prohibitum est me occumbere

alio, non optimo illo, codice stupida lectio extat: gemitus seclusit in antro; quam nihil moramur.' Barth.—616 Unns Behot. janque hic; optimæ Barthii membranæ: jamque hac.—619 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser. prorumpit adactus; optimæ Barth. niembranæ, nterque Behot. et omnes Gronovii codd. prorumpere adactus; quod ille reposuit, eumque secuti sunt recentt.—622 In optimo Barthii codice: Ductorumve metu.—629 Quo miseri

****

NOTE

614 Pallida virgo] Diodorus Siculus lib. xvi, refert Delphis vaticinandi munus virgini primo delegatum, quam et προφήτιν et Πυθίαν vocabant: deinde quinquagenariam fœminam sacerdotem constitutam. Pallida] Quia cum numine implebatur, incipiebat valde agitari, qua violenta agitatione debilitabantur vires Pythiæ, sangnine e vultu et extremis partibus ad cor se recipiente ad illud corroborandum contra vim et impetum Dei ingruentis et urgentis: unde pallor in vultu.

615 Virtus mihi numen et ensis quem teneo] Alludit ad Gigantum immanitatem, quorum nonnulli, ut constat ex Homero et Poëtis, per hastam tanquam numen jurabant, camque obnoxiis, et hospitibus adorandam obtrudebant. Idem de Scythis refert Herodotus eos acinacem adorasse. Æque impii sunt Mezentins et Turnus Vingiliani, Polynices Enripidis, Ajax Sophoclis.

616 Fraude] Alii codices: Fronde, 619 Achwa manus] Supra: 'Vosque o socio de sanguine Achivi.'

620 (Eclides] Amphiaraus, (Eclei filius.

621 Jurenis] Capanei.

622 Licet hic insuna minetur] Videtur Capaneus mortem Amphiarao intentasse, nisi exirct domo, ac proferret auguria.

623 Alia mihi debita fato, vetitumque dari mortalibus armis] Prævidernt enim Amphiaraus, se non manu ho-

625 Sed me vester amor, nimiusque arcana profari Phœbus agit: vobis ventura, atque omne, quod ultra est, Pandere mœstus eo: nam te, vesane, moneri Ante nefas, unique silet tibi noster Apollo. Quo miseri, Fatis Superisque obstantibus, arma, Quo rapitis? quæ vos Furiarum verbera cæcos 630 Exagitant? adeone animarum tædet? et Argos Exosi? nil dulce domi? nulla omina curæ? Quid me Persei secreta ad culmina montis Ire gradu trepido superosque irrumpere cœtus Egistis? potui pariter nescire, quis armis 635 Casus, et atra dies, quæ fati exordia cunctis, Quæ mihi: consulti testor penetralia mundi,

humano ferro. Sed mea erga vos caritas, et Apollo, quo repleor, adigit me occulta detegere. Tristis dicturus sum, quæ vobis post hoc tempus sunt eventura. Nam, o stulte, non licet te tuam sortem ante tempus doceri, et Apollo noster tibi soli obmutescit. Quo infortunati, quo arma capitis, Diis Fatisque repugnantibus? Quæ vos excæcatos Eumenidum flagella exstimulant? tantumne fastidium vitæ? et Argorum odium? nihil carum domi? præsagia non vos solicitudine afficiunt? Quid me compulistis superare pavido gressu arcanum verticem montis Persci, et ingredi in concilium Deorum? potui similiter ignorare, quis foret eventus belli, et quæ dies funesta, quid fata decernerent vobis omnibus, quid mihi. Juro per adyta

Superum fatis obstantibus in iisdem membranis; in aliis Barthianis: fatis superis obstantibus; sed ille vulgatam lectionem magis probat.—631 Idem liber optimus: Superumque irrumpere cacus.—635 In codem: potui pariter potui nescire.—636 Unus Behot. quæ fati discordia; optimæ Barthii membranæ: quæ prima exordia fatis; Lang. Laur. et Lipsian. quæ prima exordia cunctis; unde Bernartius conj. quæ priva exordia cunctis; Dan. Put. Petav. Buslid.

NOTÆ

minum, ferrove, sed hiatu terræ periturum.

626 Omne quod ultra est] Omne scilicet futurum, quod ultra est lioc præseus tempus.

629 Superis obstantibus] Per exta victimarum, et auguria.

633 Persei montis] Apesantis supra, quem Perseium vocat ob rationem a nobis hoc loco allatam, vel quia Perseus ex hoc monte se libravit ad expeditionem Gorgonis. 634 Trepido Jam enim illis 'maculosa bidentum Exta' negarant, iramque Deorum portenderant. Trepido igitur, quia nihil boni sperabant ex auguriis. Superosque irrumpere catus] Supra: 'Piget irrupisse volantum Concilia, et cælo mentem insertasse vetanti.'

636 Atra dies] Id est, ultima.

637 Consulti testor penetralia mundi] Supra: 'Et immensi fruitur caligine mundi.' Et volucrum affatus, et te, Thymbræc, vocanti
Non alias tam sæve mihi, quæ signa futuri
Pertulerim. Vidi ingentis portenta ruinæ: 640
Vidi hominum, Divumque nefas, hilaremque Megæram,
Et Lachesim putri vacuantem sæcula penso.
Projicite arma manu. Deus ecce furentibus obstat:
Ecce Deus: miseri quid pulchrum sanguine victo
Aoniam et diri saturare novalia Cadmi? 645
Sed quid vana cano? quid fixos arceo casus?
Ibimus: hic presso gemuit simul ore sacerdos.
Illum iterum Capaneus: Tuus o furor, augur, et uni

consulti orbis, per sermones avium, et per te, Thymbræe, qui non alias tam acerbus fuisti mihi invocanti, quod non atrociora signa futuri acceperim. Vidi ostentu immanis cladis. Vidi hominum et Deorum scelus, et lætum Megæram, ac Lachesim exhaurientem mundum fragili stamine. Dimittite ferrum manu. Ecce Deus, ecce Deus repugnat amentibus. Infelices, quid juvat saturare cæsorum cruore Aoniam, et agros atrocis Cadmi? Sed quid inutilia dico? Quid averto decretos eventus? Proficiscemur. Hic antistes suspiravit, et simul tacuit. Capaneus rursus illum aggreditur. Tui gratia, o vates, hic furor et hæc a te fictu sunt, ut mancas

Exc. Cantab. Petrens. Taurin. et edd. omnes nt in textn.—638 Et volucrum afflatus Put.—639 Non alius tam særa codd. Barthiani, Lang. Laur. Behot. Lipsian. unus Behot. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. et Basil. tam sære Dan. Put. Petav. alter Behot. et edd. recentt. et sic olim conjecerat Bernartius.—641 In uno codice Barth. pro v. l. dirumque metus; et sic clare scribitur in Petrens.—644 'In optimo codice: sanguine vestro; quod melius arbitror.' Burth. Nic. Heinsius in Advers. lib. 1. cap. 16. hunc locum ita constituit: Deus ecce furentibus obstat, Ecce Deus, miseri: quid pulchrum sanguine juncto Aoniam, et diri suturare novalia Cadmi?—647 In optimo Barthii libro, et utroque Belot. semel ore.—648 'Optimus liber: Janque iterum Capaneus; quod facit ut magis placeat et hoc, et quod modo indidem produximus. Similia his Capanei dictis contra Amphiaraum Tydeo tribuit

NOTÆ

638 Thymbræe] Apollo, ut jam sæpius diximus.

641 Vidi hominum, Divumque nefas] Scelera enim veteres partim ascribebant hominibus, partim Fatis, Diisque: unde dicit: Vidi hominum, Divumque nefas. Sie Polynices Theb. xt. 'Nec enim omnis culpa malorum Me penes; et Superi mecum, Parcæque nocentes.' Hilaremque Megæram] Megæra, una ex Furiis. Hilarem] Ob futuras in bello Thebano cardes.

642 Lachesim Lachesis una e

Parcis. Putri] Quod facile rumpa-

645 Aoniam] Bæotiam. Diri saturare novalia Cadmi] Id est, agros quos Cadmus sevit dentibus draconis.

647 Ibimus] 'Quæ fato manent,' inquit Tacitus, 'quamvis significata sint, non mutantur.'

648 Tuus o faror] Non a Diis immissus, ut qui non curant res humanas, ex sententia Capanci. Vide infra.

Ista tibi, ut serves vacuos inglorius Argos:
Et tua non unquam Tyrrhenus tempora circum
Clangor eat: quid vota virum meliora moraris?
Scilicet ut vanis avibus, natoque, domoque,
Et thalamis potiare jacens, sileamus inulti
Tydeos egregii perfossum pectus? et arma
Fæderis abrupti? quod si bella effera Graios
Ferre vetas, i Sidonias legatus ad urbes.
Hæc pacem tibi serta dabunt. Tua prorsus inani
Verba polo causas, abstrusaque semina rerum
Eliciunt? miseret Superum, si carmina curæ,

sinc honore in desertis Argis, et nunquam sonus tubæ Tyrrhenæ feriat tuas aures. Quid retardas spem meliorem bellatorum? Scilicet, ut deses fruaris inanibus volucribus, uxore, domoque, ac filio, inulti taceamus confixum pectus eximii Tydei? et insidias, quibus violatum est fædus? Quod si prohibes Argivos dirum bellum inferre, vade orator ad civitates Thebanas. Hæ laurus tibi pacem obtincbunt. Tua dicta prorsus extrahunt e vano cælo causas, et lutentia verum arcana? Miseret

......

Æschylus in Sept. c. Theb.' Barth.—649 Instet uti serves in uno codice Barthii.—650 Et tua nonnunquam Aldd. Colin. Gryph. et Basil. Bernartius ex codd. suis correxit: Et tua non unquam: ita quoque in aliis scriptis cum Venett. Rom. et edd. recentt.—653 Et thalamis potiare tuis unus codex Barthii.—655 Unus Behot. bella aspera.—656 'Libri nostri omnes uil penitus mutant; at Lactantius legit: I Sidonios legatus ad hostes. Non male.' Barth.—658 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. uterque Behot. omnes Barthiani, Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. ct Gevart. obstrusaque; quæ scriptura neutiquam mutanda, ait Barthius.

NOTÆ

649 Ista tibi] Supple, contingant, vel potius a te ficta sunt, ut nos deterreas. Supra enim dicit Capaneus: 'Jamque huc timida cum fraude sacerdos Exeat.'

650 Tyrrhenus clangor] Id est, sonitus tubarum: Tyrrheni enim primi tubas æneas invenerunt.

654 Et arma Fæderis abrupti] Non solum enim in Tydei persona jus gentium violatum, sed etiam fædus quod erat inter Argivos et Thebanos ruptum ac fractum est.

655 Graios] Gracos, quos semper opponit Sidoniis, Tyriisve, seu Thebanis.

656 Sidonias] Thebanas.

657 Serta] Serta seu coronæ, quas Amphiaraus, ut vates, capite gerebat. Intelligit laurum et olivam intextas infulæ. Tua prorsus Verba polo causus, δε.] Hæc ironice proferenda sunt. Deridet enim Capaneus, ut impius et contemtor Deorum, Amphiaraum, qui niminum artem suam venditabat, quasi fata arbitrio suo disponeret, et hac posset intelligere rerum causas.

659 Miserct Superum, si carmina curæ, Humanæque preces] Hoc secundum Epicuræos dicit Poëta: dicit enim Lucretius lib. 1. 'Omuis enim Humanæque preces: quid inertia pectora terres?

Primus in orbe Deos fecit timor: et tibi tuto

Nunc eat iste furor: sed prima ad classica cum jam

Hostilem Ismenon galeis Dircenque bibemus,

Ne mihi tunc, moneo, lituos atque arma volenti,

Obvius ire pares, ventisque aut alite visa

Bellorum proferre diem: procul hæc tibi mollis

Infula, terrificique aberit dementia Phæbi.

Illic augur ego et mecum quicumque parati

Deorum, si curant versus, et humanas obsecrationes. Quid consternas imperitos? Metus est qui primus in mundo finxit Deos? Tuus furor maneat nunc impunitus: at cum primum clangent tubæ, cum jam hauriemus cassidibus inimicum Ismenon, et Dircen, tibi suadeo, ne tunc audeas mihi occurrere optanti tubas et ferrum, aut retardare diem pugnæ, prætextu venti, aut aspectæ avis. Ista iners tua infula, et insumia Phæbi terrorem incutientis, tibi non proderit. Illic ego vates, et quicum-

****

Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. abstrusuque.—660 Optimæ Barthii membranæ: quid martia pectora terres? quod ille approbat.—663 Direcuque bibamus Dan. Heinsius ad Claudian. 11. Cons. Honor. 48.—664 Nec mihi tunc unus Behot. Ne mihi te monco conj. Bernartius.—665 'Optimus liber veritatem denuo asserit: renisque aut alite visa.' Barth. Ita Heinsius, et Meursius in Miscellaneis Criticis ex conjectura. Vide Syllog. Epist. Tom. 1v. p. 640.—667 Uterque Behot. clementia Phabi; et sic Aldd. Colin. Gryph. et Basil. dementia Phabi Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Dan. Pnt. Petav. omnes Barthiani, alii cum edd. Lindenbrog. Cruc. Grasser. Gevart. Amstel.

NOTÆ

per se Divum natura, necesse est, Immortali ævo summa eum pace fruatur, Semota a nostris, rebus se junctaque longe, ... Nec bene promeritis capitur, nec tangitur ira.'

661 Primus in orbe Deos fecit timor] Sumsit ex Petrouio Noster. Et Lucanus: 'Quæ finxere timent.' Sic apud Lactantium Mintanor musicus: 'Deum doloris, quem prima compunctio humani finxit generis.'

Et tibi tuto Nunc cat iste furor] Supra: 'Tuus o furor augur.'

663 Ismenon] Ismenus fluvius Bœotiæ. Guleis] Galea enim militis poculum. Dircenque] Dirce fons Bœotiæ, nt jam diximus.

665 Ventisque] Ex ventis etiam divinabant. 666 Procul hac tibi mollis Infula, terrificique aberit dementia Phæbi] Subintelligendum, ut te protegere possit, seu non tibi proderit. Sumtum ex Homero II. A. Μὴ νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο. Non utique tibi proderit sceptrum et corona Dei. Ovidius Met. 1v. Atlas ad Perseum: 'Huic quoque, Vade procul, ne longe gloria rerum Quas mentiris, ait, longe tibi Jupiter absit.' Et Turnus Æncid. x11. 'Longe illi Dea mater erit.' De infula vide lib. 11. 99.

668 Illic augur ego et mecum quicumque parati Insanire munu] Sic Hectori els οίωνδε άριστος ἀμύνεσθαι περl πάτρης, unum optimum auspicium pugnare pro patria. Et Q. Fabius Maximus apud Tullium lib. de Senectute: Insanire manu. Rursus fragor intonat ingens
Hortantum, et vasto subter volat astra tumultu.
Ut rapidus torrens, animos eni verna ministrant
Flumina, et exuti concreto frigore colles,
Cum vagus in campos frustra prohibentibus exit
Objicibus, resonant permixto turbine tecta,
Arva, armenta, viri, donec stetit improbus alto
Colle minor, magnoque invenit in aggere ripas.
Hæc alterna ducum nox interfusa diremit.
At gemitus Argia viri non amplius æquo
Corde ferens, sociumque animo miserata dolorem,
Sicut erat pridem laceris turbata capillis,
680

que mecum parati sunt ad furendum manu. Immensus elamor assentientium iterum personat, et subiit sidera ingenti strepitu. Ut præceps rivus, cui verni fluvii, et iquefactæ nives e collibus suppeditant incrementa, cum errans ruit in agros, obstaculis nequicquam impedientibus: ædes, campi, greges, homines strepunt confuso impetu, donec rapidus sistitur inferior excelso colle, et littus reperit in ingenti crepidine. Nox superveniens interrupit hanc procerum altercationem. Sed Argia non passa ulterius æquo animo quevelus maviti, ac miserata in corde dolorem cjus, sicut crat dudum efferata laniatis crinibus, et lubens genas notatas lacrymis, vadebat ad

Gronov. Barth. Veen. et Delph. et sic olim F. Modins.—669 Unus Behot. russum fragor.—671 'Stolida omnino locutio, quam nollem meam: nec poterat bono animo excusare quispiam. Melius quod alibi 'torrentem,' sive 'amnem respirate' dixit.' Barth.—672 'In optimo codice est Flamina, quae utique vera scriptura est, agnoscente etiam Lutatio etScholiis priscis.' Idem.—677 Dicta alterna ducum conj. Barthius.—679 Unus Behot. animo solata dolorem.—680 Sic erat laceris pridem Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. uterque Behot. nonnulli Barthiani, Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Crue. et Gevart. Sic erat pridem laceris optimæ Barthii membranæ, Petrens. Taurin. Amstel. Gronov. Barth. Veen.

NOTÆ

- 'Is cum augur esset, dicere ausus est optimis auspiciis ea geri, quæ pro reipublicæ salute fierent: quæ contra Remp. ferrentur, contra auspicia fieri.'
- 671 Verna Flumina [Flumina] Favonii: nam flatu Favonii solutæ nives angent tluvios. Quidam codices Flumina habent.
- 672 Concreto frigore] Glacie, nive, quae nihil aliud sunt quam concretum frigus.
- 674 Resonant permixto turbine tecta, Arra, armenta, viri] Noster Theb. 1. 'Passimque insano turbine raptas Pastorum pecorumque domos.'
- 676 Magnoque in aggere] Collis scilicet.
  - 678 Argia] Uxor Polynicis.
- 679 Sociumque dolorem] Æquum est enim mulierem affectu proprio carere, ac consortem et sociam esse viro jocorum, seriorum, solicitudinis ac gandii.

Et fletu signata genas, ad celsa verendi Ibat tecta patris, parvumque sub ubere caro Thessandrum portabat avo jam nocte suprema Ante novos ortus, ubi sola superstite plaustro Arctos ad Oceanum fugientibus invidet astris. 685 Utque fores iniit, magnoque affusa parenti est: Cur tua cum lacrymis mœsto sine conjuge supplex Limina nocte petam, cessem licet ipsa profari, Scis genitor: sed jura Deum genitalia testor, Teque pater, non ille jubet; sed pervigil angor, 690 Ex quo primus Hymen, movitque infausta sinistram

sublime palatium venerandi patris, et ferebat avo sub blandis mammis parvulum Thessandrum, jam sub finem noctis, et unte recentem auroram, cum sola ursa plaustro remanente invidet sideribus occidentibus in Oceanum. Utque introgressa est limen, et advoluta est genibus magni patris : Compertum habes, pater, ait, cur supplex nocte adeam cum fletibus fores tuas sine tristi marito, quamvis ipsa tardarem eloqui. Sed juro per conjugales Deorum leges, et per te, genitor, non ille imperat: sed mæror non me sinit dormire, ex quo primus hymenæus, et læva Juno

et Delph .- 681 In optimo Barthii libro : Et fletu; unde ille conj. Et flectu. -686 Petrens. magnoque effusa .- 687 In codem codice Barthii masta et sinc conjuge, probante Barthio.-689 Barthins, qui lectionem nostram damnat, ex iisdem membranis affert: geniulia testor .- 691 In uno codice pro v. l. movit-

......

NOTE

683 Thessandrum] Filium Polynicis, snumque.

684 Ubi solu superstite plaustro Arctos ad Oceanum fugientibus invidet astris] Quia nunquam occidit Arctos sive ursa, respectu scilicet nostri: Arctous enim circulus, in quo cardo convertitur, infra Horizontem non descendit. Reliqua vero signa omni nocte in Oceanna dicuntur mergi. Vide Theb. 1. 371, et 693.

689 Sed jura Deum genitalia testor] Jurabant enim per ca, quæ sanctiora sibi erant: nulla autem jura mulieri sanctiora esse debent, quam conjugalia. Deum] Multi Dei unptiis præsidebant et in iis invocabantur, sed quinque præcipne: Inpiter, quem vocabant τέλειον, quasi unptialem, τέλος enim priscis Graccis nuptius significat, ut discimus ex Pollneis Onomastico, Juno etiam τέλεια cognominata, Venus, Πείθω, et Diana. Quæ erat præcipua causa, cur quinque faces in nuptiis accenderentur. Jungebantur et alia numina, ut Pilumnos et Picomnos, at scribit Varro lib. 11. de Vita Populi Romani.

690 Teque pater] Jurabant etiam per res sibi carissimas,

691 Hymen] Hymen sen Hymenæus Dens nuptiarum, quem alii filium Bacchi et Veneris faciunt, ut Seneca Tragicus: alii, ut Asclepiades, Apollinis et Uraniæ: alii Magnetis. Repræsentabatur juvenis mareidus, diffluens voluptate, ebrius, cinctus caput rosis, ut scribit Scneca, vel amaraco, ut Catullus: dextra faces, sinistra flammeum gestaus, in pediJuno facem, semper lacrymis gemituque propinquo Exturbata quies: non si mihi tigridis horror, Æquoreæque super rigeant præcordia cautes, Ferre queam: tu solus opem, tu summa medendi 695 Jura tenes: da bella, pater, generique jacentis Aspice res humiles, atque hanc, pater, aspice prolem Exulis: huic olim generis pudor, obvia prima

concussit inauspicatam tædam, et semper somnus interruptus est fletibus illius prope me cubantis. Non possem pati, etiamsi mihi feritas esset tigridis, aut cor durius marinis scopulis. Tu solus auxilium dare potes, tu solus habes summam potestatem curandi. Concede bellum pater, et considera abjectum statum jacentis generi, et cerne hanc extorris sobolem. Huic quondam origo dedecori erit. O ubi prima

que infesta sinistram .- 692 Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian, Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et Amstel. gemituque profundo; Dan. uterque Behot. Petrens. Taurin. Exc. Cantab. meliores et satis multi Gronoviani, cum edd. recentt. gemituque propinquo .- 694 Æquoreasque super optimæ Barthii membranæ .- 696 Petrens. Burm. unus Behot. et optimi Gronov. generisque tacentis .- 698 Vox obria de-

NOTÆ

bus soccos luteos habens apud Catullum in Epithal, Juliæ et Manlii, Sunt qui dicant Hymenæum certas nuptias instituisse: alii fuisse juvenem Atheniensem, qui, filias Atheniensium a prædonibus raptas liberavit, ac in patriam reduxit : quam ob causam nubentes ejus nomen invocabant, tanquam liberatoris virginitatis, Hinc etiam Thalassio annd Romanos invocabatur : cum enim in raptu Sabinarum plebeius quidam nobilissimam ac pulcherrimam puellam abduceret. Thalassionis eam ducis nobilis esse finxit, ne sibi auferretur ab aliis; cujus nomine tuta fuit puellæ virginitas.

692 Juno] Juno enim, ut supra diximus, nuptiis præsidebat. Facem] Faces etiam ante nubentes ferebantur, ut diximus supra. Vide et lib. præced, vs. 259. Propinquo] Id est, mariti juxta me cubantis. Quædam editiones: profundo.

693 Non si mihi tigridis, &c.] Ex Virgilio adumbratum lib. IV. Dido enim ut Æneæ exprobraret cordis duritiam, ait : 'Sed duris genuit te cautibus horrens Caucasus.'

696 Generique jacentis] Potiores, ait Gronovius, habent, tacentis. Et interpretatur, ctiam non te interpellantis, aut eo miserioris, quod ne loqui quidem rem suam audet. Ut de Sequanis Cæsar: 'Eorum hoc esse miseriorem gravioremque fortunam quam reliquorum, quod soli nec in occulto quidem queri, nec auxilium implorare anderent.' Non debes expectare, donec ille te appellet : res ipsius humiles et exilium, et injuria satis pro tacente loquintur. Sed 70 jacentis optimum est: confirmat enim magis to res humiles versus sequentis. Cum Argia maxime cupiat movere patrem, ad danda genero auxilia, miserum ejus statum oratione, quantum potest, exaggerat; nec contenta est dicere res humites: addit et generi jacentis, id est, egeni, pauperis, rebus omnibus destituti, ut patris animo magis inculcet, eum auxilio indigere.

Hospitia, et junctæ testato numine dextræ.

Hic certe est, quem Fata dabant, quem dixit Apollo. 700

Non egomet tacitos Veneris furata calores,
Culpatamve facem, tua jussa verenda, tuosque
Dilexi monitus: nunc qua feritate dolentis
Despiciam questus? nescis, pater optime, nescis,
Quantus amor causæ misero nupsisse marito. 705

Et nunc mæsta quidem grave et illætabile munus
Ut timeam, doleamque, rogo: sed cum oscula rumpet
Mæsta dies, cum rauca dabunt abeuntibus armis

hospitia, et implicitæ dextræ juratis Diis! Hic vere est, quem fata destinabant, quem cecinit Apollo. Non ego surripui clandestinos amores, et reprehensam tædam, amavi tua sancta imperia, et tuos hortatus. Nunc qua sæcitia contemnam dolentis gemitus? Ignoras, pater optime, quanta sit materia amoris, nupsisse infelici marito. Et sane nunc tristis peto donum acerbum et invisum, ut metuam, et plangam. Sed cum acerba dies oscula dirimet, cum tubæ rauco sonitu dabunt copiis signum profi-

.....

leta erat in altero Behot, et tum hæ suppositæ: o ubi; ita quoque Gruterus et Gronovius. Hunc et sequentem versum ex optimo codice sic profert Barthius: huic olim generis pudor: obviu prima Hospitia. At junctæ testato numine dæxtræ. Pro testato unus Behot, habet, funesto.—702 Alter Behot, et optimus Barthianus: tua jussa tuosque verendos.—705 'Procul omni dubio vera est lectio, quam integram servavit optimus maximus codex, et conjectura voluit reductam Joannes Bernartius: Quantus amor castæ. Vetustum errorem scripturæ esse indicat alius liber, in quo interpretamentum hoc adjectum est: 'Id est: Quanta causa amoris.' Barth. Put. habet

NOTÆ

698 Huic olim generis pudor, obvia [pudor. Obvia] prima Hospitia] Corruptus locus: quem felici conjectura emendavit Gruterus, et invenit in Mss. postea Behottius. Scribeudum itaque: Huic olim generis pudor. Hæc proles tui generi, si perpetuo patrem habet exulem, pudorem habebit sui ortus. Deinde: o ubi prima Hospitia. Recordare illius noctis, cum primum hospitem recepisti maritum meum, et dextra dignatus es, et generum destinasti. Gronorius.

701 Non egomet tacitos Veneris furata calores] Non furtivo et culpando amore Polynicem cepi maritum, sed monitis parui, cum mihi hunc conjugem dedisti.

705 Quantus amor causæ] Hypallage, pro quanta causa amoris, &c. Lucanus: 'Non legum jura nec arma, Unica materia est conjux miser.' Nam maritum commendat affectio: si sit miser, auget misericordia caritatem. Ceterum pro causæ legit Bernartius castæ.

707 Ut timeam, dolcamee] Expressit affectum mulieris unice amantis conjugem: profecto enim ad bellum marito, necesse est, ut illa in perpetuo timore vivat, dolcatve solicita de marito.

Signa tubæ, sævoque genas fulgebitis auro, Hei mihi care parens, iterum fortasse rogabo. 710 Illius humenti carpens pater oscula vultu, Non equidem has unquam culparim, nata, querelas: Pone metus: laudanda rogas, nec digna negari. Sed mihi multa Dei, (nec tu sperare, quod urges, Desine,) multa metus, regnique volubile pondus 715 Subjiciunt animo: veniet, qui debitus istis, Nata, modus: nec te incassum flevisse quereris. Tu solare virum: neu sint dispendia justæ Dura moræ: magnos cunctamur, nata, paratus. Dicentem talia nascens Proficitur bello. 720Lux movet, ingentesque jubent assurgere curæ.

ciscendi, ct habebitis vultum fulgentem diris armis uureis, heu me, pater dilecte, alias preces tihi fortusse adhibebo. Pater osculutus madefactum hujus vultum: nunquam, inquit, sane filia hos questus reprehenderim, timorem abjice: postulas probanda, et qua denegari non debeant. Sed multa mihi Superi, (nec tamen cesses sperare quod petis,) multa timor, multa varia moles imperii menti suggerunt. Filia, veniet istis rebus idoncus finis, nec quereris te frusta plorasse; tu maritum solare, nec utiles moras damno ducas. Moramur, filia, in praparandis rebus necessariis: consulitur bello. Cum hace loqueretur, lux oriens eum excitat, et mugnæ solicitudines cogunt surgere.

etiam, castæ pro causæ.—710 'Omnes nostri libri: care pater; quod Papinianum puto, et ob non intellectam eæsuram, quam vocant, a librariis perditum. Vide ad Theb. 11. 147.' Burth. Ita quoque legitur in Dan.—721 Lux monet Petrens, et optimæ Barthii membranæ; quod probat Jortinus nostras in Misc. Obss. Tom. 1. Lux movet Buslid. Lang. Laur. Lipsian. Dan. Put. Petav. Exc. Cantab. Taurin. Burm. nterque Behot. Aldd. Colin. Gryph. asil. Plant. et recentt.

....

NOTÆ

710 Iterum fortasse rogabo] Iterum ad te improvisa veniam, scilicet forsan contrarium rogatura, cum jam videam ire Polynicem in bellum. Eleganter autem exprimit Argiæ anxietatem. Petit impensissime a patre, ut copiis et opibus juvet generum, quibus restituatur in regnum, sed cum reputat animo discessum mariti, vicesque bellorum, statim illius ardor tefrigescit.

716 Veniet, qui debitus istis, Nuta,

modus] Solatur filiam pater, dicendo venturum quandoque diem, quo cuncta prosperum habebunt eventum.

718 Neu sint dispendia justæ Dura moræ] Non putes damnum utiles moras; cum summa rerum consistat in captanda temporum opportunitate. Et Lucanus: 'Sæpe mora melior.'

720 Proficitur bello] Prospicitur, consulitur. Peyraredus.

721 Movet] Alii, monet.

P. PAPINII STATII

THEBAIDOS

LIBER IV.

ARGUMENTUM.

Aprastus impulsus fatis bellum tandem approbat. Multa sacrificia fiunt Jovi et Marti. Aruspices, extis nihil læti prosperique portendentibus, spem vultu simulant. Exercitus proficiscitur fiduciæ et animi plenus. Argivos, Sicyonios, Achæos, et Corinthios Adrastus ducit: Polynices copias Arenes, Ægii, et Træzenes: Tydens Ætolos: sub Hippomedonte merent Dryopes, Epidaurii, Dymenses, et Pylii: sub Capanco Messenii: Amphiarao Lacones Eliique parere jussi. Parthenopaus, licet admodum juvenis, gloriæ enpiditate inflammatus, ad ea arma volat, suosque Arcades secum rapit; quem mater frustra retinere nititur. Alia ex parte Thebani ad se regemque Eteoclem defendendum se præparant. Bæotia, Eubæa, Loeris, et Phocis stant cum eis. Varia ostenta Eteocli referuntur; quibus territus Tiresiam vatem de belli eventu consulit. Tiresias sacris quibusdam manes tam veterum principum Argivorum quam Thebanorum ex Inferis evocat, ratus hac potissimum ratione Deos mentem suam patefacturos. Apparentibus mæsto vultu Argivis ac lacrymas fundentibus, auguratur hinc Thebanis felicem armorum successum: sed, ut certior fieret, Laimn interrogat. Lains clare respondet certam fore Thebanis victoriam; obscuris vero verbis innuit, Eteoclem ac Polynicem secum invicem dimicaturos ac perituros. Interea Argivi magnis itineribus Thebas contendunt. Bacclins, cuins patrize parabatur exitium, festinantes in medio cursu, cum jam Nemewos agros pertransirent, sistit, ardentissimo calore excitato. Fontes rivique aresennt, ac amnes siccantur. Argivi intoleranda siti corripiuntur. Quærentes huc et illuc aquas, obviam habent Hypsipylen, mulierem eximia regiaque forma, parvulo Archemoro, Lycurgi Nemea reguli filio, quem in sinu gestabat, mammam præbentem. Adrastus ad nitorem et majestatem vultus, ut Deam veneratur, oratque sibi aquas ostendat, ac siti pereuntibus succurrat. Hypsipyle respondet se mortalem esse, omnium forminarum miserrimam, divino tamen natam genere: fontem nosse, nomine Langiam, qui per calidiores etiam Caniculæ dies semper fluere soleat, et perenues aquas conservet, seque illos ad hune ducturam. Et statim, ut facilius iret, parvulum in gramine deponit. Argivi ducem mulierem secuti ad fontem deveniunt. Sedata siti, unus e ducibus fontis numini gratias agit, cique aras ac sacra promittit.

Tertius horrentem Zephyris laxaverat annum Phœbus, et angustum cogebat limite verno

Anno tertio Sol Favoniis hyemem resolverat, et verna tempestate augebat breves

Libri hujus quarti Argumentum quod sequitur servant duo optimi codd. Barthiani, uterque Behot. Put. Lactaut. Venett. 3. 4. Rom. Lindenbrog. Cruc, et Barth.

Mox septem Bellona viros in prælia cogit
Primus init bellum mæstus longævus Adrastus
Itque gener fulgens patriis Direcus in armis.
Inde ferox unimi Tydeus jum sævit in hostes
Herculcam Hippomedon pubem movet inclytus armis,
Et Capaneus atrox Thebas excendere quarit
Amphiaraum prodit conjux, jam perfida vatem.
Parthenopeus init trepida genitrice maniplos.
At contra Etcocles Thebanos instrait omnes.
Nec non Tiresias infernas consulit umbras.
Argivisque sitim Bacchus molitur, et æstus.
Ifypsipyle monstrat lymphas Longia perennes.

Versu 3. pro in armis, unus Behot. et codex Barth. habent ab armis. Vs. 7. Amphiarum unus Barthianus. Vs. 8. Partonopeus unus Behot. Vs. 9. Ethicoles idem codex. instruit ut Rex optimæ Barthii membranæ. Vs. 10. Theresias unus Behot. Tyrcsias alter Behot. Vs. 11. 12. 'Hic contaminatæ res. Scribe cum manuscripto: Argivisque sitim Bacchus molitur; ad æstum Hypsipylæ monstrat limfas Langia perennes.' Barth. Behot. 1. Arguisque. In codem, Hypsiphile. Behot. 2. Hysiphile m. l. L. perennis; Behot. 1. etiam perennis. 2 Put. limite vernum.—4 Dan. miserandi copia; uterque Behot. miseri data

NOTE

1 Zephyris] Zephyri Græcis, Favonii Latinis, vere ineunte flare incipiunt. Laxaverat] Sen quod eo tempore tum nives, tum glacies solvantur, et 'algentes laxentur sole pruinæ.' Quin etiam ut Virgilius, ait: 'Zephyro putris se gleba resolvit.' Horrentem annum] Hyemem.

2 Phabus Id est, annus, quod Sol motu suo per Zodiacum annum describat. Tertius autem annus incipiebat, ex quo Polynices Thebis discesserat. Primus, quo regnavit Eteocles, et Polynices Adrasti filiam uxorem duxit: seeundus, quo Tydeus Thebas ivit legatus, ut repeteret regnum pro Polynice, et quo reversus est Argos: tertins denique hic, quo Argivi arma sumunt ad recuperandum regnum pro Polynice. Motum etiam tertio a fuga Polynicis anno in Thebanos bellum, testatur Tragicus

Longius ire diem, cum fracta impulsaque fatis Consilia, et tandem miseris data copia belli. Prima manu rutilam de vertice Larissæo Ostendit Bellona facem, dextraque trabalem Hastam intersit agens: liquido quæ stridula cœlo

õ

dies, cum mens Adrasti expugnata est et acta fatis, et tandem permissa infelicibus bellandi facultas. Prior Bellona manu monstravit de fastigio arcis Larissæ ardentem tædam, et dextra impellens jaculata est ingentem hastam : quæ volat sonan-

copia belli; ceteri codd. scripti et edd. omnes: miseris data copia belli.-

NOTÆ

in Thebaide, apud quem Jocasta: 'Bruma ter posuit nives, Et tertia jam falce decubuit Ceres, Ex quo exul errat natus, et patria caret, Profugusque regum auxilia Græcorum invocat.'

3 Longius ire diem] Verno enim tempore cum Sol redit ad nos, dies magis ac magis crescunt. Fracta impulsaque fatis Consilia] Adrasti scili-Nam initio Adrastus bellum

nolebat, sed quia id volebant fata, tandem ejus animus expugnatus fuit,

et impulsus.

4 Copia belli] Valde enim illud efflagitabant, optabantque, ut videtur superiore libro.

5 Vertice Larissao] Arce Argorum,

ut jam diximus.

6 Bellona fucem] Quia Dea Bellona sæpius repræsentabatur ferens facem ardentem dextra; quandoque etiam flagellum, et tuba sonans : et hæc omnia ad excitandas copias in acie. Et forsan mos hinc receptus, sie illam depingendi, quod veteres, referente Lycophrone, ante inventas tubas facibus utebantur pro signo committendi prælii: præmittebantur enim aliqui ex utraque parte, faces ardentes manibus præferentes, moxque, ubi sibi invicem iniccerant faces, congrediebantur exercitus. Sacerdotes autem utriusque sexus hujusce Deæ Bellonarii vocabantur. Hi sibi dissecabant lacertos, pectusque, ac latus, et utraque manu exerentes gladios, non alieno, sed proprio cruore numen illius placabant. Tib. lib. 1. Eleg. 6. ' Hæc ubi Bellonæ motu est agitata, nec acrem Flammam, non amens verbera torta Ipsa bipenne suo cædit viotimet. lenta lacertos, Sanguineque effuso spargit inulta Deam. Statque latus præfixa vern, stat sancia pectus, Et canit eventus, quos Dea magna monet.' Lucanus lib. 1. Pharsaliæ: 'Tum quos sectis Bellona lacertis Sava movet, cecinere Deos.' Vide Lactantium Institution. Christian. lib. 1. Lampridium Commodo. Tertullianus Apologetico addit et femora: 'Bellonæ sacratus sanguis de femore proseisso in palmulam exceptus.' Hæc missio sanguinis ficbat nono Kalend. Aprilis, qui dicebatur 'dies sanguinis,' ut indicat Trebellius Pollio in Claudio. Dextraque trabalem Hastam intersit agens] Hic Bellona supplet vices patris patrati. Ex more enim Romano pater patratus mittebatur cum fecialibus in fines hostium, ubi præfatus quædam solennia, clara voce se dicebat bellum indicere propter certas causas; quo peracto, hastam in corum fines emittchat. Hunc ritum prolixe expli-

Fugit, et adversæ celso stetit aggere Dirces. Mox et castra subit, ferroque, auroque coruscis Mixta viris, turmale fremit: dat euntibus enses: 10 Plandit equos: vocat ad portas; hortamina fortes Præveniunt, timidisque etiam brevis addita virtus. Dicta dies aderat: cadit ingens rite Tonanti Gradivoque pecus: nullisque secundus in extis Pallet, et armatis simulat sperare sacerdos. 15 Jamque suos circum pueri, innuptæque, patresque,

do per fluidum aërem, et infixa est in alto aggere Direes oppositæ. Deinde castra ingreditur, et inserens se viris, qui auro et armis fulgebant, tumultuatur more exercitus: tradit gladios proficiscentibus: equos plausibus excitat: vocat ad portas. Ejus exhortationes magnanimos præoccupant, et paululum fortitudinis ignavis etiam datum est. Præstitula dies venerat. Multæ victimæ immolantur ex more Jovi, et Marti, et aruspex nullis litans in extis pallet, simulat tamen bellatoribus, sperare. Jam virgines, puerique, ac patres promiscue suos circumsistunt, seque illis

8 Fugit et Aonio celso optimæ Barthii membranæ, Put. et Glossographi .-15 Pallet et armatos Aldd. Colin. Gryph, et Basil. armatis Dan. Put. Petav. uterque Behot, Lang, Laur, Buslid, Lipsian, Petrens, Taurin, et Exc. Cantab. com edd. Venett. Plant. Lindenbrog. Crnc. Gevart. Grasser. et recent. -16 Petrens. Put, et optima Barthii membrana : pueri nuptaque; sic quo-

NOTE

eant Livius lib. 1. in Anco Martio, et Servius ad hunc Virgilii versum Æneid. IX. 'Et jaculum intorquens emittit in auras, Principium pugnæ.' Erat et Romæ ante fanum Bellonæ parva columna marmorea quæ 'bellica' vocabatur, supra quam hastam jaciebant, cum bellum indicebatur. Vel respexit ad morem ducum Romanorum, de quo Varro in Caleno ita ait : 'Duces, cum primum hostilem agrum introirent, ominis causa prius hastam in eum agrum mittebant, ut castris locum caperent.' Vel certe respexit ad morem Græcorum, quo dux, hasta missa, signum dabat proficiscendi. Noster Theb. x11. 'Dixit, et emissa præceus iter inchoat hasta.'

- 8 Dirces] Fontis Bootia.
- 10 Turmale] More turniarum, Sic

'mortale sonans' infra, id est, more mortalium.

13 Cadit ingens rite Tonanti Gradiroque pecus] Et hoc ex more. Ituri enim in bellum solebant Diis, præsertim Jovi ac Marti, sacrificia facere, ac multas victimas immolare, ut eos sibi propitios redderent. Hinc hostiæ dictæ, ait Servius; victimæ vero, sacrificia, quæ post victoriam funt. Sed hee usus confudit. Tonanti] Tonans perpetuum epithetum Jovis, ut jam diximus. Gradico] Marti.

14 Nullisque secundus in extis] Id est, nulla exta babens secunda.

15 Simulat sperare] Sacerdos futuri mali metu pallebat ipse, propitios tamen Deos simulabat, ne militum animi frangerentur.

Funduntur mixti, summisque a postibus obstant.

Nec modus est lacrymis: rorant clypeique, jubæque
Triste salutantum, et cunctis dependet ab armis
Suspiranda domus: galeis juvat oscula clausis
100
Inserere, amplexuque truces deducere conos.

Illi, quis ferrum modo, quis mors ipsa placebat,
Dant gemitus, fractæque labant singultibus iræ.

Sic ubi forte viris longum super æquor ituris,
Cum jam ad vela Noti, et scisso redit ancora fundo,
Hæret amica manus: certant innectere collo
Brachia, manantesque oculos: hinc oscula turbant
Hinc magni caligo maris: tandemque relicti

opponunt a sunmis postibus: nec temperatum est' fletibus. Clypci et jubæ mæste valedicentium manant, et gemenda familia ab omnibus armis suspenditur: juvat injicere oscula clausis cassidibus, et inclinare amplexu horrendos galearum apices. Itti, quibus ferrum et ipsum letum modo gratum erat, suspirant, et nutant iræsingultibus contusæ. Sie cum forte turba amicorum eos comitatur, qui mare conseendunt in longam navigationem; cum jam venti inflant vela, et anchora revellitur ex effosso fundo, contendunt lacertis illigare cerrices: hinc oscula, hinc vapores vasti pelagi turbant humidos oculos: et tandem dimissi, stant tamen in scopulo:

que conj. Fea. Vide Theb. III. 114. pueri innuptæque nterque Behot. Lang. Laur. Lipsian. Dan. Petav. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c.—20 Unus Behot. oscula clusis.—22 Optimæ Barthii membranæ: mors illa placebat; cum glossa: 'illa, nam jam velut mutatam intelligit.'—23 Put. fractaque labant singultibus ira.—24 'Sic ubi inepta est lectio, nec habet istud ubi cui cohæreat. Optimus liber noster denno veritatem veram reducit, legendo: Sic uti. Sic plana res.' Barth.—25 Unus Behot. et fisso redit.—26 Bentleius ad Horat. Epod. xvii. 72. correxit: certatim nectere collo.—27 Put. hine oscula turpant. De confusione verborum 'turpare' et 'turbare,' vide Handium ad hune locum, si ejus editio unquam in lucem prodierit.—28 Hie locus ita legitur in Behot. 2. Hine magni caligo maris tandemque relicti, Stant tanen, et nota puppim de rupe salutant. Dulce sequi patriosque dolent crebrescere ventos. At in Behot. 1. versus 28. et

NOTA

19 Triste] Pro tristiter. Et cunctis dependet ab armis Suspiranda domns] Exprimit eleganter, quod ficri solet in its casibus. Alii enim osculaturi dependent a balteo, alii a elypeo, alii ab aliis armis. Quidam hunc locum sic interpretantur: Omnes armati dulcedine suae domns tangebantur.

21 Conos] Apices galearum, qui-

bus cristæ imponuntur.

25 Noti] Hic pro quibuslibet ventis. Redit anchora] Anchoræ enim tolluntur, cum navis vela facere debet.

28 Hine magni caligo maris] Quia vapores, qui elevantur ex aqua efficient nubes circa terram, quæ visum turbant.

Stant in rupe tamen: fugientia carbasa visu
Dulce sequi, patriosque dolent crebrescere ventos:
Stant tamen, et notam puppem de rupe salutant.
Nunc mihi, fama prior, mundique arcana vetustas,
Cui meminisse ducum, vitasque extendere curæ,
Pande viros: tuque o nemoris regina sonori,
Calliope, quas ille manus, quæ moverit arma
Gradivus, quantas populis solaverit urbes,
Sublata molire lyra: nec enim altior ulli
Mens hausto de fonte venit. Rex tristis, et æger

jucundum est insequi oculis vela abeuntia, et mærent patrios ventos invalescere: stant tamen, et de scopulo salutant amicam navim. Prisca fama, et veneranda orbis antiquitas, cujus munus est, heroum memoriam conservare, et nomina producere, mihi nunc viros memora. Et tu, o Calliope, vocalis sylvæ domina, cane sublimi cithara, quas ille Mars excierit cohortes, quæ arma; et quas civitates incolis exhauserit: nulli enim celsior animus venit de poto fonte. Rex Adrastus mæstus,

31. sunt in margine scripti, vario stylo, quos præfixa nota rejicit post versum: Brachia, &c. tum sequuntur: Stant in rupe tamen f. c. v. Dulce s. p. d. c. v. Hii magno calucre mari tendantque relinqui; qui proximus versus, inducta linea, recenti manu deletus est. Versus 29. 30. desunt in quibusdam codd. Lindenbrogii. 'Nos eos ut in omnibus nostris codd. extantes minime sede tam vetusta sua turbamus, cum præterea prorsus Statianum et spiritum et loquendi morem tencant. Potius est ut illum tollamus, qui hos duos sequens, Scholiastico aliquo rem pro captu suo gnaviter gerente, in Epitomen redigere voluit, et verba eorum quæ necessaria arbitrari potuit, conservavit, Nihil certius, et sic censemus. Optimus liber habet quidem cum versum, sed ideo velut notare eum videtur, quod nihil ejus interpretatione ant glossa aliqua dignatur.' Barth.—34 O nemoris regina sorori Aldd. Colin. Gryph. et Basil. Bernartius ex edd. Venett. 3. 4. et manuscriptis suis correxit sonori; quod alii codd. et edd. exhibent.—36 Petrens. Exc. Cantab. Dan. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. nterque Behot. Venett. 3. 4. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. spoliaverit urbes; Pnt. Burm. et libri quibus usus Justus Zinzerlingius, cum Amstel. Gronov Barth. Veen. et Delph. solaverit urbes.—37 Petrens. Exc. Cantab. ct codd. Handii: neque enim; quod ille restituendum censet; et sic alibi. Vide ad Sylv. 1. 2.

NOTÆ

30 Dolent crebrescere] Quia iis visum dilectæ navis cito erepturi sunt.
31 De rupe salutant] Est ergn 'salutare' etiam abeuntibus valedicere.

34 Nemoris sonori] Nemus sonorum, est nemus Heliconium natale Musarum, quod personat cantu Musarum. Vel sonorum hic sumitur, pro celebri. 35 Culliope] Una ex Musis, carumque præcipua, mater Orphel, quæ carmini heroico præesse creditur.

37 Sublata lyra] Id est, sublimi et heroico stylo. Sic Tiburtino Manlii: 'Sive chelyn tollas heroa ad robora.'

38 Fonte] Pyrenes seu Aganippes, aut alio quovis Musis consecrato, quibus potis Poëtas fieri dicebant. InPondere curarum, propiorque abeuntibus annis, Inter adhortantes vix sponte incedit Adrastus, 40 Contentus ferro cingi latus: arma manipli Pone ferunt: volucres portis auriga sub ipsis Comit equos, et jam inde jugo luctatur Arion. Huic armat Larissa viros, huic celsa Prosymne, Aptior armentis Midea, pecorosaque Phyllos, 45 Quæque pavet longa spumantem valle Charadron

et anxius mole solicitudinum, et fini vitæ proximus, vix ultro graditur inter excitantes, contentus latus gladio accingi: manipuli pone gerunt ejus arma: auriga pectit sub ipsis portis celeres equos, et Arion jam inde jugo indignatur. Larissa huic dat milites, huic alta Prosymna, et Midea armentis abundans, et Phyllos pecorosa, et Neris, quæ reformidat Charadrum spumantem in longa valle, atque

....

69 .- 40 'Inepte in aliquo uno libro scriptum offendimus adorantes.' Barth. -41 Marklandus ad Sylv. v. 2. 154. legendum putat : arma ministri.-42 'Lædunt vulgo distinctionem nam το rolucres ad equos Adrasti, non satellites pertinent.' Barth. Pone ferunt volucres: portis, &c. Aldd. Colin. Gryph. ct Basil .- 44 Unus Beliot, hinc celsa Prosimna; alter Behot, hinc celsa proligna; Put. huic celsa Prosymna .- 45 Mide Behott. 1. 2. Mediæ Put. Media Dan. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. optimæ Barthii membranæ, et edd. vett. pecorosaque Philos omnes codd. Barthiani.-46 Quique paret unus Behot.-47

NOTÆ

fra Noster: 'Cenchreæque manus, vatum qua conscius amuis Gorgoneo percussus equo.'

40 Vix sponte] Vel quod senectutis tardaretur incommodo, vel quod invitus in aciem ire cogeretur.

43 Arion] Arion, equus Adrasti, de quo Noster Theb. vi. prolixe agit. Vide et Pausaniam in Arcadicis.

41 Larissa] Argos intelligit. symne] Urbs Argolidis. Vide Theb. 1. vs. 383. Celsa dicitur ob templum Junonis. Hic, cam omnis Peloponnesus arma sumserit pro Polynice, et Poëta fecerit mentionem præcipuarum gentium ac urbinm hujusce peninsulæ, observandum est banc distribui in sex partes, seu provincias, quarum quinque mari adjacent, quæ sunt Argolis, Laconia, Messenia, Elis, et Achaia. Sexta Arcadia omnino mediterranea est.

45 Midea] Argolidis urbs ex hoc loco et l'ausania in Corintli, et Eliacorum poster. Tandem excisa fuit ab Argivis, civesque Argos translati. Erat et altera Midea in Bœotia, quæ post Lebadia dicta. Paus. in Bœoticis. Phyllos | Oppidum Argolidis, ut ex hoc loco patet. Lactantius tamen vult Phyllen esse in Arcadia et vocari Phylaliam; sed credo ipsum falli : Arcades enim merebant sub Parthenopæo, ut videbimus infra, nisi quædam pars Arcadiæ contribueretur Argolidi, et sic pareret Adrasto.

46 Charadron | Charadrus torrens prope Argos ad viam, quæ ducit Mantineam. Nostra infra: 'Advolvensque natantia saxa Charadrus.' Est et fluvius Phocidis influens in Cephisum : alter est etiam in Achaia.

Neris, et ingenti turritæ mole Cleonæ, Et Lacedæmonium Thyre lectura cruorem. Junguntur memores transmissi ab origine regis; Qui Drepani scopulos, et oliviferæ Sicyonis Culta scrunt, quos pigra vado Langia tacenti

 5θ

Cleonæ insignes turrium mole et multitudine, et Thyre, quæ legere debebat inscriptionem tropæi factam sanguine Lacedæmonio. Qui recordabantur regem a solio arito transmissum fuisse Argos, addunt ei se socios, hi, qui colunt rupes Drepani, et arva Sicyonis olivarum fertilis, hi, quos lenta Langia stringit tacito

Alter Behot. Clione.—49 Omnes edd. et codd. manuscripti reges, præter optimas Barthii membranas et Behot. 1. in quibus est regis, ut ex conjectura legit Gronovius. Vide Syllog. Epist. Tom. 11. p. 565.—51 Put. trangilla tacenti; unus Behot. stagilla tacenti; unus Barthianus: turgilla tacenti; duo

NOTÆ

47 Neris] Neris vicus Argolidis secundum Pausaniam. Stephanus tamen collocat Nerin in Messenia. Cleonæ] Urbs Argolidis. Turritæ] A multitudine turrium. Erat et urbs ejusdem nominis in Achaia Peloponnesi, quæ nunc Sanvasili dicitur, etalia super montem Athon.

48 Et Lacedæmonium Thyre lectura cruorem] Hujus loci sensus pendet a cognitione historiæ. Orta inter Argivos et Spartanos controversia de agro Thyreatico, decreverunt Amphictyones, incertis indiciis, quorum esset ille ager, hanc armis dirimendam esse, agrumque victorum fore. Missis igitur ex utraque parte trecentis armatis, tam aeriter utrimque pugnatum est, ut omnes ceciderint, præter duos Argivos, qui celeriter Argos contenderunt, victoriam nuntiaturi : sed surgens Othryades Spartanus, spoliatis pluribus hostium, ex corum armis tropæum erexit, cui inscripsit proprio sanguine 'Lacedæmonii de Argivis,' quo peracto, obiit. Nec solum ab hac re lumen Papinii verbis, sed etiam Flori lib. 11, cap. 2. de Calpurnio tribuno: 'Hoc illustrior noster,' ait Florus, 'quod tantæ expeditioni superfuit, et supervixit, licet nihil scripscrit sanguine.' Hoe tamen factum Florus attribuit Leonidæ, non Othryadi. Ceterum Thyre, de qua agebatur, erat oppidulum, seu potius pagus in finibus Argivorum. Hoe bellum gestum est Theopompo Nicandri filio, reguante Spartæ. Vide Pausaniam Laconicis et Phocicis, Plutarchum in Parallelis, Valerium Max. et Stobæum.

49 Regis] Bene, non reges, ut habent priores editiones. Regis, nimirum Adrasti, ut optime observat Gronovius. Nam ex Theb. 11. discimns Adrastum evocatum fuisse Argos Sicyone avito regno: 'Quis te solio Sicyonis avitæ Excitum effrænos componere legibus Argos, Nesciat.'

50 Drepani] Drepanum hoc promontorium Achaiæ Peloponnesi, notatum Pausaniæ. Illue Saturnus falcem projecisse dicitur, qua patrem Cælum exsecuerat; unde ratio nominis; δρέπανον enim Gracis falcem significat. Est et Promontorium et urbs ejusdem nominis in Sicilia, et in Cyrenaica, et Phæacia. Sicyonis] Vide Theb. 11. 179.

51 Langia] Fons in Nemea sylva,

Lambit, et anfractu riparum incurvus Elissos. Sævus honos fluvio: Stygias lustrare severis Eumenidas perhibetur aquis: huc mergere suetæ Ora, et anhelantes tuto Phlegethonte cerastas: Seu Thracum vertere domos, seu tecta Mycenis Impia, Cadmeumve larem: fugit ipse natantes Amnis, et innumeris livescunt stagna venenis.

55

alveo, et Elissos flexu littorum sinuosus. Accrbum decus est flumini: dicitur expiare austeris undis Inferas Furius; solent in hunc mergere caput suum, et sitibundos serpentes, tuto Phlegethonte: seu dirucrunt ædes Thrucum, seu profana tecta Mycenarum, ac Cudmi penates. Ipse unmis fugit eus se abluentes, et undæ livescunt

.....

alii Barth. trungilla tacenti; codd. Lutatii; strigilla tacenti.—52 Ambit Petrens.—54 Eumenides Behott. huic mergere Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Petav. et edd. vett. huc mergere Put. Dan. et Behott. cum edd. recentt.—55 Put. anhelantes poto. Nic. Heinsius ad Claud. 111. Rapt. Proserp. 386. legit etiam poto; et ita Gnyetus alios legere notavit; simile quid occurrit apud eundem Claud. 11. Rapt. Proserp. 333. et seq. Jortinus conjectabat: anhelantes potum, vel totum, Phlegethonta; hoe ultimum habet optimus Barthianus pro v.l. sed in textu toto Phlegethonte; quod ille probat.—56 Idem codex Barth. tecta Mycenas; Gronovius conj. Mycenes. Vide Syllog. Epist. Tom. 11.

NOTÆ

de qua pluribus agit sub finem hujusce libri Papinius.

52 Elissos] Fluvius Sicyonia in Achaia Peloponnesi. Est in Arcadia fluvius Helisson dictus, qui influit in Alpheum.

55 Tuto Phlegethonte] Phlegethon fluvius infernalis. Tuto] Quia in hoc fluvio soliti bibere scrpentes Emmenidum, nisi prius in Elisso biberint. Pro tuto autem, poto habent veteres membrana.

Eschylus furias vocat ἀλεσιοίκους, id est, quæ evertunt domos. Taugit autem hic fabulam Proenes, quæ tanto exarsit furore in maritum Therea, ob stupratam Philomelam sororem, ut ipsi proprium filium comedendum apposuerit. Hoc autem in Thracia gestum est. Seu tecta Mycenis] Respexit et fabulam Atrei, qui et fratri Thyesti proprium filium epulandum obtulit.

57 Cadmeumque larem] Intelligit vel antiquas fabulas Penthei discerpti ab Agave matre, et omnia crimina stirpis Cadmi: vel ewdem Laii perpetratam a filio Œdipo, ejusque incestas nuptias cum matre: que omnia seclera furiis ascribuntur. Totum antem hune locum initatus est Claudianus de Raptu Proserpina lib. 11. 386. et seq. Qualis pestiferas animare ad crimina taxos Torva Megara mit; Cadmi seu memia poscat, Sive Thyestæis properet sævire Mycenis.'

58 Et innumeris livescunt stagna venenis] Forte Poëta occasionem arripit dicendi Furias abluere se in Elisso fluvio, quod habeat noxias et insalubres aquas, vel quod serpentibus seateat, vel denique quod non procul ab hoc fluvio Eumenides seu Furiæ templum habuerint. Vide Pausaniam Corinthiacis.

It comes Inoas Ephyre solata querelas,
Cenchrææque manus, vatum qua conscius amnis
Gorgoneo percussus equo, quaque objacet alto
Isthmos, et a terris maria inclinata repellit.
Hæc manus Adrastum numero ter mille secuti
Exultant: pars gesa manu, pars robora flammis
Indurata diu, (non unus namque maniplis

Mos. neque sanguis inest,) teretes pars vertere fundas

innumeris venenis. Comitantur hunc Ephyre, quæ placavit luctus Inus, et phalanges Cenchreæ, qua fons faciens Poetus eductus fuit ungula equi Gorgonei, et qua Isthmos opponitur pelago, et summovet a tellure inminentia maria. Hæc caterva, tria millia numero, Adrastum secuta, gaudio prosilit. Purs gerit gesa manu, pars stipites igne diu induratos, (non enim eadem est consuetudo, nec idem genus est cohortibus,) pars soliti rotare leves fundas, et circumscribere aërem inani

p. 565.—59 Ionias Dan. et unus Behot. Inonias alter Behot.—65 Indurata ferunt Petrens. et sic codd. Handii quem vide ad Sylv. Tom. 1. p. 161.—66
Mox Lindenbrog. Mos Behott. 1. 2. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. et edd.

....

NOTÆ

59 Ephyre] Corinthus, antiquitus Ephyre vocata. Erant et urbes ejusdem nominis in Ætolia, Arcadia, Macedonia, Elide, et in Italia. Inoas solata querelas] Institutione certaminum in honorem Palæmonis filii Inus.

60 Cenchræque manus] Cenchreæ oppidum prope Corinthum in ipso Isthmo, immo portus ipsius Corinthi. Plinius lib. 1v. 'Lecheæ hinc, Cenchreæ illinc angustiarum termini.'

Vatum qua conscius amnis Gorgonco percussus cquo] Designat fontem Pirenen, Straboni et Suidæ situm ad radicem Acrocoriuthi, Musis sacrum, quem Poëtæ fabulantur ortum esse ictu ungulæ Pegasi equi, qui ideo Gorgoncus dicitur, quod vexerit Perseum euntem ad expeditionem Gorgonum. Fons autem iste dicitur conscius vatum, seu Poëtarum: qui enim hoc 'fonte labra proluerit,' Poëta fit. Pegasus ex hoc fonte cum biberct a Bellerophonte deprehensus est: unde etiam fons iste Persio 'Caballi-

nus' vocatus. Alii in Helicone posuerunt.

61 Quaque objacet] Benc scribit Papinius objacere alto sive mari Isthmum: objacet enim certe, et tanquam crectus umbo concurrere Ionium et Ægeum mare non patitur, sed inclinata ac declivia maria ab altioribus terris repellit ac rejicit.

62 Isthmos] Isthmos, fances quibus Peloponnesus adhæret Helladi seu Græciæ, ut jam diximus. Maria inclinata repellit] Hinc et inde enim Isthmos et mari Ægeo et mari Ionio urgetur, et impedit, quo minus hæc duo maria jungantur, ut jam diximus. Vide Theb. 1. 120.

64 Gesa] Tela Gallica. Roboru flummis Indurata diu] Sudes. Talibus armis usos veteres in præliis testantur Lucretius, Virgilius, Propertius, Sallustius in Catilina.

66 Terctes pars vertere fundus, &c.] Funditores intelligit.

Assueti, vacuoque diem præcingere gyro. Ipse annis sceptrisque subit venerabilis æque: Ut possessa diu taurus meat arduus inter Pascua, jam laxa cervice, et inanibus armis, Dux tamen: haud illum bello attentare juvencis Sunt animi, nam trunca vident de vulnere multo Cornua, et ingentes plagarum in pectore nodos. Proxima longævo profert Dircæus Adrasto Signa gener, cui bella favent: cui commodat iras 75 Cuncta cohors: huic et patria de sede volentes Advenere viri; seu quos movet exul, et hæsit Tristibus aucta fides, seu quis mutare potentes Præcipuum: multi, melior quos causa querenti Conciliat: dederat nec non socer ipse regendas 80 Ægion, Arenenque, et quas Theseia Træzen

orbe. Ipse Adrastus incedit pariter sceptro et atate vener indus. Ut ingens taurus transit per prata, in quibus diu dominatus est, jam pendenti collo, et inertibus humeris, rector tamen: jucenci non audent illum pugna aggredi; cernunt enim cornua crebris ictibus mutilata, et in pectore magnas vulnerum cicatrices. Gener Dircaus, pro quo agitur bellum, et cui omnis exercitus irus mutuat, sua promoret vexilla post seniorem Adrastum. Huic bellatores libentes advenerum de patrio solo, seu qui ejus exilio moti sunt, et quibus remansit fides aucta ejus calamitate, seu quibus mutatio dominorum pracipue placet; multi quos justior causa devinxerat querenti. Quinetiam ipse socer vi ducenda prabuerat agmina Ægii, et Arenes,

omnes. sanguis labet Put. rertice pro rertere in eodem cod.—70 Edd. vett. lassa; codd. vero Behott. 1. 2. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. omnes Barthiani, Put. Petav. Dan. et Petrens.—71 Dux tamen aut unus Behot. bello tentare alter Behot.—78 'Minime solicito hanc lectionem (auctu); in optimo tamen exemplari alia scriptio, alius sensus, alia interpretatio una litera mntata: Tristibus arcta fides, id est, rara. Videat lector.' Barth. Behot. 1. actu.—81 Aranenque Dan. Put. Petav. et edd. vett. Arenenque Lang. Laur. Buslid. Lip-

.....

NOTÆ

67 Vacuoque diem pracingere gyro] Quod nimirum illam aëris partem, quam funda in orbem ducta circumeant funditores, gyro illo cingere quodammodo, et circumeludere videantur. Vacuo] Quia nullum in aëre vestigimm relinquit. Noster Achilleidos II. 'Et flexæ Balearicus actor habenæ Quo suspensa trahens libraret vulnera tortu, Inclusum quotics distringeret aëra gyro.'

68 Ipse] Adrastus.

70 Laxa] Id est, non pingui, sed macie et pendente pelle deformi. Alii lassa legunt.

74 Direcus] Thebanus.

78 Seu quis nuture potentes Pracipuum] Mobilis ingenii viros notat, et quibus is tantum princeps, qui necdum princeps est. Ita lib. 1. 'Et, qui mos populis, venturus amatur.'

81 Ægion] Oppidum Achaia. Are-

Addit opes, ne rara movens inglorius iret
Agmina, neu raptos patriæ sentiret honores.
Idem habitus, eadem arma viro, quæ debitus hospes
Hiberna sub nocte tulit. Theumesius implet
Terga leo: gemino lucent hastilia ferro:
Aspera vulnifico subter latus ense riget Sphinx.
Jam regnum, matrisque sinus, fidasque sorores
Spe votisque tenet: tamen et de turre suprema
Attonitam, totoque extantem corpore longe
90
Respicit Argian: hæc mentem oculosque reducit
Conjugis, et dulces avertit pectore Thebas.

et vires, quas Trazen, celebris alumno Thesco, adjicit, ne agens paucas copias indecorus proficisceretur, et ne animadeerteret ablatos honores patria. Idem vestitus, et eadem arma huic erant, quae gerebat, cum fatis promissus advenit in procellosa nocte: exuviae leonis Theumesii ambiunt ejus tergum, et spicula fulgent duplici ferro: dira Sphinx horret subter latus in gladio acuto. Jam spe et votis principatum occupat, et pectus genitricis, et dilectas sorores: cernit tamen Argiam in celsa turre consternatum, et longe prominentem toto corpore. Hac revocat animum, et oculos mariti, et expellit animo curas Thebas. Ecce ardens Tydeus movet inter

sian. uterque Behot. et Petrens. cum edd. Plant. Amstel. Gronov. et recentt. Træse Behot. 1.—85 Optimus codex Barthii: de nocte.—86 Terga leo et gemino Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. et non agnoscunt Petrens. Behott. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—90 Put. instantem corpore.—91 Unus Behot. mentemque oculosque.—92 Idem co-

.....

NOTÆ

ne] Urbs Messeniæ. Theseia Træzen] Træzen urbs regionis Argolicæ: Theseia dicitur, quia in ea urbe Theseus natus et educatus fuit.

83 Neu raptos patriæ, &e.] Id est, ne sentiret exilium suum.

84 Debitus | Fatis scilicet.

85 Theumesius implet Terga leo] Theb. I. 'Tergo videt hujus inanem Impexis utrimque jubis horrere leonem, Illius in speciem, quem per Theumesia Tempe Amphitryoniades fractum juvenilibus armis Ante Cleonæi vestitur prælia monstri.'

87 Sphinx] Portabat hanc Polynices ad capulum ensis, in memoriam illius monstri occisi ab Œdipo patre.

Moris enim erat apud veteres, ut aliquas majorum victorias, aut triumphos ensis capulo effingerent. Seneca in Hippolyto: 'Regale parvis asperum signis ebur Capulo refulget gentis Actææ decns.'

88 Fidasque sorores] Duæ enim sorores erant Polynici, Antigone et Ismene, ut videbimus sequentibus libris.

90 Totoque extantem corpore longe] Affectum amantis conjugis mire exprimit Poëta.

92 Et dulces avertit pectore Thebas] Argia enim hoc visu totum ad se revocaverat Polynicem. Ecce inter medios patriæ ciet agmina gentis
Fulmineus Tydeus: jam lætus, et integer artus,
Ut primum strepuere tubæ: ceu lubricus alta
Anguis humo verni blanda ad spiramina solis
Erigitur liber senio, et squalentibus annis
Exutus, lætisque minax interviret herbis:
Ah miser, agrestum si quis per gramen hianti
Obvius, et primo siccaverit ora veneno.
Huic quoque præstantes Ætolis urbibus affert
Belli fama viros: sensit scopulosa Pylene,
Fletaque cognatis avibus Meleagria Pleuron,
Et præceps Calydon, et quæ Jove provocat Iden

medios patrias copias: jam exultans, et membris sanus, ut primum classicum sonuit. Velut serpens lubrica assurgit e profunda terra ad dulces rudios verni solis, exsoluta senio, et deposita squalenti pelle, et minax viret inter amæna graminu: alı infelix, si quis rusticorum incidat in cam hiantem inter herbas, et exhauserit fauces ejus primo veneno. Huic etiam rumor belli adducit insignes viros ex oppidis Æloliæ. Scopulosa Pylene animadvertit diminutos incolas, et Pleuron Meleagria, in qua sorores fratrem Meleagrum ploraverunt, et in aves mutatæ sunt, et prærupta Calydon, et, Olenos quæ contendit cum Ide de Jovis ortu, et Chalcis, quæ

dex, et dulcis.—97 Pnt. squallentibus arvis.—100 In eodem codice: fraudaverit ora.—101 Habet etiam idem codex præsentes pro præstantes.—102 Phylene Behot. 1. Pilene Behot. 2. et edd. vett.—103 Fætaque cognatis Put.—104 Idam Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. Iden Petrens. Dan. Put.

NOTÆ

97 Liber senio, et squalentibus annis Exutus] Quotannis enim veterem pellem serpentes exuere dicuntur, unaque senectutem deponere, ac renovari in juventutem. Unde querela Tibulli: 'Anguibus exuitur tenui cum pelle vetustas: Cur nos angusta conditione sumus?'

98 Interviret] Serpentes maxima ex parte virides sunt.

101 Ætolis] Ætolia Græciæ regio, Epiro, Acarnaniæ, et Locridi vicina. 102 Pylone] Urbs Ætoliæ, Pros-

ehia Straboni.

103 Meleagria Pleuron] Pleuron ejusdem Ætoliæ oppidum. Cognominatur Meleogria a celebri illo Me-

leagro qui aprum Calydonium peremerat: dicitur plorata fraternis avibus: fabulantur enim Poëtæ sorores Meleagri in aves Meleagrides conversas fuisse misericordia Deorum, quod mortem Meleagri immoderatins lugerent.

Jore provocat Iden Olenos] Olenos urbs Ætoliæ. Erat et ejusdem nominis oppidum in Achaia Peloponnesi, ex qua fuit capra Amalthea, quæ Jovem nberibus untrivisse dicitur: hincque Olenia Arato, aliisque seriptoribus vocata. Qua nominum similitudine deceptus Papinius ascripsit Oleno Ætoliæ, quod tantum convenit

105

Olenos, Ioniis et fluctibus hospita portu Chalcis, et Herculea turpatus gymnade vultus Anniis: adhuc imis vix truncam attollere frontem Ausus aquis, glaucoque caput summersus in autro Mœret: anhelantes ægrescunt pulvere ripæ.

præbet hospitalem portum navigantibus in Ionio Mari, et fluvius ore deformatus, luctando cum Herculc. Vix ausus est adhuc lerare mutilatam frontem e profundis undis, et dolet capite occultato in cærulco specu, et alveo siccato arida littora squu-

Petav. uterque Behot. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—105 Olenon Behot. 2.—106 Ineptissime libri viliores turbatus. Barth.—107 Aldd. Colin. Gryph. et Basil. adhuc imos; Lang. Laur. Dan. Lipsian. Buslid. Petrens. Put. Petav. uterque Behot. Plant. Lindenbrog. Gevart. Grasser.

NOTÆ

Oleno Achaiæ; nimirum contendere posse cum Ida de solo natali ac educatione Jovis: Ida cuim est mons Cretæ, in quo Jupiter etiam altus dictur. Non conveniunt enim anctores de patria et loco educationis Jovis.

105 Ioniis et fluctibus hospita portu Chalcis] Chalcis urbs Ætoliæ ad Acheloum amnem sita, portumque præbens navibus Ionium mare navigantibus: Ætoliæ enim ora Mari Ionio alluitur.

106 Et Herculea turpatus gymnade vultus Amnis | Acheloum intelligit, qui congressus cum Hercule ob Dejaniram, victusque, amisit unum cornn in hoc certamine. Fluviis enim cornua osque taurinum dant Poëtæ. Locus fabulæ datus, quod Herenles unum ex duobus ostiis Acheloi amnis, quo crebris inundationibus regionem infestabat, diductum in plures rivos exsiccaverit. Lucanus: 'Et scisso gurgite rivus Dat pænas majoris aquæ.' Quod cum perfecisset flercules, Dejaniram obtinuit uxorem. Straho vero tradit hæe ideo ficta, quod Acheloo limum ducente, et frequentilus inundationibus limites confundente, bella crebro inter

Acarnancs et Ætolos orirentur: unde cum judices milli essent, qui controversias corum dirimere possent, ad arma veniebant, mutuisque se cladibus afficiebant. Hercules itaque, cum aggeribns et fossis fluvium damnose erumpentem intra alveum coërenisset, tanquam debellasset Acheloum, Dejaniram præmium industriæ ac solertiæ retulit. Ceterum observanda hic vox 'gymnas,' pro lucta et ludis gymnicis Papinio usurpata, qua etiam utitur Achilleid, 1. 'Neve exercere protervas Gymnadas.' Et in Sylvis, Villa Surrentina: ' Ad Ambracias conversa gymnade frondes.'

107 Adhuc imis vix truncam attollere frontem Ausus aquis] Ovid. Met. IX. 4 Vultus Achelous agrestes Et lacerum cornu mediis caput abdidit undis.

108 Glaucoque caput summersus in autro] Fluviorum Diis antra attribuunt Poëtæ, in quibus recubant. Glauco] Ob juncos et ulvas.

109 Mæret] Ob amissam Dejaniram, et quod victus fuerit. Auhelantes ægrescunt pulvere ripæ] Siccato scilicet uno ex ostiis. Vide Ovidium Met. 1x. ubi describitur certamen Herculis et Acheloi.

Omnibus æratæ propugnant pectora crates,
Pilaque sæva manu, patrius stat casside Mavors.
Undique magnanimum pubes delecta coronant
Œniden, hilarem bello, notisque decorum
Vulneribus: non ille minis Polynicis, et ira
Inferior, dubiumque adco, cui bella gerantur.

Major at inde novis it Doricus ordo sub armis,
Qui ripas, Lyrcie, tuas, tua littora multo
Vomere suspendunt, fluviorum ductor Achivum,
Inache: (Persea neque enim violentior exit
Amnis humo, cum Taurum, aut Pliadas hausit aquosas 120

lent pulvere. Crates are obducta defendant cunctis pectora: gerunt manu crudelia pila: patrius Mars prominet supra galeam. Delecta juventus circumdat undique fortem Tydeum, lætum bello, et conspicuum honestis plagis: non ille cedit minis, aut furore Polynici, et ambiguum est, enjus gratia bellum agatur. At inde Dorum copia procedunt numerosiores sub recentibus armis, hi, qui moliuntur multo aratro tua littora, o Lyrcie, et tuas ripas, o Inache, princeps amnium Achaia: non enim fluvius rapidius ruit per regionem Argolicam, cum spumosus absorbuit

Cruc. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. adhue imis.—110 Put. pectore crates; Behot. 2. tempora crates.—112 Uterque Behot. delecta coronat.—113 Jortinus conjectabat: noctisque decorum Vulueribus: ita quoque invenit Barthius in duobus codd.—116 Behot. 1. antris, et pro v. l. armis.—117 Lirceæ Behot. 2. Lyrciæ Dan. Put. Petav. Lichie, aut Litie, aut Lircie codd. Grono-

NOTÆ

110 Æratæ crates] Loricæ seu thoraces in modum cratis contexti.

111 Pila] Proprie tela Romanorum. Patrius stat casside Mavors] Quia Ætolorum pater Ætolus Martis filius. Vel quia uxor Œnci a Marte adamata. Sic Theb. 1. 'Et Marti non degenerasse paterno Aspicies.'

113 Œniden] Tydeum.

116 Major at inde] Transitus ad Hippomedontem. Magna arte, ac varietate sermonis, primo copiæ, deinde dux describitur. Darieus] Cognine dux describitur. Darieus] Cognine dux a Dorieusibus, qui ducibus Heraelidis majorem partem Pelopomesi postea occuparunt, nt diximus Theb. 11. 182. nimirum Argolidem, Lacouiam, et Messeniam, expulsis prioribus incolis.

117 Lyrcic] Non Lyncæe, ut habeut priores editiones. Scripti enim, observante hie Gronovio, habent Lichie, aut Litie aut Lyrcie. Strabo enim lib. vin. scribit Inachum habere ortum ex Lyrcio fonte Arcadiæ sub Cinuria monte. Ovidius Met. 1. de Io: 'Jam pasena Lernæ Consitaque arboribus Lyrcia reliquerat arva.' Inde hand dubie et huic fluvio nomen. Meminit ejusdem et infra in vicinitate Inachi: 'Aret Lyrcius et iugens Inachus.'

119 Inache] Inachus fluvius Argolidis. Vide Theb. 1. 357. Persea] Id est, Argiva, quia Perseus Argolidi imperavit.

120 Taurum] Taurus, nuum e signis Zodiaci, cujus ortus pluvias exci-

Spumeus, et genero tumuit Jove:) quos celer ambit Asterion, Dryopumque trahens Erasinus aristas: Et qui rura domant Epidauria: dexter Iaccho Collis, at Ennææ Cereri negat: avia Dyme

Taurum, aut humidas Pleiadas, et inflatus est genero Jove: et ii, quos velox Asterion cingit, et quos Erasinus exstirpans Dryopum sata: et qui arant arva Epidaurii: hujus collis fertilis vitium est, at non admittit Siculam Cererem. Re-

viani; Lyncee, vel Lyncæe edd. vett. correxit Gronovius.—124 Ætnææ Cereri Dan. Put. Petav. uterque Behot. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Petrens. Exc. Cantab. omnes Barthiani et edd. vett. Ennææ Gronov. in Diatr. et Toll. ad

NOTÆ

tat. Pliadas] Pleiades sex vel potius septem stellæ, quæ in dorso tauri conspiciuntur: dicuntur 'aquosæ,' quia eorum ortus gravissimas facit tempestates, et multas fundit pluvias.

121 Spumeus] Superioribus verbis subtiliter more suo Poëta defectum Inachi fluminus notat, qui media æstate una cum Cephisso et Asterione amnibus solet arescere, nec undis unquam abundat, nisi ab imbribus adjuvetur. Et genero tumuit Jove] Eleganter tumuit; 'tumere' enim dicitur et de mari seu fluviis iuflatis, et de superbiente: quasi Inachus aquas inflare cæperit, ex quo Jovis gener fnit. Et hoc dicit, quod Io Inachi filia adamata fuerit a Jove.

122 Asterion] Asterion fluvius Argolidis placide fluens, ut habet Noster infra: 'Et fluctibus æquus Asterion.' Hic fluvius distat Mycenis quindecim stadiis auctore Pausania, et in specum demersus absconditur. Dryopum trahens Erasinus aristas] Erasinus fluvius Argolidis, ut jam diximus. Vide Theb. 1.

357 Dryopun] Id est, incolarum Asines urbis Argolidis; Dryopes enim, quondam incolæ Parnassi montis, victi expulsique patria ab Hercule, conscensis navibus in Peloponnesum transvecti, ad Euristheum confugerunt, qui eis Asinem urbem in Argolide, prope Hermionem, incolendam dedit: unde ab Argivis fugati Messeniæ partem a Lacedæmoniis acceptam habitaverunt, aliamque urbem Asinen etiam dictam condiderunt, Asinæique vocati, retento etiam veteri Dryopum vocabulo, ut scribit Pausanias in Messeniacis. Sunt etiam Dryopes populi Epiri Straboni, et Plinio. Trahens aristas] Erasinus enim frequenter exundat, ut habet infra Noster: 'Et nunquam in ripis andax Erasinus.'

123 Et qui rura domant Epidauria] Epidaurus hæc est in Argolide ad Sinum Sarronicum, delubro Æsculapii celebris, ut libro præcedente diximus vs. 398. Dexter Iaccho Collis] Hinc etiam Homero hæc Epidaurus dicitur ἀμπελδεις, id est, vitifera. Homeri autem catalogum navium operæpretium est cum iis conferre. Iaccho] Baccho, seu vino.

124 At Ennææ Cereri negat] Vult dicere Epidaurum esse vitiferam, agros vero ejus Cereris, id est, frumentorum nou esse fertiles: 'Ceres' enim hic pro frumento, quia Ceres inventrix frugum, ut jam dixinus. Hunc autem loquendi modum Papinii imitatus est Paulinus scribens ad

Mittit opes, densasque Pylos Neleia turmas, Nondum nota Pylos, juvenisque ætate secunda Nestor, et ire tamen peritura in castra negavit. Hos agitat, pulchræque docet virtutis amorem Arduus Hippomedon: capiti tremit ærea cassis, 125

ducta Dyme suppetias mittit, et Pylos, regnum Nelei, equitum alas. Nondum celebris erat Pylos, et Nestor adhuc juvenis secundum ævum agebat, et tamen noluit ire in periturum exercitum. Procerus Hippomedon hos ducit, et iis inspirat cupidimem pulchræ virtutis. Ærea gulea nutat in ejus capite, triplici jubu candida

****

Auson. p. 579. line receptum in edd. recentt.—125 Mittit opem Lips. Dan. Put. Petav. unus Beliot. Lind. et Cruc. Mittit opes Petrens. alter Behot. Exc. Cantab. Lang. Laur. omnes Barthiani, Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—127 Nestor at ire Lipsian. Buslid. Lang. Laur. et edd. vett. et ire Dan. Put. Petav. uterque Behot. omnes Barthiani, Amstel. Gronov. et recentt.—129 Aldd. Colin. Gryph. et Basil. area classis; Laug. Laur. Bnslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Petrens. Exc. Cantab. alii cum edd. Venett. Rom. Plan. Lin.

NOTÆ

Ausoninm: 'Negant Camænis, nec patent Apollini Dicata Christo pectora.' Ennææ] Id est, Siculæ, ab Enna urbe Siciliæ, in qua Ceres eximic colebatur: tota enim Sicilia erat Cereri et Liberæconsecrata. In quibusdam editionibus legitur, Ætnææ, ab Ætna ejusdem Siciliæ monte. Dyme] Dyme urbs Achaiæ ad Cauconem fluvium sita, auctore Stephano, antiquitus 'Palæa' cognominata, ut refert Pausanias. Arū] Quia in locis aviis, et fere inaccessis sita.

125 Pylos Neleia] Pylos oppidum Messeniæ, Nestoris regia: dicitur Neleia, a Neleo Nestoris patre. Strabo tamen collocat Pylon Nestoris in Arcadia. Erant et duæ urbes ejusdem nominis in Peloponneso.

126 Juvenisque atate secunda Nestor] Nestor estille Homero celeberrimus heros ob prudentiam et eloquentiam: ex ejus enim ore melle dulcior dicebatur fluere oratio. Filius fuit Nelei et Chloridis; multa adolesceus gessit bella, ac interfuit illi decantatæ pugnæ Lapitharum et

Centaurorum: tandem senex una cum reliquis Græciæ principibus ad expeditionem Trojanam profectus est. Ceterum scriptores varie hanc vocem ætas seu Græcis γενεά acceperunt, cum de Nestoris annis agitur. Latini sumscrunt pro sæculo: et sic Nestor jam centum annos vixerat, et secundum sæculum incipiebat: vixisse enim per tres yeveàs dicitur: unde veteri Poëtæ Nævio dictus est 'trisecli senex,' et Ovid. Met. xii. 'Vixi Annos bis centum, nunc tertia vivitur ætas.' Græci vero non tam late usurparunt hanc vocem γενεάν. Quidam γενεάν triginta annorum, aut triginta trium numero definierunt. Certe apud S. Mathæum Evang. XXIV. 31. et S. Lucam XXI. 32. Erasmus, Beza, aliique γενεάν 40. circiter annis metiuntur. Bene ergo atate secunda Nestor, quia postmodum militavit.

127 Peritura] Quia fere totus excreitus Argivorum in hoc bella Thebano periit.

129 Hippomedon | Hippomedon u-

Ter nivea scandente juba: latus omne sub armis
Ferrea suta terunt: humeros ac pectora late
Flammeus orbis habet, perfectaque vivit in auro
Nox Danai: sontes Furiarum lampade nigra
Quinquaginta ardent thalami: pater ipse cruentis
In foribus laudatque nefas atque inspicit enses.
Illum Palladia sonipes Nemeœus ab arce
Devehit arma pavens, umbraque immane volanti
Implet agros, longoque attollit pulvere campum.

supra eminente: omne latus sub armis: ferreæ lorieæ premunt humeros ejus, et fulgens elypeus late pectus tegil. Nox Danai perfecte in auro exprimitur. Quinquaginta nocentes thalami illuminantur ab atra Eumenidum face: ipse genitor in cruentis liminibus et probat seclus et gladios intuetur. Equus Nemeœus, nondum assuetus bello, devehit illum ab arce Palladis, et implet agros umbra horride vo-

.....

denbrog. Crnc. Gevart. et recentt. arca cassis: ita quoque ex codd. suis legit Dan. Heinsius ad Claudian. Paneg. in Prob. et Olyb. Cons. 120.—130 Ter nivea candente unus Behot. Ter niveum scandente Dan. Put. Petav. Petrens. Exc. Cantab. et codd. Heinsiani, quem vide ad Claudian. I. I.—131 Ferrea suta tegunt Tanrin. et Burm. ut conj. Bernartius, et edidere Lindenbrog. et Cruc. Ferrea suta premunt Exc. Cantab. et Venett. Ferrea suta tenent Petrens. terunt Dan. Put. Petav. uterque Behot. Lang. Laur. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. et recentt. et peetora Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. ac pectora uterque Behott. I. 2. Amstel. Gronov. et recentt. ac pectora lata conjectabat Jortinus.—137 'Non bene hunc locum inquinationis suspectum habet Joannes Barclaius. Etiam generosus equus arma paret, assuetus antea curriculis solis, aut exercitationibus pacificis.' Barth.—138 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. longeque attollit; uterque Behot. optimæ Barthii niem-

NOTE

nus e septem ducibus Argivorum. Arduus] Ob proceritatem corporis.

130 Ter nivea scandente juba] Triplici juba, una super alteram, à trois étages.

133 Nox] Non nox, sed ea, quæ per noctem a Danao gesta sunt. Et tangit Poëta fabulam, qua filiæ Danai, consilio patris, prima nuptiarum nocte sponsos suos Ægypti filios interfecerunt, excepta Hypermnestra quæ Lynceum servavit. Lampade nigra] Quia faces nuptiis adhibitæ. Nigra] Id est, infausta, quia hinc mois tot juvenum accidit.

131 Quinquaginta thalamil Totidem

enim crant Danai filiæ, et totidem sponsi filii Ægypti, quorum mortem manu filiarum procurabat Danaus: oraculum enim acceperat se a quodam filio fratris occisum iri.

135 Aspicit enses] An satis acuti sint.

136 Illum] Hippomedontem. Palladia ab arce] Larissa scilicet, arce Argorum, quæ erat in tutela Minervæ, ut vidimus Theb. 11.

137 Arma pavens] Ut præliis nondum assuetus. Umbraque immane volanti] Ob proccritatem Hippomedontis.

138 Attollit pulvere campum] Quasi

Non aliter sylvas humeris et utroque refringens
Pectore, montano duplex Hyleus ab antro
Præcipitat: pavet Ossa vias, pecudesque, feræque
Procubuere metu: non ipsis fratribus horror
Abfuit, ingenti donec Pencia saltu
Stagna subit, magnumque objectus detinet amnem.
Quis numerum ferri, gentesque, et robora dicto
Æquarit mortale sonans? suus excit in arma
Antiquam Tiryntha Deus: non fortibus illa

tanti, et erigit campum longo pulvere. Non secus geminus Hyleus rapide devolvitur e spelunca montana, disrumpens arbores suis humeris, et ultroque pectore: mons Ossa ejus velocitatem horret: feræ et peccora cadunt timore: pavor etiam invadit ipsos fratres, donec intrat magno saltu in Peneum fluvium, et oppositus sistit ingentem amnem. Quis mortalium verbis celebret numerum armorum, et nationes et duces. Suum Numen excitat ad bellum veterem Tiryntha. Non illa infertilis est

branæ, et edd. vett. et recentt. longoque attollit.—142 In uno Behot. ipsis frigidus; sed in gloss. supra $\tau\delta$ ipsis scriptum est, fratribus. 'Vera lectio, (non ipsis fratribus, δc .) nec convellenda; sed quid libris tam optimo illi quam ceteris item omnibus facias, qui claris literis præferunt: inde ipsis fratribus horror Abfait. Si horum rationem habendum putes, sit scribendum: Adfait. Sed nulla mutatione opus est.' Barth.—145 'Vox ferri minime sana est. An scripserit? Quis numerum versu, δc .' Barth. Unus Behot. ct robora dictu.—

NOTÆ

ipse campus pulvere assurgat. Sic Theb. vii. 'Falso Nemeæum pulvere campum Erigit.'

139 Utroque] Quia Centauri duplex habent pectus, hominis et equi.

140 Duplex Hyleus] Hyleus nomen Centauri ferocissimi, qui duplex dicitur, ob duplicem naturam hominis et

141 Ossa] Mons Thessaliæ, in quo erant sedes Centaurorum.

142 Fratribus | Centanris aliis.

143 Pencia stagna] Intelligit Peneum, fluvium Thessaliæ, qui ortum habet juxta Gomphos: interque Ossam et Olympum nemorosa convalle defluit, quingentis stadiis dimidio ejns spatio navigabilis. In eo cursu Tempe vocantur quinque mill. passuum longitudine, et ferme sesquijugeri latitudine, ultra visum hominis

attollentibus se dextra lævaque leniter convexis jugis: intus vero luco viridante allabitur Peneus, viridis calculo, amænus circa ripas gramine, canorus avium concentu. Accipit amnen Euroton, nec recipit, sed olei modo supernatantem, ut dictum est Homero, brevi spatio portatum abdicat: pænales aquas, dirisque genitas, argenteis suis misceri recusans: in Thermaicum sinum evolvitur. Hæc ex Plinio lib. 1v. cap. 8.

146 Mortale sonans] Id est, ut homines sonare solent.

147 Antiquam Tiryntha] Tiryns nrbs Argolidis, in qua Hercules educatus fuit, unde 'Tirynthius' vocatus. Antiquam] Quia Cyclopes hanc urbem condidisse dicuntur. Destructa fuit ab Argivis, civibus in suam civitatem receptis. Pausanias

Infœcunda viris, famaque immanis alumni
Degenerat: sed lapsa situ fortuna, neque addunt
Robur opes: rarus vacuis habitator in arvis
Monstrat Cyclopum ductas sudoribus arces.
Dat tamen hæc juvenum tercentum pectora, vulgus
Innumerum bello, quibus haud amenta, nec enses
Triste micant: flavent capiti tergoque leonum
Exuviæ, gentilis honos, et pineus armat
Stipes, inexhaustis arctantur tela pharetris.
Herculeum Pæana canunt, vastataque monstris

magnanimorum virorum, nec degenerat celebritate ingentis alumni; sed fortuna civitatis ævo cecidit, neque diritiæ ci vires dant: rarus incola in desertis agris ostendit arces constructas Cyclopum laboribus. Hæc tamen præbet trecentos juvenes, turbam quæ in bello æquat ingentem multitudinem; quibus non amenta, nec gladii horride splendent: leonum pelles, decus gentile, flavent supra caput et dorsum, et pinea clava eos armat, ct sagittæ comprimuntur in pharetris, quæ evacuari non possunt. Cantant hymnum in honorem Herculis, et totum orbem monstris

......

148 Nic. Heinsins ad Ovid. Pont. 111. 1. legit, famamque; unde Marklandus ad Sylv. 111. 1. 160. correxit, famamre.—149 Put. sed elapsa situ. Vide Nic. Heins, ad Ovid. Pont. p. 388.—154 Put. flava capiti.—155 Unns Behot. arma pro armat.—156 Uterque Behot. artantur tela; Buslid. et Venett. aptantur

NOTE

Corinthiacis. Deus] Hercules.

148 Famaque immanis alumni Degenerat] Nicolaus Heinsius notis in Epistolas ex Ponto Ovidii legendum censet: famamque immanis alumni Degenerat. Statius enim 111. Sylv. de Hercule Surrentino: 'Nam capit, et tantum non degenerabit honorem.' Columella lib. v11. cap. 12. 'Venus it teneris conceditur, carpit et corpus et vires, animosque degenerat.' Degenerare nomen,' Capitolinus in Opilio Macrino.

149 Neque addunt Robur opes] Scribit Barclaius sibi magis e mente Papinii videri, neque addit Robur opes; at sensus sit, longo squalore, et temporis tractu evanuit Tirynthiorum fortuna, neque illis robur ad comparandas opes et divitias quicquam prodest.

151 Cyclopum ductas sudoribus arces] Virgilius Æneid. 111. 'Pars ducere muros.' Id est, ædificare. Et tangit id quod supra diximus, Cyclopes condidisse Tiryntha.

153 Innumerum bello] Id est, quod instar esset multitudinis in bello, ob fortitudinem et virtutem.

154 Triste] Quia ad usum belli cædisque conflantur enses.

156 Stipes] Clava. Inexhaustis pharetris] 1d est, ita erat pharetra referta sagittis, ut exhauriri non posset. Tirynthiis autem bene dat Poëta eosdem habitus armaque ac Herculi; nempe pelles leonis, clavas et pharetras. Unde Tertulliano Hercules 'Scytalosagittipelliger' dictus.

157 Pana] Pan, hymnus proprie in honorem Apollinis, abusive vero ceteris Diis Pan tribuitur.

Omnia: frondosa longum Deus audit ab Œta. Dat Nemee comites, et quas in prælia vires Sacra Cleonæi cogunt vineta Molorchi. Gloria nota casæ, foribus simulata salignis Hospitis arma Dei, parvoque ostenditur arvo, Robur ubi et laxos qua reclinaverit arcus

160

liberatum; Numen audit procul a frondosa Œla. Nemea præbet socios, et sacra vineta Molorchi Cleonæi congregant ad pugnam copias quas habent. Honos parvæ domus cognitus est: arma Dei hospitis efficta sunt in portis salignis, et monstratur in modico agro, ubi clava ejus erat posita, et ad quam ilicem applicuerit solutum

.....

tela.—158 Jortinus conjectabat: lætum Deus audit.—161 Unus Behot. signada salignis, et pro v. l. simulata salignis; alter Behot. simulata salinnis; in nonnullis aliis: similata.—162 Lang. Lanr. Buslid. Lipsian. Dan. Pnt. Petav. optimæ Barthii membranæ, Venett. Rom. Alid. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Gevart. et Cruc. parvoque ostenditur auro.—163 Optimæ Barthii membranæ: et lassos q. r. artus; et sic etiam Lang. Laur. Buslid. Lip-

NOTÆ

Quod adeo obtinuit, ut Aristoteles periculum capitis adierit, Demophilo illum accusante Athenis impietatis, ac contendente Hymnum illum pulcherrimum, quem in laudem Hermiæ Atarni tyranni composuerat, et qui legitur apud Athenæum, et Diogenem Laërtinm, Pæanem esse. Et nisi Aristoteles multis rationibus probavisset, ac maxime defectu illarum vocum ίε παιάν, quæ crat nota indubitata quo Pæanes distinguebantur a ceteris laudationum generibus, Hymnum illum non esse Pæanem, actum erat de vita summi illins Philosophi. Sed ipsi Athenienses, qui hanc in Aristotelem accusationem admiserant, non tam postea religiosi lujusce moris observatores fuere: primi enim hocce laudationis genus a Diis ad Heroës transtulerunt, mox ad ipsos reges, cum Pæanem in honorem Demetrii Antigoni filii, et Ptolemæi Ægypti regis, cani curarunt.

158 Œta] Mons in finibus Thessaliæ, morte et sepulero Herculis celebris, quoniam in Œta crematus est Hercules.

159 Nemee] Regio et sylva Argolidis inter Cleonas et Phliuntem. Vide Theb. 1, 355.

160 Cleonæi Molorchi] Molorchus senex pastor agri Cleonæi, qui Herculem enntem ad debellandum leonem Nemæum, seu Cleonæum, lospitio suscepit. Huic seni sacra postea instituta 'Molorchæa' appellata.

162 Hospitis Dei] Herculis, quem hospitio receperat Molorchus. Arvo] Alii codices, auro. Egregia antithesis: in parvo agello Molorchi, ait Poëta, locus ostenditur, ubi jacuit quondam magnus ac robustus Hercules, adeo ut vestigia recumbentis in cubitum conspiciantur. Dissimile est quod de Polyphemo tradit Virgilius Æu. 111. 'Jacuitque per antrum Immensum.' Exquo magnitudo Cyclopis tacite significatur.

163 Laxos Pro laxos alii leguut lassos, et pro arcus, artus.

Hice, qua cubiti sedeant vestigia terra.

At pedes, et toto despectans vertice bellum,

Quatuor indomitis Capaneus erepta juvencis

Terga, superque rigens injectu molis aënæ

Versat onus: squalet triplici ramosa corona

Hydra recens obitu: pars auguibus aspera vivis

Argento cælata micat: pars arte reperta

170

arcum, et quo solo restent notæ cubiti ejus. At Capaneus pedes, et cernens infra omnes bellatores, versat elypenm confectum ex coriis avulsis a quatuor effrænis tauris, et horrendum desuper injectu aëneæ massæ. In hoc elypeo hydra multorum capitum, velut recens occisa, protuberat faciens triplicem orbem: pars capitum

sian. et edd. vett. Alii codd. cum edd. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. et laxos q. r. arcus.—166 Behott. 1. 2. et optimus Barth. erecta juvencis; alii, direpta juvencis. Gronov. in Syllog. Epist. Tom. 11. p. 565. conj. derepta juvencis.—167 Heinsins ad Ovid. Met. 111. 52 legit: injectum molis ahenæ.—170 In optimo Barthii: arte rep?ta; unde ille: arte repressa, vel torre

NOTÆ

165 Bellum] Pro bellatoribus.

166 Capaneus] Unus e ducibus Argivis. Vide Theb. 1. 45. et libro præcedente. Erepta jurencis] Virg. Æn. 'Cui pellis latos humeros erepta juvenco Bellatori operit.' Clypei fere pellibus tecti, ut et scuta. Talis fuit famosus ille Ajacis Telamonii clypeus.

167 Superque rigens injectu molis aënæ Versat onus] Innuit multis taurorum coriis, laminis etiam ferreis obductum Capanei elypeum fuisse. Versat] Ad demonstrandum robur Capanei, quo elypeum tam gravem multa cum facilitate versaret.

168 Squalet] Tò squalet operis asperitatem notat, id est, præminet seu extat. Virgilius: 'Tunicam squalentem auro.' Triplici ramosa corona] An quod Hydra per clypei ambitum tres orbes faceret, vel quod triplicem coronam in uno quoque capite haberet? Itamosa] Tò ramosa capitum multitudinem denotat.

169 Hydra] Serpens quæ plura capitahabebat, quam Hercules ad Lernam Argolidis lacum ægre confecit. Recens obitu] An morte sua crescens: abscisso enim uno capite, statim duo repullulabant. Vel recens obitu, quod cælatura tam bene veritatem exprimeret, ut pæne recenti obitu hydra cum suis serpentibus interiret. Vivis] Id est, tanta arte expressis, ut in argeuto vivere etiam crederentur.

est, pars serpentium, quæ deberet repullulare, nisi ignis admotus fuisset, reprimitur seu non repullulat, nisi artem reperit, qua enasci amplius non possent capita ex detruncatæ Hydræ cervicibus. Et tangit factum Herculis, qui cum videret, secto uno capite hydræ, duo alia in locum secti succrescere, admovit tandem ignem, nbi nuum caput secuerat, sicque impedivit, quominus repullularent: quod hic 'artem repertam' vocat Poëta.

Conditur, et fulvo moriens ignescit in auro. Circum amuis torpens, et ferro cœrula Lerne. At laterum tractus, spatiosaque pectora servat Nexilis innumero chalybum subtemine thorax, Horrendum, non matris opus, galeæque corusca Prominet arce gigas, atque uni missilis illi

175

scabra serpentibus vivis ductis fulget argento insculpta: pars occultatur invento artificio, et ardet moriens in fulvo auro. Circum effingitur pigrum stagnum, et Lerna facta ferro cærulea. At lorica contexta innumero subtemine filorum ferreorum, opus horrendum, non confectum a matre, tegit spatia luterum ejus, et amplum pectus. Gigas extat supra fulgentem arcem cassidis, atque cupressus libranda

repressa.—171 In duodus codd. ejusdem: pallescit in auro.—172 Behott. 1. 2. Dan. Pnt. Petav. Lindenbrog. et Cruc. Lerna.—174 Dan. Put. Petav. Behott. 1. 2. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser. sub tegmime; Venett. et Rom. subtemine; boc habent etiam Petreus. et edd. recentt.—175 Optimæ Barthii membranæ PMarotis opus; unde ille tentabat: Pyragmonis opus.—176 Gronov. conj. galeæque corusco P. a. gigas. Vide Syllog. Epist. Tom. 11. p. 565. Idem pro

NOTÆ

171 Ignescit] Ob admotum abscissis capitibus ignem. Quidam codices, nigrescit.

172 Amnis torpens] Palus Lernæa. Et ferro cærula] Erumpente enim ex amputatis capitibus hydræ sangnine, palus cærula sen livida fiebat.

173 Laterum tractus, spatiosaque pectora] Hoc dicit ad exprimendam magnam corporis molem ae proceritatem Capanei; Capaneus enim pane gigas. Sic 'laterum passus.' Noster Equo Domitiani: 'At laterum passus.'

174 Nexilis innumero chalybum subtemine] Id est, annulis ferreis contextus.

Observa morem antiquum, quo matres texerent tunicam militarem filiorum. Noster etiam Theb. viii. 'Triphici velaverat auro Crescentes etiammum humeros, et lævia mater Pectora.' Et Theb. IX. 'Lucentesque auro tunicas, hoc neverat unum Ma-

ter opus.' Et Virgilius: 'Et tunicam mater molli quam neverat auro.' Horreudum aptius, si mater texnisset, quia matres texentes ejusmodi tunicas, cogitantesque iis filios usuros in bello, horrore quodam perfundebantur. Galeaque corusca Prominet arce gigas] Vix a tumoris crimine excusari potest Statius, si arcem galeæ dixerit. Non incommode possis alioqui: Galeaque corusco Prominet are gigus. Supra: 'Capiti tremit area cassis.' Et bene gigas ad mores Capanei, qui dicitur 'contemtor Deorum.' Gronovius.

176 Uni missilis] Heroibus tela dantur tanti pouderis, ut ab alio nemine torqueri possiut, ad indicandas corum incredibiles vires. Sie insulæ finguntur jaculabiles gigantibus. Sidon. Epithal. Polemii: 'Hic Lemnum pro fratre gigas contra Ægida torquet, Impulsumque quatit jaculabilis insula corlum.' Barthius.

Cuspide præfixa stat frondibus orba cupressus. Huic parcre dati, quos fertilis Amphigenia, Planaque Messene, montanaque nutrit Ithome, Quos Thrion, et summis ingestum montibus Æpy, Quos Helos, et Pteleon, Getico quos flebile vati

180

illi soli, exuta ramis, horret ferro prafixo. Huic Capaneo jussi sunt obedire hi quos ferax Amphigenia, et Messana in planitie sita, et montana Ithome alit, quos Thrion, et Æpy conditum in summo monte, quos Helos, atque Pteleon, et quos

arce conj. etiam, arc.—177 Nonnulli codd. orba cypressus; uterque Behot. orba cupressus; Paschalius de Coronis lib. Iv. cap. 17. legit: alta cupressus.—178 Huic parere duci unus codex Barthianus.—179 Ptanaque Messena Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. et Cruc. Massane unus Behot. Messene Petrens. alter Behot. alii, cum edd. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. montosaque Put. Ithone Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. nterque Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Grasser. Gevart. et Cruc. Ithome Gronov. et recentt.—180 Quos Thiron Behot. 1. Et Thrion Priscianus principio lib. vi. et vii.—181 'In antiquissimo libro est, Quos Elon; sed

NOTÆ

177 Cupressus] Hyperbolice, hasta ex cupressu.

178 Amphigenia] Amphigenia oppidum Messeniæ, ex Homero et Strabone.

179 Planaque Messene] Messene urbs primaria Messeniæ. Strabo lib. 1, tradit nullam fnisse in Peloponneso urbem, quæ Messene Heroicis bellique Trojani temporibus vocaretur. Idem tradit Pausanias in Messeniacis. Sie igitur rem narrant illi : Messenios a Lacediemoniis victos, domo penatibusque relictis, Italiam petiisse, illineque in Siciliam transvectos, Messanam condidisse, Fractis vero Leuctrica elade Spartæ urbis opibus, Thebanos victores Messeniis persuasisse, ut in patriam redirent: hos antiquas sedes repetiisse, Messenen tum primum urbem ædificasse ac mœnibus cinxisse. Verum Papinio astipulantur auctores utroque et Strabone et Pausania vetustiores: Isocrates enim, in Panathenaico et Archidamo, Messenen urbem

Herculis, Heroicisque illis sæculis extitisse testatur. Plato de Legibus, lib. 111. loquens de Cresphonte et Temeno, filiis Aristomachi, dicit eus divisisse copias, ac tres urbes Messenam, Argos, et Spartam occupavisse. Theocritus Idyll. xxvi. et Ovidius Met. vi. Messenam et Argos inter urbes Achæas numerant. His adde Justinum et Diodorum. Erat et urbs ejusdem nominis in Sicilia cognominata 'Mamertia.' Montanaque nutrit Ithome] Ithome oppidum ejusdem Messeniæ, dissimile Messenæ; nam ut urbs illa in planitie sita erat, ita et hæc in monte ejusdem nominis, Jovi consecrato, collocata erat. Hoc oppidum post decem annorum obsidionem a Lacedæmoniis expugnatum ac in deditio-Vide Pausaniam nem receptum. Messeniacis.

180 Thrion, Æpy] Oppida ejusdem Messeniæ.

181 Helos] Messeniæ oppidum, quod a Spartanis dirutum est, et ex

Dorion: hic fretus doctas anteire canendo Aonidas, mutos Thamyris damnatus in annos

Dorion lamentabile Thracio Poëtæ. Illic Thamyris confisns sc cautu antecedere doctas Musas, ita punitus fuit, ut in reliquum vitæ tempus (quis spernat Deos ubi-

Helos cum aspiratione scribendum ex Homero.' Barth. Quos Helos et Pheleon Behot. 1. Quos Helos et Theleon Behot. 2.—182 'Fatui nonnulli libri habent: animare canendo; nisi aliud remotius latius. Optimus codex nihil mutat.' Barth.—183 Aonidas multos Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lips. omnes

NOTÆ

quo publici extiterunt Lacedæmoniorum servi, 'Helotæ' ab hoc loco dicti. Obtinuit etiam usus, ut ceteri, qui in servitiorum numero recenserentur, quamvis Messenii non essent, ut illi priores, et ipsi tamen 'Helotæ' Pteleon] Oppidum appellarentur. Messeniæ. Getico quos flebile vati Dorion, &c.] Dorion ejusdem Messeniæ oppidum, sed dirutum ætate Pausaniæ, Et imitatur Noster Lucannin lib. vt. 'Et Dorion ira Flebile Pieridum.' Dicitur flebile vati Getico, quod in hac urbe Thamyris Thrax oculis fuerit orbatus a Musis, quas cantu se superaturum frustra fuerat gloriatus. Pausanias vero scribit hinc locum datum scriptoribus tale quid prodendi de Thamyride, quod captus luminibus huic infortunio succubnit, ac desiit prorsus carmina componere: quod Homerus non fecit, quamvis in eandem calamitatem incidisset; sed perfecit ea quæ instituerat. Ceterum hic locus totus adumbratus est ex Homero Iliad, B. ubi hæc de Thamyride scribit : Kal Aúριον, ένθα τε Μοῦσαι 'Αντόμεναι Θάμυριν τον Θρήϊκα παυσαν ἀοιδής, Οιχαλίηθεν ίδντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆσς: Στεῦτο γάρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἃν αὐταὶ Μούσαι ἀείδοιεν, κούραι Διος Αίγιοχοιο Αί δέ χολωσάμεναι πηρόν θέσαν αὐτάρ αοιδήν Θεσπεσίην αφέλοντα, και εκλέλαθον κιθαριστόν. Et Dorion, ubi Musæ occurrentes Thamyrim Thracem spoliarunt

cantu ex Œchalia venientem ab Euryto Œchaliensi; affirmabat enim gloriabundus se relaturum victoriam, etiamsi ipsæ Musæ cunerent, filiæ Jocis Ægiochi: illæ autem iratæ cæcum fecerunt, et ei cantum divinum ademerunt, et oblivisci fecerunt eum artem pulsandi citharam. Sunt tamen, qui dicant Thamyrim non fuisse excacatum, sed ira Musarum carnisse fama vocis citharæque, ut vult hic Papinins his verbis: Ore simul cithuraque conticuit: in qua etiam opinione est Homeri Interpres ad hunc citatum supra Iliados B. locum, in quo de pœna Thamyridis mentio fit, explicatque hae verba πηρου θέσαν, quibus utitur Homerus: Της τέχνης έπαυσαν, και έκφρονα αὐτὸν έποίησαν, ή περί την φωνην έβλαψαν πηρδς γάρ καλείται δ κατά τὶ μέρος τοῦ σώματος βεβλαμμένος. Eripuerunt illi artem, et insipientem illum reddiderunt, ant taserunt in voce : mypds enim vocatur læsus in aliqua corporis parte. Hinc apposite Gronovius legit mulos pro multos, nt aliæ editiones, seu ita fuit punitus Thamyris, ut in reliquum viveret privatus divino cantu, et qui dedisceret artem pulsandi citharam. 'Muti anni,' quibus canere desiit, nesciitque. Ceterum Thamyris dicitur Geticus vates, quod in Thracia natus esset: Getæ enim gens Thracia, ut patet ex Geographis. Aonidas] Musas, quia Barotiam incolunt, prius Aoniam dictam. Addendum

Ore simul citharaque (quis obvia numina temnat?)
Conticuit præccps, qui non certamina Phœbi
Nosset, et illustres Satyro pendente Celænas.
Jamque et fatidici mens expugnata fatiscit
Auguris: ille quidem casus, et dira videbat
Signa, sed ipsa manu cunctanti injecerat arma
Atropos, obrueratque Deum: nec conjugis absunt
Insidiæ, vetitoque domus jam fulgurat auro.
Hoc aurum vati fata exitiale monebant
Argolico: scit et ipse nefas, sed perfida conjux

que præsentes?) voce et arte fidibus canendi privaretur temerarius, qui ignorabat prælia Apollinis, et Celarius celebres suspenso Satyro. Verum animus præseit vatis labefactatus jam cedit; ille quidem prævidebat eventus, et ominosa indicia, sed næsitanti ipsa Atropos arma propriis manibus imposuerat, et Apollinem oppresserat: nec desunt fraudes uxoris, et domus jam coruscat prohibito auro. Fata portendebant hoc aurum exitiosum fore auguri Argivo, et ipse malum noscit; sed infidelis

Barthiani, uterque Behot, alii, cum edd. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph-Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et Amstel. mutos est ex conj. Gronovii. Vide Syllog. Epist. Tom. 11. p. 565. Tamyrus uterque Behot. Thamiris in quibusdam aliis.—185 Behott. 1. 2. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. quis non; Gronov. Barth. Vecn. et Delph. qui non.—186 Gelænas conjectabat Daunt. in marg. ed. Barth.—187 'In vetustissimo libro est: Et jam fatidici: id magis placet.' Barth.—193 Unus Behot. scit et ipsa nefas.

NOTÆ

etiam in melioribus codicibus legi præceps qui: placetque sublata interrogationis nota: homo, inquit, stolidus, et temerarius, qui non recordatus sit Marsyæ casum.

186 Et illustres Satyro pendente Celænas] Imitatur Lucanum lib. 111. 4 Lugent damnatæ Phæbo victore Celænæ. Celænæ urbs caput quondam Phrygiæ fuit: migratum inde hand procnt veteribus Celænis, novæque urbi Apameæ nomen inditum ab Apamea sorore Seleuci regis. In hac urbe fabulantur Poëtæ Marsyam, ausum provocare Apollinem ad certamen cantus, victum fuisse, excotiatumque, et pellem ejus Apollinem suspendisse in monumentum victoriæ. Vide Herodotum in Polymnia.

188 Auguris] Amphiarai. Ille quidem casus, et dira videbat Signa] Hoc vidinus lib. III.

190 Obrueratque Deum] Id est, A-pollinem, seu divinos monitus: fata enim obruerant præsentionem animi, auguriaque. Conjugis absunt Insidiæ] Eriphyle enim latitantem maritum prodiderat Polynici, spe potiundi Hermiones monilis.

191 Vetito auro] Monili Hermiones. Quod crat vetitum seu ominosum.

193 Perfida] Prodidit enim mari-

Dona viro mutare velit, spoliisque potentis
Imminet Argiæ, raptoque excellere cultu.

Illa libens (nam regum animos, et pondera belli
Hac nutare videt, pariter ni providus heros
Militet) ipsa sacros gremio Polynicis amati
Deposuit nexus haud mæsta, atque insuper addit:
Non hæc apta mihi nitidis ornatibus, inquit,
Tempora, nec miseræ placeant insignia formæ
Te sine: sat dubium cætu solante timorem
Fallere, et incultos aris adverrere crines.

uxor optaret munere maritum permutare, et inhiat monili reginæ Argiæ, et eminere ablato ornatu. Argiu quidem iibenti animo (animadvertit cnim mentes ducum, ac molem belli hac fluctuare, nisi Heros fatidicus sinul arma induat) ipsa haud tristis deposuit execrandum monile in sinum dilecti Polynicis, atque hac adjecit: Hi pulchri cultus non conveniunt præsenti meæ fortunæ, et, te absente, pulchritudinis ornamenta mihi infelici placere non possunt: sufficit, decipere ancipitem metum solantibus colloquiis, et conververe alturia incomtis capillis. Nempe (heu Dii)

......

—195 In eodem codice: excedere cultu.—197 Hac mutare videt Dan. Put. Petav. uterque Behot. Lind. et Cruc. Hac mutare videt Petrens. omnes Barthiani, Lang. Laur. Buslid. Lips. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. et recentt. probante Barth. si providus Dan. Put. Petav. nisi providus Lang. Laur. Buslid. et edd. vett.—199 Exuerat cultus uterque Behot. et Put.—202 Bernartius cum aliis VV. DD. legendum putat: stat dubium culatho solunte. Vide Lips. Elect. lib. 11. cap. 6. et Gebhard. Cur. Juvenil. lib. 111. cap. 27.

NOTÆ

194 Dona viro mutare velit] Ita velit pacisci, ut malit monile habere, quam maritum. Spoliisque potentis Imminet Argiæ] Polynices enim monile, quod fuerat Hermiones, dono dederat Argiæ uxori, ut vidimus Theb. 11. 'Tum donis Argia nitet, vilesque sororis Ornatus sacro præculta supervenit auro.'

197 Nutare] Quidam codices habent, mutare. Providus heros] Amphiarans.

198 Sacros] Abominandos, execrandos. Sic Virgilio Æn. 111. 'Auri sacra fames.'

201 Nec miseræ pluceant insignia formæ Te sine] Ovidius Epist, Heroidum xv. 'Cui colar infelix, aut cui placuisse laborem? Ille mei cultus unieus auetor abest.'

202 Sat Alii codices stat. Catu solante] Bernartius pro eætu corrigit calatho, aitque non decorum pudica: matronæ cœtus frequentare, aut tali solatio uti absente marito Argiani hand decere. Conjecturam ejus confirmare videtur mos veterum, quo receptum, ut etiam regum filiæ et uxores lanificio manus assuescerent; nt jam diximus Theb. 11. sed se ipsum interpretatur Papinius Theb. v. 'Solantia miscent Colloquia,' ubi loquitur de Lemniadibus, quorum mariti in Thraciam trajecerant, bellum Thracibus illaturi, quique jam in hoc bello multum temporis consumscrant.

203 Adverrere crines] Tangit mo-

Delph. ct Var. Clas.

Stat.

Scilicet (heu Superi) cum tu cludare minaci
Casside, ferratusque sones, ego divitis aurum
Harmoniæ dotale geram? dabit aptior ista
Fors Deus, Argolicasque habitu præstabo maritas,
Cum regis conjux, cum te mihi sospite, templa
Votivis implenda choris: nunc induat illa,
Quæ petit, et bellante potest gaudere marito.
Sie Eriphylæos aurum fatale penates
Irrupit, scelerumque ingentia semina movit,
Et grave Tisiphone risit gavisa futuris.

cum in tegaris terribili galea, et cinctus armis crepites, ego feram dotales ornatus potentis Harmonics? Fors Deus secandior reddet ista, et cultu anteibo matronus Algivas, cum uxor regis implebo templa promissis choris, te mihi reverso incolumi: nunc illa vestiat, quæ poscit, et potest lætari dum vir militat. Sie funestim aurum irruit in domum Eriphyles, et cuusa fuit atrocium facinorum, et Tisiphone læta

Behot. 1. solante tumultum; et pro v. 1. timorem.—203 Codd. et edd. vett. advertere crines. Lipsius I. 1. correxit. Vide Modium Epist. 52. Dan. Heinsinn ad Sil. Ital. viii. Gebhardum ad Tibull. 1. 2. Heraldum ad Arnob. lib. 1. et Brissonium de Formulis lib. 11.—204 Scilicet, (infandum!) c. t. c. minanti Put. ctundere minaci uterque Behot. claudere minaci optimæ Barthii membranæ.—205 In iisdem membranis: ego ditior aurum.—206 Hermione Behot. 1. Hermiones Behot. 2. aptior isto Put.—207 Forte dies Graiasque habitu unus Barthii codex. Argolidasque Heins. ad Ovid. Epist. p. 45.—210 Vetustissimus Barthianus: gaudere potest bellante marito, quod Barthio magis arridet.—211 Sie Euriphileos unus Behot.—212 Optimæ Barthii membranæ: Irrepsit;

NOTÆ

rem tritum, quo mulieres in magnis casibus non solum per templa supplices ibant, sed etiam crinibus passis templorum pavimenta et aras verrebant. Polybius lih. 1x. Ai δὲ γυναϊκες περιπορευόμεναι τοὺς ναοὺς ἰκότευον τοὺς θεοὺς, πλύνουναι ταῖς κόμαις τὰ τῶν ἰερῶν ἐδάφη. Mulieres vero per templa ibant, et crinibus pavimenta verrebant.

205 Divitis auram Harmoniæ dotale geram] Intelligit monile Harmonies. Vide Theb. 11.

207 Fors Deus Conjungit hie, separavit vero Theb. II. 'Andenti Deus et Fortuna recessit.' Prastabo maritus Sequitur Virgilium Papinius: 'Vel magnum praestet Achillem.' Ita etiam Cornelius Nepos, Valerius Maximus,

aliique sæpe. Sallustins dixit 'præstare ceteris animantibus.' Maritas] Horatius: 'Nec sit marita, quæ rotundioribus Onusta baccis ambulet.'

211 Eriphylæos] Eriphyles uxoris Amphiarai. Fatale] Omnibus scilicet mulieribus, quæ illud monile habuerunt.

212 Scelerumque ingentia semina movit] Nam primo Eriphyle prodidit maritum, Amphiaraus jussit filio matrem occidere, ac Alcmæon matrem jussu patris occidit. Horatius Od. III. 16. 'Concidit anguris Argivi domus ob lucrum Demersa excidio.'

213 Grave Tisiphone risit gavisa futuris] Decet enim Furiam ridere et lætari criminibus ac flagitiis, Tænareis hic celsus equis, quam dispare cœtu
Cyllarus ignaro generarat Castore prolem,
Quassat humum: vatem cultu Parnassia monstrant
Vellera, frondenti crinitur cassis oliva,
Albaque puniceas interplicat infula cristas.
Arma simul, prensasque jugo moderatur habenas.
Hinc atque inde moræ jaculis, et ferrea curru

220

venturis acerbe risit. Hic Amphiaraus vectus alto curru equis Tacnariis juncto, quam sobolem Cyllarus inscio Castore procreacit ex ignobiliori grege, pulsat terram. Lanæ Apollineæ designant hoc ornatu augurem: galea ramo otive nectitur, et candida infula intexit purpureas cristas. Ille tenet simul clypeum et regit fræna equorum in curru apprensa: hinc atque hinc thecæ sunt pleuæ jaculis, et ferreum

****

quod ille probat.—219 In iisdem membranis: pressasque jugo; Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. pensasque jugo; Behott. 1. 2. Petreus. Exc. Cantab. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Grypli. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Bartli. Vecc. et Delph. prensusque jugo. Marklandus ad Sylv. 1. 2. 13. ita scribit: 'Locus, ut mihi videtur, depravatissimus. Elige enim quamvis verborum constructionem; sive hanc, moderatur habenas prensus jugo, i. e. secundum Gronovium' juncas, 'falsum continet: quippe habenæ non junguntur jugo: sive illam, jugo moderatur prensus habenas, absurda est; jugum enim non potest moderari habenas. Nihil igitur hinc probari potest, nisi locum esse corruptissimum. Lege: Arma simul prensisque jugum moderatur habenis. Dicit Amphiaraum armatum pugnare e curru: sinistra mann arma, i. e. clypeum moderatur, dextra prensis hubenis, tenens habenas, regit et moderatur cquos seu currum.'

NOTÆ

quæ futura prævidebat. Grave] Pro, 'graviter.'

214 Hic] Amphiaraus. Dispare] Bene dispare; nobilis enim genere equas non equam tam præstantem invenire potuit.

215 Cyllarus] Nomen eqni Castoris. Castor] Filius Jovis ex Leda, frater Pollucis, equitandi peritissimus.

216 Parnassia Vellera] Sunt vittæ laneæ ab infula, sacerdotum insigui, hinc et inde dependentes. Parnassia] Phæbæa, seu Apollinea, quia Parnassus Apollini sacer.

217 Frondenti crinitur cassis oliva] Fronde enim olivæ vittæ et infuke augurum ornabantur, nt supra vidinus lib. 11. 99. 218 Albaque puniceas interplicat infula cristas] Infula augurum alba erat.

219 Arma] Arma Latinis, ut Græcis ὅπλα, scutum est aut clypens. Inde 'arma ancilia,' unde 'armilustrium,' scuta. Jugo] Curru. Parte pro toto.

220 Hine alque inde moræ] Hic moræ accipi possunt pro ordinibus militaribus Laconum, quia Lacones in hoc bello stipendia facichant sub Amphiarao: Mora enim apud Lacedamonios crat ordo militaris, sen τάγμα, ut videre est apud Xenophonem et Demosthenem: quam vocem etiam Cornelius Nepos usurpavit, dicendo Iphicratem fudisse 'moram Lacedamoniorum.' Explicatio enim,

Sylva tremit: procul ipse gravi metuendus in hasta Eminet, et clypeo victum Pythona coruscat. Hujus Apollineæ currum comitantur Amyclæ, Quos Pylos, et dubiis Malea vitata carinis, Plaudentique habiles Caryæ resonare Dianæ,

225

nemus in curru trepidat: procul ipse formidabilis ponderosa hasta conspicitur, et facit fulgere in elypeo debellatum Pythone. Amyclæ Apollini sacræ sequuntur ejus currum, et hi quos Pylos mittit, et Malea declinata ab anxiis navibus, et Cariæ aptæ ad resonandum saltantibus puellis in honorem Dianæ, et hi quos Pharis, et

-222 Eminet et victum clypco unus Behot. Phitona uterque Behot.-227

NOTÆ

quæ datur hnie loco non satisfacit, nimirum impeditas et occupatas fuisse Amphiarai manns. Qui moræ significatus si admittatur, ponenda erit virgula post το moræ, et vox jaculis conjungenda cum sequentibus verbis, et sensus optimus erit. Moræ autem Peyraredo pharetræ, vel potius thecæ jaculorum. Moræ vero Gratio in Cynegetico in his versibus: 'Ille etiani valido primus venabula dente Induit, et proni moderatus vulneris iram Omne moris excepit onns,' sunt extantes utrimque alæ, seu furculæ, quæ eirca medium fere enspidis utrimque prominent. Κνώδοντας vocavit Xenophon. Jaculis, et ferrea curru Sylca tremit] Innuit currum Amphiarai undique cingi agminibus, quorum milites jacula ferebant, si prior explicati ovocis moræ admittatur, vel thecis, in quibns jacula.

222 Clypeo victum Pythona coruscat] Tangit morem, quo veteres insigne aliquod in scuto gestare solebaut. Et sane decebat vatem Apollinis insculpi curare clypeo gloriosum facinus primumque Apollinis sui, nimirum victoriam relatam de Pythone serpente, quod facinus vocat Papinius initio Theb. vi. 'Apollineæ bellum puerile phatetræ.' Coruscat] Pro co-

rnscare facit. Sic Virgilio lib. x. et x11. 'Strictumque coruscat Mucronem' et 'hastamque coruscat.' Et postea, 'telumque coruscat.' Valerius Flaccus lib. 11. 'Ferrumque super Bellona coruscat.' Coruscat vero, quia armorum splendor valde ab Heroibus affectatus; non tam ad decus, quam ad metum hostibus incutiendum, uti Il. N. δσσε δ' ξμερδεν Αὐ-γὴ χαλκείη. Splendor æris oculos obcæcavit.

223 Amyclæ] Amyclæ oppidum Laconiæ, regia Tyndari, et patria Pollucis et Castoris, ubi templum crat Apollinis, inter cetera ejusce regionis templa opere divitiisque celeberrimum. Strabo lib. viii. Thucydides lib. v. Erant et aliæ urbes ejusdem nominis, una in Eubæa insula, et altera in Italia, quæ auctore Plinio a serpentibus deleta est.

224 Pylos] Supra de Pylo. Malea] Promontorium Laconiæ Theb. 1. 101. Vitata carinis] Crebra enim naufragia fiebant prope hoc promontorium: unde vitabatur a nautis.

225 Plaudentique habiles Caryæ resonare Dianæ] Caryæ oppidum Laconiæ, Caryum Polybio, Dianæ et Nymphis sacrum, et in co lucus Dianæ etiam sacer. Eo in loco Lacedæ-

Quos Pharis, volucrumque parens Cythereia Messe, Taygetique phalanx, et oliviferi Eurotæ

Messe abundans avibus Cythereis, et Taygeti manipulus, et fortis cohors Eurota

Targeique phalanx Dan. et oloriferi Gronovii membranæ, Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. oliviferique Behot. 2. et oliviferi Petrens. optimæ Barthii membranæ, Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Gronov. Amstel. Barth. Veen. et

NOTÆ

moniæ virgines quotannis festum obibant, patrioque ritu saltationem in honorem Dianæ celebrabant, ut refert Pausanias in Laconicis. Contendebant et inter se Citharædi. Hinc Luciano καρυατίζειν, in Dialogo de Saltatione, est genus saltationis exercere, in Caryis Laconiæ usitatum, quod a Polluce et Castore refert Lacedæmonios didicisse. Scribit et Polemon in 11. 'Execestides citharædus Pythia vicit,' et Caryorum 'ccrtamen in Laconia vicit.' Diomedes etiam Grammaticus ejusce saltationis mentionem facit; ait enim, Xerxe in Græciam adventante, omnes deserta Laconia metu barbarorum perterritos, in diversas partes fingisse, ac virgines timore latuisse; ex hoc evenisse, ut eo die, quo solitus erat chorus virginum Dianæ Caryatidi hymnum canere, nemo ad solenne sacrum inveniretur: tunc itaque Pastores in urbem convenisse, et ne ritus sacrorum interrumperetur, pastorali carmine composito Deze honorem celebrasse. Et Plutarchus refert in Artaxerxe, Clearchum Ctesiæ in signum amicitiæ annulum dedisse, in quo insculptæ Caryatides saltantes. Unde dicit Poëta Caryas habiles ad resonandum saltationibus, quæ fiebant in honorem Dianæ a puellis La-Et Carvatidis Diana cedæmoniis. signum sub dio erat. Hine lux huje loco. Ceterum cum incolæ ejusce urbis stetissent a partibus Persarum contra Græcos, victores Græci, con-

versis in eos armis, oppidum diruerunt interfectis omnibus maribus, reservatisque in ludibrium victoriæ mulieribus: non enim passi sunt stolas, neque ornatus matronales deponere, uti non uno triumpho ducerentur'sed æterno servitutis exemplo gravi contumelia pressæ pænas pendere viderentur pro civitate: ideo qui tunc Architecti fuerunt, ædificiis publicis designarunt earum imagines oneri ferundo collocatas, ut etiam posteris nota pæna Caryatium memoriæ traderetur, eæque imagines 'Caryatides' dicuutur. Vitruvins lib. 1. Caryatidum etiam, id est, statuarum muliebrium in columnis, meminit Plinius lib. xxxvi. cap. 5.

226 Pharis] Pharis seu Pharæ oppidum Laconiæ: unde Theb. 11. 'Pharæi duces.' Volucrumque parens Cythereia Messe] Messe urbs Laconiæ, quam Homerus vocat etiam πολυτρήρωνα, id est, columbis abundantem, quæ sacræ sunt Veneri; ideo Messe cognominata Cythereia.

227 Taygetique] Taygetus seu Taygeta, mons Laconiæ prope fluvium Eurotam, et Amyclas. Et oliviferi Eurotæ] Eurotas fluvius Laconiæ. Oliviferi] Reperitur in membranis bonæ notæ, ut observat Gronovius, oloriferi, quod in Parisiensi receptum. Hic est enim, qui in Theb. x. 'Falso gurges laudatur olore:' nec aliunde in Epithal. Stellæ: 'Amyclæos ad fræna citavit olores.'

Dura manus. Deus ipse viros in pulvere crudo Arcas alit, nudaeque modos virtutis, et iras Ingenerat: vigor inde animis, et mortis honorae Dulce sacrum: gaudent natorum fata parentes, Hortanturque mori: deflet jamque omnis ephebum Turba, coronato contenta est funere mater.

230

olivas ferentis. Deus ipse Arcas educat viros in cruda arena, et inspirut modos, et furores nudæ fortitudinis: inde vis animis, et jucundum sacrum gloriosi leti: parentes latantur in liberorum obitu, et ad mortem eos excitant: omnis turba jum plorat adolescentem, at genitrix se solatur coronatis filii exequiis. Tenent habenas,

Delph.—230 Dan. inde viris et mortis honoræ.—231 Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser, natorum in fata; Taurin. Petrens. Exc. Cantab. optimæ Barthii membranæ, uterque Behot. Dan. Put. Petav. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. natorum futa.—233 In optimis Barth. membranis:

NOTE

228 Deus Arcus] Mercurius inventor palæstræ, quam hic Poëta vocat 'nudam virtutem:' nudi enim luctabantur. 'Nudam virtutem' alio sensu accepit Gratius in Cynegetico his versibus: 'Prius omnis in armis Spes fuit, et nuda sylvas virtute movebant Inconsulti homines.' Violenter enim omnia agere, viribus fidere primi venatores solebant, uullisque instrumentis aut eanihus utebantur.

230 Et mortis honor & Dulce sacrum] Nota omnibus διαμαστίγωσις sen flugellatio pnerorum Spartanorum ante aram Orthiæ Dianæ, et qua constantia ac animi firmitudine plagas tolerabant. Plutarchus: Οί παίδες παρ' αὐτοῖς, Λακεδαίμοσιν, ξαινόμενοι μάστιξι, δι' όλης της ημέρας έπλ τοῦ βωμοῦ 'Ορθίας 'Αρτέμιδος, μέχρι θανάτου πολλάκις διακαρτερούσι, ίλαροί και γαύροι. apud Lacedamonios verberibus lacerati per totum diem supra aram Orthiæ Dianæ sape perseverant usque ad mortem, lati et gestientes, καλείται, ait etiam, δι ή άμιλλα, διαμαστίγωσις. autem hare probatio, flagellatio. dulce sacrum: nam et hæc solennitas

maxima, et quæ fit in honorem Dianæ. Vide et quæ dicemus Theb. viii. 438.

231 Gaudent natorum fata parentes, Hortanturque mori] De fortitudine mulierum Spartanarum legendi Plutarchus aliique Scriptores. Unicum exemplum sufficiet adducere. Matres, cuntibus in bellum filis clypeos tradentes, dicebant: Aut cum hoc, ant supra hnnc. Quod significat, vel victores debere reverti cum clypeo, aut saltem referri supra hunc; flagitium enim erat clypeum amittere: 'relicta non bene parmula,' ut ait Horatius.

233 Coronato contenta est funere muter] Qui enim majori cum constantia ac animi fortitudine in illa διαμαστιγάσει usque ad mortem perseveraverat, tanquam victor rei difficillimæ, nimirum doloris, coronahatur. Et tantus erat Spartanis matronis animi vigor, ut cum cædendum juvenem omnis turba defleat, satis ipsi matri sit, si aut mortem ant verbera forti ac generoso animo ferat.

Fræna tenent, duplexque inserto missile nodo,
Exerti ingentes humeros: chlamys horrida pendet,
Et cono Ledæus apex: non hi tibi solum,
Amphiaraë, merent: auget resupina maniplos
Elis: depressæ populus subit incola Pisæ,
Qui te, flave, natant terris, Alphee, Sicanis
Advena, tam longo non unquam infecte profundo.
Curribus innumeris late putria arva lacessunt,

duo jacula portant simul ligata, nudati amplis humeris: chlamys aspera dorso dependet: olorinæ pennæ prominent in cono galeæ. Non hi soli sub te militant, o Amphiaraë. Elis sita in vallibus addit copiis istis cuneum. Cives humilis Pisæ veniunt, et hi qui se in tuis aquis abluunt, fluve Alphæe, petens Siculas regiones, et qui nunquam permisceris tam longo mari. Late terunt innumeris curribus putres

contenta est funere.—234 'Nobis difficultàs occurrit in hoc nodo: itaque probamus lectionem veterum librorum veterrimi: duplicique insertum missile nodo.' Barth.—237 Dan. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et Austel. maniplo; Put. uterque Behot. omnes Gronovii, Petrens. aliique, cum edd. Gronov. Barth. Veen. et Delph. maniplos.—238 Put. deprensæ populus.—239 Qui te, flave, notant Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. natant Dan. Put. Petav. uterque Buslid. alii codd. cum edd. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—240 Dan. injecte prafundo.—241 Dan. Put. Petav. uterque Behot. Aldd.—Colin. Gryph. Basil. Plant. patria arva; Lang. Laur. Lipsian. Buslid. omnes Barthiani, alii, cum Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. putria

NOTÆ

234 Inserto nodo] Habenarum scilicet. Supra Amphiaraus: 'Arma simul, prensasque jugo moderatur habenas.'

235 Pendet Dorso scilieet.

236 Et cono Ledæus open Olorinæ pennæ, dictæ 'Ledææ,' quod Japiter in olorem mutatus concubuit cum Leda.

237 Mercet] 'Merere,' verbum militare, unde 'emeritus,' qui non amplius militat.

238 Elis] Elis, regio et urbs Peloponnesi, resupina dicitur, quia in colle adificata. Depressa Pisa] Pisa urbs Elidis, regia quondam Enomai. Depressa] Quia vallibus undique cingitur, et Crotonio monte premitur, ut ait Lactantius.

239 Qui te, flave, natant terris, Al-

phee, Sicanis Advena, tam longo non unquam infecte profundo? Creditur enim Alpheus fluvius Elidis, ut jam diximus, ex Elide influere per medium mare in Siciliam, purasque ac impermixtas mari, per quod meat, aquas conservare. Et Pisæos intelligit, qui sudore et pulvere e palæstra contracto Alpheum suum natabant, ut Spartani Eurotan. Aliqui codices habent notant. Sed hoc male. Si describeret Siculos, ferendum esset forte, quippe penes quos ille se impermixtum mari spectandum præbere credebatur. Flave] Fluvii flavi dicuntur ob juncos ulvasque, quibus abundant. Adrena] Quia ab Elide in Siciliam fluit.

241 Curribus innumeris, &c.] Intelligit ludos celebrari solitos apud

Et bellis armenta domant: ea gloria genti Infando de more, et fractis durat ab usque Axibus Œnomai: strident spumantia morsu Vincula, et effossas niveus rigat imber arenas. 245 Tu quoque Parrhasias ignara matre catervas Ah rudis annorum, (tantum nova gloria suadet,) Parthenopæe, rapis: tum saltus forte remotos Torva parens (neque enim hæc juveni foret ire potestas) Pacabat cornu, gelidique aversa Lycei. 250

campos, et equos ad bellum subigunt. Id decus huic nationi venit a nefaria consuetudinc, et durat ab usque ruptis axibus Anomai. Sonant lupata morsibus equorum, et candida spuma madefacit excavatus arenas. Tu etiam, Parthenopæe, ah ætate imperite, agis Parrhasias copias inscia parente; tantum te novus honor tangit. Tum forte truculenta mater cornu tranquillabat dissitas sylvas, et loca frigidi Lycei. Non enim data fuisset facultas juveni ad arma proficiscendi. Nulli profecturo ad

....

arva.—242 Aut bellis glossographus. ea gloria gentis unus Behot.—243 Infando de more venit, duravit ab usque optimæ Barthii membranæ .- 245 Frænaque et effossas in iisdem membranis, quod verum putat Barthius .- 247 Ha rudis omnes Barthiani, Dan. Put. et Petav. armorum Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. annorum uterque Behot. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Porro hic versus cum sequenti ita in Behot. 1. leguntur: l'artenopeæ rapis [tantum nova gloria suadet] Ha rudis annorum [saltus cum forte remotos]; sed quæ uncinulis inclusa vides, scripta erant in litura.-249 Vox enim deest in Put. et particula hac in uno Barth. Pro foret, quod habent uterque Beliot. Lang. Laur. Petrens. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. forte exhibent Dan. Put. Petav. Venett. Lindenbrog. et Cruc.—250 Placabat cornu unus Behot. et Petrens. adversa Lycæi Behot. 1. et nonnulli Barthiani.

NOTÆ

Olympiam prope Pisas.

242 Et bellis armenta domant] His enim ludis et exercitationibus equos ad bellum aptiores reddebant. Armenta] Equos.

213 Infundo de more] Quia Œnomaus, qui primus instituit hos ludos, procos filiæ, quos cursu vincebat, occidebat. Fractis ab usque Axibus] Notat fabulam qua Œnomaum tandem Pelops vicit, corrupto Myrtilo (Enomai auriga, qui axi vectem non objecit : ea ratione Enomaus curru delapsus collum fregit.

216 Parrhasias] Arcadiæ, a Par-

rhasiis populis, et urbe Arcadiæ. Matre] Atalanta.

247 Annorum] Quidam codices habent armorum, et utruinque Parthenopæo convenit: admodum enim juvenis erat, et nondum militaverat.

248 Parthenopæe] Parthenopæus nnus e ducibus Argivis, juvenis admodum ad bellum Thebanum profectus, ut jam diximus.

249 Torva parens] Atalanta, ob exercitationes viriles, venationem nempe. Juveni] Parthenopæo.

250 Pacabat cornul Venando scilicet. Pacata reddebat feraruni cæde. Pulchrior haud ulli triste ad discrimen ituro Vultus, et egregiæ tanta indulgentia formæ: Nec desunt animi, veniat modo fortior ætas. Quos non ille duces nemorum, fluviisque dicata Numina, quas magno non impulit igne Napæas? Ipsam, Mænalia puerum cum vidit in umbra, Dianam, tenero signantem gramina passu, Ignovisse ferunt comiti, Dictæaque tela Ipsam, et Amyclæas humeris aptasse pharetras.

255

mæŝtum periculum formosior fuit vultus, nec tantæ dotes eximiæ specici. Nec deest animus, modo robustior ætas accedat. Quas subtarum præsides, et Deas assignatas amnibus, quas Napæas ingenti amore non ille accendit? Dicunt Dianam ipsam matri ejus quondam suæ sociæ pepercisse, quod nupserit, cum spectavit puerum in Mænulia umbra notantem herbas molli vestigio, et ipsam accommodasse pueri humeris sagittas Dictæas, ac pharetras Amyclæas. Volat percitus temerurio

****

—254 Quas non ille duces Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Petrens. Exc. Cantab. omnes Barthiani, nterque Beliot. Taurin. Burm. Venet. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Grasser. Gevart. Cruc. et Delph. Quas non ille Deas conjectabat Jortin. improbante Burmanno. Quos non ille duces Gronov. Barth. et Veen. Vide Notam infra.—255 Dan. abstulit igne: et ita quoque ex codd. scriptis legit Nic. Heinsins ad Ovid. Heroid. Epist. xv. 139.—259 Ipsa et Amyclæas Dan.—260 Prosilit audacis uterque

NOTÆ

Ut Virgilius Æn. vi. 'Aut Erymanthi Pacarit nemora, et Lernam tremefecerit arcu.' Sic idem Hercules 'Nemeæ pacator' Silio dictus lib. 11. 'Quam tali alloquitur Nemeæ pacator honore.' Ut habet præstantissimus codex. Aversa Id est, loca soli non exposita. Lycei] Lyceus mons Arcadiæ. Gelidi] Ob sylvas quibus cingitur Lyceus.

254 Quos [Quas] non ille duces nemorum] Quidam codices habent Quos, et sic legendo duces nemorum sunt Satyri, Sylvani, Panes, et cetera ejusmodi nemorum numina. Sed absque dubio scripsit Papinius Quas, quod honestius est, et per duces nemorum intellexit Dryades, Hamadryades, ac Deas nemorum. Flurisque dicuta Numina] Nymphas, aquarum numina.

255 Napæas] Herbarum, pratorum, ac florum Deas.

256 Manalia in umbra] Id est, in sylva Mænalia supra Mænalon montem Arcadiæ. Umbra] Quia sylvæ umbram efficiunt.

257 Tenero signantem gramina passu] Eleganter infantis gressum non calcantem, sed signantem ostendit, nt Horat. Reddere qui voces jam scit puer, et pede certo Signat humum.

258 Comiti] Atalantæ, cui erat Diana irata, quod nupserat: Atalanta enim totam se cultui Dianæ ac venationi addixerat. Dictænque tela] Id est, Cretensia, a Dicte monte Cretæ. Dicit autem tela Cretensia: quia Cretenses sagittandi peritissimi.

259 Amyclaus] Ab Amyclis oppido

Prosilit audaci Martis percussus amore,	260
Arma, tubas audire calens, et pulvere belli	
Flaventem sordere comam, captoque referri	
Hostis equo: tædet nemorum, titulamque nocentem	-4
Sanguinis humani pudor est nescire sagittas.	
Igneus ante omnes auro micat, igneus ostro,	265
·Undantemque sinum nodis irrugat Iberis,	
Imbelli parma pictus Calydonia matris	
Prælia: trux læva sonat arcus, et aspera plumis	
Terga, Cydonæa corytos arundine pulsat,	
Electro pallens, et iaspide clarus Eoa.	270

belli ardore, flagrans tubas audire, et strepitus armorum, et flavos crines fæduri certaminum pulvere, et revehi capto equo inimici. Fastidit nemora, et erubescit sua tela ignovare scelestum honorem effusi cruoris humani. Auro flammeus, et purpura, præ aliis fulget, et contrahit in rugas nodo Hispanico sinuosam chlamydem, fevens imbellem clypeum, in quo depicta evant Calydonia parentis certamina. Terribilis arcus ad lævam crepitat, et pharetra ex electro pollens, et fulgens iaspide orientali ferit Cveticis sagittis tergum ejus, tectum lorica squamis aspera. Excelsus

Behot, et Dan. perculsus amore optimi libri Barthiani et Dan.—264 Marklandus ad Sylv. III. 2. 83. correxit: pudor, et nescire.—268 Behot. 1. læru tonut, et pro v. 1. sonut.—269 Cidonia Behot. 2.—270 Hic versus aberat a

NOTE

Laconiæ, in quo optimæ pharetræ

263 Titulumque nocentem Sanguinis humani pudor est nescire sagittas] Mens: Erubescebat Parthenopæus, quod tantum sagittæ suæ occidendis feris inservierant, et quod nondum cruore humano infectæ fuerant, quodque hac crudelitate nondum fuerat konoris titulum adeptus.

265 Igneus] An belli ardore calens, an id igneus referendum ad vestes, quæ lucerent auro et purpura?

266 Iberis] Duplex Iberia, Europæa una, quam nune Hispaniam vocamus, sic dieta ab Ibero fluvio, hodie Ebro; Asiatica altera, prope Pontum Euxinum Colchosque, quæ nunc etiam Ieeria vocatur.

267 Imbelti parma] Quia nondum bello interfuerat Parthenopæus, nullumque gloriosum facinus ediderat, quo insigniret clypeum, ut mos erat. Calydonia matris Prælia] Atalanta enim prima feriit aprum Calydonium. Vide Ovidium Met. VIII.

268 Aspera plumis] Id est, squamis seu laminis in modum plumarum dispositis. Virgilius Æn. 11. 'Quem pellis aënis In plumam squamis auro conserta tegebat.'

269 Terga, Cydonæa corytos arundine pulsat] Paucis: Pharetra ex humero pendens latera diverberat. Cydonæa] Id est, Cretensi, a Cydone Cretæ urbe. Corytos] Corytus propie theca arcus. Sumitur et propharetra.

270 Electro] Electrum, gemma nigri coloris, quæ vulgo 'ambra' dicitur, quanquam et album et croceum inveniatur. Est etiam genus metalli Cornipedem trepidos suetum prævertere cervos Velatum geminæ dejectu lyncis, et arma Mirantem gravioris heri sublimis agebat, Dulce rubens, viridique genas spectabilis ævo. Arcades huic veteres, astris Lunaque priores, Agmina fida datis: nemorum vos stirpe rigenti Fama satos, cum prima pedum vestigia tellus Admirata tulit: nondum arva, domusque, nec urbes, Connubiisque modus: quercus, laurique ferebant Cruda puerperia, ac populos umbrosa creavit 280

regebat equum solitum cursu anteire timidos cervos, coopertum pellibus duarum lyncum, et stupentem arma ponderosioris domini, blando rubore vultum perfusus, et conspicuus flore ætatis. Arcades antiqui, et vetustiores sideribus et Luna, præbetis huic fideles copias. Ferunt vos ortos esse ex duro trunco arborum, cum stupefacta terra portavit primas notas vestrorum pedum. Agri nondum erant culti; domus nec urbes erant, non jura conjugalia. Quercus et lauri fætus informatos gestabant,

recentiore cod. Behot, in altero erat deletus recenti litura .- 272 Gebhardus Cnr. Juvenil. lib. 111. cap. 24. malit: geminæ detectu lyncis, improbante Barthio.—276 Pro vos unus Behot. habet quos, prima litera, quanquam veteri, diversa tamen mann. quos habent etiam Lang. Laur. Buslid. et Lipsian .- 279 Connubiique modus optimus codex Barthii et Put. Connubiisce unus

****

NOTÆ

mixtum, nempe' quoties in auro quinta portio argenti commixta est ; hoc vero modo naturale est, modo cura fit; quod si quintam partem non excedat, incudibus non resistit. Plinins lib. xxxIII. cap. 4. Et lib. xxxvii. cap. 2. Iaspide] Iaspis lapidis pretiosi genus. Vide Plinium lib. xxxvII. cap. 8. Eoa] Dicitur quia hi lapides solum inveninntur in Oriente.

273 Gravioris heri] Parthenopæi, gravioris seilicet sumtis et indutis ar-

274 Dulce rubens] Idem Statius Theb. 111. 'Quanti crudele rubebitis amnes!' Achill. 1. 'Mulcetur, lætumque rubet.' Et Claudianus consulatu Olybrii et Probini : 'Blandius elato rubeant temone jugales.'

275 Arcades | Mediterranea Pelo-

ponnesi incolentes populi hoc nomen sortiti sunt ab Arcade Jovis et Calistus filio. Astris Lunaque priores] Arcades prædicabant se omninm populorum vetustissimos esse, et natos antequam astra et luna forent: hinc προσέληνοι, antelunares, vocantur Stephano et Lycophroni. Quidam dicant huic fabulæ locum datum, quod Endymion Areas primus lunæ cursum invenerit ac observaverit.

276 Stirpe rigenti] Veteres credebant Arcades primos hominum ortos fuisse ex arboribus. Noster infra: Quercus laurique fercbant Cruda puerperia,' &c.

277 Pedum | Humanorum scilicet. 278 Arva] Adde, divisa erant inter homines, seu culta.

280 Cruda] Alii codices Dura, quod in idem recidit.

Fraxinus, et fœta viridis puer excidit orno.

Hi lucis stupuisse vices, noctisque feruntur

Nubila, et occiduum longe Titana secuti

Desperasse diem. Rarescunt alta colonis

Mænala: Parthenium fugitur nemus: agmina bello

Rhipeque, et Stratie, ventosaque donat Enispe.

Non Tegea, non ipsa Deo vacat alite felix

Cyllene, templumque Aleæ nemorale Minervæ,

Et rapidus Cliton, et qui tibi, Pythie, Ladon

Pæne socer, candensque jugis Lampia nivosis,

290

et densa fraxinus gentes peperit, et infans viridis effluit ex enixa orno. Dieuntur hi admirati fuisse mutationem luminis, et obscuritatem venientis noctis, et solem occidentem longe oculis insecuti, dlei reditum desperusse. Excelsa Mænala cuttoribus exhauriuntur: Parthenia sylva deseritur: Rhipe, et Stralic, ac Enispe ventis exposita præbent copias ad bellum. Non Tegee, non ipsu Cyllene beata Deo alato immunis est, nec ædes nemorosa Minervæ Aleæ, præcepsque Cliton, ac Ladon, qui tibi, Apollo, pæne socer fuit, et Lampia albicans nivoso cacumine, Phe-

****

Behot.—281 Unus Behot. viridi; optimus vero Barth. fata nudus puer.—281 Despensare dicm in codem codice.—285 Parthenium Behot. 2.—286 Ripheque et Strati Behot. 1. Ripheque stratia Behot. 2. postremis literis reconcinnatis; Ripaque et Stratie Put. Euipse clare in utroque Behot.—287 Non Tegee in iisdem codd.—288 Behott. 1. 2. cum edd. antiq. altæ n. Minervæ. Aleæ Aldd. et recentt. cum aliis codd.—289 Clitor optimus Barthii, quod ille probat. Pycie unus Behot.—290 Lampria optimæ Barthii membra-

NOTE

282 Hil Arcades.

283 Secuti] Oculis, vel etiam cur-

284 Desperasse diem] Supple rediturum.

285 Mænala] Mons Arcadiæ. Parthenium] Nomus in Arcadia. Est et mons ejusdem nominis.

286 Rhipeque, et Stratie, ventosaque Enispe] Oppida Arcadiæ. Homerus: 'Ρίπην τε Στρατίην τε καὶ ἢνεμδεσσαν 'Ενίσπην.

267 Tegea] Urbs Arcadiæ. Deo alite felix Cyllene] Cyllene mons Arcadiæ, ubi Mercurius natus dicitur: hinc Deo alite felix.

288 Alea Minervæ] Alea oppidum Arcadiæ, in qua erant templa Dianæ Ephesiæ et Minervæ Aleæ. Vide Pausaniam Arcadicis.

289 Cliton Cliton seu Clitor fluvius Arcadiæ influit in Aroanium hand plus septem stadia procul ab oppido Clitorum. Ladon] Fluvius Arcadiæ e paludibus Phenei ortus, in Alpheum influit. Pausanias dicit Ladonem aquæ pulchritudine omnibus Græciæ fluminibus antecellere: celebrari vero maxime Daplines filiæ causa, et ob ea quæ de illa Poëtæ commemorant, nimirum adamatam fuisse ab Apolline, et pæne compressam, nisi mutata fuisset in laurum: hinc dicit Noster : qui tibi, Pythie, Pæne socer. Nota fabula.

290 Lampia] Mons Arcadiæ Pani sacer. In hoc monte Erymanthus suos fontes habere dicitur. Et Pheneos nigro Styga mittere credita Diti.

Venit et Idæis ululatibus æmulus Azan,
Parrhasiique duces, et quæ risistis, Amores,
Grata pharetrato Nonacria rura Tonanti,
Dives et Orchomenos pecorum, et Cynosura ferarum. 29

Æphitios idem ardor agros, et Psophida celsam
Vastat, et Herculeo vulgatos robore montes,
Monstriferumque Erymanthon, et ærisonum Stymphalon.

neusque lacus, qui putatur subministrare Styga atro Plutoni. Venit et Azan imitator Idaorum ululatuum, et primores Parrhasii, et vos incolæ agri Nonacrii, grati pharetrato Jovi, cujus amores risistis, et Orchomenos pecoribus abundans, et feris Cynosura. Idem fervor desolat agros Æphitios, atque altam Psophida, et Erymantum monstriferum et ærisonum Stymphalon, montes celebres Herculis

næ; Lampiu in aliis codd. et edd. omnibus.—291 Unus Behot. credita mittere Diti.—292 Azon in eodem codice.—295 Archemonos Behot. 1. Orchemonos scribi jussit Lindenbrogius.—296 Ægyptios idem ardor agros Psophidaque cel-

NOTÆ

291 Et Pheneos nigro Styga mittere credita Diti] Phenens lacus Arcadiæ in Alpheum defluens, cujus aqua nocturno tempore perniciosa, diurno salutaris est. Hinc Ovidins Met. xv. Fab. 5. 'Est lacus Arcadiæ, Pheneum dixere priores, Ambiguis suspectus aquis; quas nocte timeto; Nocte nocent potæ : sine noxa luce bibuntur.' Hine fortasse locus fabulæ, qua Pheneos Stygi aquas subministrare dicitur. Vide quæ Pausanias in Arcadicis refert, de aqua stillatim defluente ex monte Nonacri, quam Stygis aquam vocant Græci. Vide et Herodotum in Erato, et Plutarchum in Alexandro.

292 Idæis ululatibus æmulus Azan] Azan mons Arcadiæ sacer Cybele Deorum matri. Constat autem ex Scriptoribus sacra ejusce Deæ ingenti strepitn cymhalorum ac tympanorum, acutisque ululatibus, fuisse celebrata in Phrygia, præcipue in Ida monte. Unde Idæis ululatibus æmulus Azan. 293 Parrhasiique] Parrhasii populi Arcadiæ. Amores] Jovis scilicet eum Calistone.

294 Grata pharetrato Nonacria rura Tonanti] Nonacris oppidum et mons Arcadiæ, cujus agri dicuntur grati pharetrato Jovi ob concubitum cum Calistone. Pharetrato] Quia Jupiter in Diauam conversus deceperat Calistonem, et sub Dianæ forma pharetram et arcum gerebat.

295 Orchomenos] Urbs Arcadiæ. Erat et ejusdem nominis urbs in Bæotia. Cynosura] Urbs Arcadiæ, in qua sepultum Æsculapium scribit Clemens Alexandrinus.

296 Æphitius] Æphitii populi Æphitidis regionis Arcadiæ. Psophida] Psophis urbs Arcadiæ.

297 Et Herenleo vulgatos robore montes, Monstriferumque Erymanthon, et arisonum Stymphalon] Erymanthus mons Arcadiæ, in quo Hereules proditur occidisse aprum insignem magnitudine et robore, ob quem vocat Poèta monstriferum Erymanthum. Arcades hi: gens una viris, sed dissona cultu
Scinditur: hi Paphias myrtos a stirpe recurvant
Et pastorali meditantur prælia trunco:
His arcus, his tela sudes: hic casside crines
Integit: Arcadii morem tenet ille galeri:
Ille Lycaoniæ rictu caput asperat ursæ.
Hos belli cætus, jurataque pectora Marti,
Milite vicinæ nullo juvere Mycenæ.
Funcreæ tum namque dapes, mediique recursus

fortitudine. Hi omnes Arcades: eadem est natio, sed distinguitur dispari habitu. Hi reflectunt a radice Paphias myrtos, et pugnam incunt cum pastorali pedo: his sudes sunt vice arcum ac sagittarum: hic capillos coperit galea: hic servat morem pilci Arcadici: ille efferat suum caput rictu ursæ Lycaoniæ. Finitimæ Mycemæ mullo auxilio juverunt has copias bellicas, et hæc corda devota Marti: ferales enim tum epulæ, et earum horrore sol in medio cursu regrediebatur, et illic alii

sum Put. agros Sophidaque celsum uterque Behot.—300 Hic versus deest in optimo Barthii.—302 Unus Behot, et Put. his cassida crines.—304 Lycaoniæ ritu Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Lycaoniæ rictu omnes codd. cnm edd. Lindenbrog. Gevart. Grasser. et recentt.—307 Funereæ tunc unus Be-

NOTÆ

Est et fluvius ejusdem nominis in Arcadia, qui in Alpheum defluit. Ærisonum Stymphalon] Stymphalus mons et lacus in Arcadia, qui dicitur 'ærisonus,' quod Hercules, ut produnt Pysander Camyrensis aliique scriptores, referente Pansania, crepitaculorum sonitu fugavit et expulit Arcadia aves Stymphalidas dictas, quæ hune lacum obsidebant, ac luimana carne vescebantur. Ovidius tamen, et Seneca Tragicus, aliique sagittis ab codem Hercule interemtas tradunt. Vide Pansaniam Arcadicis, Strabonem lib, viii. Diodorum lib. v. hinc montes hos vulgatos roborc Herculco dicit Poëta.

300 Paphias myrtos] Myrti dictæ 'Paphiæ,' quia erant sacræ Veneri, cujns summus apud Paphon cultus erat. Recurrant] Ut ex iis facerent peda.

301 Pastorali trunco] Id est, pedo, quod armorum genus vocat Homerus ρόπαλον. Ut Virgilius: 'Sternentes agmina clava.'

304 Lycaoniæ] Arcadiæ. Arcadia enim Lycaonia prius vocata. Rictu caput usperat ursæ] Veteribus enim alicujus feræ pellem capiti imponere usitatum: certe galeis inducere. Silius lib. 111. 'Ore ferarum Et rictu horrificant galeas.' Noster lib. v11. 'Tela rudes trunci, galeæ vacua ora leonum.'

305 Jurataque] Devota, consecrata. 'Jurare' proprium militiæ verbum ad sacra translatum.

306 Mycenæ] Urbs Argolidis Arcadiæ vicina.

307 Funereæ dapes] Alludit ad fabulam, qua Atrens Thyesti fratri filios comedendos apposuit : quo viso dicitur sol refugisse. Solis, et hic alii miscebant prælia fratres.

Jamque Atalantæas implerat nuntius aures

Ire ducem bello, totamque impellere natum

Arcadiam: tremuere gradus, elapsaque juxta

Tela: fugit sylvas pernicior alite vento

Saxa per et plenis obstantia flumina ripis,

Qualis erat, correpta sinus, et vertice flavum

Crinem sparsa noto: raptis velut aspera natis

Prædatoris equi sequitur vestigia tigris.

Ut stetit, adversisque impegit pectora frænis:

fratres pugnam conserebant. Et jum rumor pervaserat aures Atalantæ, filium proficisci ducem ad bellum, et rapere totam Arcadiam. Trepidarunt pedes ejus, et sagittæ juxta ceciderunt. Illa volat ocyor volucri vento per nemora, et rupes, et fluvis, qui plenis littoribus obstare nitebantur, sicut erat succinctis vestibus, et flavis capillis a vertice vento effusis: ut tigris catalis ablatis efferata sequitur vestigia prædonis equitis. Ut stetit, et offendit pectus ad oppositas habenas (ille

hot.—309 Jamque Atalante as vetustissimus Barthii codex; unde ille: Jamque Atalanta tuas.—313 Unus Behot. obstacia flumina.—314 Talis erat Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. Qualis erat Dan. Put. Petav. uterque Behot. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—315 Crinem parsa noto unus Behot. raptis velut aspera tigris antiquissimus codex Barth.—316 In eodem codice Barthii: sequitur restigia natis.—317 Unus Behot. inversisque impegit.—319

....

NOTÆ

308 Fratres] Atreus et Thyestes.
313 Plenis] Aquis seilicet.

314 Qualis erat] Id est, sieut erat. Correpta sinus] Gnyetus explicat, correpta a vento, sen ventilata veste. Sed hic correpta sinus, pro succineta sinus, ut expeditins curreret in venatione.

315 Raptis velut uspera natis Prædatoris equi, &c.] Claudianus lib. 111. de Raptu Proserpinæ: 'Arduns Hyrcana quatitur sic matre Niphates, Cujus Achæmenio regi ludibria natos Avexit tremebundus eques: fremit illa marito Mobilior Zephyro, totanque virentibus iram Dispergit maculis, jamijamque haustura profundo Ore virum, vitreæ tardatur imagine formæ.' Tigris animal tremendæ ve-

locitatis, et maxime cognitæ dum capitur cius fœtus. Totus enim, qui semper numerosus est, ab insidiante rapitur equo quam maxime pernici, atque in recentem subinde transfertur: at ubi vaenum cubile reperit fæta, (maribus enim cura non est sobolis,) fertur præceps odore vestigans : raptor, appropinquante fremitu, abjicit unum e catulis: tollit illa morsu, et pondere etiam ocyor acta remeat, iterumque consequitur, ac subinde: donec in navem regresso irrita feritas savit in littore. Plinins lib. vitt. cap. 8. Vide et Pomponinm Melam lib. 111. cap. 5. Solinum cap. 21. Teixeram lib. 1. Relat. de Regibus Persarum cap. 29. Equi] Id est, equitis.

(Ille ad humum pallens) Unde hæc furibunda cupido,
Nate, tibi? teneroque unde improba pectore virtus?

Tu bellis aptare viros? tu pondera ferre
Martis, et ensiferas inter potes ire catervas?
Quanquam utinam vires! nuper te pallida vidi,
Dum premis obnixo venabula cominus apro,
Poplite succiduo resupinum ac pæne ruentem:
Et ni curvato torsissem spicula cornu,
Nunc ubi bella tibi? nil te mea tela juvabunt,
Nec teretes arcus, maculis nec discolor atris
Hic, cui fidis, equus. Magnis conatibus instas,
Vix Dryadum thalamis, Erymanthiadumque furori

ad pedes pallens desilit): Unde hic tibi rabidus ardor, o fili? unde immatura fortitudo in molli corde? tu instruere copias ad bellum? tu portare Martis onus, et potes incedere inter phalanges ferro accinctas? quamvis utinam tibi robur esset! Nuper, dum propius impellebas venabulum in resistentem aprum, te pallida aspexi fere dejectum in tergum, et cadentem lubante genu: et nisi flexo arcu sagiltus emisissem, nunc ubi bellum esset tibi? nihil tibi meæ sagittæ proderunt, nec levis arcus, nec hic equus variegatus nigris maculis, quo fretus es. Majora tentas puer, eix mature conjugio Dryadum, ac amori Nympharum Erymanthiadum. Certa

Nata tibi in codem codice. Duo codd. Gronovii: tenero unde, quod ille verum putat.—320 Tu bellis apture virum margo ed. Barth. ex codice manuscripto.—323 Dum premis obnixus unus Behot.—325 Et nisi curvato unus Be-

. . . .

NOTE

318 (Ille ad humum pallens)] Supple, desilit. Hæc verba in parenthesi posita violentiam matris, pudoremque ac stuporem filii egregie exhibent. Simul abrupta oratio indicat affectum loquendi præcipitem in matre, tardum in filio, velut in facinore inexcusabili deprehenso. Mirus talium artifex Papinius. Burthius.

319 Teneroque unde] In duobus optimis reperi; tenero unde, quod prorsus verum judico, et 70 que adjectum ab iis, qui jus Poëtarum in talibus ignorabant. Virgilius Æn. v1. 'Nomen et arva locum servant: te amice nequivi Conspicere.' Gronovius.

323 Premis] Est verbum venatorium. Ovidius in Phædra: 'In ne-

mus ire libet, pressisque in retia cervis Hortari celeres per juga celsa canes.' Virgilius: 'Ingenti clamore premes ad retia cervum.' Obnixo apro] Vide Theb. 11. 475.

324 Poplite succiduo] Nam valido nisu firmoque gradu venatori opus est. Unde recte Claudianus: 'Nixusque genu venabula condit.'

326 Nil te mea tela juvabunt] In hello scilicet.

327 Maculis nec discolor atris] Maro in Turni equo colorem tantum macularum mutat: 'Maculis quem Thracius-albis Portat equus.'

329 Dryadum] Dryades, Deæ sylvestres, sic dictæ, quod quercus incolebant, δρῦς enim Græce quercum

Nympharum mature puer: sunt omina vera.

Mirabar cur templa mihi tremuisse Dianæ
Nuper, et inferior vultu Dea visa, sacrisque
Exuviæ cecidere tholis: hinc segnior arcus,
Difficilesque manus, et nullo in vulnere certæ.
Expecta, dum major honos, dum firmius ævum,
Dum roseis venit umbra genis, vultusque recedunt
Ore mei: tunc bella tibi, ferrumque, quod ardes,
Ipsa dabo, et nullo matris revocabere fletu.
Nunc refer arma domum: vos autem hunc ire sinetis,
Arcades? o saxis nimirum, et robore nati!

sunt præsagia: stupebam, cur ædes Dianæ mihi nuper concussæ sunt, et eur Dea visa tristiori vultu, et spolia delapsa sunt e secris tholis: hinc arcus pigrior, ct manus invalidiores, et certæ in nulla plaga. Præstolare, dum majus robur, dum ætas maturior veniat, dum lanugo obumbrct purpureas malas, dum imago mea migret e tuo vultu: tunc bellabis, et ipsa tibi tradam ferrum, quod tuntopere efflagitas, et nullis matris lacrymis retineberis. Nunc arma domum reportu. Vos autem, Arcades, hunc proficisci permittetis? O nempe orti ex arboribus et lapidibus. Pluru

....

hot. et optimus Barthianus.—330 Unus Behot. omina veri; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. omnia vera.—331 Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. tremuere; Dan. Put. Petav. nterque Behot. alii et edd. recent. tremuisse; et sic Nic. Heins. in Advers. p. 704.—332 Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. sacrique.—333 Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. uterque Behot. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. et Lipsian. hoc segnior; libri vero impressi: hine segnior.—235 Dan. et firmius.—337 Behott. 1. 2. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. tunc tela tibi; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. tunc bella tibi.—338 Optimæ Barthii membranæ: revocabere luctu.—339 In iisdem: vos. en.

NOTÆ

significat. Veteres enim, credebant singulis arboribus numina quædam inesse, quæ Dryadas et Hamadryadas vocabant. Erymanthiadum] Incolentium Erymanthum.

330 Nympharum] Nymphæ Deæ aquarum præsides. De aquis et de fontibus idem senticbant veteres, quod de arboribus.

331 Tremuisse, &c.] Hoe signum, et sequentia ominosa semper et infausta veteribus habita, et visa insignem calamitatem portendere.

332 Inferior] Aut humilis, aut non

læta.

333 Exuviæ eccidere tholis] Hoc etiam in malum omen acceptum. Hinc segnior areus, &c.] Venatrix enim erat.

336 Vultusque recedunt Ore mei] Pulcherrimus Parthenopæus, utpote pulcherrimæ matri simillimus.

340 O saxis nimirum, et robore nati] Supra: 'Nemorum vos stirpe rigenti Fama satos.' Origini animus respondet: materno enim non moventur affectu.

Delph, et Var, Clas,

Plura cupit: fusi circum natusque, ducesque
Solantur, minuuntque metus, et jam horrida clangunt
Signa tubæ: nequit illa pio dimittere natum
Complexu, multumque duci commendat Adrasto.
At parte ex alia Cadmi Mavortia plebes,
Mæsta ducis furiis, nec belli territa fama,
(Quando his vulgatum descendere viribus Argos,)
Tardius illa quidem, regis, causæque pudore,
Verum bella movet: nulli distringere ferrum
Impetus, aut humeros clypeo clausisse paterno
Dulce, nec alipedum juga comere, qualia belli
Gaudia: dejecti trepidas sine mente, sine ira,
Promisere manus: hic ægra in sorte parentem

vellet dicere, sed filius, et duces circumstantes illam mulcent, et timorem adimunt, et jum buccinæ sonant terribile classicum. Illa non potest dimittere filium a pio amplexu, et plurimum illum commendat duci Adrasto. At alia ex parte Martius Cadmi populus, tristis regis seclere, nec consternatus runnere belli, (quando percebuit Argiros venire cum his copiis,) ille serius quidem, pudore regis et causæ, sed tamen arma sumit. Nulli amor est stringendi ferri, aut juvat tegere humeros patrono scuto, nec jubas equorum pectere, quæ est militis lætitia: dimisso vultu, non libenter, nec irati, trementes manus porrexere. Hic dolet carum patrem infirmum

.....

hunc ire; ita quoque duo alii codd.—342 Behott. 1. 2. etiam horrida.—345 Mavortia proles Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Mavortia plebes omnes codd. cum ceteris edd.—349 Demum bella movet duo codd. Barthiani.—350 Optimæ Barth. membranæ: clausisse marito.—351 Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser. qualia vulgi; omnes vero codd. cum edd. recentt. qualia belli, quod probat Barthius.—

NOTE

311 Plura cupit] Supple dicere.

314 Adrasto] Hic Adrastus dux Arcas, alius ab Adrasto Argivorum rege, de quo superioribus libris.

345 Cadmi Mavortia plebes] Thebani, quorum conditor Cadmus. Mavortia] Vel quia Hermione Martis filia nupsit Cadmo, vel propter illos quinque Spartos e dentibus serpentis Marti sacræ natos, qui Cadmum in condendis Thebis adjuverunt, vel quia Thebani bellicosi.

346 Nec belli] Alii codices molli.

348 Causaque pudore] Injustum cnim erat bellum, quo fiebat, ut Etcocles regnum sibi indebitum conservaret.

351 Belli] Alii codices vulgi; belli magis placet, seu militum.

353 Promisere manus] An polliciti sunt operam suam ad bellum? An porrexere manus? Metaphora sumta a certantibus in ludis gymnicis, in quibus porrectio manuum erat indicium animi promti, et parati ad capessendum certamen. E contrario remissio manuum, seu dimissio, cessio fuit, laborisque ac certaminis detrectatio.

Unanimum, hic dulces primævæ conjugis annos
Ingemit, et gremio miseros accrescere natos.

Bellator nulli caluit Deus: ipsa vetusto
Mœnia lassa situ, magnæque Amphionis arces,
Jam fessum senio nudant latus, et fide sacra
Æquatos cœlo, surdum, atque ignobile, muros
Firmat opus. Tamen et Bœotis urbibus ultrix
Aspirat ferri rabies, nec regis iniqui
Subsidio, quantum socia pro gente moventur.
Ille velut pecoris lupus expugnator opimi,
Pectora tabenti sanie gravis, hirtaque setis.

relinquere, hic blandam juventutem teneræ conjugis, et infelices liberos crescentes in ejus sinu. Deus armorum nullum inflammat. Ipsi muri vetustate labant, et ingentes arces Amphionis jam detegunt latus senio corruptum, et labor mutus ac vilis reparat mænia ad cælum usque sublata divinis chordis. Et tamen viudex furor armorum afflat oppida Bæotiæ, nec tam excitantur ad auxilium ferendum nefario regi, quam misericordia confæderatæ nationis. Hic, sicut lapus populator pinguis gregis, habens pectus oneratum livido tabo, et patulus fauces, setis hispidas, fædatas

354 Unanimem Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. et cdd. vett. Unanimum utcrque Behot. optimæ Barthii membranæ, Amstel. Gronov. Barth. Vecn. et Delph.—357 Mænia lapsa situ unus Behot. ut conj. Gravius in Syllog. Epist. Tom. 1v. p. 101. Ita conjectabat etiam Wakef. in Sylv. Crit. P. v. p. 162. ubi aliam lectionem proposuit: Mænia læsa situ. Vide Heinsium Grævio in Syllog. Epist. Tom. 1v. p. 103.—362 Optimus Barthii codex et

NOTÆ

356 Bellator nulli caluit Dens] Inde Gallicum, chaloir, et non cale Italicum, Gnyeto. Nulli caluit] Pro in nullius pectore ardebat amor armorum.

357 Magnæque Amphionis arces] Amphion enim muros arcesque Thebarum condidisse fertur.

358 Fide sucra] Amphion enim condidit muros Thebanos ad cantum citharæ, quam a Mercurio sen Apolline acceperat. Hine fide sucra.

359 Surdum, atque ignobile] Opponit eleganter illud surdum atque ignobile illi canoro, et illustri operi, quo constructæ arces murique Thebani ab Amphione. Et surdum, quia manu, non carmine firmabantur.

360 Bæotis urbibus] Bæotia regio in finibus Græciæ in longum ad Atticam proteusa, duo respicit maria, Ægæum et Ioninm, objecta insulæ Eubææ, ab Attica Cithærone monte divisa: ita dicta, uti volunt, a bove, enjus daetn Cadmus pervenit ad eum locum, ubi postea Thebas Bæotias condidit. Alii afferunt ejusce nominis rationes alias, quas citat Stephanus: olim etiam vocata fuit Aonia, Ogygia, Hyantis, Messapia, et Cadmeis Thucydidi aliisque.

361 Nec regis iniqui Subsidio, quantum socia pro gente morentur] Mens: Bocotos non moveri cansa regis, sed miseratione erga conforderatam gentem. Regis iniqui] Eteoclis.

Ora cruentata deformis hiantia lana,
Decedit stabulis, huc, illuc turbida versans
Lumina, si duri comperta elade sequantur
Pastores, magnique fugit non inscius ausi.
Accumulat crebros turbatrix fama pavores.
Hic jam dispersos errare Asopide ripa
Jernæos equites: hic te, bacchate Cithæron,
Ille rapi Theumeson, ait, noctisque per umbras
Nuntiat excubiis vigiles arsisse Plateas.
Nam Tyrios sudasse lares, et sanguine Dircen
Irriguam, fœtusque novos, iterumque locutam

375

sanguinolento vellere, egreditur caulis, jactans huc illuc turbidos oculos, si asperi pastores strage cognita insequantur se, et fugit sibi conscius audacis facti. Terrificus rumor ingeminat frequentes timores. Hic inquit, jam Lernacos equites palantes vagari in Asopi littore; hic te capi, Cithæron personans orgiis Bacchi; ille Theumeson, et per tenebrus noctis Platæus insomnes luxisse ignibus hostilium stationum. Nam sudasse penates Thebanos, et cruore Dircen infectam, et monstrosos

****

unus Behot. movetur.—366 Veen. huc, istuc; Petrens. Burm. Taurin. Exc. Cantab. alii codd. cum edd. omnibus: huc illuc.—374 Jam Tyrios Behott. 1. 2. Dan. Petav. Laug. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Grasser. Gevart. et Amstel. Nam Tyrios Put. et codd. Gronovii, quod ille recepit; aliique Editores eum sunt

NOTÆ

365 Ora deformis] Pro ora deformia habens.

369 Accumulaterebros turbatrix fama pavores] Lucanus pulchre in eandem senteutiam lib. 1. 'Sic quisque pavendo Dat vires fama; nulloque auctore malorum, Quæ finxere timent.'

370 Asopide ripa] Asopus fluvius Bæotiæ, Vide Theb. 111, 337.

371 Lernæos] Argivos, Cithæron] Mons Bæotiæ. Bucchate] Quia in hoc monte orgia Bacchi celebrari solita.

372 Theumeson] Theumesus mons Bootie, ut jam diximus.

373 Excubiis vigiles Plateas] Plateas oppidum Borotiae celeberrimum victoria, quam Gracci de Mardonio Persisque in agro Plataico reporta-

runt. Excubiis vigiles] Tangit militum morem, quo ignes accenduntur.

374 Tyrios] Thebanos. Sudasse lares, &c.] Hoe signum et sequentia prodigia semper præcedebant magnas calamitates ac publicas futuras, corumque veteres observantissimi fuerunt, diversaque sacra instituerunt ad ca procuranda, nt videre est apud Scriptores. Et sanguine Direce Irriguam] Direce fons Bæotiæ. Virgilins Georg. 1. Éraque sudant, Nec puteis manasse cruor cessavit.

375 Fatusque novos] Id est, monstrosos. Lucanus lib. 1. 'Monstrosos hominum partus numeroque modoque Membrorum, matremque suus conterruit infans.' Et solent ad omen publicum portenta gigni.

Sphinga petris, cui non et scire licentia passim,
Et vidisse fuit? novus his super anxia turbat
Corda metus: sparsis subito correpta canistris
Sylvestris regina chori decurrit in æquum
Vertice ab Ogygio, trifidamque hue tristis, et illue,
Lumine sanguineo pinum dejectat, et ardens
Erectam attonitis implet clamoribus urbem:
Omnipotens Nisæe pater, cui gentis avitæ

partus, et Sphingem rursus effatam in saxis, is, qui non et potuit scire, vidisse sibi visus est: præterea recens pavor percellit solicitos animos. Dux nemorosi chori mota repentino farore jactis canistris rapide descendit in campune e accumine Ogygio, et mæsta versat huc et illuc cruentis oculis trifidam facem pineam, et furens implet turbidis ululatibus attentam civitatem: Omnipotens pater Nisæe, cui

secuti,—376 Dan. Petav. uterque Behot. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. est scire; alii codd. cnm edd. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. et scire.—378 Omnes codd. Barthiani: correpta capillis.—379 Optimus Barthii codex exhibet: in æquor.

****

NOTE

376 Cui non et scire licentia pussim, Et vidisse fuit] Tacitus: 'Vagus primum et incertus rumor; mox, ut in magnis mendaciis, interfuisse se quidam et vidisse affirmant; credula fama inter gaudentes et incuriosos.' Idem: 'Visa, seu metu credita.'

378 Sparsis canistris | Canistra enim ferebant Bacchantes in sacris Bacchi. Unde tà κανά festini Athenis, quo virgines in templum Bacchi canistra ferebant. Barthins vero pro canistris legit capillis, et affirmat lectionem canistris vel nullum suorum codicum agnoscere, in quibus consensu est capillis. Non enim hic Ceretis res agi. nec ad Bacchi pompam canistrorum usus pertinere. Et addit, capillis sparsis ingruere afflatos homines, omnes historias ac fabulas docere. Certe matronæ Amatam secutæ apud Virgilium, 'Ventis dant colla comasque.' Et ipsa Amata cas sic hortatur: 'Solvite crimales vittas.' Sabita correptal Adde, furure.

379 Sylvestris regina chori] Antistitam Liberi patris intelligit, ducemque Baccharum, quæ orgia Bacchi in sylvis celebrare solebant: unde dicitur regina sylvestris chori.

380 Vertice ab Ogygio] Intelligit Cithæronem montem, Ogygium verticem dictum Papinio, quod Ogyges Bæotiæ olim imperavit; nam in hoc monte orgia Bacchi celebrabant. Trifidamque hue tristis, et illue, Lumine sanguinco pinum dejectat] Totus hie locus ex Virgilii Æn. vn. adumbratus, ubi de Amata loquitur: 'Ipsa inter medias flagrantem fervida pinum Sustinet, ... Sanguineam toquens aciem.' Pinum] Facem pineam. Sanguinco] Oculis furore inflammatis.

382 Urbem | Thebas.

383 Niswe] Niswus cognomentum Bacchi a Nysa, urbe seu Arabiæ, in qua educatus fuit, sive Indiæ, quam condidit, vel ab aliis urbibus ejusdem nominis Baccho sacris. Erat enim et Nysa etiam Bæotiæ, et Thraciæ, aliPridem lapsus amor, tu nunc horrente sub arcto Bellica ferrato rapidus quatis Ismara thyrso, 385 Pampineumque jubes nemus irreptare Lycurgo, Aut tumidum Gangen, aut claustra novissima rubræ Tethyos, Eoasque domos flagrante triumpho Perfuris, aut Hermi de fontibus aureus exis. At tua progenies, positis gentilibus armis

390

dudum caritas ariti populi excidit, tu nunc sub rigente septemtrione tremefacis ferrato thyrso Martia Ismara, et imperas pampineam sylvam increscere invito Lycurgo, aut ardente triumpho furens ageris per inflatum Gangem, aut ultimos terminos maris rubri, ac plagas Orientales, aut aureus egrederis ex aquis Hermi. At tua soboles, dimissis patriis armis, quæ sumebat in celebratione tuorum sacro-

-386 Uterque Behot, irreptare Licurgo. -391 Quæ tibi festa litant Behot. 2.

NOTÆ

æque plures. Gentis avitæ] Ob Semelem matrem Thebanam.

385 Ismara] Ismarus, vel Ismara in plurali, mons Thraciæ Baccho sacer, asper et incultus ex una parte, ex altera vero fertilis vitis et olivæ, quem Orpheus incoluisse dicitur, hincque Ismarius vocatus.

386 Lycurgo] Lycurgus rex Thraciæ, cum videret subditos ebrietati deditos, omnes vites in toto regno excidi jussit. Hinc nata fabula Lycurgum infestissimo odio Bacchum persecutum fuisse, ac e Thracia ejecisse; ideoque justa Bacchi vindicta, ipsum furore correptum, cum vites quoque ipse excidere tentaret, ne Baccho in posterum libaretur, sibi crus succidisse. Vide et Apollodorum Bibliotheces lib. III. et Hyginum Fab. 132.

387 Gangen Ganges, Indiæ fluvius, per quem Indos significat, quos Bacchus, aliasque orientales gentes domuisse fertur, primusque triumphasse de subactis populis, vectus clephanto Indico. Rubræ Tethyos] Intelligit Rubrum Mare: Tethyn enim pro mari sumi omnibus notum est. Mare vero Rubrum Latinis, Græcis

Erythræum, est portio Oceani Arabiam a Meridie alluentis, ad Occidentem Arabico, ad Ortum Persico sinu terminati. Græci ab Erythra rege sie vocatum scribunt. Hebræi jam souf, seu mare algæ, vocarunt: Arabes mare Colzumæ, ab oppido Alcholzum in littore Ægypti opposito Elane, sen promontorio Pharan. Urbs inde dicta, quod prope summersus credatur Pharao. Kalzem enim est deglutire, absorbere. Unde Turcis Mare Rubrum dicitur, Pharaonis mare. Hodie pro Colzuma est Sues.

389 Perfuris] Id est, furore concutis: aut vertis in furorem Indos et Orientales gentes. Hermi] Hermus fluvius aureas arenas volvens. Oritur juxta Dorylaum Phrygiæ civitatem, in monte Dorylo, interfluensque Smyrnæum agrum, Phrygiamque a Caria dividens, tandem Lydiam alluens in mare influit. Aureus | Quia Hermus arenas aureas trahere dicitur. Est item Achaiæ fluvins.

390 Tua progenies Thebani. Positis gentilibus armis] An thyrsis positis, quos ex patrio ritu gestabant in Orgiis Bacchi?

Quæ tibi festa litat, bellum, lacrymasque, metumque, Cognatumque nefas, injusti munera regni,

Pendimus: æternis potius me, Bacche, pruinis Trans et Amazoniis ululatum Caucason armis

Siste ferens, quam monstra ducum stirpemque profanam 395

Eloquar: en urges: alium tibi, Bacche, furorem

Juravi: similes video concurrere tauros:

Idem ambobus honos, unusque ab origine sanguis:

Ardua collatis obnixi cornua miscent

Frontibus, alternaque truces moriuntur in ira.

400

rum, pro sacrificio pendimus bellum, lacrymas, pavorem, et consanguineum scelus, dona iniquæ dominationis. O Bacche potius me feras ad æterna frigora et trans Caucasum armis Amazonum strepentem, et ibi me detineas, quam dicam scelus regum, et impium genus. En premis: o Bacche alium tibi furorem vovi. Cerno pares tauros depræliantes. Eadem ambobus gloria, eademque est origo, ac idem genus. Obluctantes implicant alta cornua prope admotis frontibus, et feroces pereunt

—392 In eodem codice: munera regis, et pro v. l. regni.—394 Amosoniis in quibusdam scriptis cum edd. Lindenbrog. et Cruc. Amasoniis Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Plant. et Gevart. Amazoniis uterque Behot. Aldd. Collin. et Gryph.—395 Optimus Barthii liber: stirpemque nefandam.—396 'Meline puto quod in eodem codice: anne urgues? inest enim indignatio: minime

------

NOTE

391 Quæ tibi festa litat] Si hic versus adulterinus non est, ait Guyetus, legendus est, cum interrogatione, Quæ tibi festa litat!

392 Cognatumque nefas] Ob regnum injuste negatum Polynici ab Eteocle fratre. Iujusti] Injuste retenti.

393 Pendimus] Invidiose, quasi pro sacrificiis, 'bellum, lacrymasque tibi pendimus:' tuis enim sacris solum vacare volentes, cogimur nunc bellum sustinere.

394 Amazoniis ululatum Cancuson armis] Caucasus pars Tauti montis inter pontum Euxinum et marc Caspinm. Graucasum vocari a Scythis, id est, nive candidum, auctor est Plinius: Haithoni et Geographis Neotericis Cochias dictus est. Amazoniis ululatum armis] Amazones enim, cum per Cancasum iter faciebant, bellum Scythis illaturæ, hæc loca horrendis ululatibus replebant. De Amazonibus vide Achilleid. 1. 353.

395 Monstra ducum stirpemque profanam] Obscure inmit impietatem et flagitia Eteoelis et Polynicis.

396 Alium tibi, Bacche, furorem Jurari] Furore enim Bacchico correptae Bacchæ non divinabant, ut tunc facit fiæc sacerdos Bacchi. Jurari] Vovi. Sacramento promisi.

397 Similes tauros] Obscuris verbis innuit Eteoclem et Polynicem, cornunque certamen ac mutuam cædem.

Tu pejor, tu cede nocens, qui solus avita
Gramina, communemque petis defendere montem.
Ah miseri morum! bellatis sanguine tanto,
Et saltus dux alter habet. Sic fata gelatis
Vultibus, et Baccho jam demigrante quievit.
At trepidus monstro, et variis terroribus impar,
Longævi rex vatis opem tenebrasque sagaces
Tiresiæ (qui mos incerta paventibus) æger
Consulit. Ille Deos non larga cæde juvencum,

405

in mutuo furore. Tu scelestior, tu desine perverse, qui cupis solus possidere avitas herbas, et communem monten. Ah infortunati iis moribus! pugnatis tanto cruore, et alter duetor sylvas occupat. Sic locuta est pallida facie, et quievit Baccho jam recedente. At rex hoc ostento turbatus, nec valens sustinere diversos pavores, et anxius, requirit auxilium senioris auguris Tiresie, ac consulit eruditam ejus cacitatem, ut solent facere qui timent incerta. Ille renuntiat, mentem Deorum non

,,,,,,,,,,,

talis tamen, qualem expectaveris,' Barth.—401 Tuque prior, tu cede nocens Dan. Heins. ad Claudian. de Bell. Get. 410.—402 Lang. Laur. Lips. Buslid. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. defendere campum; Dan. Put. Petav. alter Behot. Petrens. et Exc. Cantab. cum edd. Lindenbrog. Crnc. et recentt. defendere montem; et sic legit Dan. Heins. ad Claudian. loco citato. In Petav. additum est: montem, i. e. Hæmum montem.—403 Ha miseri Dan. Put. Petav. et nonnulli Barthiani, ut edidit Lindenbrogius.—404 Et saltum optimus codex Barthii.—409 Idem codex exhibet: longa

NOTE

401 Tu pejor] Eteoclem indicat. Acita Gramina] Persistit in comparatione. Avita] A majoribus accepta.

403 Miseri morum] Modus loquendi familiaris Papinio, ut lib. 1. 'Fortunate animi.' Theb. 111. 'Vitæque noccus.'

404 Dux alter] Creontem designat, qui Eteocli successit. Gelatis] Pallore: nam jam deposuerat Bacchi furorem.

407 Longævi vatis] Tiresiæ. Rex] Eteocles. Tenebrasque sagaces] Id est, doctam cæcitatem. Tiresias enim cæcus erat, ut diximus lib. 11. sed in locum oculorum artem divinandi a Jove seu Minerva acceperat.

409 Ille Deos non larga eæde, &c.] Sensus: Tiresias vates non larga eæde juveneum, nec, tripode, nec numerorum ratione, nec fumo volitante supra altaria thurea, mentem Deorum tam penitus refert patuisse sen innotescere, quam si elicerentur Manes, qui eam declararent; ratus scilicet Deos mentem suam non patefacturos Eteoeli, ob ejus scelera ac perfidiam. Hic recenset Poëta communiora et honestiora divinandi genera apud veteres; divinabant enim vel immolatione victimarum, vel observatione avium, vel inspectione extorum, vel consultis oraculis, vel astrorum speculatione, vel ex divisione ipsius fumi in aris, quæ ars vocabatur πυρομαντεία, seu καπνομαντεία, et simplici νεκρομαντεία, qua utitur hic Tiresias. omissis ceteris. Ceterum totus hic locus adumbratus est ex Lucani lib. vi. ' Non tripodas Deli, non Pythia

Non alacri penna, aut verum spirantibus extis, 410 Nec tripode implicito, numerisque sequentibus astra, Thurea nec supra volitante altaria fumo, Tam penitus, duræ quam mortis limite manes Elicitos patuisse, refert, Lethæaque sacra, Et mersum Ismeni subter confinia ponto

415

tam penitus cognosci posse multa pecudum immolatione, aut hilari volatu, sive extis verum declarantibus, et ambiguo tripode, numerisque cursus siderum metientibus, ac fumo elato supra thuriferas aras, quam si manes ex locis sævæ mortis evocarentur, et inferna sacra præparat ante regem, qui stabat ad ostium Ismeni influentis

cade juvencum .- 410 Pnt. habet : salientibus extis; quod magis placet Lindenbrogio,-413 'Sane nebulosa et caliginosa oratio. Sensus tamen est perspicuus. Distinctio vitiosa est, quam si post voculam Tam hoc versu conjicias, illustrabis sententiam et verba.' Barth. 'Sunt apud me duo vetustissima Prisciani exemplaria, in quorum recentiore legitur: Tam penitus duræ qui mortis, &c. In altero decrepito codice clare scripta est vulgata lectio.' Idem. Vide Priscian. lib. x. post initium.-415 Se mersum Ismeni

NOTÆ

consulit antra, Nec quæsisse libet, primis quid frugibus altrix Ore Jovis Dodoua sonet, quis noscere fibra Fata queat, quid prodat aves, quis fulgura cœli Servet, et Assyria scrutetur sidera cura, Aut si quid tacitum, sed fas erat.' Vide etiam Senecam Tragicum in Œdipo. Non larga cæde juvencum [bidentum] Observabant enim, si victimæ ictum intrepide reciperent, vel admotæ aris non fugerent: quæ si signa erant prospera, e contra adversa.

410 Alacri penna] Intelligit auspicia per aves oscines, et præpetes. Aut verum spirantibus extis] Innuit extorum inspectionem, de qua Theb. Hine Tibullus lib. 1. Eleg. 9. 'fibram' vocat 'Deorum consciam,' et Eleg. 2. ' Deorum nuntiam.'

411 Tripode implicito] Intelligit oraculum Delphicum: tripodi enim insidens Pythia oracula reddebat. Implicito] Quia oracula obscura sunt et explicatione indigent : unde λοξίας dietus Apollo. Numerisque sequacibus astra] Designat Astrologiam. Astrologi autem certis numeris motus cœlorum, ac planetarum astrinxerunt, ut citius per eos res futuras cognosce-

412 Volitante fumo] Ex fumo ara, ejusque divisione, ac colore verum etiam prædicere posse arbitrabantur. Ars καπνομαντεία dicta. Vide Theb. x.

413 Tam penitus, duræ quam mortis limite manes Elicitos patuisse, refert] Legit Guyetus: Tum penitus diræ qua, &c. Quidam explicant: Tam interius patere Inferos, quam sint mortis duræ spatia demersa.

414 Lethaa sacra] Inferna. Sic vocat νεκρομαντείαν: in hac enim animæ mortuorum evocahantur. Et hic intelligit licitam, qua solæ animæ evocabantur sacris quibusdam, quibus exorati Dii eas remittere consulentibus credebantur. Illicitam infra intelligit iis versibus: 'Si non attollere bustis Corpora,' &c. Et solum fieri ope magorum credebant.

415 Et mersum Ismeni subter confinia ponto Miscentis, parat ante ducem] Mens: Parat aute Eteoclem positum Miscentis, parat ante ducem, circumque bidentum Visceribus laceris, et odori sulfuris aura, Graminibusque novis, et longo murmure purgat. Sylva capax ævi, validaque incurva senecta, Æternum intonsæ frondis, stat pervia nullis Solibus: haud illam brumæ minuere, Notusye

420

in mare, et illum lustrat undique excisis pecudum extis, et suffitu odoriferi sulfuris, recensque decerptis herbis, et longo susurro. Nemus antiquum, et vegeto senio incurvum, cujusque rami nunquam abscissi fuerant, stat impenetrabile solis radiis. Hyemes non illud extenuurunt, nec Notus, et Aquilo impactus a Septemtrione Ge-

~~~~~~

correxit Joannes Barclains. 'Sed id non est facilius; neque opus est correctione.' Barth.—417 Aldd. Colin. Gryph. et Basil. et odoris sulfuris; Bernartius ex codd. suis correxit: et odori sulphuris, quod habent etiam Dan. Put. Petav. uterque Behot. Petrens. aliique cum edd. recent.—420 Unus Behot. intonsæ frondes.—421 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. aut illum; Dan. Put. Petav. aliique cum edd. Ge-

NOTÆ

ad confinia, quibus Ismenus in mare se miscet. Ismenus fluvius Bœotiæ, ut jam diximus. Et supplendum 'se miscentis.' Regibus tamen non lienisse sacris Inferorum, quibus manes evocabantur, interesse testatur Seneca Tragicus in Œdipo: 'Nam te, penes quem summa regnorum est, nefas Invisere umbras.'

416 Bidentum] De bidentibus vide A. Gellium et Macrobium. In lustrationibus adhibebatur ovis, enjus corpus vivo sulfure adurebatur, quod hic innucre Papinium existimo. Ovid. Fast. tv. 'Cærulci fiant puro de sulfure fumi, Tectaque fumanti sulfute balet ovis.' Barthius.

417 Et odori sulfuris aura] Usus sulfuris in sacris antiquissimus. Mos enim erat suffiendi sulfure loca, victimasque ac vasa destinata ad sacrificia, quod arbitrabantur veteres illud magnas facultates viresque habere ad expiandas domos suffitu, fugandumque noxium acrem, ac dæmonia. Plinius lib. xxxv. cap. 15. 'Habet,' ait, 'et sulfur in religionibus locum

ad expiandas suffitu domos.' Ovid. lib. 11. dc Arte Amandi: 'Et veniat quæ lustret anns lectumque locumque: Præferat et tremula sulfor et ova manu.' Homerus Iliad. Π. Τό ρα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείφ Πρώτον, έπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλησι βοήσι. Illam [pateram] ex arcu capiens lustravit sulfure primum, mox abluit pulchris fluentis aqua. Theocritus Herculisco: Καὶ καθαρῷ πυρώσατε δώμα θεείφ. Et expiate domum puro sulfure. Unde Græcis sulfur θείον, id est, divinum, dictum; quod vocabulum refert Plutarchus Sympos, vii. Quæst. 2, ad convenientiam quam habet sulfuris odor cum odore fulminis.

418 Graminibusque novis] Id est, recens decerptis: et intelligit verbenam, aliasque herbas ad sacra adhibitas, quæ vim purgandi ac lustrandi habebant. Murmure] Id est, verbis, quæ etiam vi expiandi pollebant.

420 Nullis solibus] Nullis radiis so-

421 Notus | Notus ventus meridionalis, ut jam diximus. Jus habet, aut Getica Boreas impactus ab Ursa.
Subter opaca quies, vacuusque silentia servat
Horror, et exclusæ pallet mala lucis imago.
Nec caret umbra Deo: nemori Latonia cultrix
Additur: hanc piceæ, cedrique, et robore in omni
Effictam, sanctis occultat sylva tenebris.
Hujus inaspectæ luco stridere sagittæ,
Nocturnique canum gemitus, ubi limina patrui
Effugit, inque novæ melior redit ora Dianæ.
Ast ubi fessa jugis, dulcesque altissima somnos

tico, in id potestatem habet. Subter est umbrosa tranquillitas, et inanis horror silentium serrat, et pallet languida species exclusi luminis. Nec umbra caret numine; dicatur Diana huic sylvæ habitandæ. Hanc piceæ et cedri, et nemus abscondit in sacris umbris insculptam in omni arbere. Tela hujus invisæ audiuntur resonare in saltu, et nocturni canum latratus, ubi se proripit ex ostio patrui, et melior resumit vultum novæ Dianæ. At cum fatigata est venando per montium

eart Crasser Lindanbrog Crue et recenti

vart. Grasser. Lindenbrog. Cruc. et recentt. haud illam.—423 Subter operta quies uterque Behot. opaca alii codd. cum libris impressis.—426 Dicitur han piceæ in quibusdam Barthianis.—431 Aut ubi Behot. 1. Et ubi Behot. 2. Ast ubi alii codd. et edd. dulcisque unus Behot. aptissima Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et Venett. altissima Dan. Put. Petav. ceteri, cum edd. Aldd. Colin.

....

NOTÆ

422 Getica Ursa] Septemtrionem Ursa designari omnibus notum est. Getica] Quia Getæ ad Septemtrionem spectant. Boreas] Boreas ventus Septemtrionalis.

423 Vacuusque silentia servat Horror] Quia in magno silentio horror quasi nascitur. Plinius de Sylvis lib, XII. cap. I. 'Lucos et in iis silentia ipsa adoramus.'

424 Pallet | Eleganter pallet.

425 Nec caret umbra Deo] Nemora enim lucique alicui Deo consecrati erant, præsertim Dianæ. Latonia] Diana Latonæ filia.

426 Robore in omni Effictum] Quasi in omnibus arboribus imago Dianæ esset insculpta.

428 Hujus inaspectæ, &c.] Tale quid accidere dicunt in sylva Fontisbella-

censi, audirique noctu, etiamque din strepitus venantium, latratusque canum, ut refertur in historia Henrici Magni apud Serranum.

429 Patrui] Plutonis. Diana enim cadem dicitur ac Proserpina, et Luna, quae pro ratione officiorum diversa sortitur nomina. Erat Luna in cælis, in terris Diana, apud Inferos Proserpina, ut notat Servius in Georg. 1.

430 Inque novæ melior redit ora Dianæ] Quando descrit Inferos, ubi severo tristique vultu est. Lucanus: 'Ad quos alio procedere vultu Ficta soles Hecate.' Hecaten enim et Dianam candem esse Deam existimabant plerique.

431 Altissima Lux] Meridies.

Lux movet, hic late jaculis circum undique fixis,
Effusam pharetra cervicem excepta quiescit.
Extra immane patent, tellus Mavortia, campi,
Fœtus ager Cadmo, durus qui vomere primo
Post consanguineas acies, sulcosque nocentes,
Ausus humum versare, et putria sanguine prata
Eruit: ingentes infelix terra tumultus
Lucis adhuc medio, solaque in nocte per umbras
Expirat, nigri cum vana in prælia surgunt
Terrigenæ: fugit incepto tremebundus ab arvo
Agricola, insanique domum rediere juvenci.
Hic senior vates (Stygiis accommoda quippe

cacumina, et meridianum lumen blandum somnum provocat, dormit in hoc nemore, late fixis circum undique jaculis, habens caput innixum pharetræ. Extra late extendantur campi, terru Martia, arvum quod Cadmus gravidum reddidit. Ferreus ille qui post fraterna pratia, et sontes sulcos, ausus est primo aratro terran moliri, et aravit arva sanie corrupta: infortunata tellus adhuc exhalat immanes strepitus usque in medium diem, et per solam noctem in tenebris, cum atri terrigenæ assurgunt ad inania certamina. Cultor trepidus fugit ab inchado agro, et boves metu exanimati revertuntur in stabulum. Hic longævus augur (tellus quippe idonea

Gryph. Basil. Plant. &c.—432 Lux movet optimi codd. Barthiani, nnus Bernartii, Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. Lux monet in aliis codd. et libris impressis. In uno cod. Barthii: circum undique fusis.—431 Dan. immane patet; uterque Behot. Put. Petav. Lindenbrog. Gevart. Cruc. et Venett. immane patens; Laud. Lang. Lipsian. Buslid. Petrens. Exc. Cantab. Tanrin. alii, cum edd. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. immane patent.—435 Barthins interpungit: Cadmo. Durus, &c.—437 In optimo Barthii codice: et putrida sanguine; Dan. Put. et Petav. et mollia sanguine; alii codd. cnm edd. omnibus: et putria sanguine.—439 Lucis adhuc media Dan.—441 Optimus Barthii codex: ab agro.—442 In uno vetere libro est: domum properavere; an dicendum Papinium scripsisse, properare? Nihil mutamus. In alio: insani tandem domum rediere juvenci.

NOTÆ

434 Extra] Supple nemus, vel lucum. Tellus Mavortia] Mavortia, ob dentes serpentis Marti sacræ in ea satas.

435 Fætus ager Cadmo] Quia ex eo seges armatorum orta est Cadino serente dentes serpentis, ut sæpius diximus.

436 Consanguineas acies] Communem enim originem habebant: unde etiam 'fraternas' vocat Theb. 1. Sul-

cosque nocentes] Quia hi armati, qui e terra prodierant, se invicem mutuis vulneribus conciderant.

437 Sunguine] Humano scilicet.

438 Tumultus] Quasi adhuc centra se invicem præliarentur terrigenæ.

440 Nigri] Simulacra enim mortuornm nigra videntur. Vana in prælia] Non enim tunc se lædere possunt.

441 Terrigenæ] Armati e terra orti,

Terra sacris, multoque placent sola pinguia tabo)

Velleris obscuri pecudes armentaque sisti 445

Atra monet. Quæcumque gregum pulcherrima cervix

Ducitur: ingemuit Dirce, mæstusque Cithæron,

Et nova clamosæ stupuere silentia valles.

Tum fera cæruleis intexit cornua sertis

Ipse manu tractans, notæque in limine sylvæ 450

Principio largos novies tellure cavata

Inclinat Bacchi latices, et munera verni

Lactis, et Actæos imbres, suadumque cruorem

visa est inferis sacris, et loca saturata multa sanie arrident) jubet adduci oves fuscæ lanæ, et nigros tauros. Quodcumque in grege est formosioris capitis ducitur. Dirce et tristis Cithæron doluerunt, et resonantes valles miratæ sunt novum silentium. Mox innectit cæruleis coronis aspera cornua, ipse palpans manu, et terra novies excavata in aditu noti nemoris, infudit initio liquores Bacchi, luc donum veris et rorem Atticum, et sanguinem, qui persuadeat umbris venire: accumulatur, quantum

Ausos aliquid dicas corruptores.' Burth .- 414 Put. niveoque placet. Unus

NOTÆ

enim hostiæ Diis inferis immolabantur. Virgilius Æneid. vr. 'Huc casta Sibylla Nigrarum pecudum multo te sanguine ducet.' Armentaque sisti Atra] Juvencos, seu tauros. Virgilius ibidem: 'Quatuor hic primum nigrantes terga juvencos Constituit.'

446 Quæcumque gregum pulcherrima cervix] Pulcherrimæ etiam et integerrimæ victimæ eligebantur, et unius coloris, cum diversi omnino rejicerentur.

447 Ingemuit Dirce, mæstusque Cithæron] Dirce fons, Cithæron mons Bæotiæ. Ingemuit] Quod se gregibus destitutos viderent.

448 Nova silentia] Mactatis scilicet gregibus, qui mugitibus ac balatu eas replebant.

449 Tum fera carulcis intexit cornua sertis] Per fera cornua intelligit tauros, tangitque morem ornandi coronis, et sertis cornua taurorum, ac omnium victimarum, quæ mactari debebant.

450 Ipse manu tractans] Cæcus enim erat Tiresias.

451 Principio largos novies tellure cavata, &c.] Discimus ex F. Pompeio antiquos Diis superis in adificiis, seu aris a terra exaltatis, Diis terrestribus in terra, Diisinferis in effossa terra, sacra fecisse. Una scrobe igitur facta, aut pluribus semper impari, ut plurimum, numero factis, ut hic, infundebant mel, vinum, lac, et sangninem victimarum, cujus avidissimi erant manes. Videtur tamen Lucianus in sua νεκυομαντεία innuere, quod scrobes aspergebantur quidem sanguine, non tamen totus infundebatur. Vide Apoll. Argon. 111. Homerum Odyss. A. et Ovid. Met. vii.

452 Bacchi latices] Vina.

453 Actaros imbres] Mel Atticum. Attica enim prins 'Acte' vocata. Imbres] Quia mel liquidum. Vide Manibus: aggeritur, quantum bibit arida tellus.

Trunca dehinc nemora advolvit, meestusque sacerdos 455

Tres Hecatæ, totidemque satis Acheronte nefasto

Virginibus jubet esse focos: tibi, rector Averni,

Quanquam infossus humo, superat tamen agger in auras

Pineus: hunc juxta cumulo minor ara profundæ

Erigitur Cereri: frondes, atque omne cupressus 460

potat sicca terra. Tum rotat cæsas arbores, et tristis autistes imperat tres pyras statui Hecate, et totidem puellis ortis a diro Acheronte. Tibi autem, arbiter Inferorum, rogus ex pinis, quanquam terra infossus, eminet tamen in aërem. Hunc prope, altare mole inferius attollitur inferæ Cercri. Funebris cupressus cingit

.....

Behot. putria tabo.—454 In edd. vett. interpungitur: suadumque cruorem Manibus aggeritur, &c. Primus correxit Gevartius. quicquid bibit legit Barthius.—155 Uterque Behot. et omnes Gronovii nemora advolvunt. Vide Not. Var. Optimus Barthii codex: nemora advolvat.—456 Tris hostius in Comment. Lactantii; Tris hecatæ t. s. A. nefastos unus Behot.—460 Behot. 1. fontes pro

NOTÆ

Plinium lib. 11. cap. 12. Suadumque cruorem] Victimarum scilicet, quod eo invitentur et persuadeantur manes, tanquam gratissimo libamine, ut ad sacrificantis vatis preces in medinm prodeant. Unde Noster paulo post de Laii umbra: 'Non ille ad sanguinis haustus, Cetera ceu plebes, aliumve accedit ad imbrem.'

455 Advolrit] Qui potest Tiresias? immo advolrunt, ut in scriptis, scilicet ministri sacrorum, et qui aderant.

456 Tres Hecate] Hecaten alii Persei et Asterics faciunt filiam: unde ab Ovidio Met. vii. et Seneca Medea, et ipso Papinio infra vocatur 'Perseis:' alii Cereris et Jovis, ut Scholiastes Theocriti Idyl. ii. alii Noctis, ut Bacchylides. Plernmque tamen confunditur cum Proserpina, Diana, ac Luna: non eandem tamen semper Gracci habebant, quos, ut in multis, hic Papinius sequitur. Eadem Trivia vocabatur, quia in triviis illi vota suscipiehant. Tres autem pyras strui vult Poëta Hecate, quia dicebatur τρίμοργος, τρικέφαλος, τριπρόσ-

ωπος: repræsentabatur enim cum tribus capitibus, equino, humano, et canino: dicta fuit Hecate ab ἐκατὸν, quod innumeras haberet vires, ut testatur Hesiodus in Theogonia; vel ab ἐκὰς, ut sic dicatur, quod in longe dissita operetur. Consule Vossium de Idol. lib. 11. cap. 29. Totidemque satis Acheronte nefasto Virginibus] Id est, Eumenidibus, sen Furiis, natis ex Acheronte et Nocte, unicuique suam pyram; tres enim erant, et semper virgines.

459 Profundæ Cereri] Proserpinæ filiæ Cereris, Inferorum reginæ, unde profundæ. Clandianus de Raptu Pros. lib. 1. 'Caligantesque profundæ Junonis thalamos.' Hic antem observandum aras tres Hecate, totidem Furiis, Plutoni et Proserpinæ singulas statui, ut octo omnino sint: id autem genus numerus sacris accommodatus est, et quem adeo veteres observabant, ut propter dies pares Februarium Inferis, Januarium propter impares Superis attribuerint.

Intexit plorata latus: jamque ardua ferro Signati capita et frugum libamine puro In vulnus cecidere greges: tunc innuba Manto

frontes et omne latus. Et jam victimæ cultro notatæ in celso capite et insperso frugum illibato libamine in cultros suppositos recubuere. Tunc innupta Mantho

NOTÆ

460 Frondes [frontes] Pyrarum scilicet. Quidam legnnt frondes. Cupressus plorata] Cupressus hic adhibetur, quia crat Diti sacra, et ideo, ait Plinius lib. xvi. cap. 33. 'Funebri signo ad domos posita,' ne quis nescius ingressu pollueretur; et quia excisa non repullulat, sicut mortui non reviviscunt. Plorata] Quia rogis et funeribus, in quibus ploratur, adhibetur.

462 Signati capita] Obliquum enim cultrum a fronte usque ad caudam ante immolationem ducere consueverant. Virgilius Æveid, xII. ' Dant fruges manibus salsas et tempora ferro Summa notant pecudum.' Observabanturet alia in hac probatione, ut notat hie Lactantius. Et frugum libamine puro] Quando victimis mola salsa inspergebatur, tunc demum dicebantur immolari, auctore Servio in Æneid. Iv. et x. Cum vero dicit Poëta libamine puro, id intelligere credo secundum consuctudinem Gracam: Græcis enim in more positum erat, ut scribit Turnebus Advers, lib. vii. cap. 13. hostiis fruges integras. non tritas, nec molitas inspergere: et argumento esse, quod eurum molæ vocentur οὐλαί, seu οὐλοχύται, quæ erant hordei integræ fruges cum sale admixto: usos autem Gracos, ut Theophrastus prodidit, in sacris hordeo non molito, in priscæ vitæ memoriam, quando homines solidis, non coutusis, ant fractis frugibus vescebantur. Hinc Dionysius Halicarn, dixit victimæ capitibus inspergi Δημητρός наржов, fructus Cereris, Vide Suidam in voce οὐλοθυτείν.

463 In vulnus cecidere greges] Bene in vulnus. Quia Inferorum victimæ capite terram versus inclinato a sacerdote statuebantur: contrarium ejus quod in Superorum victimis fiebat, quarum resupinarum jugulum cœlum versus vertebatur: quod Sophocies dicit άνω σφάζοντα τρέπειν, et Homerus ανερύειν, ut refert Cleon Argon, lib, 1, et Myrtilus his verbis a Natali Comite citatis: Εἰώθασιν οί ίερεῖς τὰ ἔντομα τοῖς κάτω θεοῖς ἐναγιζόμενοι έν τῆ γῆ ἀποτέμνεσθαι τὰς κεφαλάς. ούτω γάρ θύουσι τοις ύποχθονίοις τοις δὲ οὐρανίοις ἄνω ἀναστρέφουσι τῶν ἱερείων τον τράχηλον. Solent Sucerdotes cum sacra faciunt Diis Inferis victimarum capita in terra amputare; sic enim sacrificant subterrancis: caelestibus vero immolantes sursum vertunt jugulum victimarum. Itaque in Deorum Manium sacris ex parte inferiori, in Superorum sive cœlestium sacris ex parte superiori, securi aut malleo victimæ feriebantur. In utroque genere sacrificii dabant operam victimarii, ut victima in cultros suppositos sive subjectos capite incumbens, speciem præberet sponte ad interitum sese offerentis. Lege Servium in illud Virgilii Georg. 111. 'Ac vix suppositi tanguntur sanguine cultri.' Hic Lactautius interpres Papinii hos, qui malleo victimam ferinut, ait nominari 'Agones:' qui autem subjiciunt sive supponent victimarum jugulis cultros, id est, ita cultros tenent, ut in aciem victima jugulo incidere possit, hos dici 'victimatores.' Manto] Tiresiæ filia.

Exceptum pateris prælibat sanguinem, et omnes
Ter circum acta pyras, sancti de more parentis,
Semineces fibras et adhuc spirantia reddit
Viscera: nec rapidas cunctatur frondibus atris
Subjectare faces: atque ipse sonantia flammis
Virgulta et tristes crepuisse ut sensit acervos
Tiresias (illi nam plurimus ardor anhelat
Ante genas, impletque cavos vapor igneus orbes)
Exclamat: (tremuere rogi, et vox impulit ignem:)
Tartareæ sedes, et formidabile regnum
Mortis inexpletæ, tuque, o sævissime fratrum,

fundit aliquid cruoris, excipitque pateris, et lustrans ter omnes rogos ex ritu venerandi patris, renuntiat ei semiviras fibras, quales erant, et exta adhue palpitantia. Nec tardat supponere tadas voraces nigris ramis. Et ipse Tiresias, ut andit ramos crepitantes in igne, et mæstas pyras sonantes, (multus, enim calor illi afflat genas, et igneus fumus implet cavos oculorum sinus,) vociferatur: (pyræ concussæ sunt, et vox ejus ignem amplius excitavit:) Domicilia Inferorum, et terribile imperium insatiabilis leti, et tu, o fratrum crudelissime, cui umbræ et sempiternæ no-

frondes; Behot. 2. frontes. In iisdem codd. omne cypressus.—464 Optimæ Barthii membranæ, unus item codex Lindenbrogii sanguen et omnes.—467 Barthius legere malit: nec raptas.—472 'Satius puto quod in optimo codice

NOTE

464 Exceptum pateris] Postquam enim vecte stantem victimam percusserant ad tempora, tunc in ejus ingulum immittebant cultros, et excipiebant sanguinem in pateris, quæ Græce σφαγεία dicebantur. Pralibat] An degustat, ut in quibusdam sacris fieri consueverat, vel fundit aliquid sanguinis, priusquam exta reddat? Sanguinem et omnes] Non inepta hic elisio. Nam optimis etiam Poëtis elisiones frequentes. Virg. Æneid. 1. 'Omnium egenos.' In libro tamen optimo clare est sanguen, (ut ait Barthius,) ut et in potiore illorum quos contulit Lindenbrogius.

465 Ter] Numero semper impari, quod in omnibus sacris observabatur. Virgilius Ecl. viii. 'Numero Deus impare gaudet.'

466 Semineces fibras, &c.] Palpitantia enim et spirantia exta raptim avellebantur victimis, et offerebantur sacrificulo, ut possent inspici. quia Tiresias cæcus erat, dicitur Manto reddidisse exta, id est, vel aris imposuisse, ut mos erat : 'reddi' enim exta dicebantur, cum probata, et elixa aræ superimponebantur: vel narrasse Tiresiæ patri, qualia erant. Ceterum omne sacrificium his quatuor peragebatur, libatione, qua vinum capiti victimæ infundebatur, immolatione, cum mola salsa aspersæ feriebantur, redditione vero, cum exta aris imponebantur, litatione demum cum signis certis cognoscebant sacrificium Diis acceptum fuisse.

474 Inexpletæ] Quia mors non sa-

Cui servire dati Manes, æternaque sontum
Supplicia, atque imi famulatur regia mundi,
Solvite pulsanti loca muta, et inane severæ
Persephones, vulgusque cava sub nocte repostum
Elicite, et plena redeat Styga portitor alno.
Ferte simul gressus: nec simplex Manibus esto
In lucem remeare modus: tu separe cætu
Elysios, Persei, pios, virgaque potenti

centium pænæ famulari dicatæ sunt, cuique aula infimi orbis obsequitur, aperite percutienti mihi tacitas sedes, et vacuum rigidæ Proserpinæ, et evocate plehem reconditam sub profundis tenebris, et nanta remeet ad Stygem referta cymbu. Una venite. Nec eadem ratio sit umbris ad lumen redcundi. Tu, filia Persei, et ater Mercurius, discreto agmine, ducat valido caduceo pios, qui sunt in Elysiis campis.

legitur: et vox expulit ignem.' Barth.—482 Elysios Persea pios optimæ Barthii membranæ, Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. et Grasser. Elysios Persee pios Dan. Put. Perav. oterque Behot. Lindenbrog. et Crue. Elysios Persei pios Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delpb. quod non displicet Barthio. Sed hæc est conjectura

NOTÆ

475 Cui servire dati Manes] In divisione orbis facta inter tres fratres, Saturni filios, Jovem, Neptunum, et Plutonem, Inferi obvenerunt Plutoni. Datus huic fabulæ locus, quod Plutonem funerum, sepulturæ, ac parentationis ritus ostendisse ferunt, cum prins nulla corum cura tangerentur homines: quapropter dietum potestatem ci esse mortuorum: ac antiquitus ei principatus et eura mortuorum attributa.

476 Imi mundi] Inferi, ad discrimen superi mundi.

477 Inane] Virgilins Æncid. vi. 'Domos Ditis vacuas et inania regna.' In quibus scilicet, neque corpora, nec animæ, sed idola tantum, umbræ, et simulacta rerum. Severæ Persephones] Proserpinæ, quæ Græcis Περσεφόνη dicitur. Severæ] Proprium epithetum Proserpinæ.

479 Portitor] Charon Erebi ac Noctis filius, quem Poëtæ fingant defunctorum animas futili cymba per Stygiam paludem tranare. Vide hujus descriptionem Æneid, vi.

481 Separe] 'Separ,' ut dispar, Qua voce ntuntur Valerius Flaccus et Solinus.

482 Elysios] Elysii incolas. Elysii campi apud Inferos, nbi Piorum animæ habitant. Persei] Hecate filia Persei et Asteries apud Hesiodum in Theogonia. Hinc Ovid. Met. vit. 'Ibat ad antiquas Hecates Perseidos aras, Quas nemus umbrosum, secretaque sylva tegebat.' Virgaque potenti Nubilus Arcas] Plures erant Mer-Primus Jovis et Maiæ filius, secundus Cœli et Diei, tertius Liberi patris et Proserpina, de quo hic agitur, et nubilus dicitur, quia in Inferis degit: quartus tandem Jovis et Cyllenes filius. Arcas] Quia primus Mercurius in Arcadia natus erat. Virga potenti] Vide Theb. 1. 306.

Nubilus Arcas agat: contra per crimina functis,
Qui plures Erebo, pluresque e sanguine Cadmi,
Angue ter excusso, et flagranti prævia taxo,
Tisiphone, dux pande diem, nec lucis egentes
Cerberus occursu capitum retorqueat umbras.
Dixerat: et pariter senior Phæbeaque virgo
Erexere animos: illi formidine nulla,
(Quippe in corde Deus,) solum tremor obruit ingens
Gedipodioniden, vatisque horrenda canentis
Nunc humeros, nunc ille manus, et vellera pressat
Anxius, inceptisque velit desistere saeris.
Qualis Gætulæ stabulantem ad confraga sylvæ

Contra tu, Tisiphone, dux, et antecedens ardenti tuxea tæda, et serpente ter moto diem aperi his, qui extincti sunt ob scelera, qui pluves sunt in Inferis, et plures de Cadmi genere, nec Cerberus redire cogat obviis capitibus manes lumine privatos. Sic ait, et longævus et virgo Phæbea æqualiter mentem intenderunt. Illi nullo pavore, (quippe Deus in corde est.) magnus horror solum invadit Edipi filium, et turbatus nunc prehendit humeros, nunc manus, nunc vittas auguris loquentis dira, et vellet deserere inchoatu sacra. Talis venator opperitur leonem recubantem

.....

Jani Parthasii ad Claud. Rapt. Pros. 1.—483 Barthius aliique nonnulli: Arcas agit.—484 'Probabilior optimi aliorumque librorum scriptura: e semine Cadmi,' Barth. Ita etiam Lipsian. et edd. antiquissimæ.—487 Barthius aliique: detorqueat umbras; umus codex, deterreat.—485 Angue ter incusso in optimis Barthii membranis, quod ille recipiendum putat.—488 In eodem codice: senior pariter. Edd. vett. cum multis codd. Phæbeiaque virgo; unus Behot. Phæbeaque virgo; et sie edd. recentt.—490 Optimæ Barthii membranæ, timor pro tremor.—492 Bernartius malit: et vellera prensat.—500 Optimus

NOTÆ

484 Ercbo] Inferis, Tartaro. Vide Theb. 1, 298.

and the successful serpentem enim manu gestare jam vidimus Tisiphonem Theb. 1. 'Hæc vivo manus aëra verberat hydro.' Et flagranti præviu taxo] Id est, tæda taxea: taxus autem dira arbor, ut cujus umbra succusque letalia sunt. Facem etiam Furias gestare supra vidimus.

456 Tisiphone dux pande viam] Mens: Hecate et Mercurius pias ducant animas, tu, Tisiphone, due nocentes.

487 Cerberus] Orci janitor. Capi-

tum] Tria enim capita habebat Cerberus.

488 Senior] Tiresias. Phæbeuque virgo] Mantho, quæ erat etiam Phæbi antistita.

489 Illi formidine nulla] Tiresias et Mantho scilicet.

491 (Edipodioniden] Eteoclem Cedipi filium.

492 Pressat] Alii codices prensat.

494 Gætulæ Gætulia interior Africæ regio hodie Biledulgerid vocatur: leonibus abundat.

Venator longo motum clamore leonem

Expectat, firmans animum, et sudantia nisu

Tela premens: gelat ora pavor, gressusque tremiscunt
Quis veniat, quantusque: sed horrida signa frementis
Accipit, et cæca metitur murmura cura.

Atque hic Tiresias nondum adventantibus umbris:

Testor, ait, Divæ, quibus hunc saturavimus ignem,
Lævaque convulsæ dedimus carchesia terræ,
Jam nequeo tolerare moram: cassusne sacerdos
Audior? an rabido jubeat si Thessala cantu

Ibitis? et Scythicis quoties armata venenis

505

in asperis locis nemoris Gætuli, excitum longo ululatu, corroborans animum, et stringens tela manu, quæ sudat conatu. Metus gelat ejus vultum; genua trepidant, cum sit incertus, qualis subeat, et quantus: capit vero terribilia signa ex fremitu, et exco studio expendit ejus rugitum. At hic Tiresias, nondum umbris accedentibus: Juro, inquit, Divæ, quibus hunc ignem satiavimus, et effudimus sinistra manu pocula effossæ terræ, jam non possum pati dilationem. Vanusne audior antistes? an venietis, si Thessala imperet furioso carmine? aut quoties Colchis venenis Sey-

.....

liber Barthii: nondum advenientibus; duo alii ejnsdem codices: nondum venientibus.—501 'Omnino melius quod in nostris codd. manus interpolatorum effugit: Testor, ait, Divi.' Barth. Lanr. Lips. Lang. Buslid. Dan. Put. Petav. Exc. Cantab. Burm. alii, cum edd. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser. Testor, ait, Divos; Petrens. unus Behot. aliique codd. cum Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Testor, ait, Divæ; sed Behot. in margine habet, Divæ. Unus Taurin. Testor, ait, manes. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. uterque Behot. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. sacravimus ignem; Lipsian. Amstel. Gronov. et recentt. saturavimus ignem.—504 Unus Behot. an rapido.—505 Multi codd. et edd. vett. an Scythicis. Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. medicata venenis; alii codd. et edd. urmata ve-

NOTÆ

496 Sudantia nisu] Nimius enim nisus sudorem provocat.

498 Quis veniat, &c.] Hic versus sequensque inutiles et supposititii videntur Guyeto.

499 Cæca] Ob summum scilicet metum, quo percellitur venator.

501 Saturavimus] Quædam editiones habent, sacravimus.

502 Lavaque carchesia, &c.] In sacris enim inferis conversa in sinistram partem manu ita fundebant, ut patera converteretur: hoc proprie vergere, et invergere dicitur. Vel sinistra manu inferis pocula libabantur.

501 Thessala] Saga. Thessalæ enim mulieres magiam exercebant, ut sæpius diximus.

505 Scythicis armata venenis Colchis] Intelligit Circen Æctæ Colchorum regis sororem, quæ, sublato veneno conjuge Scytharum rege, profugit in Italiam ad Circeum montem, quem incoluit. Hine discimus Scythiam venenis feracissimam. Potest et in-

Colchis aget, trepido pallebunt Tartara motu? Nostri cura minor, si non attollere bustis Corpora, nec plenas antiquis ossibus urnas Egerere, et mixtos cœlique Erebique sub unum Funestare Deos libet? aut exsanguia ferro 510 Ora sequi, aut ægras functorum carpere fibras? Ne tenues annos, nubemque hanc frontis opacæ, Spernite ne, monco, et nobis sævire facultas. Scimus enim et quicquid dici, noscique timetis, Et turbare Hecaten, ni te, Thymbræe, vererer: 515Et triplicis mundi summum, quem scire nefastum est:

thicis instructa vos evocabit, Inferi trement, et pallebunt? Nostri minor erit reverentia, si non placet erigere cadavera e sepulcris, nec urnas exhaurire refertas veteribus ossibus, nec funesture omnes omnino Deos cali et Erebi? aut secure exanimes vultus, aut lacerare marentes mortuorum fibras? Moneo, ne contemnatis caducam atatem, et hanc caliginem umbrosa frontis, et potestas nobis est saviendi. Noscimus enim quicquid paretis vulgari, ac cognosci, et vexare Hecaten, nisi te, Thymbræe, venerarer, et summum Deum tripticis mundi, quem non licet noscere:

nenis,—511 Unus Behot. et agras. Margo ed. Barth. sanctorum carpere fibras.—512 'In aliis membranis est: tenues artus; sed illnd longe Poëta dignins.' Barth .- 513 ' In optimo codice legitur : io monco ; quod minime librariorum est.' Idem .- 515 Buccatius hnnc versum citans legit: in te Thymbrae timerem .- 516 Optimæ Barthii membranæ: quem scire nefandum est .- 517

telligi Medea Æctæ filia: ntraque enim arte magica et veneficiis celeberrima.

507 Si non attollere bustis, &c.] Ea omnia, quæ hoc versu et sequentibus referentur, sunt effectus Magiæ scelestissimæ. Vide Apuleium Met. 11. ' Sed et bustis et rogis reliquiæ quædam et cadaverum præsegmina ad exitiales viventium fortunas petuntur.' Tacitus Ann. 11. 'Reperiebantur solo ac parietibus erutæ humanorum corporum reliquiæ,' &c.

512 Nubemque hanc frontis opacæ] Id est, carcitatem.

514 Scimus enim, &c.] Dicit se optime callere magicam artem, et posse omnia facere, quæ Magi facinnt, ac etiam posse cogere mortuos, totaque Tartara, ut sibi morem gerant : sed reverentiam quam præstat Apollini, summoque illi Deo triplicis mundi domino, obstare.

515 Nite, Thymbræe, vererer] Thymbræns, Apollo. Dicit Apollinis reverentia se nolle contumeliam facere ejus sorori. Ipsa enim Hecate ' Diana' dicitur.

516 Triplicis mundi] Cœlorum scilicct, terræ, et Inferorum. Quem scire nefustum est : Illum sed taceo] Id est, cujus nomen proferre non licet θεδs δ πάντων δεσπόπης, οδ τούνομα φοβερον, οὺδ' τω δνομάσαιμι έγώ. Deus omnium dominus, cujus nomen formidabile est, neque hunc nominavero. Idque ingenita omnibus reverentia divini nominis; quod præ ceteris gentibus reli-

Illum sed taceo: prohibet trauquilla senectus.

Jamque ego vos. Avide subicit Phœbeia Manto:
Audiris, genitor, vulgusque exsangue propinquat.
Panditur Elysium Chaos, et telluris opertæ

Dissilit umbra capax, sylvæque, et nigra patescunt
Flumina, liventes Acheron ejectat arenas.
Fumidus atra vadis Phlegethon incendia volvit,
Et Styx discretis interflua Manibus obstat.

Ipsum pallentem solio, circumque ministras

525

sed illum sileo. Placida senectus vetat. Jamque ego vos? Phæbus Mantho promte occurrit: Pater auscultaris, atque exanimis plebs accedit. Chaos Elysium reseratur, et densa caligo reconditæ terræ evaneseit: nemora et atri fluvii patent: Aeheron evonit lividas arenas, et fumosus Phlegethon versat in vadis fluctus nigrarum flammarum, et Styx, quæ interfluit separatos manes, apparet. Video ipsum Plu-

.....

Illud si taceo unus codex Lindenbrogii.—518 In libris nonnullis est avido; sed illud præfero.—521 Dissilit umbo capax Marklandus ad Sylv. 11. 3. 45. et 111. 1. 110. quod probat Jortin. in Misc. Obss.—522 Tartara liventes Acheron nonnulli codd. cum edd. vett. Flumina liventes Acheron Dan. Put. Petav. uterque Behot. optimus Barthianus, Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Gevart. Grasser. Gronov. Amstel. Barth. Veen. et Delph. liventis unus Behot. liventesque Acheron Marklandus ad Sylv. 11. 3. 45.—525 'Inepta lectio: quid enim 'pallor'ad'solium,' aut'solium' ad 'pallorem?' In optimo libro nihil opis; et, tamen certum nobis scripsisse Papinium: pollentem solio.' Barth.—

NOTÆ

giose observarunt Hebræi, Chaldæi, ac Arabes, qui nomen Dei non tantum mystice scribebant; sed et illud aperte scribere, ac temere quoque promintiare sub gravissima pæna prohibebant. Unde Rabbi Joanan filius Berocæ in Pirque Avot dicit; Col hammekallel chem Chamaim beseter, nifrahin mimmennou begalui ekad chogueg ekad merid bekillout hachem, ' Quicumque profanaverit nomen Dei in secreto, iste palam punietur, idem sive quis errore, sive de industria profanaverit nomen: ac proinde summa cura magnum illud nomen Dei τετραγράμματον, quatuor literarum, quod hammeforach appellant, tegebant. Quinctiam, sicut ob summam

divini numinis reverentiam id humano ore pronuntiando profanari nollent, ita nec legi.

518 Jumque vgo vos] Supple, cogam, aut in ordinem redigam.

520 Elysium Chaos] Chaos ob tenebras quibus Inferi replentur.

521 Umbra capax] Id est, quæ replet totos Inferos.

522 Acheron] Fluvius Inferms.

523 Phlegethon] Fluvius Infevorum. Vide Theb. 111. 6.

521 Et Styx discretis interflua Munibus obstat] Ad utramque enim Stygis ripam sedes erant manium, inter quas fluit.

525 Ipsum] Plutonem.

Funestorum operum Eumenides, Stygiæque severos
Junonis thalamos, et mæsta cubilia cerno.
In speculis Mors atra sedet, dominisque silentes
Annumerat populos: major supereminet ordo.
Arbiter hos dura versat Gortynius urna,
Vera minis poscens, adigitque expromere vitas

530

tonem pallentem in solio, et circum Furius ministras dirorum operum, et austera cubicula, ac tristes lectos infernæ Junonis. Nigra mors sedet in alto loco, et recenset subditos taciti heri: major turba numerandorum restat. Quæsitor Minos hos movet in rigida urna, extorquens terrore veritatem, et cogit detegere, quæ fe-

526 Eumenidus in uno Beliot.—528 Servins ad Æneid. XI. citat: In scopulis Mors sava sedet; Nic. Heinsins in Advers. lib. 1. cap. 11. p. 113. legit: In foribus Mors atra sedet. Optimæ Barthii membranæ: dominoque silentes, cum v. 1. nocentes: Membranæ Collegii Magdalensis Oxonii habent etiam: dominoque silentes. Dan. Put. Petav. ct. unus Beliot. dominique silentes; et sic etiam scripti codd. Dan. Heinsii ad Claudian. Rufin. 1. 124. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. alter Beliot. Venet. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser. dominique silentis. Dan. Heinsius ad Claudian. l. l. et Nic. Heinsins in Advers. p. 113. correxerunt: dominisque silentes: et ita est in edd. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—529 Optimus liber Barthii, unus Beliot. unus item Lindenbrogii: super imminet, vel superimminet ordo.—530 Cortinius in quibusdam scriptis. Vide Dan. Heinsium ad Claudian. p. 10.—531 'Stultissima leetio, (Vera nimis) quæ omnes tamen libros hactenus collatos manuscriptos editosque insedit, extra quidem

NOTÆ

526 Stygiaque Junonis] Proserpinæ. Ut Virgilius: 'Junoni infernæ sacer dictus.'

528 Dominisque silentes [silentis] Annumerat populos] Libri optimi, silentes. Sed præterea collegii Magdaleusis Oxonii membrana, dominoque: Plutoni videlicet. Vernm tamen cum in omnibus aliis sit dominique, libenter applando ingenio Danielis Heinsii scribentis: dominisque silentes Annumerat populos: ad Claudianum. Gronocius.

529 Major supereminet ordo] Meliores codices: major super imminet ordo. Non supereminet. Quasi diecret hoc quoque illic esse miraculi, ut semper planes numerandi restent, quam numerati sunt. Idem.

530 Arbiter Gortynius] Minos Jovis et Europæ filius, rex Cretensium, dictus Gortynius a Gortyno urbe

Cretæ. Hie tam juste regnasse et judicasse fertur vivus, ut mortuus habitus sit judex Inferorum, datique putantur ipsi assessores Æacus et Rhadamanthus, quod et ipsi severe judicaverint. Versat urna] Ex more Romano, Græcove. Judex enim movebat urnam, ut cujus litigatoris nomen primum exirct urna, hujus et causa primum expediretur. Servium Æn. vi. ubi exponit illud Virgilii: 'Quæsitor Minos urnam movet.' Nec solum in judiciis, et actionibus, et quæstionibus sortes et urna locum habebant, sed pleraque sortibus decernebant, ut videre est apud Seriptores tam Græcos quam

531 Adigitque expromerevitus] Theb. vin. 'Dux Erebi populos poscebat crimina vitæ.'

Usque retro, et tandem pænarum lucra fateri. Quid tibi monstra Erebi, Scyllas, et inane furentes Centauros, solidoque intorta adamante gigantum Vincula, et angustam centeni Ægæonis umbram? Immo, ait, o nostræ regimen viresque senectæ, Ne vulgato mihi: quis enim remeabile saxum, Fallentesque lacus, Tytionque alimenta volucrum,

535

cerunt in vita a primis usque annis, et tandem confiteri ea, quibus puniri meruerunt. Quid tibi referam portenta Inferorum, Scyllus, et Centauros vane frementes, et Gigantum catenas nexas duro adamante, ac extenuatum simulacrum centeni Ægæonis? Immo, inquit Tiresias, o dux et robur senectulis nostræ, ne mini narres. Quis enim ignoret revolubilem lapidem, et fallaces aquas, et Tytion avium pabulum, ac

unicum illum, omnibus longo intervallo meliorem, nostrum, in quo clare scriptum: Vera minis.' Barth. Lectionem nostrum primus restituit Dan. Heinsius in Amstel. et hinc recepta est in Gronov. Barth. Veen. et Delph. —533 Dan. iname farentis; Put. iname farenti.—535 Nonuulli codd. augustam; alii: augustam. Jortinus mallet legere: ambustam.—536 Optimus Barthiams: o nostræ vires regimenque senectæ.—537 Ne vulgata mihi Petrens. quid

NOTÆ

532 Usque retro] Id est, a primo rationis usu. Pænarum lucra] Id est, scelera, quibus meruerunt et lucrati

sunt pænas.

533 Scyllas, et inane farentes Centauros] Horum etiam monstrorum simulaera in Inferis erant. Vide descriptionem Inferorum apud Virgilium Æneid. vi. Scyllæ autem finguntur monstra quædam parte superiori mulieres, a pube vero deorsum canibus et lupis succinetæ, sic dietæ a Scylla Phorci filia, quæ furore correpta se in fretum Siculum præcipitem egit, ac in ejusmodi monstrum a Circe conversa est. De Centauris vide Theb. 1.

534 Gigantum] Gigantes Telluris filii immanis staturae, ac pedibus anguineis. Hi bellum Diis inferre ausi in Phlegræis campis, alii partim fulmine Jovis percussi, partim sagittis Apollinis et Dianae perierunt, alii sub Ætua monte, alii sub Mycono et Lipara insulis obruti: nonnulli

ctiam in Tartara detrusi sunt, ubi æternis et adamantinis catenis vinciuntur.

535 Et angustam centeni Ægæonis umbram] Ægæon sen Briareus, 'centenus' a centum brachiis quæ habebat dictus, detrusus fuit in Inferos. Angustam] Quia cum umbræ in visum vix cadant, parvæ apparent. Ut de Amphiarao Inferos subeunti dicitur lib. viii. 'Jam tennis visu, jam vanescentibus armis.'

536 O nostræ regimen viresque senectæ] Seneca initio Theb. 'Cæri parentis regimen, ac fessi unicum Patris levamen.'

537 Remeabile suxum] Supple, Sysiphi. Sysiphus enim hac peena punitur in Inferis, ut ingentem lapidem in verticem enjusdam montis cogatur provolvere: cum ad smunum pæne multo cum labore ac molestia subvexerit, ille repente deorsum relabitur.

538 Fallentesque lacus] Supple, Tan-

Et caligantem longis Ixiona gyris
Nesciat? ipse etiam, melior cum sanguis, opertas
Inspexi sedes, Hecate ducente, priusquam
Obruit ora Deus, totamque in pectora lucem
Detulit. Argolicas magis huc appelle precando,
Thebanasque animas: alias avertere gressus
Lacte quater sparsas, mœstoque excedere luco,
Nata, jube, tunc quis vultus, habitusque, quis ardor
Sanguinis affusi, gens utra superbior adsit,
Dic agedum, nostramque move per singula noctem.
Jussa facit, carmenque serit, quo dissipet umbras,
Quo regat et sparsas: qualis, si crimina demas,
550

Ixionem vertigine laborantem ob crebros orbes? Ipse etiam, cum mihi atas vividior erat, invisi abditas regiones duce Hecate, antequam Deus me excacaret, et totum lumen in pectus immitteret. Huc potius rogando eticias manes Argivos et Thebanos; filia, impera alios pedem referre, lacte quater perfusos, et emigrare tristi sylva. Tum expone mihi, qualis fucies, qualis gestus, quanta sitis respersi cruoris, uter populus audacius accedat, et per unanguanque rem due excitatem nostram. Imperata Mantho exequitur, et carmen dixit, quibus munes disgregat, et quibus cogit dispersos. Talis erat qualis Colchis, si scelera excipias, et Circe, qua homines in

.....

enim unus Behot.—540 'In libris nostris clare scriptum, opacas; utrumque de Inferorum rebus poëtis usitatum.' Barth.—544 Thebanasque alias animas in uno Behot.—545 Lacte quater spurso in eodem codice.—546 Dan. quis vultum; Behott. 1.2. et optimæ Barthii membranæ: qui vultus; ceteri omnes et scripti et impressi: quis vultus.—547 Sangninis effusi unus Behot. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. affusi alter Behot. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. superbiar assit uterque Behot.—548 Petrens. et Exc. Cantab. mone per singula; sic alii codd. et edd. vett.—549 Optimus Barthii, discipet; unus Behot. Lang. Laur. Buslid. et edd. vett. dissipet; Lipsian. alter Behot. Dan. Put. Petav. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. et recentt. dissipat.—550 Lipsian. Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc.

NOTÆ

tali, qui co supplicio damnatus est in Inferis, ut perpetua fame sitique torqueatur, aquis fluvii, quibus mento tenus immersus est, et pomis, qua capiti ejus imminent, fugientibus, sive bibere sive capere velit. Tytion Vide Theb. 1, 710.

539 Et caligantem longis Ixiona gyris] Ixion in Inferis alligatus est 10tæ, quæ perpetuo convertitur: hinc vertigine laboraus dicitur 'caligare.'

511 Hecate] Vide supra.

542 Obruit ora Deus, totamque in pectora lucem Detulit] Exca-catus enim fuerat Tiresias, et in locum oculorum arte vaticinandi donatus: ita ut lux ab oculis ablata videretur, et in animo ae pectore collocata.

544 Alias avertere gressus Lacte quater sparso] Tibullus: 'Jam ciet infernas magico stridore catervas: Jam jubet aspersas lacte referre pedem.'

548 Nostram noctem] Cæcitatem.

550 Qualis si crimina demas] Id

Colchis, et Ææo simulatrix littore Circe.

Tunc his sacrificum dictis affata parentem:
Primus sanguineo summittit inertia Cadmus
Ora lacu, juxtaque virum Cythereia proles.
Effluit amborum geminus de vertice serpens.

Terrigenæ comites illos, gens Martia, cingunt.
His ævi mensura dies: manus omnis in armis,
Omnis et in capulo: prohibent, obstantque, ruuntque
Spirantum rabie: nec tristi incumbere sulco
Cura, sed alternum cuperent haurire cruorem.

560

animalia convertebat in Æwo littore. Tunc alloquitur his verbis sacerdotem patrem. Primus Cadmus inclinat cassum os in cruentam fossam, et prope filia Veneris Cythereæ maritum insequitur. Duplex anguis exoritur de summo utriusque capite. Terrigenæ socii, Martius populus, illos stipant. Una dies corum vilæ fuit mensura. Omnes tenent clypeos: omnes manum capulo admovent; eodem furore, quo si viverent, aggrediuntur, resistunt, et irrumpunt; nec cupido illis est caput in mæstam scrobem mergendi, sed optarent suum invicem sanguinem exsugere. Pro-

regit. Unus codex Barthii: Congreget et sparsus; unde ille: Quo greget et sparsus. Alii codd. et edd. Quo regut. Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. demal; ceteri omnes, demas.—551 Colchis Elnæo Put.—552 Tunc sic sacrificum optimus Barthianus.—555 Insequitur geminusque bibit de vertice edidit Fr. Lindenbrogius ex codd. Dan. Put. et Petav. nt videtur: alii tamen codd. uterque Behot. omnes Barthiani, Lipsian. Lang. Lang. Buslid. Petrens. Exc. Cantab. Taurin. et edd. omnes exhibent ut in textu: solus Barthii optimus: gemino.—558 Dan. Put. Petav. alii et edd. vett. prohibentque obstantque.—559 Put. fosso pro sulco; unus Behot. fossa.—560 'Optimus librorum, cupiunt;

NOTÆ

est, Manto erat eodem habitu vultuque ac Circe seu Medea, cum magicam artem exerceret, quæ scelesta est: Medea autem et Circe eraut arte magica famosæ.

551 Et Æwo simulatrix littore Circe] De Circe vide supra. Dicitur simulatrix, quod præstigiis suis cos, quos casus ad se deferebat, apparere faciebat alia forma quam qua erant: aliis enim porcorum, aliis leonum, aliis aliorum animalium formam dabat. Virgilius: 'Potentibus herbis Induerat Circe in vultus ac terga ferarum.' Æwo in littore] Apud Colchos, cui Æetes imperabat: unde expulsa profugit in Italiam, ut jam

diximus, et in Circæo monte sedem sibi deligit. Vide Odysseam.

554 Cythercia proles] Hermione filia Veneris, et uxor Cadmi.

555 De vertice serpens] Quia uterque Cadmus et Hermione in serpentem mutati sunt.

556 Terrigenæ] Orti terra e dentibus satis serpentis. Gens Martia] Quia erant orti e dentibus serpentis Marti sacræ.

557 His avi mensura dies] Eodem enim die, quo nati, sunt extincti. Manus omnis in armis, &c.] Ut innuat fororem, quo se invicem occiderunt.

Proxima natarum manus est, fletique nepotes. Hic orbam Autonoën, et auhelam cernimus Ino Respectantem arcus, et ad ubera dulce prementem Pignus, et oppositis Semelen a ventre lacertis. Penthea jam fractis genitrix Cadmeia thyrsis, Jam dimissa Deo, pectusque adaperta cruentum, Insequitur planctu: fugit ille per avia Lethes, Et Stygios, superesque lacus, ubi mitior illum Flet pater, et lacerum componit corpus Echion.

565

pinquior cohors filiarum est, et nepotes plorati. Hic videmus orbam Autonoën, et anhelam Ino arcum respicientem, et ad mummas constringentem carum filium, ac Semelem objectis brachiis ante uterum. Jam mater, Cadmi filia, ruptis thyrsis, jam a Deo tiberata, et nudatum habens sanguinolentum pectus, insequitur lugens Penthea: hic fugit per calles Inferorum, et Stygius et superas paludes, uhi pater Echion lenior plorat illum, et colligit mutilutum ejus caduver. Agnosco mæstum

optime.' Barth. ita quoque Behot. 1.-561 In codem codice Barthii: domus est. -562 Autoneen unus Behot.-566 Jamque remissa Put.-568 Et Stygio super

NOTÆ

561 Fletique nepotes] Pentheus et Actwon, Learchus ac Palæmon.

562 Orbam Autonoën] Autonoë prima filiarum Cadmi et Hermiones. Dicitur 'orba,' ob amissum Actæonem filium a canibus discerptum. Ino] Filia Cadmi, et uxor Athamantis Corinthiorum regis.

563 Respectantem arcus] Mariti Athamantis, qui furore correptus communem filium Learchum sagittis confixerat. Ad ubera dulce prementem Pignus] Mire exprimit maternum affectum. Dulce Pignus] Palæmonem alterum filium.

564 Et oppositis Semelen a ventre lucertis] Semele mater Bacchi, enjus nota fabula ex ante dictis. A ventre] Ante ventrem, et exprimit eleganter maternum affectum. Non immemor enim Semele pignoris, manus ventri opposuit, ne perimeretur, quasi filio, non sibi, fulmen timeret. Sic Iasus ille Arabum celeberrimus

Physiognomus certo conjecit puellam gravidam esse, quod, navi in qua erant, gravissima tempestate jactata, ipsa manum ad ventrem tulerit, quasi fœtum defensura. Sic supra 'a postibus,' ante postes.

565 Genitrix Cadmcia] Agave, quæ furore a Baccho immisso in frusta discerpsit filium Pentheum in Orgiis Bacchi. Hæ omnes fabulæ ex præmissis notæ sunt. Fractis thyrsis] Quos in Orgiis gesserat, ut mos erat Baccharum.

566 Deo] Baccho. Pectusque adaperta cruentum] Ex more, quo mulieres lacerabant in luctu vestes, pectusque denudabant, ac percutiebant.

568 Ubi] Hæc præterita tanqnam præsentia narrat Manto.

569 Laccrum corpus] Pentheus enim in frusta discerptus fuerat a matre Agave, ac Bacchantibus. Echion] Unus e Spartis, pater Penthei. Tristem nosco Lycum, dextramque in terga reflexum & Eoliden, humero jactantem funus onusto.

Nec dum ille aut habitus, aut versæ crimina formæ Mutat Aristæo genitus: frons aspera cornu,
Tela manu, rejicitque canes in vulnus hiantes.
Ecce autem magna subit invidiosa caterva 575
Tantalis, et tumido percenset funera luctu,
Nil dejecta malis: juvat effugisse Deorum

Lycum, et Æoli filium, dextra in dorsum retorta, portantem cæsum filium gravato humero. Et nondum ille Aristæo ortus mutut aut habitus, aut formam, quæ ob scelus versa est: frons scabra est cornu: tenet adhuc in manu jacula, et repellit canes ruentes ore aperto ad eum discerpendum. Ecce autem culpanda Tantali filia venit cum mogna turba, et numerat superbo planctu sua danna, nihil summissa calamitatihus: illi dulce est, nihil habere, quo Deorum potestatem timeat, et plus

ipse Put. unde Lindenbrogius et Barth. conj. super usque.—573 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. cornu est; in ceteris codd. et edd.

NOTÆ

570 Lycum Lycus ille, vel est Lycus rex Thebanorum, maritus Antiopes Nictei filiæ, qui occisus fuit ab Amphione et Zetho ejusdem Antiopes, quam expulerat, et Jovis filiis. Vel Lycus ille est, qui occupato Thebano regno, vim inferre volnit Megaræ uxori Herculis, sed subito illius reditu oppressus, ac cum suis omnibus ab Hercule interfectus est. Dextramque in terga reflexum Æoliden, humero jactantem funus onusto] Designat Athamantem Æoli filium, qui repræsentabatur ferens supra humerum, et dextra in tergum reflexa cadaver Learchi filii, quem telis contixerat. Theb. 111. ' Neque funerea cum lande potitus Infelix Athamas trepido de monte veniret, Semianimen hen læto referens clamore Le-

572 Aut versæ crimina formæ] Propter crimina, quia in Dianam undam inciderat.

573 Aristæo genitus] Actæon filius

Aristai et Autonoës filia Cadmi. Frons aspera cornu] Actaon enim in Inferis candem formam retinuerat, quam habuerat cum discerptus fuit a canibus suis, id est, habens cornua.

574 Vulnus] Quidam codices habent vultus.

575 Invidiosa] Hic quæ invidentiæ morbo laborat; invidebat enim Niobe, de qua hic agitur, et obtrectabat Latonæ, quod hæc divinis honoribus coloretur, ipsa vero neglectui esset, licet nuncrosiorem sobolem haberet, quam Latona. Verbum 'invidiosus' significat etiam, cui invidetur, et odiosum, et invisum. Magna caterva] Supple liberorum.

576 Tantalis] Niobe Tantali filia. Tumido] Superbiam enim etiam in calamitate retinuit, nec deposuit Niobe.

577 Juvat effugisse Deorum Numina] Quia jam mortua nihil gravius timet. Numina, et insanæ plus jam permittere linguæ.

Talia dum patri canit intemerata sacerdos,
Illius elatis tremefacta assurgere vittis
Canities, tenuique impelli sanguine vultus.

Nec jam firmanti baculo, nec virgine fida
Nititur: erectusque solo, Desiste canendo,
Nata, ait, externæ satis est mihi lucis, inertes
Discedunt nebulæ, et vultum niger exuit aër.
Umbrisne, an supero me missus Apolline complet
Spiritus? en video quæcumque audita. Sed ecce
Mærent Argolici dejecto lumine manes.

Torvus Abas, Prætusque nocens, mitisque Phoroneus,
Truncatusque Pelops, et sævo pulvere sordens

jam amenti linguæ indulgere. Dum innupta antistita hæc patri refert, ejus tremefacta canities erigitur elatis vittis, et facies modico rubore suffunditur: nec jam
fulcitur scipione, quo prius sustentabatur, nec fideli puella; et elatins e terra, inquit,
Filia loqui desine, satis habeo luminis externi. Migrat segnis caligo, et fuscus aër
reliquit rultum meum. Spiritus, qui me replet, inmissus ne est ab umbris, un a
supero Apolline? En cerno quæcumque vulgata sunt. Sed ecce dolent Argivæ umbræ demissis oculis. Trux Abas, sonsque Prætus, ac lenis Phoroneus, mutilatusque
Pelops, et Œnomaus crudeli sanguine squalidus, rigant vultus copiosis lacrymis.

recentt. non habetur τb est.—581 Unus Behot. tenuisque impelli; alter Behot. tenui impelli; Venett. Rom. et unus codex Bernartii: impleti sanguine.—582 Libri nihil mutant, et tamen suspectum hæc quædam tinniant. Dieit procubuisse. Forte scripsit Papinius: Nec jam firmat iter baculo. Barth.—584 Optimus Barthii codex: aternæ satis est.—585 Descendunt nebulæ Pul. et unus Behot.—586 Put. supero dimissus.—591 Lang. Laur. Buslid. Lipsian.

NOTÆ

578 Permittere] Licentius loqui extinctis liberis, quos non potest amplius amittere. Vide Theb. 111. 180. usque ad 203. ubi hæc fusius explicantur.

579 Patri] Tiresiæ.

580 Illius] Tiresiæ. Vittis] Quia sacerdos erat.

581 Tenuique impelli sanguinc vultus] Id est, levi rubore tingi, suffundi. Gnyetus legit impleri, et explicat, commoveri afflatu divino.

584 Externæ] Id est, humanæ. Inertes nebulæ] Cæcitas.

585 Niger aer] Cacitas.

587 Audita] De Inferis nempe. 588 Dejecto lumine] Quod signum

est tristitiæ, et pudoris.

589 Torvus Abas] Abas rex Argivorum. Torvus] Quia ferox et bellicosus. Prætusque nocens] Prætus Abantis filius rex Argorum. Nocens] Quia innocentem Bellerophontem occidere volnit. Mitisque Phoroneus] Phoroneus rex Argorum. Vide Theb. 1. 257. Mitis] Quia dispersos antea vagosque homines in unius civitatis jus compulit, ac ad mitiores mores traduxit.

590 Truncalusque Pelops] Cum Tan-

Enomaus, largis humectant imbribus ora.

Auguror hinc Thebis belli meliora: quid autem
Hi grege condenso (quantum arma et vulnera monstrant,
Pugnaces animæ) nobis in sanguine multo
Oraque, pectoraque, et falso clamore levatas
Intendunt sine pace manus? rex, fallor, an hi sunt
Quinquaginta illi? cernis Chthoniumque Chrominque,
Phægeaque, et nostra præsignem Mæona lauro.
Ne sævite, duces: nihil hic mortalibus ausum
Credite consiliis: hos ferrea neverat annos

Hinc conjicio Thebis fore felicem belli eventum. Quid autem hi turba conferta (quantum arma et plagæ testantur, sunt bellatrices animæ) nobis advertunt minaciter vultus, et cruenta pectora, et sublutas manus cum inuni voce? Rex, fallor, utrum hi sunt illi quinquaginta? Vides Chthonium, et Chromin, ac Phægea, atque Mæonem conspicuum nostra lauro. Ne succenseatis, duces. Nihil hic attentatum est humanis consiliis (fidem adhibete). Dura Atropos hos annos neverat. Evasis-

ct edd. vett. largisque humectant; alii codd. $\tau\delta$ que non agnoscint.—592 Auguror hinc Thebis bellum legit Cledonius Grammaticus. majora pro meliora unus Behot.—593 Hic grege nonnulli codd. et sic ex manuscriptis suis correxit Bernartius: Aldd. vero et Colin. Gryph. Basil. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Hi grege. Vide Not. Var.—595 'In optimo codice non levatas, sed levantes diserte exaratum est.' Barth.—597 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. ct edd. vett. cernas; uterque Behott. cernis. Pro Chthoniumque, quod restituit Gronovius, codd. nonnulli et edd. vett. exhibent Chroniumque; alii Ctoniumque, vel Thoniumque.—598 Venett. cum nonnullis scriptis: et nostra præsagum; quod probat Bernartius.—600 Unus Behot. noverut

NOTÆ

talus Pelopem filium Diis epulandum apposuit, Ceres imprudens humerum ejus sinistrum comedit. Errore igitur cognito Dii Tantalum in Tartarum detruserunt; Pelopem vero in vitam restituerunt, et pro humero carneo eburneum substituerunt. Unde truncatus Petops. Virgilius Georg. 111. 'Humeroque Pelops insignis eburno.' Sævo pulvere sordens Œnomus] Vide supra pluribus in locis. Sævo pulvere sordens] Quia currendo in stadio pulverem excitabat, quo conspergebatur. Sævo] Quod victos euruli certamine occidebat.

595 Falso clamore] Æneid, vi. 'Inceptus clamor frustratur hiantes.'

596 Intendent] Δεικτικώς.

597 Quinquaginta illi] Scilicet, quos occidit Tydeus. Chthoniumque, &c.] Vide sub finem lib. 11.

598 Mæona] Est ille, cui Tydeus pepercerat, quique se coram rege interfecerat. Lauro] Mæon enim erat vates. Vide Theb. 11. 691.

599 Nihil hic mortalibus ausum Credite consiliis] Virgilius Æneid, 11. 'Non have humanis opibus, nec arte magistra Proveniunt.' Unde mitigavi debebant: Exitium enim corum fato Atropos: ex istis casus: bella horrida nobis,
Atque iterum Tydeus. Dixit, vittaque ligatis
Frondibus instantes abigit, monstratque eruorem.
Stabat inops comitum Cocyti in littore mæsto
Laius, immiti quem jam Deus ales Averno
Reddiderat, dirumque tuens obliqua nepotem,
(Noscit enim vultu) non ille aut sanguinis haustus,
Cetera ceu plebes, aliumve accedit ad imbrem,
Immortale odium spirans: sed prolicit ultro
Aonius vates: Tyriæ dux inclyte Thebes,
Cujus ab interitu non ulla Amphionis arces
Vidit amica dies: o jam satis ulte cruentum

tis casus. Bella aspera restant nobis, et iterum Tydeus. Dixit, et illos urgentes repulit ramis tænia connexis, et ostendit sanguinem. Luius autem erat incomitatus, in tristi ripa Cocyti, quem Deus alutus jam inclementi Acerno restituerat, et torco vultu aspiciens perversum nepotem (noscit enim ejus faciem) non ille appropinquat ad sorbendum cruorem, aut alium liquorem, ut reliquum vulgus, infinito odioflagrans. Sed augur Thebanus illum ultro compellat: O clarissime rex Thebes Tyriæ, a cujus obitu nulla lux propitia respectit aulam Amphionis: o qui jam satis

....

annos.—602 Atque iterum Deux hæc dixit Put. dicit, non dixit, in optimo Barthii et utroque Behot. vittasque Put.—603 Idem codex pro abigit habet abicit.—607 Unus Behot. Dan. Put. Petav. Lang. Lanr. Lipsian. Buslid. et edd. vett. vultum; alter Behot. Petrens. Exc. Cantab. Taurin. alii, com edd. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. vultu.—609 Dan. Put. et Petav. proligit; uterque Behot. Lang. Laur. Lipsian. Buslid. et edd. ante Gronovium, prosilit; omnes vero Gronoviani codd. prolicit, quod primus ille restituit.—612 Optimus Barthianns: olim satis ulte, quod ille probat, et veram

NOTÆ

ascribendum, non virtuti Tydei.

601 Atropos] Una e Parcis. Existis] Evasistis. Quo sensu et Virgilius Æn. v. dixit: 'Atque oculis vigilantibus exit.' Bella horrida nobis] Supple, supersunt, vel imminent.

602 Atque iterum Tydeus] Supplen-

dnin, remanet.

604 Cocyti] Cocytus fluvius Inferorum.

605 Deus ales] Mercurius ob plantaria.

que. Nepotem] Eteoclem.

607 Itte] Laius. Vide init. Theb. 11.

608 Aliumve ad imbrem] Non tantum enim sanguis infusus, sed vinum, mel, lac etiam infusa. Vide supra.

610 Aonius vates] Tiresias vates Thebanus. Tyriæ Thebes] Servius ad Æneid. vttt. 'Urbe Mycene,' Græce dixit: unde singularem numerum posuit. Mycene autem, sicut Thebe Juvenalis: 'Atque vetus Thebe centum jacet ohruta portis.' Tyriæ] Quia Thebani a Tyriis oriundi, ut jam diximus.

611 Amphionis arees] Thebas, quia Amphion Thebas meenibus ciuxit, arcibusque munivit.

Exitium, et multum placata minoribus umbra,
Quos, miserande, fugis? jacet ille in funere longo
Quem premis, et junctæ sentit confinia mortis,
Obsitus exhaustos pedore et sanguine vultus,
Ejectusque die: sors leto durior omni,
Crede mihi: quænam immeritum vitare nepotem
Causa tibi? confer vultum, et satiare litanti
Sanguine, venturasque vices, et funera belli
Pande vel infensus, vel res miserate tuorum.
Tunc ego te optata vetitam transmittere Lethen
Puppe dabo, placidumque pia tellure reponam,

vindicasti cædem tuam, et cujus manes multo minoribus calamitatibus mitigari debuissent, quos fugis, deplorande? ille, quem insequeris, jacet in longo supplicio, et sentit fines proximi leti, habens macram faciem oblitum illuvie et cruore, et lumine orbatus. Status in quo est, fidem mihi adhibe, gravior est qualibet morte. Quænam tibi causa est fugiendi innoxium nepotem? faciem adverte, et saturure cruore sacrificato, et vel iratus, vel miseratus sortem tuorum, narra futuros casus, et clades belli. Tunc ego efficiam, ut trajicias desiderata nave interdictam tibi Lethen, et

.....

Papinii manum putat.—613 Exilium Put.—614 Quo miserande Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. uterque Behot. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryplı. Basil. Plant. Liudenbrog. Cruc. et Gevart. Quos miserunde optimæ Barthii membranæ, Petrens. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—615 Quem fremis Put. et sic ex codd. legit Heins. ad Ovid. Met. I. 199. Quem premis Petrens. Exc. Cantab. alii. et junctæ sensit uterque Behot. Lang. Laur. Buslid. et edd. vett. et junctæ sensit Lipsian. Dan. Put. Petav. Petrens. optimæ Barthii membranæ, Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—616 Dan. Put. et Petav. exhaustus; alii exhaustos, vel exhausto.—618 Crede mihi, quæ jam optimus Barthii nus.—619 Nonnulli codd. Barthiani, et Lipsian. Bernartii et satiure litato.—622 Vocula te exulat ab optimo Barthii codice. Unus Lindenbrogii habet:

NOTÆ

613 Exitium] Supple, tuum, per pænas quas a se ipso exegit infelix Œdipus. Et multum placata minoribus umbra] Quidam interpretantur minoribus, posteris. Ego existimo supplendum, pænis, seu calamitatibus, quas patitur Œdipus.

614 Ille] Œdipus.

615 Premis] Cæsar de Bello Gallico lib. 111. 'Si nemo premeret.' Junctæ] Per cæcitatem scilicet, quam Theb. x1. Noster vocat, 'Mortem imperfectam.' 617 Ejectusque die] Per eweitatem. Sors leto durior omni] Misero enim quanto longior vita, tanto plus supplicii est.

619 Litanti] Pro, litato.

621 Pande vel infensus vel res miserate tuorum] Si iratus est, narra quod doleant, si placatus es, narra quod caveant posteri.

622 Te optata, &c.] Nondum enim Laius Lethen trajecerat ob rationem allatam Theb. 1, 298. Et Stygiis mandabo Deis. Mulcetur honoris
Muneribus, tingitque genas, dehinc talia reddit:
Cur tibi versanti manes, æquæve sacerdos,
Lectus ego augurio? tantisque potissimus umbris
Qui ventura loquar? satis est meminisse priorum.
Nostrane præclari (pudeat) consulta nepotes
Poscitis? illum illum sacris adhibere nefastis,
Qui læto fodit ense patrem, qui semet in ortus
Vertit, et indignæ regerit sua pignora matri.
Et nunc ille Deos, furiarumque atra fatigat

te condam quietum in religiosa terra, et commendabo Numinibus inferis. Laius placatur præmiis sepulcri, et os immersit in scrobem, et deinde hæc respondit. Coætunec antistes, cur ego assumtus sum u te considerante umbrus, ut per me divinarcs? et sum tibi visus aptior e tot manibus, qui futura dicam? satis est priorum recordari. Nostrane egregii nepotes (pudeat) responsa requiritis? Illum,illum admorete horrendis sacris, qui alacri gladio patrem transfixit, et qui rediit in locum ortus sui, et ex innoxia matre suos filios genuit. Et hic nunc Deos lassat, et

.....

et optata.—625 'In optimo libro tinguitque scriptum est; et fatur, non reddit: quod Maroniana imitatione placeat magis; sæpins enim ille sic.' Burth.—628 'Non solicitarem hanc scripturam, si citra optimum codicem esset, qui et hoc loco veritatem nobis conservavit, refereudo: sat sit meminisse priorum.' Idem.—631 Qui leto dedit Dan. Put. Petav. nnus Behot. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. Cruc. Grasser. Qui leto fodit alter Behot. unus Lindenbrog. Qui læto fodit optimus Barthianus; et sic edd. Amstel. Gronov. Barth. Veen.

NOTÆ

624 Honoris] Sepulturæ.

627 Tantis] Pro tot. Polissimus] Supplendum, 'lectus' ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, vel 'visus.'

628 Satis est meminisse priorum. Nostrane, &c.] Id est, quid me futura dicere cogitis, cum priora et præsentia, id est, eædes mea et incestæ Œdipi nuptiæ vos satis instruere debuerunt, seu ex iis facile conjectura augurari potuistis, nihil boni in hoc bello sperandum vobis ac expectandum essc.

630 Illum illum] Œdipum designat. Sacris adhibere nefastis] Œdipus particida, et qui incesto flagitio propriam matrem polluit, potior crit va-

tes quam ego: ergo illum sacris hisce adhibete. Sucris nefustis] Necromantiam vocat 'scelesta sacra.'

631 Semet in ortus Vertit, &c.] Invidiose in Edipum, quia matrem uxorem duxerat. Theb. 1. 'Et immeritæ gremium incestare parentis Appetiit, proprios monstro revolutus in orquis.'

632 Sua pignora] Id est, qui genuit filios ex propria matre. Seneca Œdipo, act. 111. sc. 1. 'Egit qui in ortus semet, et matri impios Fœtus regessit.'

633 Et nunc ille Deos, &c.] Hoc vidimus lib, 1.

Concilia, et nostros rogat hæc in prælia manes. Quod si adeo placui deflenda in tempora vates, 635 Dicam equidem, quo me Lachesis, quo torva Megæra Usque sinunt: bellum innumero venit undique bellum Agmine, Lernæosque trahit fatalis alumnos Gradivus stimulis: hos terræ monstra, Deumque Tela manent, pulchrique obitus, et ab igne supremo 640 Sontes lege moræ: certa est victoria Thebis. Ne trepida, nec regna ferox germanus habebit. Sed furiæ, geminumque nefas, miserosque per enses (Hei mihi) crudelis vincet pater. Hæc ubi fatus, Labitur, et flexa dubios ambage reliquit. 645

nigros cætus furiarum, et precatur umbras nostras in hæc certamina. tantopere cupias, me vaticinari deploranda tempora, referum equidem, quousque Lachesis et horrenda Megæra me permittunt dicere. Bellum, bellum undique venit innumeris copiis, et Mars fatalis trubit exstimulando Lernæ incolas. Hos terræ portenta, et jacula Deorum, ac gloriosæ mortes expectant, et ultimi rogi differentur nocentibus edictis. Victoria est Thebis indubitata, ne treme, nec dirus frater regnum obtinebit. Sed furiæ, et duplex scelus, et per infelices gludios (heu me) sævus pater votorum compos erit. Hæc ubi locutus est, disparuit, et reliquit in-

et Delph.—634 'In optimo libro est: regat hæe; sed error est. Potins puto roget hæe, si liceat nempe.' Barth.—637 Usque sinit in codem codice.— 641 ' Non valde absentio Joanni Bernartio, qui suspecta hæc habet, licet libri multi non variant. Sane nee nostrorum quisquam a vulgata scriptura abit.' Barth .- 644 Unus Behot. vincit pater .- 645 Optimæ Barthii membranæ:

,,,,,,,,,,,

NOT/E

636 Lachesis] Una ex Parcis. Megara] Una ex Furiis.

638 Lernæos] Argivos.

639 Hos terræ monstra, Deumque Tela manent Obscure inquit, quo modo Amphiaraus et Capaneus morituri erant : lunc enim Jupiter fulmine percussit; illum vero terra dehiscens absorbuit.

640 Pulchrique obitus] Alii enim duces Argivorum gloriosa morte, multisque rebus præclare gestis perierunt, ut Tydeus, Hippomedon, et Parthenopaus. Et ab igne supremo Sontes lege mora] Sepultura mortuorum apud veteres summe commenda-

batur, ideoque piaculum erat illam differre : quod fecit Creon, qui sub gravi pozna edictis suis vetuit, ne duces Argivi, qui in hoc bello ceciderant, sepultura afficerentur: ideo 'sontes' vocat 'moras.' Igne supremo] Rogo.

613 Sed furiæ, geminumque nefas] Glossa interlinearis codicis Puteani habet, vos agent. Miscrosque per enses (Hei mihi) crudelis vincet pater | Immit Cdipodem imprecationibus ac diris suis tandem impetraturum a Diis, quod tantopere efflagitaverat, nimirum ut filii singulari certamine et cum scelere perirent.

Delph, et Var, Clas.

Interea gelidam Nemeen, et conscia laudis
Herculeæ dumeta, vaga legione tenebant
Inachidæ: jam Sidonias avertere prædas,
Sternere, ferre domos ardent, instantque. Quis iras
Flexerit, unde moræ, medius quis euntibus error,
Phæbe, doce: nos rara manent exordia famæ.
Marcidus edomito bellum referebat ab Hæmo
Liber; ibi armiferos geminæ jam sidere brumæ
Orgia ferre Getas, canumque virescere dorso
Othryn, et Icaria Rhodopen assueverat umbra,
Et jam pampineos materna ad mænia currus

certos ambiguo responso. Interca Argivi dispersis copiis occupabant frigidam Nemecn, et vepres testes famæ Herculis. Flagrant agere prædas ex Sidoniis, evertere ac populari ædes, et urgent. Quis represserit furorem corum, unde cuntatio, quis error euntibus intervenit, expone Phæbe: non pauca restant famæ monumentu. Liber ebrius arma reportabat a subacto Hæmo; ibi assuefecerat bellicosos Getas Orgia agere per duas hyemes, et nivosum Othryn et Rhodopen supra dorsum virescere Icaria vite. Et jam convertit currus ornatos rucemis maternos muros ver-

.....

et fluxa. Behott. 1. 2. relinquit.—646 'In uno codice glossa interlinearis est: 'valde gelidam!' unde suspiceris primitus scriptum: egelidam.' Barth.—647 In optimo Barthii codice: vaga statione legebant; quod ille non improbat.—648 In codem codice: advertere prædas.—615 'Vetus Scholiastes: 'Et audent et perticiunt omnia hostilia.' Puto legisse: audentque. Sed nihil mutandum.' Barth.—651 Unus Behot, horror pro error.—651 Optimus liber Barthii et unus Lindenbrogii: rara movent.—652 Marcidus Edono b. r. ab Emo legit Marklandus ad Sylv. 1v. 1. 45.—653 Put. gelidæ pro geminæ.—651 Op-

NOTÆ

616 Nemeen et conscia laudis Herculeæ dumeta] In Nemea enim sylva Herenles leonem Nemæum oecidit. 618 Inachidæ] Argivi, Sidonius] Thebanas.

651 Nos [non] Quidam codices: nos.

652 Marcidus] Bacchus pæne languens et enervis. Ita Ovid. Met. III. 'Ille mero somnoque gravis titubare videtur, Vixque sequi.' Hacmo] Hæmus mons Thraciæ.

653 Geminæ brumæ] Brumas pro annis posuit, eleganter sane, quia apud Getas 'semper hyems, semper spirantes frigore venti.' Virgil. Georg. 111. 654 Orgia] Sacra Bacchi. Getas] Getæ, gens Thracia bellicosa, et ad mortem paratissima, ut tradit Mela lib. II. cap. 2.

655 Othryn] Othrys notissimus mons Thessaliæ, Lapitharum sedes. Sed hic videtur esse mons Thraciæ, quia cum Hæmo et Rhodope montibus Thraciæ conjungitur. 'Canus' dicitur, ob nives quibus tegitur. Icaria umbra] Vite, quam 'Icariam umbram' vocat ab Icaro Bacchi comite. Rhodopen] Rhodope mons Thraciæ. Assucrerat] Supple, virescere.

656 Pampineos] Pampinis cinctos. Materna ad mænia] Thebas. Semele enim, mater Bacchi, Thebana erat.

Promovet: effrænæ dextra lævaque sequentur Lynces, et uda mero lambunt retinacula tigres. Post exultantes spolia armentalia portant Seminecesque lupos, scissasque Mimallones ursas. 660 Nec comitatus iners: sunt illic Ira, Furorque, Et Metus, et Virtus, et nunquam sobrius Ardor, Succiduique gradus, et castra simillima regi. Isque ubi pulverea Nemecn effervere nube Conspicit, et solem radiis ignescere ferri, 665

Indomitæ lynces ad dextram et sinistram comitantur, et tigres lingunt lora vino madida. Post gestientes Mimallones ferunt prædam captam ex armentis, et semimortuos lupos, et discerptas ursas. Nec segnis cohors; illic sunt Iracundia, et Furor, Timor, et Fortitudo, atque Ardor nunquam abstemius, et titubantes gressus, atque exercitus duci suo simillimus. Ille, cum cernit Nemeen repleri pulverea caligine, et solem accendi armorum fulgore, et Thebas nondum paratas ad bellica

timæ Barthii membranæ: canum vitescere dorso .- 659 Unus Behot. spolia armentaria.-662 In eodem codice: sed nunquam.-664 Is ubi error est typothetæ in ed. Gronov, hinc receptus in Barth, et Delph, quamvis correxerit Gronovius in Erratis. Nemeen effervescere Put, unde Lindenbrogius conj.

NOTÆ

658 Lynces Poëtæ passim Tigres et Lynces jungunt Bacchi currui. Quidam Pantheras etiam jungunt, quia hoc animal vino mitigatur. Lynx antem animal ex Cervariorum genere. vario colore, tergore maculoso, et acutissimo visu præditum. Sunt Lynces in tutela Bacchi; hinc Virgilius Georg. 111. 'Variæ Lynces Bacchi.' ' Harum urinas,' ait Solinus, ' coire in duritiem pretiosi calculi fatentur, qui naturas lapidum exquisitius persecuti sunt. Istud etiam ipsas Lynces persentiscere hoc documento probatur, quod egestum liquorem illico arenarum cumulis, quantum valent contegunt, invidia scilicet, ne talis egeries transeat in nostrum usum, ut Theophrastus perhibet. Lapidi isti succini color est, pariter spiritu attrahit propingnantia, dolores remm sedat, medetur regio morbo, λυγκούριον Græce dicitur.' Vide et Plinium lib. viii. cap. 38. Tigres | Juneta enim tigres

currum Bacchi trahere dicebantur, ut supra diximus.

659 Spolia armentalia] 'Spolia armentalia' vocat Poëta laceras partes majorum animalium, quæ furore percitæ Bacchæ occiderant, easque partes ferebant, nt illustria monumenta sua fortitudinis.

660 Mimullones] Bacchae, Macedonica lingua, 'Mimallones' voca-

661 Ira Furorque, &c.] Pessimæ matris Ebrietatis pessimam sobolem in-

662 Virtus] Hic 'virtus' non pro vera virtute sumitur, sed pro umbra virtutis: licet enim ebrii pericula adeant intrepide, cum tamen hoc ratione privati faciant, non possunt dici vere 'fortes.'

663 Regi] Supple, suo, id est, Bac-

665 Ferri] Id est, armorum ferreorum.

Necdum compositas belli in certamina Thebas;
Concussus visis, quanquam ore et pectore marcet,
Æraque, tympanaque, et biforem reticere tumultum
Imperat, attonitas qui circum plurimus aures.
Atque ita: Me manus ista, meamque exscindere gentem 670
Apparat: et longe recalet furor: hoc mihi sævum
Argos et indomitæ bellum ciet ira novercæ.
Usque adeone parum cineri data mater iniquo?
Natalesque rogi? quæque ipse micantia sensi
Fulgura? reliquias etiam, fusæque sepulcrum
Pellicis, et residem ferro petit improba Theben.

certamina; commotus hoe spectaculo, quanquam ore et pectore langueat, jubet silere cymbala, et tympana, et strepitum dissonarum tibiarum, qui multum obtundebat stupefactas aures, atque ita loquitur. Iste exercitus meditatur delere me, et meum populum, et rabies ex longo recrudescit: crudele Argos, et simultas implueabilis norrerce movet mihi hoc bellum. Anne parum est, quod parens mea fuit coaeta in malignos cineres? quodque natus sum inter ignes, et fulgura fulgentia, que ipse sensi. Iniqua armis aggreditur etiam reliquias, et tumulum crematæ concubinæ,

.....

Nemcam efferescere.—670 In codem codice: globus iste meumque.—671 Gronovius ex quibusdam codd. malit: ex longo recadet.—675 Jortin. conj. reliquias etiam ambustacque sepulcrum.—677 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. unus Behot. nonnulli Barthiani, Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Lindenbrog. Cruc. et Amstel. resides f. p. i. Thebus; alter Behot. unus Lindenbrogii, et optimæ Barthii membranæ: residem f. p. i. Theben; ita quoque ex suis codd. restituit Gronovius, eumque secuti sunt Barth. Veen. et Delph. Thebem in

NOTÆ

668 Æraque, tympanaque] Hæc Baccharum instrumenta in sacris Cybeles usitata etiam erant, ut apud Virg. Æn. ix. Per æra expone cymbala vel tintinnabula. Usus autem tympani in plerisque sacris, ut docet Aristophanes in Lysistrata. Biforem tumultum] Dissimilem, dissonum: tibiæ enim non pari modulatione composita. Usus etiam tibiarum in sacris Bacchi.

671 Et longe recalet furor] Junonis scilicet novereæ in mihi semper infestæ. Gronovius in nonnullis codicibus reperiit: ex longo, Quod fortasse non improbandum. Vetus illa

simultas atque odium novercæ erga me recrudescit. Sævum Argos] Argos in singulari neutrius est generis. Ut ctiam Horatius: 'Aptum dicet equis Argos.'

672 Indomitæ novercæ] Id est, Junonis, quæ nothis Jovis semper im-

placabilis erat.

673 Usque alleone parum cineri data mater iniquo] Tangit fabulam Semeles, quæ fulmine percussa est.

674 Natalesque rogi] In mediis enim flammis, quibus ardebat Semele, Bacchus extractus est utero materno: unde natules rogi.

676 Pellicis | Semeles.

Nectam fraude moras: illum, illum tendite campum, Tendite, io, comites. Hyrcanæ ad signa jugales Intumuere jubas, dicto prius astitit arvis. Tempus erat, medii cum solem in culmina mundi 680 Tollit anhela dies, ubi tardus hiantibus arvis Stat vapor, atque omnes admittunt æthera luci. Undarum vocat ille Deas, mediusque silentum Incipit: Agrestes fluviorum numina Nymphæ, Et nostri pars magna gregis, perferte laborem, 685 Quem damus. Argolicos paulum mihi fontibus amnes, Stagnaque, et errantes obducite pulvere rivos. Præcipuus Nemees, qua nostra in mœnia bellis

et pacificas Thebas. Dilationem astu afferam. Ite in illum agrum, ite, io socii. Hyrcanæ tigrides ad hoc signum inflarunt jubas, dicto citius infertur in campum. Erut tempus, cum dies æstuosa subvehit solem ad fastigium medii cæli, ubi piger vapor insidet terræ dehiscenti, et omnes sylvæ recipiunt radios solis. Ille appellat numina aquarum, et sic orditur in medio tacentium : Nymphæ rusticæ, Deæ fluminum, et pars dignior nostræ turbæ, sustincte laborem, quem vobis imponimus. Obstruite mihi paulum pulvere fluvios Argivos in suo ortu, et paludes, et vagos rivos. Pracipue aquu Nemces, qua nunc eunt hostes ad nostros muros, ex alveo

quibusdam -- 681 In optimo Barthii codice et duobus aliis: hiantibus artus; Barthius conj. hiantibus auris.—682 In libris Barthianis: admittunt sidera.—686 Optimus Barthii codex, conspirante altero nno: Arolicosque parum.—687 In iisdem codd. Barth. et arentes.—688 Præcipue omnes Barthiani, Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. unus Behot. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et Amstel. Pracipuum Put. Pracipuus Dan. alter Behot. et omnes Gronovii codd. quod

......

NOTÆ

677 Nectam fraude moras Veteres credebant Deos ipsos impedire non posse, quæ fatis decreta erant, sed tantum iis quasdam solum moras afferre posse. Illum, illum] Supple, 'iu,' in illum.

678 Hyrcanæ jngales] Tigres, quia abundant in Hyreania, quæ provincia Persidis ad mare Caspium; unde et Hyrcanum etiam dictum fuit.

680 Tempus erat, medii, &c.] Descriptio meridiei, sole existente in circulo meridiano.

681 Anhela] Quia reddit animalia anhela, calore scilicet. Tardus] Quia

tardos seu pigros homines hoc tempore efficit ob calorem.

682 Æthera] Solis radios.

683 Undarum Deas] Nymphas.

685 Et nostri pars magna gregis] Apposite Nymphæ dantur comites Baccho, quia cum Bacchus vinum significet, Nymphæ, per quas aqua designatur, convenienter Bacchum se-

688 Pracipuus Nemecs] Pracipuus passim reperiit Gronovins. Nihil frequentius Poëtis, quam adjectivo uti pro adverbio, Ante legebatur Pracipue.

Nunc iter, ex alto fugiat liquor: adjuvat ipse
Phæbus ad hoc summo (cesset ni vestra voluntas)
Limite: vim cæptis indulgent astra, meæque
Æstifer Erigones spumat canis: ite volentes,
Ite in operta soli: post vos ego gurgite pleno
Eliciam, et quæ dona meis amplissima sacris
Vester habebit honos: nocturnaque furta licentum
Cornipedum, et cupidas Faunorum arcebo rapinas.

Dixerat: ast illis tenuior percurrere visus

recedat. Præterea favet ipse Sol in medio culmine, (nisi vobis voluntas desit,) astra nostros conatus adjuvant, et ardens canis Erigones meærabie corripitur. He libenti animo, recondite vos in terræ viscera; ego vos postea revocabo pleno alveo, et mecum colent vos mortales, et in partem venietis munerum, quæ plurima sunt in meis sacris: repellam nocturna furla luscivorum Satyrorum, et rapinus petulantium Faunorum. Dixit, et levis squalor visus est xultum illarum perfundere, et virides

ille restituit, eumque secuti sunt Barth. Veen. et Delph. Nemeen unus Behot. optimus Barthianus, aliique nonnulli. Pro hellis idem codex optimus habet bello.—690 Phæbus ud hue Dan. Pat. Petav. Lindenbrog. et Crue. ad hæc Buslid. Lanr. Lang. unus Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. et Grasser. ad hoc alter Behot. omnes Barthiani, Lipsian. Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. ni cessut uterque Behot.—691 Eliciam quæ dona unus Behot.—697 Dan. unus Behot. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. Crue. Grasser. et Amstel. ast illi; omnes Gronoviani, optimus Barthianus, alter Behot. Gronov. Barth. Veen. et

NOTÆ

Namees] Fluvii vel fontis. Nostra in mania] Thebas, quia Bacchus Thebanus.

689 Ex alto] Ex superficie terræ. Guyetus.

690 Ad hoc] Pro, præterea. Terentins Adelphis: 'Satis adhoc tua nos frustrata est fides.' Tacitus Histor, I. 'Multi adhoc numeri,' Et Sallustius passim. Alii codices adhæc, vel adhuc.

691 Meæque Æstifer Erigones spumat canis] Intelligit caniculam, quam tingunt Poötæ fuisse Erigones, ac contabuisse dolore, quod Icarum herum a pastoribus occisum, Erigonemque ejus filiam vitam laqueo finisse vidisset: ob quam pictatem Jupiter cam una cum Erigone et Icaro in celum transtulit. Ab hac stella 'dies caniculares' dicti sunt, et ipsa cum sole conjuncta calorem duplicat. Meæ] Quia Erigone filia erat Icari comitis Bacchi. Spumat] Rabie scilicet per æstum correptus.

695 Licentum Cornipedum] Panes, Sylvani, Fauni, Satyri, Dii agrestes pedes caprearum habere dicebantur: salaces multum, et lascivi crediti.

697 Ast illis tenuior [tenuis] Bini omnium optimi, tenuior. Qui possim spernere? memor illius Theb. v. 607. 'Tenuia ossa patent,' ubi etiam mntarant. Theb. vi. 'Obnubit tenuia ora comis.' Theb. x. 'Instantem

Ora situs, viridisque comis exhormit humor. Protinus Inachios haurit sitis ignea campos. Diffugere undæ: squalent fontesque, lacusque, 700 Et cava ferventi durescunt flumina limo. Ægra solo macies, tenerique in origine culmi Inclinata seges: deceptum margine ripæ Stat pecus, atque amnes quærunt armenta natatos. Sic ubi se magnis refluus suppressit in antris

705

pampini supra crines contremuerunt. Extemplo sitis ardens consumit agros Argivos. Aquæ recesserunt: fontes et paludes arescunt, et profundi flurii siccantur, flagrante cano. Masta terra ariditas, et stipula invalidi tritici a stirpe deprimitur. Delusi greges stant in ora littorum, et armenta scrutantur fluvios, quos nando trajecerant. Sic cum reciprocus Nilus se recondit in ingentibus cavernis, et in gurgite

Delph. ast illis; ast illic Put. tenuior bini optimi Gronoviani; suos etiam tenuior repræsentasse, notat Justus Zinzerlingius in Promuls. cap. 36. idque probat aliis Statii locis. Hoc exhibent edd. Gronov. Barth. et Veen. ceteri codd. et impressi libri, tenuis. -698 Vox sitis suspecta crat Barthio. Venett. evanuit humor. -699 Dan. Put. Petav. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Crnc. et Gevart. sitis arida; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. uterque Behot. omnes Barthiani, aliique, cum edd. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. sitis iguca .- 702. 703 Hæc verba, tenerique in origine culmi Inclinata seges, desunt in Behott. 1. 2. Dan. et Put. margini tamen Behot. 1. ascripta fuerunt recenti manu: ab origine Petav. Lang. Laur. Buslid, Lipsian, Venett, Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. in origine Beliot. 1. in margine, optimæ Barthii membranæ, Amstel. Gronov. Barth. Vecu. et Delph. Pro seges unus et alter codex habet Ceres: pro margine omnes Barthiani: in margine.—704 Behott. 1. 2. amnis quærunt armenta natatus; Put. amnes quærunt armenta natatus.

NOTE

cornn tenuiore videbat Luna diem.' Soteriis pro Gallico: 'Sperne coli tenuiore lyra.' Sed inquis, sufficiebat tenuis. Sanc : sed et sufficiebat senex, ubi totics dieunt 'senior,' et 'juvenes,' ubi toties 'juniores.' Illi legit Lactantius. Scripti tamen omnes, illis, et appingunt interpretationem, 'Nymphis' vel 'aquis.' Gronovius.

698 Exhorruit] Alii eodices exaruit. Humor] Uvæ et pampini.

699 Inachios] Argivos. Ignea] Quidam codices, arida.

702 Tenerique in origine culmi] Hoc

Hemistichium, et sequens, absunt a veteribus Mss. Danielis et Puteani. Guyetus.

703 Inclinata seges] Duo libri. Ceres.

701 Natatos] Quos nando trajece-

705 Refluus Nilus enim fluit et refluit instar maris; sed solum semel in anno: augetur enim æstivo tempore, et cum tota astate obrutam oppletamque tenuit Ægyptum, tum recedit, mollitosque et oblimatos agros ad screndum relinquit.

Nilus, et Eoæ liquentia pabula brumæ Ore premit, fumant desertæ gurgite valles, Et patris undosi sonitus expectat hiulca Ægyptos, donce Phariis alimenta rogatus Donet agris, magnumque inducat messibus annum.

710

retinct humida alimenta orientalis hyemis, alveus aquis destitutus fumat, et Ægyptus calore dehiscens præstolatur murmur aquosi putris, donec exoratus largiatur pubula campis Phuriis, et afferat messibus abundantem ænnonam. Siccatur sons

706 Optimus Barthianus: sepressit in antris.—707 Ore tenet legit Gronovius in Obss. 1v. 5. et interpretatur, 'comprimit.'—708 Unus Behot. hiulea.
709 Ægyptus Dan, et unus Behot. ceteri omnes cum libris impressis:

NOTÆ

706 Nilus] Fluvius Ægypti notissimus. Et Eoæ liquentia pabula brumæ] Imbres, quibus per hyemem alitur Nilus. Eoæ] Quia apud Orientales populos imbres continui tenent locum hyemis.

707 Desertæ valles] Id est, alveus Nill aquis destitutus. Et imitatus est Poëta Ovidium Met. 1. 'Sic ubi deseruit madidos septemfluus agros Nilus, et antiquo sua flumina reddidit alveo, Æthereoque recens exarsit sidere limus.'

708 Patris] Bene patris, quia exundans Nilus agros Ægypti fœcundat: hinc 'altor' dicitur Ægypti, et 'pater,' ut videbinus mox ex Heliodoro.

709 Ægyptos] Regio totius Africæ nobilissima ac fertilissima, introrsus ad Meridiem recedens, donec a tergo prætendantur Æthiopes. Veteres Geographi illam Asiæ attribuerunt, hacce parte Asiæ fines constituentes: sed Mari Rubro limite Africæ constituto, Ægyptus fecit partem Africæ. Habet ad ortum Marc Rubrum, et Arabiam Petræam, a Septemtrione Mari Mediterraneo alluitur: ab Occidente Marmarica et Libycis montibus terminatur. Phariis Id est, Ægyptiis, a Pharo olim insula prope Alexandriam, nunc terræ juncta. Rogatus] Ægyptiis enim Nilus Deus ha-

bitus, ideoque rogatus, ut suis aquis agros eorum fæcundet. Θεοπλαστοῦσι γὰρ τὸν Νεῖλον οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ κρειττόνων τον μέγιστον άδουσι, αντίμιμον ούρανου τον ποταμόν σεμνηγορούντες. Deum esse fingunt Ægyptii Nilum et ex numinibus maximum ducunt, amulum esse cali fluvium prædicantes. Heliodorus lib. 1x. Deinde addit: enndem Nilum Ægyptii *Ωρόν τε καλ τὸν ζείδωρον αποκαλούντες, Αλγύπτου τε όλης, της μέν άνω σωτήρα, της κάτω δέ και πατέρα και δημιουργόν. Ηστυπ, seu solem, et fertilitatis auctorem appellantes, et Ægypti totius, superioris quidem servatorem, inferioris vero patrem et opificem. Unde et festa in honorem ejus celebrata Νειλώα vocata. Quin etiam Nilus Jupiter Ægyptius dictus. Parmeno Byzantius Poëta apud Athenæum Αἰγύπτιε Ζεῦ Νεῖλε, Ægyptie Jupiter Nile. Et bene 'ænulus coli,' quia scilicet certis anni temporibus, superfusis ripis, imbrium cœlestium more magnam agris nbertatem et fertilitatem inducit. Unde et illud proverbium mysticum Æthiopibus usitatum: 'Nilus cœlestis est, qui derivatus super terram tuam, replebit eam, et pasceris divitiis ejus, et desiderium tuum adimplebi-

710 Annum] Id est, annonam, uber-

Aret Lerna nocens, aret Lyrcius, et ingens Inachus, adverrensque natantia saxa Charadrus, Et nunquam in ripis audax Erasinus, et æquus Fluctibus Asterion: ille alta per avia notus Audiri, et longe pastorum rumpere somnos. Una tamen tacitas (sed jussu numinis) undas,

715

Lerna, siccatur Lyrcius, et magnus Inachus, et Charadrus rotans fluituntes lapides, et audax Erasinus, qui nunquam continetur intra sua littora, et Asterion aquis innoxius: ille Erasinus solitus audiri per profundos tramites, et procul turbare somnos pastorum. Sola tamen Langia, (sed Dei imperio,) servat aquas silentes in se-

.....

Ægyptos.—712 Optimus Barthii codex: advertensque; unde ille effinxit: avertensque; Put. Petav. uterque Behot. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. advolvensque; Dan. adverrensque, quod receptum est in Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. saxa Carandrus Put. saxa Cara dux uterque Behot.—714 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog, et Cruc, avia suctus; Dan. Put. Petav. uterque Behot. omnes Barthiani, Petrens. Exc. Cantab. alii, cum cdd. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. avia notus.—715 'In optimo librorum elegantior lectio: pastorum irrumpere somnos. Nihil tamen mutandum, cum gravior sit

NOTÆ

tatem. Lucanus: 'Effusis magnum Libyæ tulit imbribus annum.' Et Valerius Flaccus: 'Arsinoën illi, tepidæque requirunt Otia læta Phari, pinguemque sine imbribus annum.'

711 Lerna] Palus Argolidis: dicitur nocens ob hydram. Lyrcius] Fluvius Argolidis. Supra vs. 117.

712 Inachus] Fluvius Argolidis. Vide supra vs. 119. Adverrensque natuntia] Bene: meliores enim et vetustiores codices exhibent: adverrensque natantia saxa Charadrus. Scholion optimi: trahens rapiditate sua. Recte, non advolvens, ut alii legunt: provolvens et agens secum, ut solent scopis purgamenta, qui verrunt. Snpra vs. 45. 'Longa spumantem valle Charadrum.'

713 Et nunquam in ripis audax Erasinus] Erasinus fluvius Argolidis, de quo supra. Audax] Quia ripis suis se contineri non patitur, ut bene explicat Lactantius. In quo fallitur

Gronovius, et temere reprehendit Lactantium, attribuitque Asterioni, quod tantum intelligit Poëta de Erasino: supra enim loquens Poëta de Erasino hæe scribit: 'Dryopumque trahens Erasinus Aristas.' Quod optime dicitur de fluvio, qui ripis suis se contineri non patitur. Et æquus Fluctibus Asterion Asterion fluvius Argolidis. Vide supra vs. 122. Æquus Fluctibus] Id est, enjus undæ nemini nocent. Legunt aliqui Fructibus. At Gronovio Asterion aquus fluctibus, est tanto rumore ae sonitu labundus, at mare possit videri. In quo fallitur, ut lector facile judicare potest.

711 Ille] Erasinus. Alta per avia notus Audiri] Bene notus: sie enim magno consensu scripti, non suctus. Gronovius.

716 Jussu numinis] Non de Baccho, ut fecit Lactantius, sed de Jove intelligendum esse censet Guyetus: Hace quoque secreta, nutrit Langia, sub umbra.
Nondum illi raptus dederat lacrymabile nomen
Archemorus, nec fama Deæ; tamen avia servat
Et nemus, et fluvium: manet ingens gloria nympham, 720
Cum tristem Hypsipylen ducibus sudatus Achæis
Ludus, et atra sacrum recolit trieteris Ophelten.
Ergo, nec ardentes clypeos vectare, nec arctos
Thoracum nexus (tantum sitis horrida torquet)

creta sylva. Nondum extinctus Archemorus illi lugubre nomen præbuerat, nec erat illustris Dea; semota tamen possidet sylvam et flumen: magnum deeus Nympham expectat, cum ludicrum exantlatum a prineipibus Achivis renovat memoriam mæstæ Hypsipyles, et pullata tricteris recolit Deum Ophelten. Ergo non possunt amplius portare seuta flugrantia, nec stricta loricarum vincula, tantum ingens sitis

vulgata scriptura.' Barth.—720 Uterque Behot. et fluvii manet.—721 Dum tristem ed. Barth. in margine. Hypsiphilen Behot. 1. ysiphilen Behot. 2.—722 Barthius ex veteri codice legit, recolet.—723 Lang. Laur. Lipsian. Buslid. et Venett. elypeos portare; Dan. Put. Petav. omnes Barthiani, Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c. elypeos vectare. Behot. 1. nec artos.—724

NOTÆ

tamen videtur infra. Sic 'Evius ipse parabat.' Et bene. Si enim defecisset ide fons, Argivi siti periissent, nec fuisset bellum, quod fatis decretum erat.

717 Langia] Fons in Nemea sylva, dietus postea 'Archemorus' a casu Archemori filii Lycurgi, hujusce tractus reguli, ac Jovis sacerdotis; quem, Archemorum, in gramine relictum ab Hypsipyle nutrice, serpens occidit, dum illa siti confectos Argivos, ad expeditionem Thebanam enntes, ad hunc fontem ducit.

718 Nondum illi raptus, &c.] Hoc dicit, quia ob casum Archemori fons iste postca 'Archemorus' nominatus fuit. Raptus] 'Rapi' dicuntur a Poetis, qui violenta morte, et ante diem aut ordinem occidunt. Lacrymabile] Quia nomen hoc 'Archemorus' significat malorum principium.

719 Dea] Fontes enim habebant sua numina, nt et fluvii: vocabantur Nymphæ et Naiades.

721 Hypsipylen] Hypsipyle filia Thoantis regis Lemni, enjus historia ex Theb. v. petenda est. Matrem habnit Myrinam, a qua Myrina urbs Lemni nomen accepit. Sudatus] Quia in his ludis magno sudore et labore decertabant athletæ. Achæis] Græcis.

722 Ludus] Snpple, Nemæns: vel potins ludi Nemæi. Atra] Qnia ad sepulcrum Archemori, et in memoriam mortis ejus, lui ludi fiebant: vel, quia horum ludorum præsides atris seu nigris vestibus induti. Trieteris] Trieteris est spatium trium annorum; quia ludi Nemæi tertio quoque anno fiebant. Ophelten] Opheltes, idem qui Archemorus. Ratio mutati nominis infra videbitur. Ceterum hi duo versus præcedentes suspecti sunt Guyeto.

723 Vectare [Portare] nec arctos Thoracum nexus] Quia arcti et angusti efficiebantur ob crebriorem anhelitum, quo pectus concutiebatur.

725 Sufficient. Non ora modo, angustisque perusti Faucibus, interior sed vis quatit: aspera pulsu Corda: gelant venæ, et siccis cruor æger adhæret Visceribus. Tunc sole putris, tunc pulvere tellus Exhalat calidam nubem. Non spumeus imber Manat equum: siccis illidunt ora lupatis, 730 Ora catenatas procul exertantia linguas; Nec legem dominosve pati, sed perfurit arvis Flammatum pecus. Huc illuc impellit Adrastus Exploratores, si stagna Lycimnia restent, Si quis Amymones superet liquor: omnia cæcis 735 Ignibus hausta sedent; nec spes humentis Olympi: Ceu flavam Libyen desertaque pulveris Afri

excruciat eos. Non solum in ore torrentur, et in arctis gutturibus, sed vis interior agitat : corda agra sunt rehementiore motu: venæ frigent, et languidus sanguis affigitur aridis visceribus. Terra tunc sole accensa, et coacta in pulverem, expirat fervidum vaporem. Spuma equis non fluit; impingunt aridis lupatis ora, quæ longe extrahunt frænatas linguas: nec ferunt imperium et sessores, sed ardens animal furit per campos. Adrastus mittit huc et illuc exploratores, si lacus Lycimuii supersint, si quis humor Amymones restet. Cuncta siccata latentibus caloribus deprimuntur. Nec spes est in pluvioso aëre; ceu perugrent flavam Libyen,

.....

Put. horrida torret.—725 Unus Behot. ore per lituram recentem; in eodem angustique; sed correctum alio stylo.—727 Alter Behot. ager inharet.— 730 Optimus Barthii: non spumeus imber Manat, equi siccis illudunt ora; in duobus aliis codd. ejusdem Barthii: siccis illidunt torva lupatis Ora .- 732 Dan. Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart, dominumre; uterque Behot, omnes Barthiani, Petrens. Lang. Laur. Buslid, Lipsian, Venett, Amstel, Gronov, Barth, Veen, et Delph, dominosve. -733 Unus Behot. huc illucque impellit.-734 Lycinia, vel Licinia edd. vett. posterius habent Lang. Laur. Lipsian. et Buslid. Lycimnia Dan. Put. Petav. alii, cum edd. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. restant pro restent unus Behot. - 735 Dan, Put, Petav, Lang, Laur, Buslid, Lipsian, unus Behot, Venett, Aldd. Colin, Gryph, Basil, Plant, Lindenbrog, Cruc, et Gevart. superest; alter Behot. optimi Barthiani, Amstel. Gronov. Barth. Veen, et Delph. superet .- 736 Ignibus alta sedent unus Behot, sed ab alia

NOTÆ

725 Non ora modo, &c.] Hie versus tresque sequentes inculcati videntur Gnyeto ac Papinio indigni.

732 Patil Patiebantur.

733 Pecus] Peens etiam de equis

734 Lycimnia | Stagnum Lycimnium Argolidis.

735 Amymones Amymone fons Argolidis ab Amymone Danai filia sic dictus. Cacis | Latentibus, quia corum causa latebat.

737 Flaram Libyen] Libyo Africa Latinis dicitur. Flavam | Ob arenas. vel messes. Descrtaque pulveris Afri] Pleraque enim loca Africa aut areCollustrent, nullaque umbratam nube Syenen.

Tandem inter sylvas (sic Evius ipse parabat)

Errantes subitam pulchro in mœrore tuentur 740

Hypsipylen: illi quamvis et ab ubere Opheltes

Non saus, Inachii proles infausta Lycurgi

Dependet, neglecta comam, nec dives amictu;

Regales tamen ore notæ, nec mersus acerbis

Extat honos. Tunc hæc adeo stupefactus Adrastus: 745

Diva potens nemorum, (nam te vultusque pudorque

aut deserta arenarum Africæ, et Syenen nulla nube opacatam. Tandem palantes inter nemora (sic ipse Bacchus volebat) vident inopinam Hypsipylen in tristitia, quæ forman ejus non corrumpebat. Et quamvis Opheltes non suus filius, sed infelix soboles Lycurgi Inachii, illi pendeat a mamma, et illa habeat incomtos capillos, et vilem vestitum; signa tamen regiæ originis elucent in ejus vultu, et decus eminet non extinctum calamitatibus. Tunc Adrastus ad hæc multum mirabundus: Dea florens sylvarum, ait, (nam forma et modestia demonstrant te mortulem non

manu correctum.—739 Put. ipse pararat.—740 Unus Behot. et nonnulli Barthiani: subito pulchram.—741 Hypsipilen Behot. 1. ysiphilen Behot. 2. Ophettes in eodem codice.—743 Codd. Barthiani, unus Behot. et Dan. pro v. 1. nec lecta comam; Dan. et alter Behot. nec læta comam; in aliis codd. et

.....

NOTÆ

nis obducta sunt, aut ariditate terræ deserta sunt.

738 Nullaque umbratam nube Syenenel] Syene urbs in confinio Ægypti et Æthiopiæ, sub tropico Caneri directe sita: unde sole existente in Canero, medio Solstitii die supra verticem civitatis, nullam ibi prorsus umbram corpora jaciunt, sed circum undique illustrantur; putensque ejns experimenti gratia factus, totus illuminatur. Ut est anctor Plinius lib. 11. cap. 73. et enm ibi nunquam pluit, ideo nulla nube umbratam dicit Plinius.

739 Evius] Evius cognomentum Bacchi. Vide Theb. 11, 72.

740 Pulchro in mærore] Id est, qui formam ejus non extinguebat. Isidorus Pelusiota: Τὸ σωματικὸν κάλλος οδδ' ὑπὸ τῶν ἐκπλήξεων ἃλλοιοῦται σώζει δ' αὐτὸ, κὰν ἐν τοῖς δακρύοις ὑπάρχει.

Corporis pulchritudo non mutatur in stupore animi: servat illud etiamsi sit in lucrymis. Curtius de Darii conjuge jam captiva: 'Formæ pulchritudine ne illa quidem sorte corrupta.' Manilius de Andromeda: 'Servatur tamen in pæna vultusque decorque; Supplicia ipsa placent.'

741 Opheltes] Archemorus postea dictus.

742 Inachii] Argivi seu Nemæi ad distinctionem Thracis Lycurgi Bacchi inimici. Infausta] Quia peritura. Lycurgi] Vide supra vs. 717.

734 Neglecta comam] Quidam codices: nec lecta.

741 Nec mersus acerbis Extat honos] Seneca Hercule Œtæo: 'Per ipsas fulget ærumnas decor.'

745 Hac] Id est, pulchritudinem Hypsipyles, regiamque dignitatem in vultu ejus fulgentem.

Mortali de stirpe negant,) quæ læta sub isto Igne poli non quæris aquas, succurre propinquis Gentibus: arcitenens seu te Latonia casto De grege transmisit thalamis, seu lapsus ab astris 750Non humilis fœcundat amor, (neque enim ipse Deorum Arbiter Argolidum thalamis novus,) aspice mœsta Agmina. Nos ferro meritas exscindere Thebas Mens tulit: imbelli sed nunc sitis anxia fato Summittitque animos et inertia robora carpit. 755 Da fessis in rebus opem, seu turbidus amnis, Seu tibi fœda palus: nihil hac in sorte pudendum, Nil humile est: tu nunc ventis, pluvioque rogaris Pro Jove: tu refugas vires, et pectora bello Exanimata reple: sic hoc tibi sidere dextro 760

esse,) quæ hilaris aquas non scrutaris in hoc cæli ardore, fer opem finitimis populis: seu Diana arcitenens te de pudico comitatu in matrimonium collocacit, seu demissus cælo non ignobilis amator gravidam fecit, (ipse enim rector Deorum non dedignatus est Argivos thalamos,) cerne tristem exercitum. Nos animus impellit ad evertadas nocentes Thebas: sed ægra sitis imbelli fato spiritus deprimit, et consumit languidas vires. Succurre aspera in fortuna, seu tibi est turbidus fluvius, seu cænosum stagnum. Nihil fædum in hoc statu, nihil vile. Tu nunc oraris in locum ventorum et pluviosi aëris. Tu restaura ad bellum fugitivum robur, et exsanguia pectora.

libris impressis: neglecta comam.—747 Mortalem de stirpe unus Barthii. Verba, quæ læta sub isto Igne poli non quæris aquas, desiderantur in Put. et in optimo Barthii minutis punctis subter notata sunt.—752 Argolicum in omnibus Barthii codd. Argolidum ceteri codd. et edd. vett. Ita quoque legit Nic. Heinsins ad Ovid. Heroid. Epist. vi. 81. flammis pro thalamis Barth.—754 Unus Behot. sitis aspera.—755 Behott. 1. 2. Lipsian. Dau. Put. Petav. alii: inertia robora, improbante Barthio.—759 Put. et pectora bellis; Bar-

....

NOTÆ

747 Quæ lætu, &c.] Si enim mortalis fuisset, siti confecta fuisset, ut ipsi Argivi.

749 Arcitenens Latonia] Diana filia Latonæ. Arcitenens] Quia gerit arcum et pharetram, ut venatrix.

750 Transmisit thalamis] Hoc ideo, quia videt illam infantem gestare.

751 Amor] Amans sen amator. Deorum Arbiter] Jupiter.

752 Argolidum thalamis novus] Ob-Io et Danaën, matronas Argivas. 753 Meritas] Ob perfidiam Eteoclis.

758 Pluvio] Erat enim hoc umm ex cognomentis Jovis. Refert Pausanias in Hymetto Atticæ monte fuisse aras 'Pluvii Jovis et Præsagi.' Tibullus in Genethliaco Messalæ: 'Arida nec Pluvio supplicat herba Jovi.' Jupiter enim pro pluvia sumi solet. Maro Georg. 11. 'Et jam maturis metuendus Jupiter arvis.'

Crescat onus: tantum reduces det flectere gressus
Jupiter, o quanta belli donabere præda!
Dircæos tibi, Diva, greges, numerumque rependam
Plebis, et hic magna lucus signabitur ara.
Dixit, et orantis media inter anhelitus ardens
Verba rapit, cursuque animæ labat arida lingua.
Idem omnes pallorque viros, flatusque soluti
Oris habet: reddit demisso Lemnia vultu:
Diva quidem vobis, etsi cælestis origo est,
Unde ego? mortales utinam haud transgressa fuissem
To Luctibus! altricem mandati cernitis orbam
Pignoris: at nostris an quis sinus, uberaque ulla,

Sic felici astro hoc pondus tihi adolescat. Solum Jupiter concedat victoribus in patrium redire, o quantis belli spoliis donaberis! Dea tibi immolabo victimas Thebanas, et tot, quot erimus a te servati, et hic nemus insignietur ingenti altari. Inquit, et flagrans anhelitus intercepit medium loquentis sermonem, et deficiente spiritu siccu lingua titubut. Idem pallor, et idem halitus aperti oris occupat milites. Lemnia respondit dejecta facie: Unde ego Dea vobis videor, etsi genus caleste est? Utinam non superassem mortales calamitatibus! Aspicitis orbam nutricem commissi alumni: verum Deus noscit, an nostris aliquod sit gremium, atque ulla mamma sint. Et regnum

thins ex optimo codice malit: tu pectora bello.—762 Jupiter heu quantu Petrens.—764 Sangninis hic magna Put. sanabitur ara optimus Barthii codex; unde ille: sacrabitur ara.—765 Dixit et ora viri in codem codice Barthii.—

NOTÆ

761 Onus] Archemorus, quem in ulnis gestabat.

762 O quanta belli donabere præda] Tangit morem veterum consecrandi Diis, quorum favore vicerant, hostium spolia.

763 Direcos tibi, Dira, greges, &c.] Adrastus, Hypsipylem Deam esse ratus, promittit se illi immolaturum victimas, e præda ah hostibus Thebanis abacta, (το Direcos enim Thebanos innuit,) pro numero exercitus servati, erecturumque aram, ut monamentum accepti ab ea beneficii. Veteres enim, ut pietatem testarentur erga Deos, a quibus beneficia acceperaut, aras in honorem eorum

erigere solebant, quibus sua nomina inscribebant, collatamque sibi a Diis gratiam.

767 Flatusque soluti Oris] Gallice, Courte haleine.

768 Lemnia] Hypsipyle. Erat enim Lemnos ejus patria.

769 Etsi cælestis origo] Thoas enim, cjus pater, erat filius Bacchi.

771 Orbam] Quia incertum erat, an filii, quos ex Jasone susceperat, adhue viverent.

772 At nostris] Pignoribus sen liberis. Profugerat enim e Lemno, ut lib. v. videbitur, relictis duobus liberis Thoante et Euneo, adhuc infantibus. Scit Deus: et nobis regnum tamen, et pater ingens.

Sed quid ego hæc? fessosque optatis demoror undis?

Mecum age nunc: si forte vado Langia perennes

Servat aquas: solet et rapidi sub limite caneri

Semper, et Icarii quamvis juba fulgeret astri,

Ire tamen: simul hærentem, ne tarda Pelasgis

Dux foret, ah miserum vicino cespite alumnum

(Sic Parcæ voluere) locat, ponitque negantem

Floribus aggestis, et amico murmure dulces

Solatur lacrymas: qualis Berecynthia mater,

Dum circa parvum jubet exultare Tonantem

nobis tamen est, et pater illustris. Sed quid hac ego? et retardando fatigatos privo aquis quas petunt? nunc veni mecum, si Langia forte conservaverit in suo alveo perpetuas undas: solet tamen semper fluere, quamvis sol emetiatur calidum cancrum, et juba sideris Icarii tonitrua excitet. 'Tunc, ut expeditior duceret Pelasgos, ah collocat in proximo cespite infortunatum alumnum queu tenebat in sinu, (sic Parcis placuit,) et cum poni recusaret, dulces permulcet illius fletus blanda voce, et floribus aggestis. Ut genitrix Berecynthia, dum imperat trementes Curetas sal-

768 Cordis habet in eodem, quod verum putat Barthins.—774 Ecquid ego in quibusdam codicibus. Pro optatis Put. habet optatos; optimus Barthii, obtatis.—776 Unus Behot. rabidi sub limite; alter Behot. rapidi sub lumiue; optimus Barthii: rapidi sub fulmine.—777 Unus Behot. unus item Lindenbrogii, fulgurat.—780 Gronovius, ponitque negantis; Barthius et Delph. ponique negantem.—783 Dum parvum circa vetustissimus codex Barthii et nnus Behot.

NOTÆ

773 Regnum] Regina erat Lemni insulæ, ut videbitur lib. sequenti. Et pater ingens] Ob Bacchum, ut supra diximus.

744 Sed quid ego hac] Supple, me-

775 Langia] Fons, de quo supra.

776 Rapidi sub limite cancri Semper, etIcarii quamvis juba fulgeret [fulguret] astri] Mens: quando sol emensus est jam fere totum signum caneri, et ingreditur primam partem leonis, quo tempore exoritur canicula, quam vocat 'Icarium astrum' ob rationem supra vs. 691. allatam; quo etiam tempore maximus calor esse solet. Juba enim non dicitur de cane, sed de leone. Ideo 'jubam' leonis junxit cum 'Ica-

rio astro' seu canicula, quia prima pars leonis et canicula simul exoriuntur. Fulguret] Ob frequentia tunc temporis fulgura et tonitrua. Sub limite] In aliis libris limine. In præstantissimo codice scriptum est, sub fulmine, quod non ausim damnare. Pariter enim mox 'fulguret,' de Sirii vehementia, dixit. Barthius.

778 Pelasgis] Argivis.

779 Alumnum] Archemorum.

780 Ponitque negantem] Quia infantes nolunt a nutricibus separari.

782 Berecynthia mater] Cybele, sie dicta a Berecyntho monte Phrygia, ubi eximie colebatur: vocata et 'Rhea' et 'Mater Deorum.'

783 Dum circa parrum, &c.] Tan-

Curetas trepidos: illi certantia plaudunt
Orgia, sed magnis resonat vagitibus Ide.
At puer in gremio vernæ telluris, et alto
Gramine, nunc faciles sternit procursibus herbas
In vultum nitens; caram modo lactis egeno
Nutricem clangore ciens, iterumque renidens,
Et teneris meditans verba illuctantia labris,
Miratur nemorum strepitus, aut obvia carpit,
Aut patulo trahit ore diem: nemorisque malorum

tare circa infantem Jovem: illi certatim percutiunt tympana, sed Ide perstrepit magnis pueri vagitibus. Infans autem in sinu virentis terræ, et in celsa herba, nunc reptans pronus deprimit procursu tenerum gramen; nunc vocans dilectam nutricem elamore lactis indigo, et rursus lætabundus, et nitens formare verba decertantia cum rudibus labris, stupet murmur sylvarum, aut legit obvia, aut ducit aërem

—785 Ida in quibusdam scriptis.—789 Behot, 1. pro clangore habet clamore a recenti manu, deleta veteri scriptura.—791 'Scripscrit Papinius noster: Miratur volucrum strepitus; vel: Miraturve avium strepitus; vel si concinnius quid cuipiam obvenerit.' Barth.—792 Unus Behot. terit ore diem.—794 In

NOTÆ

git fabulam, qua Curetes jussu Cybeles tympana pulsabant circa puerum Jovem, ne vagitus cjus audiretur a Saturno, qui illum voraturus erat.

784 Caretas trepidos] Sacerdotes Cybeles vocabantur 'Curetes' et 'Corybantes' et 'Galli.' Trepidos] Metu, ne Saturnus audiret Jovis vagitum, eumque voraret, vel jam agnoscentes majestatem Jovis. Certantia plaudant Orgia] Id est, certatim percutiunt tympana, et quia hine mos pulsandi tympana in orgiis seu sacris Cybeles forsan originem sumsit, ideo tympana vocat 'orgia.' Vel plausu tympanorum orgia celebrant.

785 Magnis vagitibus Jovis scilicet. Quod jam magnum ac divinum quid in Jove siguificat: quamvis enim certatim Curetes tympana sua percuterent, ac strepitum ingentem ederent, tamen vagitibus pueri resonabat Ide. Ide] Ide mons Cretæ, in quo Jupiter altus et educatus fuit.

786 Puer] Archemorus. Vernætelluris] Commentarium Ms. vult vere hæc gesta esse, maxime cum terra effloresceret. Mirum autem, ait Barthius, calorem illum et extremam sicitatem nec puerum Archemorum, nec nutricem ejus sensisse. Responderi posset, hoc totum sic Bacchum, sive Jovem, disposuisse.

790 Teneris verba illuctantia labris] Quia infanti quasi quoddam est inter verba et labra certameu: nam dum conatur verba proferre, impeditur ab infirmioribus adluc labris. Id eleganter expressit Minutius Felix in suo Octavio: 'Et quod est,' ait, 'in liberis amabilius, adhuc aunis innocentibus, et adhuc dimidiata verba tentantibus, loquelam ipso offensantis linguæ fragmine dulciorem.'

Inscius, et vitæ multum securus inerrat. Sic tener Odrysia Mavors nive, sic puer ales Vertice Mænalio, talis per littora reptans 795 Improbus Ortygiæ latus inclinabat Apollo. Illi per dumos et opaca virentibus umbris Devia pars cingunt, pars arcta plebe sequentur, Præcelerantque ducem. Medium subit illa per agmen Non humili festina modo: jamque amne propinquo 800Rauca sonat vallis, saxosumque impulit aures Murmur. Ibi exultans conclamat ab agmine primo, Sicut erat, levibus tollens vexilla maniplis Argus, Aquæ: longusque virum super ora cucurrit Clamor, Aquæ. Sic Ambracii per littora ponti 805

aperto ore; et vagatur ignarus sylvæ casuum, et nihil timens vitæ suæ. Sic erat parvus Mars in nivibus Odrysiis, sic infans alatus in cacumine montis Mænalit, talis gravis Apollo, serpens per vipas, deprimebat suo pondere latus Ortygiæ. Ilti per sentes, et devios tramites undris virentibus obscuros, purs circumdant, pars sequuntur arctis cuncis, pars præcedunt ducem. Illa progreditur per mediam cutervam, properans non ignavo modo. Et jam rauca vallis perstrepit vicino flumine, et susurrus tápideus aures ferit. Ibi Argus gestiens latitia vociferatur a primo ordine, ut erat signifer levium cohortium, Aquæ, et extensus clamor it per ora militum, Aquæ. Sic ad oram maris Ambracii exoritur sonus nauticus remigantium, guber-

eodem eodice puer recenter suppositium; adeo nt per lituram legere esset tener.—795 In nonnullis codd. Barthii tentans pro reptans; optimus vero non variat.—797 Unus Behot. virentibus herbis.—801 Rauca sonant alter Behot. saxorumque in plerisque Barthianis.—802 Dan. Put. Petav. Lindenbrog, et Cruc. primus pro primo.—801 Arcas pro Argus in Put.—806 Nauticus in re-

NOT/E

794 Odrysia] Thracia, ab Odrysis Thraciæ populis. In Thracia enim Mars educatus dicitur. Nive] Quia Thracia frigidissima est. Puer ales] Mercurius.

795 Vertice Manutio] Cyllenes potius, quia Mercurius in Cyllene monte Arcadiæ natus est. Mænalus etiam mons Arcadiæ.

796 Improbus] Hic nimium gravis. Ortygiæ] Deli insulæ, quæ prius Ortygia vocabatur, in qua natum Apollinem veteres credebant. Inclinabat] Suo pondere scilicet, quia fluctuabat,

neque fixa tunc erat Delos.

797 Virentibus umbris] Id est, virentibus sylvis umbras efficientibus, seu obscuris.

799 Ducem] Hypsipylen.

801 Saxosum] Quia saxis, seu lapidibus ab aqua rotatis editur.

801 Aquæ] Ut Virgilius Æn. 111. 'Italiam, Italiam primus conclamat Achates; Italiam læto socii clamore salutant.'

805 Ambracii ponti] Ambracium sinum intelligit, nunc golfo de Larta, qui pars maris Adriatici Epiro ad-

Delph, et Var. Clas.

Stat.

3 ()

Nauticus in remis juvenum monstrante magistro Fit sonus, inque vicem contra percussa reclamat Terra, salutatus cum Leucada pandit Apollo. Incubuere vadis passim discrimine nullo Turba simul, primique: nequit secernere mixtos 810 Æqua sitis: frænata suis in curribus intrant Armenta, et pleni dominis, armisque feruntur Quadrupedes. Hos turbo rapax, hos lubrica fallunt Saxa: nec implicitos fluvio reverentia reges Proterere, aut mersisse vado clamantis amici 815 Fremunt undæ, longusque a fontibus amnis Diripitur, modo lene virens, et gurgite puro Perspicuus, nunc sordet aquis egestus ab imo Alveus: inde toros riparum, et proruta turbant

natore terram ostendente, et ieta tellus invicem contra resonat, cum adoratus Apollo detegit Leucada. Vulgus et duces confuse et nulla differentia irruerunt in aquas; par sitis nequit distinguere promiscuos. Frænata jumenta cum suis curribus subcunt, et equi omusti armis et dominis inferunt se. Hos præceps torrens, hos volubiles silices fallunt, nec pudor est proculcare duces fluvio involutos, nec degravare in fundum caput amici vociferantis. Undæ strepunt, longus fluvius hauritur ab ipso ortu. Flumen modo placide virens, et pellucidum limpido fluento, mace a profundo extraetum habet turbidas aquas. Inde conterunt cespites riparum, et stratas herbas. Jam

mos unus Behot.—811 Alter Behot. in eursibus.—813 Uterque Behot. hos turbu rupax.—815 Præterere in optimis Barthii membranis.—816 Behot. 1.

NOTÆ

jacentis, in cujus ore Actium, colonia Augusti cum templo Apollinis nobili.

808 Salutatus cum Leucada pandit Apollo] Leucas oppidum Leucadia peninsula prope Epirum. 'Egressos sinu Ambracio,' ait Plinius lib. 1v. cap. 1. 'in Ionium, excipit Leucadim littus, promontorium Leucates: dein sinus, ac Leucadia ipsa peninsula, Neritis quondam appellata, opere accolarum abscissa a continenti, ac reddita ventorum flatu congetiem arena accumulantium, qui locus votatur Dioryctos. Oppidum in eo Leucas, quondam Neritos dictum.' In hae igitur Pliniana locorum posi-

tione, non capiebant navigantes portum Leucadis, nisi prius prætervecto, seu Actio, in quo erat templum Apollinis, seu Leucate promontorio, in quo erat etiam templum Apollinis, referente Strabone, ac sic salutabant præteruavigantes Apollinem. Apud veteres enim hic mos servatus, nt non sine summa veneratione templa præterirent. Unde est illud apud Apuleinm in Apol. 1. 'Si fanum aliquod prætereat, nefas habet adoraudi gratia manum labris admovere.'

819 Toros riparum] Tori sunt cespites crassiores, nec tamen cum fundamentis solidis, sed ad ripas sucGramina: jam crassus cœnoque et pulvere torrens,
Quanquam expleta sitis, bibitur tamen. Agmina bello
Decertare putes, justumque in gurgite Martem
Perfurere, et captam tolli victoribus urbem.
Atque aliquis regum medio circumfluus amni:
Sylvarum, Nemee, longe regina virentum,
Secta Jovi sedes, quam nunc, non Herculis actis
Dura magis, rabidi cum colla minantia monstri
Angeret, et tumidos animam angustaret in artus:
Hac sævisse tenus populorum incepta tuorum

amnis luto turbidus et pulvere, potatur tamen, quanquam sitis restincta sit. Existimares confligere acie exercitus, et serium prælium perfurere in alveo, aut expugnatam urbem diripi a victoribus. Atque unus e regibus circumfusus medio fluvio ait: Nemea longe domina viridium nemorum, locus a Jove electus, non mugis contraria laboribus Herculis, quam nunc nobis, eo tempore quo stringeret minacem cervicem furiosi monstri, et arctaret spiritum ejus intra turgentia membra: satis sit

....

e fontibus.—822 Matklandus ad Sylv. 1. 2. 158. legit: justumee in gurgite: ita quoque Handius ibidem.—823 Perfurere et cuptum Petrens. Burm. Lang. Lanr. Buslid. Lipsian. Vide ad Theb. 11. 420. ubi cadem varietas. Marklandus ad Sylv. 1. 1. legit: Perfurere aut captam.—826 Unus Behot. quantum mon Herculis.—827 Clara magis Marklandus ad Sylv. 11. 7. 46. colla comantia Put. unus Behot. Lipsian. et Venett. colla immantia optimus Barthianus; unde ille: colla immania.—828 Pro tumidos Behot. 1. exhibet timidos.—

NOTÆ

crescentes, et ripas facientes atque attollentes, quos avulsos tumultu concurrentium militum dieit. Vetus Scholiustes. Virg. Æn. vi. 'Riparumque toros et prata recentia rivis.'

826 Lecta Jovi sedes] Quia ibi Jovis Nemæi templum insigne. Vide Pausaniam Corinthiacis. Quam nunc, non Herculis actis Dura magis] Non magis dura Herculis actis; non magis molesta ac adversa Herculi, eo tempore quo leonem Nemæum interfecit, quam nunc nobis, cum siti pæne perimus. Herculis actis] In hac enim sylva Hercules leonem 'Nemæum' dictum occidit. Ceterum hunc versum sexque sequentes rejicit Guyetus, ut ineptiarum plenos et Papinio

indignos, dicitque etiam non agnosci ° a Lactantio.

S28 Augeret] Bene. Nam et sie proprie interfecit leonem ἄτρωτον. Apollodorus Bibl. lib. 11. Καὶ περιθείς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλω κατέσχεν ἄγχων, εως ἔπνιξε. Et compositis collo manibus, eo usque astrictum tenuit, donce eum præfocavit. Seneca Hercule Œtwo: 'Hisne ego lacertis colla Nemæi mali Elisa pressi?' Qualem videmus Herculem in Græcorum Numismatibus, et C. Poblicii Denariis.

829 Hac savisse tenus populorum incepta tuorum] Supplendum 'in,' in incepta, seu incepta tuorum populorum impediisse. Sufficiat: tuque o cunctis insuete domari
Solibus, æternæ largitor corniger undæ,
Lætus eas; quacumque domo gelida ora resolvis
Immortale tumens: neque enim tibi cana repostas
Bruma nives, raptasque alio de fonte refundit
Arcus aquas; gravidive indulgent nubila Cori:
Sed tuus, et nulli ruis expugnabilis astro.
Te nec Apollineus Ladon, nec Xanthus uterque,

tibi hactenus impediisse exorsa tuarum gentium. Et tu, quem nulli calores solis subigere solent, cornute perennis aquae dator, fluas hilaris. Sub quocumque signo exoleis frigidum os, semper es inexhaustus. Non enim albens hyems tibi refert diu servatas nives, nec calestis arcus aquas remittit extractas ex alio flumine, et fati Cori prabent nubila: sed ex te ipso semper plenus es, et effunderis, a nullo superabilis sidere. Non Ladon Phabeus, nec uterque Xanthus, et superbus Sperchius,

832 Unns Behot. Leris eas.—833 Dan. Pnt. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. omnes Barthiani, unus Behot. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Grasser. Gevart. et Amstel. reportat; Gronovins vero ex snis optimis membranis edidit repostas; ita quoque Petrens. et alter Behot.—834 Bruma nivem optimæ Barthii membranæ. Pro raptasque Lipsian. habet, portasque; unde Bernartius fecit, potasque; quod probat Barthius. Omnes alii codd. et edd. raptasque.—835 Iris aquas in quibusdam codd. ex glossa; Arquus aquas in aliis. gravidique unus Behot.—836 Sed rais, at nulli Exc. Cantab. expugnabilis Austro unus Barthianus.—837 Saxtus

NOTÆ

830 Tuque] Langiam fontem alloquitur. O cunctis insuete domari Solibus] Refer ad hoc, quod supra dixit: 'Si forte vado Langia perennes Servat aquas,' &c.

831 Corniger] Tauriformes enim depicti fluvii, et innixi urnis aquam emittentibus.

835 Arcus] Supple cœlestis. Coni] Cori venti spirantes ab occasu solstitiali, et pluvias facientes.

836 Taus] Id est, propriis, non alienis aquis scatens.

837 Apollineus Ladon] Ladon fluvius Arcadiæ. Apollineus] Quia Apollo Daphnen Ladonis filiam adamavit. Supra vs. 289. Xunthus uterque] Dno enim erant fluvii ejusce nominis: alter in Lycia duobus fontibus e monte Cadno ortus, et non

procul ab oppido sui nominis, in mare Lycium effusus: alter vero in Troade, 'Scamander' etiam dictus. Homerus Iliad. X. assignat huic finvio duos fontes, unum calidum, alterum frigidum. Sed Strabo lib. 1. et xIII. docet fontem Scamandri non esse, ubi Poëta eum collocat, sed in monte Ida, atque unum esse fontem, non duos ; probabileque esse dicit exarnisse calidas aquas: frigidas vero, quæ e Scamandro per alveum subterraneum effluentes illic emergant, aut etiam, quia vicinæ sunt Scamandro, ejns fontes dici potnisse. Additque ex Democrito Scepsio esse collem quendam montis Idæ, 'Cotylum' vocatum, distantem 120. stadiis ab urbe Scepsi, ex eoque scatere Scamandrum, Granicum, et Æ-

830

835

Sperchiusque minax, centaureusque Lycormas
Præstiterint: tu pace mihi, tu nube sub ipsa
Armorum, festasque super celebrabere mensas.
Ab Jove primus honos: bellis modo lætus ovantes
Accipias, fessisque libens iterum hospita pandas
Flumina, defensasque velis agnoscere turmas.

840

ac Centaureus Lycormas te dignitate antecesserint. Tu pacis tempore, tu sub ipso putvere certaminum, mihi sacer eris, et memoraberis super festas mensas. Invocaberis primus post Jovem. Excipias modo, grato animo, reduces ex bello victores, et libenter rursus aperias fatigatis hospitales aquas, et agnoscere velis copias quas servasti.

uterque urus Behot.—841 A Jove uterque Behot.—843 In iisdem codd. defcssaque velis.

.....

NOTE

sepum; duos ultimos quidem ex plurimis fontibus confluentes Septemtrionem versus tendere, et in Propontidem effundi; Scamandrum vero ortum unico fonte Occidentem versus. Idem auctor scribit Scamandrum jungi Simoënti, eosque facere juxta mare paludem 'Stomalimnem' vocatam; et sic demum influere in mare. Discimus etiam ex Æschine in quadam Epistola ad Senatum et populum Atheniensem, moris fuisse in Troade, ut virgines, quæ nuberent, ad Scamandrum accedentes abluerent se, et hoc quasi quoddam carmen accinerent, λάβεμου, Σκάμανδρε, την παρθενίαν, Λεείρε, Scamander, virginitatem meam; refertque Cimonem quendam captata occasione hujusce consuctudinis occultasse se sub Seamandri arbustis, ac caput cinxisse arundinibus, raptaque Callirhoë virgine, quæ secundum consuetudinem ad hune fluvium accesserat, protuleratque hæe verba solennia, disparuisse, tanquam si Scamander esset.

838 Sperchiusque minax] Sperchins Thessaliæ fluvius, qui monte Pelio effusus rapidissimo eursu, unde minax, in sinum Maliacum evolvitur. Centaurcusque Lycormas] Lycormas, postea 'Evenus' dictus, fluvius Ætoliæ, ortusin monte Callidromo, et juxta Calydonem in mare Ionium effunditur: dicitur Centaurcus a Nesso Centauro, qui lune custodiebat, vel quod in eo fluvio Herculis sagittis Centaurus Nessus sit peremtus.

840 Festasque super celebrabere mensas] Tangit morem, quo super mensam Dii invocabantur, iisque fiebat libatio.

811 Ab Jore primus honos] Id est, post Jovem secundus invocabere.

P. PAPINII STATII

THEBAIDOS

LIBER V.

ARGUMENTUM.

EXTINCTA siti, dum exercitus Argivus viæ se committit, Adrastus Hypsipylen rogat nomen, patriam, fortunam, ac genus. Illa mæsto vultu et sua vulnera refricare ægre habens, pancis et obscuris verbis loquitur de Lemno, et de promiscua omnium marium cæde a Lemniadibus facta; se Hypsipylen esse, quæ patrem Thoantem hujus insulæ regem ab hac immani cæde servaverit: et tune apud Lycurgum servitutem servire. Adrastus aliique duces, tanta virtute et fortunæ mutatione commoti, majore studio illam orant, ut hos casus ipsis enarret. Tandem horum victa precibus exponit totam istinsce crudelissimæ stragis et suarum calamitatum seriem; quæ est ejusmodi: Venus Lemniis graviter infensa, quod nullas ei aras, nullaque templa consecravissent, locum vindictæ quærens, tantum viris contemtum in uxores inspirat, ut per tres annos, quibus patriam reliquerant, bellum Thracibus illaturi, nullum ad eas nuntium mittere dignati sint. Unaquaque earum hoc perquam iniquo animo ferente, Polyxo anus Lemnia, subito furore a Venere immisso percita, domo erumpit, pulsatisque ædinm foribus concilium mulierum convocat. In templum Minervæ conveniunt. Ibi Polyxo, stricto ensc, atrocissimis verbis exaggerat injuriam, quam a maritis recipiebant, illasque exhortatur, ut eos reversos, omnesque omnino mares, cujuscumque forent ætatis, jugularent. Cum hæc intonat, ecce vela in mari apparent. Classis crat Lemniorum domum re-Exclamat Polyxo, capiendam occasionem, superos cæptis faventes, maritos in ipsarum manus tradere, Venerem sibi apparnisse, ensem, quem tenebat, dedisse, ac pollicitam fuisse se pro his, quos e medio tollerent, meliores alios ac gratiores daturam. Et ut illas magis incenderet, addit maritos alias uxores in Thracia duxisse, quas secum forsan adveherent. His verbis in rabiem versæ Lemniades, jurant supra immolatum puerum, quem una ex iis mactandum obtulerat, se tam immane facinus patraturas. Lemnii specie bene accipiuntur ; verum, nocte jam provecta,

mulieres hos incantos vinoque ac somno gravatos cum omnibus maribus occident. Hypsipyle hac videns ad cubiculum patris Thoantis currit, re breviter narrata eum surgere cogit, ductumque ad littus maris ac naviculæ impositum numinibus maris commendat. Et ut fidem faceret se illum occidisse, ingentem pyram, quasi cremando ejus corpori, struit. Hac arte conciliatis Lemniadum animis, regina proclamatur. Aliquo post tempore, Argonautæ, duce Jasone, Colchos ad vellus aureum in Græciam reportandum contendentes, gravissima tempestate, dum Lemnum præternavigant, excipiuntur. Eins vitandæ gratia portum Lemni petunt; sed Lemniades Thracum aggressionem esse ratæ, eos telis ac sagittis repellunt. Jasone autem, olivæ ramo ostenso, pacem poscente, Argonautæ non solum in urbem, sed in lectos Lemniadum, procurantibus ac conciliantibus Junone et Venere, admittuntur. Sic Hypsipyle Jasoni nubit, ex quo geminos Thoantem et Euneon suscipit. Profectis tandem Argonautis, famaque Lemnum perlata, regem Thoantem vivere, ac Chio regnare, Lemniades adversus Hypsipylen fremunt, camque morti deposcunt. Hac, fuga clam arrepta, littus petit, ut mari se committeret. Piratæ illne appulsi eam ibi repertam rapiunt, vectamque in Græciam Lycurgo Nemeæ regulo vendunt, qui eam nutriendo filio Opheltæ seu Archemoro præponit. Dum hæc Argivis narrat Hypsipyle, serpens Archemorum infantem in gramine depositum extrema cauda ferit et occidit. Morientis vagitus ad aures Hypsipyles perveniunt. Currit citatissimo gradu, cernitque infantem mortuum, et serpentem juxta jacentem. Horrendos ulnlatus edit. Advolant Argivi. Hippomedon ingens saxum in serpentem projicit irrito ictu : at Capaneus illi caput hasta transfigit. Serpens, avulsa hasta, in templnm Jovis Inachii fugit, et ibi moritur. Interim Lycurgus, audita filii morte, accurrit, ut Hypsipylen occideret; sed a Tydeo, Parthenopæo, Hippomedonte, ac Capaneo retinetur: coëuntibusque in ultionem principis incolis, atrox pugna commissa fuisset, nisi Amphiarans omnia prudentia sua pacificasset. Alia ex parte, equites Argivi, qui præcedebant, sparso rumore ad supplicium rapi Hypsipylen, parabant se ad faces injiciendas arcibus Lycurgi, et omnia diruere minitabantur, nisi Adrastus arreptam in currum Hypsipylen, per medias turmas, illam salvam et incolumem furentibus ostentasset. Thoas autem et Euneos filii Hypsipyles, qui in Græciam matris perquirendæ causa transvecti fuerant, et a Lycurgo hospitio recepti, quique enm fuerant secuti, cum primum, andito filii casu, ex ædibus cruperat, nt nomina Lemni et Thoantis audiunt, irruunt per medias catervas, ac matrem repertam amplectuntur. Illa hæret immobilis, et tandem cognitis filiis, suæ lacrymæ in alias conversæ sunt. Dum hæc omnes mirantur, cymbala et tympana in aëre audita sunt. Tunc Amphiaraus Apolliuis monitu declarat omnes hos casus consilio Deorum contigisse : et solatus Archemori parentes, dicit illum defleri non debere, qui Deus esset, sed potius honores divinos ei deferendos, vitamque illius tam brevem Nestoris et Tithoui longa sencetuti esse præferendam.

Pulsa sitis fluvio, populataque gurgitis alveum Agmina linquebant ripas, amnemque minorem: Acrior et campum sonipes rapit, et pedes arva Implet ovans: rediere viris animique, minæque, Votaque, sanguineis mixtum ceu fontibus ignem

Sitis amne sedata est, et copiæ, direpto fluminis alveo, deserebant littora, ac fluvium diminutum. Et equus ardentior repetit campum, et exultans pedes agros implet. Reversi militibus animi et minæ, ac spes, ut si bibissent ardorem belli infu-

Behott. 1. 2. duo Barthiani, Put. Lactant. Venett. 3. 4. Rom. Linden-

brog. Cruc. et Barth. hoc habent Argumentum:

Postquam pulsa sitis, relevataque membra fluentis, Inachides juvenes, ante omnes mitis Adrastus, Hypsipyles cælum, gentem, patriamque requirit. Ingemit illa quidem, et tandem vix mæsta profatur; Lemnos erat patria, princeps mihi sanguinis Evan, Hic Veneris rabie ætas cuncta peremta virorum est. Ast ego sola meum carum miserata parentem Committo incolumem ventis: mox ipsa per undas Excessi geminam linquens de Jasone prolem. Hac fata, Archemorum sacro serpente peremtum Conspicit Eurydice, genitris miscranda querelis Intonat, et placat Graiorum turba Lycurgum.

Versu 1. membraque levata fluentis Behott. 1. 2. et duo alii codd. Barthii, quam genuinam scripturam ille putat. Vs. 2. Inachidæ Behott. 1. 2. et vetus codex Barthii. Vs. 3. Ipsiphiles Behot. 1. Isiphiles Behot. 2. Vs. 4. at tandem vetus Barthii; quod ille probat. Vs. 5. 'In alio libro, qui fuit Theodori Pulmanni, inserta est vocula: patria est; quam non admittimus.'

Barth. Behot. 1. patriæ. Vs. 6, Hic Veneris rubiem sat est peremta virorum est codex Barthii; unde ille: Hic Veneris rubie vis tota, &c. Unus Behot. perenta. Vs. 7. At ego unus Behot. mecum ah carum unus Barthianus.
Vs. 8. 'In codd. Incolumem misi ventis. Puto auctorem non omnino improbum scripsisse: immisi ventis. 'Committendi' tamen et 'commendandi' verbis utitur Papinius vs. 283. et 287.' Barth. Vs. 9. Excelsi geminam liqui membranæ Barthii. Uterque Behot. linquens yasone. Vs. 10. serpente perentum unus Behot. Vs. 11. Elidicen Behot. 1. Erudicen Behot. 2. Vs. 12. Ligurgum in utroque Behot.

In Inscriptione hujus quinti libri quædam Barthii membranæ Papinio ponnut Titulum: Statii Aquilini.—1 Dan. Put. Petav. uterque Behot. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Plant. Liudenbrog. et Cruc. alvum; optimæ Barthii membranæ, Petrens. Exc. Cantab. Aldd. Colin. Gryph. Gevart. Grasser. et recentt. alveum.-2 Optimæ Barthii membranæ rippas.-5 Exc. Cantab. Petrens. Burm. Lang. Laur. Buslid. unns Behot. optimi Barthiani, Venett. Rom.

NOTÆ

1 Alreum] Hic duæ syllabæ in 4 Rediere, &c.] Siti enim gravissiunam coëunt metri gratia. ma omnis ardor animorum extinctus 2 Amnenque minorem Potu scilifuerat.

cet exercitus.

Hausissent belli, magnasque in prælia mentes.
Dispositi in turmas rursus, legemque severi
Ordinis, ut cuique ante locus, ductorque, monentur
Instaurare vias. Tellus jam pulvere primo
Crescit, et armorum transmittunt fulgura sylvæ.
Qualia trans Pontum Phariis defensa serenis
Rauca Parætonio decedunt agmina Nilo,
Cum fera ponit hyems: illæ clangore fugaci

10

sum cruentis aquis, et ingentes spiritus ad certamina. Ordinati denuo in agmina, ex more rigidæ militiæ, ut cuique locus et dux ante erat, jubentur viæ se committere. Jam terra primo pulvere attollitur, et nemora transferunt fulgorem armorum. Sie raucæ gruum catervæ, quæ trans mare servatæ sunt anænitate aëris Ægyptii, migrant e Nilo Parætonio, cum aspera hyems desinit. Hæ volant præcipiti elan-

......

Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. sanguinei, probantibus Barthio et Burmanno; et ita conjectabat Jortinus; sanguineis exhibent alter Behot. Dan. Put. Petav. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. seu fontibus Lang. Laur. Buslid. Dan. Put. Petav. Plant. Lindenbrog. et Cruc. 'Pueri sciunt ceu scribendum.' Barth. Et ita edd. vett.—7 Dispositum in turmus duo Barthiani.—8 Optimus, aliique Barthiani, cum uno Behot. monetur: ita quoque Lutatius.—11 Pro desensa Put. et nonnulli Barthiani: deprensa.—13 Unus Behot. et nonnulli Barthiani: clangore

NOTÆ

- 7 Legemque sereri Ordinis] Severissima enim militaris disciplina apud Græcos et Romanos. Et respicit ad morem Romanorum, qui militem, etiam cum absente hoste nihil timeretur, summa diligentia in ordinibus continebant.
- 9 Tellus jam pulvere primo Creseit] Quia dum erigitur pulvis, terra erescit in altitudinem. Supra lib. præcedente: 'Longoque attollit pulvere campum.'
- 10 Fulgura] Splender enim armorum micans, qua laxant rami nemus, refert speciem fulguris.
- 11 Phariis] Ægyptiis, ut jam diximus sæpius. Defensa] A rigore hyemis. Serenis] Serenis hie pro serenitatibus. Ita Virgilius Georg. 1. 'Nee minus ex imbri soles et aperta serena Prospicere.' In Ægypto enim per-

- petua aëris serenitas ac temperies per hyemem.
- 12 Rauca agmina] Grues, quæ in Septemtrionalem regionem æstate convolare solent. Vide Solinum cap. 16. et Plinium lib. x. cap. 23. et Ciceronem de Natura Deorum lib. 11. de expeditionibus gruum. Rauca] Quia grues maxime vocales. Paratonio Nilo] Nilus dicitar 'Parætonins,' a Parætonio oppido, quod situm est in finibus Ægypti et Libyæ Marmarieæ, stadiis ferme nongentis distans a Catabathmo, portumque habens ingentem. Forte legendum Paratonio, a Paratonio urbe prope Alexandriam, quæ Stephano vocatur 'Ammonia.'
- 13 Illa] Referendo ad Grues, de quibus loquitur Poëta, non ad 'rauca agmina.'

Umbra fretis arvisque volant: sonat avius æther. Jam Borean imbresque pati, jam nare solutis 15 Annibus, et nudo juvat æstivare sub Hæmo. Hic rursus simili procerum vallante corona Dux Talajonides, antiqua ut forte sub orno Stabat, et admoti nixus Polynicis in hastam: At tamen, o quæcumque es, ait, cui gloria tanta 20 Venimus innumeræ fatum debere cohortes, Quem non ipse Deum sator aspernetur honorem, Die age (quando tuis alaeres assistimus undis) Quæ domns, aut tellus, animam quibus hanseris astris? Dic quis et ille pater? neque enim tibi numina longe. Transierit fortuna licet: majorque per ora Sanguis, et afflicto spirat reverentia vultu.

gore, inumbrantes campos et maria; strepit inaccessus aër: jam illis gratum est ferre Aquilonem et pluvias, jam natare in fluviis liquefactis, et agere æstatem sub Hæmo nivibus exuto. Hie iterum rex, Talao genitus, codem choro optimatum sti-paate, ut forte stabat sub veteri orno, fultus ia hastam proximi Polynicis: Verum, inquit, o quaeumque es, cui tantus honos contigit, ut innumera copia, qua huc accessimus, tibi satutem deberemus, quam gloriam non ipse Deorum pater dedignaretur, eliquere age (quoniam adsumus recreati tuis aquis) quod genus tibi sit, qua patria, et a quibus sidevibus spiritum duxeris? et die quis sit ille pater, de quo locuta cs! Non enim Dii longe a te absunt, quamvis fortuna discesserit, generosior tamen sanguis paret supra vultum tuum, et dignitas elucet in masto ore. Leunia suspi-

sagaci: ita quoque Dan. Heinsins ad Claudian, Bell. Gild. 475 .- 14 Umbram fretis arrisque volant Heinsins ibidem : arrisque volans Aldd. Colin. Gryph. et Basil.—18 Talannides Behott. 1. 2. Lang. Laur, Buslid. Lipsian, Aldd. Colin. Gryph, Basil. et Plant. Vide Gronov. ad Theb. 11. 141.—20 Optimæ Barthii membrana, quicumque.-21 In iisdem membranis vitam pro fatum, probante

......

NOTÆ

11 Umbra fretis arrisque volant] Hyperbole; ut denotet multitudinem grumm, dicit illas inumbrasse arva fretaque. -Arius] Homini scilicet, animalibusque ceteris, exceptis avi-

16 Nudo] Non hie sine honore sylvarum, ut interpretatur Lactantius, sed detecto nivibus. Hamo] Hæmus mons Thraciæ altissimus.

18 Talaionides] Adrastus Talai filins.

21 Venimus] Supple, hue, at debe-

remus vitam.

23 Quando] Pro, 'quoniam.' Virgil. 'Quando hæe te cura remordet.' 21 Animam quibus hauseris astris]

Respicit ad ftoicorum opinionem, qui animam ex astris deducunt. Vide Theb. 11. 62. 'Præreptaque noscit Sidera, principiumque sni.'

25 Die quis et ille pater | Præcedente enim libro dixerat Hypsipyle: 'Et nobis regumn tamen, et pater ingens.'

26 Fortuna] Felicitas.

Ingemit, et paulum fletu cunctata modesto Lemnias orsa refert: Immania vulnera, rector, Integrare jubes, furias, et Lemnon, et arctis Arma inserta toris, debellatosque pudendo Ense mares: redit ecce nefas, et frigida cordi

30

rat, et paulum morata modestis lacrymis hæc respondet: Rex, cogis refricare atroces plagas, narrando furores, et Lemnum, ac ferrum illatum angustis lectis, et cæsos mares ignominioso gladio. Ecce crimen in mentem revertitur, et frigida Furia.

....

Barthio: hoc etiam agnoscit Lutatius.—30 Behot. 1. et Lenon; Behot. 2. et Lepnon. Optimus codex Barthii allis pro arctis.—31 'In optimo libro longe venustior scriptura legitur debellandosque; atrocitatem enim rei tantam facit, tantum horret narrationem ejus, ut velut adhuc patrandas cædes sibi diris

NOTÆ

28 Fletu cunetata] Colligens animum, et recordatione malorum suorum fletum solitum repetens. Modesto] Non indecenti, non nimio, qui formam deturparet, dignitatem ejus vilesaceret.

29 Lemnias] Hypsipyle, a Lemno insula. Immania vulnera, rector, Integrare jubes] Virgilius Æneid. 11. 'Intandum, regina, jubes renovare dolorem.'

30 Furius | Quibus correptæ Lemniades maritos maresque omnes oc-Lemnon Lemnos insula ciderunt. Maris Ægæi. Abest hæc ab Atho 87. millia passuum: circuitu patet 22500. passnum. Lemnii Vulcanuni colebant eximie, ab eoque primaria urbs Lemni 'Hephæstia' vocata. Est et oppidum Myrina, in cujus forum mons Athos e Macedonia Solstitio ejaculatur umbram. Poëtæ autem ideo fabulati sunt Vulcanum cecidisse in Lemnum, quod illa ignibus et flammis scateret, ut Ætna Siciliæ, et Vulcaniæ insulæ. Unde Seneca in Hercule Œtæo : 'Quæ tanta nubes flamma Sicanias vomit, Quæ Lemnos ardens?' Ignis autem Lemni maxime erumpebat e monte Mosychlo, de quo

Hesychius, et Nicander in Theriacis, ad quem Scholiastes citat ex Antimacho: 'Ηφαίστου πυρί είκελον ήν δα τιτύσκει Δαίμων ακροτάταις όρεος πορυ-Quales in summa φαίσι Μοσύχλου. rupe Mosychli Mulciber accensis fornacibus excitat ignes. Vide Bochartum de Colon. Phœnic. lib. 1. cap. 12. Ex hac insula affertur nobilis illa terra, quam 'sigillatam' vocant, de qua multa Thevetus Cosmographiæ lib. viii. et meminerat Myrtilus olim Lesbicorum lib. 1. teste Natali My. thol. lib. 11. cap. 6. Lemnos hodie vocatur Stalimene.

31 Debellatosque pudendo Ense mares] Lemniades, cum decimam frugum Diis omnibus singulis annis offerrent, Venerem consulto prætermiserunt : unde Dea, graviter irata, odorem hircinum Lemniadibus immisit, quem cum mariti ferre non possent, conscensis navibus Thraciam petiverunt, Thraeum filias sibi matrimonio juncturi: quo a Lemniadibus comperto, conspiratione facta redeuntes maritos interemerunt cum omnibus maribus; Hypsipyle sola patrem Thoantem servavit. Hæc omnia latius infra describuntur.

Eumenis: o miseræ, quibus hic furor additus! o nox! O pater! illa ego sum, (pudeat ne forte benignæ Hospitis,) illa, duces, raptum quæ sola parentem 35 Occului: quid longa malis exordia necto? Et vos arma vocant, magnique in corde paratus. Hoc memorasse sat est; claro generata Thoante, Servitium Hypsipyle vestri fero capta Lycurgi. Advertere animos, majorque, et honora videri 40 Parque operi tanto: cunctis tunc noscere casus Ortus amor: pater ante alios hortatur Adrastus. Immo age, dum primi longe damus agmina vulgi, Nec facilis Nemee latas evolvere vires. Quippe obtenta comis, et ineluctabilis umbra, 45

O infortunatæ, quibus hæc rabies fuit immissa! o nox! o pater! Ego sum illa, principes, (ne forte erubescatis officiosa hospita,) illa sum, quæ sola abdidi subtractum patrem. Quid multis verbis utor in narrandis calamitatibus meis? et bellum et magna incepta, quæ in mente agitatis, vos cient. Hoc sufficiet dixisse; Hypsipyle a celebri Thoante orta, captiva servitutem servio apud vestrum Lycurgum. Appticuerunt mentes, et visa est illis augustior, et venerabilior, ac capax tum præctari facinoris. Tune cupido onnibus innata est sciendi ejus fortunam. Præditis senior Adrastus rogat. Immo age, dum longe præmittimus ordines primorum agminum, nec facile est expedire e Nemea numcrosas copias, quippe umbrosa sylva hinc et inde ramis obducta est et insuperabilis, narra scelus Lemniadum, et laudes

imaginibus præfingat.' Barth.—34 Manuscripti codd, Lindenbrogii: illa ego nam.—35 Hospites: illa, Duces, raptum, &c. legit Barthius.—38 Hæc meminisse Lipsian.—39 Hypsipile Behot. 1. Isiphile Behot. 2. capta habet Exc. Cantab. sed pro v. l. rapta. Vide Theb. 11. 328.—43 Imo agedum margo ed. Barth.—44 Nemeæ Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. 'Error in omnibus retro editis, quem non debebat interpretatione fovere Barclaius,

NOTÆ

33 Furor additus] Bene additus. Zelotypiæ scilicet, non enim maritos maresve occidissent, nisi ad id a Furiis impulsæ fuissent. O nox] Noctu enim maritos cum omnibus maribus occiderunt.

34 Benignæ] Cum audictis e Lemno me esse, ne me includatis reliquarum ejns insulæ mulierum numero, nec vobis pudori sit mecum colloqui.

35 Qua sola parentem Occului] Omnes scriptores Hypsipyle dant laudem servati patris: sed non conveniunt de modo quo id fecit, ut infra referemus.

39 Servilium Hypsipyle vestri fero capta Lycurgi] Hypsipyle enim, ut infra videbitur, a piratis capta, et in Græciam advecta, vendita fuerat Lycurgo, de quo superiori libro.

44 Facilis evolvere] Id est, ex qua

non facile est evolverc.

45 Comis] Comæ arborum, folia, frondes.

Pande nefas, laudesque tuas, gemitusque tuorum,
Unde hos advenias regno dejecta labores.
Dulce loqui miseris, veteresque reducere questus.
Incipit: Ægæo premitur circumflua Nereo
Lemnos, ubi ignifera fessus respirat ab Ætna
Mulciber: ingenti tellurem proximus umbra
Vestit Athos, nemorumque obscurat imagine pontum.
Thraces arant contra: Thracum fatalia nobis

tuas, et tuorum planctus: qua de causa imperio deturbata incideris in hancce calamitatem. Grutum est infeticibus loqui, et revocare in memoriam antiquos luctus. Orditur Hypsipyle: Lemnos arctatur Mari Ægæo circumdala, ubi fatigatus Vulcanus conquiescit a laboribus Ætnæ flanmas vomentis. Vicinus Athos tegit insulam magna umbra, et opacat mare specie sylvarum suarum. Thraces colunt terram

....

omnia ad vocem umbræ trahendo.' Barth.-47. 48 In optimo codice Barthii hi duo versus trajecti leguntur. 'Magis placet vulgata, aliorumque manuseriptorum lectio.' Barth.-51 Beliott. 1. 2. muleifer. 'Juves Papinium inserendo voculam, ut proximus; sed vulgatam lectionem omnibus libris constantem non solicitamus.' Barth.-53 Thraces erant contra in nonnullis codd.

NOTE

46 Laudesque tuas] Quia sola servavit patrem.

48 Dulce loqui miseris | Enrip. Œneo: Τφ δυστυχοῦντί πως Τερπνον το λέξαι, κάποκλαύσασθαι πάλιν. enim calamitates narrare, rursusque flere dulce est. Quo respiciunt quoque hæc Isidori Pelus, lib. IV. Ep. 110. Οί μέν γάρ βυώντες και πρός τους πέλας τὸ πάθος ἐκφέροντες, οὐ μικρὰν λαμβάνουσι τοῦ πάθους παραμυθίαν κουφίζεται γὰρ τρόπον τινὰ τῆ διηγήσει τὰ πάθη. Queruli enim, ct in sinum propinguorum dolorem deponentes, non minimam consolationem accipiunt: quodammodo enim dolor narrando pacatur. Seneca Medea : ' Quod fuit durum pati, meminisse dulce est.'

49 Nereo] Nereus Deus marinus. Sumitur et Poëtis pro mari, ut hoc loco.

50 Ætna] Ætna mons Siciliæ flammas vomens; unde dicitur ignifera. Respirat] Officinam enim Vulcanus habuisse dicitur in monte Ætna.

51 Mulciber | Vulcanus. Ingent! tellurem proximus umbra Vestit Athos] Athos mons Thraciæ Homero et Melæ, Macedoniæ vero Plinio, seu potius inter utramque situs, tantæ altitudinis, ut Solstitio umbram in forum urbis Myrinæ Lemni extendat, ut supra jam diximus, et cineres in aris, quas in vertice sustinct, non abluuntur, sed quo relictæ fuerint aggere manent. Ceterum, ut ait Mela, non Promontorio, nt alii, verum totus est, totoque longo dorso procedit in pelagus; qua continenti adhæret, a Xerxe in Græcos tendente perfossus, transnavigatusque, et factus freto navigabili pervius. Ex hoc monte Stasicrates nobilis architectus Alexandri facturum se effigiem pollicebatur, cujus manu læva designaverat civitatis amplissimæ mænia, dextra pateram, quæ exciperetonninm fluminum, quæ sunt in co monte, aquam, ut inde in mare profunderetur. Hodie Athos vocatur "Aylov boos seu Monte Sancto.

Littora, et inde nefas. Florebat dives alumnis Terra, nec illa Samo fama, Delove sonanti Pejor, et innumeris quas spumifer assilit Ægon. Dis visum turbare domos: nec pectora culpa Nostra vacant: nullos Veneri sacravimus ignes: Nulla Deæ sedes: movet et cœlestia quondam Corda dolor, lentoque irrepunt agmine pœnæ.

55

60

oppositam. Ripæ Thracum nobis funestæ sunt, et inde scelus. Clarebat insula abundans populis, nec illa nomine inferior Samo, et Delo oraculis celebri, et aliis innumeris insulis, quas spumosum Mare Ægæum fluctibus percutit. Diis placuit affligere domos. Nec nostri animi carent noxia. Nullas flammas dedicavimus Veneri, nullum apud nos erat Deæ fanum. Dolor interdum tangit Deorum pec-

scriptis .- 54 In optimis Barthii membranis: divis florebat alumnis, probante Barthio .- 59 Indignata Dea est Dan. pro quo omnes alii codd. et edd. ha-

NOTÆ

53 Thraces arant contra Thraces incolæ Thraciæ, quæ regio Europæ, est Macedoniæ ad Occasum proxima, Nesto fluvio, ut vult Ptolemæus, Strymone vero, nt mayult Plinins, ab eadem divisa: finit eam a Septemtrione Danubins, ab ortu Pontus et Propontis, a Meridie Ægæum Maie. Lemnos insula ipsi est opposita.

54 Et inde nefas] Quia Lemnii ex hac regione uxores petere decreverant; unde iratæ Lemniæ eos interfecerunt. Vel inde nefas seu exemplum sceleris. Polyxo enim, ut stimulet Lemniades contra maritos, hæc ait: 'Quod si propioribus actis Est opus, ecce animos doceat Rhodopeia conjux Ulta manu thalamos, pariterque epulata marito.'

55 Samo] Samos; hæc insula Ioniæ adjacet : erat in tutela Junonis. Deloque] Delos una e Cycladibus, ut jam diximus sæpius, Sonanti] Oraculis scilicet.

56 Ægon] Ægæum Mare. Sic etiam vocatur a Valerio Flacco.

58 Nullos Veneri sacravimus ignes: Nulla Dea sedes] Valerius Flaccus

Argonauticorum lib. II. dicit, stare quidem frigidam aram Veneris, non tamen nullam esse : 'Contra Veneris stat frigida semper Ara loco, meritas postquam Dea conjugis iras Horruit, et tacitæ Martem tenuere catenæ.' Apollodorns dicit Venerem iratam fuisse Lemniadibus, quod illam nullo honore prosequerentur; cui suffragatur Suidas explicando proverbium Λήμνιον κακόν, malum Lemnium. Dicit etiam Scholiastes Hecubæ Euripidis, morem fuisse apud Lemnum celebrandi quotannis festum in honorem Veneris; sed Lemniades illud prætermisisse: quod et confirmat Hyginus cap. 15. 'In insula,' inquit, 'Lemno mulieres Veneri sacra aliquot annos non fecerant.' Ratio autem, quia Lemniades adulterium Veneris in honorem Vulcani damnaverant.

60 Lentoque irrepunt agmine pænæ] Noster eod. libro: 'Sed videt hoc, videt ille Deum regnator, et ausis Sera quidem, manet ira tamen.' Horat. 111. Od. 2. 'Raro antecedentem scelestum Deseruit pede pæna Illa Paphon veterem centumque altaria linquens, Nec vultu, nec crine prior, solvisse jugalem Ceston, et Idalias procul ablegasse volucres Fertur: erant certe, media quæ noctis in umbra Divam, alios ignes majoraque tela gerentem, Tartareas inter thalamis volitasse sorores

65

tora, et veniunt supplicia tardo pede. Illa descrens antiquam Paphon, et centum aras, nec eadem facie, nec crine, quo prius, dicitur laxasse nuptiulem Ceston, et longe abegisse Idalias aves. Erant sane mulieres, quæ publicarent Deam, gerentem alias flammas, et grandiora jacula, per mediæ noctis tenebras inter Tartarcas so-

NOTÆ

clando.' Pænam, quam omnes improbi Deo debent, interdum omittit Deus, sed non remittit; ampliat quosdam in suo justo judicio, sed non absolvit; debitum statim non exigit, sed cum fænore solvendum differt. Bernartius.

61 Paphon] Paphos, urbs Cypri insulæ, in qua Venus religiose colebatur, et centum habebat aras, ut tradunt hic Papinius, et Virgilius Æneid. 1. 'Ipsa Paphum sublimis abit, sedesque revisit Ipsa suas: ubi templum illi, centumque Sabæo Thure calent aræ, sertisque recentibus halant.'

62 Jugalem Ceston] Cestos, cingulum Veneris, cujus descriptio videnda apud Homerum Iliad. O. quo Venus cingitur, omnibus illecebris nuptiarumque cupiditatibus elabotatum, quo matrimonia dicitur alligare.

93 Idalias volucres] Idalias volucres sunt columbæ, vel cycni, vel passeres, quos currui sno jungit Venus. Idalias] Quia Idalium oppidum nemusque in Cypro insula crat Veneri sacrum.

65 Alios ignes] 'Habet enim,' ait Lactantius, 'Venns ignes nunc cupiditatis, nunc odii, secundum fidem sacrorum, vel precationum Veneris Verticordiæ præcipue, quæ rogatur, ut amores injiciat, rursum ut auferat.

Si enim potestas est dandi, nihilominus jus est tollendi, et, amore sublato, aut naturaliter odium residet, aut immittitur.' Ut Virgilius: 'Quæ mihi reddat eum, vel co me solvat amantem.' Non solum antem ereditum est, Venerem amorem ac odium inducere posse, sed etiam mentes virginum mulierumque a libidine ad pudicitiam convertere. Unde Romæ erectum fuit illi templum extra portam Collinam via Salaria sub titulo Veneris Verticordiæ; cum, auctore Julio Obsequente, tres uno tempore virgines Vestales nobilissimæ cum nonnullis equitibus Romanis incesti pænam subiere. Et refert Valerius Maximus Sulvitiam Q. Fulvii Flacei uxorem cunctis castitate prælatam esse, cum Senatus libris Sibyllinis per Decemviros inspectis censuisset. Vencris Verticordiæ simulaconsecraretur, quo facilius virginum umlierumque mens a libidine ad pudicitiam converteretur, et ex omnibus matronis, ex centum autem decem sorte ductæ, de sauctissima fæmina judicium facerent. Similis vocabuli Venus apud Thebanos fuit. Nam Harmonie Veneris ἀποστροφίας simulacrum consecravit, quod ab exlege cupiditate et incestis stupris genus hominum averteret. Pansanias in Booticis. Majoraque tela] Telis amoris supple.

Vulgarent: utque implicitis arcana domorum
Anguibus, et sæva formidine cuncta replevit
Limina, nec fidi populum miserata mariti;
Protinus a Lemno teneri fugistis Amores:
Motus Hymen, versæque faces, et frigida justi
Cura tori: nullæ redeunt in gaudia noctes,
Nullus in amplexu sopor est: odia aspera ubique,
Et Furor, et medio recubat Discordia lecto.
Cura viris tumidos adversa Thracas in ora
Eruere, et sævam bellando frangere gentem.
Cumque domus contra, stantesque in littore nati,
Dulcius Edonas hyemes, Arctonque frementem

rores volasse in thalamis. Ut vero secretiores ædium partes replevit involutis serpentibus, et omnes fores erudeli parore; nec miserata est eubditos fidelis conjugis; statim, molles Cupidines, migravistis e Lemno; fut expulsus Hymen, et tædæ extinctæ, et amor legitimi thalami elanguit; nullæ noctes revertuntur in voluptatem, nullus somnus est in amplexu, acres ubique simultates, et Rabies, ac Discordiu jacet in medio cubili. Unicum viris Lemniis studium crut proftigandi superbos Thraces in opposita plaga, ac domandi ærnis barbaram nationem. Et cum domicilia eorum essent in conspectu, et nati ipsos expectarent supra ripam, gratius tamen erat illis

bent: Nulla Deæ sedes.—67 Tractarent ex quibusdam codd. notavit Lindenbrogius; Valgarent tamen exhibent Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. nterque Behot. Petrens. Exc. Cantab. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. &c.—68 Put. nuplu replesset.—70 Optimus codex Barthii: e Lemno.—71 'Inepta scriptura; quam tamen omnes libri retinent. Quis neget Papinium scripsisse potius? fugistis Amores, Mulus Hymen, versaque Faccs. It frigida justi Cura tori. Vulgata Papinii lectio etiam in optimo libro nostro comparet, sed supra scripta intra lineas vocula rel, quæ varietas lectionis alioquin indicatur; quæ isto loco, negligente librario, omissa est. Nobis tamen veritatis inveniendæ occasionem præbuit. Burth.—75 'Lectio suspecta, cum tertins supra versus cadem voce inceperit. Nullos tamen libros video quicquam mutare volentes.' Idem.—78 Ædonias Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Aldd. Colin.

NOTÆ

66 Tartareas sorores] Furias.

67 Implicitis Anguibus] Furiæ enim angues habent, qui sibi invicem implicantur.

69 Fidi populum mariti] Id est, Lemniacum. Lemnos enim erat in tutela Vulcani, qui erat maritus Veneris. Fidi] Quia Vulcanus pepercerat uxori adulteræ; et ut ipsa loquitur Theb. m. 'Et læsi servit tamen ira mariti.' 71 Hymen] Deus nuptiarum. Versaque faces Id est, extincta, quia faces invertuntur, ut extinguantur. Faces vero nuptiis adhiberi jam observavimus.

75 Viris] Lemniis. Adversa in ora] Thracia enim Lemno insulæ opposita.

78 Dulcius] Supple, his, seu Lemniis, erat. Edonus] Id est, Thracias, quia Edoni Thraciæ populi. Arcton-

Excipere, aut tandem tacita post prælia nocte
Fractorum subitas torrentum audire ruinas.

Illæ autem tristes (nam me tunc libera curis
Virginitas, annique tegunt) sub nocte dieque
Assiduis ægræ lacrymis, solantia miscent
Colloquia, aut sævam spectant trans æquora Thracen.
Sol operum medius summo librabat Olympo

Lucentes, ceu staret, equos: quater axe sereno
Intonuit, quater antra Dei fumantis anhelos
Exerucre apices: ventisque absentibus Ægon

excipere hyemes Thracias, et ventos Septemtrionis, aut tandem post certamina audire per silentium noctis repentinus strages erumpentium torrentium. Illæ autem Lemniæ mæstæ (nam virginitas vacua solicitudine, ac ætas tunc me curis liberabant), et anxiæ perpetuis fletibus leniebant diu ac noctu dolorem suum colloquiis, aut respiciunt trans mare crudelem Thraciam. Sol medio laboris sui penso librabut in summo cælo luminosos equos, ut si non moveretur; tonuit quater claro aëre: quater cavernæ fumosi numinis emiserunt globos flammarum, ct Mare

.....

Gryph. Basil, Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. Ædonas in aliis; Idonias vett. Lindenbrogii; edonidas codex Nic. Fabri. Arctonque prementem Put.—81 Behot. 1. tum liberu.—82 Lutatius in Comment. animisque tegunt.—83 Assiduis ægre in lacrymis unus Behot.—84 Alloquia pro Colloquia correxit

NOTE

que frementem] Ventis seilicet. Arcton autem sumi pro Septemtrione omnibus notum est.

82 Tegunt] Sive defendant, seu separant a tali concilio, sive a curis defendant.

83 Soluntia miscent Colloquia] Sic lib. sup. de Argia: 'Sat dubium cœtu solante timorem Fallere.,

84 Savum] Quia retinebat maritos: vel quia mariti inde uxores adducturi erant. Thracen] Thraciam.

85 Sol operum medius, &c.] Descriptio solis, eum est in meridiano circulo. Nam summum exil tenet, et medius est inter ortum et occasum, et sui operis: tantumdem enim ipsi absolvendum est, quantum fecit.

86 Ceu staret] Quia in meridie sol stare, seu non moveri videtur. Quater axe sereno] Sicut apud veteres impar numerus faustus habebatur, ut ex illo Virgiliano patet Ecl. IX. 'Numero Dens impare gandet.' Sie e contra par funestum quid portendebat, ut ex hocce l'apinii loco apparet, et ex illo Virgilii Æneid. II. 'Quater ipso in limine portæ Substitit, atque utero sonitum quater arma dedere.' Nam ibi Virgilius ex numero sonituum innuit imminentem ruinam Trojæ.

88 Exerucre upices] Dicuntur enim fuisse spiramina ignis in insula Lemno, præsertim in moute Mosychlo, ut supra dixinus. Inde etiam fabulæ locus, Vulcanum ibi habere officinam. Ventisque absentibus Ægon] Hoe enim in malum omen accipiebatur. Ægon] Ægænın Mare. Vide supra. Sie Valerius Flace. lib. r. 'Quanto fremitu se sustulit Ægon.'

Delph. et Var. Clas.

Motus, et ingenti percussit littora ponto:
Cum subito horrendas ævi matura Polyxo
90
Tollitur in furias, thalamisque insueta relictis
Evolat: insano veluti Theumesia Thyas
Rapta Deo, cum sacra vocant, Idæaque suadet
Buxus, et a summis auditus montibus Evan:
Sic erecta genas, aciemque effusa, trementi
Sanguine, desertam rabidis clamoribus urbem
Exagitat, clausasque domos, et limina pulsans,
Concilium vocat: infelix comitatus eunti
Hærebant nati: atque illæ non segnius omnes

Egæum agitatum fuit, ventis non flantibus, et magnis fluctibus ripas pulsavit: cum repente anus Polyxo corripitur horribili rabie, et erumpit præter suum morem e deserto cubiculo, ut Baccha Thebana mota amenti Deo, cum cient Orgia, et tibia Idaa, et Bacchus anditus a montium cacumine vocat. Sic elato vultu, trementibusque oculis et cruore suffusis, perculii furiosis ululatibus vacuam civitatem, et percutiens obseratas domos et fores, concionem vocat. Filii infortunati illius comites stipabant

Marklandns ad Sylv. 1. 2. 49. et v. 1. 18.—89 'In optimo librorum scriptum est: pracessit littora ponto; quod puto verum esse, ut exundationem designet.' Barth.—90 Polipxo in uno Beliot.—92 Teumesia sine aspiratione legi jussit Barthius, ut ap. Steph. de Urbibus.—95 Sic arecta genas vetus codex Barthii. Optimus codex: aciemque offusa trementi Sanguine; rectissime, judicio Barthii.—96 Omnes codd. Barthii, dejectam pro desertam. Put. cum uno Behot. rapidis clamoribus.—98 'Duo nostri libri expressissime ha-

NOTÆ

90 Æri maturu] Sic Virgilio: 'Ævi maturus Acestes.' Polyxo] Anns, quæ persuasit Lemniadibus, ut maritos maresque omnes tollerent,

92 Theumesia] Thebana, a Theumeso monte Bœotiæ. Thyas] Baccha: Bacchæ enim seu ministræ Bacchi diversa habebant nomina, et Thyades vocabantur ἀπό τοῦ θύειν, a sacrificando, sicut et Mænades, et Mimallones.

93 Deo] Bacelio.

91 Buxus] Tibia ex buxo, enjus arbor abundat in Ida Phrygiæ monte, confecta: unde Idæa. Auditus] Vocem andichant, seu fingebant audire, et sic in turha solet fieri, ut fingantur anditæ Deorum voces. E-

van] Nomen Bacchi, in orgiis clamari solitum. Ceterum totus hic locus videtur adumbratus ex illo Virgilii Æneid. Iv. 'Qualis commotis excita sacris Tliyas, ubi andito stimulant trieterica Baccho Orgia, nocturnusque vocat clamore Cithæron.'

95 Aciemque effusa] An refusa trementi Sunguine? Id est, oculos sanguine, seu sanguinis guttis suffusos habens, et trementes, id est, incertos, non fixos, quales furentium sunt.

96 Desertam] A viris.

98 Infelix comitatus] Liberi, quos erat occisura.

99 Harchunt] Hoc verbum frequenter legitur de comitantibus. Fabins Declam. 330. 'Hærebo miseræ coErumpunt tectis, summasque ad Pallados arces
Impetus: huc propere stipamur, et ordine nullo
Congestæ: stricto mox ense silentia jussit
Hortatrix scelerum, et medio sic ausa profari est:
Rem summam instinctu Superum, meritique doloris,
O viduæ (firmate animos et pellite sexum)
Lemniades, sancire paro: si tædet inanes
Æternum servare domos, turpemque juventæ
Flore situm, et longis steriles in luctibus annos:
Inveni, promitto viam (nec numina desunt)
Qua renovanda Venus: modo par insumite robur

vadentem. Atque illæ cunctæ non impigrius domibus evolant, et concurritur ad excelsam ædem Minervæ. Illuc festinunter coarctamur, et sine ullo ordine congregamur. Deinde, evaginato gladio, silentium imperat hortatrix criminum, et sic uusa est loqui in medio cetu: Viduæ Lemniæ, mihi mens est, Divis inspirantibus, decernere rem maximi momenti, et quæ nobis justum dolorem affert. Corroborate mentes et sexum excludite; si piget semper custodire vacuas domos, et juventulem murcessere in primo flore, et agere infæundam ætatem in perpetuo luctu, reperi, polliccor, modum, (et Dii favent,) quo alios viros inveniamus. Sumite modo vires dolori æquales:

bent euntem; quod nescio an defendam.' Barth.—100 Optimæ Barthii membranæ: summas ad Palladis arces; quod ille probat.—102 'Non possum damnare optimi codicis lectionem, Conjecta. Juvat alius in quo scriptum, Conjestæ; eo enim verbo numinis impulsionem denotat.' Barth.—103 Optimus Barthii: e medio. Vox est non habetur in Exc. Cantab. Petrens. Burm. Taurin. utroque Behot. et optimo Barth.—105 Unus Barthii: firmate animos, expellite sexum; in altero libro ejusdem Barthii: impellite sexum: in alio vero codice: nec prodite sexum.—108 Ferre sitim Taurin. Burm. Lipsian. inter lineas, et Venett. Flere sitim conj. Bernartius, et ejus conjectura codice Petrens. confirmata est, ubi Flore eadem manu mutatum in Flere. Pro longis Put, habet longos; Behot. 1. longe.—109 Dan. Heinsius ad Claudian.

NOTÆ

mes quotidiano lahori,' et Declam. 332. 'Assiduum me hæsisse lateri sciebat.' Plinius v11. Ep. 27. 'Tenuis adhue et obscurus Africam obtinenti comes hæserat.'

100 Ad Pallados arces] Opportune in templo virginis Deæ in maritorum cædem mulieres conjurant: hæc enim Dea videtur nuptias damnasse, amplexata virginitatem.

104 Instinctu Superum] Nihil tam efficaciter excitat nos ad suscipienda quæcumque, quam si Deorum inspi-

ratione, lisve approbantibus, decerni dicantur. *Meritique doloris*] Id est, quem merito habemus in viros.

105 O viduæ] Invidiose, nt earum hoc nomine furorem magis excitet in viros. Pellite sexum] Id est, pulsa fæminea imbecillitate viriles ad facinus sumite animos.

106 Inanes] Virorum absentia.

108 Flore] Subaudienda præpositio, in flore. Aliqui legunt Flere: alii Ferre.

110 Qua renovanda Venus] Venus

Luctibus: atque adeo primum hoc mihi noscere detur:
Tertia canet hyems, cui connubialia vincla,
Aut thalami secretus honos? quod conjuge pectus
Intepuit? cujus vidit Lucina labores?
Dicite, vel justos cujus pulsantia menses
Vota tument? qua pace feras volucresque jugari
Mos datus: heu segnes! potuitne ultricia Graiis
Virginibus dare tela pater, lætusque dolorum,
Sanguine securos juvenum perfundere somnos?
At nos vulgus iners: quod si propioribus actis

atque hoc primum mihi scire liceat: tertia hyems albescit nivibus, cui fuere nuptiales amplexus, aut thalami honor secretus? cui sinus marito incaluit? cujus Lucina vidit partus? loquimini, vel cujus uterus turget accelerans legitimos menses? quo fædere inducta consuetudo, bestias et aves copulari. Heu ignavæ! Potuitne pater tradere vindices enses puellis Graiis, ct, gaudens malis, cruore respergere improvidum adolescentium soporem? At nos turba segnis. Quod si opus est pro-

Rapt. Proserp. 11. 287. correxit: nec numina deerunt.—110 Optimæ Barthii membranæ: par mihi sumite robur.—111 Unus Behot. usque udeo.—112 Ter modo canet hycms duo codd. Barthiani.—113 Codd. omnes Barthiani, et Put. cui conjuge; Dan. quæ conjuge. Posterius placet Gronovio.—117 Codex Bar-

NOTÆ

hie pro maritis posita, id est, qua alios maritos inveniamus.

112 Canct] Ob nives scilicet. Cui

connubialia] Interrogative.

est, legitimus concubitus, qui fit in secreto thalamo. Sed forte, ait Guyetus, sic legi debent hi duo versus: 'Tertia canet hyems: qua connubialia vincla, Et thalami secretus honos.' Id est, tertius hic annus est, ex quo sublata sunt matrimonii jura, et honos thalami, id est, legitimus concubitus. Quod conjuge pectus Intepuit] Placet Gronovio quod in quibusdam scriptis: quæ conjuge pectus intepuit. Ut Theb. IV. 'Genas fulgebitis auro.'

114 Lucina] Dea quæ præest partni.

116 Vota] Id est, ventres, seu partus, propter quos vota suscipiuutur. Sic Hos. 1x. 16. Makamade vitnam, id est, 'desideria uteri' ipsorum, id est, 'liberos desideratissimos.'

117 Potuitne ultricia Graiis Virginibus dare telu pater] Intelligit Danaum, cujus filiæ, quas hic Graias virgines vocat, consilio patris sponsos prima nuptiarum nocte interfeccrunt. Nota fabula. Ultricia] Quia hoc modo ulcisci credebat mortem suam, quam sibi ab uno e generis impendere oraculo acceperat. Vel quia hoc modo ulciscebatur injurias quas a fratre Ægypto receperat: quod expulsus ex Ægypto a fratre fuerat.

120 Propioribus actis] Exemplum filiarum Danai vetustius erat; ideireo recentius adducit Procnes. Et propioribus forsan, quia Thracia, in qua hæc omnia, quæ dicuntur de Tereo et Procne, gesta sunt, vicina erat in-

sula: Lemno.

Est opus, ecce animos doceat Rhodopeia conjux,
Ulta manu thalamos, pariterque epulata marito.
Nec vos immunis scelerum, securave cogo.
Plena mihi domus, atque ingens, en cernite, sudor.
Quatuor hos una, decus et solatia patris,
In gremio (licet amplexu lacrymisque morentur)
Transadigam ferro, saniemque et vulnera fratrum
Miscebo, patremque super spirantibus addam.
Ecqua tot in cædes animum promittit? Agebat
Pluribus: adverso nituerunt vela profundo.

125

130

pioribus exemplis, excitet ad audendum uxor Thracia ferro vindicans læsum torum, et una cum marito pasta proprio filio. Nec vos hortor exors culpæ, et nihil habens, quod possim perdere. En videte, ut mca domus referta sit, et quanta sudoris causa, si tot interficiendi sint. Hos quatuor, honorcm ac solatium patris, simul ense transfodiam in sinu meo, (licet retineant me amplexu ac fletibus,) et simul confundam tabum et frutrum plagas, et putrem adjiciam palpitantibus. Ecqua pollicetur animum in tot neces? Instabat pluribus. Vela apparuerunt in opposito mari. Classis

....

thii: ha segnes.—124 Plena mihi domus en, atque ingens cernite Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Venet. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. domus, atque ingens, en cernite uterque Behot. Petrens. optimus Barthianus, alii, cum edd. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—125 Quatuor hos uno cum optimis membranis legit Barthius.—127 Idem codex: et riscera fratrum; alter Barthianus etiam viscera pro v. l. Fratri Put.—129 Atque tot in cædes nonnulli Barthiani; Hæc qua tot in cædes Behot. 1. Ecce tot in cædes Behot. et pro v. l. Ec qua tot.—130 Unus Barthia-

NOTÆ

121 Rhodopeia conjux] Procne uxor Terei Thracum regis, quæ marito filium epulandum apposuit. Nota fabula. A Rhodope monte Thraciæ dicta Rhodopeia.

122 Thalamos] Ulta est enim adulterium Terei mariti cum Philomela sorore commissum. Pariterque epulata marito] Non hoc ex fabula; non enim Proene comedit filium suum cum Tereo: sed Polyxo id addit, ut hoc atrocissimo exemplo Lemniadibns persuadeat, injuriam violatæ fidei conjugalis tantam esse debere apud mulieres, ut etiam cam majoribns ac erudelioribus sceleribus ulciscantur.

123 Securare] Quasi non habeat,

quod amittere possit.

124 Sudor] Sudoris cansa, si interficiendi sunt. Vel sudoris cansa fuere, cum tot peperi.

126 Lacrymisque] Ut ostenderet grandi necessitate ad tale compelli facinus, quo crudelior fiat, sentire se dicit affectum.

127 Vulnera fratrum] Optimus liber majore energia refert: et riscera fratrum; codex alter, in quo est: vel viscera. Nihil autem truculentius dicere poterat truculentissima hellua, Barthius.

128 Patremque super spirantibus addam] Ut Virgilius Æncid. iv. 'Patremque natumque Cum genere extinguam.' Lemnia classis erat: rapuit gavisa Polyxo
Fortunam, atque iterat: Superisne vocantibus ultro
Desumus? ecce rates, Deus hos, Deus ultor in iras
Apportat, cœptisque favet: nec imago quietis
Vana meæ: nudo stabat Venus ense, videri
Clara mihi, somnosque super. Quid perditis ævum?
Inquit: age aversis thalamos purgate maritis.
Ipsa faces alias, melioraque fœdera jungam.
Dixit: et hoc ferrum stratis, hoc (credite) ferrum
Imposuit: quin o miseræ, dum tempus agit rem,
Consulite: en validis spumant eversa lacertis
Æquora: Bistonides veniunt fortasse maritæ.
Hinc stimuli ingentes, magnusque advolvitur astris

crat redeuntium domum Lemniorum. Læta Polyxo occasionem capit, et repetit: Disne sponte vocantibus non accedimus? Ecce naves; Deus hos, Deus vindex advenit, ut nostrum furorem satiemus, et consiliis aspirat. Nec fallax fuit species somni mei. Venus stabut nudato gladio, et manifeste mihi apparuit inter dormiendum. Quid ætatem frustra consumitis? ait, age mundate thalamos infestis conjugibus. Ipsa accendam alias tædus, et nectam gratiores affinitates, inquit, et injecit lecto meo hunc gladium, hunc, fidem mihi adhibete. Deliberate igitur, o infelices, dum sese offert opportunitas. Ecce mare proseissum fortibus brachiis spumis albescit. Uxores Thraciæ forsitan veniunt. Hinc immanes aculci, et ingens ululatus fertur

....

nus: viderunt vela.—132 Optimæ Barthii membranæ: rapuit gavisa Polyxo Fortunam. Hinc iterat, §c.—133 Deus has Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. Deus heus Dan. Put. Petav. Deus has uterque Beliot. Petrens. optimus Barthianus, Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—137 Codd. Barthiani: adversis thalamos purgare.—139 Unns Barthianus, cernite, altero suprascripto.—140 Dan. Heinsins ad Claudian. Rapt. Proserp. 1. 219. corrigendum alt: dum tempus agi rem: idem videtur Jortino.—142 Vox fortasse suspecta est

NOTÆ

131 Lemnia classis erat] Erat classis Lemniorum domum redeuntium.

132 Fortunam] Opportunitatem temporis. Virgilins: 'Si fortuna permittitis uti.'

133 Hos] Maritos.

135 Videri] Videbatur.

136 Somnosque super] Super somnum, ut super cœnam apud Suetonium; id est, inter dormiendum, inter cænandum.

138 Ipsa faces alias] Id est, alias nuptias, quas per faces designare solent Poëtæ.

140 Dum tempus agit rem] Ex Virgilio: 'Dum tempus agit rem,' id est, dum opportunitas se offert. Nicolaus Heinsius notis ad Claudianum in his Virgilii et Statii loeis corrigendum censet tempus agi rem,

142 Bistonides] Thraciæ, ad angendum furorem ex Zelotypia. Clamor: Amazonio Scythiam fervere tumultu,
Lunatumque putes agmen descendere, ubi arma
Indulget pater, et sævi movet ostia belli.
Nec varius fremor, aut studia in contraria rapti
Dissensus, ut plebe solet: furor omnibus idem,
Idem animus solare domos: juvenumque, senumque
Præcipitare colos, plenisque affrangere parvos
Uberibus, ferroque omnes exire per annos.

ad sidera. Crederes Scythiam exardere strepitu Amuzonum, et peltatam aciem descendere, cum pater arma concedit, et recludit portas crudelis belli. Nec diversus fuit fremitus, nec in varias partes distractus dissensus, ut fit in vulgo. Eadem rabies fuit cunctis, cadem mens domos vastandi, et accelerandi stamina juvenum et senum, et allidendi infantes ad turgentes mammas, et gladio grassandi per

Barthio.—148 Nonnulli codd. ceu plebe solent; Fabr. habet etiam: plebe solent.—149 Behot. 1. scelerare, suprascriptum solare æquæva manu; nihil tamen erat expunctum.—150 Laug. Laur. Buslid. Lipsian. uterque Behot.

....

NOTÆ

144 Amazonio] Vide superiori libro vs. 394. Scythiam] Scythia regio Septemtrionalis latissima, divisa in duas partes, Europæam et Asiaticam: Europæa a Tanais tipis per Mæotidos et Ponti littora ad Istri scu Danubii ostia extenditur: Asiatica a limitibus oppositorum littorum in Orientem procurrit. Finitur Glaciali Oceano a Septemtrione, a Meridie Ponto Euxino, Caucaso, ac Mari Caspio. Utrinsque varii populi, de quorum origine ac nominibus consulendi Geographi ac Scriptores.

145 Lunatum] Id est, Peltatum. Amazones enim brevia scuta, qua 'peltæ' vocabantur, in modum lunæ in cornua curvatæ gestabant.

146 Pater] Mars, qui Amazonum habetur pater, ob carum ferociam, et bellandi studium. Sari moret ostia belli] Alludit ad morem, quo bello dennutiato alicui populo templum Jani aperiebatur. Homerus Hiade Τ. Πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αίματόεν-

τος. Antequam aperiuntur ostia cruenti belli. Ennius, et ex eo Horatius: 'Belli ferratos postes portasque refregit.' Mos notissimus.

149 Juvenumque, senumque Præcipitare colos] Id est, indiscrete omnes occidere.

150 Plenisque affrangere parvos Uberibus] Alii legant affringere. Et quidam dieunt hoe non convenienter scribere Poëtam, cum tanto tempore dixerit maritos carum abfuisse: unde Lemniadibus lactantibus filii. Potest dici etiam trimos infantes lactare posse. Potest et etiam non tot annos clapsos fuisse, ex quo Lemnii in Thraciam profecti erant, sed Polyxo de industria tempus auxisse, quo majorem iis invidiam conflaret.

151 Ferroque omnes exire per annos]
Id est, millam in necando ætatem
excipere, sen per omnem ætatem
grassari. Ut Lucanus: 'Crimine quo
cædem parvi potucre mereri? Sed
satis est jam posse.'

Tunc viridis late lucus, juga celsa Minervæ
Propter, opacat humum niger ipse, sed insuper ingens
Mons premit, et gemina percunt caligine soles:
Hie sanxere fidem: tu Martia testis Enyo,
Atque inferna Ceres, Stygiæque Acheronte recluso
Ante preces venere Deæ: sed fallit ubique
Mixta Venus: Venus arma tenet: Venus admovet iras.
Nec de more cruor: natum Caropeia conjux

omnem ætatem. Erat tune lucus late virens juxta altum templum Minervæ, qui inumbrabat terram opacus ipse, sed præterea mons magnus imminet, et sol moritur duplici obscuritate. Illic fidem firmavere. Tu testis fuisti Enyo Martis soror, et tu Ceres infernu, ac Stygiæ sorores, aperto Acheronte, accessere, etiam non rogatæ. Venus vero ubique inserta latet: Venus ferrum tenet: Venus furorem instimulat. Nec fuit sacrificium ex ritu. Uxor Charopis tradidit mactandum filium. Sese

....

Aldd. Colin. Gryph. et Plant. adfringere, sive affringere.—152 Irruitur lucus: late juga celsa Minervæ optimæ Barthii membranæ.—158 Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Lindenbrog. Croc. Amstel. Gronov. Barth. et Delph. admoret iras; Veen. errore typographico admoret, quod retinet etiam Bipontina. 'Meus tamen codex male admoret; sed continuus error in libris ex similitudine ductuum literarum n et v.' Burm.

NOT/E

152 Tunc viridis late lucus] Corruptum locum censet Barthius. Quid mirum, ait, lucum viridem esse aut virere? quid istud 'tunc? Additque: In optimo codice clare legi: Irruitur lucus: late juga celsa Minercæ. Juga celsa] Templa. Supra: 'Pallados arces.'

153 Niger ipse] Id est, obscurus per se et per montem, quo sol subducitur.

154 Gemina] Montis et nemoris.

155 Enyo] Enyo Græcis, Bellona Latinis, soror et auriga Martis, unde Martia Poëtæ.

156 Inferna Ceres] Proscrpina. Stygiæ Deæ] Furiæ.

157 Ante preces] Id est, etiam non rogatæ, antequam rogarentur. Fallit ubique] Adest quidem ubique Venus, et permiscetur Furiis; sed non agnoseitur. Epithalamio Stellæ: 'Et medias fallit permixta sorores.'

159 Nec de more cruor] Non enim, ut bene observat hie Lactantius, animalium sanguine, sed humano, juratur a matronis in scelus, et futuri parricidii crudelitas sancitur. Sallustius ait Catilinam plenum humani sanguinis poculum circumtulisse, et hine omnes contra salutem patriæ degustasse. Cæsum enim puerum memorat Dio, superque ejus viscera fædus conceptum. Quædam etiam erant sacrificia, ut hic observat etiam Lactantins, in quibus sanguis victimarum bibebatur, ut in sacris Liberi patris sanguis capri immolati degustabatur. Annd Scythas fœdus sanciebatur quidem degustato sanguine humano, sed non eodem modo. Mela lib. 11. cap. 1. 'Ne fœdera quidem incruenta sunt, sauciant se qui paciseuntur, exemtumque sanguinem, ubi permiscuere, degustant. Id putant mansuræ fidei pignus cerObtulit: accingunt sese, et mirantia ferro
Pectora, congestisque avidæ simul undique dextris,
Perfringunt, ac dulce nefas in sanguine vivo
Conjurant, matremque recens circumvolat umbra.
Talia cernenti mihi quantus in ossibus horror?
Quisve per ora color? qualis cum cerva cruentis
Circumventa lupis, nullum cui pectore molli
Robur, et in volucri tenuis fiducia cursu,
Præcipitat suspensa fugam: jam jamque teneri
Credit, et elusos audit concurrere morsus.
Illi aderant: primis jamque offendere carinæ

præparant, et ardentes, collatis una undique manibus, dilaniant ferro pectus admiratione dignum ac conspirant in gratum scelus, super cruorem adhue tepidum, et anima pueri recens egressa matrem circumrolat. Ut hæc aspexi, quantus horror mihi cucurrit per ossa? et quis color fuit in vultu? Talis eram qualis cerva, circumdata sanguineis lupis, cui nullæ sunt vires in tenero peetore, cuique spes exigua est in celeritate pedum, cum solicita fugam accelerat; et jamjam putat prehendi, et audit deceptos morsus se invicem elidere. Appulerant illi, et naves jam impegerunt

Vide ad Theb. 11. 584. Optimus Barthianus: admovct ignes.—162 Fabr. et Behot. 1. perstringunt.—163 Cospirant in uno codice. Vide Porson. ad Orest. 667.—169 Credit et elisos unus Behot.—170 Optimæ Barthii membranæ pro

NOTE

tissimum.' Vide et Lucianum in Dialogo de Amicitia. Eadem de Medis tradunt Solinus cap. 20. et Herodotus lib. 1. et Tacitus in Nerone.

160 Obtulit] Ut immoletur. Mirantia] Id est, admiratione digna. Et quæ nisi a talibus matribus violari ferro unllus videret. Lactantius.

161 Congestisque] Illud que delet Guyetus.

162 Dulce nefas] Crimina enim cum perpetrantur dulcia sunt. Vel dulce ob vindictam: Nam vindicta nemo magis gaudet quam fœmina. Viro] Tepido: quo magis designaret furorem matronarum, in semivivi sanguine conjurasse cos dicit.

163 Recens umbra] Auima pueri recens avulsa a corpore.

165 Qualis | Supple talis, qualis.

168 Suspensa] Hic solicita. Ut apnd Virgilium: 'Sonus excitat omnis Suspensum.' Suspensa, alia notione, incursu pendeus, ceu tanta celeritate fertur, ut non currere, sed volare, uon campo vehi, sed supra pendere videatur. Phædrus in descriptione Occasionis: 'Cursu volucri pendeus.' Virgilius: 'Mare per medium fluctu suspensa trementi Ferret iter.' Et Clandianus Paneg. in tv. Cons. Honorii: 'Vix comites alæ, vix te suspensa sequuntur Agmina.'

169 Et clusos audit concurrere morsus] Virgilius: 'Increpuit malis, morsuque clusus inani.'

170 Illi] Lemnii. Offendere] Impegere, infausto præsagio. Ut narratur de Tib. Graccho, qui janua

Littoribus: certant saltu contingere terram
Præcipites: miseri, quos non aut horrida virtus
Marte sub Odrysio, aut medii inclementia ponti
Hauserit! alta etiam Superum delubra vaporant,
Promissasque trahunt pecudes: niger omnibus aris
Ignis, et in nullis spirat Deus integer extis.
Tardius humenti noctem dejecit Olympo
Jupiter, et versum miti reor æthera cura
Sustinuit, dum fata vetant: nec longius unquam
Cessavere novæ perfecto sole tenebræ.
Sera tamen mundo venerunt astra, sed illis
Et Paros, et nemorosa Thasos, crebræque relucent

primis ripis. Contendunt rapido saltu terram contingere. Inselices quos ardens virtus non extinxerit in bello Thracio, aut sævitia intermedii maris non absorpserit! Suffiunt quoque Deorum excelsa templa, et trahunt votas pecudes. Atræ slammæ videntur in omnibus altaribus, et Deus integer in nullis extis apparet. Jupiter immisit serius noctem humido cælo, et quantum fata permisere, ut puto, retinuit misericordia jam inclinatum cælum. Et primæ umbræ nunquam magis tardaverunt condito jam sole. Attamen tarda sidera orbi apparuerunt: verum Paros, et Thasos sylvosa, et numerosæ Cyclades his illuminantur. Sola Lemnos ob-

v. l. carinas.—173 Marte sub Otrhisio unus Behot. inconstantia ponti unus Barthianus.—182 Et Paphos optimæ Barthii membranæ, Dan. Put. Petav. Lipsian. uterque Behot. Lindenbrog. et Cruc. Et Paros Lang. Laur. Buslid. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Amstel.

NOTÆ

egressus, ut ait Valerius Max. ut novas res pararet, ita pedem offendit, ut digitus ei decuteretur: eodemque die a Scipione Nasica pontifice Max. decussus Capitolio, fragmento subsellii ietus procubuit.

172 Miseri, &c.] Similis locus apud Valerium Flaccum lib. 11. 'Immanes quos sternere Bessi, Nec Geticæ potuere manus, aut æquoris iræ.'

173 Odrysio] Thracio, ab Odrysis Thraciæ populis.

175 Niger omnibus aris ignis] Et hoc infausto etiam præsagio; color enim hic convenit morituris.

176 Deus integer] Lactantins: 'Est quoddam signum in extis, quod Deus appellatur, quod si integrum apparuit, propitium numen ostendit: sin vero dimidium, iratum significat numen, aut non præsens.'

179 Dum fata vetant] Res fatis decretas retardari quidem posse a Diis, sed non impediri prorsus posse, veteres credebant.

180 Perfecto sole] Perfecto solis cursu.

182 Paros] Paros insula, una ex Cycladibus, notissima candido marmore, quod ad simulacra Deorum maxime expetebatur. Habebat et urbem ejusdem nominis. Thasos] Insula maris Ægæi proxima Thraciæ, contra Nesti fluminis ostia, urbem

Cyclades: una gravi penitus latet obruta cœlo
Lemnos, in hanc tristes nebulæ, et plaga cæca superne
Texitur, una vagis Lemnos non agnita nautis.

Jam domibus fusi et nemorum per opaca sacrorum
Ditibus indulgent epulis, vacuantque profundo
Aurum immane mero: dum quæ per Strymona pugnæ,
Quis Rhodope, gelidove labor sudatus in Hæmo,
Enumerare vacat: nec non, manus impia, nuptæ

Serta inter, festasque dapes, quo maxima cultu

sita denso aëre prorsus occultatur. Mæsta nubila, et opacum velum super eam formantur; sola Lemnos non conspicitur ab errabundis nautis. Et jam per ædes strati, et in umbrosis locis sanctorum lucorum, vacant lautis conviviis, et profundo vino exhauriunt umplos crateres aureos; dum licet referre quæ bella gesserint per Strymonem, aut quod opus exantlatum ipsis fuerit in Rhodope, aut in frigido Hæmo. Turba etiam impia uxorum discumbit inter coronas, et lætas epulas, eo ornatu quo quæque formosior est. Venus reddiderat

Gronov. Barth. Veen. et Delph.—184 Lemnon Put.—185 Unus Barthianus: non cognita.—186 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. fusi nemorum, omisso τϕ et, quod tamen agnoscunt uterque Behot. optimus Barthianus, Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—187 Optimus Barthii codex: vacuuntque profunde.—

NOTÆ

habens ejusdem nominis, quam Herodotus lib. 11. refert Phoenicibus
conditam: insula notissima generosis vitibus, et insigni marmoris genere.

183 Cyclades] Insulæ Archipelagi. Vide Theb. 111, 438.

184 Et plaga cæca texitur] Ne scilicet hoc crudelitatis spectaculo Deorum oculi funestarentur. Idem fere refert Tacitus Ann. lib. xiii. cum Artaxata deleta, et solo æquata sunt: 'Adjicitur miraculum velut numine oblatum. Nam cuncta extra tectis tenus sole illustriora fuere; quod mœnibus cingebatur, ita repente atra nube coopertum, fulguribusque discretum est, ut quasi infensantibus Diis exitio tradi crederetur.' Sic lib. xi. Etcocle et Polynice fratribus ruentibus in singularo certamen, Jupiter hortatur Deos, ut

oculos avertant: 'Auferte oculos, absentibus ausint Ista Deis, lateantque Jovem: mala nubila tellus Accipc, secedantque poli: stat parcere mundo, Cælitibusque meis.'

188 Aurum immane] Ingentes pateras aureas. Ut Virgilius: 'Gravem gemmis auroque poposcit.' Strymona] Strymon fluvius Thraciæ, dividens Thraciam a Macedonia secundum Plinium: Ptolemæns enim eas Nesto fluvio disterminat. Fontes habet in monte Hæmo, septemque efficit lacus, quibus deinde in unum alveum collectis, prope Amphipolim effunditur in maris Ægæi sinun, qui ab ipso 'Strymonius' appellatur.

189 Rhodope....Hamo] Rhodope et Hæmus montes Thraciæ.

190 Enumerare vacat] More mili-

191 Serta inter] Coronis enim re-

Quæque jacent: dederat mites Cytherea suprema
Nocte viros, longoque brevem post tempore pacem
Nequicquam, et miseros perituro afilaverat igni.
Conticuere chori: dapibus, ludoque licenti
Fit modus, et primæ decrescunt murmura noctis,
Cum consanguinei mixtus caligine leti,
Rore madens Stygio, morituram amplectitur urbem
Somnus, et implacido fundit gravia otia cornu:
Secernitque viros: vigilant nuptæque, nurusque
In scelus, atque hilares acuunt fera tela sorores.

placidos maritos in hac ultima nocte, et longo post tempore dederat frustra breves amores, et infelicibus inspirurerat flammas non duraturas. Siluerunt saltationes: et datur finis epulis, et licentiæ ludorum, ac tumultus primi noctis temporis minuuntur, cum somnus plenus caligine cognatæ mortis, et humore Stygio perfusus, involvit perituram civitatem, et ex immiti cornu spargit acerbum quietem, et homines segregal. Uxores, et virgines in crimen vigilant, et lætæ sorores sævos enses acuunt.

194 Unus Behot. afflaverat igne.—195 In uno codice Barthii; Concubuere chori.—199 Lipsian. Behot. 1. et Venett. et implicito; in altero Behot. deleta antiqua scriptura repositum in placido, quod habent etiam Dan, Put. Petav. Lindenbrog. et Crue. implacido exhibent Petrens. Exc. Cantab. Behot. 1. pro v. l. Laug. Laur. Buslid. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser.

NOTÆ

dimiti in conviviis potare solebant. Festasque dapes] Quia dapes quibus vescebantur eraut ex victimis, quas Diis immolaverant pro reditu. Vel festas, id est, lætas.

192 Dederat mites Cytherea suprema Nocte viros] Immiserat enim Venus antea maritis Lemniis odium erga uxores suas. Supra: 'Aversis thalamos purgate maritis.' Cytherea] Venus sic dicta a Cythera insula prope Cretam secundum Strabonem, quinque millibus a Malea distanti,'in quam Venus dicitur primum appulisse vecta marina concha.

194 Igne] Amore. Perituro] Non longo tempore duraturo.

197 Consanguinei] Pausanias Laconicis: 'Prope Pausaniæ statuas est Ambologeræ Veneris simulaerum ex oraculo dicatum: sua etiam sunt somno et morti; esse vero fratres ex Homeri versibus, qui in Iliade sunt, creditur.' Et Eliacorum I. refert instar fœminæ duos pueros dormieutes, album dextra, nigrum sinistra sustinentis: et indicare titulos, alterum Somnum, alterum Mortem esse, mulierem Noctem, utriusque nutricem.

198 Stygio] Id est, Stygis fluvii Inferorum.

199 Cornu] Somnus repræsentabatur soporem super terram cornu fundens.

200 Secernitque viros] Separavit, ut eos letifero sopore obrueret. Nurus] Hic virgines.

201 In scelus] Ut scelus cogitatum perpetrent. Sorores] Furiæ.

Invasere nefas, cuncto sua regnat Erinnys
Pectore: non aliter Scythicos armenta per agros
Hyrcanæ clausere leæ, quas exigit ortu
Prima fames, avidique implorant ubera nati.
Quos tibi (nam dubito) scelerum de mille figuris
Expediam casus? Helimum temeraria Gorge
Evinctum ramis, altaque in mole tapetum
Efilantem somno crescentia vina, superstans
Vulnera disjecta rimatur veste, sed illum
Infelix sopor admota sub morte refugit.
Turbidus, incertumque oculis vigilantibus hostem
Occupat amplexu, nec segnius illa tenentis
Pone adigit costas, donec sua pectora ferro

Flagitium aggressæ sunt. Sua Furia dominatur in uniuscujusque corde. Sic læmæ Hyrcanæ, quas prima fames expulit orto sole, et cum famelici catuli poscunt ubera, circumveniunt greges in campis Scythicis. Quos tibi, nam ambigo, referam casus de mille criminum modis? Audax Gorge incumbens super Helimum redimitum frondibus, et exhalantem crapulam dormiendo supra sublimem stragulorum acervum, scrutatur locum letalem remotis tegumentis; infaustus vero somnus illum reliquit, cum ei letum illutum est. Perculsus dubiusque, oculis experrectis, arripit amplexu inimicam. Nec illa impigrius pone transfodit costas se amplectentis, donec

,,,,,,,,,,,

Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—203 'Suspecta lectio. Quomodo Hyreanæ leæ in Scythia? nusquam factum, ant leas in Scythia alibi legi. Lipsian. liber, scitios: rescriban: siccos armenta per agros. De hoc ita pronuntio, ut tamen legis Valeriæ beneficium non tollam.' Bern.—205 Optimus Barthianus: vacuique implorant ubera nati.—210 'In libris nostris dejecta legitur; detecta puto scripsisse Papinium.' Barth.—212 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. uterque Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. incertasque; unus codex Lindenbrogii, Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. incertumque: ita quoque legit Nic. Heinsius ad Ovid. Heroid. Epist. x. 9.—213 Behot. 1. tacențis pro tenentis.—214 Pone adiit Lip.

NOTÆ

203 Scythicos] Mendum hic subest. Quomodo enim Hyrcanæ leæ in Scythia. Leo enim non gignitur nisi in calidioribus regionibus.

204 Hyrcana Ab Hyrcania provincia Asiæ majoris prope mare Caspium.

208 Ecinctum ramis] Supra, serta inter, &c.

209 Crescentia rina] Dum enim

ti incipiunt etiam, unde crescentia dixit vina.

210 Vulnera] Locum vulneri.

212 Incertunque oculis vigilantibus] Statius videtur imitari illud Ovidii Heroid, x. Epist, 9. 'Incertum vigilans ac somno languida,' 'Incertum vigilans,' dubie vigilans, Hostem] Gorgen uxorem, quæ perimebat illum.

211 Donce sua pectora ferro Tange-

Tangeret: is demum sceleri modus: ora supinat

Blandus adhue, oculisque tremens et murmure Gorgem
Quærit, et indigno non solvit brachia collo.

Non ego nunc vulgi, quanquam crudelia, pandam
Funera, sed propria luctus de stirpe recordor.
Quod te, flave Cydon, quod te per colla refusis

1 Intactum, Crenæe, comis, (quibus ubera mecum
Obliquumque a patre genus,) fortemque, timebam
Quem desponsa, Gyan, vidi lapsare cruentæ
Vulnere Mirmydonis: quodque inter serta chorosque

ipsa acie ferri suum pectus tangeret. Hoc demum modo crimen peractum est. Resupinat vultum adhuc blandus, et errantibus oculis ac susurro quærit Gorgen, et non solvit lacertos ab immerita cervice. Non ego nune narrobo cædes vulgi, etsi, sint atroces, sed memorabo funera meæ familiæ. Dicam, quod te, o flave Cydon, et te, Crenæe, cujus crines intonsi in cervicem spargebantur (quibus eædem mammæ erant mecum et eadem origo a patre, sed non legitima,) et audacem Gyan, cui promissa fueram in matrimonium, et quem metuebam, vidi eadere plaga sanguinæ

sian. et Venett.—216 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et Venett. per murmura.—217 Lang. Laur. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. soleit sua brachia; Dan. Put. Petav. Bnslid. uterque Behot. optimus Barth. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. non solvit brachia; in alio codice Barthii: ab indigno non solvens brachia.—220 Quid te, flave Cydon? quid te Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et Amstel. Quid te, flave Cydon, vel quid per colla optimæ Barthii membranæ; flava Gyan codex Lactantii; et sic ille legit in Comment. Lectio nostra est a Gronovio, quem secuti sunt Daum. Veen. et Delph.—221 Intactam Lindenbrog. et Cruc. Crenee Behot.1. Cronee Behot. 2.—224 Mirmyones optimus Barthianus. quamquam inter unus Behot. quaque inter unus Barthii; unde ille quemque inter legendum putat. Pro chorosque Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Put. uterque

NOTÆ

ret] Tunc enim putavit se interemisse, si tamdin transfigeret dormientem, donec adactum ferrum ipsa sentiret.

216 Tremens ct] Aliis tremens per murmura. Gorgem quærit] Id est, nomen proferre nititur, vel voce auxilium ejus requirit.

217 Indigno non solvit] Alii codices: indigno solvit sua brachia collo.

Indigno] Non collo, sed indignæ

220 Quod te, flare Cydon] Quod.

Bene, ut notat Gronovius, et bis pro quid, quod habent priores editiones, lege, Quod: et tollenda interrogatio: est enim simplex narratio: et conjungendum: Quod vidi. Sic omnes scripti.

222 Obliquumque a patre genus] Quia ex pellice nati. Ut Lucanus: 'Obliquo maculat qui sanguine regnum.'

221 Quodque] Mavult Gronovius: quemque. Choros] Alii codices, thoros.

Barbara ludentem fodiebat Opopea mater.

Flet super æquævum soror exarmata Lycaste
Cydimon: heu similes perituro in corpore vultus
Aspiciens, floremque genæ, et quas finxerat auro
Ipsa comas: tum sæva parens jam conjuge fuso
Astitit, impellitque minis, atque inserit ensem.

Ut fera, quæ placido rabiem desueta magistro
Tardius arma movet, stimulisque, et verbere crebro
In mores negat ire suos: sic illa jacenti
Incidit, undantemque sinu collapsa cruorem
Excipit, et laceros premit in nova vulnera crines.
Ut vero Alcimeden etiamnum in murmure truncos
Ferre patris vultus, et egentem sanguinis ensem

Mirmydonis, et quod parens sæva feriebat Opopea lascivientem inter coronas et choros. Soror Lycaste destituta ferro plorat super coetaneum Cydimon, heu cernens similem faciem in morituro corpore, et genarum venustatem, et crines quos ipsa auro composuerat: tum crudelis mater advenit, jam cæso marito, atque cogit minis, et ei gladium tradit. Ut fera, quæ deposuerat furorem sub leni magistro, serius ungues exerit, et recusat aculeis ac crebris ictibus redire in suum ingenium: sic illa in dormientem incidit, et corruens excipit in sinu crumpentem sanguinem, et laniatos capillos adigit in novas plagas. Ut vero vidi Alcimeden gestantem cuput truncatum patris, cujus os adhuc murmurabat, et ensem non respersum cruore, ste-

Behot, et Venett, habent: thorosque.—225 Epopea Dan, Put. Petav, Lindenbrog, et Cruc. Eopea unus Behot. Opopea ceteri et scripti et impressi.—226 Licasse Behot, 1.—227 Vocula heu abest nonnullis codd. Barthii, cujus optimus pro perituro habet morituro.—228 Put. quas fixerat; alii nonmili: quas tinxerat.—229 Petrens. Taurin. Put. et Behot. 2. cum sæva; edd. Venett, cum sæva pareus et conjuge. Vox cum, vel tum, deest in Burm.—231 Behot. 1. rabie placido.—232 In optimo codice Barthii: verbere sævo.—236 Alcimedon unus Behot. Alciden Put. ctiumnum murmure trunco unus Barthii; optimus vero: ctiam nunc

NOTÆ

228 Et quas finxerat auro Ipsa comus] Virgilius Æneid. 1v. 'Mollique fluentem Fronde premit crinem fingens, atque implicat auro.' Ovidius Med. Faciei: 'Rure sedent, finguntque comas.' Arte Am.1. 'Quid totics positas fingis inepta comas?'

233 Illa] Lycaste.

235 Premit] Infodit premendo. Sic Virgilius Georg. 11. ' Quod superest,

quæcumque premes virgulta per agros Sparge fimo pingni, et multa memor occule terra.'

236 Etiamnum in murmure] Murmurantis. Silius: 'Abscisso durabant murmura collo.'

237 Et egentem sanguinis ensem] Quia senem occiderat: senes vero non abundant sanguine. Conspexi, riguere comæ, atque in viscera sævus
Horror iit: meus ille Thoas, mea dira videri
Dextra mihi: extemplo thalamis turbata paternis
Inferor: ille quidem dudum (quis magna tuenti
Somnus?) agit versans secum, (etsi lata recessit
Urbe domus,) quinam strepitus? quæ murmura noctis,
Cur fremebunda quics? Trepido scelus ordine pando,
Quis dolor, unde animi: vis nulla arcere furentes:
Hac sequere, o miserande: premunt, aderuntque moranti,
Et mecum fortasse cades: his motus, et artus
Erexit stratis: ferimur per devia vastæ
Urbis, ubi ingentem nocturnæ cædis acervum

terunt mihi crines, et crudelis horror cueurrit in præcordia. Thoas ille meus in animum mihi redit, mea dextra mihi inhumana visa est. Statim commota irrumpo in cubiculum patris. At hir (quis sopor est magna volventi?) reputabut, et secum expendebut, (etsi amplum palutium ab urbe distaret,) quinam tumultus? qui clamores noctis? cur quies turbulenta? Totum crimen narro trementi. Undæ iræ, unde audacia, nullam esse facultatem repellendi rabidas. Huc veni, o deplorande. Urgent et advenient cunctanti, et mecum forsan peribis. Turbatur his, et proripuit se e lecto. Imus per devios vicos ingentis urbis, ubi abditi densa caligine vidimus im-

murmure truncos.—238 Unus Behot. Conspexit.—241 Optimus codex Barthii: qui magna tuenti.—242 Idem liber cum alio ejusdem: secum versuns; optimus vero licet pro etsi.—243 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. unus Behot. et edd. vett. quisnam.—247 Behott. 1. 2. et nnus Barthianus: his motus; ceteri:

NOTÆ

238 Riguere comæ, atque in viscera særus Horror iit : meus ille Thoas Imitatur autem hic Poëta Virgilium Æn. 11. qui ubi scribit Æneam vidisse cædem Priami, tunc ipsi dicit venisse in mentem patrem Anchisem, ac de illo servando cogitasse: 'At me tum primum sævns circumstetit horror; Obstupni: subiit cari genitoris imago. Ut regem æquævum crudeli vulnere vidi Vitam exhalantem,' &c. Sic Hypsipyle, ut vidit Alcimeden ierentem caput truncatum patris, recordata est sui patris Thoantis, et ad illius auxilium statim volavit. Et mira est ubique Poëtæ in describendis affectibus ars: nihil enim vehementins, nihil omni affectuum ge-

nere plenius hac Hypsipyles oratione, nihilque, quod magis pietatem suam in patrem testetur.

241 Quis magna tuenti Somnus] Juxta illud Homericum II. B. Οὐ χρη παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, *Ωι λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε. Non oportet per totam dormire noctem consiliarium virum, cui populi commissi sunt, et curæ sunt. Sic Theb. I. 146. vocat 'somnos regum impacatos.'

245 Vis nulla] Supple, potest.

247 Et mecum fortusse cades] Bene de periculo suo cogitavit: perimi enim debebat, ut proditrix conjurationis. Mallet Gronovius, quod et melius etiam: Et tecum fortusse cadam.

Passim, ut quosque sacris crudelis vespera lucis 250 Straverat, occulta speculamur nube latentes. Hic impressa toris ora, extantesque reclusis Pectoribus capulos, magnarum et fragmina trunca Hastarum, et ferro laceras per corpora vestes. Crateras pronos, epulasque in cæde natantes 255 Cernere erat, jugulisque modo torrentis apertis Sanguine commixto redeuntem in pocula Bacchum. Hic juvenum manus, et nullis violabilis armis Turba senes: positique patrum super ora gementum Semineces pueri trepidas in limine vitæ 260Singultant animas: gelida non sævius Ossa Luxuriant Lapitharum epulæ, si quando profundo Nubigenæ caluere mero: vix primus ab ira

manem cumulum stragis nocturnæ passim, ut quosque sæva vespera fuderat in venerandis sylvis. Ibi erat aspicere vultus ad lectos applicitos, et prominentes capulos apertis pectoribus, ac fragmenta ruptarum ingentium hastarum, et vestes laniatas adacto ferro per corpora, poeula inversa, ac cibos in sanguine fluitantes, et perfossis gutturibus, vinum refluens instar torrentis, una cum cruore in crateras. Hic turba juvenum, et senes, manus nullo ferro violabilis, ac infuntes semivivi, conjecti super vultus palpitantium patrum, emittunt cum singultu animas trementes in foribus viæ. Convivia Lapitharum non plus sævium in frigida Ossa, si quando nubigenæ Centauri vino largius hausto incaluerunt: vix primus pallor nascitur ab iracundia,

.....

hic motus.—249 Urbis et ingentem unus Behot. et Put.—250 Passim ut quemque optimus Barthii codex; sed quosque testantur Petrens. Exc. Cautab. Taurib. Burm. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant.—257 Sanguine permixto in quibusdam codd.—260 Alii tepidasque in limine vitæ.—261 Petrens. non segnius. Mark-

NOTÆ

250 Crudelis vespera] Eo quod nox veniens cos somno prostraverat.

251 Occulta nube] Qua eos tegebat Bacchus.

252 Hic] Pro ibi.

257 Bacchum] Vinum, cujus inventor Bacchus.

261 Singultant] Cum singultu emittunt. Ossa] Thessaliæ mons.

262 Luxuriant Lapitharum epulæ] Tangit illam celeberrimam pugnam Lapitharum et Centaurorum in nuptiis Pirithoi, de qua videndus Ovidius Met. XII. Lapithæ autem erant populi Thessaliæ, Pindum et Othryn montem incolentes, Pirithoi imperio olim subditi. Hi primi omnium d.'cuntur invenisse fræna et strata equorum. Virgilins Georgic. III. Fræna Pelethronii Lapithæ gyrosque dedere Impositi dorso, atque equitem docuere sub armis Insultare solo, et gressus glomerare superbos.'

263 Nubigenæ] Centauri, quos Poëtæ fabulantur genitos ex Ixione et

Delph. et Var. Clas.

Pallor, et impulsis surgunt ad prælia mensis. Tunc primum sese trepidis sub nocte Thyoneus 265Detexit, nato portans extrema Thoanti Subsidia, et multa subitus cum luce refulsit. Agnovi: non ille quidem turgentia sertis Tempora, nec flava crinem distinxerat uva, Nubilus, indignumque oculis liquentibus imbrem 270 Alloquitur: Dum fata dabant tibi, nate, potentem Lemnon, et externis etiam servare timendam Gentibus, haud unquam justo mea cura labori Destitit: absciderunt tristes crudelia Parcæ Stamina, nec dictis, supplex quæ plurima fudi

275

ct surgunt dejectis mensis ad certamina. Tunc primum Thyoneus nobis trementibus in nocte apparuit, afferens supremum auxilium filio Thoanti, et subito reluxit multo cum lumine. Agnovi illum. Non ille sane habebat tempora hederis inflata, nec flava uva crines discriminaverat. Tristis et oculis indecoras lacrymas fundentibus nos affatur: Fili, dum fata tibi concedebant possidere florentem Lemnon, formidabilem etiam aliis nationibus, nunquam defuit mea solicitudo opera, quam ex me expectare debebas. Severa Parca secuerunt immitia pensa, nec mihi accidit, posse detorquere hunc casum ullis fletibus aut ver-

landus ad Sylv. 11. 6. 82. correxit : non secius .- 267 Codex Barthii : eum luce refluxit .- 269 'Hic consentiunt duo meliores ex nostris libris invertendo voculas erinem flava: si nihil alind boni habet, Rhythmum tamen tollit hæc lectio.' Barth. Dan. Put. Petav. distrinxerat ura; Bernartius correxit; disjunxerat uva.—272 Lemnon externis Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. Lemnon et externis Lang. Laur. Buslid. Lipsian. uterque Behot. Petrens. Exc. Cantab. et edd. vett. timendum Dan .- 274 Lang. Laur. Lipsian, Dan. Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. absciderant; Buslid. et Venett. 3. 4. absciderint; codd. Barthiani, Petrens. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. absciderunt .- 275. 276 Hunc

NOTÆ

Nephele, seu nube Ixioni supposita a Jove loco Junonis. Vide Theb. 1. Vix primus ab ira Pallor] Ira est formidabilior, cum pallescit iratus, quam cum rubescit.

265 Thyoneus] Cognomentum Bacchi, vel ἀπὸ τοῦ θύειν, quod Baccho adhue viventi sacrificatum fuerit, vel a Thyone, quam eandem faciunt ac

266 Nato Thounti] Thous enim erat filius Bacchi ex Ariadne.

267 Multa cum luce refulsit] Non

enim Dii se hominibus ostendehant, nisi perfusi multo lumine. Exempla apud Poëtas obvia.

268 Non ille quidem turgentia sertis, &e.] Bacchus enim repræsentabatur redimitus hederis et uvis.

270 Indignum imbrem | Non enim decet Deos flere.

271 Potentem] Alludit ad Thracensem Lemniorum victoriam. Et nunc Lemnos, etsi non admodum spatiosa, præter urbes veteribus notas, licet altera earum deleta sit, sepAnte Jovem frustra, lacrymisque avertere luctus Contigit: infandum natæ concessit honorem. Accelerate fugam: tuque o mea digna propago Hac rege, virgo, patrem, gemini qua brachia muri Littus eunt, illa, qua rara silentia, porta Stat funesta Venus, ferroque accincta furentes Adjuvat: (unde manus? unde hæc Mavortia Divæ Pectora?) tu lato patrem committe profundo. Ita fatus in aëra rursus Succedam curis. 285Solvitur: et nostrum, visus arcentibus umbris, Mitis iter longæ claravit limite flammæ.

280

bis, quæ supplex multa nequicquam feci ante Jorem. Indulsit filiæ hanc scelestam gloriam. Fugam maturate. Et tu, o puella, mea digna progenies, hac duc patrem, qua muri duplici brachio ripam attingunt. Ad hanc portum, qua major est tumultus, adest infansta Venus, et gladio armata furiosis opitulatur. Unde manus? unde hie martius animus Deæ? Tu crede patrem lato mari. Mea cura tui vicem supplebo. Sic locutus, eranuit denuo in acrem, et tenebris impedientibus, ne videre quid possemus, propitius designavit nobis, longi ignis ductu, qua eundum

locum ita constituit Barthius : Nec dictis, (supplex q. p. f. A. J. frustra,) lacry. misre avertere luctum Contigit. Pro avertere unus Behot, habet advertere .-277 'In altero bono codice non natæ sed Veneri clare scriptum est.' Barth. 278 'In alio libro: me digna: illud dignius, et sapit Maronem.' Idem.—285 Solcitur et nostros unus Behot. improbante Gronovio. - 286 Mitis iter longo

NOTÆ

tuaginta quinque pagis habitatur, ut refert Bellouius.

277 Infundum natæ concessit honorem] Nata, Veneri: nihil enim sine Jovis permissu, quicquam numinibus facere conceditur, non quidem proprias injurias uleisci. Ut Virgilius: 'Concessit in iram Ipse Denm antiquam genitor Calydona Diana?

282 Unde manus? unde hac Marortia Divæ Pectora | Divæ, Veneri. Exclamatio Liberi patris cum admiratione; nam mirandum, unde Veneri, quæ spirat solos amores, tam repentina crudelitas.

283 Tu tato patrem committe profundo] Valerius Flaccus Argon. 11. dicit Hypsipylen occultasse patrem hae nocte in templo Bacchi; die vero insequente, illum indutum ornatu Bacchi traduxisse per mediam urbem curru vectum, quasi expiaturam Deum fædatum recenti cæde: mox occuluisse in sylvis, ac tandem impositum navi commendasse Dianæ: illum vero delatum fuisse in Tauricam, ac præfectum sacris illis crudelibus, quibus advenæ Dianæ immolabantur. Scholiastes Pindari in argumento Nemworum refert Livpsipylen abdidisse patrem in area, emmque nulto tempore servasse ibi : post discessum vero Argonantarum rem rescisse Lemniades, arreptamque arcam, in qua latebat Thoas, in mare projecisse.

285 Et nostrum, visus arcentibus umbris, Mitis iter tongæ claravit limite flamma] Male, ait Gronovius, libri Bernartiani nostres. Non enim referQua data signa sequor: dein curvo robore clausum Dis pelagi, ventisque, et Cycladas Ægæoni Amplexo, commendo patrem: nec fletibus unquam Sit modus alternis: ni jam dimittat Eoo Lucifer astra polo: tum demum littore rauco Multa metu reputans, et vix confisa Lyæo Dividor, ipsa gradu nitens, sed et anxia retro

290

esset. Eo, quo siguum mihi factum est. Deinde commendo patrem abditum in curva nave numinibus pelagi, ventisque, ac mari Ægæo Cycladas ambienti. Nec unquam finem fecissemus flendi, nisi jam Lucifer fugavisset sidera a cælo orientali. Tum demum avellor a strepenti ripa, multa volvens timore, et vix Baccho confisa; ipsa praccipilans gressus: verum et meus animus erat solicitus de patre, quem retro

.....

legi jussit Barthius.—290 Fit modus alternis, ni Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. uterque Behot. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et Amstel. 'Omnino scribendum nt habent duo libri: Sit modus; et hanc lectionem librariis exprimere poterat usus voculæ nisi.' Barth. Lectionem nostram primus edidit Gronovius, quem vide in Not. Var.—291 Unus Behot. tunc demum.—292 Idem codex pro confisa habet confixa; quod peccatum passim in libris scriptis reperitur.—293 'Suspecta lectio: ipsa gradu niteus: in libris miliil mutatur. Hac etiam: scd et anxia retro, peregrinum tinniunt. In optimo codice suprascripta est nota, qua quid faciam nescio: scd et Stt. An legerat alibi, stant? Non definio, nisi quod fateor non satisfacere milii vulgatam scripturam. Veram offendo, omnia versaus, in Behottianis Collectaneis variarum: Dividor, ipsa gradu nitente, sed anxia retro Pectora.' Barth. Hæc est con-

NOTÆ

tur ad visus, sed ad iter. Et umbris arcentibus aliorum visus, impedientibusque ne nos conspiceremur: ille longæ flammæ dnetn ostendit, qua nobis enndum esset. Claravil I Idest, clarum fecit, sen illustravit. Plantus Mostellaria: 'Speculo elaras clarorem merum.' Ausonius: 'Pollet Aristides, veteres qui clarat Athenas.'

287 Curvo robore] Fluviali navigio, quod sinu roboris incavatur.

288 Ægæoni] An intelligit Brianeum seu Ægæonem, qui vietus alligatus dicitur a Neptuno scopulis Maris Ægæi? Statius Achill. 1. 'Andiciat duros laxantem Ægæona nexus.' An de Ægæo Mari potius intelligendum est, quod supra Ægon vocatur? Certe Ægæum Mare Cyclades amplectitur.

289 Amplexo] Pro amplexanti.

290 Sit modus] Legendum esse Sit, pro Fit, ut habent priores editiones, bene observavit Gronovius. Id est, non fecissemus finem flendi, ni jam instaret dies. Sit vero, pro fuisset.' Dimittat] Pro dimisisset.

291 Lucifer astra polo] Lucifer Stella Veneris. Dicitur hic dimittere astra polo; quia hæc serius radiis solis occultatur.

292 Lywo] Baccho.

293 Sed et anxia retro Pectora, nec requies] Mire exprimit Hypsipyles affectum et pictatem erga patrem, cum tam solicita sit de illius salute; gradus ad urbem, retro ad mare cuPectora, nec requies, quin et surgentia cœlo
Flamina, et e cunctis prospectem collibus undas.

Exoritur pudibunda dies, cœlumque retexens
Aversum Lemno jubar, et declinia Titan
Opposita juga nube refert: patuere furores
Nocturni, lucisque novæ formidine cunctis
(Quanquam inter similes) habitus rubor: impia terræ
Infodiunt scelera, aut festinis ignibus urunt.

Jam manus Eumenidum, captasque refugerat arces
Exsaturata Venus: licuit sentire, quid ausæ,
Et turbare comas, et lumina tingere fletu.

relinquebam, nec requiebam. Interim ortus est sol in cælo, et mare respexi ex omnibus collibus. Illucescit pudibunda dies, et sol relegens cælum, radios avocat et detorquet currum a Lemno, inter quam et se obtendit caliginem. Furores noctis paruere, et metu nascentis lucis omnes rubuere, quanquam essent ejusdem criminis participes. Impie cæsos in terram condunt, aut cremant properatis rogis. Jam turba Furiarum, et Venus satiata expugnatam urbem reliquerat. Vacat agnoscere quid perpetraverint, et laniare crines, et oculos lacrymis rigare. Insula florens

jeetura Behottii, in cujus codice scriptum erat: nitens, sed anxia.—296 Unus Barthianus: cœlumque retectans.—297 Adversum Lemno optimus Barthii, et nuus Behot. decliria Behott. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. declinia Lang. Laur. Buslid. Dan. Petav. Lipsian. Petrens. Taurin. Exc. Cantab. Burm. Amstel. Gronov. Lindenbrog. Cruc. Grasser. Gevart. Barth. Veen. et Delph. declinantia Put. quod glossa est τοῦ declinia.—299 'Errant nonnulli libri scriptum referendo cinctis. Omnibus enim, ut simul venerat, recessisse dicit simul insaniam.' Barth.—300 Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. habitus pudor; Dan. Put. Petav. Behott. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. Gronov. Barth. Veen. et Delph. habitus rubor.—304 Exturbare comus Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Lipsian. Aldd.

NOTÆ

ra: mens mea non mecum ad urbem tendit, sed retro ad mare.

295 Et e cunctis collibus] Nimirum jam orto sole et lucente die.

297 Titan] Sol, qui dicitur fuisse Hyperionis unius e Titanibus filius.

298 Opposita nuhe] Ne videret tantam crudelitatem ac tantam stragem. Juga] Currum, seu equos.

299 Lucisque novæ formidine cunctis (Quanquam inter similes) habitus rubor] Etsi omnes simili et eodem scelere obstringerentur, nec sie erubescere deberent, non potuerunt tamen sustinere visus sui invicem oborto die, quin conscientia criminis statim rubore suffunderentur.

301 Infodiunt scelera] Quasi sepulturæ mandatis corporibus occisorum, scelera earum terra tegerentur. Festinis ignibus] Properantes comburunt cadavera.

303 Sentire, quid ausæ] Recedente enim iræ sen vindictæ nubilo, quo mens offuscatur, ratio redit: tuncque comprehendimus scelus, ac pænitentia subit animum.

301 Turbare comas] Hoe enim in

Insula dives agris, opibusque, armisque, virisque,
Nota situ, et Getico nuper ditata triumpho,
Non maris incursu, non hoste, nec æthere lævo,
Perdidit una omnes orbata, excisaque mundo,
Indigenas: non arva viri, non æquora vertunt:
Conticuere domus: cruor altus, et oblita crasso
Cuncta rubent tabo: magnæque in mænibus urbis
Nos tantum: et sævi spirant per culmina Manes.
Ipsa quoque arcanis tecti in penetralibus alto
Molior igne pyram: sceptrum super armaque patris
Injicio, et notas regum gestamina vestes,

305

arvis, et divitiis, armisque ac indigenis, et celebris positione, ac nuper decorata victoria de Thracibus relata, amisit simul omnes incolas, orbata et avulsa a mundo, non maris inundatione, non hostili incursione, nec cæli intemperie: homines non versant agros, nec mare navigant: ædes siluere: ubique copia effusi sanguinis, et omnia rubent obsita atra sanie: et nos solæ intra muros ingentis urbis: et crudeles umbræ strident super tecta. Ego quoque struo rogum excelsa flumma in secretioribus regiæ conclavibus, ac super injicio sceptrum, et arma patris, et notos vestitus,

Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. Et turbare uterque Behot. Buslid. Venett. Grasser. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Vecn. et Delph.—308 Pro mundo Jortin. conj. fundo, quod non improbat Burmannus citans Theb. 111. 249. seq. sed ef. Theb. 1. 649. Barthius ex uno codice malit: moo omnes orbuta excisaque puncto.—309 Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. verrunt; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Petrens. optimus Barth. Exc. Cantab. Grasser. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Vecn. et Delph. vertunt.—311 Cuncta jubent unus Barthii; Cuncta jurant alius ejusdem; Cuncta madent Laug. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. et ita correctum est in uno Behot.—312 Nox tantum in quibusdam vett.—313 Unus Behot. tecti penetralibus, omisso $\tau \hat{\varphi}$ in.—314 Veteres Bernartii: arma, putrisque; et sic Aldd. Colin. et Gryph.—315 Inicio Behott. 1. 2. regum velamina Put.

NOTÆ

lucto fiebat.

306 Getico triumpho] Thracio. Vicerant enim Lemnii Thracas.

307 Æthere lævo] Aëre corrupto. 308 Excisaque mundo] Quasi amis-

sis maribus non amplius habitabilis foret, ac sic deserta maneret.

309 Vertunt] Quidam codices habent, verrunt.

312 Nos tantum] Bernartius censet legendum, Nox tantum, cum Poëta scripserit: 'Exoritur pudibunda dies.' Sed nulla ratione, cum ipse Poëta supra dixerit: 'Non arva viri non æquora vertunt.' Mulieres igitur solæ. Savi] Quia ultionem reposcebant, mentesque exagitabant.

314 Molior igne pyram] Quasi crematura corpus patris. Sceptrum super, &c.] Moris enim erat injicere rogis res quas defuncti gestaverant, et quas carissimas habuerant, ut videhinus lib. sequente in fimere Archemori. Injicit sceptrum, ut insigne regni, arma vero, ut paternæ fortitudinis insignia.

Ac prope mœsta rogum confusis ignibus asto

Ense cruentato, fraudemque et inania busta

Plango metu, si forte premant, cassumque parenti

Omen et hac dubios leti precor ire timores.

His mihi pro meritis (ut falsi criminis astu

Parta fides) regno et solio considere patris

Supplicium datur. Anne illis obsessa negarem?

Accessi, sæpe ante Deos testata, fidemque,

Immeritasque manus: subeo (pro dira potestas!)

Exsangue imperium, et mœstam sine culmine Lemnon. 325

quos reges ferre solent, ac tristis assisto prope pyram, flammis ex omnibus partibus jam una permixtis, cum sanguinolento gladio, ac defleo super hoc simulatum et vacuum bustum, timens ne mihi negotium faceserent, et oro, ranum sit præsagium genitori, et hoc modo recedant ancipites pavores mortis. His pro benefactis (ut mihi fides est acquisita calliditate simulati sceleris) pæna mihi irrogatur regnare, ac sedere in solio paterno. Anne circumventa illis recusarem? Consensi, sæpe antea testibus vocatis superis, fideque, ac innoxia manu. Capesso (pro acerba potestas!) invalidum imperium, ac tristem sine viribus Lemnon. Jam pænitentia plus plusque

et sie etiam optimæ Barthii membranæ in margine.—317 Barthius ponit punetum post asto, et legit: Ense eruentato per fraudem, et inania busta, &c.—318 Plango metu, ne forte Beliot. 2. pro v. l. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. si forte Dan. Put. Petav. omnes Barthiani, Behott. 1. 2. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—319 Petav. Omen et ad dubios. Optimus Barthianus: leti tenus ire timores.—320 Unus Behot. et fulsi.—321 Parta quies Petrens.—325 'In optimo libro augetur sententia, palam scribente: Exanime imperium.' Barth. sine conjuge alii codd. apud Scholiast.—

NOTÆ

316 Confusis ignibus] Jam accensa ex omni parte pyra, et mixtis flammis.

317 Ense cruentato] Quo fidem faceret se patrem occidisse.

318 Si forte premant, cassumque parenti Omen et hac dubios leti precor ire timores] Mens: Hypsipylen fecisse imaginarium funus patri, ne Leumiades negotium ipsi facesserent, suspicatæ, si hoc non fecisset, ipsam non occidisse patrem. Attamen enm illud funus poterat esse omen veræ mortis patris, ac etiam juste sibi timere poterat, si Lemniades verita-

tem rescirent, rogabat Deos, ut et illud funns, quod necessitate adigente patri paraverat, vanum omen ejus mortis foret, et metus etiam mortis, qua sibi imminebat veritate detecta, hac simulatione sen ratione migraret ex suo animo. Ceterum hi versus suspecti Guyeto.

322 Supplicium datur] Pro supplicio.

325 Exsangue imperium] Ut quod erat solarum mulierum. Sine culmine] Sine principe. Lactantius legit sine conjuge, et sine culmine, utrumque ut videre est ex illius notis.

Jam magis atque magis vigiles dolor angere sensus,
Et gemitus clari, et paulatim invisa Polyxo,
Jam meminisse nefas: jam ponere Manibus aras
Concessum, et multum cineres jurare sepultos.
Sic ubi ductorem trepidæ stabulique maritum,
Quem penes et saltus et adultæ gloria gentis,
Massylo frangi stupuere sub hoste juvencæ,
It truncum sine honore pecus, regemque peremtum
Ipse ager, ipsi amnes, et muta armenta queruntur.
Ecce autem ærata dispellens æquora prora
Pelias intacti late subit hospita ponti

330

335

copit excruciare insomnes mentes, et manifesta sunt suspiria, et sensim odiosa fit Polyxo: jam permissum est confiteri scelus: jam exstrucre aras mortuis, et multum exorare conditos cineres. Sic cum trementes juvencæ viderunt cum stupore discerpi a leone Massylo rectorem et admissurium caulæ, in cujus potestate erant nemora, et honor adulti gregis, mutilum pecus progreditur sine decore, et ipsa arva, ipsi fluvii, et tuciti greges dolent ducem interfectum. Ecce autem naris Thessalica, quæ prior ingressa est mare antea inviolatum, late paruit protrudens undas prora

.....

329 Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. cineres jurasse; Lang. Laur. Lipsian. Buslid. Dan. Put. Petav. uterque Behott. Petrens. omnes Barthiani, Venett. Lindenbrog. Cruc. et recentt. cineres jurare.—332 Massylio in Petav.—335 'Sic et optimus codex; in aliis nonnullis depellens.' Barth.—336 'Omnes me-

NOTÆ

326 Jam magis atque magis vigiles dolor angere sensus, &c.] Hi omnes effectus pœnitentiæ: perpetrato enim scelere, non statim magnitudo ejus concipitur; sed postea redeunte ratione, angimur, gemimus: ac illi qui vel scelus suaserunt, vel etiam in committendo adjuverunt, ita invisi nobis fiunt, ut ipsos ferre nullatenus possumus. Vigiles sensus] Bene vigiles; invigilabant enim animo, et sceleris perpetrati supplicium exercebant curæ.

327 Paulatim invisa] Supple, omnibus: scelus enim suaserat.

328 Jam ponere Manibus aras] Aræ etiam manibus sacrabantur. Virg. Æn. III. 'Stant Manibus aræ Cœruleis mæstæ vittis, atraque cupresso.' Idem. Æn. v. 'Ex quo reliquias di-

vinique ossa parentis Condidimus terræ, mæstasque sacravimus aras.'

329 Multum cineres jurare sepultos] Id est, petere pacem a conditis cineribus: nam variis saerificiis exorabant mortuos ut sibi parcerent, ac tandem exagitare se desinerent.

332 Massylo] Massyli Stephano populi Africæ, Cæsariensi Mauritaniæ contermini. Hi neque frænis neque ephippiis utuntur, sola contenti virga, qua equos regunt.

335 Ecce autem] Adventum Argonautarum ad Lemnum refert, qui missi fuerant a Pelia Thessaliæ rege, ut Phryxei arietis pellem auream e Colchide reportarent.

336 Pelias Pinus] Est navis Argo, qua vecti Argonautæ ad expeditionem Colchicam: sic dicta a Pelio Pinus: agunt Minyæ: geminus fragor ardua canet
Per latera, abruptam credas radicibus ire
Ortygiam, aut fractum pelago decurrere montem.
Ast ubi suspensis siluerunt æquora tonsis,
Mitior et senibus cycnis et pectine Phæbi

340

ærata. Minyæ ducunt illam. Illisa aqua duplici sonitu albescit ad celsa navis latera. Putares navigare Ortygiam avulsam fundamentis, aut montem scissum vehi supra mare. Sed ubi pelugus conticuit otiosis remis, vox auditur de media

....

liores libri habent ostia ponti, quod mihi placet.' Idem.—337 'In optimo exemplari sic scriptum est: ardua canez, quod annotandum putavi.' Idem.—339 'In optimo librorum claris literis scriptum est: descendere montem.'

NOTÆ

monte Thessaliæ, cujus gentile fæmininum sit Pelias. In eam cum Jasone hujusce expeditionis duce quinquaginta Argonautæ conscenderunt, quorum præcipui Diis geniti, ut Hercules, Castor et Pollux, Theseus; alii reges, ac regum filii, vates Mopsus et Idmon; navis Architectus Argus, celeustes Orpheus, navis magister et gubernator Tiphys. Mira prædicant Poëtæ de hac nave, consilio Minervæ constructam fuisse, fatidicamque ac humana voce locutam: habebat enim carinam e quercu Dodonæ. Unde et Ciceroni 'divinum Argonautarum vehiculum dicitur.' Tandem inter astra relata fuit. Manilius lib. 1. 'Tum nobilis Argo In cœlum subducta, mari quod prima cucurrit Servando Dea facta Deos.' Intacti] Non id eo sensu intelligendum est, quasi ad id usque tempus mare impervium fucrit, cum Danaus, Cecrops, Cadmus ex Ægypto et Phænicia in Græciam navibus trajeccrant. Sed quia prima fuit navis longa, quæ mari commissa fuit. Longa enim nave Jasonem primum navigasse refert Philostephanus apud Plinium hb. vII. cap. 56. Fuit hæc πεντεκόντορος prima. Ceterum hæc Argonautarum expeditio annis 79. Trojanum

excidium præcessisse ponitur apud Clementem Alexandriuum Stromatum lib. 1. hoc modo conveniet in annum Periodi Julianæ 3451. mundi 2721. ante Christum 1275. Argonautica vero scripserunt e Græcis Orpheus Crotoniata, Epimenides, Cleon, Herodotus, Apollonius Rhodius, Dionysius Milesius, e Latinis Catullus, Varro Attacinus, et Valerius Flaccus.

337 Minyæl Plerique scriptores scribnnt Minyan Neptuni et Tritogeniæ filium plures habuisse filias, ex quibus præcipui Argonautarum orti erant : hincque Argonautas ' Minyas' dictos. Addit Apollonius Aleimedem matrem Jasonis filiam fuisse Clymenes filiæ Minyæ. Alii vero dicunt sic vocatos a Minyis populis Thessalia, aut certe Magnesia regione Thessaliæ, cujus caput Iolchos, quique Jasonem ad Colchos euntem secuti sunt. Geminus fragor ardua canet Per latera] Ab utroque navis latere murmurantes undæ cancutibus spunis albescunt.

339 Ortygiam] Delum, ut jam dix-

311 Et scribus cycnis] Cycni enim morientes suavissimam vocem habere dicuntur, ut persuasum erat veteriVox media de puppe venit, maria ipsa carinæ Accedunt, (post nosse datum est) Œagrius illic Acclinis malo, mediis intersonat Orpheus Remigiis, tantosque jubet nescire labores. 345 Illis in Scythicum Borcan iter, oraque primum Cyaneis arctata vadis: nos Thracia visu Bella ratæ, vario tecta incursare tumultu, Densarum pecudum, aut fugientum more volucrum. Heu ubi nunc furiæ? portus, amplexaque littus

350

puppe, suavior et cantu morientium cyenorum, et lyra Apollinis. Ipsi fluetus navi appropinquant, (post licuit scire) illic Orpheus Cagri filius malo innixus, canit inter medios remigum ordines, cosque facit oblivisci tantos labores. Illi navigant in Scythicum Aquilonem, ac fauces primuu angustatas Cyaneis gurgitibus. Nos, nt vidimus, credentes esse Thracum aggressionem, capimus currere ad culmina diverso strepitu, instar confertarum pecudum, aut sugientium arium. Hen ubi nunc Eumenides? Ascendimus portum, et altas turres, et muros ambientes ripas,

,,,,,,,,,,,

Idem. aut tractum pelago Behot. 1 .- 343 Enagrius Behot. 2 .- 344 Acclivis Lang. Lanr. Lipsian. Buslid. alii, cum edd. vett.—346 Marklandus ad Sylv. v. 3. 138. correxit: oraque ponti, δc.—347 Saxosis arctata vadis membranæ Lactantii.—348 Vela ratæ ex manuscriptis correxit Nic. Heinsins ad Ovid. Met. x11. 25.-349 'In optimo codice legitur: ac fugientem: tantundem rei est.' Barth .- 350 Heus ubi nunc unus Barthianus. Vide Nic. Heinsium ad Ovid. Heroid. Epist. 1v. 150. Optimus Barthianus: ports.; unde ille portas.

NOTÆ

bus. Et pectine Phabi] Lyra pectine pulsata.

341 Orpheus] Orpheus Musicus, et Poëta celeberrimus, Apollinis seu potius Œagri filius ac Calliopes Musæ, hine 'Œagrius' dietus, unus ex Argonautis.

345 Tantosque jubet nescire labores] Tanta enim erat dulcedo cantus Orphei, at inter remigandum non sentirent laborem.

346 In Scythicum Borean] Id est, in regionem ex qua flat Boreas, scilicet in Scythiam. Colchi enim Seythis contermini.

347 Cyancis radis] Cyaneæ insulæ, sen potius scopuli in Ponto Euxino mille quingentis passibus ab Europa, 11. mill, ab ostio distantes, modico apatio a se discreti. Unde datus locus Poëtis scribendi Cyaneas inter se concurrere, quod ex adverso intrantihus duæ videntur, nave vero paululum ad alterum latus deflexa, una tantum cernitur. 'Symplegades' etiam vocabantur et 'Syndromides.' Eas transmisere Argonautæ Phinei consilio, præmissa viæ duce columba, non sine discrimine, mutilata extremitate puppis. Thracia visu Bella ratæ] Thraces enim, ut supra vidimus bello petiti fuerant, cæsique a Lemniis. Jure ergo credere poterant Lemniades Thracas bellum ipsis inferre, proprias clades ulturi.

350 Heu ubi nunc furiæ] Tunc enim ex usu fuissent nobis ad repelleudos hostes. Portus Intelligit moles, sen aggeres constructos in utraque portus ripa ad arcendos fluctus, seu muMænia, qua longe pelago despectus aperto,
Scandimus, et celsas turres: huc saxa, sudesque,
Armaque mæsta virum, atque infectos cædibus enses
Subvectant trepidæ: quin et squalentia texta
Thoracum, et vultu galeas intrare soluto
Non pudet: audaces rubuit mirata catervas
Pallas, et adverso risit Gradivus in Hæmo.
Tunc primum ex animis præceps amentia cessit:
Nec ratis illa salo, sed Divum sera per æquor
Justitia, et pænæ scelerum adventare videntur.
Jamque aderant terræ, quantum Gortynia currunt
Spicula, cærulco gravidam cum Jupiter imbri

qua visus extenditur per patens mare. Illuc trementes ferunt lapides, ct sudes, ac tristia hominum arma, ct gladios sunguine fædatos. Quin etiam non pudet induere textiles loricas, et molles vultus tegere cussidibus. Pallas erubuit cernens temerarias cohortes, et Mars risit in opposito Hamo. Tunc primum dementia subito migravit e mentibus earum. Nec illa navis visa est in mari, sed tarda numinum justitia, et supplicia criminum accedere. Jamque ripæ appropinquaverant juctu sagiltæ Cretensis, cum Jupiter cogit et impellit nubem plenam atra pluvia super

—352 'In optimo et uno alio libro clare scriptum est: Scandimus in celsas turres; in alio: celsa turri: prins placet; nisi quod vulgatam scripturam ideo non omittimus.' Barth.—357 Edd. vett. in Æmo. Dan. Heinsius ad Claudian. Paneg. in Prob. et Olyb. Cons. 120. legit: ab Hæmo.—358 Nonnulli codd. Barthiani una voce, cranimis.—359 Duo Barthiani: Dicum mota; alter ejusdem: Dicum mota, cum supra scriptis his verbis: 'vel sera vel sera.'—361 Dan. aderunt terræ; unus Behot. aberant terræ; Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Taurin. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. aberant terris; Petrens. aderant terræ, et eadem mann, nt videtur, emendatum, aberant terra. Cf. Ovid. Met. 1v. 708. vill. 695. Fast. III. 583. Lectionem nostram Dan. Heinsius, puto, primus recepit in Am-

NOTÆ

niendum portum. Barthius vero contendit omnino scribendum portas. Edita enim loca ascendisse ait, ut inde jactu hostem arcerent, et ineptum esse de ascenso portu.

355 Vultu soluto] Id est, coma, quæ composita fuerat, soluta. Guy-etus.

357 Pallas] Pallas, sen Minerva, Dea belli præses. Gradieus] Mars, nt jam diximus. Hæmo] Quia in Thracia et sub Hæmo sedes Mars habere dictus. Vide descriptionem domus Martis initio Theb. v11.

359 Sed Divum scra per æquor Justitia, $\S e.$] Malis enim et nocentibus semper supplicium ante oculos versatur, omniaque ad sumendum de se supplicium tendere.

361 Gortynia] Cretensia. Vide Theb. 1v. 530.

362 Caruleo gravidam cum Jupiter

Ipsa super nubem ratis armamenta Pelasgæ Sistit agens: inde horror aquis, et raptus ab omni Sole dies, miscet tenebras, quis protinus unda 365 Concolor: obnixi lacerant cava nubila venti, Diripiuntque fretum: nigris redit humida tellus Vorticibus, totumque Notis portantibus æquor Pendet, et æquato jam jam prope sidera dorso Frangitur. Incertæ jam nec prior impetus alno, 370 Sed labat, extantem rostris modo gurgite in imo, Nunc cœlo Tritona ferens: nec robora prosunt Semideum heroum, puppemque insana flagellat Arbor: et instabili procumbens pondere curvas Raptat aquas, remique cadunt in pectus inanes. 375 Nos quoque per rupes, murorumque aggere ab omni, Dum labor ille viris, fretaque indignantur, et Austri,

armamenta navis Pelasgæ. Inde undis caligo, et lux soli ublata confundit umbras, quibus statim aquæ obscurantur. Obluctantes venti discerpunt eavas nubes, et mare versant: udæ arenæ refodiuntur ex atris gurgitibus, et totum mare suspenditur ventis illud subvectantibus, et ejus culmine jam jam ad astra sublato, rumpitur. Jam non cadem est, quæ prius, celeritas navi ancipiti, sed nutat, nunc mergens Tritona rostro prominentem in profundos vortices, nunc illum portans usque ad cælum. Nec vires Semideorum Heroum quicquam proficiunt, et malus agitatus more dementis verberat puppem, et collapsus mobili mole findit dehiscentes aquas, et tonsæ inutiles labuntur in pectora. Nos etiam per scopulos, et ab omni parte mænium, dum Argonautæhoc modo laborant, et dum undæ ac venti irascuntur,

stel. Cortynia in quibusdam.—363 'Melior positus verborum in optimo librorum: Ipsa ratis nubem super, &c.' Barth.—365 Unus Behot. quis protinus unda est.—368 Vecticibus in quibusdam scriptis; Vorticibus t. N. certantibus unus

Behot.—372 Nuncque solo Tritona unus Barthianus.—373 Behott. 1. 2. pup-NOTÆ

imbri Ipsa super nubem, ratis armamenta Pelasgæ Sistit agens, &c.] Totus hic locus adumbratus ex Homero Odyss.
Μ. Δή τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων Νηδς ὑπὲρ γλαφυρῆς, ἥχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

363 Pelasgæ] Græcæ seu Thessalæ. In Thessalia enim Pelasgiotis, et sinus Pelasgicus.

361 Horror aquis, et raptus ab omni Sole dies, miscet tenebras] Virgilius Æn. 1. 'Eripiunt subito nubes cœlumque diemque Teucrorum ex oculis.'

367 Nigris redit humida tellus Vorticibus] Arenæ a fundo avulsæ.

cibus] Arenæ a fundo avulsæ.

372 Tritona] Insigne navis.

373 Semideum heroum] Argonautarum, quorum plerique filii Deorum, ut diximus. Insana] Insanientis more agilata.

374 Arbor: ct instabili, &c.] Malus usque in fluctus deprimitur, inclinata nave.

375 In peetus] Supple, remigum.

Desuper invalidis fluitantia tela lacertis
(Quid non ausa manus?) Telamona et Pelea contra
Spargimus, et nostro petitur Tirynthius arcu.

380
Illi quippe simul bello, pelagoque laborant.
Pars clypeis munire ratem: pars æquora fundo
Egerere: ast alii pugnant, sed inertia motu
Corpora, suspensæque carent conamine vires.
Instamus jactu telorum, et ferrea nimbis
Certat hyems: vastæque sudes, fractique molares,
Spiculaque, et multa crinitum missile flamma,

jaculamur (quid non ausæ manus?) desuper inecrta spicula debilibus brachiis in Peteum et Telamonem, et Hercules impetitur a nostris sagittis. Illi enim rem gerunt adversus hostem, et adversus pelagus. Pars scutis muniunt navem: pars rejiciunt aquas in mare: alii vero certant, sed imbecilla erant corpora navis agitatione, et dum pendet fortitudo, corum conatus erant irrili. Urgemus jactu sagittarum, et ferreus missilium imber contendit cum nubibus, et ingentes sudes, et molarum fragmenta, telaque, ac spicula comata multis ignibus partim labuntur in mare,

pimque.—377 Melins aliquanto optimi libri: labor iste; unus Behot. ipsæ, et supra ille. In eodem codice: et Austros.—380 Spargimur Put.—383 Egerere pugnant alii in duodus Barthianis.—384 Optimus Barthianis, cognamine.—386 Fabr. ustæque sudes, et pro v. l. vastasque sudes.—387 Optimus Bar-

NOTE

377 Viris] Argonantis. Fretaque indignantur, et Austri] Optimi quique codices, Gronovio observante, habent et Austros: ut indignatio sit Argonautarum, non maris, et ventorum; idque decet Heroas, a quibus tam longe abesse debet rerum terribilium metus, ut periculis ad iram magis accendantur? et en his quoque laborum ac fortitudinis cos sit?

379 Quid non ausa manus] Non intelligas de scelere, sient Lactantius : sed tantum de audacia adversus fortissimos viros et armatos. Telamona] Telamon filius Æaci, pater Ajacis. Pelea] Peleus Æaci filius, Telamonis frater, et pater Achillis.

380 Tirynthius] Hercules sie dictus a Tirynthe oppido Argolidis, in quo educatus esse dicitur.

382 Fundo Egerere] Sentinam fa-

cere. Ovidius: 'Egerit æquore fluctus,' i. e. refundit in æquor.

384 Suspensæque carent conamine vires] Sallustius: 'Imbecilla enim est fortitudo dum pendet.' Lucanus: 'Incertasque manus ictu languente per undas Exercent.' Omne enim corpus, quod mota alterius rei commovetur, ad jaciendum stabilem non habet firmitaten.

385 Ferrea hyems] Missilium imber. Ut 'ferreus ingruit imber.'

386 Vastaque sudes] Alii, ustaque. Virgilius: 'Sudibusque perustis.'

357 Et multa crinitum missile flamma] Demonstrat lanceis ignem insertum per stuppam. Et bene crinitum: quando enim quis quatit flammam, ut jaciat, quosdam veluti crines facit. Ut Virgil. 'Crinemque volantia sidera ducunt.' Catullus: 'Viden' ut faces

Nunc pelago, nunc puppe cadunt: dat operta fragorem Pinus, et abjunctis regemunt tabulata cavernis. Talis Hyperborea virides nive verberat agros 390 Jupiter: obruitur campis genus omne ferarum, Deprensæque cadunt volucres, et messis amaro Strata gelu: fragor inde jugis, inde amnibus iræ. Ut vero elisit nubes Jove tortus ab alto Ignis, et ingentes patuere in lumine nautæ, 395 Diriguere animi, manibusque horrore remissis Arma aliena cadunt: redeunt in pectora sexus. Cernimus Æacidas, murisque immane minantem Ancæum, et longa pellentem cuspide rupes Iphiton: attonito manifestus in agmine supra est 400

partim in navem. Partes tectæ navis edunt strepitum, tabulata strident divisis sinibus. Sic Jupiter percutit nive Hyperborea virides campos; omnis species bestiarum in agris opprimitur, et aves interceptæ labuntur, ac segetes noxio gelu obruuntur: inde strident montium eacumina, inde ruunt annes. Ut vero fulmen emissum ab alto Jove nubes scidit, et mogni nautæ in fulgure apparuerunt, nostri animi obtorpuere, et manibus pavore solutis, arma fluunt aliena, et sexus revertitur in pectus. Videmus Æucidas, et Ancæum erudeliter minantem memibus nostris, et Iphiton longa lancea demolientem scopulos. Hercules Amphitryonis filius clare

thianus, et mixta.—389 In eodem codice: stabula alta cavernis.—392 Depressæque Aldd. Colin. Gryph. et Basil. Deprensæque omnes codd. cum ceteris edd.—395 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. in lumine; Dan. Put. Petav. Behot. 1. Behot. 2. pro v. 1. Lindenbrog. et Cruc. fulmine; Bipontina ex errore operarum; in limine.—396 'Melior videtur scriptura optimi libri. animis.' Barth.—398 Comminus unus Behot. et supra Cernimus, æquæva scriptura.—399 Antæum Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. Antheum Behot. 2. Anceum Behot. 1. quam lectionem agnoscit Lactantius. Ancæum Gevart. Grasser. Gronov. Barth. Vecn. et Delph.—400 Iphiton at-

NOTÆ

Splendidas quatiunt comas?' Seneca Œdipo: 'Utrumue clarus iguis et rutilus stetit, Rectusque purum verticem cœlo tulit, Et summam in auras fusus explicuit comam?'

390 Hyperborea] Septemtrionali ab Hyperboreis populis sub Septemtrione sitis, Vide Theb. 1, 693.

393 Fragor inde jugis] Nive scilicet acervatim cadente.

397 Arma aliena] Id est, sexus al-

terius: nam arma non conveniunt mulieribus.

398 Æucidas] Telamonem et Peleum Æaci filios, de quibus supra.

399 Ancaum] Ancaus Lycurgi Arcadum regis filius, particeps expeditionis Colchica: postea, cum Meleagro navaret operam in venatione apri Calydonii, ab hac fera occisus est.

400 Iphiton | Iphitus Euriti Œcha-

Amphitryoniades, puppemque alternus utrimque
Ingravat, et medias ardet descendere in undas.
At levis, et miseræ nondum mihi notus Iason
Transtra per et remos, impressaque terga virorum,
Nunc magnum Œniden, nunc ille hortatibus Idam,
Et Talaum, et cana rorantem aspergine ponti

405

eminet supra omnes in turba consternata, et navem utrimque deprimit, nunc hic, nunc illic consistendo, et flagrat irruere in medios fluctus. At Jason levis, et nondum mihi infelici cognitus, discurrens per transtra, per remos, ac calcata dorsa remigum, sepius precatur voce et manu, ac exhortationibus, nunc ingentem Cinei filium, nunc Idam, et Talaum, et Tyndaridem manantem cundida maris spuma, re-

tonitæ: manifestus, &c. malit Gronovius.—401 Amphitrionides unus Behot.—
402 Put. in undis.—404 Optimus Barth. in pressaque.—406 Et Tasan nnus
Behot. Æthalium optimus Barthianus, in quo tamen codice hie versus sequi-

NOTÆ

liæ regis filius. Hunc postea Hercules præcipitavit e turri, interfecto prins Euryto patre. Attonito] Rectius censet Gronovius: Iphiton attonitæ. Id est, nos quibus redierunt in pectora sexus, cernimus Heroas attonitæ et perculsæ.

401 Amphitryoniades] Hercules filins Amphitryonis. Alternus utrimque] Bene alternus, ne in uno latere forte stans mole corporis, ant etiam virtutis, verteret ac mergeret navem: alternus ergo nunc hic, nunc illic, in neutra parte consistens.

403 Iason Jason Æsonis Thessaliæ regis filins. Hunc patruus Pelias, qui fratri Æsoni successerat, cum suspectum haberet ob virtutem, præclarasque tum animi tum corporis dotes, perditumque vellet, excitavit ad expeditionem Colchicam, prætextu recuperandi aurei velleris, quod Phryxus illuc tulerat, spe vero, aut periculo tam longæ navigationis ant bellis hunc juvenem periturum. eata igitur navi Argo a naupego Argo sic vocata, mare conscendit, cum florentissima totins Græciæ juventute. Illa profectio tamen illi feliciter successit: superatis enim innumeris periculis, fere omnes suos incolumes reduxit, ae retulit illud aureum vellus. Levem vero dicit, an referendo ad levitatem corporis, qua Jason per traustra, ae per terga remigum celeriime ferebatur: an vero ad levitatem animi, qua Jason nullam constanti amore dilexit uxorem: Hypsipyle enim deserta, duxit Medeam: rejecta vero Medea, Glaucen sibi matrimonio junxit.

404 Impressa] An vestigiis impressa?

405 (Enidem] Meleagrum Enci regis Ætoliæ filium notissimum apro Calydonio et amore Atalantes. Utriusque filius Parthenopæus unus fuit educibus Argivis. Idam] Idas filius Apharci Messeniæ reguli: post reditum antem ejus ex Colchide, orta rixa inter enun fratremque Lynceum ex una parte, ac Castorem Pollucemque ex altera, propter abacta a Castore illius pecora, Pollux Lynceum occidit, ipse vero Idas fulmine percussus interiit.

406 Talaum] Talaus Crethei filius, pater Adrasti regis Argivorum, unus ex Argonautis. Cana aspergine] Spuma. Tyndariden iterans, gelidique in nube parentis
Vela laborantem Calain subnectere malo,
Voce manuque rogat: quatiunt impulsibus illi
Nunc freta, nunc muros: sed nec spumantia cedunt
Æquora, et incussæ redeunt a turribus hastæ.
Ipse graves fluctus, clavumque audire negantem
Lassat agens Tiphys, palletque, et plurima mutat
Imperia, ac lævas dextrasque obtorquet in undas
Proram, navifragis avidam concurrere saxis:
Donec ab extremæ cunco ratis, Æsone natus
Palladios oleæ, Mopsi gestamina, ramos
Extulit, et socium turba prohibente poposcit

petens, et Calain sublatum in nube frigidi genitoris, ut malo vela subligarent. Illi nunc remis percutiunt æquor, nunc hastis mænia; sed nec spumosum mare sedatur, et immissæ hastæ resiliunt a turribus. Ipse Tiphys obnixus fatigat furentes undas, et clavum dextræ non obtemperantem, et pallescit, et mandata multoties variat, ac modo in dextros, modo in sinistros fluctus convertit proram, quæ tendebat in cautes navifragus. Donec Æsonis filius tetendit a cuneo ultimæ navis frondem oleæ Pallati sacræ, quam Mopsus ferebat, et petit pacem invitis comitibus. Rapidi tur-

tur post vs. 407.—413 Unus Behot. Laxat agens.—416 Donec ab extremo Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant.—418 Expulit

NOTÆ

407 Tyndariden] Id est, unum ex Tyndaridis, Castorem aut Pollucem Tyndari filios. Parentis] Boreæ: Calais enim erat filius Boreæ et Orithyæ Atheniensis. In nube] Quia Calais erat alatus.

412 Audire negantem] Supple, se audire, sen sibi parere. Lucanus: 'Quam nulla melius pelago turbante carinam Andivere manum.' 'Andire' et currus dicitur. Unde Virgil. 'Neque andit currus habenas.'

413 Tiphys] Tiphys navis Argus gubernator. Palletque] Ob ingens periculum, in quo versabatur. Et plurima mutat Imperia] Mutare imperia est modo hue modo illue navem convertere, ait Lactantius. Potest etiam explicari modo hoe, modo illo modo agere, remigantibus imperare;

quod fieri consuevit in tempestatibus, in quibus gubernator nunc rem unam pro præsenti rerum statu jubet, mox mutare cogitur imperium, mutato etiam rerum statu.

414 Lavas dextrasque in undas] Id est, convertebat navem modo ad lævam, modo ad sinistram.

416 Extremæ] Bene, ex melioribus membranis; non extremo, ut priores editiones, notante Gronovio. Æsone natus] Jason Æsonis filius.

417 Palladios oleæ, Mopsi gestamina, ramos] Quia Mopsus, ut vates, oleæ quæ Palladi sacra est, fronde seu ramo coronatus erat. Vide Theb. 111. 321. Mopsi] Mopsus vates Thessalus, Ampici et Chloridis filius, unus ex Argonautis.

Fædera: præcipites vocem involvere procellæ.

Tunc modus armorum, pariterque exhausta quierant
Flamina, confusoque dies respexit Olympo.
Quinquaginta illi trabibus de more revinctis
Eminus abrupto quatiunt nova littora saltu:
Magnorum decora alta patrum, jam fronte sereni,
Noscendique habitu, postquam timor, iraque cessit
Vultibus: arcana sic fama erumpere porta
Cælicolas, si quando domus, littusque rubentum
Æthiopum, et mensas amor est intrare minores.

bines vocem detulerunt. Tunc finis belli, et venti simul consumti conciderunt, et sol illuxit ex obscuro calo. Illi quinquaginta tignis ex more colligatis pulsant eminus præcipiti sultu novas ripas. Hi, magna ornamenta illustrium majorum, jam tranquilla fronte, habituque agnoscuntur, postquam metus et ira ex facie migracit. Sic fertur cælites egredi e secretis foribus, cum volunt subire ædes et ripas Æthiopum Maris Rubri accolarum, ac humiles mensas. Amnes et montes illis viam

in Fabr.—420 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. quierunt. Mutavit Dan. Heinsius in Amstel.—421 Optimus Barthianns: jam fronte serena.—425 Editio nos penes hæe notata habet in margine: 'Ita quatuor codd. Cantab. Bentl. ad Hor. Art. Poët. 197. legit, tumor.'—427 Uterque Behot. si quando domos.—428 Æthiopes Fabr.—429 Duo codd. Barth-

NOTÆ

419 Involvere] An volvere, tulerunt, portaverunt; alioqui Lemniades non audivissent. Audiverunt autem; desierunt enim tunc impetere Argonautas.

421 Confusoque dies respexit [illuxit] Olympo] Id est, sol rursus illuxit. 422 Trabibus de more revinctis] Id est, ponticulo facto, vel rate.

424 Jam fronte sercni] Metu vel ira scilicet deposita.

426 Arcana sic fama crumpere porta Calicolas, si quando domus, littusque rubentem Æthiopum, et mensas amor est intrare minores] Imitatur Papinius Homerum scribentem Deos relicto celo ad convivia Æthiopum aliquando proficisci. Hujusce rei rationem ascribit Diodorus pictati Æthiopum. Persuasum enim erat veteribus Deos primis sæculis consuetudine hominum maxime delectatos, et frequenter apud eos epulatum venisse; sed crescente malitia hominum, vitiisque invalescentibus abactos in colum recessisse. Noster Encharistico ad Germanicum: 'Talis ubi Oceani finem mensasque revisit Æthiopum, sacro diffusus nectare vultus, Dux Superum.' Locus fabulæ datus, quod Æthiopibus in more fuit, ut duodecim numinum, quæ in Diospoli sacrabantur, effigies statis temporibus, per Africam, duodecim dierum spatio vitulantes circumferrent. Sic Eustathius ad Iliad. A. ex veterum scrip-Rubentum Æthiopum] Rubentes Æthiopes sunt qui ad Marc Rubrum siti sunt, quosque hac de causa 'ruhentes' vocat. Incolunt vero orientaliorem Africæ partem a confiniis Ægypti ad extremam usque fere Dant fluvii montesque locum: tum terra superbit
Gressibus, et paulum respirat cœlifer Atlas.
Hic et ab asserto nuper Marathone superbum
Thesea et Ismarios Aquilonia pignora fratres,
Utraque quis rutila stridebant tempora penna,
Cernimus: hic Phœbo non indignante priorem
Admetum, et duræ similem nihil Orphea Thracæ:
Tunc prolem Calydone satam, generumque profundi

faciunt: tum tellus gloriatur sub corum vestigiis, et Atlas cælum gerens paulum requiescit. Videmus in hac turba Theseum tumentem ob Marathona nuper liberatum, et Ismarios germanos Aquilonis filios, quibus utraque tempora strepebant ala purparea. Hic Admetum, cui Phæbus serrire non dedignatus est, et Orpheum nihil retinentem de fera Thracia patria sua. Tunc sobolem oriundam e Calydone, et

iani fontesque locum.—431 Hic et ab exerto unus Behot.—433 Put. stridebat tempera pinna.—434 Optimæ Barthii membranæ; indignante priorum.—438

NOTÆ

Africæ partem, meridiem versus. Nam alii sunt Æthiopes ad Oceanum Atlanticum vergentes, ideo dicti 'Hesperii' Nostro alibi, quique proprie 'Nigritæ' appellantur.

429 Dant fluvii montesque locum] Transeuntibus Diis scilicet.

430 Gressibus] Supple, Deorum super eam incedentium. Respirat Atlus] Atlas ferre cœlum creditur. Respirat] Non oppressus tunc pondere et majestate Deorum, qui cœlum deseruerunt.

431 Ab asserto Marathone] Marathon, oppidum seu vieus agri Attici, clarus Atheniensium victoria, qui duce Miltiade ibi centum millia Persarum profligarunt, et Thesci, qui taurum Marathonium immanis magnitudinis ibi superavit. Asserto] Id est, liberato ab hac fera.

432 Thesea] Theseus Ægei filins, rex Athenieusium, heros notissimus, de quo postea Theb. x11. Vide Plutarchum in ejus vita. Et Ismarios Aquilonia pignora fratres, Utraque quis

rutila stridebaut tempora penna] Intelligit Calaim et Zethen, Aquilonis, seu Boreæ, ac Orithyæ Atheniensis filios, Ismarios dictos ab Ismaro monte Thraciæ regionis Septemtrionalis, ex qua parte flat Aquilo seu Boreas: habebant alas rutilas ad tempora, in fidem generis. Hi postea ab Hercule dicuntur interfecti, ac mutati in ventos, qui Caniculæ exortum diebus fere octo præveninnt; unde πρδορομοι, seu præcursores, vocantur.

434 Phæbo non indignante priorem Admetum] Admetus erat Thessaliæ rex: hujns Apollo dicitur ultro pavisse greges, exutus ad tempus divina potestate ob occisos ab eo Cyclopes, qui fulmen, quo a Jove percussus Æsculapius fuit, fabricati fuerant.

435 Et duræ similem nihil Orphea Thracæ] Orphens enim patria Thrax, sed nihil retinuerat de feris Thracum moribus. Thracæ vero pro Thraciæ.

436 Prolem Calydone satum] Meleagrum Calydonium, de quo supra.

Nereos: ambiguo visus errore lacessunt Œbalidæ gemini: chlamys huic, chlamys ardet et illi: Ambo hastile gerunt: humeros exertus uterque, Nudus uterque genas, simili coma fulgurat astro.

Audet iter, magnique sequens vestigia mutat

generum marini Nereos. Gemini Lacones fallunt oculos obscuro similitudinis discrimine: huie chlamys et illi chlamys fulget: ambo ferunt lanceam: uterque habet nudatos humeros et imberbes genas: eorum crines coruscant pari sidere. Puer Hylas audet incedere, et insequens magnum Herculem, non æquis passibus progre-

Æbalidæ fratres legit Servins ad Virgil. Georg. 1v.—439 Optimus Barthii codex: hastile gemunt.—441 In eodem codice: Audet iter; quod verum pu-

NOTÆ

Generumque profundi Nercos] Peleum, qui Thetidem filiam Nerci Dei marini duxerat uxorem.

438 Œbalidæ gemini] Castor et Pollux, sie dieti ab Œbalia regione Laconiæ, ubi nati erant. Jucundus autem lusus Poëtarum in hacce geminorum similitudine exprimenda. Silius lib. 11. 'Eurymedon fratrem, et fratrem mentite Lycorma; Cuncta pares; dulcisque labor sua nomina natis Reddere, et in vultu genitrici hærere duorum.' Lucanus lib. 111. 'Discrevit mors sæva viros, unumque relictum Agnoscunt miseri sublato errore parentes.'

Chlamys huic, chlamys ardet et illi, &c.] Hoc enim habitu depingebantur seu repræsentabantur Castor et Pollux.

440 Simili coma fulgurat astro]
Hnic loco lux ex fabula. Cum Argonantæ solvissent ex Sigwo promontorio, gravi tempestate sunt excepti: his antem in summo discrimine versantibus, Orphcoque vota pro salute omnium nuncupante, duæ stellæ supra Castoris et Pollucis capita apparuerunt; statimque sedata fuit tempestas, ventique conciderunt. Hinc Dioscuri crediti præsidere navigationi, ac in tutelam patrorinium-

que suscepisse navigantes : et deinde inductus mos illos depingendi cum stellis supra capita. Meminerunt passim Poëtæ. Citabo solum Valerium Flaccum, qui Argon. 1. de Jove loquens: 'Dixit, et ingenti flammantem nubila sulco Direxit per inane facem, quæ puppe propinqua In bifidum discessit iter, fratresque petivit Tyndarcos placida, et mediis in frontibus hæsit Protinus amborum, lumenque innoxia fudit Purpureum, miseris olim implorabile nautis.' Vide Lucianum extremo dlalogo Deorum, et Theocritum in Dioscuris.

441 Audet iter] Quidam codices habent Ardet iter. Posteriori hoc modo lectum, 'fulget' significat Lactantio, et post iter ponendum punc-Virgilius: 'Tyrioque ardebat murice lana.' Priori modo refertur ad Hylam, solaque virgula apponenda. Et Audet iter, significat, andet incedere post Herculem, quasi enm sequi possit. Mutat] Non enim Hylas æquo pede Herenlem sequi potest, sed mutare gressus cogitur, id est, majores facere, quam pro modo ætatis et virium facere potest. Virgilius Æn. 11. 'Sequiturque patrem non passibus aquis.'

Herculis, et tarda quamvis se mole ferentem,
Vix cursu tener æquat Hylas: Lernæaque tollens
Arma sub ingenti gaudet sudare pharetra.
Ergo iterum Venus, et tacitis corda aspera flammis
Lemniadum pertentat amor: tunc regia Juno
Arma, habitusque virum, pulchræque insignia gentis
Mentibus insinuat, certatimque ordine cunctæ
Hospitibus patuere fores: tunc primus in aris

ditur, et vix cursu attingit illum, quamvis tardo gradu se moventem, et gestans Lernaa arma lactatur sudare sub magna pharetra. Itaque Venus et Cupido solicitant rursus occultis ignibus fera Lemniadum pectora. Tunc regina Juno earum animis gratu reddit arma, et formam virorum, et insignia illustris nationis, et certatim omnes domus ordine apertæ fuerunt advenis. Tunc primæ flammæ supra

tat Barthius. Audet iterum exhibent Lipsian, et Buslid.—443 Vix cursu celer in uno Barthii codice.—446 Behott. 1. 2. tum regia Juno.—452 ' Ab optimo

NOTÆ

412 Et tarda se mole ferentem] Imitatio Virgilii Æneid. 111. de Polyphemo: 'Vasta se mole moventem.' 443 Hylas Theodamantis filius, quem Hercules navigans cum Argonantis seenm duxerat. Verum cum Herenles inter remigandum remum suum fregisset, una com Hyla nave egressus est, ut alium in sylvis Mysia caderet. Pressns vero siti ob calorem, Hylam enm hydria misit ad Ascanium fluvium, ut inde aquam sibi afferret: humiliore antem aqua Hylas in pectus procubnit ut aquam hauriret; elapsa antem sibi e mann hydria, eam subito recipere conatus, ejus pondere demersus est. res dedit locum Poëtis fabulandi Hylam a Nymphis ob pulchritudinem raptum fuisse. Hercules vero, cum Hylas nusquam compareret, amissio. nem ejus tam graviter tulit, ut, relictis Argonautis, Mysiam totam ober-rans 'Hylam' et 'Pylam' elamaret. Vide Valerium Flacenm fabrilam hanc Argon, lth. 111, et iv. prolixe narrantem. Lernanque tollens Arma] Hylas enim erat Herculis armiger. Sic de codem Hyla Valerius Flacens Argon. lib. 1. 'Arcadio cujus armata veneno Tela puer facilesque humeris gaudentibus arcus Gestat Hylas.' Vocat autem Lernæa propter occisam ab Hercule hydram in Lerna palude.

444 Sub ingenti gaudet sudare pharetra] Sic Valerio Flacco supra: 'Facilesque humeris gaudentibus arcus Gestat Hylas.'

445. 446 Venus et regia Juno] Venerem et Junonem bene jungit, tanquam Deas nuptiarum præsides. Regia] Proprium epithetum Junonis, quod esset Deorum regina.

449 Primus in aris Ignis] An quia a cæde marium nulla fecerant sacrificia? An quia in contrahendis nuptiis sacrificia fiebant? nupserunt enim Lemniades Argonautis: dicitur primus, quia post occisos mares nou sacrificaverant. Non fiebant autem sacrificia uisi accenso super aras igne; quasdam enim victimæ partes adolebant.

Ignis, et infandis venere oblivia curis:

Tunc epulæ, felixque sopor, noctesque quietæ:

Nec Superum sine mente, reor, placuere fatentes.

Forsitan et nostræ fatum excusabile culpæ

Noscere cura, duces. Cinerem, furiasque meorum

Testor, ut externas non sponte aut crimine tædas

Attigerim, (scit cura Deum,) etsi blandus Iason

Virginibus dare vincla novis: sua jura cruentum

altaria, et mærores oblicione obruti. Tunc dapes, et du'cis somnus, ac tranquillæ noctes. Nec sine numinum consilio, ut puto, Lemniades seelus suum ugnoscentes placuere hospitibus. Forsitan, o principes, vultis scire casum venia dignum nostrae culpæ. Juro per manes, et furores meorum, me uon attro aut libidine ambiisse externas nuptias, (sciunt illud Superi,) quamvis Jason calleat artem pelliciendi rudes

.....

libro abest integer hic versus: item ab alio Lugduni Batavorum nobis comparato.' Burth.—453 Nonnullæ vett. et vestræ. Lactantii codex: futum exaperabile.—454 'Tres libri, optimo duce, cineres legunt.' Burth. Ita quoque Behot. 2.—455 Unus Behot. ut extremas.—456 Attigerim (sie cura Deum), &c. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colm. Gryph. Basil. et Plant. sit cura Deum in quibusdam aliis; scit cura Deum Dan. Put. Petav. Behott. 1. 2. Barthiani, Gronoviani, alii, cum edd. Lindenbrog. Ciuc. Gionov. Barth. Veen. et Delph. Vide Nic. Heinsium in Advers. 11. 7. p. 259. et Gronov. ad Theb. 11. 89. Optimus codex Barthii: scit blandus Iuson.—457 Idem co-

NOTÆ

450 Infandis] Perpetno enim torquebantur Lemniades conscientia criminis.

452 Nec Superum sine mente reor, placuere fatentes facinus suum Argonautis placuere, id est, veniam ab ipsis obtinuere: confessio enim mernit veniam. Hac de aliis Lemniadibus dicit Hypsipyle, tanquam volentes Argonautarum concubitus non detrectassent, quod de se postea negat. Ceterum hic versus videtur Guyeto insititius, dicitque nescire quid sibi velit.

455 Ut externas non sponte aut crimine tædas Attigerim] Inducit hic Poëta Hypsipylen dicentem coactam fuisse nubere, unde supra dicit, 'nostræ fatum excusabile culpæ;' sed non dicit, a quo coacta fuit, nec quomalo. Probabile est coactam fuisse

a ceteris Lemniadibns, quæ cum amore Argonautarum arderent, ac corum concubitum cuperent, noluerunt pati Hypsipylen expertem nuptiarum esse, ne aliquando ipsis impudicitiam exprobraret: sicut eadem ratione illam occidere volnerunt, ubi resciverunt illam servasse patrem, ut infra videbinus. Valerins tamen Flacens abique contrarium affirmant, seribuntque Hypsipylen forma Jasonis captam nuptias ejus sponte ambiisse.

457 Sua jura cruentum Phasin habent] Pro 'sua jura cruentus Phasis habet.' Id est, leges apud Phasin approbant polygamiam, nee homint crimini datur mutare ac rejicere conjuges, ut fecit Jason: secus apud Gracos et gentes bene moratas. Phasis autem Colchorum fluvius, Ptolemaso ex montibus Caucasiis, Strabo-

Phasin habent: alios, Colchi, generatis amores.

Jamque exuta gelu tepuerunt sidera longis
Solibus, et velox in terga revolvitur annus.

Jam nova progenies, partusque in vota soluti,
Et non speratis Lemnos clamatur alumnis.

460

puellas. Sanguineus Phasis habet suas leges: Colchi, procreatis alios amores. Et jam astra glacie soluta longis diebus incaluerunt, et celer annus in se redit. Jam nova soboles procreata, jam partus feliciter editi, jam vagitus infantium non sperati

dex: mea jura.—458 Beliott. 1. 2. generatis; sed in uno s inserta fuerat inter a et t; generastis Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett.—462 Multi codd. et edd. vett. celebratur alumnis.—463 Nee non Hyp-

NOTÆ

ni ex Armenia, Plinio ex montibus Moschis ortus, Hippum, Glaucum, Cyaneum, et alios amnes recipit, et antequam prope Phasim urbem influat in mare, centum et viginti pontibus jungitur. Procopius de Bello Persico lib. 11. scribit circa fontem vocari Buan. Lucauus: 'Colchorum qui regna secat ditissima Phasis.' Valerius Flaccus: 'Magnus ubi adversum spumanti Phasis in æquor Ore rnit.' Crueutum] Ob immanitatem Colchorum, et crudelitatem Medeæ.

458 Colchi] Colchi populi Colchidis, quæ regio maxima ex parte alluitur Ponto Euxino, quem habet ad Occidentem. A Septemtrione terminatur Corace monte, ab Ortu Iberia, a Meridie Armenia. Colchos autem origine Ægyptios, atque his tandem locis sedes fixisse constat ex historicis, cum Sesostris Scythis bellum inferre tentaret, et partem exercitus apud Phasin fluvium reliquit. Hinc Valerius Flaccus Argon. lib. v. inducit Jasonem templi pieturam attentius considerantem: 'Cunabula gentis Colchidos hic ortusque tuens, nt prima Sesostris Intulcrit rex bella Getis, ut clade suorum Territus, hos Thebas patriumque reducat ad amnem, Phasidos hos imponat agris, Colchosque vocari Jusscrit.' Unde et circumcisionem, et linguam ac mores Ægyptiorum retinuerant Colchi. Vide Herodotum, Diodorum Siculum, Ammianum Marcellinum, Agathiam et alios. Amores Medeam intelligit, filiam Æetæ Colchorum regis, quæ nupsit Jasoni.

460 Solibus Diebns.

461 In vota] Id est, ut optaveramus.

462 Non speratis | Unde enim spes liberorum occisis maribus, et Lemniadibus odium ceterorum hominum meritis hoe flagitio? Clamatur alumnis] Codex Lipsii, sexque scripti Gronovii, in quibns optimi, habent, clamatur. Sie igitur scribendum, non celebratur priorum editionum. Allusum hand dubie ad cinlatum et vagitum nascentium, non ad parientium clamorem Lucinam invocantium, nt vult Bernartius. Noster Epicedio in puerum: ' Poscentemque novas trepidis ululatibus auras Inserui vitæ.' Ad Menceratem : 'Dulci strepit ecce tumultu Tot dominis clamata domus.' Valerius Flacens lib. 1. 'Clamantemque patri procul ostendebat Achillem.' Plinius præfat. lib. vii. ' Hominem tantum nudum, e

Nec non ipsa tamen, thalami monumenta coacti,
Enitor geminos, duroque sub hospite mater
Nomen avi renovo: nec quæ fortuna relictis
Nosse datum: jam plena quater quinquennia pergunt,
Si modo fata sinunt, aluitque rogata Lycaste.
Detumuere animi maris, et clementior Auster
Vela vocat: ratis ipsa moram portusque quietos
Odit, et assueti tendit retinacula saxi.

470
Inde fugam Minyæ, sociosque appellat Iason
Efferus, o utinam jam tum mea littora rectis
Prætervectus aquis, cui non sua pignora cordi,
Non promissa fides: certe stat fama remotis

audiuntur in Lemno. Quin etiam ego pario geminos, pignora non voluntarii connubii, et mater sub barbaro hospite, do uni corum nomen avi. Nec mihi licuit scire, quid contigerit desertis. Jam quatuor integra lustra altigerunt, si modo fata iis vivere concesserunt, et rogata Lycaste eos educavit. Furores maris desævierunt, et Auster mitior ciet vela. Navis ipsa aversatur dilationem, et tranquillos portus, et solvit funes, qui navem solitis saxis ulligabant. Inde Minya meditantur profectionem, et barbarus Jason vocat comites, o utinam recto cursu jam tum præternavigasset meas ripas, qui non curut suos filios, nec dutas manus. Certe

sypile thalami, &c. optimæ Barthii membranæ; quod illi placet.—466 'Melius puto, quod duo libri suggerunt, datur; etsi idem sensus.' Barth. Put. habet etiam, datur. Dan. nam plena.—470 Put. et nonnulli Barthiani: et adversi; unus Behot. et assueti tendunt.—472 Optimæ Barthii membranæ: e utinam primum; unus Behot. oque utinam jam tunc; Dan. Put. et Petav. etiam: jam tunc.—475

NOT/E

in nuda humo natali die abjicit natura, ad vagitus statim et ploratum, nullumque tot animalium aliud ad lacrymas, et has protinus vitæ principio.'

463 Thalami coacti] Supra : ' Ut externas non sponte,' &c.

464 Duroque sub hospite] Jasone. Duro] Quia oblitus eam erat propter Medeam.

465 Nomen avi renoro] Thoantis seilicet: uni enim e geminis dederat nomen Thoantis, quod erat nomen avi ejus. Relictis] Supple, geminis.

466 Quinquennia] Quinquennium, spatium quinque aunorum: itaque

quater quinquennia sunt 20, anni.

467 Lycaste] Nomen mulieris, cui Hypsipyle filios educandos commiserat.

469 Ratis ipsa moram, &c.] Dure sensum dedit rati. Virgilius colli oculos dedit dicendo: 'Adversasque aspectat desuper arces.' Quod frequens Poëtis.

470 Assucti] Alii codices: adversi. Retinacula saxi] 1d est, funes quibus ad saxum retinebatur.

471 Inde fugam Minyæ] Supple, cogitant.

474 Certe stat fama remotis Gentibus, aquorei redicrunt vellera Phryxi]

Gentibus, æquorei redierunt vellera Phryxi.

475

fama percrebuit per ceteras nationes, vellus marini Phryxi relatum fuisse in Gra-

Optimæ Barthii membranæ: rediit cum rellere; duo alii codd. ejusdem Barth.

NOTÆ

Sensus horum verborum est: Aut famam perlatam fuisse ad remotas etiam gentes, vellus aureum Phryxi relatum fuisse in Græciam: aut cum supra Hypsipyle questa sit de levitate Jasonis, animique eins duritia, famam hujusce perfidiæ perlatam fnisse ad remotissimas gentes; vellera autem Phryxi rediisse in animum Jasonis ac sociorum ejus, et sic profectos fuisse e Lenno. Vellera Phryxil Intelligit vellus anreum Phryxi. Phryxus autem Athamantis et Nepheles filius, fugiens furorem Inus novercæ, arietem aurei velleris una cum Helle sorore conscendit, ut mare, qua angustins est, trajiceret: verum Helle meta cecidit in mare. summersaque dedit nomen freto ab ea 'Hellesponto' dicto: Phryxus vero sospes in Colchos pervenit, ubi sacrificato ariete Jovi, vel Marti, ut aliis placet, vellus illud aureum in templo suspendit. Ad hoe igitur recuperandum profectus Jason cum Argonautis, ope Medeæ illnd in patriam tandem revexit. Sed non conveniunt auctores quid illud fuerit. Orphens, Apollonius, et Catullus volunt fuisse arietem vere anreo vellere insignem ex Mercurii contactu. Simonides vero, ut refert Scholiastes Apollonii ad Argon, Iv. modo candidi, modo purpurei velleris illum arietem facit. Idem Simouides ex Tzetze in suis Chileadibus Historia 18. vult arietem illum, quem habebat Atreus, purpurei fuisse velleris, quem aureum vellus habuisse alii ashrmant. Alii scribunt vellus aurenm nihil alind fnisse, quam librum membraneum ex pelli-

bus arietum contextum, quo ars faciendi anri arte chymica continebatur, ut Suidas in voce δέρας. Et Eustathins in Dionysium Perieg. citat anctorem hujusce opinionis nomine Charaxem. Quidam volunt hanc fabulam originem traxisse ex torrentibus quibusdam Colchidis anreas arenas volventibus. Eustathius loco citato loquens de Colchis scribit auriferos apud eos esse torrentes rivosque, aurumque velleribus excipere solitos accolas; unde fabula de vellere aureo. Quod Enstathius acceperat ex Strabone lib. 11. qui iisdem pæne verbis dicit esse apud Suanos populos Colchidis flumina aurifera, aurumque excipere solitos accolas tabulis perforatis, et velleribus transverso flumine suspensis. Ejusdem est opinionis Appianus in Mithridaticis. Tradunt auctores aurifodinas fuisse apud Colchos, ut scribit Strabo lib. 11. et Plinius lib. xxx111. cap. 3. scribit: 'Jam regnaverat in Colchis Salances et Esubopes, qui terram virginem nactus, plurimum anri argentique eruisse dicitur in Suanorum gente, et alioqui velleribus aureis inclyto regno.' Athenœus lib. vi. cap. 4, refert Phialam fuisse auream, cojus in medio prominebat caper, aut agnus aurens. Auctores sunt hanc fabulam inde deductam a raritate et excellentia lanarum, quæ ex Colchide advehebantur : cujus opinionis videtur esse Varro de R. Rustica lib. 11. cap. 1. 'Veteres Poëtæ ipsas pecudes propter caritatem aureas habuisse pelles tradiderunt, ut Argis Atrens, quam sibi Thyestem Ut stata lux pelago, venturumque æthera sensit
Tiphys, et occidui rubuere cubilia Phœbi;
Heu iterum gemitus, iterumque novissima nox est.
Vix reserata dies, et jam rate celsus Iason
Ire jubet, primoque ferit dux verbere pontum.

480
Illos e scopulis, et summo vertice montis,
Spumea porrecti dirimentes terga profundi
Prosequimur visu, donec lassavit cuntes
Lux oculos, longumque polo contexere visa est
Æquor, et extremi pressit freta margine cœli.
Fama subit portus, vectum trans alta Thoanta

ciam. Ut dies præstituta fuit navigationi, et Tiphys agnovit opportunum tempus, et locus, quo sol occidit, rutilavit: heu denuo gemitus, et rursus suprema nox videtur. Vix dies illuxit, et jam Jason in nave sublimis solvere imperut, et dux percussit æquor primo ictu remi. Nos ex rupibus, et ex summo montis cacumine visu deducimus illos, scindentes spumosum dorsum extensi maris, donec lumen futigavit insequentes oculos, et visum est calo jungere longum pelugus, et strinxit mare ad oram supremi cæli. Rumor pervadit portus Lemni delatum Thoantem trans mare

redierunt vellere.—477 'Dno boni nostri codd. non agnoseunt hunc versum; quos, optimo illo nitentes, omnino seponimus.' Barth.—478 Opt. Barthianus: Qui gemitus iterumque, iterumque novissima nox est; dno alii Barth. Heus iterum gemitus.—481 Illos et scopulis Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. uterque Behot. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Crnc. Illos e scopulis optimæ Barthii membranæ, ut conjectabat Bernartius: ita quoque Grasser. Gevart. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—482 Nic. Heinsius in Advers. lib. 1. cap. 3. p. 23. correxit: lassavit hiantes.—486 Vicina regnare Chio in quibusdam Barthianis.—488 Sontibus ac-

NOTÆ

snbduxisse queritur: ut in Colchide Æeta, ad eujus arietis pellem profecti regio genere dicuntur Argonautæ.' Et certe Iberia habebat oves nativo insignes rutilo: quippe ibi singulos arietes talento emi els τὰς δχείας refert Strabo lib III. Tandem sunt, qui dicant grandem auri vim Pluyxum secum e Græcia abstulisse in Colchidem, eamque in templo ab co ibi cundito consecratam, ad quam vel repetendam vel etiam prædandam navigarunt Argonautæ.

477 Tiphys] Gubernator navis Argo. Et occidui rubuere cubilia Phabi] Signum est cuim crastinæ screnitatis, cum rubet locus, ubi sol occidit.

478 Heu iterum genitus] Lemniades profectis Argonautis e Lemno, seque solas sine viris videntes meminerunt ejusce funestæ noctis qua maritos maresque occiderant: inde orti genitus, vel desiderio excuntium Argonautarum.

484 Contexere visa est Æquor, et extremi pressit freta margine cali] Quia longe prospicientibus videtur mare cælo conjunctum. Sic enim oculi nostri falluntur, nt putemus maris undas usque ad co:li margiuem pertingere.

Fraterna regnare Chio: mihi crimina nulla, Et vacuos arsisse rogos: fremit impia plebes Sontibus accensæ stimulis, facinusque reposcunt. Quin etiam occultæ vulgo increbrescere voces:

490

dominari in fraterna Chio: nullum scelus me perpetrasse, et inane bustum accendisse. Impium vulgus frendet inflammatum nocentibus aculeis, et repetunt crimen. Necnon surda murmura passim serpere. Solane pia erga suos? nos autem solæ

censa optimus Barthianus .- 490 Idem codex: vulgo crebrescere; ceteri om-

NOTÆ

487 Chio] Plinius lib. v. cap. 31. 'Par claritate ab ea [Samo] distat 95. millia passuum eum oppido Chios libera, quam Æthaliam Ephorns prisco nomine appellat, Metrodorus et Cleobulus Chiam, a Chione Nympha; aliqui a nive, et Macrin et Pithiusam : montem habet Pellenæum, marmor Chium: circuita 125. mill. passuum colligit, ut veteres tradidere. Isidorus 9. millia adjicit. Posita est inter Samum et Lesbon, ex adverso maxime Erythrarum.... In ea laudatissima nascitur Mastiche, vinumque Chium.' Hae Plinius. Hodie vocatur Chio.

Fraterna] Quia, ut discimus ex Diodoro Siculo lib. v. Rhadamanthus Creta expulsus a fratre Minoë multas insulas in suam potestatem fama suæ justitiæ ac probitatis redegit, easque inter multos principes divisit, insulam vero Lemnum dono dedit Thoanti, et Enopioni Chium, qui in ea regiam sibi condidit, ut testis est Ion Chius. Jam vero discimus ex codem Diodoro et Scholiaste Apollonii ad lib. 111. Argon. Œnopionem et Thoantem esse fratres, ut Bacchi et Ariadnes filios. Quidam tamen tradunt Thoantem et Enopionem ex Ariadna, Thoantem patre Baccho, Œnopionem Theseo natos. Igitur bene 'fraternam Chium' vocat, cui post mortem Œuopionis fratris Thoas im-

Non conveniunt tamen peravit. scriptores cum Statio de loco in quem Thoas post fugam e Lemno commigravit. Apollonius Argon. lib. r. refert Thoantem delatum fuisse in parvam insulam dictam Enoën ab abundantia vitium, ibique ex quadam Nympha Sicinam generasse, a quo illa insula vocata fuit 'Sicinus.' Hæc insula collocatur a Geographis prope Euhwam, Hyginus vero cap, 15, scribit Thoantem clam navi impositum ab Hypsipyle, tempestate fuisse delatum in Tanricam, et cap. 120. dicit regem, qui regnabat in Taurica eo tempore, quo illo pervenit Orestes, esse Thoantem patrem Hypsipyles. Quod nulla ratione chronologica stare potest; nam ab adventu Argonautarum ad Lemmum insulam centum circiter anni numerantur ad illud tempus, quo Orestes in Thanricam appulit; hine oporteret Thoantem tune temporis ad minus habuisse centum quadraginta annos; filiam enim habebat nubilem cum e Lempo profugit.

488 Et vacuos arsisse rogos] Vide supra: 'Ipsa quoque arcanis tecti in penetralibus alto Molior igne pyram,'

489 Facinusque reposcunt] Quasi nocens fuissem, quod nullum crimen commiseram: genus enim interdum criminis est, innocentem esse apud scelestissimos.

Solane fida suis? nos autem in funera lætæ? Nou Deus hæc, fatumque, quod imperat urbe nefanda. Talibus exanimis dictis (et triste propinquat Supplicium, nec regna juvant) vaga littora furto Incomitata sequor, funestaque mœnia linquo, 495 Qua fuga nota patris; sed non iterum obvius Evan: Nam me prædonum manus huc appulsa tacentem Arripit, et vestras famulam transmittit in oras. Talia Lernæis iterat dum regibus exul Lemnias, et longa solatur damna querela, 500 Immemor absentis (sic Di suasistis) alumni; Ille graves oculos, languentiaque ora comanti Mergit humo, fessusque diu puerilibus actis Labitur in somnos, prensa manus hæret in herba.

gavisæ in cædibus? Numen, ct fatum quod regnat in nefaria civitate, non hæc relinquet impunitu. Ego perculsa his verbis (et acerbæ pænæ jam parabantur, nec regia dignitas tutari poterat) desero infaustam urbem, et clam sola corripio fugam ad vagas ripas, qua sciebam patrem erasisse; verum Bacchus non mihi denuo occurrit: nam navis piratarum illuc advecta prehendit me silentem, et trajecit serram in vestras plagas. Dum extorris Lemnia narrut hæc Argiris ducibus, et longo luctu mulect suos casus, oblita est absentis alumni; sic Dii voluistis. Ille imponit hærbidæ terræ graratos somno oculos, et fatigatum caput, et diu lassus infantilibus factis, sopore corripitur: et manus ejus non relinquit arreptum gramen. Interea

nes: vulgo increbescere, vel increbrescere.—491 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. in funere.—492 Barthius legit: Non Deus hæc Fatunque? Quid imperat urbe nefanda?—494 Duo codd. Barth. et Behot. 2. furtim.—496 Unus Behot. scd non fuit obvius.—497 Scd me optimus Barthianus.—504 Nonnulli Barthiani: pressa manus.—505 Nemees sucer horror op-

.....

NOT/E

492 Non Deus hac, fatumque, &c.] Supple, sinant impunita.

496 Evan] Bacchus, ut jam dixi-

497 Tacentem] Corrigit Peyraredus jacentem.

498 Et vestras famulam transmittit in oras] Supra: 'Servitium Hypsipyle vestri fero capta Lycurgi.'

500 Et longa solatur damna quevela] Supra: 'Dulce loqui miseris, veteresque reducere questus.'

501 Absentis alumni] Archemori, quem supra cespitem posuerat, ut

lib. præcedenti vidimus.

502 Comanti humo] Quomodo 'comans humus,' si, ut jam dixit, et dicturus est, siti et æstu non solum flumina, sed etiam gramina exaruissent. Mira incogitantia Papiuii. 'Comans' proprie egregie cristatum et capillatum sonat.

504 Prensa manus hæret in herba] Δεικτικῶς expressit wtatem; nam in actus ludieros cum somno requiescit infantia, quicquid tenuerit, non relinquit. Laclantius. Interea campis, nemoris sacer horror Achæi,
Terrigena erigitur serpens, tractuque soluto
Immanem sese vehit, ac post terga relinquit.
Livida fax oculis: tumidi stat in ore veneni
Spuma virens, ter lingua vibrat, terna agmina adunci
Dentis, et auratæ crudelis gloria frontis
Prominet. Inachio sanctum dixere Tonanti
Agricolæ, cui cura loci, et sylvestribus aris
Pauper honos: nunc ille Dei circumdare templa
Orbe vago labens, miseræ nunc robora sylvæ
Atterit, et vastas tenuat complexibus ornos.

505

anguis terra ortus, qui crat sacer terror Achivæ sylvæ, in agris assurgit, et evolutis spiris truhit immensum corpus, et post tergum retinquit. Atra lux inest oculis, viridis spuma turgidi veneni est in ore, exerit triplicem linguam, terni ordines curvorum dentium illi sunt, et extat sævum decus rutilæ jubæ. Rustici illum consecravere Inachio Jovi, in cujus tutela locus est, et eni pauper cultus tribuitur in nemorosis altaribus. Nunc ille amplectitur fana Dei, repens spira errunti, nunc attenuat infelicis nemoris arbores, et orbibus utterit ingentes ornos. Sæpe recubat

timus Barthii codex; quod ille probat.—507 Unus Behot. terga reliquit.—508 Optimus Barthianus: tumido stat in ore; quod verum putat Barthius.—

NOTÆ

505 Sucer horror] Quia 'Inachio Jovi,' ut mox videbinius, 'sanctam dixere Tonanti' hanc serpentem.

506 Terrigena] Serpentes enim, ut et insecta omnia, e terra quandoque generantur.

509 Ter lingua vibrat] Infra: 'Lingua eque secat fera vincla trisulcæ.' Plinius lib. 11. cap. 37. 'Lingua non omnibus eodem modo. Tenuissimas erpentibus, et trisulca; vibrans, atri coloris, et, si extrahas, prælonga.' Virgilius Georg. 111. 'Linguis micat ore trisulcis.' Ovid. Met. 111. 'Martius anguis erat, cristis præsignis et auro, Tresque vibrant lingua.' 'Lingua vibrante minantem serpentem' dixit Lucretius lib. 111. neque aliter passim Poëtæ.

510 Et auratæ crudelis gloriu frontis] Cristam vel jubam intelligit. Infra: 'Capitisque insigne coruscat.'

511 Inuchio sunctum dixere Tonanti] Diis enim erant suæ minores potestates, et ministri, hique potissimum scrpentes. Jupiter autem hic dicitur 'Inachius' vel propter Io filiam Inachi, quam adamavit, vel quia in hacce regione colebatur sub titulo 'Inachii Jovis:' de quo tamen nihil scribit Pausanias. Nisi hic Inuchio positum sit pro 'Ncmæo.' Nam Nemæus Jupiter agnoscitur a Pausania.

512 Sylvestribus aris] Non lapidibus cæsis constructis, sed 'ex cespite vivo.' De talibus Horatius III, Od. 8. 'Acerra thuris plena....Positusque carbo in Cespite vivo.' Vide Godofredum ad Cod. Theodosiani de Paganis cap. 2.

513 Dei] Jovis.

Sæpe super fluvios geminæ jacet aggere ripæ Continuus, squamisque incisus adæstuat amnis. Sed nunc Ogygii jussis quando omnis anhelat Terra Dei, trepidæque latent in pulvere Nymphæ, Sævior anfractu laterum sinuosa retorquens 520Terga solo, siccique nocens furit igne veneni. Stagna per, arentesque lacus, fontesque repressos Volvitur, et vacuis fluviorum in vallibus errat: Incertusque sui liquidum nunc aëra lambit Ore supinato, nunc arva gementia radens 525Pronus adhæret humo, si quid viridantia sudent Gramina: percussæ calidis afflatibus herbæ, Qua tulit ora, cadunt, moriturque ad sibila campus. Quantus ab Arctois discriminat æthera plaustris Anguis ad usque Notos, alienumque exit in orbem. 530

super amues sua longitudine utriusque ripæ crepidinem contingens, et fluvius squamis ejus sectus fervet. Sed nunc, cum omnis tellus torretur imperio Ogygii numinis, et pavidæ Nymphæ in arenis occultantur, crudelior, revolvit laterum flexu tortuosum dorsum per terram, et noxius in rabiem vertitur ardore sicci veneni. Replat per stagna, et siccatas paludes, et exhanstos fontes, et vagatur in inanibus alveis fluminum. Et sui dubius, nunc lingit humidum aërem ore inverso, nunc terens agros mærentes, pronus tervæ affigitur, si quid humoris emittant herbæ. Qua portavit fauces, graminu fervido spiritu afflata deprimuntur, et ager perit ad ejus sibila. Tantus erat, quantus anguis, qui dirimit calum a euru Septemtrionali, et extenditur usque in meridiem, et in alterum mundum. Et quantus ille,

517 In codem codice: squamisque inscissus.—525 Nonnulli codd. Barthiani: arra sonantia; alii ejusdem; arra ingentia. Pro radens Put. habet, rodens.—530 Unus Beliot. errat in orbem.—531 In uno codice Barthii legebatur:

.....

NOTE

516 Sape super flurios gemina jacet aggree ripa Continuus] Id est, continuitate sua longitudinis utramque fluviorum ripam contingebat.

518 Ogygii] Thebani, al est, Bacchi.

519 In pulvere Nymphæ] Bene in pulvere, quia siccatis fluviorum alveis, limus in pulverem caloris vi conversus fuerat.

529 Quantus ab Arctois discriminat

athera plaustris Anguis ad usque Notos, alienumque exit in orbem] Hyperbolice comparat serpentem hane signo cœlesti illius serpentis, qui Georg. 1. 'Maximus hie flexu sinnoso elabitur anguis Cirenm perque duas, in morem fluminis, Arctos.' Et Ovidius Met. 111. 'Tantoque est corpore, quanto Si totum spectes, geminas qui separat Arctos.'

Quantus et ille sacri spiris intorta movebat
Cornua Parnassi, donec tibi, Delie, fixus
Vexit arundineam centeno vulnere sylvam.
Quis tibi, parve, Deus tam magni pondera fati
Sorte dedit? tune hoc vix prima ad limina vitæ
Hoste jaces? an ut inde sacer per sæcula Graiis
Gentibus, et tanto dignus morerere sepulcro?
Occidis extremæ destrictus verbere caudæ
Ignaro serpente puer: fugit ilicet artus
Somnus, et in solam patuerunt lumina mortem.
540
Cum tamen attonito moriens vagitus in auras
Excidit, et ruptis immutuit ore querelis,

qui concutiebat juga sacri Parnassi involuta suis orbibus, donec a te confossus, Delie, portavit nemus sagittarum centenis plagis. Quod numen, o infans, decrevit, ut mole tanti fati opprimereris? Tune peris a tanto hoste, cum vix sis in primis vitæ foribus? An, ut inde per omne ævum fieres sacer Græciæ populis, et occumberes dignus tanto tumulo? Infans moreris percussus ictu extremæ caudæ, inscio angue. Sopor statim relinquit ejus membra, et oculi aperti sunt solum, at se mori sentiret. Cum tamen consternatus moribundum vagitum effudit in aërem, et tu-

spiris amplexa movebat.—534 Venett. 3. 4. parve puer: hoc habent etiam Lang. Laur. Buslid. et Lipsian.—537 Behott. 1. 2. moriere sepulero.—538 'Optimus liber, itemque unus alius Occidit clare legunt.' Barth.—541 Tum tamen iu quibusdam Barthianis; non vero in optimo.—542 In nonnullis

NOTÆ

531 Quantus et ille, &c.] Pythonem intelligit ah Apolline sagittis cæsnm prope Parnassum; in cujus rei memoriam Pythii ludi instituti sunt Delphis.

532 Cornua] Quia Parnassus, ut jam diximus, duplicem habebat verticem. Delie] Apollo a Delo 'Delius' dictus.

533 Centeno rulnere] Ovidins Met.
1. dicit Pythonem mille telis confixum fuisse, et quidem hyperbolice:
nam etiam centum duntaxat sagittarum mentio fit apud Julianum Cæsarem in Epistola ad Serapionem, ubi
centenarium numerum commendat, refertque Simonidem Poëtam cognominasse Apollinem 'Hecaton,' quasi

dixeris centenarium, ac eum Poëtam affirmare Apollinem magis delectari hoc cognomine, quam Pythii; propterea quod serpentem Pythona centum sagittis confecerit.

534 Parve] Archemorum alloquitur.

535 Hoc] Tam magno, ut maximi eum Heroës horrere potnerint. Vet. Schol.

536 An ut inde sacer, &c.] Nam hinc Archemorus a Græcis inter Deos relatus, et ludi Nemæi in houorem ejus instituti.

540 Et in solum patuerunt lumina mortem] Sommus enim ejns excussus est, apertique oculi, ut se mori sentiret.

(Qualia non totas peragunt insomnia voces,) Audiit Hypsipyle, facilemque negantia cursum Exanimis genua ægra rapit: jam certa malorum 545 Mentis ab augurio, sparsoque per omnia visu Lustrat humum quærens, et nota vocabula parvo Nequicquam ingeminans: nusquam ille, et prata recentes Amisere notas: viridi piger accubat hostis Collectus gyro, spatiosaque jugera complet, 550 Sic etiam obliqua cervicem expostus in alvo. Horruit infelix visu, longoque profundum Incendit clamore nemus: nec territus ille, Sed jacet. Argolicas ululatus flebilis aures Impulit: extemplo monitu ducis advolat ardens 555 Arcas eques, causamque refert. Tum squammea demum Torvus ad armorum radios fremitumque virorum

cuit intercisis in ore lamentis, (sicut somniantes non absolvant tota verba,) Hypsipyle audit, et perculsa trahit ægre genua recusantia promum cursum: jam certa calamitatis ab animi præsagio, et perlatis undique oculis circumspicit, locum quærens, et frustra iterat voces infanti cognitas. Nusquam ille apparet, et prata perdiderant signa, quæ prius habebaut. Deses hostis adjacet conglobatus cærulco orbe, et tegit latissima arva, quamvis fultum haberet collum sinuoso ventre. Tremuit misera ad hoc spectaculum, et replet longo ululatu spatiosum sylvam: nec ille est anguis attonitus, sed quiescit. Lamentabilis clamor verberavit aures Argivorum. Statim ducis jussu accurrit Arcas eques fervidus, et causum renuntiat. Tandem terribilis serpens movet squamosam cerricem ad fulgorem armorum, et virorum

codd. obmutuit. Cf. vi. 185.—543 Quales non totas in duobus Barthianis. —544 Ypsipile Behot. 1. Isiplile Behot. 2.—552 Obruit infelix nnns Behot. —553 Intendit in omnibus Barthianis, optimo excepto.—554 Argolidas in

NOTE

511 Facilemque negantia] Ob subitum dolorem, metumque, quo correpta fuit.

545 Jam certa malorum Mentis ab angurio] Plerumque enim tacitam divinationem mali, quod nobis dehet accidere, habemus, antequam accidat. Livius lib. xxv. 'Ad Romanos quidem nondum fama tantæ eladis pervenerat; sed tamen mæstum quoddam erat silentium, et tacita divinatio, qualis jam præsagientibus

animis imminentis mali solet esse.'

549 Amiscre notus] Perierant enim serpentis afflatu. Supra: 'Percussæ calidis afflatibus herbæ Qua tulit ora cadunt, moriturque ad sibila campus.' Viridi] Quia anguis ille viridis erat coloris.

553 Incendut] Virgilius lib. 11. 'Clamore incendunt cœlum Troësque Latinique.'

555 Ducis] Adrasti.

556 Arcus eques] Parthenopæus.

Cella movet. Rapit ingenti conamine saxum,
Quo discretus ager, vacuasque impellit in auras
Arduus Hippomedon, quo turbine bellica quondam
Librati saliunt portarum in claustra molares.
Cassa duci virtus: nam mollia colla refusus
In tergum serpens venientem exhauserat ictum.
Dat sonitum tellus, nemorumque per aëra densi
Dissultant nexus. At non mea vulnera, clamat,
(Et trabe fraxinea Capaneus subit obvius,) unquam
Effugies, seu tu pavidi ferus incola luci,
Sive Deis, utinamque Deis concessa voluptas:
Non, si consertum super hæc mihi membra Giganta

strepitum. Procerus Hippomedon prehendit magno nisu lapidem, quo arva dividebattur, et torquet in inanem aërem, eo impetu, quo emissæ quondam molæ impingunt claustris hostilium portarum. Vanus fuit Herois comatus; nam anguis, leniter reposita cervice in dorsum, vim ictus consumserat. Tellus insonuit, et impliciti inter se arborum rami ia vicinum aërem resilierunt. At Capaneus, (et venit obvium cum palo fraxineo,) vociferatur: Nunquam evitabis meas plagas, seu tu dirus es habitator religiosi saltus, sire tu sacer numinibus, o utinam illis esses dicatum oblectamentum: non, etsi portares compactum gigantem super hos tuos artus. It

....

aliis.—562 Cassa duci virtus. Jam mollia, &c. in uno Behot.—563 'In uno libro minus počtica scriptio: evaserat ictum; quam nihil moramur.' Barth.—564 Dan. Pat. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. unus Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et Austel. per avia; alter Behot. et nonnulli Gronoviani per aëra, quod primus edidit Gronovins.—566 Ut trabe optimus Barthianus.—567 Exfugies in eodem codice.—568 In eodem: Sire Deus: utinamque Deis nocuisse voluptas; unde Barthius: Sire Deus: utinamque! Deis nocuisse voluptas: Lang. Laur. Lipsian. et Buslid. Sire Deus; ita quoque edd. vett. commissa voluptas nonnulli

Barthiani; alii pro voluptas exhibent voluntas.—569 Dan. Put. Petav. Lang.

561 Molares] Saxa ingentia, ex quibus molæ finnt.

563 In tergum] Supra alvum enim recubans jacebat serpens.

564 Nemoramque per aëra [avia] &c.] Optimi codices: per aëra; quod nolim spernere. Implicitos inter se arborum fruticumve ramos mole atque impetu venientis saxi discussos esse et in aërem resiluisse ait. Lib. v1. de Tantalo: 'Non qui fallacibus undis Imminet, et refugæ sterilem petit aëra sylvæ.' Gronovius.

567 Paridi] Horrore religioso scilicet. Vocatur enim supra serpens 'nemoris sacer horror Achæi.'

568 Utinamque Deis concessa voluptas] Optat Deorum esse serpentem; depingitur enim numinum contemtor Capaneus; et lætaretur invenire loeum calcandæ religionis.

569 Super hæc mihi [tua] membra Giganta] Scripti magno numero, habent super hæc mihi membra. Optime: τὸ mihi eleganter παρέλκει. Sie lib. viii. Tydeus: 'Ubi autem

Subveheres. Volat hasta tremens, et hiantia monstri
Ora subit, linguæque secat fera vincla trisulcæ:
Perque jubas stantes, capitisque insigne corusci
Emicat, et nigri sanie perfusa cerebri
Figitur alta solo: longus vix tota peregit
Membra dolor, rapido celer ille volumine telum
Circuit, avulsumque ferens in opaca refugit
Templa Dei: hic magno tellurem pondere mensus
Implorantem animam dominis assibilat aris.
Illum et cognatæ stagna indignantia Lernæ,
Floribus et vernis assuetæ spargere Nymphæ,
570

hasta tremula, et intrut fauces patentes monstri, et scidit diros nexus trisulcæ linguæ, ac penetrat per erectas jubas, et per insigne rutili capitis, et respersa tabo atri cerebri, in terram alte pangitur. Longus dolor vix percucurrit totos anguis artus. Ille cito hastam amplectitur orbe præcipiti, et extructam gerens, capit fugam in umbrosa numinis fana. Illic terram mensurans magno onere, reddidit cum sibilo ad heri altaria animam vindictam exposcentem. Irati lacus Lernæ consanguineæ, et Nymphæ, quæ solitæ eratis floribus vernis hunc profundere, et ager Ne-

Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. tua membra.—572 Perque jubas varias optimus Barthianus, et pro v. l. stantes.—573 In codem codice: nigri sanie perfusa veneni.—574 Figitur acta solo duo Barthiani; Figitur hasta solo nterque Behot. Dan. Put. Petav. et edd. vett. Figitur alta solo ceteri codd. cum edd. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. vix vota percejit Dan. Put. Petav.—576 Barthius legit, evulsumque.—581 Et Nemees raptatus nnus Be-

NOTÆ

Egregins dux ille mihi?' Sie lib. 1x. 'Ipse manu Tyria tibi captus Adrastus.' Sie enim membranæ: non 'jam captus.' Achilleid. 11. 'Nam mihi quis vatum dubiis in casibus ausit Fata videre prior?' Ubi subjecerunt, 'te.' Silius lib. 1. in persona Jungnis: 'Similisque mili per Celtica rura Sanguine Pergameo Trebia, et stipantibus armis, &c. fluat.' Gronovius. Hoe etiam frequens est in lingna Hispana. Super hac membra Giganta] Quia gigantes anguineos habebant pedes. Ovidius Fast, v. 'Ille manus illis dedit, et pro cruribus augues.'

574 Longus] Id est, longo tempore. Eadem locutione usus Noster Lacrymis Etrusci: 'Et longo transmittit habere nepoti.' Pro 'habere longo tempore.'

577 Dei] Inachii Jovis. Vide supra.

578 Implorantem] Sive simpliciter plorantem, sive implorantem auxilium et vindictam Jovis.

579 Cognatæ] Quod Lerna, palus Argolidis, talem habnerit pestem, sive quia serpens ista trahebat originem ab bydra Lernæ.

580 Floribus et vernis assuetæ spurgere Nymphæ] Mos enim erat imagines Deorum, resque ipsis sacras floribus perfundere. Hoc φυλλοβολία dicebatur.

Delph, et Var. Clas.

Et Nemees reptatus ager, lucosque per omnes
Sylvicole, fracta, gemuistis, arundine, Fauni.
Ipse etiam summa jam tela poposcerat æthra
Jupiter, et dudum nimbique hyemesque coibant,
Ni minor ira Deo, gravioraque tela mereri 585
Servatus Capaneus: moti tamen aura cucurrit
Fulminis, et summas libavit vertice cristas.
Jamque pererratis infelix Lemnia campis,
Liber ut angue locus, modico super aggere longe
Pallida sanguineis infectas roribus herbas 590
Prospicit: hue magno cursum rapit effera luctu,
Agnoscitque nefas: terræque illisa nocenti
Fulminis in morem, non verba in funere primo,

mees, per quem serpebat, ac Fauni habitatores nemorum illum stevistis laceralis cannis per cunctos saltus. Ipse etiam Jupiter jam petiverat fulmina a summo athere, et nubes ac procellæ dudum cogebantur, nisi levior culpa visa esset, quam ut Deus succenseret, et servatus suit Capaneus, ut graviora spicula mereretur: ventus tamen concussi suminis pertrunsivit supra caput ejus, et perstrinxit summas galeæ cristas. Et jam infortunata Lemnia, peragratis agris, ut locus vacuus suit a serpente, paltida procul animadvertit super parvum tumulum gramen respersum eruentis guttis. Illue percita ingenti dolore contendit maximo cursu, et agnoscit suum infortunium: et injiciens se nesariæ terræ instar sulminis, non habet vocem, nee

hot.—583 Ipse etiam e summa Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. Ipse etiam summa uterque Beliot. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Ætna optimus Barthianus. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Grasser. Gevart. et Amstel. athra optimi Gronoviani, Behott. 1. 2. Dan. Put. Petav. Lindenbrog. Cruc. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—

NOTE

582 Fracta, gemuistis, arundine, Fauni] Fauni, sylvarum Dii. Bene autem hos mortem serpentis lugentes hae ornamenta sua ex more fregisse memorat Poëta: canna enim et ferula coronabantur Fauni. Arundo etiam significat fistulam, quam Pan invenisse dicitur, et qua Fauni canebant. Significat etiam sagittam.

583 Æthra] Purior pars Ætheris, in qua Dii manent. Ovidius Met. 11. de Jove parante se ad percutiendum fulmine Phaëtonta: 'Summam petit ardnus arcem, Unde movet tonitrus, vibrataque fulmina jactat.'

Quidam codices habent Ætna.

584 Nimbique hyemesque coibant] Ad formandum fulmen.

585 Gravioraque tela mereri Servatus Capaneus] Id est, servatus ad merendum, seu, ut mereretur graviora et justiora fulmina. Quod videbimus sub finem Theb. x.

588 Lemnia] Hypsipyle a Lemno patria.

593 Non verba in funere primo, Non lacrymas habet] Hoc effectus nimii doloris, qui intercludit vocem et sistit lacrymas. Seneca Tragicus: 'Curæ leves loquuntur, ingentes stupent.'

Non lacrymas habet: ingeminat misera oscula tantum
Incumbens, animæque fugam per membra tepentem
Quærit hians: non ora loco, non pectora restant.
Rapta cutis, tenuia ossa patent, nexusque madentes
Sanguinis imbre novi, totumque in vulnere corpus.
Ac velut aligeræ sedem, fætusque parentis
Cum piger umbrosa populatus in ilice serpens,
Illa redit, querulæque domus mirata quietem
Stat super impendens, advectosque horrida mæsto
Excutit ore cibos; cum solus in arbore cara
Sanguis, et errantes per capta cubilia plumæ.
Ut laceros artus gremio miseranda recepit,

605

lacrymas in prima clade. Prostrata super infantem iterat solum infeliciu oscula, et ore aperto scrutatur animæ discessum, in membris tepentem. Non vultus pueri in suo loco, non pectus manent, avulsa erat cutis, detecta mollia ossa, et juncturæ artuum humidæ erant guttis recentis cruoris, totunque corpus erat pluga. Ac veluti cum deses serpens diripuit in opaca ilice domum ac pullos alatæ matris, illa revertitur, et stupens silentium loquacis sedis, hæret volans supra, et trepida projeit e tristi rostro escam quam attulerat; cum solus cruor est in dilecta arbore, et vagantur plumæ per expugnatum nidum. Ut miscra recollegit in sinu trunca in-

587 Unns Behot, librarit.—597 Rupta cutis Lang, Lanr, Buslid, Lipsian, Rupta cutis Dan, Put. Petav. Behott, et edd. vett. tenua ossa Behot. 1. tenu ossa Behot. 2. relicto spatio; sed correctum tennia; Lang. Laur. Buslid. Lipsian, Dan, Put. Petav. ceteri, et edd. vett. tenera ossa; Amstel. Gronov. Barth, Veen. Delph. &c. tennia ossa. Vide Gronov, ad Theb. IV. 697.—603 Optimæ Barthii membranæ: cur solus. Pro cara unus Behot. habet

......

NOTÆ

Idem: 'Quin ista tanti pervieax clades mali Siccavit oculos, quodque in extremis solet, Periere lacrymae.' Lucanus lib. 11. 'Tune questus tenuere suos, magnusque per omnes Errabat sine voce dolor, sie funere primo Attonitæ tacnere domns.' Quintilianus declamat, xvII, 'Fractæ maforum contentione mentes, &c. caligant : non querelas post invenio, non lacrymas.' Ibid. 'Miser etiam post omnia lacrymas perdidit.' Primo] Non quod aliud funus postea subsecutum sit; sed simpliciter, ut primum ictus ille fulminis subiti pectori accidit.

595 Animaque fugam per membra tepentem Quarit hians] Alludere videtur ad consuctudinem veterum, qua propinqui, vel amici morientem osculabantur, quasi excepturi fugientem animam. Cicero in Verrem: 'Filiorum suorum spiritum ore excipere liceret.' Virgilius Æneid. 1v. 'Et extremo si quis super halitus errat Ore legam.'

598 Totumque in enlarer corpus] Ovidins Met. xv. 'Nullasque in corpore partes Noscere quas posses: numque erat omnia vulnus.' Lucanus lib. rx. 'Totum est pro vulnucre corpus.'

Intexitque comis, tandem laxata dolore Vox invenit iter, gemitusque in verba soluti: O mihi desertæ natorum dulcis imago, Archemore: o rerum et patriæ solamen ademtæ, Servitiique decus, qui te, mea gaudia, sontes 610 Extinxere Dei? modo quem digressa reliqui Lascivum et prono vexantem gramina cursu? Heu ubi siderei vultus? ubi verba ligatis Imperfecta sonis? risusque et murmura soli 615 Intellecta mihi? quoties tibi Lemnon, et Argo Sueta loqui, et longa somnum suadere querela? Sic equidem luctus solabar, et ubera parvo Jam materna dabam, cui nunc venit irritus ori Lactis, et infelix in vulnera liquitur imber. Nosco Deos: o dura mei præsagia somni, 620 Nocturnique metus, et nunquam impune per umbras

fantis membra, caque crinibus suis cooperuit, tandem vox soluta sibi viam fecit, et gemitus in hunc sermonem sunt expediti: O Archemore, grata effigies liberorum, quos habebam, cum Juson me retiquit: o fortunæ levamen, et ereptæ patriæ, et honor mæ servitutis, quæ scelesta numina interfecerunt te, mæs delicias? Quem modo discedens reliqui ludentem, et terentem herbus prono cursu? heu ubi ora cælestia? ubi verba trunca inexplanatis sonis? ubi risus, ac susurri a me sola comprehensi? Quoties solita eram memorure tibi Lenmon, ac Argo, ac somnum tibi conciliare prolixis næniis? Sic equidem mulcebam mærorem meum, et præbebam mammus infanti jum materno affectu, cui nunc venit in ore inutilis liquor luctis, et infelix in plagas defluit. Intelligo Deos. O crudelia omina somni mei, et nocturni timores, ac Venus nunquam consternatæ mihi frustra in tenebris apparuit. Sed quæ nu-

paret.—606 Nic. Heinsins ad Ovid. Heroid. Epist. xv. 113. correxit: postquam laxata dolori; Behot. 1. et nonnulli codd. Gronovii lassata. Vide Gronov. Obss. lib. 11. cap. 20.—611 In optimo Barthii codice: disgressa reliqui.—612 Unns Behot. et optimus Barthii: versantem gramina.—615 Argos Laur. Buslid. Dan. Put. Petav. Lipsian. et edd. vett. Argon Barthius ex optimo. Argo primus edidit Gronovius.—618 Put. irritus orbæ.—619 In optimis codd. Barthii; ah infelix; unde ille legit: cui nunc venit irritus ori

NOT/E

608 O mihi desertæ] Viduæ, et captivæ, a meis omnibus desertæ.

610 Servitique decus] Quia Hypsipylen nutricem dederat suo filio Lycurgus; quod sibi honorificum esse ducebat.

613 Ubi verba ligatis Imperfecta so-

nis] Vide lib. sup. vs. 790.

615 Argo] Argonautas. 616 Querelu] Hic delendam inter-

rogationis notam censet Gevartius et Peyraredus.

618 Muterna] Id est, materno af-

fectu.

Attonitæ mihi visa Venus! Quos arguo Divos?

Ipse ego te (quid enim timeam moritura fateri?)

Exposui fatis: quæ mentem insania traxit?

Tantane me tantæ tenuere oblivia curæ?

Dum patrios casus, famæque exorsa retracto

Ambitiosa meæ, pietas hæc magna, fidesque!

Exsolvi tibi, Lemne, nefas: ubi letifer anguis,

Ferte, duces; meriti si qua est mihi gratia duri,

Si quis honos dictis: aut vos extinguite ferro,

Ne tristes dominos, orbamque inimica revisam

Eurydicen: quanquam haud illi mea cura dolendo

Cesserit. Hocne ferens onus illætabile matris

mina accuso? Ipsa ego, (quid enim peritura metuum confiteri?) objecite morti. Quæ amentiu ubstulit mihi animum? Tantane incuria tam illustris alumni, meæ curæ comissi, me occupavit? dum commemoro fortunam patriæ, et fastuosa primordia famæ meæ. Hæc est ingens pictas! et fides! O Lemne exsolvi tibi crimen, quod tibi debebam. Ducite me, o duces, ubi noxins serpens est; si quæ a vobis mihi refertur gratia acerbi beneficii, si quæ vobis ratio sermonum, quos apud vos habni. Aut vos me ferro obtruncate, ne odiosa revisum afflictos heros, et orbam Euvydicen: quamvis meus dolor non sit minor eo quem receptura est. Hocne portuns ingratum

.....

Lactis? ah infelix in vulnera liquitur imber!—622 Optimus codex Barthii: Sed enim arguo Divos? quod ille verum putat.—626 Dum patriæ casus in eodem codice.—627 Gronovins Obss. lib. 1v. cap. 12. parenthesi inclusit: (pietas hac magna, fidesque!)—628 Et solvi Lipsian. Dan. Buslid. et Venett. Exoluit Laur. et edd. vett. Exsolvi Lang. mihi letifer anguis in nno codice Barthii.—629 Multi codd. et edd. vett. si qua est meriti nihi; optimus Barthii: meriti si qua est mihi; et sic ediderunt Dan. Heins. Gronov. Veen. et Barth.—633 Optimus codex Barthii: illætabile matri.—634 In uno Barth.

NOTÆ

622 Attonitæ mihi visa Venus] Ut quæ mearum calamitatum origo et causa.

626 Exorsa] Pro 'exordiis,' qua voce non frequenter utitur Papinins.

627 Ambitiosa] Quibus gloriam ac famam quæro. Pictas hæc] Pictas fidesque in patrem mihi prædicanda non est, si deservi alumnum fidei mæce commissum.

628 Exsolvi tibi, Lemne, nefas] Oportebat, ut omnes Lemniades scelere aliquo obstringerentur: cetera: om-

nes occiderunt mares; ego hune parvulum. Vel pænas tibi debebam, Lemne, quod sola innocens fni; nunc has tibi solvo.

631 Ne tristes dominos] Lycurgum et Eurydicen uxorem. Dominos vero secundum jus gentium, qua victi vel capti servire coguntur. Supra: 'Servitium Hypsipyle vestri fero capta Lycurgi.'

632 Eurydicen] Matrem Archemori, Amphithea quibusdam uxor Lycurgi, ex qua natus Opheltes seu Archemorus, Apollod, lib. 1.

Transfundam gremio? quæ me prius ima sub umbras
Mergat humus? Simul hæc terraque et sanguine vultum 635
Sordida magnorum circa vestigia regum
Vertitur, et tacite mærentibus imputat undas.
Et jam sacrifici subitus per tecta Lycurgi
Nuntius implerat lacrymis ipsumque domumque,
Ipsum adventantem Persei vertice sancto
Montis, ubi adverso dederat prosecta Tonanti,
Et caput iratis rediens quassabat ab extis.
Hic sese Argolicis immunem servat ab armis
Haud animi vacuus, sed templa aræque tenebant.
Nec dum etiam responsa Deum, monitusque vetusti
Exciderant, voxque ex adytis accepta profundis,
Prima, Lycurge, dabis Dircæo funera bello.

pondus, transferam in sinum genitricis? prius me ima tellus absorbeat sub Inferos. Ubi hac locuta est, ore fædado pulvere, et sanguine, advolvitur pedibus illustrium ducum, et occulte exprobrut dolentibus fontem, quem monstraverat. Et jam repentinus rumor latus per domum antisitiis Lycurgi impleverat fletibus familiam, et ipsum, descendentem e sacro cacumine montis Persei, ubi obtulerat prosecta contrario Jovi, et revertens movebat caput ob exta non propitia. Hic se abstinebat a bello Argolico, non expers curarum, sed fana et altaria illum occupabant. Nec dum adhue Deorum oracula, et veteres monitus animo effluverant, nec vox audita ex arcanis sacrariis, Lycurge dabis primam hostiam Dircæis armis. Id timet, et tristis

quin me prius; Petrens. et Tanrin. quæ me prius; in alio Barthii, sub undas.—638 Lygurgi uterque Behot.—641 Nonnulli codd. et edd. vett. adverso. Nonnulli Lindenbrogii: profecta Tonanti.—644 Optimæ Barthii membranæ: arcesque tenebant.—646 Unus Behot. ac vox adytis. In quibusdam Barthianis: audita profundis; Petrens. excepta profundis.—647 Lygurge uterque Behot.—

NOTÆ

634 Quæ [quam] me] Quidam codices: quæ me.

637 Undus] Quia nisi hos duxisset ad has aquas, nou exposuisset ac descruisset alumnum.

638 Sacrifici Lycurgi] Lycurgus enim erat sacerdos Jovis.

640 Persei vertice sancto Montis] Appesantis scilicet. Vide Theb. III. 440, et 633.

611 Prosecta] Prosecta dicta sunt ab antiquis viscera, quæ in sacrificiis prosecassent. Nonins: 'Prosecta, exta, quæ aris ex pecudum fibris dissecta.' Vide Turneb. Advers. xv. cap. 7.

642 Et caput iratis, &c.] Quia non litaverat Lycurgus, ideo movebat caput, ut funestum quid præsentions

614 Templa, aræque tenebunt] Ad deprecandam Deorum iram: acceperat enim oraculum se, per hoc Thebanum bellum, grande aliquod malum accepturum.

617 Prima, Lycurge, dabis Direco funera bello] Tenor oracnii Lycurgo dati. Direco] Thebano.

Id cavet, et mœstus vicini pulvere Martis Angitur ad lituos, periturisque invidet armis. Ecce fides Superum! laceras comitata Thoantis 650 Advenit exequias: contra subit obvia mater, Fœmineos cœtus plangentiaque agmina ducens. At non magnanimo pietas ignava Lycurgo: Fortior ille malis, lacrymasque insana resorbet Ira patris: longo rapit arva morantia passu 655 Vociferans: Illa autem ubinam, cui parva cruoris Lætave damna mei? vivitne? impellite raptam, Ferte citi comites: faxo omnis fabula Lemni, Et pater, et tumidæ generis mendacia sacri Exciderint. Ibat, letumque inferre parabat 660 Ense fureus rapto: venienti Œneius heros Impiger objecta proturbat pectora parma.

pulvere proximi belli torquetur ad sonum tuharum, et odit perituras copias. Ecce oraculorum certitudo. Filia Thoantis venit afferens truneum caduver. Genitrix venit in occursum contra, agens mulierum turbam, et lugentes catervas. At non ignava pietas est forti Lycurgo: superior ille est calamitatibus. Vecors ira genitoris resorbet fletus. Contendit rapido cursu per agros retardantes, exclamans: Ubinam est illa, cui vilia sunt ac grata detrimenta mei sanguinis? Vivitne? Arripite illam ocyus, agite celeres famuli. Efficiam, ut omnis Lemni fabula, et genitor, et commenta divinæ originis nilil superbæ profuerint. Proccuebat, et stricto gladio rabidus accingebat se ad dandam mortem Hypsipyle. Sed accedenti Heros (Eneius propellit pectus opposito scuto, ac simul infremens: Comprime hancee ra-

649 Behot. 1. perituris invidet,—651 Advehit Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Lindenbrog. et Cruc. Advenit Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—652 Famineos populos optiums codex Barthii.—651 Unus Behot. laerimas insana.—656 Unus Barthianus: ubi jam.—657 Duo codd. ejusdem: impellite ferro.—658 Ferte cita uterque Behot. Dan. et omnes Barthiani. Unus Behot. faxo quod fabula.—659 In codem codice: mendacia celsi; Put. mendacia falsi.—660 Barthins ex optimo malit: letumque immane parabat.—662 In codem co-

......

NOTE

649 Ad lituos] Ad sonum lituo-

650 Comitata] Alii codices, cum nata. Prima lectione sequens Thoantis erit patronymicum a Thoante patre; Thoantis, Thoantidis: secunda lectione erit genitivum Thoantis. 653 Iguava] Ut qua solis lacrymis contenta non est, sed qua expetit necem Hypsipyles, qua causa erat mortis filii.

659 Generis mendacia sacri] Quia avum Bacchum jactabat.

661 (Encius heros) Tydens (Enco ortus.

Ac simul infrendens: Siste hunc, vesane, furorem, Quisquis es. Et pariter Capaneus, acerque reducto Affuit Hippomedon, rectoque Erymanthius ense, 665 Ac juvenem multo perstringunt lumine: at inde Agrestum pro rege manus: quos inter Adrastus Mitior, et sociæ veritus commercia vittæ Amphiaraus ait: Ne quæso: absistite ferro, Unus avum sanguis, neve indulgete furori: 670 Tuque prior. Sed non sedato pectore Tydeus Subjicit: Anne ducem servatricemque cohortis Inachiæ ingratis coram tot millibus audes Mactare in tumulos? (quanti pro funeris ultor!) Cui regnum, genitorque Thoas, et lucidus Evan 675 Stirpis avus: tumidone parum, quod, gentibus actis

biem, insane, quisquis sis, atque una Capaneus advenit, feroxque Hippomedon retroacto, et Erymanthius protenso gladio, et perstringunt juvenem fulgore armomm. At inde turba rusticorum accurrit pro principe. Inter quos lenior Adrastus, et Amphiaraus venerans societalem communis vittæ, inquit: Ne, oro, perseverate, abstinete ferro, ex eadem omnes gente orti sumus, neque tantum iræ succumbite. Et tu prior. Scd Tydeus haud pacato animo refert: Anne audes supra infuntis sepulcrum (pro cujus mortis vindex!) immolare ducem, et liberalricem Argivi exercitus in conspectu tot millium, qui ingrati essent nisi cam defenderent; cui est imperium, et cui pater Thoas, et fulgidus Bacchus generis avus est. Parumne est tibi pavido,

dice: protentat pectora.—665 Nonnulli codd. rectorque Erymanthius; quod rejecit Lactantius, probante Barthio.—666 Codd. Lindenbrogii, præstringunt.—668 Mitius unus Behot.—669 Optimus Barthianus: Ne quæso, ne sistite ferrum; unde Barthius: ne, quæso, insistite ferro; Behot. 1. non quæso.—672 Unus Barth. cohortum.—674 Macture in tumulum omnes codd. Barthiani.—676 Optimæ Barthii membranæ, codex Burm. in marg. et Petrens.

....

NOTÆ

665 Erymanthius] Parthenopæus Arcas ab Erymantho monte et fluvio Arcadiæ.

666 Juvenem] Lycurgum.

668 Sociæ commercia vittæ] Quia Lycurgus sacerdos erat. Vitta autem insigne sacerdotum.

670 Unus avum sanguis] Qnia Adrastus, Lycurgus, et Amphiaraus ex cadem gente orti erant, et oriundi a Cretheo Æoli filio, ut discimus ex Apollodoro Biblioth, lib. 1. Nam Amythaonis proavi Adrasti

frater Pheres fuit, ex quo genitus Lycurgus ille de quo hic agitur: Melampodis vero, fratris Biantis, avi Adrasti, pronepos erat Amphiaraus.

673 Inachiæ] Argivæ. Ingratis] Si non defenderent tam bene de se meritam.

674 Mactare in tumulos] Pro 'supra tumulos.' Propertius: 'Si pulset inanis, Surdus in obductam somniet usque seram.' Quanti pro funeris ultor] Archemori scilicet infantuli. Ironice.

Undique in arma tuis, inter rapida agmina pacem
Solus habes? habeasque, et te victoria Graium
Inveniat tumulis etiamnum hæc fata gementem.
Dixerat: et tandem cunctante modestior ira 680
Ille refert: Equidem non vos ad mænia Thebes
Rebar, et hostiles huc advenisse catervas.
Pergite in excidium socii (si tanta voluptas)
Sanguinis, imbuite arma domi, atque hæc irrita dudum
Templa Jovis (quid enim haud licitum?) ferat impius
ignis, 685

Si vilem, tanti premerent cum pectora luctus, In famulam jus esse ratus, dominoque, ducique. Sed videt hoc, videt ille Deum regnator, et ausis Sera quidem, manet ira tamen. Sic fatus, et arces Respicit, atque illic alio certamine belli

690

quod tuis populis excitatis undique in bellum, tu solus otium agis inter festinantes catervas? Agas, et victores Graci offendant te ad hoc sepulcrum adhuc deflenten hunc mortuum. Inquierat. Et tandem ille placidior, represso paulum furore, respondit: Non putabam equidem vos tendentes ad muros Thebarum huc accessisse, ut mihi bellum inferretis. Pergite in perniciem socii. Si tanta sanguinis sitis est, tingite arma hic meo, meorumque cruore, et sucrilega flamma diripiut hac Jovis delubra, cujus opem nunquam expertus sum; (nam quid non licet?) si mihi hero et principi putati esse potestatem in humilem servam, maxime cum tantus dolor antmum angeret. Sed cernit hoc, eernit ille Deorum dominator, et tarda quidem, certa tamen est ultio scelerum. Sic locutus est, et contemplatur regiam, atque illic

timidone.—677 Taurin. et Burin. arma tuis. Vet. Lindenbrogii: inter tepida. —678 In Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behott. 1. 2. et edd. vett. habeas et te, omisso $\tau \hat{\varphi}$ que.—681. 682 Barthius legit: Equidem non huc: ad mania Thebas Rebar, et hostiles vos advenisse catervas; conj. etiam Rebor, at, $\hat{\varphi}$ c.—682 Behot. 1. adventasse cahortes, et pro v. 1. catervas.—683 Duo Barthiani: haeque irrita.—688 Sed videt hac Dan. Put. Petav.—690 Optimus

,,,,,,,,,,,

NOT/E

681 Ille] Lycurgus. Thebes] Thebe singulari numero, ut Theb. IV. 676. 684 Imbuite arma domi] Imbuite arma cæde et sanguine meo, domumque meam evertite, ac omnes meos, si tanta vobis est empido sanguinis. Irrita] Quæ vane frequentaverat, et in quibus frustra deprecatus fuerat iram Jovis.

687 In famulam jus esse ratus, domi-

681 Itte] Lyeurgus. Thebes] Thebe singulari numero, ut Theb. IV. 676. tae habebant reges, herique in subdi684 Imbuite arma domi] Imbuite artos et servos.

688 Et ausis Scra quidem, manet ira tamen] Juvenalis Sat. XIII. 'Ut sit lenta, tamen certe magna ira Deorum est.' Valerius Maximus; 'Lento enim gradu ad vindictam sui procedit ira Deorum, tarditatemque supplicii gravitate compensat.'

Tecta fremunt: volucres equitum præverterat alas Fama recens, geminos alis amplexa tumultus. Illi ad fata rapi, atque illi jam occumbere leto, Sic meritam Hypsipylen iterant: creduntque, nec iræ Fit mora: jamque faces, et tela penatibus instant. 695 Vertere regna fremunt, raptumque auferre Lycurgum, Cum Jove, cumque aris: resonant ululatibus ædes Fæmineis, versusque dolor dat terga timori. Alipedum curru sed enim sublimis Adrastus Secum ante ora virum fremebunda Thoantida portans 700 It medius turmis, et, Parcite, parcite, clamat. Nil actum sæve: meritus nec tale Lycurgus Excidium, gratique inventrix fluminis ecce. Sic ubi diversis maria evertere procellis

ædes personant alio belli furore. Nova fama præcesserat celeres equitum turmas, pennis suis duplicem tumultum in duplici loco excitans. Ilti repetunt, Hypsipylen, eni tantum debebunt, ad supplicium trahi, et illi, jam occisam fuisse: et fidem adhibent, nec dilatio affertur furori. Et jam faces et spiculu arci imminent. Minantur regiam diracre, rapere, et destruere Lycurgum cum templo Joris, et cum altaribus. Palatium perstrepit muliebri clamore, et mutatus dolor pavori cedit. Verum Adrastus celsus in curru velocibus equis juncto, secum vehens filiam Thountis ante furibundos militum vultus, fertur per medias catervas, et vociferatur: Desistite, desistite. Nihil factum est atrociter: nec Lycurgus meruit talem cladem, et ecce illa, quæ reperit optatum fontem. Sic, cum hine Aquilo et Eurus, ac illine

codex Barthianns: alto certamine.—691 Behot. 1. perucnerat, a manu secunda. —692 Fama repens Barthii codex. Vide Heinsium et Burm. ad Ovid. Met. XII. 61. Taurin. pro alis habet aliis; Burmanni vero codex: geminos alis, suprascriptis que et suis; unde Burmannus conj. geminosque suis amplexa, ut alis sit ex glossa. complexa Dan. Put. Petav. Lang. Lanr. Buslid. Lipsian. et edd. vett. amplexa uterque Behot. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. —699 Alipedi curru Jortin. Alipedum cursu Guyetus.—701 Quidam codd. Barth. mcdiis.—702 Edd. vett. et Behot. 1. mcritus nil tale.—703 Codex

NOTÆ

692 Geminos tumultus] Id est, et ubi erat Adrastus, ceterique duces, ac Lycurgus, et ubi erant equitum primum agmen, quod longe processerat.

693 Illi] Equites scilicet, qui præcesserant: nesciebant enim quid ageretur eo loco quo erant Adrastus ceterique duces; credebantque ex impetu rusticorum, qui ad auxilium regis advolaverant, raptam fuisse ad supplicium, occisamque Hypsipylen.

697 Cum Jove] Templo Jovis.

698 Versusque dolor dat terga timori] Major affectus timoris minorem expulit affectum, dolorem.

700 Thountida] Hypsipylen Thoantis filiam. Hinc Boreas, Eurusque, illinc niger imbribus Auster, 705 Pulsa dies, regnantque hyemes, venit æquoris alti Rex sublimis equis, geminusque ad spumea Triton Fræna natans, late pelago dat signa cadenti: Et jam plana Thetis, montesque, et littora crescunt. Quis Superum tanto solatus funera voto 710 Pensavit lacrymas? inopinaque gaudia mæstæ Retulit Hypsipylæ? Tu gentis conditor, Evan, Qui geminos juvenes Lemni de littore vectos Intuleras Nemeæ, mirandaque fata parabas. Causa viæ genitrix, nec inhospita tecta Lycurgi Præbuerant aditus, et protinus ille tyranno Nuntius extinctæ miserando vulnere prolis. Ergo adsunt comites (pro fors, et'cæca futuri Mens hominum!) regique favent: sed Lemnos ad aures

Auster pluviis tenebrosus, diripuere maria diversis tempestatibus, excluditur dies, et procellæ dominantur, rex profundi maris advenit celsus equis, et Triton duplici corpore natans ad spumosas habenas, late imperat pelago, ut quiescut: et jam mare æquatur, et montes ac ripæ apparent. Quis Deorum leniens cladem felici successu remuneravit fletus tristis Hypsipyles? et ei reportavit inexpectatam lætitiam? Tu Eran ouctor generis, qui adduxeras ad Nemcen duos juvenes advectos de ripis Lemni, et miros crentus præstruebas. Causa profectionis, quærenda mater: hospitalis vero regia Lycurgi eos receperat, cum illico nuntius filii mortui deploranda plaga affertur principi. Ergo se socios illi jungunt, (pro fortuna, et hominum animus inscius futuri!) et stant pro principe. Sed, ut primum Lemnos, et nomen Thoan-

Barthianus: ostentrix fluminis.—708 Put. canenti, et pro v. l. patenti; nonnulli codd. Barthii, tridente.—709 Et jam plena unus Behot.—710 Dan. et Behot. nunera voto.—712 Euhan Behott. 1. 2.—721 Unus Behot. avidis amplexibus.

....

NOTE

707 Rex sublimis equis] Neptunus. Geminus] Quia Tritones duplicem habent naturam, hominis et piscis: supra enim homines sunt, infra pisces. Vide Plinium lib. 1x. cap. 5.

708 Pelago dat signa cadenti] Optime cadenti pelago; tumidum siquidem tempestate mare, et in altum exsurgens, placato vento, recidere quasi et residere dicercs.

709 Thetis] Marc. Thetidem sum pro mari omnibus notum est.

Montesque, et littora crescunt] Depres-

710 Voto] Successu.

712 Evan Bacchus.

713 Geminos juvenes Filios Hypsipyles, quos de Jasone in Lemno susceperat. Vide supra vs. 464.

717 Nuntius] Supple, advenit.

718 Adsunt comites] Lycurgo, cum encurrit in campos audita morte fi-

Ut primum, dictusque Thoas; per tela, manusque
Irruerunt, matremque avidis complexibus ambo
Diripiunt flentes, alternaque pectora mutant.
Illa velut rupes immoto saxea visu
Hæret, et expertis non audet credere Divis.
Ut vero et vultus, et signa Argoa relietis
Ensibus, atque humeris amborum intextus Iason;
Cesserunt luctus, turbataque munere tanto
Corruit, atque alio maduerunt lumina fletu.
Addita signa polo, lætoque ululante tumultu
Tergaque, et æra Dei motas crepuere per auras.
Tunc pius Œclides, ut prima silentia vulgi

tis pervenit ad corum aures, irruperunt per tela, et per catervas, et ambo strictis amplexibus matrem rapiunt in diversa plorantes, et sibi vicissim os illius concedunt. Hac velut cautes lapidea mansit fixis oculis, et non audet confidere Diis, quos tam contrarios senscrat. Ut vero aspexit facies corum, et navem Argo insculptam relictis apud se gladiis, et Jasonis nomen intextum super amborum humeros in acupictis chlamydibus, mæror abiit, et commota tanto Deorum beneficio, collapsa est, et oculi rigati sunt aliis lacrymis. Facta sunt autem indicia e cælo, et tympana ac cymbala Dei sonuerunt, strepente hilari crepitu, per agitatum aërem. Tunc reli-

—722 'Melior scriptura in optimo libro, licet minus sonora: alterni et pectora mutant.' Barth.—725 Arcea, vel Argea, in eodem codice; unde Barthius: atque agnita signa relictis.—727 In codem optimo codice: numine tanto.—728 Unus Behot. maduerunt lumine.—731 Unus Behot. ubi prima; optimus Barthianus: Tunc prius Œclides (at prima s. v. M. i. d. p. accessus ad aures;) Petrens. accensus ad aures, positis punctis sub litera n; qui mos est literas spu-

NOTÆ

722 Diripiunt] In diversa rapiunt. Alternaque pectora mutant] Id est, alternatim amplectuntur.

724 Et expertis non audet credere Divis] Id est, vel fortunæ, quam semper adversam experta fuerat, vel ipsi Baccho, qui non sibi subvenerat, cum e Lemno profugit, et a Piratis capta est. Vel non andet credere; quia din incredula sunt lætitiæ vota: tarde enim fidem adhibemus, cum ea eveniunt, quæ ne quidem sperare poteranus.

725 Et vultus] Similes scilicet, quod fidem faciebat cos geminos esse. Signa Argoa] Forsan navem Argo impressam capulis eusium, quos apud se reliquerat Jason proficiscens ad Colchos. Sic et Ægeus agnovit Theseum filium ad ensem quem gerebat.

726 Humeris] Id est, chlamydibus acu pictis humeros eorum tegentibus. Iuson] Nomen Jasonis patris juvenum.

728 Alio fletu] Gaudii scilicet. Gaudium enim suas lacrymas habet. Protreptico ad Crispinum: 'Quanto manarent gaudia fletu.'

430 Dei] Liberi Patris.

431 Œclides] Amphiaraus Œclei filius.

Mollior ira dedit, placidasque accessit ad aures: Audite, o ductor Nemeæ, lectique potentes Inachidæ, quæ certus agi manifestat Apollo. Iste quidem Argolicis haud olim indebitus armis Luctus adest: recto descendent limite Parca. Et sitis interitu fluviorum, et letifer anguis, Et puer, heu nostri signatus nomine fati, Archemorus: cuncta hæc Superum demissa suprema Mente fluunt: differte animos, festinaque tela 740 Ponite: mansuris donandus honoribus infans: Et meruit: det pulchra suis libamina virtus Manibus, atque utinam plures innectere pergas, Phœbe, moras, semperque novis bellare vetemur Casibus, et semper Thebe funesta recedat. 745At vos magnorum transgressi fata parentum

giosus Œclei filius, ut lenior indignatio imposuit plebi primum silentium, et faciles aures reddidit: Auscultate, o princeps Nemees, et vos florentes duces Argivi, quæ non ambiguus Apollo facienda declarat. Hic sane dolor fato decretus advenit Argivis armis. Parcæ veniunt recta semita. Et sitis amnium siccitate, et noxiu serpens, et infans Archemorus, heu nostri infortunii insignitus vocabulo: omnia hæc proveniunt statuta summo Deorum consilio. Iras reprimite, et dimittite properas sagittas. Immortules honores tribuendi sunt pucro, et dignus est. Fortitudo præbeat illustria dona suis umbris. Atque utinam, Phæbe, perseveres plures dilationes afferre, et semper novis eventibus certare prohibemur, ac semper fatales Thebærecedant. At vos fortunati, qui superastis sortem illustriorum parentum, quibus

rias notandi.—731 Optimus Barthianus pro v.l. habet: 'ad ciendum, aut uduenā';' quod uon intellexit Barthius.—741 Idem codex: damnandus honoribus.—745 Ums Belrot, pro v.l. recedus.—749 Belrott, 1, 2. Dum Nemea.—

NOTÆ

733 Ductor Name Lyeurge.

734 Inachida Argivi. Certus Non ambiguus, ut solet.

738 Heu nostri signatus nomine fati, Archemorus] Archemorus enim antea Opheltes nominabatur: sed Archemorus vocatus, quia ejus mors futurum apud Thebas ducibus Argivis portendebat exitium. 'Αρχὴ enim principium, μόρος exitium, seu luctum, significat, ejusque morte quasi inceptum bellum Thebanum.

711 Mansuris donandus honoribus

infans: Et meruit, &c.] Id est, divinis honoribus afficiendus puer, et sacri ludi in honorem ejns instituendi. 'Quis Martia bellis Præsudare paret, sesegue accendere virtus.'

744 Moras] Sciebat enim Amphiarans adversa auguriis et sacrificiis demuntiata; ideo precatur Phœbum, ut nectet moras.

745 Thebe funesta] Prope quam ipsi perire debehaut.

716 At vos magnorum transgressi fota parentum | Alii parentes geneFelices, longum quibus hinc per sæcula nomen,
Dum Lernæa palus, et dum pater Inachus ibit,
Dum Nemee tremulas campis jaculabitur umbras;
Ne fletu violate sacrum, ne plangite Divos:
Nam Deus iste, Deus; Pyliæ nec fata senectæ
Maluerit, Phrygiis aut degere longius annis.
Finierat, cælogue cayam nox induit umbram.

750

hine crit longa claritas per omne ævum, dum erit stagnum Lernæum, et dum pater Inachus fluet, dum Nemce immittet in agros agitatas umbras; ne violate lacrymis hæc saera, ne deflete numina: num Dens iste, Deus est, nec maluerit sortem Pyliæ senectæ, aut vivere ultra Phrygiam ætatem. Desierat, et nox coopernit cælum inanibus tenebris.

750 Neu fletu unus Behot. Nec fletu violate sacrum, nec 'plangite Divos optimæ Barthii membranæ.—752 Barthius: aut vivere. Taurin. nec degere.—753 Idem codex: cælumque cava nox induit umbra.

NOTÆ

rant mortales, vos Deum genuistis. Alloquitur Lycurgum et Eurydicen.

748 Dum Lernæa palus, &c.] Imitatio Virgiliana: 'In freta dum fluvii current, dum montibus umbræ.' Lernæa palus est in Argolide. Inachus] Fluvius Argolidis.

749 Nemee] Sylva in Argolide.

750 Ne fletu violate sacrum] Dii enim fleudi non sunt. Sic Hephæstione inter Deos relato capitale fuit eum lugere, additque Lucianus Agathoelis Samii memorabile exemplum, ob eam rem valde periclitati.

751 Pyliæ] Id est, Nestoreæ, scu Nestoris, cujus patria Pylos.

752 Phrygiis annis] Intelligit Tithoni, Phrygii, qui dicitur amatus ab Aurora, ab eaque impetrasse, ut diutissime viveret: cum autem ætates plurimas vixisset, decrescente ex senio quotidie corpore, in cicadam conversus est.

P. PAPINII STATII

THEBAIDOS

LIBER VI.

ARGUMENTUM.

Argivi ludos funebres in honorem Archemori instituunt, enjus exequiæ summa cum magnificentia et maximis Lyenrgi et Eurydices lamentis celebrantur. Decretis ab Adrasto præmiis victoribus, Indi incipiunt, ad quos ingens multitudo ex omnibus Græciæ partibus concurrerat. Primæ currunt quadrigæ. Amphiaraus prior metam ope et patrocinio Apollinis circumflectit, et palmam fert. Finito curruum certamine, stadium ingrediuntur cursores, inter quos eminent Idas et Parthenopæus, qui præcipne fama matris Atalantæ, propriaque venustate omnium oculos in se convertit. Idas, arreptis pone Parthenopæi capillis, illum jam fere victorem antecedit: quo dolo indignati Arcades jus sui regis armis defendere minautur. Rem componit Adrastus, et jubet Idam et Parthenopæum diversa via eurrere. Repetito cursu Parthenopæus facile vincit. Proposito postea disci iactu, Pterelas jussu Adrasti gravem admodum attulit, et multi ad certandum se offerunt : sed cum Hippomedon aliam multo ae longe graviorem in medium projecisset, attoniti omnes provul absistunt, exceptis Phlegya et Menestheo, quos pudor et gloria pareutum retinent. Primus incipit Phlegyas, et ad ostendendas vires, discum tanta vi rotat in sublime, ut recidens alte in terram immergeretur: sed cum gloriabundus illum in latus jacere vellet, et immane spatium animo metiretur, fortuna, cui dulce est spes immodicas infringere, cum destituente, discus ipsi e manibus elabitur. Hinc timidior subit Menestheus, et, invocato Mercurio, felicissimo jaetn partem maximam circi transmittit. Tertius Hippomedon arreptum discum eo robore contorquet, ut non solum signum Menesthei longe transgrederetur, verum etiam totum circum casu disci concuteret ac tremefaceret. Propositis cæstibus, Capanens offert se, terretque omnes suis viribus et corporis procenitate. Tandem Alcidamas Spartauns prosilit. Hlum contemnit Capanens at imparem, mox admittit. Alcidamas, ut erat hujusce artis peritissimus, paulatim vires suas dispensat, animumque differt : contra, ut Capanens unlla arte, ruit, et tautum feriendi avidus, duos ictus ab Alcidamante recipit; unde in furorem versus, parabat se ad caput adversario infringendum, nisi Tydeus et Hippomedon, Adrasti inssu, accurrissent, præmioque illi oblato, et sanguinem ac mortem commilitonis deprecantes, Spartanum ab ejus manibus cripuissent. Postea citantur Athletæ. Agyllens Herculis filius et Tydens certamen suscipiunt. Procerrimus crat Agylleus, Tydeus vero exiguo corpore, sed summis viribus. Hic apprehcusum per medium corpus Agylleum ac suspensum humi affligit, et sic victoriam consequitur. Erant et qui volebant ferro concurrere, jamque Polynices et Agreus Epidaurius euses dimicaturi strinxerant; sed prohibuit Adrastus, ejusque jussu Polynices Thebarum victor Præconis voce proclamatur. Adrastus ipse rogatus, ut aliquo virtutis suæ specimine ludos dignaretur, et supremum hunc tumulo Archemori honorem adderet, sagittam contorsit in ornum multum distantem. Sagitta ab orno repercussa codem, quo fuerat emissa, impetu, prope ipsum cadit. Hoc portendebat Adrastum solum e bello reversurum.

Nuntia multivago Danaas perlabitur urbes Fama gradu, sancire novo solennia busto

Fama errabundo gressu pervadit Gracas cicitates, narrans Argicos decrevisse

Hoc Argumentum præmittunt unus Behot. duo codd. Barthiani, Venett-Rom. Lindenbrog. Cruc. et Barth.

Ut puer est functus, serpentis vulnere læsus, Instituunt Danai ludos, hortamine vatis. Fama vocat cunctos, arvis ac mænibas adsunt. Primus sudor equis venit certamine campi. Extitit hoc Dorion victor, Polynice cadente. Proximus Œclides: sed sumsit præmia laudis. Decipitur cursu puer Arcas: postea victor Hippomedon disco laudatur ab agmine jacto. Vix rapitur Lacon Capanei cæstibus altis. Tydeus Agileum superavit agone palæstræ. Lex prohibet binos nudo concurrere ferro. Ipsi jactanti remeat jactata sagitta.

Versu 1. Behot, habet: serpens quoquevulnere. Pro læsus unus Barthianus eæsus, vel eassus. Vs. 4. Behot, venit in certamine. Vs. 5. Seribit Barthius ex codd, ita: Extitit hic easn Polynicis victor Arion: Behot, habet etiam, Arion. Vs. 6. Proximus Eonides Behot, præsumsit præmia unus Barthianus. Vs. 7. Behot, earsu est puer. Vs. 9. Capanci a cestibus alti unus Barth. alta Behot, Vs. 10. Rex prohibet codex Barthii, Vs. 12. Regis Adrastai remeat alter Barth. Argumenti loco in optimis Barthii membranis legitur hic versus:

Sextus et Achemori ludos ac funera ducit.

NOTE

1 Danaos Argivas Græcasve, a annos regnavit.

Danao qui Argis per quinquaginta 2 Novo busto] Archemori scilicet.

Inachidas, ludumque super, quo Martia bellis Præsudare paret, seseque accendere virtus. Graium ex more decus: primus Pisæa per arva Hunc pius Alcides Pelopi certavit honorem, Pulvereumque fera crinem detersit oliva.

5

sacra recenti rogo, atque etiam ludos, quibus virtus bellica paret se exercere, et inflammare ad prælia. Honos redditus illustribus mortuis instituto Græcorum. Pius Alcei nepos primus instituit hos ludos in honorem Pelopis in agro Pisæo, in iisque certavit, et oleastro detersit comas conspersus pulvere. Secunda Phocis, libe-

....

1 Danaum in quibusdam scriptis.—4 Præsudare paret unus Behot.—5 Pisciu per arra optimæ Barthii membranæ; Pisca nonnulli codd. et edd. vett.—7 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Petrcus, optimus Barth. Lindenbrog. Cruc. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. detersit oliva; et sic etiam Lactantius; Aldd. Rom. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. detorsit oliva; Behot. 1. detexit; sed posteriores literæ ductæ crant in litura, non dissimili tamen manu; Behot. 2. detersit, et pro v. l. detorsit.

NOTÆ

3 Inachidas] Argivos. Ludumque] Intelligit Ludos Nemæos in honorem Archemori institutos ab Argivis ad expeditionem Thebanam enntibus. Quo Martia bello Præsudare paret, seseque accendere virtus] Hæc enim certamina ad excitandam animi corporisque virtutem efficacissima erant, ut ait Velleius. Rationem affert Plutarchus Sympos. lib. 11. cap. 2. Consule P. Fabrum iu Agonistico.

5 Graium ex more decus] Primi enim Gracci fuerunt, qui funera illustrium virorum celebraverint hisce ludis, et certaminibus, ut videre est apud Homerum: et Latini sen Romani ab iis acceperunt. Primus Pisau per arra Hunc pius Alcides Pelopi certuvit honorem] Idem scribit Hyginus fabula 273. et Solinus Polyhist. cap. 2. Herculem scilicet instituisse ludos Olympicos in honorem Pelopis avi materni, quod et testatur Pythia ipsa his versibus, quos Phlegon Trallianus, qui libellum de Olympiis Gracceconscripsit, refert. Vide P. Fa-

brum Agonist.lib.1. cap. 16. Unde canit Ausonius: 'Tantalidæ Pelopimæstum dicat Elis honorem.' Auctores tamen alii scribunt Herculem Jovi hos ludos consecrasse. Hinc pius Herenles dicitur, quia hos Indos dicaverat Pelopi avo materno. Pisau per arra} Hi enim ludi apud Olympiam, prope Pisas in Elide, edebantur. Certurit] Hyginus etiam loco supra citato, ac Velleins lib. 1. Hercolem certasse referent in his Indis, et fuisse victorem in omni genere certaminum. Pausanias tamen hone tantum vicisse lucta et paneratio scribit.

7 Fera oliva] Oleastro. Rationem affert Diodorus Sienlus Bib. lib. Iv. eur Hercules præmium victori solam coronam voluerit esse: suo scificet exemplo, atque imitatione, ut ad virtutem sola spe gloriæ omnes excitaret, propterea quod et ipse genus homanum gratis, nullaque accepta mercede, summis aflecisset beneficiis.

Proxima vipereo celebravit libera nexu Phocis Apollineæ bellum puerile pharetræ. Mox circum tristes servata Palæmonis aras Nigra superstitio, quoties animosa resumit Leucothoë gemitus, et amica ad littora festa Tempestate venit: planctu conclamat uterque Isthmos, Echioniæ responsant flebile Thebæ.

10

rata anguincis spiris, celebravit certamen pueri Apollinis cum Pythone, quem sagittis interfecit. Deinde pullatum Festum factum est ad mæsta Palæmonis altaria, quoties pertinaci pietate Leucothoë renovat luctus, et venit sucro tempore ad caras ripas. Utrumque Isthmi littus resonat planetu, et Echioniæ Thebæ lamentis resul-

-8 Put. celebratur .- 12 Leucothea unus Behot. Leucothoa Put.- 14 Æchio-

NOT/E

S Proxima vipereo celebravit libera nexu Phocis Apollineæ bellum puerile pharetræ] Intelligit Indos Pythios institutos primum a Diomede, ut refert Pansanias, in honorem Apollinis, cum effugisset tempestatem, quæ Græcis ab Ilio revertentibus immissa est. Hi antem præcipue celebrabantur Delphis in Phocide in memoriam certaminis Apollinis cum Pythone serpente, qui hanc regionem infestabat, et prolixus Hymnus in Apollinem canebatur certis modis, in quo tota series certaminus continebatur, ut scribit Strabo lib. IX. Apollinea bellum puerile pharetræ] Quia Apollo sagittis confixit Pythonem, et hoc certamen confecit adolescens admodum.

10 Mox circum tristes servata Palæmonis aras Nigra superstitio, &c.] Innuit ludos Istàmicos dicatos honori Palæmonis, seu Melicertæ, a Sisypho Corinthiorum rege. Plinius tamen et Pindarus hos consecratos fuisse Neptuno scribunt. Et Plutarchus in Theseo refert illum foisse primum, qui hos ludos instituit in Istamo in honorem patris Neptuni, ad imitatiouem Herculis, qui ludos Olympicos in honorem Jovis patris institue-

rat: quod enim noctu ficbat Melicertæ sen Palæmoni, præ se tulisse potius speciem quorundam mysteriorum ac sacrorum, quam spectaculi et conventus publici. Vocat autem 'nisuperstitionem' cærimonias quæ fiebant in funere Palæmonis. Tristes aras Ara enim Melicertæ erecta erat, eo loco quo corpus ejus a Sisypho inventum fuerat, codemque in loco ludi Isthmici celebrabantur. Vide Pausaniam Corinthiacis. Tristes | Hæc enim sacra fiebant in honorem mortui et cum magno ejula-Nigra superstitio] Quia atra seu lugubri veste induti hæc sacra Melicertæ peragebant.

12 Leucothoë gemitus] Illi enim qui hæc sacra Melicertæ celebrabant, imitabantur gemitus et ejulatus Leucothoës sen Inus, nbi corpus mortuum filii inventum fuit. Vide Theb. I. 13. ct 14. Amica ad littora] Isthmi scilicet, in quo hi ludi sen hæc sacra fiebant. Festa Tempestate] Id est, tempore quo hi ludi sacri celebrabantur.

14 Isthmos] Vide Theb. 1. 120. Echioniæ Thebæ] Thebæ Echioniæ dietæ ab Echione uno e Spartis, qui cum Cadmo Thebas condidit. Ceterum Et nunc eximii regum, quibus Argos alumnis Connexum cœlo, quorumque ingentia tellus Aonis et Tyriæ suspirant nomina matres, Concurrunt, nudasque movent in prælia vires. Ceu primum ausuræ trans alta ignota biremes,

15

tant. Et nunc egregii principes, per quos alumnos Argi conjuncti sunt cælo, et ad quorum magnam famam terra Aonia, et matronæ Tyriæ gemunt, congrediuntur, et exercent ad certamina inermes vires. Ut naves tentaturæ prima vice ignota

niæ unus Behot.—16 Contextum cælo Dan.—17 Tyriæ suspirent unus Behot. Pro matres duo Barthiani exhibeut, Thebæ.—18 Nic. Hemsins in Advers. lib. Iv. cap. 4. p. 587. legit: nudasque movent in pulvere vires.—19 Barthius: bire-

NOTÆ

hos quatuor ludos, corumque præmia, et quibus dicati erant, comprehendit Archias Poëta hoc Epigrammate, quod in Anthologia refertur: Τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν' 'Ελλάδα τέσσαρες ίροί. Οἱ δύο μὲν θνητῶν, οἱ δύο δ' ἀθανάτων Ζηνδς, Λητοίδαο, Παλαίμονος, 'Αρχεμόροιο· ΤΑθλα δὲ τῶν, κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτος. Sacra per Argivas certamina quutuor urbes Sunt : duo facta viris, calitibusque duo: Et Jovis, et Phabi, Melicertaque, Archemorique: Præmia sunt : pinus, poma, apium, atque olea. Qui in uno ex illis certaminibus vicerant, 'Hieronicæ' dicebantur: qui vero in quatuor, 'Periodi victores.' Et, vicisse 'apud Græcos prope majus, et gloriosius, quam Romæ triumphasse,' refert Cicero in Oratione pro Flacco. Et Vitruvius lib. 1x, scribit: 'Nobilibus Athletis qui Olympia, Pythia, Isthmia, et Nemæa vicissent, Græcorum majores ita magnos honores instituerunt, at non modo in conventa stantes cum palma et corona ferant landes, sed etiam cum revertuntur in suas civitates cum victoria, triumphantes quadrigis in mænia et patrias invehantur, e Reque publica perpetua vita constitutis vectigalibus

fruantur.' Vide Pausaniam.

15 Quibus Argos alumnis Connexum calo] Reges enim et principes Argivi a Diis originem trahebant; hinc dicitur Argos connexum calo per alumnos sen cives suos.

16 Tellus Aonis] Bœotia, ab Aonibus populis.

17 Tyria Thebanæ. Thebani enim coloni Tyriorum.

18 Nudus] Infra vocat 'inermes,' sen sine ferro, vel 'nudas,' quia nudi certabant.

19 Cen primum ausuræ, &c.] Hanc comparationem imitatus est Claudianus Præfatione in lib. 1. de Raptu Proscrpinæ: 'Inventa secuit primus ani nave profundum, Et rudibus remis solicitavit aquas : Qui dubiis ansus committere flatibus alnum, Quas natura negat, præbnit arte vias. Tranquillis primum trepidus se credidit undis, Littora securo tramito summa legens: Mox longos tentare sinns, et linquere terras, Et leni coepit pandere vela noto: Ast ubi panlatim praceps audacia crevit, Cordaque languentem dedidicere metum; Jam vagus exultat pelago, coclumque secutus, Ægwas hyemes, Ioniumque domat.'

.

Seu Tyrrhenam hyemem, seu stagna Ægæa lacessunt,
Tranquillo prius arma lacu, clavumque, levesque
Explorant remos, atque ipsa pericula discunt:
At cum experta cohors, tum pontum irrumpere fretæ
Longius, ereptasque oculis non quærere terras.
Clara laboriferos cœlo Tithonia currus
Extulerat, vigilesque Deæ pallentis habenas
Et nox, et cornu fugiebat Somnus inani.
Jam plangore viæ, gemitu jam regia mugit
Flebilis: acceptos longe nemora avia frangunt,
Multiplicantque sonos: sedet ipse exutus honoro

maria, seu provocent Tyrrhenam tempestatem, seu pelagus Ægæum, experiuntur antea in quietis aquis armamenta, gubernaculum, ac leves tonsas, et discunt ipsa discrimina: at cum turbu exploravit, tunc confidit longius pervadere in æquor, nec quærunt terras ablatas oculis. Lucida Aurora eduxerut cælo currum labores reducentem, et nox, ac Sommus exhausto cornu fugiebat vigiles frænos albentis Dæs. Jam vice resonant planetibus, jam luctu lamentabilis regiu, et remotæ procul sylvæ

•

mis.—20 Ægæalacessant Behott. 1. 2.—22 Explorant ramos Dan.—23 Uterque Behot. tunc pontum. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. freta; duo Barthiani, ferta; optimus ejusdem ferat; unde Barthias, ferret; Behott. 1. 2. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. fretæ.—25 Tilania Nic. Heinsius ad Ovid. Fast. p. 165.—27 Unus Behot. Num nox, &c. Optimæ Barthii membranæ: Somnus fugiebat inani.—30 'Errant libri veteres,

NOTÆ

20 Tyrrhenam hyemem] Id est, Tuscum seu Inferum mare ad discrimen Superi maris seu Adriatici. Tyrrhenam] A Tyrrhenis Lydiæ populis, qui hanc oram Italiæ tennerunt. Plinius vocat hoe mare 'Liburnicum.' Dicit hyemem, quod hoc mare crebris tenpestatibus obnoxium sit: hyems enim sicut et Græcis χείμων tempus anni et procellam etiam significat. Stagna Ægæa] Ægæum Mare.

25 Tithonia] Aurora, sic dicta a Tithono marito. Nicolaus Heinsius in notis in Ovidii Fast. IV. 941. ubi etiam Aurora Tithonia vocatur, sic σατρονομικῶs hanc recte dici non opinatur, censetque hic et apud Statium, et Valerium Flaccum, aliosque, Titunu reponendum: fuit enim Hy-

perionis Titanum unius filia, soror Phœbi, et Lunæ: hinc et Luna pari modo *Titunia* est dicta.

26 Vigilesque Dew pallentis hubenas] Currum enim Anroræ tribuunt Poëtæ. Vigiles] Quia ortus diei expergefacit animalia. Dew pallentis] Quia ortus diei albescit, vocat Auroram Deam pallentem. Theb. 11. 'Auroræ pallore.'

27 Et cornu fugichat Somnus inuni] Somnus hie, Deus somni. Inani] Quia cornu effuderat: pingitur enim Somnus liquidum somnum super dormientes effundens.

28 Jam plangore viæ] Hie incipit describere Poëta pompam funeris Archemori.

30 Ipse] Lycurgus Archemori pa-

Vittarum nexu genitor, squalentiaque ora
Sparsus, et incultam ferali pulvere barbam.
Asperior contra, planetusque egressa viriles
Exemplo famulas premit, hortaturque volentes
Orba parens, lacerasque super procumbere nati
Reliquias ardet, totiesque avulsa refertur.
Arcet et ipse pater. Mox ut mœrentia dignis
Vultibus Inachii penetrarunt limina reges,
Ceu nova tunc clades, et primo saucius infans
Vulnere, letalisve irrumperet atria serpens,

40

rumpunt et ingeminant acceptos clamores. Astat pater nudatus decoris vittarum vincutis, habens sordidum vultum, et incomtam burbum conspersam funchri cinere. Acrior contra mater orba, et superans viriles luctus, urget ancillas suo exemplo, et instigat libentes, et flagrat se prosternere super laniatas filii reliquias, et toties retracta se rursus superjicit. Ac ipse genitor eam summovet. Mox ut duces Argivi ore ad mostitiam composito subierunt tristes fores, ceu recens tunc esset exitium, et tunc puer prima plaga extinctus, et funcstus anguis in ædes irrueret, sic pectora

qui in duas dirimunt hanc vocem, sedet.' Barth. In utroque Behot. primum scriptum fuerat honore, unde factum honoro.—35 Veterrimus codex Nic. Heinsii: prorumpere nati. Vide Advers. lib. 1v. cap. 4. p. 587. Eurydice, lacerasque super procumbere unus Barthianus.—36 Optimus Barthianus: totiesque revulsa refertur; quod ille verissimum putat.—38 Lactantius aliique glos-

NOTE

ter. Exutus honoro Vittarum nexu] Ex more quo vittæ deponebatur in Inctu. Noster Theb. xt. 'Non habitu quo nota prius, non ore sereno, Sed vittis exuta comam.' Et Epicedio in Glanciam: 'Et nunc hen vittis et frontis honore soluto Infanstus vates.' Vittarum] Quia Lycurgus sacerdos crat Jovis, ut vidimus lib. præcedent.

- 31 Squalentiaque ora, &c.] Cinere et pulvere crines et barbam conspergi in lucta notissimam esse, tam ex Scriptoribus sacris, quam profanis jam observavimus.
- 33 Asperior contra, &c.] Molliores enim in calamitate mulierum animi.
- 31 Exemplo famulas premit, hortaturque volentes Orba parens l'Eurydice.

Lucanus: 'Mater crine soluto Exigit ad sævos famularum brachia planetus.'

- 37 Arcet et ipse puter] Pensanda est in matre vis doloris, cum et pater ipse prohibeat luctum. Dignis] Id est, qui decerent reges, neque elatis nimium, neque depressis, sed majestate plenis. Peyraredus. Sed dignis hic pro aptis tempori, id est, lacrymantibus, seu tristibus, potius interpretandum est, ut fecit Lactantius.
 - 38 Inachii reges] Argivi duces.
- 39 Cen nova tune clades] Naturale enim est, ut lamenta planetusque renoventur, cum advenit aliquis notus, vel quem suspicamur causam etsi innocentem nostræ calamitatis. Infans] Archemorus.

Sic alium ex alio, quanquam lassata, fragorem
Pectora congeminant, integratoque resultant
Accensæ clamore fores: sensere Pelasgi
Invidiam, et lacrymis excusant crimen obortis.
Ipse, datum quoties, intercisoque tumultu
Conticuit stupefacta domus, solatur Adrastus
Alloquiis genitorem ultro: nunc fata recensens
Resque hominum duras, et inexorabile pensum;
Nunc aliam prolem, mansuraque numine dextro
Pignora: nondum orsis modus, et lamenta redibant.
Ille quoque affatus non mollius audit amicos,
Quam trucis Ionii rabies clamantia ponto
Vota virum, aut tenues curant vaga fulmina nimbos.

fatigata iterant alium ex alio planetum, et limina respondent percussa renovatis ejulatibus. Agnoverunt Græei sibi imputari mortem infantis, et effusis laerymis scelus excusant. Ipse etiam Adrastus, quoties licuit, ac afflieta familia siluit interrupto frugore, mitigat sermonibus patrem: nunc memorans fata, et miseram hominum conditionem, et Parcas inflexibiles: nunc promittens aliam sobolem, et victuros liberos faventibus Diis. Nondum finem loquendi fecerat, et ejulatus renovabantur. Hic non audit lenius amicos sermones, quam faror asperi Ionii Maris audit preces navigantium, qui implorant opem Deorum, aut errantia fulmina eurant par-

.....

sographi: limina regis.—44 Aldd. Colin. Gryph. et Basil. crimen abortis; quod retinent Lang. Laur. et Lipsian. 'Levicula hae emendatio: crimen obortis, a Buslidiano codice est, sed qua ad sententiae lucem facit.' Bern. Hoe testantur Dan. Put. Petav. Petrens. Tauriu. et retinent Plant. Gevart. Grasser. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. Barth. et Veen.—51 Hic versus, et dno provimi insequentes desunt Puteano.—53 Omnes Barthiani: ac tenues. Lipsian. et Venett. vaga flumina; Lang. Laur. Buslid. Dau. Put.

NOTÆ

- 41 Fragorem Pectora congeminant] Tundebant enim sibi pectus in luctu.
- 43 Sensere Pelasgi Invidiam] Idest, Argivi agnovere sibi imputari mortem Archemori.
- 45 Intercisoque tumultu] Inter Ingendum enim quiescebant, sen pausam facichant, postrenovabant planetum.
- 48 Pensum] Pro statutis fatorum, quæ immutabilia sunt. Et supplendum est, 'Parcarum,'quæ et 'duræ' et 'inexorabiles' dicuntur.

49 Mansuraque] Supple, illi futura, seu vietura.

45

50

- 50 Nondum orsis modus] Idest, nondum orsa finierat Adrastus.
- 51 Ille] Lycurgus scilicet. Ceterum hic versus duoque sequentes desunt in Ms. Puteaui, et merito damnandi. Quid enim significat: aut tenues curant vaga fulmina nimbos? Guyetus.
- 52 Trucis Ionii] Maris supple. Trucis] Ob procellas.
- 53 Fulmina] Aliqui legunt: flumina.

Tristibus interea ramis, teneraque cupresso
Damnatus flammæ torus, et puerile pheretrum
Texitur. Ima virent agresti stramina cultu.
Proxima gramineis operosior area sertis,
Et picturatus morituris floribus agger.
Tertius assurgens Arabum strue tollitur ordo
Eoas complexus opes, incanaque glebis
60
Thura, et ab antiquo durantia cinnama Belo.

vas nebulas. Interea lectus igni destinatus, et feretrum infuntis cingitur mæstis frondibus, et lenta cupresso: infimum cubile viret rustico ornatu: secunda area magis elaborata evat herbarum fasciculis, et cumulus distinetus erat arsuris floribus: tertium stratum erigitur elatum Arabicorum odorum acerro, continens orientales divitius, et candidas mussas thuris, et cinnama restantia a prisco Belo: summa area

Petav. alii: raga falmina, probante Barthio.—58 Nonnulli codd. Lindenbrogii pro agger exhibent ager.—61 Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. cinnama bello; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Ald. 2. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. cinnama

NOTE

54 Tristibus ramis] Piceæ, taxi, et similium, qui funeribus adhibiti; unde tristibus. Teneraque cupresso] Cupressus in funeribus usus, ut omnibus notum est, quia ut eupressus cæsa non revireseit, sie mortui ad vitam minime redeunt.

59 Arabum strue] Id est, aromatibus quæ fert Arabia, præcipue thure et myrrha, quibus Arabia nobilis: quæ et ipsa tamen peregrinos myrrhæ odores, ut Plinius lib. x11. cap. 17. testatur, ab exteris petit: tanta mortalibus snarum rerum satietas est, alienarumque aviditas. Synesius Hymno v11. Σμόρνης ἐναγίσματα, Λιβάνου τε θύη καλά.

60 Eous complexus opes] Forte costum intelligit, quod injiciebatur rogis. Vel intelligit omnia aromata, ac pretiosa unguenta, quæ ex Oriente advehebantur.

61 Thura] Thura etiam funcribus dicata, de quo multum queritur Plinius lib. XII. cap. 13. Non solum autem Pagani, sed etiam Judai et Christiani aromata ad funcra adhibu-

erunt. Tertullianus Apollog. 'Thura plane non emimus: si Arabiæ queruntur, sciant Sabæi pluris et carius suas merces Christianis profligari sepeliendis, quam Diis fumigandis.' Cinnama] Hujus lignum inter delicatiora aromata annumeratur. Vulgo, Durantia] Lactantius hic: Cannella. Liber devicta India hoc unguenti genus advexit, gentibusque dedit. Et bene dicit durantia. Constat enim Cinnama fugere; vel ad illud magis dixisse videtur, quod cinnamum odorem snum longo tempore non amittit.' Lucanus: 'Quod nondum evanuit anra Cinnamon.' Belo] Quidam codices habent bello. Et incertum an intelligendum sit de Belo Nini patre, an de Belo Tyrio Agenoris pa-Confer vero hunc locum Poëtæ cum tribus Sylvarum; uno Epicedii Glanciæ: 'Quod tibi purpureo tristis torus aggere crevit : Quod Cilicum flores, quod munera graminis Indi, Quodque Arabes, Phariique. Palæstinique liquores Arsuram lavere comam.' Altero, Epicedii PhiSumma crepant auro, Tyrioque attollitur ostro
Molle supercilium: teretes hoc undique gemmæ
Irradiant: medio Linus intertextus acantho,
Letiferique caues: opus admirabile semper
Oderat, atque oculos flectebat ab omine mater.
Arma etiam, et veterum exuvias circumdat ayorum

65

auro sonat, et molle fastigium assurgit tegumento purpureo: rotundæ gemmæ hoc nadique illustrant. In eo exprimebatur Linus intextus in medio acantho, et mortiferi canes. Genitrix semper aversata fuerat mirum hoc opus, et ab eo detorquebat oculos, præsagiens sibi quid funesti. Gloria quæ etiam funeribus se immiscet, et

Belo; Ald. 1. cynnama Belo.—63 Nonnulli codd. cum Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. et Cruc. teretesque hinc; Lang. Laur. Behott. 1. 2. dno Barthiani, Buslid. Lipsian. et Dan. teretesque hoc; Put. teretesque huc; Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. teretes hoc.—64 Irradiat optimus Barthianus; quam lectionem tuetur etiam Lactantius.—67 Unus Behot. etiam veterum, omisso $\tau \hat{\varphi}$ et. 'Ab hoc versu usque ad vs. 85. in non-

NOTÆ

leti: 'Odoriferos exhansit flamma Sabæos, Et Cilicum messes, Phariæque exemta volucri Cinnama, et Assyrio manantes gramine succos.' Tertio vero, Pictate Abascantii: 'Omne illic stipatum examine longo Ver Arabum, Cilicumque fluit, floresque Sabæi, Indorumque arsura seges præreptaque templis Thura, Palæstinis simul Hebræique liquores Coryciæque comæ, Cynareiaque germina.'

62 Tyrioque attollitur ostro Molle supercilium] Tangit morem involvendi mortuos in pretiosis ac purpureis vestibus : quin et mortuis injectæ purpureæ vestes. Cujus moris rationem affert Servius: 'Quoniam,' inquit, ' sumtnosum erat et crudele victimas, vel homines interficere, sanguinei coloris cœpta est vestis mortuis injici.' Virgilius Æneid. v1. 'Fit gemitus, tum membra toro defleta reponunt, Purpureasque supra vestes, velamina nota, Conjiciunt.' Noster Pietate Abascantii: 'Altis Ipsa toris Serum Tyrioque umbrata recumbit Tegmine.' De ostro vero seu purpura vide Theb. 1. 517. De usu purpuræ in

funeribus vide Alexandrum lib. 111. cap. 7.

61 Medio Linus intertextus acantho, Letiferique canes] Linus ille Apollinis et Psamathes filins a canibus parvulus discerptus est, ut vidimus sub finem Theb. 1. ubi hæc fabula fuse describitur. Acanthol Quod scribunt auctores de acantho, omnino convenit herbæ Brancha Ursina vocatæ, quod referat pedes ursi, nt eam ipsam esse, nihil amplius dubitandum sit. Dioscorides etiam 'herpacantham' appellari ait lib. 111. cap. 17. Habet folia multo quam lactuca latiora, longioraque, erucæ modo incisuris distincta. Vide Plinium lib. xxII. cap. 22. et Vitravium lib. 1v. ubi refert Callimachum quendam ex acantho tegula tecto excogitasse ordinem in Architectura quem vocavit 'Corinthium.

66 Atque oculos flectebut ab omine mater] Quasi sibi animo præsagiente filium Archemorum eadem ætate, ac fere simili fato, periturum. Mater] Eurydice.

67 Arma etium, &c.] Mos erat eti-

Gloria mixta malis, afflictæque ambitus aulæ,
Ceu grande exequiis onus, atque immensa ferantur
Membra toro: sed cassa tamen sterilisque dolentes
Fama juvat, parvique augescunt munere manes.
Inde ingens lacrymis honor, et miseranda voluptas,
Muneraque in cineres annis graviora feruntur.
Namque illi et pharetras, brevioraque tela dicarat
Festinus voti pater, insontesque sagittas.
Jam tunc et nota stabulis de gente probatos

ambitio dolentis regiæ, circumponit arma, et spolia priscorum majorum, ceu magnum pondus, et artus ingentis ducis in lecto portentur: sed vana tamen, et infacunda fama solutur afflictos, et parvæ umbræ donis augentur. Inde quod est immensum decus fletibus, et luctuosa oblectatio, geruntur ad rogum dona nondum ætati tam teneræ convenientia. Genitor enim spei properus dederat illi plaretras, spiculaque, ac innoxias sagittas. Jam tunc alebat in equilibus equos electos nota de stirpe,

nullis codd. non comparere testis esto Behottius. Absunt ab uno meo; nam alterum non vacavit consulere; sunt tamen Papiniani.' Heins. Vide Syllog. Epist. Tom. 1v. p. 544. Decrant etiam Puteano Lindenbrogii.—68 Gratia mixta Dan. Gloria mista unus Behot.—70 Membra rogo codd. Lindenbrogii, Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Cruc. et Gevart. Membra toro Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behott. 1. 2. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. sic causa Barth.—71 Nonnulli codd. et edd. vett. augentur. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. et Cruc. funere pro munere.—71 Behott. 1. 2. phaleras;

NOT/E

am decorandi rogos illustrium virorum armis, et similibus belli instrumentis, ut videbimus lib. XII. in funere Menœcei. Ceterum hunc versum, sequentesque sexdeeim, in vet.
Ms. Puteani desiderari ait Guyetus.
Exuvias] Exuviæ hic vel pro vestibus
avorum sumi possunt, vel pro exuviis quas ex hostibus retulerunt.

70 Membra toro] Virgilius: 'Tum membra toro defleta reponunt.' Ovid. Met. 1x. 'Toroque Mortna componar.' Quidam codices habent rogo, sed male. Sed cassa tamen sterilisque dolentes Fama juvat] Quasi solatio parentibus foret, quod fama undequaque dispergeretur, funus Archemori magnifico, ac potius regio, apparatu

sumtuque celebrari.

71 Parvique augeseunt munere manes] Quasi manes grandiores forent injectis rogo tot armis exuviisque.

72 Et miscranda voluptas] Quasi tam magnifico apparatu, ne regia pompa funcris, suam orbitatem solarentur miscri parentes.

73 Muncraque in cineres] Moris etiam erat injicere in rogum diversa dona, resque qua ad defunctum pertinuerant, aut quas cariores habuerat. Annis graviora] Nondum ætati apta, et quæ ætatem tam teneram non decerent.

75 Festinus voti] 1d est, votis antecedens wtatem filii.

In nomen pascebat equos, cinctusque sonantes,
Armaque majores expectatura lacertos.

Spes avidæ! quas non in nomen credula vestes
Urgebat studio? cultusque insignia regni
Purpureos, sceptrumque minus? cuncta ignibus atris
Damnat atrox, suaque ipse parens gestamina ferri,
Si damnis rabidum queat exsaturare dolorem.
Parte alia gnari monitis exercitus instat
Auguris, aëriam truncis nemorumque ruina

85

qui Archemori esse dicebantur, et dederat bulteos bullis erepantes, ac clypeos expectaturos grandiora brachia. Vota avidi bene augurata de nomine filii, quas vestes, et quo non studio festinabat? purpureos ornatus, insignia regiæ domus, et parvum sceptrum. Omnia hæc afflictus parens addicit funebribus flammis, et ipsum ferreum sceptrum quod gerebat, si possit detrimentis explere furiosum luctum. Parte alia copiæ dant operam, consilio periti vatis, exstruendo rogo sublimi truncis et strage

....

nisi quod in Behot. 2. correctum novissime pharetras.—79 Spes avido quas Heinsins in Syllog. Epist. Tom. 1v. p. 539. Ibi Gronovium voluisse ait, Spes avidi. Grævio non displicebat, Spes avido. Vide Syllog. Epist. Tom. 1v. p. 540. Barthins ex optimis membranis: Spes avida. Et quas non vestes male credula mater Urgebat studio?—81 In eodem codice: cuncta ignibus et se Manat.—82 In uno Behot. in gloss. ipse jubet; quod alter Behot. habet in textu, sed in gloss. ipse parens.—83 An damnis conj. Barthius. Si damnis ra-

NOTÆ

77 In nomen] Archemori, sen Opheltæ. Cinctusque sonantes] Balteos militares anreis bullis distinctos, unde sonantes.

79 Spes avidæ! quas non Si τὸ spes accipiamus plurative, nihil est cui conjungatur 70 credula. Inveni in opcodice ascriptum scholion: 'Quia mater non credit filium pertinguere ad ætatem affectam.' Sed quemadmodum intellectu poterimas hne inserere, mater? Immo, et quæ præcedant quinque versibus, et quæ sequentur quatuor, patris solius mentionem faciunt. Seribe: Spes avidi, quas non, in nomen credula, restes. Neque tam male ominatam rem, quam fingit Scholiastes, patri festinationis causam fuisse putandum; sed quia bonorum parentum vota sunt avida. In nomen credula eo respicit, quod vocabulum filii non ab incipiendis belli Thebani malis, sed a superandis fatis, quibus quasi dominaretur, dictum sibi finxit, et persuasit. Gronorius.

Peyraredus corrigit avido, et conjungit cum sludio sequentis versus. Ceterum hunc versum et quatuor sequentes omnino damnat et expungit Guyetus.

80 Cultusque insignia regni Purpureos] Purpura solis regibus concessa, unde regnm filii posterioribus sæculis Porphyrogeniti dicti.

82 Snaque gestamina ferri] Sceptrum ferreum intelligit.

83 Si damnis rabidum queat exsaturare dolorem] Quasi plus perderet, plus solatii accipere deberet. Sic Epicedio Glauciae: 'Cupit omnia ferre Prodigus, et totos Melior succendere census, Desertas exosus opes.'

85 Auguris] Amphiarai.

Montis onus cumulare pyram; quæ crimina cæsi Anguis, et infausti cremet atra piacula belli. His labor accisam Nemeen, umbrosaque Tempe Præcipitare solo, lucosque ostendere Phæbo. Sternitur extemplo veteres incidua ferro Sylva comas, largæ qua non opulentior umbræ Argolicos inter saltusque educta Lycæos Extulerat super astra caput: stat sacra senectæ Numine, nec solos hominum transgressa veterno

90

sylvarum, instar montis; qui rogus expiet seelus peremtæ serpentis, et urat atra piacula funesti belli. His opera est humi dejicere amputatam sylvam Nemees, et opaca Tempe, et Soli saltus patefacere. Stotim secatur nemus, cujus vetustæ frondes nunquam cæsæ ferro fuerant, quo nemore nullum ditius spatiosa umbra, elatum inter sylvas Argolicas et Lycaas, erexerat suum cacumen supra sidera. Sanctum est veneratione vetustatis, nec proditur solum senio superasse hominum majores, sed

pidum unus Behot.—88 Hunc et sequentem versum non agnoscit Put. abscissam Nemeen Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Grypll. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser. accisam Dan. Behott. 1. 2. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. abscisam optimus Barth.—90 Uterque Behot. extimplo. Dan. Put. Petav. alii, cum edd. Lindenbrog. et Cruc.

NOTÆ

86 Quæ crimina cæsi Anguis et infausti, §c.] Pater filio pyram struxerat, sed monitis Amphiarai altera pyra structa est serpenti, quia Jovi Inachio, ut superiori libro vidimus, sacra erat. Ad avertendam igitur pænam hujusce cædis, opus erat, ut noxa, quam occiso sacro angue contraxerant, expiarentur, idque certis victimi satri velleris, quæ 'piacula' dienntur, erematis, ut colligitur ex Apollonii Rhodii lib. v. Et infra: 'Semianimes alter pecudes spirantiaque ignis Accipit armenta.'

88 His labor accisam Nemecn, umbrosaque Tempe Practipitare solo, &c.] Hi duo versus desunt in Ms. Puteani. Nemecn] Id est, sylvam Nemeam. Tempe] Loca amona arboribus consita.

90 Incidua] Melius incædua, ut apud Ovidium Amor. 111. El. 1. 'Stat vetus, et multos incædua sylva per annos.' Et Fast, II. 'Monte sub Esquilio multis incæduus annis Junonis magnæ numine lucus erat.'

92 Lycaus] Arcadios, a Lycau monte Arcadia, supra quem erat saltus Lycaus dictus.

94 Nec solos hominum transgressa veterno, &c.] Veterno hic pro senectute. Mens: Non solum sylva illa antiquior erat genere humano; sed etiam superstes fuerat mortuis Nymphis, ac Faunorum gregibus. Credebant enim veteres, referente Capella, Pa-Faunos, Satyros, Sylvanos, Nymphas, Fatnosque, ac hujusmodi Deos post prolixum tempus mori, quinetiam præcsse arboribus putabant Nymphas, carumve mortem ab interitu arborum pendere. Theb. 1x. 597. Ovidius: 'Naida vulneribus succidit in arbore factis: Illa perit, fatum Naidos arbor erat.'

Fertur avos, Nymphas etiam mutasse superstes, 95 Faunorumque greges. Aderat miserabile luco Excidium: fugere feræ, nidosque tepentes Absiliunt (metus urget) aves. Cadit ardua fagus: Chaoniumque nemus, brumæque illæsa cupressus, Procumbunt piceæ, flammis alimenta supremis. 100 Ornique, iliccæque trabes, metuendaque succo Taxus, et infandos belli potura cruores Fraxinus, atque situ non expugnabile robur.

ctiam supervivens mutasse Nymphas, ut multitudinem Faunorum. Deploranda clades advenerat sylvæ. Migravere bestiæ; et volucres evolant e tepentibus nidis, timor eas agit. Excelsa fagus labitur, et quercus Chaoniæ, cupressusque ab hyeme inoffensa, ac piceæ, quæ dant pabula ignibus funebribus, prosternuntur, et orni, et ilices, et taxus sueco timenda, et fraxinus bibitura nefarium sanguinem præliorum,

incadua. Vide Nic. Heinsium ad Ovid. Fast. 1. p. 12.—98 Adsiliunt Put.—99 Behot. 1. Dan. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil, Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. brumaque; Behot. 2. Put. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. brumaque.-101-103 'Hac verba non nemo librorum veterum non agnoscit; [et infandos belli potura cruores] hoc modo: Ornique, iliceaque trabes, metuendaque succo Taxus atque situ, &c. Nihil

NOTÆ

99 Chaoniumque nemus] Quercus intelligit, quæ maxime abundant in sylva Dodonea Chaoniæ regionis Epiri Jovi sacra, ubi ipsæ quercus per columbas oracula reddebant. Brumæque illæsa cupressus] Quia cupressus non exuitur foliis hyeme.

100 Picea Pyræ cremandis corporibus præcipue exstruebantur ex hujusmodi arboribus ob gravitatem odoris, et quia resina pingues, ut cla-

rius arderet rogus.

101 Metuendaque succo Taxus] Taxus arbor abieti similis. Plinius lib. xvi, cap. 10. 'Similis etiamnum his [abietibus] aspectu est, ne quid prætereatur, taxus, minus vireus, gracilisque, et tristis, ac dira, nullo succo, ex omnibus sola baccifera. Letale quippe baccis, in Hispania præcipue venenum inest. Vasa etiam viatoria ex ea vinis facta, mortifera fuisse compertum est.' Hanc Septius 'smilacem' a Græcis vocari dixit: et esse in Arcadia tam præsentis veneni, ut si qui dormiant sub ea, cibumve capiant, moriantur. Sunt qui et 'taxica' hinc appellata dicunt venena, quæ nunc 'toxica' dicimus, quibus sagittæ tingantur; repertum innoxiam fieri, si in ipsam arborem clavus aureus adigatur.' Hæc Plinius. Cæsar Belli Gallici lib. vr. ' Taxo, cujus magna in Gallia, Germaniaque copia, se exanimavit.' Vocamus Gallice, If.

102 Belli potura cruores Fraxinus] Quia ex fraxino conficiuntur hastæ et lanceæ.

103 Robur] Species quercus durissima.

Hinc audax abies, et odoro vulnere pinus Scinditur, acclinant intonsa cacumina terræ 105Alnus amica fretis, nec inhospita vitibus ulmus. Dat gemitum tellus: non sic eversa feruntur Ismara, cum fracto Boreas caput extulit antro. Non grassante Noto citius nocturna peregit Flamma nemus: linguunt flentes dilecta locorum Otia cana Pales, Sylvanusque arbiter umbræ, Semideumque pecus: migrantibus adgemit illis

110

et robur senio insuperabile. Hinc temeraria abies, et pinus secatur suaveolenti plaga. Alnus dilecta aquis, et ulmus vitis studiosa deprimunt ad terram intonsa fastigia. Terra mugit. Non sic Ismara dicuntur diruta, cum Aquilo exerit caput e perrupta caverna. Nocturnus ignis non confecit velocius nemus saviente Noto. Longava Pales, et Sylvanus rector nemorum, et grex Semideorum deserunt plorantes caram sedium suarum quietem. Nemus dolet illis abeuntibus, nec Nymphæ amplexæ ar-

....

mutandum.' Barth .- 109 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. ceteri: Non grassante; Aldd. vero, et Colin. Gryph. et Basil. Non crassante. Pro peregit, (quod exhibent Put. Behott. 1. 2. duo Barthiani, Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. et tuetur Nic. Heinsius in Advers, lib. 111. cap. 9. p. 465.) Lang, Laur. Buslid. Lips. Dan. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lind. Crnc. et Gevart. habent peredit. Idem Heinsius tamen ad Ovid, Amor. 1. 15. 41, ait nihil necesse

NOTÆ

104 Audax abies] Quia naves ex abiete conficientur, ideo audax dicitur : fuit enim ille audaci animo, et pectore ferreo, qui nullius periculi meta navigare ausus est primus.

106 Alnus amica fretis | Lucanus lib. 111. 'Et fluctibus aptior alnus.' Alnus enim fluvialis est arbor, ntilis in aquis ferendis oneribus: nam sub aquis non corrumpitur, nec fructum fert, nec sementem. Vide Vitrovium lib. 11. Plinium lib. xvi. Et Palladium de Re Rust. lib. 11. cap. 15. Nec inhospita vitibus ulmus] Ulmus enim amica est vitibus.

108 Ismara Ismara mons Thracia. Boreas | Boreas ventus Septemtrionalis. Antro] Supple Æolio.

109 Notus Ventus meridionalis. Percgit [percdit] Quidam codices habent peregit, id est, confecit, sed frustra. Horatius III. Od. 1. 'Nec peredit Impositam celer ignis Ætnam.' Noster Theb. 1X. illum volueres, nulla impia monstra, nec ipse, Si demus, pius ignis edat.' Theb. 1. Lustraliaque exta Lacte novo perfusus edet Vulcanius ignis.' Hinc et 'ignis edax ' passim Poëtis.

111 Pales Pales Dea pabuli, ut inquit Servins, quam alii Vestam, alii matrem Deum vocant. Hanc Deam Virgilius et Papinius fæminino genere appellant; at Varro masculino, ut hie Pales. Huic sacra solvebautur XI. Kal. Maias die, quæ Palilia vocatur, natali Roma, Sylvanus | Sylvanus Deus nemorum.

112 Semideumque pecus] Intelligit Panes, Satyros, Sylvanos, et Faunos, qui pedes hireinos habebant, et frontem cornibus exasperatam.

Sylva, nec amplexæ dimittunt robora Nymphæ.

Ut cum possessas avidis victoribus arces

Dux raptare dedit, vix signa audita, nec urbem

Invenias: ducunt, sternuntque, abiguntque, feruntque

Immodici: minor ille fragor, quo bella geruntur.

Jamque pari cumulo geminas, hanc tristibus Umbris,

Ast illam Superis, æquus labor auxerat aras,

Cum signum luctus cornu grave mugit adunco

Tibia, cui teneros suetum producere Manes

bores cas relinquent. Ut eum dux concedit expugnata oppida diripienda inhiantibus victoribus, vix signum auditum est, nec urbem reperias; agunt, diruunt, repellunt, rapiunt effreni: minor est ille tumultus, quo prælia committuntur. Et jam æqualis opera erexerat simili mole duo altaria, hoc mæstis manibus, et illud Diis, cum tibia quæ solita est prosequi funus parvularum umbrarum, sonuit retorto cornu, tristibus modis Phrygum, et dedit acerbum signum ploratus. Prodebant

reponi ex antiquis libris peregit.—114 Sic cum duo optimi codd. Barth.—116 Unus Beliot, sternunt abigiuntque. 'Meo sensu seribam, licet consentiat vulgata omnium veterum librorum lectio: nec urbem Invenias, sternunt, abiguntque, ruuntque, feruntque. Si tamen propiorem emendationem postules, scribas: tradunt, sternuntque: aut, violentiore voce, cædunt; quod transpositu literarum verisimillimum videtur.' Barth.—117 Dan. Put. Petav. quo bella gerebant.—120 Optimus codex Barthianus: grave cornu mugit.—121 Apnd Ser-

NOTE

113 Nec amplexæ dimittunt robora Nymphæ] Nolebaut enim Nymphæ dimittere arbores, quia, ut veteribus persuasum erat, debebant mori succisis arboribus.

115 Vix signa audita, &c.] Supple sunt. Ceterum excidium captæ vi urbis non elegantius exprimi potest; rem cuim geri ante oculos crederes.

117 Minor ille fragor, quo bella geruntur] Id est, majore clamore diripiunt urbem, quam pugnant.

118 Pari tumuto] Similibus pyris, Una pro Archemoro, altera pro serpente. Tristibus umbris] Archemori scilicet.

119 Ast illam Superis] Ob interfectam serpentem, quo sibi propitios illos redderent.

121 Tibia] Statius ad puerorum

funera tibiam restringere videtur, quod alias non observatur, nisi apud Lactantium, qui ad hunc locum inquit: 'Jubet religio, ut majoribus mortuis tuba, minoribus tibia caneretur.' Hæc ille. Nec male de tuba, ut ex Propertio, Ovidio, aliisque notum est. Suetonius tamen, Julio, in virorum funcre agnoscit tibiam : 'Tibicines, et scenici artifices vestem, quam ex instrumento triumphorum ad præsentem usum induerant, detractam sibi atque discissam injecere flammæ, veterum militum legionarii arma sua, quibus exculti funus celebrarant.' Et Ovidius etiam Trist. 1. 'Tibia funeribus convenit ista meis.' Verius itaque Papinium ad originem spectare, et velle apud Phryges næniam ad tibias pri-

Lege Phrygum mæsta. Pelopem monstrasse ferebant Exequiale sacrum, carmenque minoribus umbris Utile, quo geminis Niobe consumta pharetris Squalida bissenas Sipylon deduxerat urnas. 125 Portant inferias, arsuraque fercula primi Graiorum, titulisque pios testantur honores Gentis quisque suæ. Longo post tempore surgit Colla super juvenum (numero dux legerat omni) Ipse fero clamore torus: cinxere Lycurgum

130

Pelopem docuisse hunc funebrem ritum, et tantum accommodatum exequiis puerilium manium, quo Niobe, confecta duplici arcu, sordidata detalerat duodecim urnas in Sipylon. Procees Argivi ferunt justa, et cremanda dona, et quisque sub insignibus suæ nationis dant decora pietatis testimonia. Post, longo tempore, ipsum feretrum effertur atroci ululatu super cervices juvenum, quos rex Adrastus ceperat ex omnibus manipulis. Principes Argivi stipaverunt Lycurgum:

vium legitur: enim teneros solitum producere.—125 Sypilon Behot. 1. Siphilon Behot. 2 .- 129 Hic versus in recentiori codice Behot. nescio quo fato, fuerat rejectus post versum 140 .- 130 Dan. clamore chorus .- 135 'Vox hac,

NOTÆ

mum cantari solitam in funcre infantium, quod verum est, et hoc inventum est Phrygum, sen potius Pelopis, ut sequenti versu dicitur. Morem etiam præficarum et canendi ad tibias in funere ex Phrygia in Italiam translatum, per comites Æneæ auctor est Varro lib. IV. de vita populi Rom. Ita Bernartius ad hunc locum. Apud Judæos tibicines etiam adhibiti in funcre puellarum, nt constat ex S. Mathæi cap. 1x. Producere] Verbom fonebre.

122 Lege Phrygum mæsta] Erat cnim in musicis modus qui dicebatur Phrygins.

124 Geminis pharetris] Apollinis scilicet, et Dianæ. Niobel Vide quæ diximus ad Theb. 111, 192.

125 Bissenas urnas Noster bie sequitur, ut jam alibi diximus, opinionem corum qui credebant Nioben habuisse tantum duodecim liberos. Urnas] In quas scilicet cineres liberorum snorum occisorum ab Apolline et Diana continebantur. Sipylos urbs Mæoniæ, antea Tantalis vocata, juxta quam Nioben in montem Sipylon etiam dictum diriguisse dolore referunt Poëtæ.

126 Inferias Inferia Gracis youl dictæ. Hæ erant lac, mel, aqua, vinum, quæ fundebant in rogum, vel sepulcrum: flores etiam spargebant. Arsura fercula] Alludit ad consuctudinem, qua res ad odoratum gustumque spectantes pyræ ab amicis et propinquis injiciebantur. Virgilius Æn. vr. 'Congesta cremantur Thurea dona, dapes, fuso crateres olivo.' Vide etiam Epicedium Glanciæ, et Phileti apud Papinium in Sylvis. Hace in rogum. Si vero anniversaria fiebant funera, deponebant dona super exstructas aras. Virgilius Æneid, v. 'Nec non et socii, quæenmque est copia, læti Dona ferunt, onerantque aras.'

129 Dux Adrastus.

Lernæi proceres, genitricem mollior ambit Turba, nec Hypsipyle raro subit agmine: vallant Inachidæ memores, sustentant livida nati Brachia, et inventæ concedunt plangere matri. Illic infaustos ut primum egressa penates Eurydice, nudo vocem de pectore rumpit, Planctuque et longis præfata ululatibus infit: Non hoc Argolidum cœtu circumdata matrum Speravi te, nate, segui, nec talia demens 140 Fingebam votis annorum elementa tuorum, Nil sævum reputans: ctenim his in finibus ævi Unde ego bella tibi Thebasque ignara timerem? Cui Superum nostro committere sanguine pugnas Dulce? quis hoc armis vovit scelus? at tua nondum, Cadme, domus, nullus Tyrio grege plangitur infans. 145 Primitias egomet lacrymarum, et cædis accrbæ

tenerior sexus cingit matrem, nec Hypsipyle venit cum pauca turba: Argivi grati illam ambiunt, filii sustinent sugillatos cjus lacertos, et sinunt lugere repertam matrem. Illic Eurydice, ut primum exiit e funestis ædibus, fudit vocem e nudato pectore, et prælocuta planctu, et longis clamoribus, ait: Non putarissem me te prosecuturam, o fili, stipata hac turba Argivarum matronarum, nec præsumebam vecors talia primordia ætatis tuæ, nihit funesti cogitans; nam sane, unde inscia metuissem tibi in hoc vitæ limine bellum et Thebus? Cui Deorum cordi fuit acies rommittere nostro cruore? Quis hominum voluit arma auspicari hoc crimine? At tua Cadme nondum plorat tua familia, et nullus puer lugetur a Tyrio populo. Dedi ego primitius stetuum, et duri faneris, ante buccinas et

.....

Illic, prima scriptura non fuit in optimo libro, sed dnæ aliæ, quibus erasis superducta est ista. Fuit At prima vocula: alteram non assequor.' Barth.—136 Lang. Lanr. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. de pectore rupit; Dan. Put. Petav. codices Barthiani, Behott. 1. 2. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. rumpit.—137 Planetibus et longe dno codd. Barthii, quod ille probat.—141 'Optimus liber et unus aliorum persuadent improbam manum hic fuisse; referent enim: etenim finibus ævi.'Barth.—146 'Optimus liber manuscriptus et alii duo: ego heu. Placet.'

NOTÆ

131 Lernæi] Argivi. Genitricem] Eurydicen. Mollior Turba] Matronæ: infra enim dicitur 'Argolidum cætu circumdata matrum.'

133 Inachidæ] Argivi. Memores] Beneficii scilicet, quod ab Hypsipyle acceperant. Lieida] Ob planctum. 139 Nec talia demens Fingebam votis annorum elementa tuorum] Non tale vitæ tuæ mihi promittebam exordinm.

144 Quis] Hominum supple.

145 Cadme] Alloquitur Cadmum, quia Cadmus Thebarum conditor. Tyrio] Thebano. Ante tubas ferrumque tuli, dum deside cura
Credo sinus fidos altricis, et ubera mando.
Quidni ego? narrabat servatum fraude parentem,
Insontesque manus: en! quam ferale putemus
Abjurasse sacrum, et Lemni gentilibus unam
Immunem furiis: hæc illa, et creditis ausæ?
Hæc pietate potens? solis abjecit in arvis
Non regem, dominumve; alienos impia partus.
Hoc tantum, sylvæque infamis tramite liquit,
Quem non anguis atrox, (quid enim hac opus, hei mihi, leti

prælia. Dum-improvida negligentia reor fidele gremium nutricis, et alienis mammis filium committo. Cur non ego? Referebat patrem ustu liberatum, et suas manus innoxias. En! quam arbiteemur abstinuisse u funebri sacrificio, et solum de Lemni mulieribus furiarum expertem: hæc illa, (et creditis illi quæ tontum flagitium commisit?) hæc, inquam, insignis pietate? Exposuit in agris non regem, herumve suum, concedo; sed impia alienum partum suæ fidei commissum; hoc sufficit, et deseruit in via periculosi nemoris illum, quem non sæva serpens, (quid

Idem.—151 In quibusdam vett. de gentibus unam.—152 Lactantins legebat: hæc illa est. Unus Barthii codex, credimus: vox vero ausæ ambigne scripta est in vett. codd. ejusdem. Hinc ille malit legere: hac illu, et credimus, ausa

NOTE

147 Dum deside cura] Hypallage, ego ipsa deses, et parum solicita pro filio.

149 Quidni ego] Supple, mandarem.

150 En! quam ferale putemus Abjurasse sacrum] Id est, hominum cædem sacramento adhibito factam. Superiore enim libro dixit Hypsipyle, Lemniades sacrificasse puerum, et degustato illins sanguine in mares conjurasse.

151 Et Lemni gentilibus] Alii codices: Et Lemni de gentibus,

152 Hac illa] Malim: hac illa. (Et creditis ausam?) Hac pietate potens. Hacne insigni est illa, (quis credat tantum bonæ mentis, tantum animorum ei fuisse?) hac, inquam, insigni pietate elara? Effinxit ex illo Virgilii: En dextra, fidesque, Quem secum Iliacos aiunt portare penates, Quem subiisse humeris confectum ætate pasuliisse humeris en ætate pasuliisse humeri

rentem.' Gronorius. Peyraredus autem subintelligit, feeit, et quisquam eredat ausam facere.

153 Solisabjecit, &c. [solis abjecit in arvis Non regem, dominumve? alienos impia partus, Hoc tantum, &c.] Interpungo: solis abjecit in arvis, Non regem dominumve; alienos impia partus. Hoc tantum, &c.] Non objicio illi filium meum, quem in sylva exposnit, ipsins et dominum et regem fuisse; id unum ingens seelus est, commissam sibi alienam prolem tam negligenter cutavisse. Non regem] Concessione. Alienos] Deest, 'sed.'

156 Quem non anguis atrox] Versus quatnordecim hi sequentes censuram Guyeti evitare non potnerunt. Totus, ait, hie locus orationem Eurydices comprehendens suspicioni non vacat, sed quatuordecim hi nothi videntur.

Mole fuit?) tantum cœli violentior aura, Impulsæque Noto frondes, cassusque valeret Exanimare timor. Nec vos incessere luctu Orba habeo: fixum matri immotumque manebat 160 Hac altrice nefas: at quin et blandus ad illam, Nate, magis, solam nosse, atque audire vocantem, Ignarusque mei: nulla ex te gandia matri. Illa tuos questus, lacrymososque impia risus Audiit, et vocis decerpsit murmura primæ. 165 Illa tibi genitrix semper, dum vita manebat, Nunc ego. Sed miseræ mihi nec punire potestas Sic meritam. Quid dona, duces, quid inania fertis Justa rogis? illam (nil poscunt amplius umbræ) Illam (oro) cineri simul, excisæque parenti 170

enim, hei mihi, opus erat hoc mortis pondere?) sed tantum fortior flatus aëris, ramique vento agitati, ac vanus pavor potuisset extinguere. Nec orba mens mihi est vos lamentis accusare. Hac nutrice decretum et ineluctubile infortunium matrem expectabut. Sed quin, et tu, fili, magis adulans illi, et mei inscius solam noscebas, et andiebas appellantem: nulla lætitia ex te matri provenit. Illa impia excepit tuas querelus, ac lucinosos risus, et deliburit susurros primæ linguæ. Illa semper tibi mater, dum vivebas; nunc ego. Sed mihi infelici non licet sumere supplicium de tam merita. Quid duces offertis munera, quid vanus inferius busto? Illam, (nihil amplius manes optant,) illam, precor, concedite cineri, simul et orbatæ matri, oro,

est. Gronovius: hac illa (ct creditis ausam?) Hac pietate potens.—161 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behot. 1. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. et Crnc. et illam; Behot. 2. et duo Barthiani; ad illam; quod receperunt Gronov. Barth. Veen. et Delph.—162 Matre magis Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Put. Petav. alii, et edd. vett. Nate, magis Dan. nt conj. Gruterus et Gronovius. Plant. pro nosse habet nosce.—169 Busta rogis Lang. Laur. Buslid. Lipsian. nnus Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. Justa rogis Dan. Plant. Petav. Lindenbrog.

....

NOTÆ

161 At quin et blandus ad illam, Nate, [et illam Matre] magis] Legendum: at quin et blandus ad illam, Nate, magis. Seilicet eras quam ad me. Veteres enim codices habent Nate pro Matre. Post magis pone punctum. Solam nosse, atque audire vocantem] Supple, solebas. Hoc quoque J. Grutero venerat in mentem. Gronovus.

164 Lacrymosos risus] Pueri enim simul rident, flentque.

167 Nunc ego] Scilicet tibi mortuo: nam te sola amitto, lugeoque.

168 Quid dona, &c.] Supra: 'Portant inferias,' &c.

170 Excisæ] Orbæ. Metaphora ab arbore, cui rami vel radices excisæ sunt.

Reddite, quæso, duces: per ego hæc primordia belli, Cui peperi: sic æqua gemant mihi funera matres Ogygiæ. Sternit crines, iteratque precando, Reddite: nec vero crudelem, avidamque vocate Sanguinis: occumbam pariter, dum vulnere justo 175 Exsaturata oculos, unum impellamur in ignem. Talia vociferans alia de parte gementem Hypsipylen (neque enim illa comas nec pectora servat) Agnovit longe, et socium indignata dolorem, Hoc saltem, o proceses, tuque o cui pignore nostro 180 Partus honos, prohibete nefas: auferte supremis Invisam exequiis: quid se funesta parenti Miscet? et in nostris spectatur et ipsa ruinis? Cui luget complexa suos? sic fata repente Concidit, abruptisque obmutuit ore querelis. 185

duces, per hæc belli initia, cui genui: sic matres Thebanæ lugeant clades simile meæ. Lacerat comas, et repetit rogando, Concedite, nec appellate me sæam, et cruori inhiautem: simul moviar, dum satiatis oculis æquo illius supplicio, injiciamur in easdem flammas. Exclamans hoc modo, vidit Hypsipytem procul dolentem ex alia parte, (neque enim illa parcit crinibus nec pectori,) et indigne ferens communem luctum, Hoc saltem flagitium velate, o optimates, et tu, Adraste, cui gloria comparata est his nostri filii exequiis: summovete odiosam ab his supremis honoribus. Quid infausta se matri jungit? et ipsa conspicitur in nostra calamitate? Quem deflet, suos incolumes complexa? Sic locuta extemplo corruit, et tacuit inter-

......

Cruc. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Vecu. et Delph.—172 Put. aqua gerant.—174 'Paulo melius quod in optimo libro est: aridamque putate.' Barth.—175 'Optimus codex: funere justo. In aliis legitur: sanguine justo. Optimi libri lectionem veram puto.' Idem.—176 'Optimus liber cum socio suo: expellamur. Non est hoc librariorum.' Idem.—180 Behot. 1. saltem proceres.—182 In codem codice quae se funesta.—184 Pro sic fata repente, (quod habent Lang. Laur. Buslid. Lipsian. nnus Behot. a.m. sec. Put. Petav. Aldd. Colio. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. &c.) Behott. 1. 2. in textu, Dan. et duo Barthiani præbent: dixitque repente.—185 Excidit abruptisque tres Barthiani; Hic ait abruptisque immutuit Put. immutuit habent etiam Pe-

NOTE

172 Cui peperi] Quasi non sibi pepererit, sed ut expiaret bellum Argivorum morte filii sui.

173 Ogygiæ] Thebanæ.

179 Et socium indiguata dolorem] Id est, indigne ferens sociam in dolore habere Hypsipylen, quæ salutem filii sui neglexerat. 180 Tuque] ⁵Ampharaum alloquitur, qui auctor fuerat instituendorum in honorem Archemori Iudorum. Hoc etiam ad Adrastum referri potest, qui huic certamini præfuit.

181 Partus honos] Ludorum scilicet institutione.

Non secus ac primo fraudatum lacte juvencum, Cui trepidæ vires, et solus ab ubere sanguis. Seu fera, seu duras avexit pastor ad aras; Nunc vallem spoliata parens, nunc flumina questu. Nunc armenta movet, vacuosque interrogat agros: 190 Tune piget ire domum, mæstoque novissima campo Exit, et oppositas impasta avertitur herbas. At genitor sceptrique decus cultusque Tonantis Injicit ipse rogis, tergoque et pectore fusam Cæsariem ferro minuit, sectisque jacentis

195

cisis in ore lamentis. Ut cum, seu bestia rapuit, seu pastor abstulit ad særa altaria juvencum depulsum a primo lacte, cui nondum confirmatæ vires, et solus sanguis a mamma ; orbata mater tangit suis querelis, nune vallem, nune fluvios, nune greges, et interrogat vacuos campos: tune grare est illi reverti ad caulam, et postrema recedit a tristi agro, et non vescens se detorquet ab objecto gramine. At pater immittit in pyram sceptrum ac Jovis infulas, et gladio secat comam sparsam in tergo

....

tav. omnes Barthiani, Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. et Cruc, et ita legit Dan. Heinsins ad Claudian. Epithal. Pallad, et Celer. 108. obmutnit Dan. Behott. 1. 2. Gronov. Barth. Veen. et Delph.-188 'Alios diras pro duras legere antumat glossa optimi libri.' Barth. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid, et edd. vett. adrexit .- 189 Unus Behot. Nunc valles .-191 Nunc piget codd. Barthiani.—192 Exit et appositas Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. oppositas Behott. 1. 2. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.-193 Optimus Barthii: cultusque sonantes.-196 Obnubit pueri ora

NOTÆ

190 Vacuosque interrogat agros] Id est, mugitibus suis videtur interrogare.

193 At genitor, &c.] Præter aromata, dapesque, et illa hujusmodi dona, etiam pretiosissima quæque aut mortuis, aut sihi carissima urebant, Homerus Iliad. O. Seneca Hercule Œtæo: 'Hic nodus, inquit, nulla quem capiet manus, Mecum per ignem flagret.' Noster lib. x11. 'Accipe, nate, tui nova libamenta triumphi, Accipe et hoc regimen dextræ, frontisque superbæ Vincula, quæ nimium patri gestanda dedisti.' Idem Lacrymis Etrusci: 'Fcrat ignis opes hæredis.' Lege Virgilium in funere Pallantis. Cultusque Tonantis] Infulas. Sacerdos enim Jovis erat Lycur-

195 Casuriem ferro minuit] Casariem hic novo sensu posnit pro barba, Ovidium imitatus de Æsculapio Met. xv. 'Cæsariem longæ dextra deducere Signum autem erat maximi luctus apud veteres decidere capillos in funere alicujus, barbam radere, crines tumulo imponere, aut in rogum conjicere. Seneca Hippolyto: 'Capitis exuvias cape, Laceræque frontis accipe abscissam comam.' Noster infra: 'Te Thehæ, fraterque palam, te plangeret Argos, Te Nemee : tibi Lerna comas, Larissaque supplex Poneret.' Et Epicedio patris: 'Exere semirutos subito de

Obnubit tenuia ora comis, ac talia fletu

Verba pio miscens: Alio tibi, perfide, pacto,

Jupiter, hunc crinem voti reus ante dicaram,

Si pariter virides nati libare dedisses

Ad tua templa genas: sed non ratus ore sacerdos, 200

Damnatæque preces: ferat hæc, quæ dignior umbra est.

Jam face subjecta primis in frondibus ignis

Exclamat: labor insanos arcere parentes.

Stant jussi Danai, atque obtentis eminus armis

Prospectu visus interclusere nefasto. Ditantur flammæ: non unquam opulentior illic 205

et barbam, et tegit abscissis crinibus faciem filii jacentis, et jungens hæc dieta piis lacrymis, ait: O fallax Jupiter, tibi hunc crinem voveram antea alia conditione, nempe si una concederes offerre ad tua delubra primam lanuginem genarum filii; sed sacerdos exauditus non fui, et repulsa sunt mea vota. Manes qui magis merentur, hæc habeant. Jam ignis supposita tæda crepitat in primis ramis. Comploratur. Opera est summovere parentes luctu efferatos. Staut commissi Graci, et procul obductis chypcis prohibuere corum oculos a funesto spectaculo. Ignis ditescit:

Dan.—199 Unus Behot. nali viridis.—200 Unus Barthianus: oro sacerdos.—201 Behott. 1. 2. dignior umbra, omisso $\tau \hat{\varphi}$ est.—204 Optimus Barth. atque extentis.—205 In codem codice et uno Behot. nefastos.—206 Optimus Barth. nec enim opulentior unquam; unus Behot. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd.

.....

NOTE

pulvere vultus, Parthenope, crinemque afflatum monte sepulti Pone super tumulos, et magni funus alumni.' Et promiscua etiam apud alios auctores loca.

198 Hunc crinem voti reus ante dicaram] Id etiam ex veteri superstitione, qua barbam crinemque consecrabant Diis. Nihil notius ex scriptoribus.

200 Sed non ratus ore sacerdos] Idest, rata sen andita verba sacerdotis non fuerunt.

201 Ferat hæc, quæ dignier umbra] Id est, quoniam preces, nec vota mea nihil valuerunt, quod servahatur aris, dicetur funeri.

202 In frondibus ignis] Supple, sub-

203 Exclamat] Id est, exclamant, sen fit ultimus clamor exequiarum, cum rogus accenderetur. Fallitur Lactantius, qui Exclamat interpretatur, 'cum crepitu sonat.' Aperte enim allusit ad titum Romanum, de quo pulchre Terentius: 'in ignem posita est. Fletur,' &c. Et Statius ntrumque dixit etiam eleganti Poëtica locutione. Ignis vero in primis frondibus exclamat, est, ignis incipiens renovat complorationem, et facit ut conclamarent dolentes. Sic qui jubent rem, et causam, aut quameumque occasionem dant, varie facere eam dicuntur.

205 Prospectu interclusere nefasto] Ne parentes aspicerent ardens finns filii. Ante cinis: crepitant gemme, atque immane liquescit
Argentum, et pictis exudat vestibus aurum;
Nec non Assyriis pinguescunt robora succis,
Pallentique croco strident ardentia mella,
Spumantesque mero pateræ verguntur, et atri
Sanguinis et rapti gratissima cymbia lactis.
Tunc septem numero turmas (centenus ubique
Urget eques) versis ducunt insignibus ipsi

nullus rogus illic antea ditior, gemmæ strident, atque copiosum argentum dissolvitur, et aurum fluit ex acupictis tegumentis: trabes etiam madent unguentis Assyriis, et mella flagrantia cum lutco croco crepitant, et pateræ vino exundantes, sinusque acceptissimi nigri cruoris, ac recentis lactis, rogo infunduntur. Tunc ipsi duces Argivi agunt septem equitum alas (in unaquaque ala sunt centum equites)

vett. non unquam opulentior illo.—7. 8 Duo codd. Barth. utque immane liquescunt: Argentum, &c.—210 Pallentique croco adstridunt humentia mella legit Barthius ex optimis suis membranis.—214 Surgit eques Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Baslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. Cruc. Grasser. et Amstel. Urget eques duo Barth. Behott. 1. 2. optimi

NOTÆ

209 Assyriis succis] Amomo, quod in Assyria et Armenia nascitur.

210 Pallentique croco strident ardentia mella] Infundebant enim rogis mel et crocum, ut jam diximus. Epicedio Glanciæ: 'Quod Cilicum flores,' &c. Vide supra, vs. 61. Homerus Iliad. Ψ. 'Εν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, Πρὸς λέχεα κλίνων. Et Virgilius: 'Et atri Sanguinis, et rapti gratissima cymbia lactis.'

211 Spumantesque mero pateræ verguntur, &c.] Homerus ibidem: Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο. Vinum exhauriens humi fudit, rigavitque terram, animam vocans miseri Patrocli. Virgilius: 'Hic duo rite mero fundens Carchesia Baccho, Fudit humi, duo lacte novo, duo sanguinis atri.' Hinc χοαl dictæ Græcis. Dicit gratissima cymbia lactis, ob Archemorum «cilicet, cui lac ereptum

morte, ideirco mortuo gratissima. Cymbia vero erant vasa in modum cymbæ facta, σκαφίδες ob eandem rationem Græcis vocatæ.

213 Centenus ubique Urget [Surgit] eques] Multo elegantius optimi codices: centenus ubique Urget eques. Utitur vero sine casu, eodem modo, quo in eadem re τοῖς 'instat,' 'incubuit' uti solent. Sed et in aliis non infrequens. Virgilius Georg. 111. 'Longique urgent ad littora fluctus.' Horat. 1. Sat. 'Tanto acrius urget.' II. Sat. 2. 'Hac urget lupus, hac canis angit.' Valerius Flaccus lib. 111. 'Sic contextis umbonibus urgent.' Agit, agitat equos. Gronovius.

214 Versis ducunt insignibus] Et hoc ex more: nam in luctu signa inversa. Tacitus Anu, 111. 'Præcedehant incomta signa, versi fasces.' Pedo Albinovanus ad Liviam: 'Quos primum vidi fasces, in funere vidi: Sed vidi versos, indiciumque mali.'

Grajugenæ reges, lustrantque, ex more, sinistro 215 Orbe rogum, et stantes inclinant pulvere flammas. Ter curvos urgere sinus, illisaque telis Tela sonant: quater horrendum pepulere fragorem Arma, quater mollem famularum brachia planctum. Semianimes alter pecudes spirantiaque ignis 220Accipit armenta: hie luctus abolere, novique Funeris auspicium, vates (quanquam omina sentit Vera) jubet, dextri gyro, et vibrantibus hastis,

inversis signis, et circum pyram, ex ritu, sinistro gyro decurrunt, et deprimunt pulvere pedibus equorum excitato erectas flammas: ternos orbes fecerunt; tela telis inflicta crepant : quater arma ediderunt immanem sonitum, quater ancillæ sibi ténera pectora percusserunt. Altera pyra accipit oves semimortuas, at palpitantia armenta. Hic augur, (et si certa præsagia agnoscat,) imperat luctum abolere, et omen recentium exequiarum, revertuntur hac gyro dextro, et motis hastis, et unus-

Gronoviani, et edd. recentt.-216 Transpositus erat ordo versuum in codd. Lindenbrogii hoc modo: 216. 219. 220. 221. 217. 218. 222.—222 Behott. 1. 2. sensit .- 223 Dan. et Put. dextris gyro; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. unus

NOTE

Virgilius: 'Tum mæsta phalanx, Tencrique sequentur, Tyrrhenique duces, et versis Arcades armis.'

215 Lustrantque, ex more, sinistro Orbe rogum] Tangit et morem quo in exequiis clarorum virorum soliti decurrere. Vide Homerum in funere Patrocli. Virgilius in funere Pallantis: 'Ter circum accensos cincti fulgentibus armis Decurrere rogos.' Ponis etiam decursio in usu fuit, ut ostendit Livius lib. xxv. in morte Gracchi. 'Alii ab Hannibale, et ea vnlgatior fama est, in vestibulo primore castrorum rogum exstructum esse: armatum exercitum decurrisse cum tripudiis Hispanorum, motibusque armorum et corporum suæ cuique genti assuctis.' Tacitus: ' Honorique patris ipse cum legionibus decueurrit.' Suetonius Claudio: 'Ceterum exercitus honorarium ei tumuluin excitavit : circa quem deinceps stato die quotannis miles decurreret, Galliarunque civitates publice sup-

plicarent.' Sed ex hoc Papinii loco discimus, lævos orbes agere, circumque in sinistram primum decurrere solitos: mox ut expiarent contagionem funcris, in dextram decurrebant, ut colligitur ex hisce sequentibus Papinii verbis: 'Hie luctus abolere, novique Funeris auspicium, vates, quanquam omina sentit Vera, jubet, dextro gyro, et vibrantibus armis Hac redennt.'

217 Illisaque telis Tela sonant : quater horrendum pepulere fragorem Arma, quater mollem famularum brachia planetum] Hinc discimus quod in ista decursione tela telis illiderentur, et quoties hoc fieret, toties famina renovabant planetum.

220 Alter ignis] Id est, alter rogus serpenti exstructus.

222 Quanquam omina sentit Vera] Noscebat cuim cladem imminentem, ut vates; tamen dextro orbe redire equites jubet, ut exsolverent se, nec exequiis implicarentur.

Hac redeunt, raptumque suis libamen ab armis
Quisque jacit, seu fræna libet, seu cingula flammis
Mergere, seu jaculum, summæ seu cassidis umbram.
Multa gemunt contra raucis concentibus agri,
Et lituis aures circum pulsantur acutis.
Terretur clamore nemus: sic Martia vellunt
Signa tubæ, nondum ira calet, nec sanguine ferrum
Irrubuit, primo bellorum comitur illo
Vultus, honoris opus: stat adhuc incertus in alta

quisque injicit munus avulsum suis armis, seu placet in ignem mittere habenas, seu balteos, seu hustam, seu cristas supremæ galeæ. E contra campi valde resultant raucis concentibus, et aures undique obtunduntur argutis tubis: sylva clangore percellitur. Sic tubæ extrahunt bellica vexillu, nondum furor ardet, nec arma cruore tinguntur, facies belli adornatur hoc primo virtutis opere. Mars est in excelsa

Benot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Grasser. Gevart. Lindenbrog.

Benot. Aldd. Colin. Gryph. Bastl. Plant. Grasser. Gevart. Lindenbrog. Cruc. et Amstel. dextro gyro; Petav. alter Behot. et Venett. dextri gyro; quod ex codd. suis reposuit Gronovius. et relantibus hastis Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc.—221 Lindenbrogius ex codd. suis edidit relamen; ceteri libri et scripti et editi tibamen. Put. ub arvis.—225 Quisque facit Put.—227 Hic et sex sequentes versus desunt in Behott. 1. 2. Dan. Put. Petav.

NOTÆ

223 Dextri [dextro] gyro] Optimi codices: dextri gyro. Infra eadem voce utitur Papinius: 'Dexterque inerrat Arion.' Et Silius lib. vii. 'Nunc lævus in orbem, Nunc dexter brevibus flexo per devia gyris, Ludificatus equo.' Gronov.

221 Raptumque suis libamen ab armis Quisque jacit] Et hoc ex more etiam. Virgilius Æneid. x1. 'Conjiciunt igni galeas, ensesque decoros, Frænaque, ferventesque rotas.' Vide et Suetonium Julio, supra laudatum vs. 120.

226 Summæ seu cassidis umbram] Periphrasis cristarnun: cristæ enim inumbrant cassidem.

227 Multa gemunt, &c.] Septem li sequentes versus inepti videntur et adulterini, quare et diverso charactere impressi in editione Parisiensi.

229 Sic Martia vellunt Signa tubæ] Virgilius Æn. x1. 'Ubi primum vellere signa Annuerint Superi.' quem locum sic Servius : " Vellere ' autem proprie dixit, quia Romana signa figebantur in castris: et cum ad bellum cundum fuisset, captatis anguriis avellebantur e terra. Nam alibi ea figi non licebat: sed inter anguria hoc etiam habebatur, si avellentem facile sequerentur; adeo ut cum filio, Horodis bello, Crassus sit occisus, qui iturus ad Parthiam avellere signa vix potnit. Quod etiani Flaminio contigit, qui cum imperasset signa tolli, eaque non possent moveri, effosso solo, in quo erant fixa, vi magna extrahi præcepit, et infeliciter apud Thrasymenum pugnavit. Alii 'vellere,' movere accipiunt. Ennius: 'Rex deinde citatus Convellit sese.' Et in sacris convelli mensa dicitur, cum tollitur.'

231 Primo bellorum comitur illo Vultus, honoris opus] Id est, primo opere Nube, quibus sese Mavors indulgeat armis.

Finis erat, lapsusque putres jam Mulciber ibat
In cineres: instant flammis, multoque soporant
Imbre rogum, posito donec cum sole labores
Exhausti: seris vix cessit cura tenebris.
Roscida jam novies cœlo dimiserat astra
Lucifer, et totidem Lunæ prævenerat ignes
Mutato nocturnus equo: nec conscia fallit
Sidera, et alterno deprenditur unus in ortu:
(Mirum opus accelerasse manus) stat saxea moles,

nube, dubius adhuc quibus faveat partibus. Finis erat, et cadens ignis cogebatur in putres favillas. Urgent flammas, et bustum extinguant multa aqua, donce finita est opera cum sole occidente, et hoc studium vix cessit tardæ nocti. Jam Lucifer novies fugaverat a cælo humida sidera, et totics sumto alio equo noctu præcesserat jubar lunæ; nec decipit gnara sidera, et unus idemque agnoscitur in duplici ortu. Mirum est manus opus maturasse tam brevi tempore. Jam lapidea moles erigitur,

et omnibus Barthianis.—231 Behott, 1. 2. Put. et omnes Barthiani lassusque, Dan. jam jam rogus ibat.—236 Unus Behot. positos.—242 Dan. Petav. Lang, Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. accelerante manu; Behott. et Put. accele-

NOTÆ

honoris comitur vultus belli.

233 Quibus armis] Argivorum scilicet aut Thebanorum.

231 Lapsus [lassus] Quidam codices lapsus. Mulciber] Vulcanus, sen ignis.

235 Multoque soporant Imbre rogum]
Non solum aqua, sed et vino rogum
aliquando extinguebant: deinde ossa
et cineres defuncti colligebant. Vide
Homerum in funere Hectoris et Patrocli. Noster Epicedio Phileti:
'Nec quod tibi Setia canos Restinxit
cineres, gremio nec lubricus ossa
Quod vallavit onyx.' Vide ibidem
quæ dicimus.

238 Roscida jam novies, &c.] Tangit hic et morem quo nono die postquam erat sepultus mortuus, novendiale sacrum illi fichat, quo parentalia concluduntur. Et hinc est quod Justinianus scribit in nonum diem fieri μνήμας defunctorum. Vide forrentium ad Sucton, Nerone cap. 33.

239 Lucifer | Stella Veneris.

210 Mutato nocturnus equo, &c.] Lucifer, sen Venus, et mane oritur et vespere, sed equo mutato: vespere enim solem sequitur, mane vero præcedit: quam rem noscunt sidera; quod unum idemque astrum sit, nec falluntur, sicut homines, qui putant duos esse. Pythagoras autem deprehendisse primus dicitur a Plinio lib. 11. cap. 8. (tametsi id Parmenidi apud Laërtium Phavorinus tribnat) Luciferum et Vesperum eandem Veneris stellam esse. Poëtæ autem, ut jam diximus, quadrigam soli tribuunt, Lunæ bigam, equos singulos ceteris planetis. Boëthins in De Consol. Phil. hanc de Lucifero locum imitatus est: 'Et qui primæ tempore noctio Agit algentes Hesperus cous, Solitasiterum mutet habenas, Phæbi pallens Lucifer ortu.'

242 Mirum opus accelerasse manus] Accelerante manu habent priores ediTemplum ingens, cineri, rerumque effectus in illo Ordo docet casus: fessis hic flumina monstrat Hypsipyle Danais, hic reptat flebilis infans, Hic jacet, extremum tumuli circum asperat orbem Squameus: expectes morientis ab ore cruenta

245

magnum delubrum cincri. Ea quæ evenerant in illo, suo quæque ordine, insculpuntur. Hic Hypsipyle fontem ostendit lassis Argivis: hic serpit lamentabilis puer: hic sternitur: squamosus serpens circumdat eminente gyro extremam partem sepulcri: expectes sanguinea sibila a morientis faucibus, sic volutatur in marmorea

.....

rasse manus; quod recepit Gronovius.—243 Optimæ Barthii membranæ effictus, ut conj. Antonius Sucquetins. Vide Not. Var. Codd. Lind. in illa.—241 Codd. Barthiani, causus, vel casum.—245 In quibusdam codd. ejusdem Barth. fletibus.—247 Taurin. eruento.—248 In uno ejusdem: anguis in aula.

NOTÆ

tiones, sed meliores codices, notante Gronovio, accelerasse manus. Et certe melius, modo bene interpungas: Deprenditur unus in ortu: (Mirum opus accelerasse manus.) stat saxea moles. Inclusis his vocibus (Mirum opus accelcrasse manus) Parenthesi. Id est. noms dies erat, com ecce (res mira tam brevi tempore absolvi potuisse: vel quantum est hoc miraculum operis, adeo festinari potnisse!) jam erectum erat monumentum. Stat saxea moles, Templum ingens, cineri] Pausanias in Corinth. Ἐνταῦθά ἐστι μέν 'Οφέλτου τάφος, περί δ' αὐτὸν θριγκός λίθων, καὶ έντὸς τοῦ περιβόλου βωμοί. Est ibidem Opheltæ sepulcrum lapidea maceria incinctum, intru cujus ambitum uræ sunt.

243 Rerumque effectus in illo] Effectus Bernartio, ait Gronovins; scripti tamen omnes, effectus, quod est artificiose factus, elaboratus. Theb. IV. 'Perfectaque vivit in auro Nox Danai.' Apulcius de Statua Bathylli: 'Qua nilui videor effectius cognovisse.' Quintilianus lib. viii. 3, 'Nam quicquid in sno genere saise effectum est, valet.' Sed Statius ipse contra lib. IV. habet: 'Cedrique et robore in omni Effictam.'

245 Danais] Argivis. Infans] Archemorus.

246 Extremum tumuli circum asperat orbem Squamcus] Id est, squamens, seu squamis instructus anguis orbem ducit circa extremum tumulum.

217 Expectes morientis ab ore cruenta Sibila] Superiore libro de hoc angue dixit Poëta: 'Implorantem animam dominis assibilat aris.' Cruenta vero, quia cum cruore animam sibilando emisit. Ceterum mire hic κολάζει του λόγου Statius, ut optime observat Gronovius, ipsum sibilare non est ausus dicere. Sie in chlamydis pictura Leander eodem libro exhibetur: 'In latus ire manus, mutaturusque videtur Brachia: Nec siccum speres in stamine crinem. Rursum in Martis regia, lib. vii. ubi portarum fragmina, et rostra navium, currusque vacui, et ora curribus protrita cælantur, 'pæne etiam gemitus' addit. Quo temperamento Plinins de Aristidis Thebani arte, qui primus animum pinxit et sensus omnes expressit: 'Supplicantem pæne cum voce.' Iterum Noster Theb. 1x. 'Ire putes clypeo, fluctusque secare javeacum.

Sibila, marmorea sic volvitur auguis in hasta. Jamque avidum pugnas visendi vulgus inermes Fama vocat. Cunctis arvis ac mœnibus adsunt 250 Exciti: illi etiam, quis belli incognitus horror, Quos effecta domi, quos prima reliquerat ætas. Conveniunt: non aut Ephyræo in littore tanta Unquam, aut Œnomai fremuerunt agmina circo. Collibus incurvis, viridique obsessa corona 255 Vallis in amplexu nemorum sedet: hispida circum Stant juga, et objectus geminis umbonibus agger Campum exire vetat, longo quem tramite planum Gramineæ frondes, sinuataque cespite vivo Mollia non subitis augent fastigia clivis. 260

hasta. Et jam fama ciet populum valde cupidum spectandi ludicra certamina. Adveniunt evocati ex omnibus regionibus ac oppidis. Adsunt etiam illi, quibus horror belli insolitus est, et quos caduci anni, et quos teneri, domi retinere solent. Nunquom tantæ turbæ strepuerunt in ripis Ephyræis, aut in stadio Œnomai. Est vallis intra ambitum sylvarum, obsepta incurvis collibus, et viridi corona: circum surgunt hirsuta cacumina, et prætenta crepido duplici tumore includit campum, quem planum longo spatio, facilia ascensu juga cooperta frondibus herbidis, ac viridi cespite, attollunt sensim clivis clementer assurgentibus. Illic condensi cer-

—250 Fama vocat cunctique arvis unus Behot, cuncti ex arvis optimæ Barthii membranæ. Pro adsunt unus Behot, assunt,—255 'Pro obsessa membranæ quædam abscissa habent: nihil mutamus,' Barth,—257 Unus Behot, objectis, et sie ex membranis edidit Bernartius. Aldd. Colin. Gryph, Basil, et Plant, abjectus.—259 Graminaque et frondes nonnulli Barthiani.—261 Illic consertim

NOTE

248 Marmorea sic volvitur anguis in hasta] Quæ illum transfixerat, lib. præcedente de codem angue: 'Rapido celer ille volumine telum Circuit.'

250 Fana vocat: cunctis] Seripti quidam, notante Gronovio, cuuctos, mutata distinctione. Forte fuit: Avidum pugnas visendi vulgus inermes (Fama vocat) junctis arvis ac manibus adsunt Exciti. Junctis, id est, vicinis,

253 Ephyræo in littore] Id est, Isthmo in quo celebrati ludi Isthmici.

Ephyræo] A Corintho urbe ibi condita, pr us Ephyre vocata.

254 (Enomai circo] Pisas intelligit, quas prope ludi Olympici editi. De Œnomao vide Theb. 1, 275.

255 Collibus incurris, &c.] Describit locum in valle cursibus accommodatum naturaliter in formam circi. Viridi corona] Arborum scilicet undique cingentium hane vallem.

258 Campum exirc vetat] Id est, ineludit planitiem.

260 Clivis | Talus Gallice.

Illic conferti, jam sole rubentibus arvis,
Bellatrix sedere cohors: ibi corpore mixto
Metiri numerum, vultusque, habitusque suorum,
Dulce viris, tantique juvat fiducia belli.
Centum ibi nigrantes, armenti robora, tauros
Lenta mole trahunt, idem numerusque colorque
Matribus, et nondum lunatis fronte juvencis.
Exin magnanimum series antiqua parentum
Invehitur, miris in vultum animata figuris.
Primus anhelantem duro Tirynthius angens
Pectoris attritu sua frangit in ossa leonem.
Haud illum impavidi, quamvis et in ære, suumque

taturi sedes capiunt, campis jam sole illustratis. Ibi cum una permiseerentur, gratum erat populo lustrare oculis numerum, vultus, ac gestus suorum, et securitas tatis belli placet. Illuc agunt tardo gradu centum furvos tauros, armenti decora, idemque numerus et color est fæminis, et juvencis quibus frontes nondum exasperabantur cornibus. Mox infertur vetus stemma fortium majorum, ore expresso miris figuris. Magnus Hercules Tirynthius elidit in ossa sua anhelum leonem inflictu pectoris. Argivi uon illum sine metu aspexerunt, quamvis in ære fusum, et suum

optimus Barthianus; Illic conserti Lactantius; Illic confertim multi codd. et edd. vett.—262 Unus Behot. misto.—263 Nonnulli Barthiani: cultusque habitusque.—264 'Iu aliis libris legitur, tacitisque; quod non probamus.' Barthianus pro v. l. in vivum. Heinsius ad Claudian. p. 238. miris vultus.—270 Barthius ex codd. duri. Pro angens alii ingens.—271 Pec-

NOTE

261 Belli] Intellige de Indis quos supra pugnas incrmes vocat.

265 Nigrantes] Furvi enim coloris tantum victimæ immolabantur in funebribus sacris.

266 Trahunt] Bene, quia boves lente incedunt.

267 Lunatis fronte] Id est, instructis cornibus, in formam lunæ ductis.

268 Exin magnanimum series antiqua parentum] Hic rursus innuit consuctudinem Romanam, qua non solum Dii quotannis Circensium diebus in carpentis traducebantur, sed etiam mortuorum imagines ludis illatæ, iisque locus publicus quasi ad spectandum datus: quod de mortuis satis

indicat Dio lib. LIII. de Diis enim notum est: 'Marcelli, (defunctus is erat,) et imaginem auream, et coronam auream, et sedem curulem Romanis ludis inferri jussit in Theatrum, mediamque illam poni inter sedes Editorum.'

270 Tirynthius] Hercules. Angens [ingens] Membranæ: angens. Bene: nam et sie proprie interfecit ἄτρωτον leonem. Theb. Iv. 'Rabidi cum collà minantia monstri Angeret, et lumidos animam angustaret in artus.'

271 Leonem] Nemæum scilicet. Sua in ossa] Noster Hercule Epitrapezio: 'Hoc pectore pressus Vastator Nemecs.'

272 Suumque decus] Quia Hercu-

Inachidæ videre decus: pater ordine juncto
Lævus, arundineæ recubansque sub aggere ripæ,
Cernitur, emissæque indulgens Inachus urnæ.

Io post tergum, jam prona, dolorque parentis
Spectat inocciduis stellatum visibus Argum.
Ast illam melior Phariis erexerat arvis
Jupiter, atque hospes jam tunc Aurora colebat.
Tantalus inde parens, non qui fallentibus undis
Imminet, aut refugæ sterilem rapit aëra sylvæ,

honorem. Videtur juxta pater Inachus in lævum nixus jacens super crepidinem arundinei littoris, et fundens amnem prona urna. Io sequitur, jam mutatu in vaccam, et dolens pater cernit Argum conspersum pervigilibus oculis. Verum Jupiter jam æquior illi priorem formam restituerat in campis Ægyptiacis, ct Oriens hospitalis jam tunc eam adorabat. Inde fertur pater Tantalus, non qui inhiat fallacibus aquis, aut capit vanum aërem recedentis arboris, sed religiosus, et conviva summi

toris astrictu optimus Barthianus.—274 Lætus multi codd. et edd. omnes ante Gronovium. Barthius ex duobus codd. legit: recubans super aggere.—278 Ast illam Phariis melior Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph.

NOTE

les apud Tiryntha oppidum Argolidis educatus fuerat.

273 Inachidæ] Argivi. Pater] Pater dietns Inachus, vel quia Argivi ab eo Inachidæ vocati, vel ob Io, de qua mox Poëta.

274 Lævus, arundineæ] In pluribus impressis legitur, Lætus: sed legendum, ut ait Gronovius, Lævus, quo ducuut membranæ. Quid enim ita lætus Inachus, cum statim sequatur, jam prona, dolorque parentis? deinde læsus et recubans nihil suave sonat. Lege: Lævus arundineæ recubans super aggere ripæ. Quæ lectio consirmatur ex Theb. 11. ubi de eodem Inacho canit Noster: 'Pater ipse bicornis In lævum prona nixus sedet Inachus urna.'

275 Emissaque indulgens Inaclus urnæ] Virgilius: 'Cælataque amnem fundens pater Inachus urna.'

276 Io post tergum, jam prona, dotorque parentis Spectat inocciduis stellatum visilus Argum] Tangit fabulam notam, qua Io Inachi filia dicitur a Jove in vaccam mutata, metu supervenientis Junonis, ac Argus, eni multi crant oculi, quorum aliqui semper vigilabant, custodiæ ejus a Junone commissus. Dolor parentis] Pro'dolens pater.

278 Ast illam, &c.] Tangit et fabulum, qua dicitur eadem Io, post longos errores per mundum, tandem pervenisse in Ægyptum, ubi, resumta priori forma, divinis culta est honoribus ab Ægyptiis sub nomine Isidis. Phariis] Ægyptiis. Erexerat] Restituta lunmana forma.

279 Aurora] Per Auroram hie intelligit Ægyptum, quæ ab antiquis Geographis attribuitur Asiæ seu Orienti, unde Aurora.

280 Tantalus inde parens, δc.] Quia a Tantalo genns ducebant reges Argivi.

281 Sylvæ] Arboris pomi.

Sed pius, et magni vehitur conviva Tonantis.

Parte alia victor curru Neptunia tendit
Lora Pelops, pressatque rotas auriga natantes
Myrtilus, et volucri jam jamque relinquitur axe.
Et gravis Acrisius, speciesque horrenda Chorœbi,
Et Danaë culpata sinus: et in amne reperto
Tristis Amymone, parvoque Alemena superbit

285

Jovis. Parte ex alia victor Pelops laxat in curru Neptunias habenas, et auriga Myrtilus urget rotus fluitantes, et jum superatur a celeri axe, et austerus Acrisius, et terribilis imago Chorabi, ac Danaë culpata ob receptam auri pluvium in gremium suum, et Amymone mæsta juxta inventum fluvium, et Alemena gloriatur parco

....

Basil, Plant, et Gevart.—284 Pelops prensatque Behott. 1, 2. Petrens. Tanrin. Burm. Exc. Cautab. et sic legit Dan. Heins, ad Claudian. Laud. Seren. 166. Pro natantes nonnulli codd. habent volantes.—285 Unus Behot. Mirtolus.—287 Et Dane c. s. et in ane in codem codice; Et Danaë c. s. atque amne Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. et edd. vett. Mutavit Gronovius.—292

NOTÆ

282 Conviva Tonantis] Jupiter enim tanti faciebat initio Tantalum, ut ad suam mensam admitteret: quo honore privatus fuit, cum secreta Deorum hominibus prodidisset, et Diis filium epulandum apposuisset: ob quæ scelera in Inferos detrusus est, ubi perpetua fame et siti cruciatur, aquis in quibus immersus est mento tenus, et pomis quæ capiti ejus imminent fugientibus, sive velit bibere, sive ea capere.

283 Neptunia tendit Lora Pelops] Pelops filius Tantali, quique nomen Peloponneso dedit, equos a Neptuno accepit, quibus Œnomaum vicit; unde hic victor.

284 Rotas natuntes] Exiliores enim et infirmiores axes currui Œnomai subjunxerat Myrtilus auriga: mide circum eas natabant rotæ, nec satis promte circumverti poterant ad obtinendam victoriam.

285 Myrtilus] Auriga Œnomai pretio correptus a Pelope axes infirmos ac fragiles currui Œnomai subjunxit; hoc modo fracto curru Œnomaus cecidit, et collum fregit: intellecta vero aurigæ perfidia, precatus est moriens Pelopem, ut suam mortem ulcisceretur: cum igitur Myrtilus sui sceleris mercedem a Pelope reposceret, ab ipso præcipitatus est in mare, quod inde a Myrtili nomine Myrtoum vocatum est. Volucri axe] Id est, curru Pelopis scilicet.

286 Et gravis Acrisius] Acrisius rex Argorum, pater Danaës. Vide Th. I. Speciesque horrenda Choræbi] Choræbus ille est qui Pænen occidit, ejusque monstri caput tulit, unde species horrenda dicitur. Theb. 11. 'Nindoque ferens caput ense Choræbus.'

288 Tristis Amymone] Amymone filia Danai, cum missa fuisset a patre ad quærendam aquam, Inachi fontibus siccatis a Neptuno, incidit in Satyrum, qui vim illi inferre voluit: clamaute autem puella accurrit Neptunus, ac Satyrus in fugam se dedit; sed perpessa est a Neptuno, quod a

Hercule, tergemina crinem circumdata luna.

Jungunt discordes inimica in fœdera dextras

Belidæ fratres: sed vultu mitior adstat

Ægyptus, Danai manifestum agnoscere ficto
Ore nefas, pacisque malæ, noctisque futuræ.

Mille dehinc species: tandem satiata voluptas,
Præstantesque viros vocat ad sua præmia virtus.

Primus sudor equis. Dic, inclyte Phæbe, regentum
Nomina, dic ipsos: neque enim generosior unquam
Alipedum collata acies: ceu præpete cursu
Confligant densæ volucres, aut littore in uno

Æolus insanis statuat certamina ventis.

Hercule, habens crines cinctos triplici luna: Germani Belidæ implicant dissentientes dextras in hostilem affinitatem; Ægyptus vero apparet ore leniore: facile est deprehendere scelus Danai in ore composito, crimenque perfidi fæderis, ac noctis venturæ. Mille postea vehantur imagines. Tandem voluptas hæc expletur, et virtus citat insignes viros ad suas palmas. Primus labor est equis. Memora, illustris Phæbe, nomina eos ducentium, die ipsos equos: nunquam enim nobiliores equi certarunt, ceu contendant confertæ aves de celeri volatu, aut Æolus indicat

Egystus Behott. 1. 2. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. alii; Egyptus ab alia manu in Behot. 2. quod primus edidit Gronovius. Vide Diatr. p. 396.—293 Duo codd. Barth. pacisque nefas.—296 Dic inclyta ex melioribus codd. scribit Barthius.—299 Joannes Meursius malebat: littore

......

NOTE

Satyro timebat, unde gravida facta peperit Nauplium. Tandem in fontem sui nominis conversa est, de quo superiore lib. Alemena] Mater Herculis.

289 Tergemina luna] Tres enim noctes conjuncte sunt, at Hercules generaretur. Tergemina autem pro triplici, non pro sena. Catullus de Cerbero: 'Cui tres sunt linguæ tergeminumque caput.'

290 Jungunt discordes inimica in facdera dextras Belidas fratres.] Belidas fratres, Danaus et Ægyptus, quorum Danaus eum oraculum accepisset se ab uno e fratris filis occisum iri, filias suas dedit in matrimonium filiis fratris, sed prius eas admonuerat de oraculo sibi reddito, lisque persuasit, ut sponsos suos prima nocte occiderent; hac enim solum ratione vitam sibi salvam fore: id quod illæ omnes fecerunt, excepta Hypermnestra, quæ Lynceum servavit, qui postea socerum occidit, ut fides oraculi impleretur. Discordes inimica in fædera dextras] Quia dextrarum conjunctio, quod est signum fæderis et amicitiæ, erat eruptura in talem perfidiam. Discordes] Quia tunc etiam inimici ut prims.

292 Danai manifestum agnoscere ficto Ore nefas] Ovidins: 'In vultu pignova mentis habens.' Noster Theb. 11. 'Torvaque jam Danai facinus meditantis imago.'

297 Dic ipsos] Supple, equos. 300 Æolus] Rex ventorum.

Ducitur ante omnes rutilæ manifestus Arion
Igne jubæ: Neptunus equo, si certa priorum
Fama, pater: primus teneris læsisse lupatis
Ora, et littoreo domitasse in pulvere fertur,
Verberibus parcens: etenim insatiatus eundi
Ardor, et hyberno par inconstantia ponto.
Sæpe per Ionium Libycumque natantibus ire
Interjunctus equis, omnesque assuetus in oras
Cæruleum deferre patrem: stupuere relicta
Nubila, certantes Eurique Notique sequuntur.
Nec minor in terris bella Eurysthea gerentem

pralia in una ripa furentibus ventis. Ducitur Arion ante omnes agnoscendus flavæ jubæ fulgore. Neptunus (si majores verum referunt) equum hune generavit. Primus dicitur ora illius contudisse mollibus lupatis, et eum subegisse in littorea arena, parce flagellum adhibens: etenim erat illi inexplebilis currendi fervor, et similis impetus hyemali pelago. Sæpe solitus erat currere per Ionium et Libycum mare, jugatus inter natantes equos, et ducere patrem in omnes plagas: transmissa nubila mirata sunt currentem, et contendentes Eurus et Notus sequuntur. Nec inferior

in unco.—302 Neptunus equi Dan, si Fama priorum Barthins ex optimo.—303 Fama patet Lang, Laur, Buslid, Lipsian, Dan, Put. Petav, Behott. 1, 2, Aldd. Colin, Gryph, Basil, Plant. &c. Fama pater Gronov, et Nic. Heinsius in Advers, lib. 11. cap. 1, p. 206. Vera, pater Barthins ex optimo. Pro læsisse Nic. Heinsius l. 1, scribit et defendit rasisse.—305 Vulneribus parcens optimus Barthianus.—307 Ums Behot, pro ire habet ille.—308 Intervinctus Behott, 1, 2, omnisque unus Behot. Dan. Put. et Petav.—309 Cæruleum per-

NOTÆ

301 Arion] Adrasti equus, enjus pater Neptunus, mater Ceres. Vide Pausaniam. Apollodorus dicit Cererem in Erinnyis formam fuisse conversam, cum Neptuno concumbentem.

303 Pater] Legendum est sic, cum antea patet nullo sensu haberent impressi.

306 Ardor] Supple, fuit. Et hyberno par inconstantia ponto] Id est: Sicut mare per hyemem vel modico flatu agitatur, sic Arion vel minimo flagelli verbere efferabatur.

307 Ionium] Supple, mare. Lihycum] Mare, quod alluit oram Africæ, quæ Græeis Libye dicitur. 309 Cæruleum patrem] Neptunum: Dii enim marini cæruleo colore repræsentantur.

310 Euri Notique] Venti, de quibus diximus supra multis in locis.

311 Eurysthea] Jussu Eurysthei. Eurysthens Stheneli filius, rex Mycenarum, cui Hercules oraculo parere jussus est. Ille Herculem ad difficillima quæqueadeunda pericula adegit, ratus in uno tandem corum peritum, sed Hercules eximia fortitudine, tum corporis cum animi, virtuteque superior, ex omnibus evasit, gloriosiorque. Bella Eurysthea] Labores sibi ab Eurystheo impositos.

Amphitryoniaden alto per gramina sulco Duxerat: illi etiam ferus, indocilisque teneri. Mox Divum dono regis dignatus Adrasti Imperia, et multum mediis mansueverat annis. 315 Tunc rector genero Polynici indulget agendum Multa monens, ubi fervor equo, qua suetus ab arte Mulceri, ne sæva manus, ne liber habenis Impetus. Urge alios, inquit, stimulisque, minisque; Ille ibit, minus ipse voles: sic ignea lora 320Cum daret, et rapido Sol natum imponeret axi, Gaudentem lacrymans astra insidiosa docebat, Nolentesque teri zonas, mediamque polorum Temperiem: pius ille quidem, et formidine cauta, Sed juvenem duræ prohibebant discere Parcæ. 325

traxerat, profundius impressa per herbas orbita, Amphitryonis filium, exantlantem in terris labores sibi ab Eurystheo impositos: ille etiam non satis morigerus, et qui difficillime regeretur. Deinde non sibi indignum judicarit jussa Adrasti, Deo-rum munere, recipere, et multum media ætate mansueverat. Tunc princeps eum dedit ducendum genero Polynici, multa docens, ubi erat ardentior, qua disciplina solitus mitescere, ne adducta essent nimis, nec laxata fræna. Preme alios calcaribus, et voce, ait, ille celerius curret, quam ipse cupies. Sie cum Sol filio truderet flammeas habenas, et collocaret exultantem in volucri curru, flens illum monebat cavenda sidera, et Zonas quæ recusarent calcari, et semper tenere medium cali tramitem ; ille sane pius, et timore providus, sed atroces Parca vetabant adolescentem patris

ferre Behot, 1. Caruleum portasse Behot, 2.-313 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid, alii, et edd. vett. ille etiam. Lectio nostra est ex ingenio Gru-novii.-318 Mulceri nec codd. et edd. vett. necliber in iisdem.-320 Isté ibit optinoæ Barthii membranæ. - 321 Dum daret mms Behot. - 324 Petrons. Taurin, Burm, Put. Petav. Dan, Lang. Laur, Buslid, Lipsian, et edd. vett. cau-

......

NOTE

312 Amphitryoniaden Herculem filimm Amphitryonis, Alto sulco] Quia equitis pondere prægravabatur, ideo profundins terræ vestigia infigeban-

313 Illi etiam ferus] Sic omnes scripti: legendum tamen ex felici conjectura Gronovii: Illi etiam ferus, ne quidem ipsi Herculi satis morige-

318 Ne Quidam codices, nec.

319 Impetus | Supple, sit.

321 Natum] Phactontem. Nota fabula. Vide Ovidinm Met. 11.

323 Notentesque teri zonas Zonas enim collestes respondent terrestribus, et per zonas nolentes teri, intelligit Poëta, quod est extra utrumque tropicum. Mediamque polorum temperiem Intelligit spatium quod est inter utrumque tropicum, quod æqualiter distat a polis mundi, vel Eclipticam, a qua Sol non evagatur.

321 Pius itle | Sol.

325 Jurenem | Phaëtontem.

(Ebalios sublimis agit spes proxima palmæ Amphiaraus equos: tua furto lapsa propago, Cyllare, dum Scythici diversus ad ostia ponti Castor Amyclaas remo permutat habenas. Ipse habitu niveus: nivei dant colla jugales: Concolor est albis et cassis, et infula, cristis. Quin et Thessalicis felix Admetus ab oris Vix steriles compescit equas; Centaurica dicunt Semina: credo, adeo sexum indignantur, et omnis In vires adducta Venus: noctemque, diemque 335 Assimulant, maculis internigrantibus albæ: Tantus uterque color: credi nec degener illo

monitis animum advertere. Excelsus Amphiaraus ducit equos Œbalios cum fiducia proxima obtinendæ victoriæ: tua, Cyllare, furtim procreata soboles, dum Castor longe dissitus ad fauces maris Scythici, permutat tonsa Amyclæos frænos. Ipse Amphiaraus indutus crat candida veste: albi equi jugo cervicem subjiciunt : galea, ct infula, et cristæ erant etiam candidæ. Quin et fortunatus Admetus e Thessalica regione vix coërcet infacundus equas; ferunt esse Centaurorum stirpem: puto, adeo aversantur sexum, et omnis libido in robur contracta est. Exprimunt diem et noctem conspersæ candidis et nigris muculis; tantundem enim utriusque est coloris.

~~~~~~

tus ; unus Barth. captus, et pro v. l. cautus .- 329 Duo Barthiani : remo permittit .- 331 Concolor est niveis unus Barthianus .- 331 'Meliores libri credo

NOTÆ

326 (Ebalios] Lacones, ab Œbalia regione Laconiæ. Spes proxima palmæ] Amphiaraus spes proxima palmæ. Ut Virgilius in Bucolicis: 'Et certamen erat, Corydon cum Thyrside, magnum.'

327 Furto] Concubitu furtim commisso.

328 Cyllare] Cyllarus nomen equi Castoris. Scythici ponti' Euxini, cujus Septemtrionalis ora accolitur a Scythis, ande 'Scythicum' vocat.

329 Castor] Jovis et Ledæ filins. Amyclaus remo permutat habenus] Castor enim comitem se Jasoni eunti ad expeditionem Colchicam adjunxerat, et relieto equitandi studio, remex factus erat : unde Amyclæas remo dicitur permutasse habenas. Amyclaus] Ab Amyelis oppido Laconiæ.

332 Felix Admetus] Admetus, rex Thessaliæ, felix dietus fuit, quod carissimus fuit duobus Diis, Apollini et Herculi : Apollo enim pavit ejus greges, Hercules vero in eins gratiam revocavit ab Inferis Alcesten uxorem.

333 Vix steriles compeseit equas] Thessalicas equas in pretio fuisse docet veteris oraculi versus: "Ιππον Θεσσαλικήν, Λακεδαιμονίαν τε γυναϊκα. Equam Thessalicum, et Lacedæmoniam mulierem. Et frequens erat equarum usus in curriculis, ut liquet ex Homero in funere Patroeli, et Pausania in Eliacis. Refert etiam Pindarus equas in Pythiis cucurrisse.

337 Tuntus uterque color] Hic versus duoque sequentes sunt suspecti Guyeto, et obelo notantur.

De grege Castaliæ, stupuit qui sibila cannæ
Lætus, et audito contemsit Apolline pasci.
Ecce et Iasonidæ juvenes, nova gloria matris
Hypsipyles, subiere jugo, quo vectus uterque.
Nomen avo gentile Thoas, atque omine dictus
Euneos Argoo: geminis eadem omnia, vultus,
Currus, equi, vestes, par et concordia voti,
Vincere vel solo cupiunt a fratre relinqui.

345
It Chromis, Hippodamusque, alter satus Hercule magno,
Alter ab Œnomao: dubites, uter effera presset
Fræna magis. Getici pecus hic Diomedis; at ille

Et possunt existimari non degenerasse ab armento illo Castalio, quod gaudens admiratum est cuntum fistulæ, et neglexit vesci audito Phæbo. Ecce et nati Jasonis, recens decus parentis Hypsipyles, ascenderunt currus, quibus uterque ferebatur. Uni Thoas nomen erat commune cum avo, alter Euneos nominatus præsagio felicis navigationis navis, qua vecti Argonautæ. Similia omnia geminis erant ora, currus, equi, habitus, et eadem vota faciebant superare, vel optant vinci a solo germano. Subit Chromis, et Hippodamus, ille ortus ab ingenti Hercule, hic ab Œnomao. Ambigus uter magis urgeat immodicas habenas. Ille regit equos Thracii Diomedis, hic au-

equidem discrtim scribunt.' Barth.—338 De grege Castalio Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. De grege Castaliæ in ceteris et scriptis et impressis.—341 Unus Barthianus: jugo provectus uterque; unde ille: jugo pare vectus uterque.—343 Eunoos Argoo in uno Behot.—344 In optimis Barthii membranis: par est concordia.—347 Alter at Enomao unus Barth. uter effera raptent in duobus ejusdem codd.—348 Unus Behot. et ille.—352 Omaes olim in eodem

.....

NOTÆ

338 De grege Castaliæ] De Pegasi grege, ait Lactantius, qui fontem Hippocrenen Musis et Apollini sacrum ungula sua produxit. Sed potius grex Castalius, equi Thessalici auditores fistulæ Apollinis. Lucem autem huic loco petes ex fabula Apollinis pastoris enjus cannam memorat Ovidius Met. 11. Stupnit qui sibila cannæ, &c.] Dicit hune gregem tantam cepisse voluptatem ex audita fistula Phæbi, ut nollet pasci.

341 Subiere jugo] Id est, uterque currum ascendit, quo vectus erat. Synecdochice antem jugo, pro curribus et equis.

342 Nomen avo gentile Thoas Thoas

nnus e geminis, cui mater Hypsipyle nomen avi Thoantis dederat. Vide lib. præced. vs. 465. Atque omine dictus Euncos Argoo] Euncos, alter e geminis Jasonis filiis, dictus Euncos a felici navigatione navis Argo.

348 Getici Diomedis] Diomedes hie fuit rex Thraciæ, qui equos humana carne pascebat. Hunc Hercules vicit, propriisque equis dedit devorandum, abduetosque secum ejus equos dono dedit filio Hippodamo, nt hie affirmat cum Apollodoro Papinius; licet aliqui, inter quos est Hyginus, dicant Herculcui ipsos etiam equos occidisse. Getici] Quia Getæ gens Thracia.

Pisæi juga patris habet: crudelibus ambo Exuviis, diroque imbuti sanguine currus. 350 Metarum instar erat hinc nudo robore quercus, Olim omnes exuta comas, hinc saxeus umbo Arbiter agricolis: finem jacet inter utrumque, Quale quater jaculo spatium, ter arundine vincas. Interea cantu Musarum nobile mulceus 355 Concilium, citharæque manus insertus Apollo Parnassi summo spectabat ab æthere terras, Orsa Deum (nam sæpe Jovem, Phlegramque, suique Anguis opus, fratrumque pius cantarat honores) Tunc aperit, quis fulmen agat, quis sidera ducat 360 Spiritus, unde animi fluviis, quæ pabula ventis,

tem currum Pisæi parentis; ambo currus erant fædati atrocibus spoliis, et horrendo cruore. Erat metarum vice hinc quercus solo trunco, olim spoliata omnibus ramis, hinc lapis terminalis judex inter agricolas. Intervallum inter utrumque limitem tale erat, quale transmitteres vibrato quater jaculo, et emissa ter sagitta. Interea Apollo delectans florentem Musarum cætum, digitis insertis fidibus citharæ, respiciebat regiones e sumno Parnassi cacumine, et canebat Decrum acta; nam pius sæpe cecinerat Jovem, Phlegramque, ac luborum su serpentis, et gloriam fratrum. Tunc refert, quis torqueat futmina, quæ mens regat astra, unde incrementa annibus, quæ alimenta ventis,

codice.—353 Put. facit inter utrumque.—358 Optimus Barth. jam sæpe. Dan. Phlægræaque castra.—359 Dan. Put. Petav. ct edd. vett. pios; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. uterque Behot. et plerique Barthiani, pius; et sic ediderunt Gevart. Dan. Heins. in Amstel. Gronov. Barth. Veen. &c. Nonnulli

....

NOTÆ

349 Pisai patris] Œnomai, cujus regia Pisae erat.

350 Diro] Id est, humano crudeliter effuso: Œnomaus enim procos filiæ victos occidebat, Diomedes vero humana carne equos pascebat.

351 Metarum instar erat hine nudo robore quereus, &c.] Sensus: Currnum velocitate certaturis duplex meta erat, una unde exirent; altera unde reverterentur; inter has vero metas spatinm ejusmodi interjacebat, quod jaculo quater emisso, aut arundine ter emissa, posses transmittere.

356 Citharæ manus insertus] Cui manus insertæ sunt chordis citharæ.

357 Parnassi] Montis Phocidos Apollini et Musis sacri.

358 Phlegramque] Phlegra locus, in quo Gigantes victi a Diis, et fulminibus percussi. Suique Anguis opus] Cædem Pythonis.

359 Pius] Quidam codices habent pios. Honores] Præclara facinora, ex quo honorem consecuti sunt.

360 Quis sidera ducat Spiritus] Secundum Platonicos, qui omnia divino spiritu impleri gubernarique affirmant. Virgilius Æneid. vi. 'Principio cœlum ac terras, camposque liquentes, Lucentemque globum lunæ, Titaniaque astra Spiritus intus alit.'

Quo fonte immensum vivat mare, quæ via soles
Præcipitet, noctem quæ porrigat, imane tellus,
An media, et rursus mundo succincta latenti.
Finis erat, differt avidas audire sorores:

Dumque chelyn lauro, textumque illustre coronæ
Subligat, et picto discingit pectora limbo,
Haud procul Herculeam Nemeen clamore reductus
Aspicit; atque illic ingens certaminis instar
Quadrijugi: noscit cunctos, et forte propinquo
Constiterant Admetus et Amphiaraus in arvo.
Tunc secum, Quisnam iste duos, fidissima Phæbo
Nomina, commisit Deus in discrimina reges?
Ambo pii, carique ambo: nequeam ipse priorem

quo fonte ingens pelagus nutriatur, quod iter solem in occasum ducat, quod noctem extendat, an terra infima sit, an in medio aire suspensa, atque ctiam circumdata ignotis populis. Finierat, et remittit in aliud tempus audire sorores cupidas loquendi, et dum innectit testudini laurum, ac divitem plexum corona, et pectus discingit acupicta fascia, admonitus strepitu, cernit non longe Herculeam Nemeen, atque illic apparuit ei magna imago quadrijagi certaminis. Agnoscit omnes, et forte Amphiaraus et Admetus in proximo agro constiterant. Tunc secum ait: Quodnam istad numen composuit secum invicem certaturos duos principes, carissimas Phæbo personas? Ambo religiosi, et ambo dilecti. Non possum dicere, quis præstantior

codd. Barthiani, cantabat.—366 Tumque Chelin Dan.—367 Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. distinguit; Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Petrens. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. discingit.—372 Behot. Dan. Put. et Petav. Phabi.—374 Optimus Barthianus: carisque mihi.—380 Dan. Put. Petav. Lindenbrog.

NOTÆ

362 Vivat mare] Vivere etiam dicitur de iis quæ animam non habent. Quæ via soles Præcipitet] In Oceanum scilicet.

363 Imane tellus] Id dicit secundum opinionem quorundam Philosophorum, qui terram in infimo orbis loco collocabant, nee suspensam esse credebant.

364 An media] In medio suspensa. Mundo latenti] Antipodas intelligit per mundum latentem. Plerique enim Philosophi dubitarunt, an essent Antipodes, nee terram esse rotundam credebant.

366 Dunque chelyn lauro, textunque illustre coronæ Subligat] Hoe ad morem cithurædorum, inquit Lactantius, quia cithurædi finito carmine coronam capiti detractam cithuræsubligabant.

367 Picto limbo] Limbus proprie fascia quæ extremitati vestis assuitur. Hie pro zona sumit Poëta. Picto] Id est, acupicto.

368 Hercuteum Nemecu] Nemeen vocat Hercuteum, ob occisum in hac sylva ab Hercule leonem Nemæmm. Dicere. Peliacis hic cum famularer in arvis
(Sic Jovis imperia, et nigræ voluere sorores)
Thura dabat famulo, nec me sentire minorem
Ausus; at hic tripodum comes, et pius artis alumnus
Æthereæ: potior meritis tamen ille, sed hujus
Extrema jam fila colo: datur ordo senectæ
Admeto, serumque mori: tibi nulla supersunt
Gaudia: jam Thebæ juxta, et tenebrosa vorago.
Scis miser, et nostræ pridem cecinere volucres.
Dixit, et os fletu pæne inviolabile tinctus
Extemplo Nemeen radiante per æthera saltu
385
Ocyor et patrio venit igne suisque sagittis.

sit. Hic cum serviebum in Peliaca regione (sic jussa Jovis, et atræ sorores decrevere) mihi famulo thus incendebat nec ausus est me eredere sibi inferiorem; at itle socius tripodum, ac religiosus discipulus scientiæ cælestis. Ille Admetus tamen auteit beneficiis, sed hujus Amphiarai vitæ pensa jam in extrema colo sunt: longa annorum series datur Admeto, et tarde mori. Nulla lætitia tibi restat: jam prope sunt Thebæ, et opacum burathrum. Scis, infelix, et nostræ aves dudum tibi annuntiaverunt. Inquit, et vultu inviolabili lacrymis pæne rigato, statim delabitur in Nemeen saltu coruscante per aërem, velocior et paterno fulmine et suis telis. Ipse

et Cruc. fila colu; et sic legit Priscianus lib. vi. in ceteris: fila colo.—385 Unus Behot. extimplo N. r. p. aëra.—387 Ipse olim in terras optimæ Barthii

NOTÆ

375 Peliacis] Thessalicis, a Pelio monte Thessaliæ. Famularer] Tangit fabulam, qua Apollo dicitur exilio muletatus, ob occisos Cyclopas, pressusque inopia rerum omnium, operam locasse Admeto regi Thessaliæ gregibus pascendis.

378 Tripodum comes] Amphiaraus vates et augur, et sacerdos Apollinis.

379 Ille] Admetus. Hujus] Amphiarai.

381 Serumque mori] Beneficio scilicet Alcestidis uxoris: Admeto enim graviter ægrotanti oraculum respondit, ipsum vitam propagaturum, si quis suorum vellet pro co mori: renuentibus autem omnibus uxor Alcestis se promtissimam obtulit, ac pro marito vicariam mortem subiit. Unde Juvenalis: 'Spectant subeuntem fata mariti Uxorem.' Vide Alcesten Euripidis.

382 Et tenebrosa vorago. Seis miser, &c.] Sciebat enim Amphiaraus se periturum hiatu terræ, et id per volatum avium, ut vidimus Theb. III.

384 Et os fletu pæne inviolabile tinctus] Ovidius: 'Neque enim cœlestia tingi Ora decet lacrymis.'

385 Radiante saltu] Transcuntes enim per aërem Dii, meatus sui vestigium lucidum in aëre relinquebant.

386 Patrio igne] Fulmine Jovis patris Apollinis. Suisque sagittis] Sagittandi enim peritissimus Apollo.

Ipse olim in terris, cœlo vestigia durant,
Claraque per Zephyros etiamnum semita lucet.
Et jam sortitus Prothous versarat aëna
Casside: jamque locus cuique est, et liminis ordo.
Terrarum decora ampla viri, decora ampla jugales,
Divum utrumque genus, stant uno margine clausi;
Spesque, audaxque una metus, et fiducia pallens.
Nil fixum cordi: pugnant exire, paventque:
Concurrit summos animosum frigus in artus.
Qui dominis, idem ardor equis: face lumina surgunt,
Ora sonant morsu, spumisque, et sanguine ferrum

jam in terra erat, et adhuc in cælo notæ meatus ejus restant, et clarus trames fulget adhuc in nubibus. Et jam Prothous concusserat cujusque sortes in aëna galea. Jam locus atque ordo ad carceres cuique attributus est. Viri et equi, magna terræ ornamenta, utrique numinum soboles, stant inclusi eodem margine. Spes, et audacia timori immixta, et fiducia pallori: nihil immotum in corde est. Optunt egredi, et timent, generosus horror pervadit extrema membra. Qui fervor dominis, idem est et equis. Oculi micaut igne, ora morsu strident, lupatum ardet spuma et cruore.

membranæ, cum glossa: 'Devenerat jam pridem ipse in terras.'—389 Protheus Dan. Put. Petav. Laug. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. Præcus optimus Barthianus; Prachus duo alii Barthiani; Prothous Behott. Prothous correxit Marklandus ad Sylv. 1v. 2. 21.—391 Unus Behot. decora alta viri decora alta jugales; Dan. decorique jugales; Put. decora æqua jugales.—393 Laug. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. et editiones veteres, au-

.....

NOTÆ

387 Ipse olim in terris, &c.] Ad denotandam celeritatem Apollinis. Inntiles autem et adulterini videntur hi duo versus Guyeto.

389 Jam sortitus Prothous versarat ačna Casside] Moris enim erat in iis ludis ducere sortes, ut cuique certandi distribueretur locus, et omnis fraus abesset; et sortes in galea versabantur. Virgilius: 'Dejectamque ærea sortem Accepit galea.' Et Εκκηνια: Τρίτφ γὰρ Ἐπεδκλφ τρίτος πάλος 'Εξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνου, Sors enim tertia tertio Eteoclo exiit ex prona galea ærea. Ceterum Prothous Gronovius legit, non Protheus, ut habent impressi.

390 Liminis] Alii timitis.

392 Divum utrumque genus] Equi nimirum, ob Arionem Neptuno et Cerere ortum, et aurigæ.

393 Audaxque una metus, et fiducia pallens] Id est, audacia et fiducia admixtæ erant timori et pallori.

394 Nil fixum cordi] Id cst, ardent exire, moxque timore reprimuntur.

397 Ora sonant morsu, spumisque, et sanguine ferrum Uritur] Signa generosi equi, spuma et fræni morsus. Α-pollou. lib. iv. 'Αργινόεντα δ' ἐπὶ στο. μάτεσσι χαλινὰ 'Αμφὶς ὁδακτάζοντι παρα-βλήδην κροτίονται. Splendentia fræna in ore circum in morsicantis similitudinem sonabant. Callimachus in lavaero

Uritur, impulsi nequeunt obsistere postes, Claustraque, compressæ transfumat anhelitus iræ. Stare adeo miserum est: pereunt vestigia mille 400 Ante fugam, absentemque ferit gravis ungula campum. Circumstant fidi, nexusque, et torta jubarum Expedient, firmantque animos, et plurima monstrant. Insonuit contra Tyrrhenum murmur, et omnes Exsiluere loco: quæ tantum carbasa ponto? 405 Quæ bello sic tela volant? quæ nubila cœlo? Amnibus hybernis minor est, minor impetus igni: Tardius astra cadunt: glomerantur tardius imbres: Tardius e summo decurrunt flumina monte. Emissos videre, atque agnovere Pelasgi. 410 Et jam rapti oculis, jam cæco pulvere mixti

Fores percussæ, nec carceres cos possunt retinere; coërciti furoris anhelitus transfumat: adea grave est expectare: Mille pussus perduntur ante cursum, et molesta ungula percutit absens stadium. Aurigæ circumfunduntur, et solvunt nodos, ac implexas jubas, et corroborant animos, et docent plurima. Contra Tyrrhenus clangor signum dedit, et cuncti e carcere evolavere. Quæ vela citius navigant in mari? quæ sagittæ sie enut in pugna? quæ nubes per uërem? minor est rapiditas hyemalibus fluvis, minor igni. Sidera lentius labuntur. Pluviæ coëunt lentius. Fluvii devolvuntur lentius e jugo montium. Græci profectos spectavere, atque agnovere, et jam ablati

daxque metus, una et fiducia.—401 Putean. et omnis.—405 Exiliere Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et editiones vetercs. Dan. Heinsius ad Claudian. Rapt. Proscrp. lib. 11. vs. 198. legit: quæ tantum nubila cælo, Quæ bello sic pila volant, quæ carbasa ponto?—407 Lipsii liber: minor est Jovis impetus igni; hoc habet etiam Exc. Cantab. sed supra vocem Jovis stat minor.

....

petus igni; hoc habet etiam Exc. Cantab. sed supra vocem Jovis stat minor. Codex Vossianus exhibet: minor impetus et Jovis igni.—409 Tardius in summo Behot. 1. 2. Tardius in summos Dan. montes unus Behot. Pro flumina Dan.

NOTÆ

Palladis vocat ἀφρδν χαλινοφάγων στομάτων, spumam orium fræna mandentium.

400 Pereunt vestigia mille Ante fugam, &c.] Proprium enim est, ut ait Lactantius, generosum equorum inquietudine pedum cursum anticipare. Virgilius de equo generoso: 'Stare loco nescit.'

401 Absentem campum] Id est, jam sibi videbantur currere in stadio, in

quo nondum erant.

404 Tyrrhenum murmur] Sonitus tubæ, quæ dicitur inventum Tyrrhenorum. Unde vocat Sophocles κώδωνα Τυρσηνικήν. Et Virgilius: 'Tyrrhenusque tubæ mugire per aëra clangor.' Hoc autem erat signum certantibus, ut exilirent: tuba enim signum dabatur ineundi certaminis.

410 Emissos] E carceribus supple.
411 Jum cæco pulvere mixti Vix in

Una in nube latent, vultusque umbrante tumultu,
Vix inter sese clamore et nomine noscunt.
Evolvere globum, et spatio quo quisque valebat
Diducti: delet sulcos iterata priores
415
Orbita: nunc avidi prono juga pectore tangunt,
Nunc pugnante genu pressis duplicantur habenis:
Colla toris crinita tument, stantesque repectit
Aura jubas: bibit albentes humus arida nimbos.
Fit sonus, immanisque pedum, tenuisque rotarum.
Nulla manus requies, densis insibilat aër
Verberibus: gelida non crebrior exsilit Arcto
Grando, nec Oleniis manant tot cornibus imbres.

sunt oculis. Jam inserti in opaco pulvere occultantur in una culigine, et ob strepitum, et pulverem vultus opacantem vix sese voce et nomine internoscunt. Explicuere se e turba, suntque diremti, quo quisque poterat intervallo. Repetita orbita delet priores sulcos. N'unc ardentes tangunt juga inclinato pectore : nunc obnixi genu curvant corpus adductis loris. Musculi crinitæ cervicis inflantur, et ventus recurvat erectas jubas. Sieca terra potat candidas spumas. Fit strepitus ingens pedum, et acutus rotarum. Nulla manus intermissio, resonat aër crebris flugellorum ictibus. Frequentior grando non cadit e frigido Septemtrione, nec tot pluviæ fluunt ex cornibus Oleniis.

habet fulmina.—414 Unus Behot. et Dan. quisque volebat.—418 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behott. 1. 2. et edd. vett. reflectit; Dan. Put. Petav. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. repectit.—421 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. densisque insibilat; Behott. 1. 2. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. densis insibilat.—422 'Vera lectio; et sic optimæ membranæ. In aliis perperam legitur exiit Areto.'

NOTE

nube latent, vultusque umbrante tumultu, Vix inter sese clamore et nomine noscunt] Almotanabbi Poëta Arabum celeberrinus have sie expressit illo versu: 'Phi jafal satar alhoïoun gabarat, facaenna iabseran beledan.' In pugna pulcis oculos obstruit, et utique, ut si auribus viderent.

414 Evolvere globum] Id est, se expedivernnt e globo.

417 Nunc pugnante genu pressis duplicantur habenis] Id est, genu clunes equorum lacessente ipsi duplicantur, nt fortius tendant habenas, retineantque equos nimio impetu currentes. 418 Stantesque repectit Aura jubas]
Hom. II. Ψ. Χαῖται δ' ἐρμόοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο. Jubæ movebantur flatibus venti. Impressi habent reflectit.

419 Albentes nimbos] Spumas equo-

423 Oleniis cornibus] Id est, capræ Amaltheæ, et hædorum signorum cælestium, quorum ortus tempestates maximas facit. Unde Virgilius: (Quantus ab occasu veniens pluvialibus hædis Verberat imber humum.) Oleniis] Olenus Achaiæ oppidum, ex quo dicitur faisse capra Amalthea, quæ Jovem uberibus aluit, quæque

Senserat adductis alium præsagus Arion Stare ducem loris, dirumque expaverat insons 425 Œdipodioniden: jam illine a limine discors, Iratusque oneri insolito truculentior ardet. Inachidæ credunt accensum laudibus: ille Aurigam fugit: aurigæ furiale minatur Esferus, et campo dominum circumspicit omni. 430 Ante tamen cunctos sequitur, longeque secundus Amphiaraus agit, quem Thessalus æquat eundo Admetus: juxta gemini, nunc Euneos ante, Et nunc ante Thoas: cedunt, vincuntque, nec unquam Ambitiosa pios collidit gloria fratres. 435 Postremum discrimen erant Chromis asper, et asper Hippodamus: non arte rudes, sed mole tenentur Cornipedum: prior Hippodamus fert ora sequentum,

Arion scientia divinationis præditus agnoverat pressis habenis alium aurigam sedere, et innocens horruerat execrandum Œdipi filium; jam inde a curceribus furens, infensusque oneri, accenditur atrocior solito. Argivi putant inflummatum applausu. Ille fugit rectorem: rabidus horrenda minatur aurigæ, et visu quærit herum Adrastum per omnem campum. Anteit tanen reliquos equos. Sequitur illum Amphiaraus, et currit, sed longo proximus intervallo, quem Thessalus Admetus currendo æquat. Gemini prope; nunc præcedit Euneos, et nunc Thoas, superant, et cedunt, et nunquam ambitiosus honor commisti inter se fratres concordes. Ultimum certantium par, erant acer Chromis, et acer Hippodamus, non inscii artis, sed retardantur gravitate equorum. Hippodamus præcedens portat ora inse-

Barth.—426 Nonnulli codices manuscripti: nam illinc.—427 'Distinctio capitalis post hoc verbum [insolito] est in optimo libro.' Barth.—431 In edd. vett. distinguitur: Ante tamen cunetos: sequitur, &c. 'Non opus cum doctissimo Barclaio aliam distinctionem inducere: Ante tamen cunetos sequitur, &c. quam in ejus Notis non sine vitio procuderunt insurer librarii.' Barth.—434 Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Gevart. et Grasser. cum nonnullis codd. cædunt.—438 Barthius tollit dis-

NOTÆ

cum filiis suis in cœlum recepta est. Vide Theb. 111. 25.

424 Arion] Adrasti equus: dicitur præsugus, quia divinabat.

426 Œdipodioniden] Polynicem Œdipi filium.

428 Inachidæ] Argivi.

430 Dominum] Adrastum. Vide supra vs. 313.

431 Ante tamen cunctos] Supple,

'Arion currit.' Longe secundus] Ita de Salio Virgilius Æneid. v. 'Proximus linic, longo sed proximus intervallo.'

434 Ccdunt] Optime, ut Gronovius, Guyetus, et Peyraredus, non cædunt, ut habent impressi.

436 Discrimen] Hic significat certamen, seu par certantium.

Fert gemitus, multaque humeros incenditur aura.

Speravit flexæ circum compendia metæ,

Interius ductis, Phœbeius augur, habenis,

Anticipasse viam, nec non et Thessalus heros

Spe propiore calet: dum non cohibente magistro

Spargitur in gyros, dexterque exerrat Arion.

Jam prior Œclides, et jam non tertius ibat

Admetus, laxo cum tandem ex orbe reductus

Æquoreus sonipes premit, evaditque parumper

Gavisos: subit astra fragor, cœlumque tremiscit,

Omniaque excusso patuere sedilia vulgo.

Sed nec lora regit, nec verbera pallidus addit

Labdacides: lassa veluti ratione magister

quentium, portatque anhelitus, et ejus humeri calefiunt multo flatu. Vates Apollinis speravit, missis interius habenis, se brevius iter præoccuputurum ad metam, circa quam flectendum erat, et Heros Thessalus ardet spe propinquiore, dum Arion, non coèrcente auriga, catendit se in orbes, et divugutur ad dextram. Jum Eclei filius anteibat, et jam Admetus secundus currebat, cum tandem marinus equus, revocatus ab exteriore gyro, festinat, et anteit parumper eos qui jam de victoria ketabantur. Clamor sidera penetrut, et cælum concutitur, ac onnes sedes patuere spectatoribus surgentibus. Sed pallidus Labdaci pronepos nec habenas regit, nec addit verbera. Ut cum nauta, perdito rationis usu, in undus et in scopulos præcipi-

tinctionem post Cornipedum.—444 'Dubitatum olim de loci lujus scriptura docet boni libri status, in cujus texto verbum hoc omissum est, in margine autem scribitur: 'vel avit, id est errarit, vel exerrat, vel errarit'? Barth.—446 Unus Behot. ab orbe reductus.—450 Put. pallidus audet.—451 'Ferri potest lassa veluti: cur tamen veterem non audiam lapsa veluti?' Bern. In

NOT/E

440 Flexæ metæ] Meta, λίθος καμπτηρ Sophocli dicitur, ubi circumflecteretur. Hine νύσσα etiam Græcis. Alludit ad morem quadrigarum curriculum agitantium. Solent illi diligentem operam dare, qua metam attingere viderentur, sed non tangerent: in eo enim summa aurigandiars. Unde Horatio: 'Metaque fervidis Evitata rotis.' Vide Theocritum. Id. xxtv. Homerum II. Ψ. Sophoclem in Electra.

441 Phæbeius augur] Amphiaraus, 442 Anticipusse] Usus est eo verbo etiam præter alios Lucretius, Thessalus heros] Admetus, 413 Magistro] Polynice.

444 Dexterque] Id est, magis ad dextram it, relinquit inter se et metam nimium spatium, quo ceteri currus transenntes circa metam prins flectere possent.

415 (Eclides] Amphiaraus (Eclei filius.

446 Laxo orbe] Id est, ab exteriore, hincage laxiore orbe.

447 Æquorcus sonipes] Arion a Neptuno procreatus, qui maris Deus.

449 Excusso] Moto, surgente.

451 Labdacides] Polynices, Labdaci pronepos.

In fluctus, in saxa ruit; nec jam amplius astra
Respicit, et victam projecit casibus artem.
Rursus præcipites in recta ac devia campi
Obliquant, tenduntque vias, iterum axibus axes
Inflicti, radiisque rotæ: pax nulla, fidesque.
Bella geri ferro levius: bella horrida credas:
Is furor in laude est: trepidant, mortemque minantur,
Multaque transversis præstringitur ungula campis.
Nec jam sufficiunt stimuli, non verbera: voce
Nominibusque cient Pholoën Admetus, et Irin
Funalemque Thoën, rapidum Danaëius augur
Ascheton increpitans, meritumque vocabula Cycnum.

tatur; nec jam amplius observat sidera, et fortunæ permittit superatam scientiam. Rabidi rursus obliquant, ac pergunt iter in recta ac transversa stadii; rursus axes axibus illisi, et rotæ radiis. Nulla pax et fides, minus esset, prælia armis committi: putares ardentes acies. Ea rabies laudi vertitur. Tremunt, et intentant letum, et multæ ungulæ teruntur transversis cursibus. Nec jam aculei sufficiunt, non ictus flagellorum. Admetus voce et nominibus hortatur Pholoën, Irinque, et funalem Theën; vates Argivus objurgat præcipitem Ascheton, et Cycnum dignum suo cogno-

****

quibusdam codd. laxa.—456 Inflecti unus Behot. Vide Not. Var.—457 Unus Behot. levius ferro.—458 His furor in laude est Aldd. Colin. Gryph. et Basil. Bernartius correxit ex codd. Lang. Laur. Buslid. et Lipsian. et sic in ceteris.—459 'Non sine ratione versum hunc omittunt membranæ illæ laudatissimæ.' Barth.—460 Dan. Petav. Lang. Laur. Buslid. et edd. vett. nec verbera.—461 Ametus et Iron unus Behot.—462 Funalesque Thoën optimæ Barthii membranæ. Lunalemque Thoën Dan. Fumantemque Thoën Put.—463 Æscheton Put. et Petav. Ascedon unus Behot. Esceton Dan. increpitat unus Behot. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Put. Petav. et edd. vett. increpitats Dan. alter

NOTÆ

452 Astra] Observatione enim astrorum cursum navigationis dirigebant nantæ, ante acus magneticæ inventionem.

455 Iterum axibus axes Inflicti] In quibusdam bonæ notæ libris est: Inflecti: alicubi annotatum pro 'inflectebantur.' Forte scribendum: iterum axibus axes Infligi. Gronov.

457 Geri] Gerentur.

459 Multaque transversis, &c.] Dum per transversa stadii currunt.

461 Pholoën et Irin] Pholoë et Iris nomina equatum Admeti. Supra: 'Vix steriles compescit equas.' 462 Funalemque Thoën] Funalis est, qui extra jugum incedit, et jugali opponitur, σειραΐος, et σειραφόρος Græcis dictus: ζόγιος enim dicitur qui jugum subit. Unde intelligimus funalem equum hunc vocari, qui extra jugum sit, sive ante, sive a latere jungatur; inde appellatus, quod fune, sen habena, aut catena etiam exterius regatur. Danačius augur] Amphiaraus augur Argivus.

463 Meritumque vocabula Cycnum] Candore scilicet: supra de equis Amphiarai: 'Ipse habitu niveus: nivei dant colla jugales.'

Audit et Herculeum Strymon Chromin, Euneon audit
Igneus Æchion: tardum Calydona lacessit
Hippodamus, variumque Thoas rogat ire Podarcem.
Solus Echionides errante silentia curru
Mæsta tenet, trepidaque timet se voce fateri.
Vixdum cæptus equis labor, et jam pulvere quarto
Campum ineunt, jamque et tepidis sudoribus artus
Effæti, et crassum rapit ejectatque vaporem
Cornipedum flammata sitis: nec jam integer illis
Impetus, et longi suspendunt ilia flatus.

mine. Strymon auscultatur Chromin Herculis filium: ardens Æthion Euncon: Hippodamus urget lentum Cydonem, et Thoas precatur accelerare maculosum Podarcen. Solus Polynices silet tristis vagante curru, et metuit se detegere trementi voce. Vixuum currere incæperant, et 'jonn quarta vice studium corripiunt. Et jam jam enecta sunt membra calidis sudoribus, et accensa equorum sitis altrahit et emittit densum vaporem: nec jam illis prior rupiditas est, et longi anhelitus du-

Behot. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—465 Ethion uterque Behot. Æthion Lang. Laur. Buslid. Lipsian, et edd. vett. Æchion Dan. Put. Petav. Lindenbrog. Cruc. et recentt. tardumque Calydona nnns Behot. tardumque Cydona Dan. Put. et Petav. tardum Cidola alter Behot. tardumque Cidona Exc. Cantab.—469 Vix perceptus equis Lipsian. unde Bernartius conj. Vix ter exptus equis. Optimus Barthianus, labor est.—471 Unus Behot. injectatque

NOTÆ

464 Herculeum] Hercule oriun-

467 Echionides] Polynices, ab Echione, qui Thebanum regnum admi-

nistravit post Cadmum.

469 Vixdum captus equis] Lipsii codex: Vix perceptus; unde Bernartius vult legi: Vix ter captus. Et jam pulvere quarto Campum incunt] jam pulvere quarto Campum incunt] curriculum quadrigarum l'ππων τελείων, id est, firmonum plenis annis, fuisse dicitur δωδεκάδρομον, seu spatio-τυπ duodenum: ideoque et Pindarus Olym. 1ν. dixit δωδεκάγναμπτον τέρμα δρόμον. Sed πωλιών ἄρμα, id est, tencriorum equorum, conficere solitum spatia octona. Hoc autem apud Græcos. Apud Latinos septena tantum conficiebantur spatia. Seneca Epist. xxx. 'Quomodo manifestior

notari solet agitatorum lætitia, cum septimo spatio palmæ appropinquant.' Sanctus Hieronymus in vita S. Hilarionis: 'Hoc si quidem in Romanis mbibus jam inde servatur a Romulo, ut propter felicem Sabinarum raptum, ab ipso quasi consiliorum Deo, quadrigæ septeno currant circuitu.' Propertius 11. Eleg. 25. 'Ant prius infecto deposcit præmia cursu, Septima quam metam triverit arte rota.'

473 Et longi suspendant ilia flatus] Equi suspiriosi, vel spiritus densioris, dum animam ducunt, 'ilia trahunt.' Virgilius Georg. 111. 'Imaque longo Ilia singultu tendunt.' Plinius 'ilia trahere' dixit lib. 11. cap. 6. Idem Lucanus lib. 1v. Horatius: 'ilia ducere,' id est, vix spiritum recipere,

Hic anceps fortuna diu decernere primum Ausa venit: ruit, Hæmonium dum fervidus instat Admetum superare, Thoas: nec prætulit ullam Frater opem: velit ille quidem; sed Martius ante Obstitit Hippodamus, mediasque immisit habenas. Mox Chromis Hippodamum metæ interioris ad orbem Viribus Herculeis et toto robore patris 480 Axe tenet prenso: luctantur abire jugales Nequicquam, frænosque et colla rigentia tendunt. Ut Siculas si quando rates tenet æstus, et ingens Auster agit, medio stant vela tumentia ponto. Tunc ipsum fracto curru deturbat, et isset 485 Ante Chromis; sed Thraces equi ut videre jacentem Hippodamum, redit illa fames, jam jamque trementem

cunt ilia. Incerta diu fortuna tentavit primum hic decidere. Thoas cadit, dum ardens nititur vincere Admetum Hæmonium, nec germanus dedit ultum fratri auxilium: optaret quidem ille; sed Martis nepos Hippodamus se opponit, et intulit medios franos. Mox Chromis robore Herculco et totis patris viribus sistit Hippodamum axe intercepto ad interiorem metam, cum vellet cam flectere: jugales frustra nituntur progredi, et tendunt habenas, et rigentes cervices. Ut si quando æstus Siculas naves intercipit, et fortis Auster cas impellit, inflatis velis manent immotæ naves in medio pelago. Tanc Chromis Hippodamum rupto curru dejicit, et præcessisset; sed cum equi Thracii aspexerunt prostratum Hippodamum, sueta iis fames rediit, et jum furentes partiti fuerant trepidantem, nisi Heros

raporem.—474 Hinc anceps optimæ Barthii membranæ, et Behot. 1.—476 Ametum unus Behot. vel præbuit illam optimus Barthii codex pro v. 1.—478 Unus Behot. medias immisit, omisso τῷ que.—478 Hippodamon in quibusdam scriptis; et ita legit Nic. Heinsins. jum jumque timentem unus Behot.—490

NOTÆ

ut fit in cursu: nam hac potissimum parte sentitur, quam sit liber auhelitus. Turn. lib. xII. cap. 9.

475 Hamonium] Thessalum: Thessalia enim prins Hamonia dicta.

477 Martius] A Marte otinudus: Hippodami enim pater Enomaus filius erat Martis.

480 Viribus Herculeis] Quia Chromis erat filius Herculis.

481 Stant] Id est, non moventur: hinc enim æstus, et inde Auster æqualibus viribus tendunt; unde necesse est navem fieri immobilem.

485 Ipsum Hippodamum.

486 Thraces equi] Diomedis enim Thracii fuerant ii equi. Vide supra.

487 Redit illa fames] Supra diximus Diomedis equos lumana carne pasci solitos. Ut viderunt igitur prostratum Hippodamum, jam se parabant ad illum devorandum.

Partiti furiis; ni fræna, ipsosque frementes, Oblitus palmæ, retro Tirynthius heros Torsisset, victusque et collaudatus abisset. 490 At tibi promissos jamdudum Phœbus honores, Amphiaraë, cupit. Tandem ratus apta favori Tempora, pulverei venit in spatia horrida Circi. Cum jam in fine viæ, et summum victoria nutat: Anguicomam monstri effigiem sævissima visu 495 Ora movet: sive ille Erebo, seu finxit in astu Temporis; innumera certe formidine cultum Tollit in astra nefas: non illud janitor atræ Impavidus Lethes, non ipsæ horrore sine alto Eumenides vidisse queant: turbasset euntes 500 Solis equos, Martisque jugum: nam flavus Arion

Tirynthius, victoriæ immemor, habenus et ipsos indignantes retro adduxisset, et superatus ac cum magna laude recessisset. At Phabus tibi vult, Amphiaraë, dure honores, quos tibi pollicitus fuerat. Tandem putans occasionem idoneam præstandæ gratiæ, subit terribile spatium putverei stadii, cum jam cursus sub finem esset, et victoria extremo nutabat. Erigit in uërem speciem portenti serpentibus criniti, et innumeris terroribus instructi distorquet horrenda aspectu ora; seu ille eduxit ex Inferis hoc monstrum, seu in momento temporis formavit. Non illud ostiarius nigræ Lethes sine metu, ncc ipsæ Eumenides possent cernere sine summo pavore: terruisset incedentes solis equos, et Martis currum. Nam ut flævus Arion illud vidit.

Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. victorque; Dan. Put. Petav. Behott. 1. 2. Venett. 3. 4. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et recentt. victusque.—492 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behott. 1. 2. Dan. Put. Petav. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. apta favoris; optimæ Barthii membranæ, Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. apta favori.—493 Optimus Barthii codex: volat in spalia. Pro Civei unus Behott. habet, campi.—494 Cum jam fine Behott. 1. 2. loc est: jā in fine.—496 Optimæ Barthii membranæ: sen finxerat æstu.—499 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behott. 1. 2. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. non ipse; Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.

NOTÆ

489 Tirynthius heros] Chromis Herculis Tirynthii dicti filius.

490 Victusque et collaudatus abisset] Quia Chromis maluit palmam amittere, quam sinere, ut equi sui Hippodamum devorarent, quod fecissent, nisi adduxisset habenas, quo ipsi victoria e manibus elapsa est: unde meritæ landes ipsi datæ.

491 At tibi promissos | Oraculum

enim acceperat, se curriculi certamine victorem futurum. Vot. Schot.

494 Cum jam in fine viæ] Hic versus suspectus Guyeto.

496 Astu Temporis] Corrige actu, id est, momento.

498 Junitor atræ Lethes] Cerberus, 501 Jugum] Hic, ut supra, pro curru et equis.

Ut vidit, saliere jubæ, atque erectus in armos Stat, sociumque jugi, comitesque utrimque laboris Secum alte suspendit equos. Ruit ilicet exul Aonius, nexusque din per terga volutus 505 Exuit: abripitur longe moderamine liber-Currus: at hunc putri præter tellure jacentem Tænarei currus, et Thessalus axis, et heros Lemnius, obliqua quantum vitare dabatur Transabiere fuga. Tandem caligine mersum 510 Erigit accursu comitum caput, ægraque tollit Membra solo, et socero redit haud speratus Adrasto. Quis mortis, Thebane, locus? nisi dura negasset Tisiphone, quantum poteras dimittere bellum? Te Thebæ, fraterque palam, te plangeret Argos, 515 Te Nemee: tibi Lerna comas, Larissaque supplex

jubæ riguere, et sublatis in altum prioribus pedibus stat, et secum celse suspendit collegam jugi, et equos utrimque laboris socios. Cadit statim Thebanus profugus, et diu volutatus per tergum, expediit se loris, et currus expers rectoris longe invehitur: at præter illum prostratum in cænoso loco currus Tænarei, et axis Thessalus, et Heros Lemnius transgressi sunt obliquo cursu, quantum licebat effugere. Tandem ille tollit caput pulvere obrutum, famulis accurrentibus, et erigit e terra elisos artus, et præter spem revertitur ad socerum Adrastum. Quæ moriendi opportunitas, Thebane? nisi aspera renuisset Tisiphone, quantum bellum potuisses finire? Te Thebæ, et frater palam, te Argos, te Nemea deferet: tua gratia Ler-

non ipsæ.—503 Optimus Barthii codex: comitemque.—505 Lactantius legit: per terga volutos.—506 Optimus Barthianus, arripitur.—511 Erigit ad cursum comitum Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behott. 1. 2. et edd. vett. Mutavit Gronovius. Vide Not. Var.—512 In quibusdam codd. Linden-

....

NOTÆ

504 Exul Aonius] Polynices Thebanus.

505 Nexus] Supple habenarum, quibus involutus in tergo erat.

507 Præter] Gallice, le long.

508 Tanarei currus] Amphiarai. Thessalus axis] Currus Admeti Thessali. Heros Lemnius] Euneus: ceciderat enim Thoas, ut supra vidimus.

511 Erigit accursu comitum caput] Erigit supple Polynices. Accursu] Gronovius optime corrigit accursu comitum, et hic comites sunt ministri, aulici satellites: lib. xt. 'Non desunt regi comites, sine,' &c. Antea enim legebatur ad cursum, nullo sensu.

512 Redit] Deportatur in gestatoria, sen lectica. Ita Vet. Schol. apud Barthium.

513 Thebane] Alloquitur Polynicem Poëta.

515. 516 Te Thebæ, Argos, Nemee, Lerna, Larissa] Oppida seu loca ex præcedentibus cognita.

516 Comas Poneret] Supra vidimus, crines in luctu positos.

Poneret; Archemori major colerere sepulcro.

Tunc vero Œclides, quanquam jam certa sequenti
Præmia, cum vacuus domino præiret Arion,
Ardet adhuc cupiens vel inanem vincere currum.

Dat vires, refovetque Deus: volat ocyor Euro,
Ceu modo carceribus dimissus in arva solutis,
Verberibusque jubas et terga lacessit habenis,
Ascheton increpitansque levem Cycnumque nivalem.
Nunc saltem dum nemo prior, rapit igneus orbes
Axis, et effossæ longe sparguntur arenæ.
Dat gemitum tellus, et jam tunc sæva minatur.
Forsitan et victo prior isset Arione Cycnus,
Sed vetat æquoreus vinci pater: hinc vice justa

na, et supplex Larissa crines secaret, et tibi illustrius sepulcrum exstrueretur quam Archemoro. Tunc autem Œctei filius, quamvis indubitata crat palma sibi sequenti Arionem, cum ille liber excusso rectore pracederet, flagrat tamen desiderio superandi vacuum etium currum. Numen ei dat robur, et reparat: currit Euro relocior, ut si modo dimissus esset in stadium aperto limine, et jubas verberibus percutit, et loris terga equorum, objurgans celerem Ascheton, et candidum Cyonum: nunc sultem, dum nullus anteit, fervidus axis tollit rotas magnu velocitate, et eracuatæ arenæ longe dissiliunt. Terra mugit, et jum tunc crudelis illi minatur. Forsitan Cyonus præcessisset superato Arione, sed pater marinus superari prohibet: hinc

brogii; aut speratus.—518 Duo codd. Barthiani; sequentur.—524 Increpitans Scetumque levem Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. unus Behot. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. Increput Ascheton celerem optimus Barthianus. Lect. nostram exhibent Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—526 'Melius scribatur effusæ; uno impetu proturbatæ.' Barth.—527 Unus Behot. etium nunc; Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. alter Behot. et edd. vett. etium tunc; optimus Barthianus et jam tum;

NOTÆ

517 Archemori major colercre sepulcro] Major honor tibi redderetur apud tunm sepulcrum, quam Archemoro.

518 (Eclides] Amphiarans.

520 Inanem] Excusso domino.

521 Deus] Apollo. Euro] Eurus ventus orientalis.

523 Verberibusque jubas, &c.] Hie versus quatnorque sequentes suspecti Guyeto.

524 Ascheton increpitansque lerem] Bernartius e veteribus codicibus correxerat: increpitans Schetumque, com antea legeretur: Ascheton increpitansque levem, quod melins crat. Supra de Amphiarao: 'Ascheton increpitat.' Nomen convenit veloci equo: δσχετος enim Gravee, Latine insuperabilis.

527 Dat gemitum tellus] Quasi sub pondere currus Amphiarai ingemisceret. Et jam tunc sava minatur] Amphiarao scilicet, qui hintu terre perire dehebat.

529 Aguarcus pater | Neptutus.

Delph. et Vur. Clus.

Stut

2 3

Gloria mansit equo, cessit victoria vati.

Huic pretium palmæ gemini cratera ferebant
Herculeum juvenes: illum Tirynthius olim
Ferre manu sola, spumantemque ore supino
Vertere, seu monstri victor, seu Marte, solebat.
Centauros habet arte truces, aurumque figuris
Terribile: hic mixta Lapitharum cæde rotantur

535

530

æqua vice honor equo restitit, victoria mansit anguri. Huic duo juvenes portabant Herculis poculum pro victoriæ mercede. Olim Tirynthius hoc solitus erat una manu portare, ac plenum in os inversum infundere, seu monstra, seu hostes domuisset. In hoc calati erant torri Centauri, et aurum formidabile erat figuris: hic confusa Lapitharum strage volvuntur lapides, tædæ, alia etiam pocula; ubique

....

Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. et jam tunc.—530 'Melior lectio optimi exemplaris cedit, quam quæ in aliis est, cessit.' Barth.—534 Vertere seu monstris Behott. 1. 2. Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. quomodo conjectabat Bernartius. Vertere seu monstro citat Lindenbrogius. Vertere cen monstri Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—536 Dan. Put. Petav. Behott. 1. 2. Lang. Laur. Lipsian. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. cæde notantur; Buslid. optimus Barth.

NOTÆ

530 Gloria mansit equo, cessit victoria vati] Equo, quia prius metam attigit, Vati vero, quia exensso Polynice primus palmæ appropinquavit. Sed et Polynices etiam victor renuntiari debebat, quia ejus equus vicerat, ut de Phidola Corinthio narrat Pausanias 11. Eliacorum: 'Phidolæ Corinthii,' ait, 'equa prætereunda non est, cui Auræ nomen erat. Hæc ab ipsis carceribus excusso statim sessore, et cursum pristinum æque ac si rectorem habnisset servavit, et circa metam se convertit; audito vero tubæ sonitu ad eursum concitata est vehementins: cumque ad ludorum præfectos antevertisset, jam victoria se quasi compotem intelligens constitit. Elei Phidola victore renuntiato, ei, ut et equæ simulacrum dedicaret, concesserunt.'

532 Herculeum] Id est, qui Herculis olim fuerat. Tirynthius] Hercules. Vide supra.

534 Seu Marte] Id est, justo exercitu. Multa enim gessit cum exercitu Hercules, ut cum Trojam et Echaliam expugnavit, nee non etiam in Africa, ut testatur Sallustius: 'Postquam,' ait, 'in Africa Hercules interiit, sicut putant, exercitus ejus variis gentibus permixtus est.'

Supple, effictos, cælatos. Truces] Supple, effictos, cælatos. Truces] Ferociam Centaurorum expresserat ars cælatoris. Aurumque figuris Terribile] Id est, ferocia Centaurorum, furorque quo in pugna ferebantur; tanta arte expressus erat, ut etiam terreret. Eodem dicendi modo Noster Theb. III. 'Armaque in auro Tristia.'

536 Hic] In cratere. Mixta Lapitharum cade] Nota pugna Lapitharum cum Centauris in nuptiis Pirithoi. Rotantur] Quidam codices notantur. Ipsam enim rotationem expressam dicit. Imitatur Sidonius Saxa, faces, aliique iterum crateres; ubique Ingentes morientum iræ: tenet ipse furentem Hylæum, et torta molitur robora barba. At tibi Maonio fertur circumflua limbo 540 Pro meritis, Admete, chlamys, repetitaque multo Murice. Phryxei natat hic contemtor ephebus Æquoris, et picta translucet cœrulus unda: In latus ire manus, mutaturusque videtur Brachia, nec siccum speres in stamine crinem: 545

immanes occumbentium iræ. Ipse arripit rabidum Hylæum, eumque intorta barba rotat. At tibi, Admete, portatur in præmium virtutis paludamentum circumsn-tum Mæonia fimbria, et sæpius tinctum crebro murice. Hic nutat juvenis Leander, contemtor freti Phryxei, et glaucus translucet in acupicta unda. In latus fert manus, et videtur quasi alternis brachiis natet, nec expectes in stamine siccos capillos.

....

Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. cade rotantur .- 540 At qui Maonio unus Behot .- 541 Amete in eodem codice .- 544 In latus ire manu legit Marklandus ad Sylv. 1. 1. 82 .- 545 Optimus Barthii codex, aliusque ejus-

NOTÆ

Apoll. Paneg. Mai. 'Prima eruentos Consument ad bella cibos, Bacchoque rotato, Pocula tela putant.'

537 Aliique iterum crateres In hoc aureo cratere efficti erant crateres alii, quibus nempe Lapithæet Centauri in Pirithoi nuptiis repentino motu certarunt.

538 Ipsel Hercules.

539 Hylæum] Centaurum ferocissimum. Vide Ovid. Met. x11. Torta] Supple ejus, Hylæi.

510 Maonio limbo] Id est, limbo acupicto arte Maonia; Maones enim, Lydi postea vocati, lanificii operibus texturaque, ut et Phrygii, insignes erant, et acupingebant. antem, sen Lydia, Asiæ Minoris regio.

541 Repetitaque multo Murice] Dibapha vocabatur ejusmodi vestis. De murice vero seu purpura, vide Theb. 1. 517. Repetita] Lucanus : Cujus pars maxima succo Coeta din virus non uno duxit aeno,'

542 Phryxei æquoris] Hellesponti, cui nomen dedit Helle, Phryxi soror, quæ in hoc mare cecidit : unde ' Phryxeum' vocat. Contemtor ephebus] Designat Leandrum celeberrimum illum juvenem ex Abydo oppido Asiæ in littore Hellesponti sito, qui captus amore Herus, que Seston oppidum littoris oppositi incolebat, noctu ad eam natabat : quod cum illi sarpius feliciter successisset, audacior factus, non dubitavit mari tumido ac procelloso se credere, sed violentia ventorum fluctuumque abreptus neriit. Hanc sive fabulam, sive historiam celebravit carminibus inter Græcos Musæus; et Ovidius bine sumsit argumentum Epistolæ Herns ad Leandrum, et Leandri ad Hero.

543 Translucet | Quia a perfectis ita pinguntur natantes, ut inter undas corum membra perluceant.

511 Mutaturusque videtur Brachia] Nota morem natandi alternis brachiis.

Contra autem frustra sedet anxia turre suprema
Sestias in speculis: moritur prope conscius ignis.
Has Adrastus opes dono victoribus ire
Imperat: at generum famula solatur Achæa.
Solicitat tunc ampla viros ad præmia cursu
Præceleres: agile studium, et tenuissima virtus,
Pacis opus, cum sacra vocant; nec inutile bellis
Subsidium, si dextra neget. Prior omnibus Idas,
Nuper Olympiacis umbratus tempora ramis,
Prosilit: excipiunt plausu Pisæa juventus

555
Eleæque manus: sequitur Sicyonius Alcon,
Et bis in Isthmiaca victor clamatus arena

Contra autem solicita Hero Septias nequicquam stat in specula celsæ turris. Fax testis amorum prope extinguitur. Adrastus jubet has divitius ferri munere iis qui superaverant. At generum delenit ancilla Achæa. Tunc Adrastus invitat ad magnam mercedem viros cursu veloces. Levis est exercitatio, et mediocris virtus, et pacis occupatio, cum sacra celebrantur, nec vanum in bello auxilium, si non datur vinceve, sed fugiendum sit. Idas nuper velatus caput fronde Otympica advolat omnium primus: quem Pisæa pubes, ac turbæ Elidis cum fuvore excipiunt. Alcon Sicyonius venit post illum, et Phædimus bis victor proclamatus in stadio Isthmico,

dem: nec siccum spectes; ita quoque Marklandus ibid.-551 Proceleres Dan. et optimus Barthianus.-553 Behott. 1. 2. negat.-556 Scythonius optimus

****

NOTÆ

545 In stamine] An flumine; nam Hellespontus fluminis instar esse potest.

547 Sestias] Hero sic dicta a Sesto patria: Muswo quoque Σηστιὰς 'Ηρώ. Dicitur anxia, supple, de Leandro natante. Conscius ignis] Id est, lucerna, qua Leandro natanti e specula seu turre alta prælucebat. Dicitur conscius, mutui scilicet utriusque amoris.

549 At generum famula solutur Achæa] Imitatur perpetuum suum auctorem. Virg. Æn. v. 'Sic ait, et geminum pugnæ promittit honorem Victori, velatum auro vittisque juvencum, Ensem atque insignem galeam solatia victo.' Mos enim certaminis, postremum, sive ab omnibus superatum, non indonatum abire.

550 Solicitat] Peracto quadrigarum certamine, transit Poëta ad eos quibus cursu certandum erat.

552 Cum sucra vocant] Nam sacris ludis adhibebatur.

553 Si dextra neget] Si fugiendum sit.

554 Olympiacis ramis] Oleastro. Vide supra vs. 6.

556 Sicyonius] E Sicyone Achaiæ urbe.

557 Isthmiaca arena] In ludis Isthmicis.

Phædimus, alipedumque fugam prægressus equorum
Ante Dymas, sed tunc ævo tardante secutus.

Multi et, quos varii tacet ignorantia vulgi, 560
Hinc atque hinc subiere: sed Arcada Parthenopæum
Appellant, densique cient vaga murmura Circi.
Nota parens cursu: quis Mænaliæ Atalantes
Nesciat egregium decus, et vestigia cunctis
Indeprensa procis? onerat celeberrima natum
Mater: et ipse procul fama jam notus inermes
Narratur cervas pedes inter aperta Lycæi

et Dymas qui antea cursu superabut velocissimos equos, sed tunc ætate remorante sequebatur, et plures ex aliis populis, quorum nomina ignorantur, hinc et hinc ingressi sunt. Sed vagi susurri confertæ coronæ vocant, excitantque Purthenopæum Arcadem. Mater ejus cursu celebris est. Quis ignoret ingentem gloriam Atalantæ Mænaliæ? et passus quos nvili proci poterant attingere? Parcus notissima filium gravat. Et ipse jam valde inclytus fertur pedes capere imbelles cervas per Lycæi

Barthii codex.—560 'Non satis apte sententiam suam exprimit Papinius. Et versus meis auribus νοθεύει.' Barth.—561 Parthanopeum Behot. 1. Parthonopeum Behot. 2.—563 Athlantis Behott. 1. 2.—567 'Libri meliores operta

------

NOTÆ

562 Circi] Circus hic abusive sumitur. Circi Romæ erant loca muris septa, in quibus equites pugilesque se exercebant; multique erant, ut Maximus, Flaminius, aliique.

563 Quis Manulia Atulantes Nesciat egregium decus, &c.] Hic Papinins confundit duas Atalantas, et ex duabus unam tantum facit. Dum enim fuerunt forma et agilitate pedum insignes: quarum una Scheeni regis in Scyro insula filia, cursu cum procis certabat, ca lege ut victi morerentur, victori vero nuptiæ ejus contingerent. Multis tandem victis Hippomenes Martis aut Mercurii filius cum ca in certamen descendit, sumtis tamen prius a Venere tribus malis aureis in horto Hesperidum ortis, quæ, dum ille currebat, projiciebat. Illa, corum capta pulchritudine, retarda-

ta est his colligendis, victaque Hippomeni nupsit. Altera autem fuit virgo Arcadia, quæ dedita venationi in sylvis versabatur. Hæc virginitatis conservandæ studio Dianæ se comitem dedit. Tandem accita a Meleagro regis Calydoniæ filio, una cum florentissima totius Græciæ juventute, ad venandum aprum Calydonium, prima aprum ferit: postea vero eidem Melcagro nupsit, ex quo Parthenopæum nostrum peperit. Vide Ovidium. Manaliam vocat a Mænalo monte Arcadiæ. Diodorus tamen Siculus et Fulgentius Arcadiam illam Scheenco patre natam tradunt : alii vero Iasii Argivorum regis filiam faciunt.

565 Onerat] Fama sua, supple. 567 Lycai] Saltus montisve in Arcadia. Tollere, et emissum cursu deprendere telum. Tandem expectatus volucri super agmina saltu Emicat, et torto chlamyden diflibulat auro. 570 Effulsere artus, membrorumque omnis aperta est Lætitia, insignesque humeri, nec pectora nudis Deteriora genis, latuitque in corpore vultus. Ipse tamen formæ laudem aspernatur, et arcet Mirantes: tunc Palladios non inscius haustus Incubuit, pinguique cutem fuscatur olivo. Hoc Idas, hoc more Dymas, alique nitescunt. Sic ubi tranquillo pellucent sidera ponto, Vibraturque fretis cœli stellantis imago, Omnia clara nitent: sed clarior omnia supra 580 Hesperos exercet radios, quantusque per altum Æthera, cœruleis tantus monstratur in undis.

aperta, et cursu attingere intortum jaculum. Tandem exoptatus celeri saltu super turbam effulget, et dissolvit fibula aurea chlamydem. Membra ejus enituere, et omnis artuum gratia patuit, formosique humeri, nec pectus cedit imberbibus genis, et vultus a corpore obscuratur. Ipse tamen contemnit laudem pudchritudinis, et admirantes repellit. Tunc non ignarus artis perfudit se liquore l'alladio, et fuscut cutem pinçui olivo. Dymas, et Idas, atque alii eodem modo resplendent. Sie cum astra apparent in quieto mari, et species siderci cali a ponto repercutitur, omnia clare micant: sed Hesperus omnibus lucidior emillit fulgorem, et quantus est in celso calo, tantus ostenditur in glaucis aquis. Secundus post eum oris specie Idus

præserunt, quod etiam majorem rem saciat.' Barth.—568 Dan. Put. Petav. et edd. vett. deprehendere. 'Malim reprehendere, quod in uno libro invenio.' Barth.—572 Lættia et insignes Behot. 1. Lættia insignes humeri Behot. 2.—576 Uterque Behot. suscatur oliva.—578 Behott. 1. 2. perlucent.—581 Hesperus Dan. Put. Petav. Behot. 1. Behot. 2. pro v. 1. Lang. Laur. Buslid. Lipsiau. et edd. vett. Hesperos Behot. 2. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.

****

NOTÆ

572 Lætitia] Noster etiam Earini coma: 'Olim etiam ne prima genas lanngo nitentes Carperet, et pulchræfiscaret gandia formæ.' Sie Apuleio lib. x. 'Membrorum voluptas, ut adharrens pressule [pallium bombycinum] membrorum voluptatem graphice liniaret.'

573 Latuitque in corpore vultus] Alii codices, putuitque. Sensus: Gratia Parthenopæi vultus quodammodo latuit, ant obscurata est a formosa totius corporis venustate.

575 Tune Palladios non inscius haustus] Cursores enim, priusquam currerent, corpus oleo ingebant ad reddenda membra flexibiliora. Dicuntur hie Palladii haustus, quia oleo, exqua oleum exprimitur, Palladi sacra.

581 Hesperus] Stella Veneris, quæ aliis lucidior est planetis.

582 Tuntus monstratur | Per oleum

Proximus et forma, nec multum segnior Idas Cursibus, atque ævo juxta prior: attamen illi Jam tenuem pingues florem induxere palæstræ, 585 Deserpitque genis, nec se lanugo fatetur Intonsæ sub nube comæ. Tunc rite citatos Explorant, acuuntque gradus, variasque per artes Instimulant docto languentia membra tumultu. Poplite nunc flexo sidunt, nunc lubrica forti 590 Pectora collidunt plausu: nunc ignea tollunt Crura, brevemque fugam necopino fine reponunt. Jam ruit atque æquum summisit regula limen,

est, nec multum cursu tardior, aut atate praeurrens. Attamen uncta palæstræ tenuem lanuginem illi induxerunt, et illa malis inserpit, nec se prodit sub umbra intonsi capilli. Tunc pertentant ex more et exstimulant veloces gradus, et peritis motibus excitant per diversam disciplinam torpentes artus. Nunc inclinantur curvato genu: nunc feriunt magnis ictibus uncta pectora: nunc levant fervida crura, et breve spatium currunt, et sistunt se, non proposito termino. Ut regula cecidit,

......

-583 Proximus est forma margo ed. Barth .- 584 Behot. 1. justa prior; Scholiastes apud Barthium, prope prior .- 589 Exstimulant Dan. Put. Petav. Lang. Laur, Bustid, Lipsian, Aldd, Colin, Gryph, Basil, Plant, Lindenbrog, Cruc. et Gevart. Instimulant Behott. 1. 2. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. -590 Behott, 1, 2. sidunt flexo .- 595 Ut ruit Exc. Cantab. Taurin, Dan. Put.

NOTE

sie candor corporis enitet. Hesperus autem quantus in cœlo, hoc est, quam formosus visitur, tantus, tamque pulchre apparet etiam in subjecta aqua maris. Vet. Schol.

585 Induxere] Lanuginem unxere. Guyetus. Id est, oleum induxerat, seu obduxerat lanuginem teneram adhue, et vix emergentem. Ego malini adduxere, sen 'emergere' fecere. Barclains vero induxere hic pro delevere positum esse ait, et sensum esse: Partem jam decoris et formositatis absumserat, seu deleverat, assiduns palæstrarum usus. Ut et apud Ciceronem pro Domo sua : ' Cum omnes adessent, coptum est referri de inducendo SC. Ab universo senatu reclamatum est.' Sucton. Julio Cæs. c. 16. 'Senatus amplissimis verbis collaudatum Cæsarem in integrum restituit, inducto priore decreto.' Pingues palæstræ] Pingues ob olenm quo cursores ungebantur. Hine etiam nitidae, liquidae, unctæ dicuntur Nostro, Lucano, aliisque.

586 Nec se tanugo fatetur Intonsæ sub nube comæ] ld est, coma undante obumbratur. Peyraredus.

587 Rite] Hoc enim arte et disciplina fiebat.

559 Docto] Non fortuito, sed per artem meditato.

590 Lubrica] Ob olemn, quo perfusa sunt.

593 Regula] Regula illa erat in stadio seu circo funis, qui per totam longitudinem carcerum extendebaCorripuere leves spatium, campoque refulsit
Nuda colors: volucres iisdem modo tardius arvis
Isse videntur equi: credas e plebe Cydonum
Parthorumque fuga totidem exsiluisse sagittas.
Non aliter celeres Hyrcana per avia cervi,
Cum procul impasti fremitum accepere leonis,
Sive putant: rapit attonitos fuga cæca, metusque
Congregat, et longum dant cornua mixta fragorem.
Effugit hic oculos rapida puer ocyor aura

et aperuit cunctis æquale ostium, invasere stadium celeres, et nuda cohors in campo resplenduit. Veloces equi videntur cucurrisse lentius in codem circo. Putares totidem sagittas emissas a sagittariis Cretensibus, et Parthis fugientibus. Hand secus agiles cervi currunt in desertis Hyrcaniæ, cum longe audiverunt, aut audiisse arbitrantur, rugitum famelici leonis: incerta fuga agit consternatos, et pavor eos conglobat, et cornua alia aliis inserta cdunt longum stridorem. Hic juvenis Mæna-

Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behott. 1. 2. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lind. et Cruc. Jam ruit Burm. Petrens. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—594 Unus Behot. lere spatiam.—599 Cum procul infausti Behott. 1. 2.—600 Marklandus ad Sylv. 1. 1. 63. legit: fuga cæca pavorque.—601 In uno Behot. cornua mista.—604 Inspiratque humeros Dan. Put. Pe-

.....

NOTÆ

tur, idemque sub initio ludorum, prinsquam mitterentur quadrigæ aut cursores, demittebatur ad terram, quasi signum certaminis ineundi: quod clare indicat Statins, cum ait regulam ruisse, et protinus nudam cohortem cursorum corripuisse spatium.

596 Cydonum] Cretensium, a Cydone urbe Cretæ. Cretenses áutem celeberrimi sagittarii.

Parthorumque fugu] Parthi et Persæ secundum varietatem dialecti iidem sunt, ut periti linguarum Orientalium notarunt, nec Tarich aut Teixera agnoscunt diserimen illud, quod vulgo inter Persas aut Parthos statuitur, et hoc nomen utrique sortiti sunt ab equitandi peritia: furus enim sive pars equitem significat: celebres autem equites Persæ Parthique. Orientaliores tamen regio-

nes Asiæ Parthi incolebant, quam Persæ, licet essent contermini: diu Orientis imperium tenuerunt. Fuga] Fugere enim simulabant, ut distraherent turmas hostium, reversique facilius profligarent distractas. Tacitus: 'Cum Parthus, sequi vel fugere pari arte suetus, distraheret turmas, spatium ictibus quæreret.' Propertius 11. Eleg. 8. 'Parthorum astutæ tela remissa fugæ.' Lucanus lib. 1. 'Torto Balearis verhere fundæ Ocyor, et missa Parthi post terga sagitta.'

598 Hyrcana per avia] ld est, per deserta Hyrcaniæ, quæ provincia Persiæ adjacet Mari Caspio seu Hyrcano.

600 Sive putant] De pavore cervorum omnia trita. Cæca] Incerta; nesciunt enim quo fugiunt.

Mænalius, quem deinde gradu premit horridus Idas, Inspiratque humero; flatuque, et pectoris umbra Terga premit: post ambiguo discrimine tendunt 605 Phædimus atque Dymas: illis celer imminet Alcon. Flavus ab intonso pendebat vertice crinis Arcados: hoc primis Triviæ pascebat ab annis Munus, et Ogygio victor cum Marte redisset, Nequicquam patriis audax promiserat aris. 610 Tunc liber nexu, lateque in terga solutus Occursu Zephyri retro fugit, et simul ipsum Impedit, infestoque volans obtenditur Idæ. Inde dolum juvenis, fraudique accommoda sensit Tempora: jam finem juxta, dum limina victor 615

lius velocior celeri vento se visui præripit, quem mox dirus Idas gressu premit, et aflat humeros et imminet illius dorso halitu et umbra pectoris. Post dubia differentia certant Phædimus et Dymas. Velox Alcon illis instat. Flavus capillus pendebat ab intonso capite Arcadis: hunc a tenera atale alebat donum Minervæ, et nimia fiducia frustra spoponderat patriis altaribus, cum ovans remeavisset ex bello Thebano. Tunc expeditus vinculo crinis, et late sparsus in tergum retro rapitur flatu obvii Favonii, et pariter illum impedit, et volans infesto Idæ offertur. Inde adolescens Idas meditatur fraudem, et cernit occasionem aptam dolis: nam cum prope

....

tav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behott. 1. 2. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. Inspiratque humero Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—606 Dimas Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behott. 1. 2. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. Dymas optimus Barthianus, Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—607 Optimus Barthianus: nectebut vertice crinem.—609 In codem codice: ab Ogygio.—613 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behott. 1. 2. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. ostenditur; Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. obtenditur.—614 Behott.

NOTÆ

603 Manalius] Arcas, id est, Parthenopæus.

601 Inspiratque humero; flatuque, et pectoria umbra Terga premit] Virgilius Æneid. v. 'Ecce volat, calcemque terit jam calce Diores, Incumbens humeris.' Homerus II. Ψ. eadem habet.

608 Arcados] Parthenopæi. Triviæ pascebat] Morem supra retulimus, quo veteres comam alebant in honorem alicujus Dei, quam postea sectam mittebant in templum ejus Dei inclusam in Pyxide aurea. Triviæ] Id est, Dianæ, quæ 'Trivia' vocabatur, quia in triviis ei sacra fiebant, nt jam diximus.

609 Ogygio] Thebano.

610 Nequiequam] Quia in hoc bello periturus erat.

615 Dum limina victor] Limen pro qualibet extremitate, ut limes. Hic certe ultimam metam significat.

Parthenopaus init, correpto crine reductum
Occupat, et longæ primus ferit ostia portæ.
Arcades arma fremunt, armis defendere regem,
Ni raptum decus et meriti reddantur honores,
Contendunt, totoque parant decedere Circo.

Sunt et quis Idæ placeat dolus: ipse regesta
Parthenopæus humo vultumque oculosque madentes
Obruit: accessit lacrymarum gratia formæ.
Pectora nunc mærens, nunc ora indigna cruento
Ungue secat, meritamque comam: furit undique clamor 625
Dissonus, ambiguumque senis cunetatur Adrasti
Consilium: tandem ipse refert: Compescite litem,
O pueri! virtus iterum tentanda: sed ite

terminum victor Parthenopæus jam ostium subit, Idas illum retroagit apprehenso eapillo, ac prægreditur, et primus pulsat limen longi ostii. Arcades ad arma clamant, minantur armis tueri jus principis sui, nisi ablata gloria et pulma ei debita restituantur, et volunt exire e toto circo. Sunt, et qui fraudem Idæ approbent. Ipse Parthenopæus injecto pulvere implet fuciem, et humida lumina. Lacrymarum venustas auxit ejus pulchritudinem. Percitus dolore, lacerat sanguineo ungue nunc pectus, nunc innoxium vultum, nunc sontes crines. Discors nurmur fremit undique, et longævus Adrastus moratur in dicenda sententia. Tandem ipse ait: Reprimite rixum, o pueri, virtus iterum est experiunda, sed currite diversa

1. 2. ad commoda.—616 Parthonopæus unus Behot.—617 Dan. Put. Behott.
1. 2. et optimæ Barthii membranæ: ostia portæ; Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. hostia metæ; Lindenbrog. Cruc. et Gevart. ostia metæ.—619 Hic versus subjectus erat sequenti in Behot. 1.—620 Intendunt Dan. descendere circo Buslid. Put. et Venett.—621 Behot. 1. ipse rejecta.—622 Parthonopæus in eodem codice.—626 Optimus Barthianus, cunctantur Adrasti.—627

NOTÆ

617 Et longæ primus ferit ostia portæ] Infra: 'Irrnpit clamore fores.' 620 Decedere] Quidam codices descendere: forma enim theatrali hic circus descriptus est.

621 Regesta humo] Pulvere in caput fuso, ut fieri in luctu solebat.

623 Accessit lacrymarum gratia formæ] Achilles Tatins de Leucippe: Ἐπλήσθη δακρύων, καὶ εἶχεν αὐτῆς Υδιον κάλλος καὶ τὰ δάκρνα. Lacrymis impleta est, et lacrymæ ejus habuerunt peculiurem gratiam. Virgilius Æneid. v. 'Tutatur favor Euryalum, lacryinæque decoræ.' Non indecenter

autem lacrymantem Parthenopænin inducit Poëta ob pueritiam et teneram ætatem, quamvis viros lacrymantes etiam inducant Poëtæ.

625 Mcritamque comam] Inde enim occasio injuriæ sibi faciendæ adversario oblata.

628 O pueri] Seniorum vox, et cum auctoritate patria suadentium. Et imitatur Virgilium Æn. v. 'Tum pater Æneas, Vestra, inquit, munera vobis Certa manent, pueri.' Et Æu. vi. 'Ne pueri, ne tanta animis assuescite bella.'

Limite non uno: latus hoc conceditur Idæ, Tu diversa tene: fraus cursibus omnis abesto. 630 Audierant, dietoque manent: mox numina supplex Affatu tacito juvenis Tegeæus adorat: Diva potens nemorum, (tibi enim, hic tibi crinis honori Debitus, eque tuo venit hæc injuria voto,) Si bene quid genitrix, si quid venatibus ipse 635Promerui, ne, quæso, sinas hoc omine Thebas Ire, nec Arcadiæ tantum meruisse pudorem. Auditum manifesta fides: vix campus euntem Sentit, et exilis plantis intervenit aër, Raraque non fracto vestigia pulvere pendent: 640Irrupit clamore fores, clamore recurrit

semita: hoc latus Idæ datur, tu habe allerum: omnis dolus absit a cursibus. Audierant, probantque sententiam. Mox juvenis Arcadius tacito sermone supplex veneratur Superos: Diva sylvarum regina, (hic enim copillus tuæ gtoriæ consecratus erat, et hæc contumelia mihi contigit e re tibi promissa,) si tibi mater quid gratum fecit venatione, si quid ego ipse, ne patiaris, precor, me Thebas proficisci cum hoc præsagio, nec tantam Arcadiæ ignominiam inurere. Patuit claro signo auditum fuisse; vix campus sentit currentem, et tenuis aër intercedit inter teram et pedes ejus, et rara vestigia arenam signant, nec deprimunt. Irruit in limen cum clamore, cum clamore ad ducem Adrastum recurrit, et anhelum spi-

Unus Behot. composcite limen.—631 Behot. 2. dictoque parant; Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. dicto parent; Behot. 1. Lang. Laur. Buslid. Lipsian, Lindenbrog. Cruc. et Gevart. dictoque favent. Vide Not. Var.—633 Behot. 1. tibi hic tibi.—634 Deditus optimus Barthianus.—639 Sensit mus Behot.—640 Rasaque non fracto correxit Nic. Heinsins in Advers. lib. 11. cap. I.—641 Irrumpit unus Behot. et ita legit Nic. Heinsius in Advers. lib. 11.

****

NOTÆ

631 Dictoque manent] Variant scripti. Alii habent dictoque parent: quidam, dictoque facent. Sed Gronovins manent retinnit. Quod melius. Virg. Æn. 11. 'Tu modo promissis maneas.' Et alibi: 'At tu dictis, Albane, maneres.' Cicero ad Atticum xv. 'Plerique negant Cæsarem in conditione mansurum.'

632 Tegeaus] Parthenopæns Arcas, a Tegea urbe Arcadiæ.

633 Tibi enim hic crinis Debitus] Supra: 'primis Triviæ pascebat ab annis Munus.' 638 Auditum] Supple, faisse.

639 Et exilis plantis intervenit aër] Tanta enim celeritate currebat Parthenopæus, ut etiam aër inter plantas ejus terramque intercederet, quo significat Poëta, Parthenopæum vix tetigisse lumum.

610 Pendent] Id est, vix signant terram.

641 Irrupit clamore fores] Lætus gandio ob victoriam, et juveniliter clamans. Vet. Schot. Quæ vera est horum verborum sententia, non quam Faber affert Agon. lib. 11. cap. 13Ante ducem, prensaque levat suspiria palma.

Finiti cursus, operumque insignia præsto.

Arcas equum dono, clypeum gerit improbus Idas,
Cetera plebs Lyciis gaudet contenta pharetris.

Tunc vocat, emisso si quis decernere disco
Impiger, et vires velit ostentare superbas.
It jussus Pterelas, et aënæ lubrica massæ
Pondera vix toto curvatus corpore juxta
Dejicit: inspectant taciti, expenduntque laborem
Inachidæ. Mox turba ruunt: duo gentis Achææ,
Tres Ephyreiadæ, Pisa satus unus, Acarnan

ritum reficit correpta palma. Peracti cursus, et merces laborum præsto est. Arcas equo donatur, malignus Idas refert scutum, reliquum vulgus lætatur contentum Lyciis pharetris. Tunc clamat, si quis strenuus jacto disco velit certure, et immanis roboris specimen dare. Pterelas jussus vudit, et flectens totum corpus vix prope dejicit lubricam molem aënæ massæ. Græci silentes intuentur, et examinant laborem. Mox prosilit multitudo: duo nationis Achææ, tres Corinthiacæ, unus Pisa

cap. 4. p. 592.—642 Edd. vett. pressaque levat; Dan. pressaque fovet; Nic. Heinsius 1. 1. prensaque fovet.—645 Lyciis vadit Barthius ex codd. binis et uno optimo.—646 In quibusdam codd. Barth. discernere disco.—648 Pherelas Behot. 1. pro quo alter Behot. habet Steietlas.—652 Ephyriadæ Behot. 1.

NOTÆ

Quod laudes sibi suas occinere de more Hieronicarum voluerit Parthenopæus. Barthius,

612 Prensaque [pressaque] levat suspiria palma] Gestum corum, qui rapido et anhelo cursu defatigantur, exprimit: solent enim plurimum appressa ad latus palma, seu manu, anhelum spiritum paulatim reficere, ac extendere.

643 Insignia] Præmia victoriæ, quæ virtutis insignia sunt.

645 Lyciis pharetris] Id est, in Lycia confectis, ubi optimæ fiebant. Lycia autem regio Asiæ Minoris sita inter Pamphyliam et Cariam, urbem habens Pataram oraculo Apollinis celebrem, unde 'Lycius' et 'Pataræus' vocatus est.

646 Tunc vocat] Supple, Adrastus, qui præsidebat his ludis. Disco] Dis-

cus crat rotunda moles saxea, vel plumbea, et ferrea, cnjus jactu juvenes inter se certabant: fortior judicandus, qui aut altins in sublime, aut longius in tractu ultra designatum spatium projecisset. Qui ejusmodi ludo exercebantur, vocantur Plinio 'discoboli.'

648 Lubrica] Quia facile elabebatur manibus ob levitatem.

649 Vix toto curvatus corpore] Quod discus ille admodum gravis esset; nam gravia deponentes incurvari necesse est, alioqui in pedes onera deciderent.

650 Expenduntque laborem] Id est, reputant animo, quo quantoque labore ille discus projiciendus erat.

651 Inachida] Argivi. Gentis A-chaa] Vide Theb. 11. 164.

652 Ephyreiada] Corinthiaca, seu

Septimus: et plures agitabat gloria, ni se
Arduus Hippomedon cavea stimulante tulisset
In medios, lateque ferens sub pectore dextro
Orbem alium: Hunc potius, juvenes, qui mœnia saxis
Frangere, qui Tyrias dejectum vaditis arces,
Hunc rapite: ast illud cui non jaculabile dextræ
Pondus? Et abreptum nullo conamine jecit
In latus. Absistunt procul, attonitique fatentur
Cedere: vix unus Phlegyas, acerque Menestheus
(Hos etiam pudor et magni tenuere parentes)
Promisere manum: concessit cetera pubes
Sponte, et adorato rediit ingloria disco.

oriundus, septimus Acharnan: et honor plures instimulabat, nisi proccrus Hippomedon in medium prodiisset, hortantibus spectatoribus, et gerens latum discum sub dextra axilla, ait: Hunc potius, hunc tollite juvenes, qui itis labefactatum lapidibus muros, ac dirutum Thebanas arces: nam quæ manus non potest illam mussam jaculari? Et nullo nisu sublatam intorquet in latus. Discedunt longe, et perculsi cedere fatentur: vix Phlegyus solus et ardens Menestheus (nam hos verceundia et ingentes parentes retinuerunt) manus porrexere. Reliquum vulgus ultro cessit, et inhono-

Ephiriadæ Behot. 2.—653 Dan. Put. Petav. Behott. 1. 2. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. et Cruc. gloria Nisæ; optimns Barthianus Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. gloria ni se.—657 In quibusdam scriptis, disjectum.—661 In optimo Barthii codice: alterque Menestheus. Damnat tamen eam scripturam, exemplo Virgilii producto, Lutatius.—664 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Venett.

....

NOTE

Isthmiacæ. Pisa] Elidis urbe. Acarnan] Acarnania, unde Acarnan, regio et pars Epiri, mersa medio sinn Ambraciæ: hanc regionem ab Ætolia dividit Achelous fluvius, vel, ut vult Solinus, Pindus mons, qui Acheloum parit.

653 Ni se] Impressi habent Nisæ

654 Carea] Hic pro spectatoribus vel sociis qui in cavea erant.

655 Lateque] Hnc illnc.

657 Tyrias] Thebanas.

658 Cui non jaculabile] Cum despectu.

661 Vix unus] Notandum, cur unum dixerit, cum alterius etiam nomen adjecerit. Sed hoc secutus Virgilium feeit. Ille enim ait: 'Vix unus Helenoi, Et Lycus elapsi.'

662 Magni] Certaminibus inclyti. Tenuere] Ne parentum suorum viderentur minnisse virtutem.

663 Promisere manum] An discum illum jacere promiserunt, an porrexerunt manum? Nam porrectio manuum erat indicium animi parati promtique ab subeundum certameu: e contrario remissio manuum, seu demissio, erat signum diffidentis suis viribus animi, detrectantisque discumen, ac adversarium victorem turpiter agnoscentis.

661 Adorato] ld est, mirata cum

Qualis Bistoniis clypeus Mavortis in arvis Luce mala Pangæa ferit, solemque refulgens Territat, incussagne Dei grave mugit ab hasta. Pisæus Phlegyas opus inchoat, et simul omnes Abstulit in se oculos exhausto corpore virtus Promissa: ac primum terra discumque manumque 670 Asperat: excusso mox circum pulvere versat, Quod latus in digitos, mediæ quod certius ulnæ Conveniat: non artis egens: hic semper amori Ludus crat, patriæ non tantum ubi laudis obiret

rum salutato disco rerertitur. Sic in campis Thraciis Martis scutum molesto lumine percutit Pangæum montem, et suo fulgore solem consternat, et immane tinnit ab illisa Dei hustu. Phlegyas Pisæus primus laborem suscipit, ct in se convertit omnium lumina. Fortitudo ingens apparet in exercitato corpore. Ac primum terra asperat manum ac discum: deinde rejecto circum pulvere, considerat, quæ pars disci inserenda est in digitos, et quæ certius congruat medio brachio. Non rudis erat hujusce disciplinæ. Hic ludus illi semper studio fuerat, non solum cum

....

Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. redit illa ingloria; Behott. 1. 2. alii Barthiani, Gronov. Barth. Veen. et Delph. rediit ingloria.-668 Uterque Behot. omnis.-669 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid, Lipsian, Aldd. Colin, Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog, Cruc. ct Gevart. exhausto in corpore; Behott. 1. 2. Amstel. Gronov. Barth. Vcen. et Delph, exhausto corpore,-674 Unus Behot, obire.-675 Put. utrumque sole-

NOTÆ

horrore quodam quasi sacro. Petrus Faber Agon, lib. 11. cap. 26. contendit hoe non intelligi debere de disco adversarii, sen Hippomedontis, sed Poëtam alludere ad morem, quo victi aut sponte ecdentes, ac certamen detrectantes, adorabant discum Iphiti instanratoris ludorum Olympicorum: qui discus imponebatur in medio stadii mensæ, una cum præmiis victoriæ. Rediit ingloria disco] Optime, ut Theb. 1. 'Et sævæ periit injuria mensæ.' Lib. viii. 'Rediit ardore remisso Vultus.' Sic iidem, non ' rediitque.' Lib. x. ' Subiit ultricia Tydeus Tartara.' Ubi pariter vitiarant. Gronor.

665 Bistoniis] Thraciis. 666 Pangaa] Plurali unmero. Pangæus singulari mons Thraciæ, in quo, ut refert Herodotus, aurca sunt ct argentea metalla, et ad enjus radices Nestus fluvius defluit. Sed ad quid hæc comparatio referenda? unde inculcata videtur Guyeto, Potest dici, signt clypeus Martis repercutiens solem ac mala luce feriens territat Pangæum montem, sic gravitas disci ab Hippomedonte allati territat eos qui certaturi erant.

671 Asperat] Ne manus clabatur. 674 Patriæ non tantum ubi laudis obiret Sacra] Id est, cum frequentaret Indos Olympicos Jovi sacros, qui tantam patriæ Pisæ honorem ac claritatem afferunt. Phlegyas enim Pisæus supra.

665

Sacra, sed alternis Alpheon utrimque solebat

Metiri ripis, et, qua latissima distant,

Non unquam merso transmittere flumina disco.

Ergo operum fidens non protinus horrida campi

Jugera, sed cœlo dextram metitur, humique

Pressus utroque genu, collecto sanguine discum

Ipse super sese rotat, atque in nubila condit.

Ille citus sublime petit, similisque cadenti

Crescit in adversum, tandemque exhaustus ab alto

Tardior in terram redit, atque immergitur arvis.

Sic cadit, attonitis quoties avellitur astris,

Solis opaca soror: procul auxiliantia gentes

frequenturet sacra, quæ tantam claritatem suæ patriæ afferunt, sed solitus erat utrimque ab uno littore ad alterum Alpheum mensurare, et, qua undæ latiores erant, trans flucium discum jacere, et discus nunquam in aquam cadebat. Ergo suis fuctis fretus non statim metitur spatiosa arva stadii, sed cælo dextram, et premens terram utroque genu, ipse, collectis totis viribus, intorquet discum supra caput, et in nubes occultat. Ille celer subit excelsa, et quamvis videatur jam jam suo pondere casurus, surgit in oppositum aërem, et landem impetu ab altitudine consumto, turdior in terram recidit, et agro infigitur. Sic soror umbrosu solis ruit, quoties abripitur a perculsis sideribus: populi procul æra perculiunt, ut ei succurrant, et

bat.—679 Dan. Put. Petav. et unus Behot. sic cælo dextram metitur; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. sed cælum dextra metitur. Put. pro humique habet ubique.—683 Barthii codd. ab astris.—684 Tardior ad terram Put.

....

NOTE

675 Alpheon] Alpheus fluvius Elidis juxta Pisas. Vide Theb. 1.

679 Sed cælo dextram metitur] Id est, quid dextra valeat in cælum misso disco experitur.

681 Ipse super sese rotat] Experimenti tantum gratia, sive quasi pratiudens certamini. Ipse] Phlegyas seilicet.

682 Ille] Discus. Similisque cadenti] Ad visum retulit.

683 Crescit in adversum] Gravius evadit, id est, lentescit altitudinis nimietate, an cessit in adversum, legemus, id est, contra altitudinen? et e Lactantio elici potest. Guyetus. Exhaustus ab alto] Consumto scilicet impetu, quo missus fuerat.

684 In terram] Alii codices, ad terram. Immergitur arvis] De gravitate casus altitudinis mensura moustratur. Lactantius.

686 Solis opaca soror] Luna. Tangit autem superstitionem veterum, qua credebant lunam magico carmine codo devocari, illive subveniri aris tinnitu. Exempla passim obvia apud profanos anctores. Adhæsisse hanc superstitionem etiam Christianis colligimus ex Homilia Maximi, ubi serio cos increpat. Primus Anaxagoras, ut refert Diogenes Laërtins in ejus vita, causam aperuit defectus lunæ, sed superstitionem ex animis hominum avellere non potuit.

Æra crepant, frustraque timent: at Thessala victrix Ridet anhelantes audito carmine bigas. Collaudant Danai: sed non tibi molle tuenti, Hippomedon, majorque manus speratur in æquo. 690Atque illi extemplo, cui spes infringere dulce Immodicas, Fortuna venit: quid numina contra Tendere fas homini? Spatium jam immane parabat, Jam cervix conversa, et jam latus omne redibat: Excidit ante pedes elapsum pondus, et ictus 695 Destituit, frustraque manum dimisit inanem.

metuunt incassum; at ovans Thessalis saga illudit bigas audito cantu laborantes.

Applaudunt Dauai. Sed hoc non tibi cernenti placuit Hippomedon, et sperat Phlegyas se majori manus robore in latus discum jaculaturum. Sed Fortuna, cui placet immoderatas spes contundere, statim illi adversa contigit. Quid potest homo contra Deos? Jam accingebat se ad transmittendum ingens intervallum, jam contortum erat collum, et jam totum latus flectebatur. Moles elapsa ad pedes excidit, et irritus fuit conatus, et nequicquam laxavit vacuam manum. Doluerunt cuncti,

********* -693 Behott. 1.2. spatiumque immane,-696 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid, Lipsian, Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et

NOTÆ

687 Crepant | Pro, crepare faciunt. 688 Anheluntes bigas] Pro bigas ipsius laborantis lunæ. Bigam enim poëtæ dant lunæ, ut jam diximus.

689 Danai] Graci. Sed non tibi molle tuenti] An te molle tuente? id est, te torvis oculis intuente, te invidente. Guyetus. Quidam sic interpretandum censent: Landarunt Danai, sed et hoc non molle, sen infirmum tibi visum est, o Hippomedon, seu infuni et pancarum virium hominis hoc tibi parnit.

691 Cui spes infringere dulce Immodicas, Fortuna venit] Supple adversa. Et Fortuna hic sumitur pro Nemesi. Crediderunt enim veteres esse quandam numinis vim, quæ nimias ac immodicas hominum spes infringeret, ac coërceret, et excelsa quæque deprimeret, Φιλέει γαρ ὁ θεδς τὰ ὑπερέχοντα κωλύειν. Amut enim Deus omnia excelsa deprimere, ut ait eleganter Ar-

tabanus, apud Herodotum lib. vr. Eamque numinis vim φθόνον vocabant sen νέμεσιν. Nam Nemesis invidiæ affinis est, camque inter φθόνον et χαιρεκακίαν mediam collocat Aristoteles Eth. lib. 11. Sic Græci, cum aliquem supra modum laudarent, addebant εὐτυχεῖς, φθόνος ἀπέστω, secunda uteris fortuna, absit invidia. Vocabatur etiam 'Adrastia' ab Adrasto nostro, qui primus ei templum erexit, atque wdem. 'Rhammsia' etiam dicta, quod templum habebat in Rhamnunte oppido Atticæ. Et hinc discimus non debere hominem viribus suis fidere, ut fecit hic Phlegyas, sed non nisi invocato supremo numine ad quodvis agendum accingi.

694 Et jam latus omne redibat] Jaculantem describit; solent enim disco certantes totum corpus fleetere, ut majorem impetum imprimant dis-

co, longiusque projiciant.

Ingemuere omnes, rarisque ea visa voluptas.
Inde ad conatus timida subit arte Menestheus
Cautior, et multum te, Maia nate, rogato
Molis prægravidæ castigat pulvere lapsus.
Illa manu magna, et multum felicior exit,
Nec partem exiguam Circi transvecta quievit.
Fit sonus, et fixa signatur terra sagitta.
Tertius Hippomedon valida ad certamina tardos
Molitur gressus: namque illum corde sub alto
Et casus Phlegyæ monet, et fortuna Menesthei.
Erigit assuetum dextræ gestamen, et alte

ct paucis hoc placuit. Inde Menestheus consideratior, et minus fidens arti, surgit ad laboren, et te multum orato, o fili Maiæ, multa terra aspergit lubricum ponderosæ molis. Illa proficiscitur manu ralida, et multum fortunatior, et constitit transgressa magnam partem Stadii. Sonus auditur, et locus notatur fixa sagitta. Tertius Hippomedon promovet lentos gradus ad robusta certamina. Nam casus Phlegyæ, et Menesthei fortuna angunt eum in profundo animo. Attollit solitum

Gevart. demisit.—699 Maia create Put. Optimus Barth. rogando; etiam Cautius in eodem.—700 Molis prævalidæ Buslid.—703 Optimæ Barthii membranæ: meta sagitta.—706 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. movet; Dan. Put. Petav. alii monet.—707 In optimo Barthiano non gestamen, sed cer-

NOTÆ

698 Timida] Hypallage, pro 'ipse timidus:' timidus enim factus erat casu Phlegyæ.

699 Et multum te, Maia nate, rogato] Bene: Merchrium enim palæstræ inventorem statuunt, et olei palæstrici. Heliodorus Theagenem nominat γυμνασίον ἀνέρα, καὶ ἀλοιφῆς ἐκ νέων ἀσκητην, τήν τε ἐναγώνιον Ἑρμοῦ τίχνην ἡκριβωκότα. Horatius: 'Mercuri facunde nepos Atlantis, Qui feros cultus hominum recentum Voce formasticatus, et decoræ More Palæstræ.'

700 Castigat pulvere lapsus] Id est, pulveré aspergit, ne ei elaberetur discus. Supra: 'At primum terra discumque manumque Asperat.'

703 Ét fixa signatur terra sagitta] Locus quo discus cadebat sagitta fixa signabatur, ut notat ad hunc locum Lactantius, scilicet ut conspici possit a sociis certaminis, et distingui a ceteris jactibus.

701 Valida ad certamina] Jactus enim disci magnas vires requirebat. Supra: 'Emisso si quis decernere disco Impiger, et vires velit ostentare superbas.' Tardos Molitur gressus] Et hoc ob molem et proceritatem corporis. Sic de Hercule sup. lib. 'Tarda se mole ferentem.'

706 Casus Phlegya] Cui discus exciderat. Fortuna Menesthei] Cui tam felix jactus contigerat.

707 Assucium dextræ gestamen] Idest, quod gestare assueverat. Supra enim de Hippomedonte dixit: 'Lateque ferens sub-pectore dextro Orbem alium.' In optimo codice, non gestamen, sed certamen scriptum est.

Delph. et Var. Clas.

Sustentans, rigidumque latus, fortesque lacertos
Consulit, ac vasto contorquet turbine, et ipse
Prosequitur: fugit horrendo per inania saltu,
Jamque procul meminit dextræ, servatque tenorem
Discus: nec dubia junctave Menesthea victum
Transabiit meta: longe super æmula signa
Consedit, viridesque humeros, et opaca Theatri
Culmina, ceu latæ tremefecit mole ruinæ.
715
Quale vaporifera saxum Polyphemus ab Ætna

gestamen dextræ, et celse sustinens explorat firmum latus, et robusta brachia, ac magno impetu jaculatur, et ipse post currit. It discus vi terribili per aërem, et jam longe recordatur dextræ, et impetum retinet; nec transgreditur superatum Menesthea incerto, ac propiore limite, sed quievit longe trans locum, ubi discus adversarii ceciderat, et concussit late virentes colles, et umbrosa circi cacumina, ceu pondere immanis ruinæ. Eodem nisu Polyphemus arripuit lapidem ab ardenti Ætna,

tamen scriptum est.—708 Substentans in omnibus Barthianis.—709 Consulit hine vasto in optimo ejusdem.—713 Transabiit metas Put.—715 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Beliott. 1. 2. Aldd. Colin. Gryph. Basil.

,,,,,,,,,,,

NOTÆ

Quam scripturam videtur agnoscere Lactantius: cujus verba sunt: 'Hoc est, quod consueverat aliis etiam certaminibus jaculari.' Et quis sano judicio discum gestamen dixerit, velut hastam aliquam? Nunquam enim gestatur, nec ulli usui sit gestatus discus. Certamen antem eleganter dixerit; ut ipsos certantes. Virgilius Ecloga vii. 'Et certamen erat, Corydon cum Thyrside, magnum.' Barthius.

709 Et ipse Prosequitur] Quasi currendo post, celeritatem adderet disco.

711 Dextræ] Qua emissus fuerat.

713 Æmula signa] Fixam adversarii sagittam.

714 Viridesque humeros] Id est, umbones collium viridibus arboribus amictorum. Et opaca Theatri Culmina] In formam enim theatri hic circus describitur, ob facilem clivum, sen ascensum. Opaca Culmina] Quia sylvæ, quæ summis collibus imminebant, quæ spatium circi cingebant ac claudebant, umbram fundebant.

716 Vaporifera Ætna] Monte Siciliæ, flammas, et ignes, fumumque evomente. Polyphemus] Neptuni filius, corpore giganteo, unum tantum oculum, eumque in media fronte, habebat. Cum autem Ulyssem, vi tempestatis in Siciliam projectum, una cum sociis inclusisset in specu, quatnorque ex iis devorasset, ceteros codem genere mortis occisurus, tandem ebrius, et multo somno obrutus, excæcatus est ab Ulysse adusto stipite. Ulysses autem inde astutia egressus fugiens naves repetiit. Ad strepitum igitur fugientium Polyphemus arreptum immane saxum projecit in mare, quo navis Ulyssis pene obruta est. Consule Odysseam et Æneid. III.

Lucis egente manu, tamen in vestigia puppis
Auditæ, juxtaque inimicum exegit Ulixen.
Sic et Aloidæ, cum jam celaret Olympum
Desuper Ossa rigens, ipsum glaciale ferebant
Pelion, et trepido sperabant jungere cœlo.
Tunc genitus Talao victori tigrin inanem
Ire jubet, fulvo quæ circumfusa nitebat
Margine, et extremos auro mansueverat ungues.
Gnossiacos arcus habet, et vaga tela Menestheus.
725
At tibi, ait, Phlegya, casu frustrate sinistro,
Hunc, quondam nostri decus, auxiliumque Pelasgi,
Ferre damus (neque enim Hippomedon inviderit) ensem.
Nunc opus est animis infestos tollere cæstus

et manu etiam cæca jaculatus est tamen in vestigia navis, quam solvere audiebat, ac prope inimicum Ulyssen. . . . . Tunc ortus Talao mittit victori pellem tigridis, quæ lucebat circumsula fulco limbo, et cujus extremi ungues auro molliti fuerant. Menestheus obtinet Creticos arcus, et vagas sagittas. At, ait, o Phlegya, casu iniquo detuse, donamus tibi gerendum hunc gladium (non enim livore ducetur Hippomedon) ornamentum olim et adjumentum nostri Pelasgi. Nunc est opus animo

Plant. Lindenbrog, Crue. et Gevart. late tremefecit.—719 Vide Not. Var.—726 Put. frustrante sinistro.—731 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. unus Behot.

NOTÆ

717 Lucis egente manu] Excacatus enim fuerat ab Ulysse.

718 Ulixen] Ulysses Heros notissimus ex Iliade et Odyssea, rex insularum Ithacæ et Dulichii. Post hune versum, tres posuit Gronovins, sed diverso charactere inventos, nt ait, in membranaceo codice Comitis Arondeliani: hos anten nec nimis affirmat esse Statii, quia in uno solo codice reperiit, nec tamen abjudicat, quia ab ejus ingenio alieni non sunt: hi autem tales sunt: Sic et Aloidæ, cum jam celavet Olympum Desuper Ossa rigens, ipsum glaciale ferebant Pelion, et trepilo sperabant jungere celo.

722 Genitus Talao] Adrastus. Victori] Hippomedonti. Tigrin inanem] Pellem tigridis. Tigrin] Simili modo etiam in Theb. 1. de pelle dixit: 'Tergo videt hujus inanem Impexis utrinque jubis horrere leonem.' Tigrin, metri necessitate accusativum Graveum posuit, pro Tigrim.

724 Et extremos auro mansueverat ungues] Id est, extremos ungues tigridis sectos, ne læderent, inauraverat. Virg. 'Præfulgens unguibus aureis.' Ubi Servius: 'Ungues solent deaurari.'

725 Gnossiacos] Cretenses, a Gnosso Cretæ oppido.

727 Nostri Pelasgis hie Argivus erat, Triopæ regis filius, qui Cererem Argos venientem hospitio excepit, certioremque fecit de raptu filiæ Proserpinæ. Inde nostri.

729 Nunc opus, &c.] Adrastus, an Poëta loquitur? Cæstus] Cæstus pugilum arma. Erant genus quoddam Cominus: hæc bellis et ferro proxima virtus. Constitit immanis cerni, immanisque teneri, Argolicus Capaneus: ac dum nigrantia plumbo Tegmina cruda boum, non mollior ipse, lacertis Induitur: Date tot juvenum de millibus unum Huc ait; atque utinam potius de stirpe veniret 735 Æmulus Aonia, quem fas demittere leto: Nec mea crudelis civili sanguine virtus. Obstupuere animi, fecitque silentia terror. Tandem insperatus nuda de plebe Laconum

ad levandos propins letales castus. Hac fortitudo proxime accedit ad eam qua in bello et in acie necessaria est. Subiit Argivus Capaneus proceritate et aspectu terribilis, et dum sua brachia duris coriis boum plumbo lividis vestit, æque durissimus, ait: Unum prabete mihi jurenem de tot millibus; atque utinam potius accederet adversarius de gente Thebana, quem liceret morti tradere, nec mea fortitudo sæviat fundendo cirilem cruorem. Mentes diriguere, et pavor silentium imperavit. Tandem Alcidamas inexpectatus advolat de nuda Laconum gente. Dorica regum

pro v. l. Dan. Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. timeri; Petrens. Behott. 1. 2. unus Gronovii et Venett. tueri; et sie legunt Marklandus ad Sylv. 11. 1. 168, et Gronovins in Diatr. cap. 16. teneri Amstel, Gronov, Barth. et Veen .- 737 No mea crudiscat optimus Barthianus .- 738 Obstupuere animis Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. ct Gevart. animi nterque Behot. Am-

****

NOTE

chirothecarum e corio bubulo, cui ferrum plumbumve affixum erat, ut graviores fierent, lorisque alligabantur brachiis, ne inter certandum elaberentur. Cæstuum agonas et imagines exhibet Hieronymus Mercurialis in Gymnastica. Vide et Manntium de Quæsitis per Epistolam lib. 1. Ep. 9. et Turnebum lib. xiv. cap. 4. Infestos] Quia in hoc cæstuum certamine sæpe de vita agebatur.

730 Hac bellis et ferro proxima virtus] In aliis enim certaminibus certabatur tantum de gloria, ac cum pauco periculo: hic vero sæpe aliquis certantium vitam perdebat, ut in pugna.

731 Immanis cerni, immanisque te-

neri [timeri] Id est, proceritas et moles corporis Capanei admirationi erat et terrori omnibus eum cernentibus.

732 Nigrantia plumbo] Descriptio cæstunm.

733 Non mollior ipse] Subintellige, crudis tegminibus boum. Ipse] Capaneus.

736 Aonia] Thebana.

737 Crudelis | Supple 'sit.'

739 Nuda de plebe Laconum] Laco. nes populi Laconiæ regionis Peloponnesi cujus caput Sparta, seu Lacedæmon. Dicuntur hic 'nudi,' quia Spartani Laconesque gymnicis exercitationibus dediti erant, quæ nudo corpore agebantur.

730

Prosilit Alcidamas: mirantur Dorica regum
Agmina: sed socii fretum Polluce magistro
Norant, et sacras inter crevisse palæstras.
Ipse Deus posuitque manus, et brachia finxit
Materiam: (suadebat amor:) tunc sæpe locavit
Cominus, et simili stantem miratus in ira
Sustulit exultans, nudumque ad pectora pressit.
Illum indignatur Capaneus, ridetque vocantem,
Ut miserans, poscitque alium: tandemque coactus
Restitit, et stimulis jam languida colla tumescunt.
Fulmineas alte suspensi corpora plantis

copiæ stupent: sed ejus comites sciebant eum confidere magistro Polluce, ac adolevisse in religiosis palæstris. Ipse Deus manus ejus collocavit, et formavit lacertos ut materiam: (amabut enim illum:) tunc sæpe comminus eum posuit, et illum obstupescens æque ac se firmum et ardentem, lætus illum levarit, et nudum ad suum peetus constrinxit. Capaneus aspernatur illum, ut miserans, et irridet lacessentem, et alium petit. Tandem coactus remansit, et jum iræ aculeis torpentes cervices inflantur. Illi tenentes corpus pedibus celse suspensum sustulerunt formidabiles

stel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—744 Materiem Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. Mater rem optimus Barth. Materiæ in aliis ejusdem codd. subdebat amor in optimu.—746 Lang. Lanr. Buslid. Lipsiau. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. nudusque; Dan. Put. Petav. uterque Behot. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. nudumque.—748 Unus Barthianus pro v. l. poscitque duos.—749 Optimus Barth. languida

......

NOTÆ

740 Dorica] Peloponnesia. Dores enim, at jam diximus, ducibus Heraclidis Peloponnesum occupaverunt.

742 Sacras palæstras] Vel quia in sacris fieri solebant, vel quia inventor palæstræ Deus erat,

743 Deus] Pollux pugil celeberrimus, Tyndari et Ledæ filius, relatus inter Deos, cum fratre Castore.

744 Materiam: (suudebat amor:)] Rectins distinguit Gronovius, et brachia finxit Materiam: (suadebat amor.) Tanc sæpe. Positis scilicet duobus punctis post vocem Materiam: et his vocibus (suadebat amor) parenthesi inclusis, per epexegesin, nt sit instar materiæ. Virgilius Æn. vt. 'Fera corda domat, fingitque premendo.' Ceterum hic

versus Guyeto suspectus; Quid enim, ait, sibi vult?

745 Stantem] Erigere enim sese, cervicemque attollere, cum certarent, in more erat pugilibus. Unde ίστάναι, ἴστασθαι, ἀντανίστασθαι, pugilium proprium.

750 Fulmineas alte suspensi corpora plantis Erexere manus] Plantis pro articulis. Vetus Schol. Ad morem pugilum. Nam qui cestibus pugnabant, crigebant sese, et ut aves in aëre, sic illi in altum sese extollebant. Deinde brachia feriendi gratia in sublime elevare solebant. Plerique Poëtæ hanc exaltationem scribunt. Virgilius Æn. v. 'Constitt in digitos extemplo arrectus uterque,' Valerius

Erexere manus: tuto procul ora recessu
Armorum in speculis, aditusque ad vulnera clusi.
Hic quantus Stygiis Tityos consurgat ab arvis,
Si torvæ patiantur aves, tanta undique pandit
Membrorum spatia, et tantis ferus ossibus extat.
Hic paulo ante puer, sed enim maturius ævo
Robur, et ingentes spondet tener impetus annos,
Quem vinci haud quisquam, sævo nec sanguine tingi
Malit, et erecto timeat spectacula voto.

755

manus, abducentes longe retro cupita, et se tegentes cæstibus, et claudentes ad plagas aditum. Hie tantus, quantus Tityus erigeretur in Stygiis cumpis, si truces sinerent volucres, tantam undique extendit artuum amplitudinem, et tantis ossibus immanis eminet. Hie puer paulo ante, sed vires ætatem præcesserant, et juvenilis ardor promittit gloriosam vitam, quem nullus vellet superari, aut diro cruore conspergi, et cui spectatores metuant manifesto studio. Ut oculis sese lustraverunt,

.....

corda; quod ille probat.—752 Dan. Put. Petav. et edd. vett. clausi.—753 Heu quantum unus Behot.—758 Unus Behot. neque sanguine tyngni; alter Behot. neque sanguine tingni.—759 Behot. 1. Lipsian. Burm. et Venett. ti-

NOTÆ

Flacens de Polluce: 'Semper et in digitis, et summi pulvere campi Porrectusque redit.' Id est, omni modo sese extendens. Vide Macrobium lib. v. cap. 7.

751 Tuto procul} Supple 'sunt.' Significat, ait Cruceus, ora atque oculos fuisse quasi in specula, et identidem prospexisse imminentes ab adversario armorum, id est, cæstuum ictus. Consonat illud de Darete et Entello pugnantibus: 'Abduxere retro longe capita ardua ab ictu.' Quid si Helleuisnum Poëtis familiarem admittamus in illis vocibus 'procul armorum?' ut sit, πόρψω τῶν ἕπλων: sensus crit clarissimus.

752 Armorum in speculis] Hic versus suspectus Guyeto, nec a Lactantio agnoscitur.

753 Hic] Capanens. Quantus Tityos] Vide quæ diximus de Tityo Theb. 1. 710.

754 Si torvæ patiantur aves] Theb. x1. ubi etiam Capaneum comparat cum Tityo: 'Ipsæ horrent, si quando pectore ab alto Emergunt, volucres.'

756 Hic] Alcidamas.

757 Et ingentes spondet tener impetus annos] Id est, ardor teneræ ætatis magnam futnræ virtutis claritatem spondet in posterum.

758 Haud quisquam] Etiam qui adversario faverit.

759 Spectacula] Pro spectatoribus, sicut 'matrimonia' pro 'matronis' apud Livium lib. x. Sic 'præsidia,' pro 'præsidiaris,' 'custodiæ,' pro 'vinctis,' 'servitia,' pro 'servis.' Erecto voto] Lactantius explicat suspenso favore. Malim manifesto, quia ea quæ eriguntur manifestora redduntur. Timeat] Naturale enim est timere pro infirmioribus et junioribus.

Ut sese permensi oculis, et uterque priorem 760 Speravere locum, non protinus ira, nec ictus: Alternus paulum timor, et permixta furori Consilia, inclinant tantum contraria jactu Brachia, et explorant cæstus, hebetantque terendo. Doctior hic differt animum, metuensque futuri 765 Cunctatus vires dispensat: at ille nocendi Prodigus, incautusque sui, ruit omnis, et ambas Consumit sine lege manus, atque irrita frendit Insurgens, seque ipse premit. Sed providus astu, Et patria vigil arte Lacon, hos rejicit ictus, 770 Hos cavet: interdum nutu, capitisque citati Integer obseguio, manibus nunc obvia tela Discutiens, instat gressu, vultuque recedit: Sæpe etiam injustis collatum viribus hostem

et uterque expectavit, ut alter certamen inciperet, non extemplo furore corripiuntur, non instigunt ictus, sed mutuus paulum metus, et deliberatio iræ adjungitur. Tantum deprimunt jactu alternos lacertos, et cæstus experiuntur, et molliunt tractando. Hie Alcidamas peritior servat spiritum, et timens ne certamen in longum trahatur, robur paulatim dispensat: at ille Capaneus lædendi avidus, suique improvidus, totus insilit, et satigat ambas manus sine arte, et incassum fremit, erigens sese, et seipsum impedit. Sed Spartanus solers, et sagax arte patria, retundit hos ictus, hos vitat: interdum motu et obsequio capitis promte declinantis intactus, nunc eludens manibus obvios cæstus, urget gradu, et saciem retro abducit. Sæpe etiam fretus animo sponte subit et opacat, ac alte aggreditur adversarium,

meant spectaculn; Petrens. timeāt, i. e. timeant.—763 Unus Behot. inclinant tandem.—764 Behott. 1. 2. hebetantque ferendo, et in utroque pro v. l. terendo.—766 Cunctatas vires optimæ Barthii membranæ; Cunctatur vires Put.—770 Behott. 1. 2. hos ejicit ictus.—772 Ales et obsequio unus Barthianus, et pro v.

....

NOTÆ

760 Ut sese permensi oculis] Qui cæstibus certabant adversarios oculis lustrabant, ut viderent, qua dispositione erant inter certandum, et ut observarent, qua parte debiliores erant. Et uterque priorem Sperarere locum] An uterque speravit lustrato hoste, se victorem futurum, ae priorem locum habiturum, judicando illum inferiorem? An expectarunt,

nter certamen inciperet? quod secu-

765 Doctior hic] Alcidamas.

766 Ille] Capaneus.

768 Frendit] Pro 'frendet,' ut 'fervit' pro 'fervet.' Irrita] Pro 'irrite.'

773 Vultuque recedit] Supra: 'Tu-to procul ora recessu.'

(Is vigor ingenio, tanta experientia dextræ est.) 775 Ultro andax animis intratque et obumbrat, et alte Assilit; ut præceps cumulo salit unda minantes In scopulos, et fracta redit, sic ille furentem Circuit expugnans: levat ecce, diuque minatur In latus, inque oculos: illum rigida arma caventem 780 Avocat, et manibus necopinum interserit ictum Callidus, ac mediam designat vulnere frontem. Jam cruor, et tepido signantur tempora rivo. Nescit adhuc Capaneus, subitumque per agmina murmur Miratur: verum ut fessam super ora reduxit 785 Forte manum, et summo maculas in vellere vidit, Non leo, non jaculo tantum indignata recepto Tigris: agit toto cedentem fervidus arvo

iniquis viribus congredientem; tanta est animi fortitudo, et dextræ experientia. Ut aqua rapida mole invehitur in celsas rupes, et elisa remeat, sic ille assiliens circuit hunc furentem. Attollit ecce Alcidamas manus, et diu fingit impetere adversarii latera, et oculos. Avertit illum Capaneum observantem diros cæstus, ac astutus per intermedias manus adversarii infligit ei inexpectatum ictum, ac plaga notat mediam frontem. Jam sanguis fluctat, et tempora notantur tepido rivo. Capaneus non sentit adhuc, stupetque repentinum susurum editum per multitudinen: verum ut forte retulit fatigatam manum supra vultum, et cernit in summo vellere sanguinem, non leo, non tigris recepta sagitta exarsit tanto furore. Ver-

Providus obsequio.—775 Unus Behot, experientia dextræ, omisso τφ est.—776 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. unus Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. instatque; alter Behot. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. intratque.—777 Behott. 1.2. minantis; optimus Barthianus: ecce et utrumque minatur. Jortinus conj. minante, vel minanti.—781 Arocat Put. unus Behot. et meliores Barth. Evocat Dan.—782 Callidus nec mediam uterque Behot.—795 Dan. Put. Petav. Lang. Laur.

NOTÆ

776 Ultro audax animis] Suspectus versus Guyeto.

777 Assilit] Hinc Gallieum, Assail-

778 Furentem] Quidam codices, ferentem, et supple 'se.'

779 Circuit, &c.] Hic versus suspectus Guyeto cum tribus sequentibus, quos ineptos vocat, quare 70 Circuit conjungendum censet cum 7\$\tilde{\varphi}\$

ac mediam versus 782.

781 Interserit ictum] Medium manibus ictum fronti infert. Vetus Schol. Amare Papinium sic composita verba facile est notare. 'Serere ictum' dixit, exemplo Lucretii, et aliorum.

786 In vellere] Quia pentedactylos lancos habebant sub cæstibus, ut ait Lactautius.

Præcipitatque retro juvenem, atque in terga supinat,
Dentibus horrendum stridens, geminatque rotatas
Multiplicatque manus: rapiunt conamina venti,
Pars cadit in cæstus: motu Spartanus acuto
Mille cavet lapsas circum cava tempora mortes,
Auxilioque pedum: sed, non tamen immemor artis,
Adversus fugit, et fugiens tamen ictibus obstat.

Et jam utrumque labor, suspiriaque ægra fatigant.
Tardius ille premit: nec jam hic absistere velox:
Defectique ambo genibus, pariterque quierunt.
Sic ubi longa vagos lassarunt æquora nautas,
Et signo de puppe dato posuere parumper

sat ardens, ac urget per totum studium juvenem retrocedentem, no eum in tergum prosternit. Frendens deutibus immuniter, iterat, et multiplicat rotatos ictus. Excipiunt venti nisus, pars in cæstus labitur. Lacon celeri motu capitis, pedunque ope declinat mille neces illatus circa eava tempora: sed non tanen oblitus disciplinæ fugit tergo hosti verso, et fugiens tamen ictibus resistit. Et jam opera, et æger anhelitus utrumque lassat. Ille Capaneus instat segnius, mec jam hic Alcidamas tam promtus ad resistendum, deficientibusque popitibus ambo similitor conquierunt. Sic cum longa maris navigatio fatigavit errabundos nautas, et facto de puppe in-

.....

Buslid. Lipsian. unus Behot. alii Barthiani, Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et Amstel. Aversus fugit; alter Behot. et optimæ Barthii membranæ, Adversus, quod receperunt Gronov. Daum. Veen. et Delph.—797 'Non ausim damnare hane scripturam, omnibus libris eam tuentibus: clarius tamen et facilius legatur, obsistere. Barth.—798 Defessique unus Behot.—800 Ad signum de puppe datum optimus Barthianus; Et signum de puppe datum Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. et Lipsian. Et signo de puppe dato Behott. 1. 2. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et

NOTÆ

789 Atque in terga supinat] Non inde tamen victor Capaneus, ut hoc loco videmus. Hinc fallitur Mercurialis artis Gymn. lib. 11. cap. 9. scribens in vetusta pugilum pugna vincere illum qui adversarium pugnorum ictibus in terram prosterneret; hoc solum verum erat in lucta.

792 Motu acuto] Supple capitis.

795 Adversus] Id est, non verso tergo, sed obverso in hostem vultu retrocedit: quod artis crat, non timoris.

797 Ille] Capaneus. Hic] Alcida-

nias.

798 Pariterque quierunt] Have quies seu pausa fiebat reparandis quae concidebant animi corporisque viribus; postea redintegrabant certamen.

800 De puppe] A gubernatore. Nam pertica quædam est in navi, quam hortator remignin tenet, quam si incusserit, remiges non desinunt; si deposnerit, quiesennt a labore. Hanc 'Casteriam' Plantus nominavit in Asinaria: 'Quin pot si reposui remum sola ego in casteria.'

Brachia; vix requies, jam vox ciet altera remos.

Ecce iterum immodice venientem eludit, et exit

Sponte ruens, mersusque humeris: effunditur ille

In caput: assurgentem alio puer improbus ictu

Perculit, eventuque impalluit ipse secundo.

Clamorem Inachidæ, quantum non littora, tollunt,

Non nemora: illum ab humo conantem ut vidit Adrastus,

Tollentemque manus, et non toleranda parantem,

Ite, oro, socii, furit: ite, opponite dextras,

Festinate, furit, palmamque et præmia ferte:

810

dicio lacerti parumper requierunt; vix est eessatum, jam alius clamor excitat remiges. Ecce rursus Alcidamas declinat Capanenm ruentem effræne, et evitat sponte cadens, collo in humeros immerso. Ille Capaneus labitur in caput. Callidus ephæbus ferit alia plaga Capaneum erigentem se, et ipse palluit ob secundum successum. Argivi edunt ululatum, quantum non edunt ripæ aut sylvæ ventis agitatæ. Adrustus, ut cernit illum Capaneum assurgentem, manusque erigentem, et non forenda molientem, Currite, precor, comites, rabie rapitur: vadite, manus objicite, properate, rabie rapitur, portate illi palmam et præmium. Ut enim cerno, non desinet prius-

Delph.—803 Gronov, Diatr. p. 248. mcrsusque caput.—804 Lang. Laur. Bus-lid. Lipsian. ceteri Barthiani: ac surgentem.—806 Optimus Barthianus: non sidera tollunt, et pro v. l. littora.—809 In optimo Barthii codice: Ite, ite, o

****

NOTÆ

801 Ciet remos] Excitat remiges ad resumendos remos.

803 Mersusque humeris] Inclinatus usque quo potest: sic 'mersa nare canes' apud Silium Italicum. Infra: 'Collaque demersere humeris.' Et hoc erat ex arte. Lu tête enfoncée dans les épaules.

805 Eventuque impalluit ipse secundo] Id est, ipse Alcidamas felici eventu hoe secundo perterritus fuit, ne postea iratum furentemque recepto secundo ietu ferre non posset, quem antea ægre ac vix sustinuerat. 806 Inachidæ] Argivi.

810 Palmamque] Aliæ atque aliæ erant coronæ in ludis; æqne tamen in omnibus palma Hieronicis dabatur, ut colligimus ex Polluce Onom. l. 111. c. 3. et Plutarcho Symp. Probl. l. VIII. Quæst. 4. Quam palmam Hie-

ronicæ gererent. Sie beatus Joannes in Apocalypsi videt stantes martyres in conspectu Agni et ante thronum Dei, amictos stolis albis, et palmas in manibus corum. Ut confessores enim Christiani nominis, tanquam veri et legitimi Hieronicæ, post consummationem palmam martyrii erant adepti; cujus palmæ et in Martyrologio Romano crebra fit mentio, sicut coronæ, itemque apud alios Ecclesiasticos auctores. Inde mos observatus depingendi martyres enm palmis in manibus. Hæ palmæ una cum coronis et muneribus in medio circo collocabantur, nt videre est apud Virgilium Æn. v. 'Munera principio ante oculos, circoque locantur In medio, sacri tripodes, viridesque coronæ, Et palınæ pretium victoribus.' Oblatumque manu thora-

Non prius effracto quam misceat ora cerebro, Absistet, video: moriturum auferte Lacona. Nec mora, prorumpit Tydeus, nec jussa recusat Hippomedon: tunc vix ambo conatibus ambas Restringunt cohibentque manus, ac plurima suadent. 815 Vincis, abi: pulchrum est vitam donare minori. Noster et hic, bellique comes: nil frangitur heros, Ramumque oblatumque manu thoraca repellit Vociferans: Liceat! non has ego pulvere crasso, Atque cruore genas, meruit quibus iste favorem 820Semivir, infodiam? mittamque informe sepulcro Corpus? et Œbalio donem lugere magistro? Dixit: at hunc socii tumidum et vicisse negantem Avertunt: contra laudant insignis alumnum Taygeti, longeque minas risere Lacones. 825 Jamdudum variæ laudes et conscia virtus Tydea magnanimum stimulis ingentibus angunt.

quam permiscuerit vultum Laconis cum perrupto cerebro. Eripite periturum Spartanum. Nec cunctantur, Tydeus procurrit, nec Hippomedon abnuit imperium. Tunc ambo vix stringunt et coërcent suis conatibus illius manus, et plura dicunt: Superas, recede. Gloriosum est dure vitam imbecilliori. Et hic noster est, sociusque armorum. Nihil Heros his movetur, et manu rejicit frondem delutumque loricam, clamans: Non ego, liceat, perfodiam in sanguine, et in denso pulvere genas, quibus iste semilomo sibi conciliavit favorem? mittamque in tumulum deformatum corpus, et dem deftendum Spartano magistro? inquit. Sed hunc comites abducunt ferocienten, et superasse inficiantem. Contra Spartani celebrant discipulum inclyti Taygeti, et multum irrident minas Capanei. Jamdudum diversa præconia, et cognita fortitudo stimulant immanibus aculeis fortem Tydeum. Ille

socii, &c.—811 Behott. 1. 2. Dan. Put. Petav. Lang. Lanr. Buslid. Lipsian. et meliores Barth. misceat ossa.—814 'Mendosa utique hæc sunt, nec enim est quod voci conatibus jungatur.' Barth. Hanc tamen servant lectionem omnes libri, et scripti et impressi, nec mutavit Barthius.—815 Behott. 1. 2. et optimus Barthianus: prohibentque manus.—819 Behott. 1. 2. has non ego; optimus Barthianus: nunc has ego.—820 Put. quibus ista juventa.—829 Marklan.

....

NOTÆ

ca] Qui erat certaminis præmium.

811 Ora] Legunt alii ossa.

819 Liceat] Exclamatio irascentis indignatione permixta.

822 Œbalio magistro] Spartano Polluci. Vide supra vs. 743. Capaneus semper idem, nimirum Deorum con-

temtor.

825 Taygeti] Taygetus mons Laconiæ.

826 Variæ laudes] Aut quas jam meruerant victores, aut quibus socii enm stimulabant. Ille quidem et disco bonus, et contendere cursu, Nec cæstu bellare minor: sed corde labores Ante alios erat uncta Pale: sic otia Martis 830 Degere, et armiferas laxare assueverat iras, Ingentes contra ille viros, Acheloia circum Littora, felicesque Deo monstrante palæstras. Ergo ubi luctandi juvenes animosa citavit Gloria, terrificos humeris Ætolus amictus 835 Exuitur, patriumque suem: levat ardua contra Membra, Cleonææ stirpis jactator Agylleus, Herculea nec mole minor: sic grandibus alte Insurgens humeris, hominem super improbus exit. Sed non ille rigor, patriumque in corpore robur. 840

quidem doctus et disco certare et cursu, nec minus peritus cæstu contendere. Sed ipsi uncta palæstra præ aliis studiis cordi erat. Sic ille solitus erat transigere inducias Martis, et solvere bellicum furorem adversus fortes viros, super ripas Acheloi, in palæstris Deo inventore fortunatis. Ergo cum generosus honor luciandi juvenes vocavit, Ætolus dejicit ab humeris horrendum pallium, et patrium suem. E contra Agylleus ferox genere Herculis attollit proceros artus, nec erat inferior quam Hercules corporis magnitudine : sic crectus celse ingentibus humeris supereminet hominem immanis. Sed non en firmitus Herculis ei erut, ac paternæ vires in corpore.

****

dus ad Sylv. v. 3. 93. legit: sed cara labores, &c .- 830 Pales Lang. Laur. Bus. lid. Lipsian. Dan. Pnt. Petav. Behott. 1. 2. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser. Pale optimus Barthianus, Petrens. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. et sic etiam legit Marklandus loco citato.—838 Herculea non mole Lang, Laur, Buslid, Lipsian, Dan, Put, Petav, unus Behot, Aldd, Colin, Gryph, Basil, Plant, Lindenbrog, Cruc, et Gevart. Herculeu nec mole alter Behot. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.

NOTÆ

830 Uncta Pale] Pales ctiam palæstris præsidebat. Unctu] Ob oleo quo Athletæ ungebantur.

832 Acheloia Littoral Achelous enim fluvius alluebat Ætoliam, ut jam diximus, quæ erat Tydei patria.

833 Deol Mercurio.

835 Terrificos amictus Exuitur, patriumque suem] Tydeus enim erat indutus pelle Calydonii apri, ut vidimus Theb. 1. Ætolus] Tydens.

836 Levat ardua contra Membra] More pugitum. Virgilius Æn. v. Homerus in pugna Euryali et Epci

837 Cleonææ] Herculeæ. Hercules enim 'Cleonæus' dictus fuit ab occiso immani leone prope Cleonas. Agylleus enim erat filius Herculis et filiæ Molorchi, qui erat pastor agri Cleonæi, quique Herculem illac transeuntem ad expeditionem leonis Nemæi hospitio susceperat.

840 Sed non ille rigor] Supple, ' erat Herculis.'

Luxuriant artus, effusaque sanguine laxo
Membra natant: inde hæc audax fiducia tantum
Œnidæ superare parem. Quanquam ipse videri
Exiguus, gravia ossa tamen, nodisque lacerti
Difficiles: nunquam hunc animum Natūra minori
Corpore, nec tantas ausa est includere vires.
Postquam oleo gavisa cutis, petit æquor uterque
Procursu medium, atque hausta vestitur arena.
Tum madidos artus alterno pulvere siccant,
Collaque demersere humeris, et brachia late
Vara tenent. Jam tunc astu deducit in æquum
Callidus, et celsum procurvat Agyllea Tydeus
Summissus tergo, et genibus vicinus arenæ.
Ille autem Alpini veluti regina cupressus

Membra crassescunt, et artus diffusi natant în molliori sanguine. Înde hæc Tydeo audax fiducia vincendi tam procerum adversarium. Licet îpse parus videatur, dura ossa tamen sunt, et brachia musculis aspera. Nunquam naturu ansa est îndere talem animum et tantum robur în tum exiguo corpore. Postquam cutis oleo uncta est, uterque procurrit în medium campum, et induitur sumta arena: tum arefaciant uda corpora înjecto sibi învicem pulrere. Denisere colla întra humeros, et late tenent curvos lacertos. Jam tunc astutus Tydeus dolo deducit în planum procerum Azyllea, et înclinans dorsum, ac genua terræ admovens, facit ut Azylleus se duplicet. Ille autem, Azylleus, erat ut cupressus regina Alpini cacuminis, quæ depri-

—842 'Mendosam hanc vocem esse suspicor ex optimis membranis, in quarum principibus legitur, trinum: in aliis tnūm. Saue rò purem videatur aliam vocem postulare. Non tamen auctores sumus aliquid mutaudi.' Barth.—851 Curva tenent Lang. Laur. Buslid. Put. Petav. mus Behot. alii Barthiani, Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Vasta tenent alter Behot. et Dan. Vara tenent optimæ Barthii membranæ, Lipsian. Petrens. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—854 Unus Behot.

****

NOTE

841 Effusaque Membra] Plana, non torosa. Sanguine laxo] Cutem enim fluentem efficit mollior sanguis.

842 Inde hæc audax fiducia] Quia Agylleo, etsi procero, par animi, neque membrorum robur inerat.

843 (Enida] Tydeo (Enei filio.

817 Postquam oleo gavisa cutis] Notissimus mos Athletarum oleo et postea ceromate corpus inungendi.

849 Atterno] Post oleum sumtum, vel quem inse invicem inspergebant

ac jaciebant athletæ.

551 Vara] Quidam codices Curva. Et expressit luctatorum habitum; nam rara sen curra tenehant brachia, ut complecterentur adversarium, prosternerentque in terram, in quo victoria consistebat. Deducit in aquum] Deflectit, ut sibi aquet, astu sperans victoriam.

853 Summissus tergo] Inclinans dorsum suum, ut se Agylleus incurvaret.

855

Verticis, urgentes cervicem inclinat in Austros, Vix sese radice tenens, terræque propinquat, Jamdudum ætherias eadem reditura sub auras: Non secus ingentes artus præcelsus Agylleus Sponte premit, parvumque gemens duplicatur in hostem: Et jam alterna manus, frontemque, humerosque, latus-860 que,

Collaque, pectoraque, et vitantia crura lacessit. Interdumque diu pendent per mutua fulti Brachia, nunc sævi digitorum vincula frangunt. Non sic ductores gemini gregis horrida tauri Bella movent: medio conjux stat candida prato

865

mit cuput ob instantes ventos, vix sese stirpe retinens, et terræ accedit, jamdudum cadem reditura ad cælestes auras. Haud aliter procerus Agylleus ultro contrakit ingentiu sua membra, et anhelans procurvatur in parvum adversarium. Et jam manus invicom infestat frontem, armos, latus, cervicem, pectoraque, ac declinantia crura. Et interdum diu suspenduntur innixi per mutuos lacertos; nunc asperi disrumpunt complexus digitorum. Non sic tauri rectores duorum armentorum dira prælia conserunt. Alba vacca stat in medio campo victorem opperiens: rabidi

veluti Alpini,-855 'Vera scriptura in unico nostro libro est urentes.' Barth. -856 'Melius, et τοῦ Ποεητοῦ, quod est in optimis membranis: terramque propinquat.' Idem.—863 Gronovius in Diatr. p. 210. ed. Hand. vincula fallunt.— 865 Unus Behot. conjunx stans.—866 Victorem expectat alter Behot.—868

.....

NOTÆ

854 Alpini Verticis] Alpes notissimi montes Galliam ab Italia dirimentes. Cupressus] In Alpibus nullas esse eupressus notat Guyetus. Sed hic una species arboris pro altera.

859 Gemens] Gallice, geignunt. Non pugilum modo aut eursorum, sed eeterorum quoque Athletarum commune fuit, ut exclamarent vel potius ingemiscerent. Cicero Tuse. Quæst. lib. 1. 'Nec vero unquam,' inquit, 'ne ingemiscit quidem vir ac sapiens, nisi forte ut se intendat ad firmitatem, ut in stadio cursores exclamant quam maxime possunt: faciunt idem cum exercentur athletæ. Pugiles etiam, cum feriunt adversarium, in jactandis caestibus ingemiscunt, non quod doleant, animoque

snecumbant, sed quia profundenda voce omne corpus intenditur, venitque plaga vehementior.' Sic et Theb. 1. de Polynice ac Tydeo certantibus. 'Ni rex insolitum clamorem et pectore ab alto Stridentes gemitus:' et supra de Capaneo, et Alcidamante: Et jam utrumque labor, suspiriaque ægra fatigant.' Sic et gemitus apud Senecam Epist. 57. 'Sic et artifices gemunt, eum fortiter feriunt.' Parvum in hostem] Tydeum.

860 Et jum alterna manus Id est. invicem se manibus apprehendunt, ac lacessunt.

863 Vincula Nexus, complexus, complicationes dicunt etiam.

865 Conjux candida] Vacca conjux futura victoris.

Victorem expectans: rumpunt obnixa furentes
Pectora, subdit amor stimulos, et vulnera sanat.
Fulminei sic dente sues, sic hispida turpes
Prælia villosis ineunt complexibus ursi.
Vis eadem Œnidæ: nec sole, aut pulvere fessa
Membra labant: riget arcta cutis, durisque laborum
Castigata toris: contra non integer ille
Flatibus alternis ægroque effætus hiatu
Exuit ingestas fluvio sudoris arenas,
Ac furtim rapta sustentat pectora terra.
875
Instat agens Tydeus, fictumque in colla minatus
Crura subit: cæptis non evaluere potiri
Frustratæ brevitate manus: venit arduus ille

Incerant sibi invicem obluctantia pectora; libido aculeos admovet, et plagas curat. Sicrabidi sues dentibus, sic fedi ursi committunt pilosis nexibus hirta certamina. Idem vigor Tydeo: nec lassi artus fatiscunt ardore solis, aut pulvere: cutis contracta riget, constans musculis labore induratis. E contra ille Agylleus, non integris viribus, crebro anhelitu, et enectus difficili respiratione, excutit rivis sudoris inspersam arenam, et roborat pectus arrepto clam pulvere. Tydeus urget illum versans, et simulans intendere ictum in cervicem, crura invadit. Manus exiguitate clusæ non potuerunt destinata perficere. Procerus ille Agylleus venit desuper, et occulta-

Fulmineo Dan. Put. In omnium optimo codice scriptum offendo: Fulminei sic deute apri. Scripsisse Papinium existimo: Fulminei sic deutis apri. Barth. -871 Unus Behot. durisque laborat. -873 In eodem codice: effectus hiatu. -874 Expulti optimus Barthianus. -876 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behott. 1. 2. alii Barthiani, Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Lindenbrog. Crue. Grasser. et Amstel. ietunque in colla; et ita quoque legit Gronovius in Diatr. p. 138. et iturum in colla optimæ Barthii membranæ. Mutavit Gronovius in sna ed. eunque secuti sunt recent.

NOTÆ

867 Et rulnera sanat] Id est, ut dieit Noster Theb. 111. 'Crudosque vetat sentire dolores.'

868 Fulminei sues] Poëtæ vocant snes fulmineos, quod more fidminis irati obvios prosternant. Noster etiam Theb. 11. 'Fulmineosque snes.' Et Martialis: 'Fulmineo spumantis apri sum dente perenta.'

869 Fluvio sudoris arcnas] Supra: 'Atque hausta vestitur arena.'

876 Fictumque [ictumque] in colla minatus] Lege fictum, ait Gronovius, ex optimis, fictumque in colla minatus. Valerius Flaccus in certamine Pollucis et Amyci: 'Dextramque parat, dextramque minatus Tyndarides: redit luc oculis et pondere Bebrix, Sic ratus, ille autem celeri rapit ora sinistra.' Noster lib. x11. 'Fictumque ac triste renidens.'

Desuper, oppressumque ingentis mole ruinæ Condidit: haud aliter collis scrutator Iberi 880 Cum subiit, longeque diem, vitamque reliquit, Si tremuit suspensus ager, subitumque fragorem Rupta dedit tellus, latet intus monte soluto Obrutus, ac penitus fractum obductumque cadaver Indignantem animum propriis non reddidit astris. 885 Acrior hoc Tydeus, animisque et pectore supra est. Nec mora, cum vinelis onerique clapsus iniquo Circumit errantem, et tergo nec opinus inhæret: Mox latus, et firmo celer implicat ilia nexu; Poplitibus genua inde premens evadere nodos 890 Nequicquam et lateri dextram insertare parantem

vit hunc obrutum pondere immanis casus. Non secus perfossor Iberi montis, cum in montem penetrat, longe deserit lucem vitamque, si suspensus campus trepidat, et scissa terra edi trepentinum stridorem: conditur intus oppressus lapso monte, et corpus omnino perruptum ac elisum non restituit propriis sideribus irascentem animam. Ardentior hoc Tydeus, jam eminet animo, et pectore. Nec mora, cum statim emersus e necribus, et gravi pondere, circuit erruntem, et inopinus affigitur dorso ejus: mox agilis illigat lutus et lumbos adversarii ralido vinculo, inde genua poplitibus suis stringens, firmus levat in sublime terribilem visu ac stupendam mo-

****

879 Malit Gronovius: ingentis more ruinæ.—880 Concidit haud aliter Put.—881 Unns Behot. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. et edd. vett. relinquit.—882 Optimæ Barthii membranæ: subitumve frugoren, quod ille probat.—885 Multi codd. et edd. vett. animum.—886 Unus Behot. animisque et corpore.—888 Circuit edd. vett. et ita Gronov. in Diatr. p. 140.—890 In

NOTÆ

879 Ingentis mole ruinæ] Sic quidem et scripti: mavult tamen Gronovius ingentis more ruinæ. Noster Theb. VII. 'Properatur in hostem More fugæ.'

880 Collis scrutator Iberi] Aurifodinæ enim erant tunc temporis in Iberia, seu nunc Hispania, sic dicta ab Ibero fluvio, hodie Ebro.

885 Indignantem animum] Putabant veteres mollium hominum ac puerorum animas indignari, quod de hac vita discedant. Virgilius Æneid. XII. 'Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras.' Propriis non reddidit astris] Id est, superis astris, sub quibus vivebat, et e quibus animam hauserat, ut vidimus Theb. v. 'Animam quibus hauseris astris; sed astris inferis, et subterraneis: quod a Virgilio sumsit, qui de inferis ait: 'Solemque suum, sua sidera norunt.'

886 Animisque et pectore supra est]
Licet infra sit corpore.

887 Onerique elapsus iniquo] Subductus gravi ponderi. 'Iniquum' enim grave dicitur. Virgilius: 'et iniquo pondere rastri.' Improbus, horrendum visu ac mirabile pondus,
Sustulit. Herculeis pressum sic fama lacertis
Terrigenam sudasse Libyn, cum fraude reperta
Raptus in excelsum, nec jam spes ulla cadendi,
Nec licet extrema matrem contingere planta.
Fit sonus, et lætos attollunt agmina plausus.
Tunc alte librans inopinum sponte remisit,
Obliquumque dedit, procumbentemque secutus
Colla simul dextra, pedibus simul inguina vinxit.

Deficit obsessus, soloque pudore repugnat.
Tandem pectus humi, pronamque extensus in alvum
Sternitur, ac longo mæstus post tempore surgit,
Turpia signata linquens vestigia terra.

tem Agylleum conantem nexus effringere, ac lateri dextram interponere. Sic ferunt Africanum terra ortum laborasse constrictum inter brachia Hercuiis, cum sublatus fuit cognitis dolis, nec ei jam spes crat ulla labendi, nec permittitur parentem tangere extremis pedibus. Clamor oritur, ac spectatores edunt alacerem applausum. Tunc Tydeus, cum Agylleum celse suspensum tenuisset, ultro luxavit eum præter expectationem, et transcersum posuit, et cudentem secutus innectit cerricem dextra sua, et crura ejus pedibus suis. Oppressus deficit, et resistit sola verecundia. Tandem exporrectus in pectus, et in pronum ventrem ad terram afligitur, ac tristis erexit se longo post tempore, linquens fædas notas in tellure impressa. Tydeus au-

optimo codice legitur, evadere nodo.—902 Tandem pressus humi Petav. Behot. 1. Behot. 2. pro v. l. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil, Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et Amstel. Tandem pectus humi Behot. 2. Dan. Put. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. pronamque re-

NOTE

893 Herculeis pressum sie fama lacertis Terrigenam Libyn] Alludit ad fabulam Antæi, quem Hercules in aëre suspensum suffocavit, cum animadvertisset illum contactu terræ, cujus filius erat, vires novas sumere. Libycam illam palæstram eleganter ostendit nummus antiquus. Libyn] Quia Antæns regiam habebat apud Lyxon urbem Mauritaniæ, quæ pars Africæ.

891 Fraude reperta] Antwus, enm viribus deficere se sentichat, ad terram de industria cadebat, unde novum robur resumebat, recensque ad pugnam revertebatur, quo deprehenso ab Hercule, tamdiu suspensum in aëre temit, quoad expiravit. Quod creditum, ait Solinus, de Antæo, 'quod implicandis explicandisque nexibus humi melius sciens, veluti genitus matre terra dictus fuit.'

902 Tandem pectus [pressus] humi] Meliores codices babent: Tandem pectus humi. Recte saue, sive juugas extensus pectus et in pronam alvum: sive extensus in pectus et pronam alvum. Gronovius.

Palmam autem dextra, lævaque nitentia dono 905 Arma fereus Tydeus: Quid si non sanguinis hujus Partem haud exiguam (scitis) Dircæus haberet Campus? ubi hæ nuper Thebarum fædera plagæ? Hæc simul ostentans, quæsitaque præmia laudum Dat sociis: sequitur neglectus Agyllea thorax. 910 Sunt et qui nudo subeant concurrere ferro. Jamque aderant instructi armis Epidaurius Agreus, Et nondum fatis Dircæus agentibus exul. Dux vetat Iasides: Manet ingens copia leti, O juvenes: servate animos, avidumque furorem 915 Sanguinis adversi: tuque o, quem propter avita Jugera, dilectas cui desolavimus urbes, Ne, precor, ante aciem, jus tantum casibus esse, Fraternisque sinas (abigant hoc numina!) votis. Sic ait: atque ambos aurata casside ditat. 920

tem portans dextra palmam et sinistra arma fulgentia ait: Quid si ager Dircœus, (ut scitis,) ubi hæc nuper accepi vulnera fæderis Thebæni, non exhausisset haud parvam partem hujusce sanguinis? Hæc simul monstrans, et dat comitibus ferenda laudum insignia, quæ nactus erat. Agylleus donatur vili lorica. Sunt et qui ingrediuntur campum ecrtaturi nudis cusibus. Jamque armis muniti prositierant Agreus Epidaurius, et profugus Thebanus, fatis nondum impellentibus. Rex Iasides prohibet: Superest magna copia mortis, o juvenes: retinete animos, rabiemque inhiantem hostili cruori. Et tu, propter quem putrios campos et caras civitates exhausimus, ne, oro, permittas ante pugnam tantum potestatis esse fortunæ ac votis fratris: avertant hoe Superi! Sic inquit, et utrunque donat aurata galea. Tunc, ne

tensus optimus Barthianus.—908 Aldd. Colin. Gryph. et Basil. ubi hæc nuper.—911 In quibusdam codd. jubcant.—916 Sanguinis aversi Venett. 3. 4. Aldd. Colin. Gryph. et Basil. mutavit Bernartius ex codd.—920 Sic ait atque

......

NOTÆ

906 Quid si non sanguinis hujus, &c.] Notat insidias quas illi quinquaginta sibi struxerant, 'snis quas ultus in armis erat.' Vide finem Theb. 11. 907 Dircæus] Thebanus.

909 Præmia laudum] Id est, unde tot laudes illi contingebant.

910 Dat sociis] Ferenda scilicet. Sequitur] Conceditur illi, datur. Virgil. Æn. x1. 'Nec parva sequetur Gloria delectos Latio et Laurentibus arvis.' Neglectus] Præ donis Tydeo

datis nullius pretii habendus, vel vi-

913 Dircaus exul] Polynices.

914 *Iusides*] Adrastus, ab Iaso rege Argivorum sie dietus.

916 Tuque] Polynicem generum alloquitur.

917 Desolavimus] 'Desolare,' spoliare, frequenter. Virgil. 'Sat funera fusi Vidimus, ingentes et desolavimus agros.'

Tunc genero, ne laudis egens, jubet ardua necti Tempora, Thebarumque ingenti voce citari Victorem. Diræ retinebant omina Parcæ. Ipsum etiam proprio certamina festa labore Dignari, et tumulo supremum hunc addere honorem, 925Hortantur proceres: ac, ne victoria desit Una ducum numero, fundat vel Lycia cornu Tela rogant, tenui vel nubila transeat hasta. Obsequitur gaudens, viridique ex aggere in æquum Stipatus summis juvenum descendit: at illi 930Pone leves portat pharetras et cornua jussus Armiger: ingentem jactu transmittere circum Eminus, et dictæ dare vulnera destinat orno. Quis fluere occultis rerum neget omina causis?

gener inhonoratus abiret, imperat excelsa ejus tempora insigni regio evinciri, eumque proclamari alta voce debellatorem Thebarum. Horridæ Parcæ occultahant arcana præsagia. Primores etiam rogant ipsum Adrastum honorare sacrum ludicrum propria opera, et adjicere hanc ultimam gloriam sepulero, ac, ne victoria desit uni e ducibus, orant, vel emittat arcu Lycia tela, vel secet nubes levi hasta. Auscultut libens, et cinclus corona præcipuæ pubis descendit ex viridi tumulo in æquum. Armiger vero jussus pone fert illi arcum, et leves pharetras. Ille sibi proponit jactu longe trajicere immensum spatium, et ferire designatam ornum. Quis inficietur rerum præsagia procedere ex abditis causis? Fata homini deteguntur, altendere

utrumque aurata optimus Barthianus.—921 Tam genero unus Behot.—923 'In optimo libro renuebant; nihil tamen mutandum existimo.'—934 Quatnor hi versus, 934. 935. 936. 937. ponuntur post versum 941. in Lang. Laur. Buslid. Lipsian. optimo Barth. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et Gevart. probante Barthio. In Dan. Put. Petav. Behott. 1. 2. ceteris Barthianis, Lindenbrog. Cruc. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph, labentur ut in

......

NOT/E

921 Tune genero] Ut ceteri duces vicerant in aliquo genere certaminis, et hoc in bonum omen acceptum fuerat ad futurum bellum, jussit etiam Adrastus generum coronari et proclamari Thebarum victorem in futurum omen victoria; sed illa funestissima fuit, cum Polynices, ad enjus mortem alludere videtur Poëta, non fratri in ultima pugua superfuit, nisi pauculis momentis: quod insinnat his verbis vs. 920. Diræ retinebant omina Parcæ] Id est, quicquid opina-

rentur homines de victoria Polynicis, Parcæ retinebant omina, id est, noluerunt dare certa omina, hunc victoriæ superfuturum. Ceterum hos tres versus quibusdam, ut Guyeto, non vacant suspicione. Quid enim, ait ille, triumplum ante victoriam canit Adrastus? quid 'diræ?' Quid vult dicere?

922 Voce] Præconis. Pcyraredus.

924 Ipsum | Adrastum.

927 Lycia cornu T(la rogant] Vide supra vs. 645.

Fata patent homini: piget inservare, peritque
Venturi promissa fides: sic omina casum
Fecimus, et vires auxit Fortuna nocendi.
Campum emensa brevi fatalis ab arbore tacta,
Horrendum visu, per quas modo fugerat auras,
Venit arundo retro, versumque a fine tenorem
Pertulit, et notæ juxta ruit ora pharetræ.
Multa duces errore serunt: hi nubila, et altos
Occurrisse Notos: adverso roboris ictu
Tela repulsa alii. Penitus latet exitus ingens,
Monstratumque nefas: uni remeabile bellum,
Et tristes domino spondebat arundo recursus.

negligitur, et fides ostensa futuri evanescit. Sic omnia casui attribuimus, et fortuna auget potestatem mocendi. Portentosa sagitta transgressa agrum (res dira aspectu) redit retro remissa a parva arbore, per eandem viam per quam faerat vibrata, et redeundo conserravit a termino impetus tenorem, et cadit juxta os notae pharetræ. Multa duces dicunt inscitia. Hi nubes, et sublimes ventos obviam venisse, et sagittum retorsisse. Alii sagittum remissam repercussu ictæ arboris. Admirabilis eventus omnino occultatur, ostensunque prodigium unum e bello rediturum; et sagitta portendebat domino mæstam reversionem.

textu.—934 In quibusdam Lindenbrogianis, cum Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. omnia causis?—936 In iisdem libris: sic omnia causim; quod habent etiam Dan. Put. Petav. Lang. Laur. et Buslid. Doctissimus Gul. Canterus, Nov. Leet. lib. 1. cap. 8. omina hie legendum censuit; et ita habetur in utroque Behot. quorum alter exhibet casu.—937 Put. hausit fortuna; et sic unus Barth. sed pro v. 1. duxit, cum glossa haurit.—938 Unus Lindenbrogii: emissa breri.—942 'Prorsus legendum, ut optimæ aliæque membranæ præferunt, errore serunt.' Barth. Ita quoque unus Behot. errore feruntin edd. vett.—945 Marklandus ad Sylv. 11. 6. 3. distinguit: Monstralumque (nefus!) uni, &c.

NOTÆ

931 Quis fluere occultis, &c.] Quadam exemplaria hos quatuor versus in locum quatuor sequentium transtulerunt, et vice versa. Mens vero: Numen certis indiciis et manifestis præsagiis res futuras hominibus indicare, eisque eventus rerum patere, si velint attendere: quo neglecto, ea quæ nobis accidunt casui ascribimus, et sic fortuna amplum nobis nocendi locum habet, cum nou caveamus ea quæ nobis cavenda satis Dii indicant, si observaremus. Omnia] Qui-

dam legunt omina.

935 Inservare] 'Servare' angurale verbum. Cicero pro Domo sua: 'Negant fas esse agi, cum de colo servatum sit.' Componit hic Papinius, quod et fecit Theb. vnr. 194. 'Elysias dedit inservare volucres.'

942 Serunt [ferunt] Quidam: serunt, sermonem serere.

946 Et tristes domino spondebut arundo recursus] Solus enim Adrastus, e tot ducibus, domum reversus est turpi fuga.

P. PAPINII STATII

THEBAIDOS

LIBER VII.

ARGUMENTUM.

ÆGRE ferens Jupiter Argivos tempus in his ludis terere, Mercurium ad Martem mittit, qui illum increpet, quod, jussus Thehanos et Argivos inter se committere, tamdin distulerit. Mercurius Martem offendit e bello Hircano redenntem, qui subito, ut patri morem gereret, equos impellit locum versus nbi erant Argivi, et corum animis pavorem injicit crepitu armorum quem in aëre excitat. Rati Argivi Thebanos sibi obviam venire. arma tumultuose capiunt, ac magnis itincribus Thebas contendant. Ut vero nuntius Thebas pervenit, hostes accedere, Eteocles copias in proximum campum educit ad recensendum exercitum, quem magnificis verbis Matronæ Thehanæ muros arcesque conscendant, inter quas erat Antigone, quæ a Phorbante nomen et patriam ducum externorum discit. Interim Argivi citatissimo gradu progredinutur, nec variis ostentis ac prodigiis, quæ illis continuo accidunt, revocantur. Fluvius ipse Asopus videtur suas aquas auxisse, ut cos retineat; sed Hippomedon cunctante equo in flumen insilit. Alii duces se præcipitant, et pudet secutos. Amne trajecto, locum aptissimum notant, et ibi castra ponnnt. Consternatis Thebanis, Joeasta ramum olivæ ferens Polynicem in castris Argivis convenit. Multis lacrymis precaur, in urbem veniat, pacem sine armis conventuram. Jam Adrastus assentiebat, et matris precibus cedebat Polynices, cum advenit Tydeus, ac longa oratione, vulneraque ostendendo, Polynicem dehortatur, ne tam infido fratri se crederet. Sic mutatæ omnimm mentes, et bellum placet. Hanc occasionem capit Tisiphone, qua duas acies miscere summe cupiebat, et sie illas committit. Erant due Tigres mansuctæ, quæ in urbe et in campis innoxie vagabantur. Has Tisiphone flagello anguineo percutit, et ipsis naturalem furorem immittit. In aurigam Amphiarai irruunt, cumque discerpunt. Aconteus Tigres sagittis confodit. Illæ semianimes enm longo fusi sanguinis tramite ad portas Thebarum revertuntur, et Thebanos excitant. Hinc cruenta pugna inter Argivos et Thebanos, qui promiseue miscentur. Amphiaraus ingentia facinora edit, multosque occidit. Hypseus hastam in illum torquet, sed Apollo in Amphiarai aurigam ictum avertit, quo interfecto, ipse succedit in ejus locum, regendasque habenas suscipit. Amphiaraus tanti numinis patrocinio omnia fundit. Tandem fatis urgentibus Apollo se Amphiarao detegit, et instanti morte pradicta illum descrit. Postea magno tremore campus concutitur, ac dehiscens terra Amphiaraum absorbet.

ATQUE ea cunctantes Tyrii primordia belli Jupiter haud æquo respexit corde Pelasgos, Concussitque caput, motu quo celsa laborant Sidera, proclamatque adici cervicibus Atlas. Tunc ita velocem Tegees affatur alumnum:

Verum Jupiter non vidit libenti animo Græcos morantes initio belli Thebani, et movit caput, quo concussu sublimia astra tremunt, et vociferatur Atlas addi quid collo suo. Tunc sic alloquitur celerem alumnum Tegeæ: Vade, descende præcipiti

Hoc Argumentum exhibent Behott, 1, 2, Put, unus Barth, Venett, 3, 4, Rom, Lindenbrog, Cruc, et Barth,

Hic Jovis imperio Martem Cyllenius alcs Excitat in Graios resides: tunc ille furorem Instaurat belli, ac Thebas ardentibus offert. Labdacios tendit lacrymis defendere Liber. Antigone e muris sociorum discere vultus Exquirit: fidus cui pandit singula Phorbas. Mox Iocasta gemens nutum, Graiosque precatur Ut placidus Thebas ineat, fratremque reposcat Imperium, Tydeus prohibet sua vulnera narrans. Hic Tigrium interitus partes pugnare coëgit. Bellantem curru Amphiaraum telluris hiatus Obruit: ingemnitque cadens, lucemque reliquit.

Versu 1. unus Behot. Sic Jovis. Vs. 10. idem codex interius pro interitus. Vs. 11. Behot. 1. Belluntem curram; Behot. 2. Bellunte curru. Codices Barthiani non variant; unus tamen pro toto Argumento habet: Septimus obsessum Thebes, vatisque sepulcrum; unde Barthius: Septimus obsessam Theben, &c.

2 Optimus codex Barthii aqua respexit mente.-6 Lang. Lanr. Lipsian.

NOTÆ

1 Cunctantes primordia] Pro cunctantes in primordiis, Poëtice dixit. Sic Theb. m. 'Cunctari paratus.' Tyrii] Thebani.

2 Pelasgos | Argivos.

4 Adici] Pro adjici: et supple, pondus aliquod novum, et sibi intole-

rabile. Plures ejusmodi defectus sunt in Statio, qui obscuritatem induxerunt. Atlas Atlas cælum ferre creditus. Vide Theb. 1. 99.

5 Tegees alumnum] Mercurium Arcadem. Tegea enim urbs Arcadiæ.

I, medium rapido Borean illabere saltu
Bistonias super usque domus, axemque nivosi
Sideris: Oceano vetitum qua Parrhasis ignem
Nubibus hybernis et nostro pascitur imbri.
Atque ibi seu posita respirat cuspide Mavors, 10
(Quanquam invisa quies,) seu, quod rcor, arma tubasque
Insatiatus habet, caræque in sanguine gentis
Luxuriat; propere monitus iramque parentis
Ede, nihil parcens: nempe olim accendere jussus
Inachias acies, atque omne quod Isthmius umbo 15
Distinet, et raucæ circumtonat ira Maleæ.

volutu per medium Aquilonem usque ad Thracias plagas, ac polum nivosi signi, ubi Parrhasis alit hybernis nebulis, et nostro humore jubar suum, cui interdictum est mergi in Oceanum. Atque ibi, seu Mar's recipiat anhelitum dimissa hastu, (quanquam otium grave illi sit,) seu, quod arbitror, exerceat inexpletus arma buccinasque, et luscivit in cruore dilectæ nationis; refer illi celeriter jussa et indignationem patris, nihil parcens. Nempe imperatum illi fuerat olim, ut inflammaret Argivas copias, et totum quod agger Isthmicus dirimit, et circum quod furor

•••••

Aldd. Colin. Gryph. et Basil. Boreamque elabere saltn; Dan. Put. Petav. Buslid. Bernartii, Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et Amstel. Boreamque illabere saltu. Nostram lectionem exhibet optimus Barthianus. Vide Not. Var.—10 Atque nhi margo ed. Barth. Aldd. Colin. Gryph. et Basil.—16 Detinet Aldd. Colin. Gryph. et Basil. Destinet nuus Behot. Distinet alter Behot. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Plant. Lindenbrog.

NOTE

6 Borean [Boreanque] illabere] Codex Buslidianus, duoque optimi: Borean inlabere. Ceteri quoque fere Borean illabere. Nec mutari hoc verbum patitur τὸ medium. Bene penitus in Septemyrionem. Gronorius.

7 Bistonius] Thracias, a Bistonibus

Thraciæ populis.

8 Oceano retitum] Supple, mergi. Vide quæ diximus ad Theb. 111. 681. Parrhasis] Ursa, sidus Septemtrionale, in quod mutata Calysto Lycaonis filia: quæ Parrhasis dicitur a Parrhasis populis et oppido Arcadiæ.

9 Nubibus hybernis et nostro pascitur imbri] Id est, cœlesti liquore, non marino, nt cetera sidera, secundum opinionem quorundam Philosophorum qui affirmabant solem ac sidera aquis Oceani pasci.

12 Caraque] Thracia.

14 Nempe olim accendere jussus] Hoc vidimus Theb. 111, 229, et sequentibus.

15 Inachias] Argivas. Isthmius umbo] Fances enim sen angustiæ Isthmi multum exsuperant altitudinem manis, unde Isthmius umbo appellatur; alias Ionium ac Ægænin Mare miscerentur. Vide Theb. 1. 120.

16 Distinct [Detinet] Melins libri: Distinct, dividit ac separat. Virgilius: 'Dum distinct hostem Agger murorum.' Avienus Orbis Descriptione: 'Unus utrauique salis fluctus secat, et procul unum Distinct os

Illi vix muros limenque egressa juventus
Sacra colunt: eredas bello rediisse, tot instant
Plausibus, offensique sedent ad justa sepuleri.
Hicne tuus, Gradive, furor? sonat orbe recusso
Discus, et Œbalii coëunt in prælia cæstus.
At si ipsi rabies, ferrique insana voluptas
Qua tumet; immeritas cineri dabit impius urbes,
Ferrum ignemque ferens, implorantesque Tonantem
Sternet humi populos, miserumque exhauriet orbem.
Nunc lenis belli, nostraque remittitur ira.

raucæ Maleæ allatrat. Vix duces, et pubes exieve foribus et mænibus, cum indulgent sacris. Existimares cos reversos e bello, tot ingeminant acclamationes, et desident ad exequias irati tumuli. Hæene tua, o Gradive, rabies? discus crepat, rotunda sua mole resiliente, et ecestus Œbalii congrediuntur in certamina. At si ipsi furor esset, et oblectaretur insano armorum studio, quo superbit, cogeret profanus in cineres innoxias civitates, portans flammam ferrumque, ac solo affligeret gentes Jovem invocantes, et desolaret infelicem mundum. Nunc alienus est a bello,

****

Crim. Gevart. Grasser, et recentt.—17 Illuc vix Behot. 1. Illie vix Venett. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Illi Behot. 2. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Lindenbrog. Crinc. Gevart. et recentt.—19 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behott. 1. 2. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. et Delph. busla sepuleri; Dan. Put. Petav. Lindenbrog. Crinc. et recentt. justa sepuleri.—20 Nonnulli codd. Barthiani: orbe retuso.—22 At si ipse rabies nius Barthii; At sic ipsi rabies alter ejusdem; unde ille: Sicca ne ci rabies. Deinde optimæ membranæ habent: ferri si sana cupido; quod idem Barthius mutavit in: ferri si tanta cupido.—26 Nune lenis bellis Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. belli Venett. Dan.

NOTÆ

ambas.' Lucretius lib. v. 'Et mare quod late terrarum distinet oras.' Lucanus lib. iv. 'Vasti plaga fervida regni Distinet Oceanum.' Ut 'transtinet commeatus trans parietem' Plauto, et 'continet,' luc est, patet, extenditur, continuatur, et 'pertinere' frequens Casari pro extendi, porrigi; sic in contrarium 'distinere.' Nam et ista, lice τωθετέρως efferantur, tamen dici cæpta sunt per intellectum τοῦ 'se.' Notavit et Bernartins. Gronovius.

Circumtonat ira Malea Fragorem maris exprimunt sic Poëta. Ovidius Met. 1. 'Qua Nereus totum circumtonat orbem.' Avienus: 'Hic salis Ægæi tractus tonat.' Muleæ] Vide Theb. 1. 100.

18 Sacra colunt] Id 'est, ludos sacros celebrant.

19 Offensique sedent ad busta sepulcri] Archemori scilicet. Offensi, vel in via reperti, vel irati, unde sacra instituta, ludique, quibus manes ejus placarentur. Justa, non busta, nt in melioribus est. Ludorum funebrium solennia. Gronovius.

21 Œbalii] Laconici, sen Spartani: Spartani enim cæstnum ludo dediti.

26 Nostraque remittitur ira] Id est: Quod irati sumus. Quod nisi præcipitat pugnas, dictoque jubentis Ocyus impingit Tyriis Danaa agmina muris, (Nil equidem crudele minor,) sit mite bonumque Numen, et effræni laxentur in otia mores. 30 Reddat equos, ensemque mihi, nec sanguinis ultra Jus erit: aspiciam terras, pacemque jubebo Omnibus, Ogygio sat erit Tritonia bello. Dixerat, et Thracum Cyllenius arva subibat: Atque illum Arctoæ labentem cardine portæ 35 Tempestas æterna plagæ, prætentaque cœlo Agmina nimborum, primique Aquilonis hiatus In diversa ferunt: crepat aures grandine multa Palla, nec Arcadii bene protegit umbra galeri. Hic steriles delubra notat Mayortia sylvas, 40

et miteseit, eo quod irati sumus. Quod nisi acceleret prælia, et nisi citius verbis imperantis allidut Argivas copias ad mænia Thebana, (nihil sane minitor atrox.) sit lenis pacificusque Deus, et indonita indoles ejus resolvatur in desidiam. Restituat mihi equos, et gladium, nec ulti amplius erit potestas fundendi cruoris. Intuebor terras placido vultu, et omnibus imperabo, ut pacem colant. Pallas sufficiet bello Thebano. Dixerat, et Cyllenius jam ingrediebatur agros Thracum. Atque illum intrantem portas Septemtrionis perpetua constitutio ejusee tractus, et obductæ cæbo nubium copiæ, ac primi flatus Aquilonis ferunt in diversas partes. Chlamys ferit aures ejus recepta multa grandine, nec tegmen Arcadii pilei satis illum cooperit. Hic animadvertit nemoru infæcunda, ædes Martis, et cernens expavet:

Put. Petav. Lindenbrog. Cruc. et recentt.—27 Quod nisi præcipitet unus Behot. Dan. Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Quod nisi præcipitat Lang. Laur. Bushd. Lipsian. alter Behot. optimæ Barthii membranæ, Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—28 Ocyus impingat Dan. Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Ocyus impingat Lang. Laur. Bushid. Lipsian. Behott. 1. 2. Lindenbrog. Cruc. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Daneia unus Behot.—29 Aldd. Colin. Gryph. et Basil. sic mite.—31 Quines codd. Barth. cusesque mihi.—31 Unus Behot. at Thracum.—35 Aldd. Colin. Gryph. et Basil. labentem in cardine. Pro Arctow Behott.

......

NOTE

28 Tyriis] Thebanis. Danaa] Argiva, sen Pelaponnesia.

31 Reddut equos, ensemque mihi] Singuli enim Dii sua officia muniaque habebant.

33 Ogygio] Thebano.

31 Cyllenius | Mercurius.

35 Arctow cardine portæ] Quatuor præcipuæ mundi partes 'Cardines' vocantur, ut Oriens, Occidens, Meridies, et Septemtrio. Rursus, quia cardo portæ est, sumit hie portum Arctoam pro tractu Septemtrionali, quia Septemtrio, ut jam diximus, Græcis vocatur Arctos.

37 Aquilonis hiatus] Bene hiatus: venti enim depingantur ore aperto et hianti.

40 Steriles] Bellum cuim omnia vastat et diripit.

Horrescitque tuens: ubi mille furoribus illi Cingitur adverso domus immansueta sub Hæmo. Ferrea compago laterum, ferro arcta teruntur Limina, ferratis incumbunt tecta columnis. Læditur adversum Phæbi jubar, ipsaque sedem 45 Lux timet, et dirus contristat sidera fulgor. Digna loco statio: primis salit Impetus amens E foribus, cacumque Nefas, Iraque rubentes. Exsanguesque Metus, occultisque ensibus astant Insidiæ, geminumque tenens Discordia ferrum. 50 Innumeris strepit aula minis: tristissima Virtus Stat medio, lætusque Furor, vultuque cruento Mors armata sedet: bellorum solus in aris Sanguis, et incensis qui raptus ab urbibus ignis.

ubi ferum palatium sub opposito Hæmo circumdatur illi mille Furoribus. Angulorum compages ferrca erat, limina teruntur ferro angustata, iunituatur culmina ferreis columnis. Oppositus solis orbis offenditur, ac ipsa tux reformidat hanc domum, et horrendus splendor illius conturbut astra. Excubiæ conveniunt huic sedi. Vecors Impetus ruit e primis portis, et cæcum Scelus, ac accensæ Iræ, et Pavores pallentes, Insidiæ latentibus gladiis adsunt, et Discordia tenens duplex ferrum. Regia personat innumeris terroribus. Fortitudo stat in medio mæstissima, ac hilaris Rabies, et Mors armada sedet ore sanguineo. Solus cruor certaminum famat supra altaria, et ardet ignis ablatus ex oppidis crematis. Spolia

1. 2. habent, hybernæ.—42 Cingitur averso nnus Behot.—43 Lipsian. et Venett. atra teruntur.—46 Dan. et Put. durus contristat.—47 Digna Deo statio

NOTÆ

41 Illi] Alii codices, illic; supple in monte. Illi] Marti.

42 Hamo] Monte Thraciæ altissimo. Vide Th. IV. 652.

43 Ferrea compago laterum] Bene in descriptione Palatii Martis, qui bello præest, adjecit omnia fuisse ex ferro constructa: cum ferrum sit præcipuum belli instrumentum.

47 Digna loco statio] Quidam codices, Digna Deo. Apposite autem in foribus, vel in ipsis ædibus Martiis, posuit Počta ea quæ sunt belli cansa, vel quæ fiunt in ipso bello, vel quæ consequentur ipsum bellum; imitatus Virgilium, qui Æneid. v1. po-

suit in aditu Inferorum, vel vicina morti, aut quæ post mortem fiunt, aut quæ sunt in ipsa morte. *Impetus amens*, &c.] Singulis ministris Martis dedit epitheta quam convenientissima.

50 Geminumque tenens Discordia ferrum] Quia Discordia saltem inter duos est.

51 Tristissima Virtus] Etsi in pugna maxime eniteat virtus seu fortitudo, 'tristissimam' tamen vocat ob effusum sanguinem.

53 Armata] Quia in bello vita armis eripitur.

Terrarum exuviæ circum, et fastigia templi
Captæ insignibant gentes, cælataque ferro
Fragmina portarum, bellatricesque carinæ,
Et vacui currus, protritaque curribus ora.
Pæne etiam gemitus: adeo vis omnis, et omne
Vulnus: ubique ipsum, sed non usquam ore remisso
Cernere erat: talem divina Mulciber arte
Ediderat: nondum radiis monstratus adulter
Fæda catenato luerat connubia lecto.
Quærere templorum regem vix cæperat ales
Mænalius, tremit ecce solum, et mugire refractis

65

orbis circum, et captivi populi, et fragmenta portarum ferro incisa, naves pugnaces, ac vacui currus, et capita proculcata rotis, ornabant culmina palatii. Gemitus etiam fere expressi erant, adeo violentia omnis cernitur, et plaga omnis generis. Licebat aspicere ubique ipsum Martem, sed nunquam facie serena. Talem Vulcanus fecerat divina arte. Nondum mæchus ostensus radiis solis, persolverat, cubili vinculis cincto, pænas turpis adulterii. Vix volucer Mænalius orsus erat petere dominum ædis, ecce terra concutitur, et cornutus Hebrus fremere perruptis

codd. Lindenbrogii.—59 Pone etiam uterque Behot. et nonnulli Barthiani. Pene pro v. l. in marg. Behot. 2. omnis ad omne Barthins, qui in Adverss. legerat etiam: aderat vis omnis et omne.—60 Idem Barthius: scd non usque ore.—

......

NOTÆ '

55 Terrarum exuriæ, &c.] Tangit morem victorum, quo arma bellicaque instrumenta hostibus erepta in templis visenda proponuntur, ut signa victoriæ ac triumphorum.

56 Captæ insignibant gentes] Et hoc ex more, ut fastigiis templorum gentes victa carlarentur. Vel hic coptæ gentes significant insignia victarum gentium, ut signa, vexilla.

58 Ora] Mortnorum capita.

59 Pane ctiam genitus] Ut superiori versu capita mortuorum exposita dixit, sie innuit tanto artificio hae omnia efficta fuisse, ut etiam ipsi genitus pane audirentur. Ceterum hunc versum et quatuor sequentes rejicitut supposititios Guyetus: nullunque ait ex iis bonum sensum

erni posse: in quo fallitur: optimus enim est.

60 Ubique ipsum] Martem scilicet. 61 Mulciber] Vulcanus Deorum fa-

62 Nondum radiis monstratus adulter, &c.] Tangit fabulam, qua Mars, deprehensus a Sole in adulterio cum Venere uxore Vulcani, expositus fuit omnium Deorum conspectui, lecto in quo adulteri jacebant undique ciueto snbtilissimis catenis a Vulcano fabricatis. Vide Ovidium Met. 1v.

64 Ales Mænalius] Mercurius Areas, a Mænalo monte Areadiæ sie dietus.

65 Tremit ecce solum] Adventantibus Diis ad suas sedes, hac loca movebantur, sen tremehant. Epith. Stellæ: 'Huic Lycii montes, gelidæ-

REF'E ILFI

Corniger Hebrus aquis: tunc quod pecus utile bellis
Vallem infestabat, trepidas spumare per herbas,
Signa adventantis, clausæque adamante perenni
Dissiluere fores: Hyrcano in sanguine pulcher
Ipse subit curru, diraque aspergine latos
Mutat agros, spolia a tergo, flentesque catervæ.
Dant sylvæ, nixque alta locum: regit atra jugales
Sanguinea Bellona manu, longaque fatigat
Cuspide: diriguit visu Cyllenia proles,
Summisitque genas: ipsi reverentia patri,

75

aquis. Tunc animal aptum ad bellum, quod vallem infestabat, cæpit dare spumando supra tenerum gramen, signa appropinquantis numinis, et portæ obseratæ perpetuo adamante patuere. Ipse formosus in Hyrcano cruore, vectus curru ingreditur, et inficit extensos campos horrendo rore. Exuviæ a tergo, et plorantes copiæ sequuntur. Nemora, nixque celsa faciunt viam transeunti. Pullata Bellona regit equos cruenta manu, et vexat cos longo mucrone. Cyllenia soboles obtorpuit, hôc cernens, atque oculos dejecit. Ipse pater revereretur, si prope adesset, minueretque de

-65 Put. mugihere refractis.-70 Ipse subit currum Aldd. Colin. Gryph. et Basil. Optimus codex Barthii: aspergine lætos, quod illi placet.-78 Unus

NOTÆ

que umbracula Thymbræ Et Parnassus honos. Hii Pangæa resultant Ismaraque.' Mugire refractis] Eleganter sonus rei indicatur. Cornua autem fluvio de more Poëtarum tribnuntur, quia nempe, ubi oriuntur, flumina pluribus rivis confluentibus confluere solent, et hinc mugire. Barthius.

66 Hebrus] Thraciæ fluvius rapidissimus anreas arenas volvens, enjus ortus est in Rhodope monte, supra Philippopolim: effunditur in mare Ægæum e regione Samothraciæ insulæ: dicitur corniger, quia fluvii tauriformes sunt. Pecus utile hellis] Equi. De Hebri planitie equis apta, quod Statius hie innuit, vide Bellonium. Barthius. Hie antem versus tresque sequentes suspecti Guyeto.

67 Trepidas spumare per herbas Signa adcentantis] Id est, spuma dabat signa adventu ejus, vel spumabat, quod erat signum adventantis Martis. 69 Dissiluere fores] Patuere Deo adventante. Hyrcano in sanguine pulcher] Horatius: 'Non indecoro pulvere sordidos.' Hyrcano] Quasi Mars vicisset Hyrcanos. De Hyrcania vide lib. sup.

70 Dira aspergine] Humano sanguine.

71 Spolia a tergo, flentesque catervæ] Describit Martem intrantem more triumphantium, post quos curru vectos spolia hostibus erepta ferebantur, incedebantque captivi.

71 Sanguinea Bellona manu] Bellona soror et auriga Martis, Sanguinea] Sanguinarium enim numen sanguine gandet.

74 Cyllenia proles] Merenrius, in Cyllene monte Arcadiæ natus.

75 Ipsi reverentia patri, Si prope sit] Id est, ipse Jupiter revereretur ac formidaret Martem, si illum in tali habitu cerneret. Si prope sit, dematque minas, nec talia mandet. Quod Jovis imperium? magno quid ab æthere portas? Occupat Armipotens: neque enim hunc, germane, sub axem Sponte venis, hyemesque meas, cui roscida juxta Mænala, et æstivi clementior aura Lycæi. 80 Ille refert consulta patris: nec longa moratus, Sicut anhelabant juncto sudore volantes Mars impellit equos, residesque in prælia Graios Ipse etiam indignans. Vidit pater altus, et ira Jam levior, tardo flectebat pondere vultum. 85 Ut si quando ruit, debellatasque reliquit Eurus aquas, pax ipsa tumet, pontumque jacentem Exanimis jam volvit hyems: nondum arma carinis Omnia, nec toto respirant pectore nautæ.

minis, nec talia juberct. Mars prævenit: Quæ jussa Jovis? quid defers ab immenso cælo? Non enim, frater, ultro subis hanc plagam, meave frigora, cui prope sunt humida Mænala, et mollior aura calidi Lycæi. Ille renuntiat decreta parentis. Nec diu cunctatus Mars egit equos sicut currentes anhelabant, jungens sequentem hunc laborem priori, iralus etiam ipse, quod Græci desideant ad certamina ludiera. Excelsus pureus aspexit, et jam ira sedatior remittebat faciem lenta gravitate. Ut si quando Eurus cadit, et descrit profligatus undus: tranquillitas ipsa inquieta est, et jam mortua tempestas volutat quiescens mære: nondum cuncta armamenta præsto sunt navibus, nec naulæ trahunt adhuc spiritum libero pectore.

.....

Behot. neque enim hunc modo in aëra velox.—85 In codem codice: tarde flectebat.—86 Ut, si quando redit Barthins ex optimis membranis. Relinquit Dan. Put. Petav. Behott. 1. 2. Lindenbrog. et Cruc.—88 Put. arma quiescunt.—91

NOTÆ

78 Armipotens] Mars.

80 Manula .... Lycai] Manula et Lycaus montes Arcadia.

82 Juncto sudore] Priore et sequente.

84 Ira] Rectius ira. Peyraredus.

85 Tardo flectebat pondere vultum] Id est, tarde summittebat vultum: irati enim et iracundi sunt ύψαύχενες.

86 Ut si quando ruit, &c.] Hanc comparationem sumsit Noster ex Seneca lib. de Tranq. cap. 2. 'Est quidam tremor etiam tranquilli maris, aut lacus, cum ex tempestate requievit.' Et lib. de Brevit. Vitæ cap. 2.

'Velut in profundo mari, in quo post ventum quoque volutatio est.' Quod et imitatus Lucanus lib. v. 'Ut tumidus Boreæ post flamina pontus Ranca gemit.' Et Claudianus in Rufinum lib. t. 'Cen murmurat alti Impacata quies pelagi, cum flamine fracto Durat adhuc, sævitque tumor, dubiumque per æstum Lassa recedentis fluitant vestigia venti.'

88 Nondum arma carinis Omnia] Id est, nondum instrumenta navis sunt in co ordine ac loco quo esse debent.

89 Nec toto, &c.] Quia timor cou-

Finierat pugnas honor exequialis inermes,
Nec dum aberant cœtus, cunctisque silentibus heros
Vina solo fundens cinerem placabat Adrastus
Archemori: Da, parve, tuum trieteride multa
Instaurare diem, nec saucius Arcadas aras
Malit adire Pelops, Elæaque pulset eburna
Templa manu, nec Castaliis altaribus anguis,
Nec sua pinigero magis adnatet umbra Lechæo.
Nos te lugenti, puer, inficiamur Averno,

Peracta erant ludicra certamina funchris pompa, et populi nondum discesserant, ac heros Adrastus, cunctis tacentibus, vinum in terram libans, leniebat manes Archemori: Indulge nobis, infans, renovare festum tuum, per multas trieterides, nec Pelops mutilus malit petere Arcadia altaria, et brachio eburneo percutiat ædes Elcas, nec anguis plus adeat aras Castalias, nec Palæmonis manes veniant frequentiori natatu ad suum Lechæum Piniferum. Negamus nos, te petiisse ploran-

Nondum aberant unus Behot.—92 Dan. Put. Petav. et Behot. 2. pacabat Adrastus. Hóc receperunt Lindenbrog. et Cruc.—95 Mallet adire unus Behot.—97 Ncc sua pinifero unus Behot. Lycæo Behott. 1. 2. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. nonnulli Barthiani, Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. Lechæo optimæ Barthii membranæ, Am-

****

NOTÆ

trahit diaphragma, unde crebrior ac difficilior respiratio.

90 Pugnas inermes] Sic vocat ludicra certamina.

92 Vina solo fundens, cinerem placabut Adrastus Archemori] Virgilius lib. v. 'Hic duo rite mero libans Carchesia Baccho Fundit humi.' Fundit antem Archemoro vinum ut Deo, non ut mortuo. Mortuis enim non licebat vinum libare, teste Servio ad Virgilium.

93 Tricteride multa] Ludi enim Nemæi tertio quoque anno redibant.

94 Nec saucius Arcadas aras Malit adire Pelops] Innuit Olympicos ludos ob vicinitatem Arcadiæ, qui ludi primum in honorem Pelopis iustituti ab Hercule, ut diximus initio lib. præced. Saucius] Ob humerum eburneum.

95 Elæaque Templa] Templum Jovis Olympici in Elide.

96 Nec Castaliis altaribus anguis]

Anguis Python, quo occiso ab Apolline instituti ludi Pythii. Fingit Poëta ipsum Pythonem interesse ludis suis, quoties celebrarentur, quia in Pythiis, nt ait Clemens Alexandrinus, Pythius draco colebatur, et serpentis causa institutus conventus vocabatur Pythia.

97 Nec sua pinigero magis adnatet umbra Lechæo] Per umbram, hic intelligit Poëta manes Palæmonis, quos fingit redire ad Lechæum, in Isthmo, tempore celebrationis ludorum Isthmiorum sibi dicatorum. Pinigero] Quia multæ pinus in Isthmo; unde pinea corona apud Istlmum victores coronati, ob copiam ejusce arboris.

98 Nos te lugenti, puer, inficiamur Averno] Id est, cum te Deum agnoscamus ac colamus, nos te mortuum inficiamur, negamusque subiisse Inferos.

Mœstaque perpetuis solennia jungimus astris. Nunc festina cohors: at si Bœotia ferro 100 Vertere tecta dabis, magnis tunc dignior aris, Tunc Deus; Inachias nec tantum culta per urbes Numina, captivis etiam jurabere Thebis. Dux ea pro cunctis: eadem sibi quisque vovebat. Jam pronis Gradivus equis Ephyræa premebat 105 Littora, qua summas caput Acrocorinthus in auras Tollit, et alterna geminum mare protegit umbra-Inde unum dira comitum de plebe Pavorem Quadrupedes anteire jubet: non alter anhelos Insinuare metus, animumque avertere veris 110 Aptior: innumeræ monstro vocesque, manusque,

tem Avernum, et lugubri sacro te referimus inter æterna astra. Nunc festinat exercitus. At si concedus nobis, ut destruamus armis arces Thebanas, tunc mereberis ingentia altaria, tunc numen eris; nec tantum venerandus Deus eris in urbibus Inachiis, sed quoque jurabunt per te in victis Thebis. Rex ea pro omnibus: eadem vota quisque nuncupabat. Jam Mars calcabat inclinatis equis ripas Ephyrwas, qua Acrocorinthus erigit verticem in supremum aërem, et umbra vicissim operit duo maria. Inde imperat Pavori, uni ex horrenda sociorum cohorte, ut equos præcederet. Nullus habilior ad immittendam mentibus anxium formidinem, et ad ostendendas res aliter atque sunt. Innumeræ portento voces sunt, manusque,

stel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—99 Festaque perpetuis solennia jungimus aris Dan. aris etiam uterque Behot.—100 Boètia uterque Behot.—104 Behott. 1. 2. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. quisque volebat.—105 Jam proms Pat.—106 Unus Behot. achorintus in auras.—110 Put. animoque avertere vires; quod pro vero amplectendum pu-

,,,,,,,,,,,

NOTÆ

99 Mæstaque perpetuis solennia jungimus astris] Id est, te Deum prædicamus, dum ludos solennes, qui tantum numinibus debentur, in tuum honorem celebramus. Perpetuis] Id est, perpetuo ævo. Guyetus.

100 Baotia] Thebana. Thebæ enim caput Bæotiæ.

102 Inachias | Argivas.

103 Captivis jurabere Thebis] Per Deos enim juratur.

105 Ephyrau] Corinthiaca: Corinthus enim Ephyre prius vocata.

106 Acrocorinthus] Mons Pelopon-

nesi altissimus in Isthmo, ad enjus radicem in plano, instar mensæ, sita est Corinthus, habens in vertice ædem Veneri sacram, infra verticem Pyrenem fontem Musis sacrum: prospectat duo maria, Ionium scilicet et Ægænum.

107 Alterna umbra Alternis cuim projicit umbram, in Ionium quidem matutino tempore, in Ægæmn vero vespertino.

108 Pavorem] 'Pavor' Nostro lib, 111. Martis armiger: 'Fræna ministrat equis Pavor armiger.' Et facies quæcumque libet: bonus omnia credi
Auctor, et horrificis lymphare incursibus urbes.
Si geminos soles, ruituraque suadeat astra,
Aut nutare solum, aut veteres descendere sylvas,
Ah miseri vidisse putent. Tunc acre novabat
Ingenium: falso Nemeæum pulvere campum
Erigit: attoniti tenebrosam a vertice nubem
Respexere duces: falso clamore tumultum
Auget, et arma virum, pulsusque imitatur equorum,
Terribilemque vagas ululatum spargit in auras.

et forma quacumque ei placet. Idoncus auctor est ad suadenda omnia, quique vertat in rabiem civitates horrendo transitu. Si suadeat duplicem esse solem, et sidera casura, ac terram tremere, aut loco moveri antiqua nemora, ah înfelices arbitrentur hac aspexisse. Tunc acuebat vividum ingenium. Attollit simulato putvere campum Nemacum. Consternati principes viderunt supra caput opacam caliginem. Amplificat perturbationem simulatis ululatibus, et æmulatur arma militum, et equorum cursus, effunditque horrendum clamorem in vacuum aërem. Percelluntur

.....

tat Lindenbrogins.—112 Optimæ Barthii membranæ: quaseumque libet; Put. quamcunque libet.—115 Aut mutare solum Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant.—116 Hu miseri Lindenbrog. et Cruc. tunc arte norabat Buslid. tunc ære norabat uterque Behot.—117 Nemeum Behott. 1. 2.—120 Lang. Laur. Buslid. Dan. Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. cursusque; Lipsian. nonnulli Barthiani, Behott. 1. 2. Amstel. Gronov. Barth. Vcen. et Delph. pulsusque; et sic etiam

NOTÆ

112 Bonus omniu credi Auctor] Pavor est idoneus auctor ad omnia credenda: quo faciente impossibilia interdum etiam credimus: nihil enim est quod non credat homo in pavore. Lucanus lib. 11. 'Sic quisque pavendo Dat vires famæ: nulloque auctor malorum Quæ finxere timent.' Descriptioni huic Pavoris junge quæ dicit Virgilius Æn. 1v. de Fama, et de eadem Valerius Flaccus Argon. lib. 11.

113 Lymphare] Id est, in furorem vertere, verbo deducto a Nymphis seu Lymphatis; unde Lymphatici, et Lymphati Latinis, Græcis νυμφόληπτοι. Festus: 'Vulgo antem memoriæ proditum est, quicumque speciem quamdam e fonte, id est effigiem

Nymphæ viderint, furendi non fecisse finem: quos Græci νυμφολήπτους vocant, Latini lymphatos appellant.'

angendam credulitatem novarum rerum, ita dicta confirmant, nt quæ pavore mentiuntur, se vidisse affirment. Noster Theb. iv. 'Cui non est scire licentia passim, Et vidisse fuit.' Tunc acre novabat Ingenium] Tanquam gladium ad cotem, ut excogitaret aptiores modos ad terrorem Argivis injiciendum.

117 Falso Nemeæum pulvere campum Erigit] Tacitus: 'Extrema et plana terrarum umbra hnmili non erigunt tenebras.' Exsiluere animi, dubiumque in murmure vulgus
Pendet: ubi iste fragor? ni fallimur aure: sed unde
Pulvereo stant astra globo? num Ismenius ultro
Miles? ita est: veniunt: tanta autem audacia Thebis? 125
An dubitent? agedum inferias et busta colamus.
Hæc Pavor attonitis: variosque per agmina vultus
Induitur, nunc Pisæis e millibus unus,
Nunc Pylius, nunc ore Lacon, hostesque propinquos
Adjurat, turmasque metu consternat inani.

130
Nil falsum trepidis: ut vero amentibus ipse
Incidit, et sacræ circum fastigia vallis

mentes, et plebs anceps hæret in hoc tumultu. Ubi iste strepitus? nisi aures nos fallant. At unde_sidera obscurantur pulverea nube? num Thebanus sponte venit exercitus? Ita se habet. Accedunt. Tanta est Thebis audacia? An ambigant? Eiu veneremur justa et rogos. Hæc Pavor consternatis immittit, et assumit varias formas curvendo per manipulos. Nunc unus e millibus Pisais, nunc Pylius, nunc Lacon jurando affirmat proximos hostes esse, et exercitum exanimat falsa formidine. Nihil est vanum pavidis. Ut vero Mars ipse subiit vecordes, et perlatus præcipiti

.....

legit Dan. Heinsius ad Claudian. Rapt. Proserp. 111. 236.—122 Exsiliere animis optimus Barthii codex. dubiumque in murmura Nic. Heinsius in Advers. p. 581.—123 Dan. nisi fallimur.—125 Lang. Laur. Lipsian. Behott. 1. 2. Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. estne audacia; Buslid. et nonnulli Barthiani: est audacia: Dan. Put. Petav. et optimæ Barthii membranæ, cum edd. Gronov. Barth. et Veen. tanta autem audaciu.—127 Hic pavor Venett. Aldd. Colin. Gryph. et Basil.—128 Ums Behot. Pisæis nunc.—130 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. consternit; Behot. 1. asternit, et pro v. l. consternat, quod exhibent optimæ Barthii

NOTÆ

123 Aure] Hic pro auditu: est oratio se invicem interrogantis.

124 Ismenius] Thebanus ab Ismeno Bœotiæ fluvio.

125 Tanta autem [est] audacia Thebis] Optimi: tanta autem audacia Thebis? Eleganti idiotismo. Quasi esset, 'itane tanta audacia Thebis?' Gronovius.

126 An dubitent] Supple, hoc facere, nec opinantes aggredi. Agedum inferius] Εἰρωνικῶς. Busta columus] Ad quæ sacra fuerunt celebrata in ho-

norem Archemori.

127 Varios per agmina vultus Induitur] Ut facilius insinnet ea quæ velit Pavor, indutus vultilms diversarmu gentium, agminibus se miscet.

130 Adjurat | Pro valde jurat, sen jurejurando confirmat.

131 Nil falsum trepidis] Nam qui semel pavore correpti sunt, vanissima quaeque, falsaque pro veris accipiunt. Ipse] Mars.

132 Sacræ vallis] Sacræ, quia in ca celebrata Archemori sacra.

Delph, et Var. Clas.

Stat.

4 B

Turbine prævectus rapido, ter sustulit hastam, Ter concussit equos, clypeum ter pectore plausit, Arma, arma insani, sua quisque, ignotaque nullo 135 More rapit, mutant galeas, alienaque cogunt Ad juga cornipedes: ferus omni in pectore sævit Mortis amor, cædisque: nihil flagrantibus obstat. Præcipitant, redimuntque moras: sic littora vento Incipiente fremunt, fugitur cum portus ubique, 140 Vela fluunt, laxi jactantur ubique rudentes. Jamque natant remi, natat omnis in æquore summo Ancora, jam dulcis medii de gurgite ponti Respicitur tellus, comitesque a puppe relicti. Viderat Inachias rapidum glomerare cohortes 145 Bacchus iter: gemuit Tyriam conversus ad urbem, Altricemque domum, et patrios reminiscitur ignes,

impetu circa limites sacræ vallis, ter hastam erexit, ter equos egit, ter resonare fecit scutum ad pectus, clamant amentes, Arma, Arma: unusquisque sua rapit, et non sua nullo discrimine. Cassides permutant, et jungunt equos ad alienos currus. Dira Martis cupido, et fundendi sanguinis furit in omnium corde. Nihil ardentes sistit. Festinant, et hac celeritate dilationem compensant. Sic ripæ strepunt oriente vento, cum ubique portus relinquitur, vela descendunt, et soluti funes ubique jaciuntur: jamque remi fluitant, jum omnes anchoræ fluitant in summo mari, jam blenda terra spectatur de gurgite medii maris, et a nuve amici relicti in littore. Bacchus aspexerut copias Argivas magnis itineribus contendere. Suspiravit, respiciens ad Tyriam civitatem, et recordatur nutrices ædes, et patrias flammus. Rubicunda

....

membranæ, Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—133 Optimus Barthianus, rabido.—134 Ter contorsit equos Dan. Petav. Aldd. Colin. Gryph. et Basil. Ter concussit equos optimæ Barthii membranæ, Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Put. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Vide Dan. Heins. ad Claudian. Rapt. Proserp. 11. 122. Optimæ Barthii membranæ: elypeo ter pectoru plausit; duo alii ejusdem: elypeum ter pectora plaugit.—137 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. omni pectore.—138 Martis amor Petrens. Taurin. Burm. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. probante Burmanno; Mortis amor optimæ Barthii membranæ, Dan. Put. unus Behot. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.

NOTE

139 Redimuntque morus] Quasi accelerando redimerent tempus, quo in celebrandis ludis morati sunt.

142 Jamque natant remi] Hie versus duoque sequentes Guyeto suspecti. 145 Inachias] Argivas.

146 Tyriam] Thebanam.

147 Et patrios reminiscitur ignes] Quia Bacchus natus fuerat inter medios ignes quibus Semele mater ejus conflagravit. Purpureum tristi turbatus pectora vultum:

Non crines, non serta loco, dextramque reliquit
Thyrsus, et intactæ ceciderunt cornibus uvæ.

Ergo ut erat lacrymis lapsoque inhonorus amictu
Ante Jovem (et tunc forte polum secretus habebat)
Constitit, haud unquam facie conspectus in illa,
(Nec causæ latuere patrem,) supplexque profatur:
Exscindisne tuas, Divum sator optime, Thebas?

Sæva adeo conjux? nec te telluris amatæ,
Deceptique laris miseret, cinerumque meorum?
Esto, olim invitum jaculatus nubibus ignem,
Credimus: en iterum atra refers incendia terris,

facies ejus commoretur e dolore cordis: non comæ, non coronæ manent in loco suo, et Thyrsus destituit dextram ejus, et uvæ corruerunt sponte sua ex cornibus ejus. Igitur, ut erat deformis fletu, et delapso vestitu, se constitit ante Jovem (et tunc is forte degebat solus in cælo) nunquam visus in eo cultu (nec causæ sunt ignotæ patri) et supplex sic loquitur: Diruisne Thebas tuas, pater Deorum optime? crudetis nxoradeo? nec miseraris dilectam civitatem, et circumventos penutes, et cincres necrum? Esto, putacimus olim te ægro animo contorsisse fulmen e nubibus. En

....

Vide Ondendorp. ad Lucan. 1. 462. et viii. 364.—149 Dan. non mitra loco.—150 Unus Behot. cecidere a cornilus.—152 Ante Jorem (lunc forte, &c. Dan. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. Ante Jorem, et tum Put. et Venett. Ante Jorem (et tume Lipsian. Lang. Laur. Buslid. Behott. 1. 2. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—153 Barthiani codd. in ista.—155 Exscindine conjectabat Gronovius.—158 Dan. et Put. invitus. Behott. 1. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. jaculatum. Vide Gronov. Obss. ad 111. 564.—159 Margo ed. Barth. en iterata refers.—160 Nec Stygiæ

NOTÆ

149 Non serta loco, dextromque reliquit Thyrsus, et intactæ ecciderunt cornibus uvæ] Repræsentabatur enim Baechus enm thyrso in manu, et capite redimito hederis et uvis. Cornibus] Quia cornua gestabat Baechus in fidem generis: nam ab Ammone originem trahebat, ut tradit Diodorus Sienlus.

153 Haud unquam facie conspectus in illa] Solet enim Bacchus depingi hilari vultu. Virgilius: 'Adsis lætitie Bacchus dator.'

157 Deceptique laris miseret] Nota fabula, ut Senrele fraude Junonis decepta est, cum ejus consilio petiit a Jove, ut ipse venitet ad se qua majestate solebat ad Junonem.

158 Invitum jaculatus nubibus ignem]
Ægre enim indulserat Semele Jupiter, ut ad eam veniret eum suis insignibus, vimque fulminis diminuerat quantum potuerat.

159 En iterum, &c.] Semel intulisti cum Semele conflagravit, nunc iterum relaturus es. Nec Styge jurata, nec pellicis arte rogatus.

Quis modus? an nobis pater iratusque bonusque
Fulmen habes? sed non Danaëia limina talis,
Parrhasiumque nemus, Ledæasque ibis Amyclas.
Scilicet e cunctis ego neglectissima natis
Progenies? ego nempe tamen qui dulce ferenti
Pondus eram: cui tu dignatus limina vitæ
Præreptumque iter, et maternos reddere menses.
Adde, quod imbellis, rarisque exercita castris
Turba meas acies, mea tantum prælia norunt,
Nectere fronde comas, et ad inspirata rotari
Buxa, timent thyrsos nuptarum, et prælia matrum.

denuo reportas patriæ atroces flammas, nee Styge teste vocata, nee inductus consiliis pellicis. Quis modus? an nobis parens infensus et benignus fulmen tenes? Sed non vades codem modo ad ædes Danai, sylvamque Parrhasiam, et Amyclus Ledæus. Scilicet ego projectissima soboles e cunetis liberis? Nempe ego tamen sum, qui blandum onus eram tibi gestanti, cui tu dignatus es restituere aditum vitæ, viamque ademtam, et maternos menses. Adjice, quod est invalida caterva, paucisque indurata bellis, tantum noscunt meus acies, et mea certamina, evincire ramis hederæ crines, et circumugi ad inflatas tibias, reformidant thyrsos sponsarum, et matrum

ed. Lindenbrog. ex errore operarum, quem errorem propagavit etiam Cruceus.—161 Unus Behot. ah nobis.—162 Behot. 1. Danaëia; Behot. 2. Daneia.—167 Ita omnes codd. et libri impressi; Barthius tamen legit: Præreptumque uterum.—170 Nectere fronte Put.—172 Optimus Barthianus: fervidus

......

NOTÆ

160 Nec Styge jurata] Sienti tune, emm ad Semelen venisti cum fulmine. Pellicis] Semeles.

162 Danačia limina talis, Parrhasinmque nemus, Ledæasque ibis Amyclas]
Respicit fabulas, quibus dicitur Jupiter adiisse loca ibi designata, ut corrumperet Danačn, Calystonem Lycaonis filiam, et Ledam Tyndari uxorem. Danačia limina] Regiam Danai apud Argos, in cujus turre servata Danač. Talis] Infensus. Parrhasium] Arcadium, a Parrhasiis oppido Arcadiw. Ledæas Amyclas] Amyclas enim regia Tyndari Ledæconjugis.

165 Qui dulce ferenti Pondus eram] Bacchus enim dicitur extractus ex utero matris ardentis, et Jovis femori insertus, ut legitimos menses expleret.

169 Mea tantum pralia] Id est, orgia in quibus Bacchæ furentes obvia quæque animalia dilaniabant. Vel alludit ad Agaven et Pentheum, quorum nota fabula.

170 Ad inspiruta rotari Buxa] Noster Genethl. Lucani: 'Et tu Bassaridum rotator Evan.' Quia ad tibiæ cantum in orgiis Bacchi saltabant Bacchæ, ac in orbes varios circumagebantur.

171 Timent thyrsos et prælia matrum] Quomodo Thebani bella non timeant, qui Bacchantium matrum thyrsos et prælia timent?

Unde tubas Martemque pati? quin fervidus ecce Quanta parat? quid si ille tuos Curetas in arma Ducat? et innocuis jubeat decernere peltis? Quinetiam invisos (sic hostis defuit?) Argos Elicis: o ipsis, genitor, graviora periclis Jussa, novercales ruimus ditare Mycenas. Cedo equidem: quo sacra tamen, ritusque peremtæ Gentis? et in tumulos, si quid male fœta reliquit Mater, abire jubes? Thracen, sylvasque Lycurgi?

180

certamina. Unde didicerint buccinas Martemque perferre? Quin ardens ecce Mars quanta moliatur? Quid si ille excitet suos Curetas ad bellum? et imperet præliari cum pacificis parmis? Quin etiam (sic hostis defuit?) attrahis odiosos Argos: o mandata, pater, acerbiora ipso discrimine, perimus ut illustremus novercales Mycanas. Desino quidem queri. Quo sacra tamen, et carimonia nationis excisa commigrabunt? et vis redigi in acervos lapidum, si quid parens male gravida deseruit? Anne repetam Thraciam, ac nemora Lycurgi? Anne exul redeam ad de-

iste .- 173 Deos Curetas Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc, tuos Curetas Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. &c.-176 Eligis Petrens. et ita legit Marklandus ad Sylv. 11. 6. 58. Elicis hoc ipsis Dan.-177 Optimus codex Barthii, ruimur; quod ille probat.-181 In eo-

NOTÆ

172 Martemque pati] 'Didicerint' supple.

173 Taos Curetas] Aliqui legunt Deos Curetas. Curetes autem sacerdotes Matris Deum, educationi Jovis ab eadem præpositi; ipsis enim jusserat, ut percuterent tympana, ne vagitus infantis Jovis posset audiri a Saturno, et ille Jovem devoraret, ut fecerat coleros liberos, Quidam confundant eos cum Corybantibus, Cabiris, Idaeis, Dactylis, Telchinibus. Alii cognatos inter se dicunt et modico discrimine distinctos, referente Strabone. Vide Vossium de

174 Peltis] Pelta breve scutum, et fere quadratum, aut folii hederæ figuram præ se ferens, parma brevius, et mobilius, Amazonum propria. Thraciæ Peltæ autem erant quadrangula:.

175 Invisos Argos Propter Junonem quæ Argis favebat.

176 O ipsis graviora periclis Jussa] Nihil enim tam acerbum est, quam perire per professos hostes. Exactor pænæ gravior interdum est ipsa pœua. Et Poëta videtur habuisse ante oculos illud Demosthenis in oratione de Corona: Πάντων ἀποστερείσθαι λυπηρόν έστι καὶ χαλεπόν, άλλως τε κάν ύπ' έχθροῦ τω τοῦτο συμβαίνη. Omnibus privari tactuosum admodum et grave, præsertim si hoc alicui ab hoste professo contingat.

177 Novercales Mycenas] Ob eandem rationem quam supra diximus, de invisis Argis, quia Mycenæ erant in tutela Junonis novercæ Bacchi.

179 Et in tumulos, si quid male fata reliquit | Id est, Semeles fulminates reliquias.

180 Thracen, sylvasque Lycurgi Ly-

Anne triumphatos fugiam captivus ad Indos?

Da sedem profugo: potuit Latonia frater
Saxa (nec invideo) defigere Delon, et imis
Commendare fretis: cara summovit ab arce
Hostiles Tritonis aquas: vidi ipse potentem
Gentibus Eois Epaphum dare jura, nec ullas
Cyllene secreta tubas Minoave curat
Ida: quid heu tantum nostris offenderis aris?
Hic tibi (quando minor jam nostra potentia) noctes

bellatos Indos? Indulge locum exuli. Germanus potuit, nec lireo, sistere Delon Latoræ rupem, ac commendare profundo mari. Minerva Tritonia repulit undas kostiles a dilecta arce. Aspexi ipse florentem Epaphum imperure populis orientalibus. Tranquilla Cyllene ac Ide Minoa spernunt omnem clangorem buccinæ. Quid keu solum irasceris nostris alteribus? Hic tibi tamen (quando jam levior apud te

dem codice: fugiam capiendus ad Indos.—182 Da profugo sedem unus Behot. —187 Cyllenes Behot. 1. Cyllene secura optimus Barthianus. Minoiave Behott. 1.2.—188 Creta: quid, &c. Petrens. Unda, quid, &c. Burm.—190 Lang. Laur.

NOTÆ

curgus rex Thraciæ Baccho infensissimus. Vide lib. 1v. 381.

161 Triumphatos Indos] Vicerat enim Bacchus Indos, et primus triumphasse dicitur elephanto vectus. Triumphatos] In triumphum ductos. Horatius 111. Ode 3. 'Triumphatisque possit Roma ferox dare jura Medis.' Virgilius Æneid. v1. 'Ille triumphata Capitolia ad alta Corintho Victor aget currum.' Lucanus lib. 11. 'Nuda triumphati jaenit per regna Jugurthæ.'

182 Potuit Latonia frater, &c.] Virgilium imitatur Æneid. 1. 'Pallasne exurere classem,' &c. Exaggerat hic quid alii fratres sui, et filii Jovis fecerint et potuerint, et quæ ab ipso Jove impetraverint.

183 Delon] Delos insula inter Cyclades, quam stabilem reddidit Apollo: dicitur Latonia saxa, quia in haciusula Latona peperit Apollinem et Dianam.

184 Cara ab arce] Acropoli Athe-

narum. Chara] Quia Athenæ in tutela Mincrvæ erant.

185 Hostiles Tritonis aquas] Diluvium a Neptuno inductum. De Athenis contendisse Minervam et Neptunum fabulantur Poëtæ, victumque Neptunum urbem aquis evertere coneptunum fuisse, Minervam vero aquas repulisse. Tritonis] Sive Tritonia, Minerva. Vide Theb. x11. 639.

186 Eois] Ægyptiis; Ægyptis enim ab antiquis Geographis Asiæ seu Orienti contributa. Epaphum] Epaphus, Jovis et Ius filius, colebatur ab Ægyptiis. Herodotus hunc confundit cum Apide: hoc etiam legas apud Æiianum lib. x1. Animalium cap. 10. Addit vero Ægyptios hunc sermonem aversari, ut mendacem, quia Epaplus multis post Apim sæculis extiterit.

187 Cyllene] Mons Arcadiæ Mercurio sacer. Minoave Ida] Ide mons Cretæ Jovis natalibus inclytus. Minoa] Quia Minos in Greta regnavit. Herculeæ, placitusque vagæ Nycteidos ardor,
Hic Tyrium genus, et nostro felicior igne
Taurus: Agenoreos saltem tutare nepotes.
Invidiam risit pater, et jam poplite flexum,
Sternentemque manus tranquillus ad oscula tollit,
Inque vicem placida orsa refert: Non conjugis ista
Consiliis, ut rere, puer, nec sæva roganti
Sic expostus ego. Immoto deducimur orbe
Fatorum: veteres, seræque in prælia causæ.
Nam cui tanta quies irarum? aut sanguinis usus

nostra potentia est) noctes quibus Herculem genuisti, et gratus ignis profugæ Nycteidos, hic Tyria soboles, et taurus fortunatior nostra flamma: saltem protege posteros Agenoris. Genitor illusit invidiosam orationem, et placidus erexit ad osculum illum jam curvantem genua, et manus summittentem, et in vicem respondet mitia verba: Non hæc, ut existimas, fili, fiunt arte uxoris, nec ego sic facilis ei petenti atrocia. Rapimur immutabili fatorum ordine. Antiquæ sunt, et remotæ ausæ in hoc bellum. Nam cui lenior indignatio, quam mihi? Aut quis minus

Buslid, Lipsian, Dan, Put, Petav, unus Behot, Venett, Aldd. Colin, Gryph. Basil, Plant, Gevart, Grasser, et Amstel, placidusque ragæ; alter Behot, optimæ Barthii membranæ, optimi codd. Gronovii et Petrens, placitusque; quod

.....

NOTÆ

180 Hic tibi noctes Herculeæ, &c.] Ut Thebanis benevolentiam Jovis conciliet Bacchus, ipsi commemorat, quas Jupiter amaverit mulieres Thebanas, nimirum Alemenam, Antiopam Nyctei filiam, et Europam. Notæ autem Herculeæ noctes.

190 Placitusque [placidusque] Rectins scripti: Placitusque. Nec velim aliter lib. x. 769. 'Si vos placita hostia juvi.' Etsi et scripti placida, et interpretentur, 'quæ non repngnavi.' Placita est probata, placens litansque. Silius lib. 1. 'Placitam temerando rumpere vocem.' Ubi etiam fecerant 'placidam.' Lib. x11. eod. 'Integrare acies placitum.' Virgilius Æncid. x. 'Et placitum læti componite fædns.' Georgic. 11. 'Placitam pati nutritus olivam.' Gronozius. Vagæ Nycleidos] Antiopæ, quæ

a Lyco expulsa propter Dircen, compressa fuit a Jove in taurum converso, unde orti dicuntur Zethus et Amphion.

191 Hic Tyrium genus] Thebani enim conditi erat a Cadmo Tyrio fratre Europæ. Et nostro felicior igne Taurus] Respicit ad fabulam Europæ, quæ rapta fuit a Jove in taurum mutato: dicit eam feliciorem matre sua, quia fulmine non est percussa. Nostro] Seu Semeles matris.

192 Agenoreos nepotes] Thebanos, oriundos a Cadmo Agenoris filio.

194 Sternentemque manus] Id est, in genua procumbentem, ut manibus terram premeret.

197 Immoto deducimur orbe Fatorum] Deos enim fatis etiam subditos veteres credebant.

199 Nam cui tanta quies irarum]

Parcior humani? videt axis, et ista per ævum 200 Mecum æterna domus, quoties jam torta reponam Fulmina, quam rarus terris hic imperet ignis. Quinctiam invitus magna ulciscendaque passis Aut Lapithas Marti, aut veterem Calydona Dianæ Expugnare dedi: meaque est jactura, pigetque 205 Tot mutare animas, tot reddere corpora vitæ. Labdacios vero, Pelopisque a stirpe nepotes Tardum abolere mihi: scis ipse, ut crimina mittam Dorica, quam promtæ Superos incessere Thebæ.

effundit humanum sanguinem? Cernit polus, et istæ ædes mecum æternum permansuræ, quoties reponam jam jaculanda tonitrua, quam parum hæc stamma sæviat in terras. Quin etiam haud ultro concessi Marti et Dianæ, qui receperant atroces injurias et ultione dignas, perdendos Lapithas, et diripiendam antiquam Calydona. Meumque est damnum, et grave est mihi tot animas mutare, tot corpora luci restituere. Lentior quidem fui in delendis funditus posteris Labdaci ac Pelopis. Compertum est ipsi tibi, ut silentio præteream Dorum scelera, quam Thebæ proclives ad

probat Marklandus ad Sylv. v. 5. 37 .- 201 Marklandus ad Sylv. p. 267. correxit: jam certa reponam. Vide Nic. Heins. in Advers. lib. rv. cap. 6. p. 610.

—203 Unus Behot. passus.—204 Aut Laphitas Behott. 1. 2.—206 Iidem codd. cum Burm. Petrens. et Exc. Cantab. tot corpora reddere vita .- 209 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Behott, 1. 2. et edd. vett. quam

....

NOTÆ

Theb. 1. 'Quonam usque nocentum Exigar in pænas? tædet sævire corusco Fulmine.'

202 Quam rarus terris hic imperet ignis | Peyraredus: quam rarus terras

hic impetet ignis.

201 Aut Lapithas Marti] Mars iratus Pirithoo, quod in nuptiarum solennitate prætermissus fuerat ab eo, invitatis ceteris Diis, adeoque Centauris, immisit furorem Centauris ad disturbandas nuptias, et excidium Lapitharum. Aut veterem Calydona Dianæ] Diana ab Œneo Calydoniæ rege in sacrificio prætermissa, immisit aprum Calydonium, qui non fecit finem vastandæ Calydoniæ, donec a Meleagro in celebri illa venatione occideretur. Hunc autem locum imitatus est Noster a Virgilio: 'Mars perdere gentem Immanem Lapithum

valuit: concessit in iras antiquam Ipse Deum genitor Calydona Dianæ." 206 Tot mutare animas Metempsychosin Pythagoricam respicit. Apud Claud. de Raptu Proserpinæ lib. 1. 'Animæ mutantur in artus.' Pythagoras ipse apud Ovidium: 'Omnia mutantur, nihil interit.' Tot reddere corpora vitæ] Id est, pro mortuis corporibus nova substituere.

207 Labdacios Id est, Eteoclem et Polynicem Labdaci pronepotes. Pelopisque a stirpe nepotes] Argivos seu Peloponnesios Theb. 1. ' Nunc Geminas punire domos, quis sanguinis auctor Ipse ego, descendo: Perseos alter in Argos Scinditur, Aonias fluit hic ab origine Thebas.'

209 Dorica] Fabulam Tantali respicit, qui filium Diis epulandum præ-

buit.

Te quoque: sed, quoniam vetus excidit ira, silebo. 210 Non tamen aut patrio respersus sanguine Pentheus. Aut matrem scelerasse toris, aut crimine fratres Progenuisse reus, lacero tua lustra replevit Funere: ubi fletus? ubi tunc ars tanta precandi? Ast ego non proprio diros impendo dolori 215 Œdipodionidas: rogat hoc tellusque, polusque, Et pietas, et læsa fides, naturaque, et ipsi Eumenidum mores: sed ta super urbe moveri Parce tua: non hoc statui sub tempore rebus Occasum Aoniis: veniet suspectior ætas, 220Ultoresque alii: nunc regia Juno queretur. His ille auditis mentemque habitumque recepit.

offendendos Superos: te quoque læserunt, sed (quoniam antiqua ira deferbuit) prætermittum. Pentheus tamen non perfusus paterno cruore, aut sibi conscius incestasse nuptiis genitricem, aut procreusse flugitio fratres, replevit orgia tua laniato corpore. Ubi lacrymæ? ubi tunc preces tunto artificio concinnutæ? Verum ego non indulgeo propriis injuriis perdendos scelestos Cdipi filios. Hoc terra, cælumque ac pietas, et fides violata, naturaque, atque ipsi Furiarum mores efflagitant. Sed tu desine turbari de tua civitate. Non decrevi in hoc tempore ruinam rebus Thebanic. Tempus periculosius veniet, vindicesque ulii : nunc dolebit Regina Juno. Hac ubi

promte.—213 Behott. 1.2. tua jussa.—220 In duobus codd. legitur: spectatior ætas. Vide Burm. ad Val. Flac. 1. 100. et vi. 119.—221 Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil, et Grasser, tunc regia .- 222 Aldd. Colin. Gryph. Basil, et Plant.

NOTÆ

se a Thebanis.

211 Aut putrio respersus sanguine Pentheus, Aut matrem scelerasse toris, aut crimine fratres Progenuisse reus | Quæ omnia fecit Œdipus.

210 Te quoque] Supple læsum fuis-

213 Lacero tua lustra replevit Funere] Alludit ad fabulam, qua discerptus dicitur Penthens a Bacchantibus. Lustra] Hic abusive sumit pro quibuslibet sacris, seu orgiis triennalibus Bacchi.

216 Œdipodionidas] Œdipi filios.

218 Eumenidum mores] Quibus mos scelera puniendi. Urbe tua] Thebis.

220 Aoniis] Thebanis.

221 Ultoresque alii Vel intelligit Epigonos qui ad vindicandam mor-

tem parentum everterunt Thebas: vel Alexandrum Magnum qui dirutis Thebis omnes cives sub corona vendidit. Nam hoc de Theseo intelligi non potest, qui non evertit Thebas, sed solum cæde Creontis, ac prælio, aut etiam pacto a Thebis obtinnit jus sepeliendi Argivos, qui in hac pugna ceciderant. Nunc regin Juno queretur] Argivus enim exercitus fusus fugatusque, ac occisi Argivi duces, et solus Adrastus sibi turpi fuga consuluit. Regia] Sic Ovid. Met. vr. ' Quam regia Juno In volucrem vertit.

222 Habitumque] Alii legunt animumque, sed melius habitum, id est cultum.

Ut cum sole malo, tristique rosaria pallent
Usta Noto, si clara dies, Zephyrique refecit
Aura polum, redit omnis honos, emissaque lucent
Germina, et informes ornat sua gloria virgas.
Nuntius, attonitas jamdudum Eteoclis ad aures
Explorata ferens, longo docet agmine Graios
Ire duces; nec jam Aoniis procul abfore campis:
Quacumque ingressi tremere, ac miscrescere cunctos
Thebarum, qui stirpe refert, qui nomine, et armis.
Ille metum condens, audire exposcit, et odit
Narrantem: hinc dictis socios stimulare, suasque
Metiri decernit opes: exciverat omnem
Aoniam, Eubœamque, et Phocidos arva propinquæ

ille audiit, resumsit animum, et cultum. Ut cum rosaria marcent tosta malefico sole, et noxio Noto; si lucida dies redit, et flatus Favonii recreaverit aërem, omnis decor iis revertitur, et exortæ gemmæ micant, et deformes surculi sua venustate ornantur. Nuntius, jamdudum certu reportans ad solicitas aures Etcoclis, nurrat Græcos duces profectos cum ingenti exercitu; nec jam longe distare a limitibus Thebanis: omnes trepidare quæcunque sunt, ac misereri Thebarum. Memorat quo quisque genero sit, quod nomen, et quæ arma habeat. Ille, Eteocles, dissimulans timorem, expetit audire, et aversatur dicentem. Ille statuit comites verbis accendere, et recensere suas copius. Mars commoverat universam Bæotiam, Eubæamque ac agros

mentemque animumque.—225 'Pessime nugones quidam libri, amissaque.' Bartli.—227 Ethioclis unus Behot.—229 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behot. 1. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. et Cruc. affore; Behot. 2. Barthiani, et edd. recentt. abfore; Fr. Modius conj. afore.—233 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. socios dictis; Behott. 1. 2. Gronov. Barth. Veen. et Delph. dictis socios.—234 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Behot. 1. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. decrevit opes; Behot. 2. optimi codd. Barthii, Venett. 3. 4. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. de-

NOTÆ

229 Aoniis] Thebanis. Abfore] Vel afore, ab 'absum, abes: 'nam τδ 'affore' potius ab 'adsum, ades,' ductum videtur, pro 'adfore.'

230 Quacumque ingressi tremere, ac miserescere cunctos Thebarum] Guyetus: Thebani tremunt, externi miserescent. Ingressitremere] Corrige, ingressus, supple, 'erat nuntius.' Parenthesi autem includi debent. Peyraredus.

231 Qui stirpe refert, qui nomine, et

armis] Corrige, qua stirpe refert, quo nomine; qua referenda sunt ad vocem supra nuntius. Lactantius hic Andabatarum more cum larvis videtur decertare. Peyraredus.

232 Audire exposeit, et odit Narrantem] Scilicet, ut apud Senecam in Œdipo, act. 11. sc. 1. 'Ubi læta duris mista in ambiguo jacent, Incertus animus, scire cum cupiat, timet.'

235 Aoniam] Bœotiam. Eubwamque] Eubwa insula Maris Ægei, a Mars: ita dulce Jovi. Longo fugit ordine velox
Tessera: propellunt acies, seseque sub armis
Ostentant, subeunt campo, qui proximus urbi
Damnatus bellis patet, expectatque furores.
Nondum hostis circa, trepido tamen agmine matres
Conscendunt muros, inde arma nitentia natis

vicinæ Phocidos; ita Jori placuit. Celer tessera currit per longos ordines. Educunt copias, et sese monstrant sub armis, intrant campum, qui propior oppido offertur, destinatus præliis, et præstolatur furores belli. Nondum inimicus circa: mulieres tamen trementi turba exsuperant mænia, ex quibus ostendunt liberis fulgentia

cernit opcs.—235 Euboicamque unus Behot.—239 Alter Behot. expeclantque furores.—240 Nondum hostis contra Lang. Laur. Lipsian. Dan. Put. Petav. unus Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et Amstel. circa alter Behot. Buslid. codd. Gronoviani, Venett. 3. 4.

NOTE

Bœotia divisa tam modico Euripo interfluente, nt ponte jungatur: a Meridie promontoriis duobus, Geresto ad Atticam vergente, et ad Hellespontum Caphareo insignis, a Septemtrione Cæneo: nusquam latitudinem ultra 40. millia passuum extendit, nusquam intra 20. contrahit : sed in longitudinem universæ Bæotiæ ab Attica in Thessaliam usque prætensa in 150. millia passuum, circuitu vero trecenta sexaginta quinque, aquis calidis quæ ' Hellopiæ' vocantur nobilis: notior tamen marmore Carystio. Hæc Plinius lib. Iv. cap. 12. Phocidos | Vide Theb. II.

237 Tessera] Hinc olim tessera data videtur sine voce. Silius: 'Tacitum dat tessera signum.' Erat breve lignum, eni uota inscripta erat, vel insculpta; unde Polybins πλατεῖον tesseram vocat. In bello autem frequenter usi tesseris maxime ad colligendum militem, ad excubias, ad pugnam. De tessera ad colligendum militem accipiendus Papinius hie, et Virgilius Æn. vn. 'Classica jamque sonant; it bello tessera signum.' De

ea quæ ad excubias idem Papinins Theb. x. 'Dat tessera signum, Excubiis positæque vices.' De ea quæ ad pugnam exempla sunt obvia apud scriptores, ut Mario ad pugnam contra Cimbros, 'Mars:' Syllæ contra Marianos ' Delphicus Apollo :' Cæsari contra Pompeianos, 'Venus genitrix: Philippensi acie Cæsari, et Antonio 'Apollo,' sed ca vocalis Dabant plerumque nomina Deorum aut Heroum, ut proxime patet; quod usitatum etiam apud Gracos, ut colligitur ex Pausania in Phocicis: ubi 'Itonia Minerva' data Thessalis tessera, Phocensibus antem 'Phoens,' a quo nomen trahebant. Etiam apud Persas, si Xenophonti fides Cyropæd. vii. ubi a Cyro data tessera Zebs σύμμαχος, καὶ ἡγεμών, aut Zeùs σώτηρ. Gallice, le mot du guet. Erat et 'tessera hospitalis.'

238 Subcunt campo] 'Dictico' dic-

240 Nondum hostis circa [contra] Scripti: nondum hostis circa; urbem videlicet aut in vicinia. Gronovius. Et formidandos monstrant sub casside patres.

Turre procul sola nondum concessa videri

Antigone populis, teneras defenditur atra

Veste genas, juxtaque comes, quo Laius ibat

Armigero, tune virgo senem regina veretur.

Quæ sic orsa prior: Spesne obstatura Pelasgis

Hæc vexilla, pater? Pelopis descendere totas

Audimus gentes: dic, o precor, extera regum

Agmina: nam video, quæ noster signa Menœceus,

Quæ noster gerat arma Creon, quam celsus aëna

Sphinge per ingentes Homoloidas exeat Hæmon.

arma, ac patres terribiles sub galeis. Antigone, quæ nondum exponebatur videnda hominibus, erat in remota turre; tegit molles genas nigro velo, et prope aderat senex, qui olim Laii armiger fuerat: tunc virgo domina reverentiam præstat ei, ut custodi. Illa sic prior incipit. Sperandumne est, pater, hæc signa posse resistere Græcis? Accepinus venire universos populos Peloponnesi. Edissere, oro, copias regum peregrinorum. Nam cerno, quæ noster Menæccus ferat insignia, quæ arma noster Creon, quam procerus Hæmon ænea Sphinge egrediatur per grandes

Gronov. Barth. et Veen .- 246 Unus Behot. nunc virgo .- 257 Spinge Behott.

NOTÆ

212 Patres] Qui erant extra urbem in campo Dictæo.

213 Turre procul] Hic Papinius noster imitatus videtur Euripidem in Phænissis. Nondum concessa videri] Morem tangit, quo puellæ intraædem manebant apud Græcos, nec ipsis domo egredi permittebatur. Observavitet in Achilleidos 1. 'Palladi littoreæ celebrabat Scyros honorum Forte diem, placidoque satæ Lycomede sorores Luce sacra patriis (quæ rara licentia) muris Exierant, dare veris opes.'

244 Antigone] Filia Œdipi et Jocastæ, sororque Polynicis et Eteoelis, prædicata a Poëtis ob miram pietatem erga patrem, et fratrem Polynicem, ut videbimus Theb. XII.

245 Juxtaque comes] Phorbas vocabatur, ut videbimus infra. Hinc discimus, non solum pueris, sed virginibus custodes datos. De eadem Statius Theb. x. 'Senior comes luxret eunti.' Et Theb. x11. 'Olim bic virginei custos monitorque pudoris.' Lege Athenæum in Symposio.

247 Pelasgis Argivis.

248 Pater] Vocat patrem, quia nutritor erat. Nutrices etiam matres vocabantur ab alumnis. Sicut contra hæ alumnos et alumnas filios et filias vocabant. Pelopis gentes] Peloponnesios, qui hoc nomen a Pelope trahunt.

250 Menœceus] Filius Creontis, qui se devovit pro salute patriæ, ut vide-

bimus Theb. x.

251 Creon] Frater Jocastæ, qui successit Eteocli. Aëna Sphinge] Supra galeam scilicet.

252 Homoloidus] Portas Thebarum sic dictas. Hæmon] Ejusdem Creontis filius, et frater Menœcei.

Sic rudis Antigone: senior cui talia Phorbas:

Mille sagittiferos gelidæ de colle Tanagræ

Promovet ecce Dryas: hic, cui nivea arma tridentem 255

Atque auro rude fulmen habent, Orionis alti

Non falsus virtute nepos: procul, oro, paternum

Omen, et innuptæ vetus excidat ira Dianæ.

Jungunt se castris, regisque in nomen adoptant

Ocaleæ, Medeonque, et confertissima lucis 260

Nvsa, Dionæisque avibus circumsona Thisbe.

Homoloidas. Sic Antigone inexperta loquebatur. Cui longævus Phorbus hæc respondit: Ecce Dryus producit mille sagittarios de colle frigidæ Tanagræ. Hic, cujus ctypeus fert tridentem et fulmen auro asperum, est nepos haud indignus animo proceri Orionis. Longe, precor, præsagium sit paternum, et antiqua indignatio innuptæ Dianæ deferveat. Castra subcunt, et jurant in verba regis Ocaleæ, Medeon, ac Nysa, quæ habet nemora densissima, et Thisbe circumstrepens avibus Veneri

......

Sphynge in omnibus fere edd. Homeloidus Dan. Homolaidis Aldd. Colin. Gryph et Basil. Homolaidus Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et Plant. Homolaidus Put. Petav. Lindenbrog. Cruc. et recentt.—260 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. et edd. vett. consertissima. Pro lucis Behot. 2. labet dumis;

NOTÆ

254 Tanagræ] Oppidum Bæotiæ Ptolemæo et Strahoni, quæ vocatur hodie Anatoria. Scribit Lactantius esse urbem Eubææ insulæ postea vocatam Penanoriam. Fnit et ejusdem nominis urbs in Perside.

255 Dryas] Dryas hie est, quem Diana transfixit sagittis ob interfectum Parthenopa-um, ut videbimus Theb. 1x. Dicitur Orionis nepos. Tridentem Atque auro rude fulmin habent] Dryas enim ferebat hæe in fidem generis; nepos enim erat Orionis, enjus patres Jupiter et Neptunns dienntur.

256 Orionis alti] Pauper quidam nomine Hireus, cum liberos non haberet, petiit a Jove, Neptuno, et Mercurio, quos hospitio susceperat, ut sibi filium darent. Hi faeta urina intra corium bovis, quem Hireus illis immolaverat, plicatoque corio, jusserunt, ut completis mensibus maternis

solveretur; quo facto puer inventus est, cui datum nomen Orioni. Hic postea grandior factus venationi se dedit, repertæque per sylvas Dianæ vim inferre voluit, sed ab ipsa sagittis fuit confossus. Lucanus dicit serpente a Diana immisso periisse: tandem Deorum miseratione inter astra relatus est.

258 Excidat ira Dianæ] Ob acceptam, ut proxime diximus, ab Orione injuriam.

260 Ocaleæ] Bacotiæ oppidum. Medeon] Ejusdem Bacotiæ urbs: alia erat Phocidis, et alia Epiri. Et confertissima lucis [sylvis] In plerisque codicibus jugis; in uno turbis. Quidam ascriptum habent lucis, quam veram lectionem putamus. Gronorius.

261 Nysa] Nysa urbs Bocotia Baccho sacra teste Eustathio ad Iliad. B. Erat Nysa Thraciae, Cariæ, Arabiæ, Ægypti, Armeniæ Minorls, et Indiæ. Proximus Eurymedon, cui pastoralia Fauni Arma patris, pinusque jubas imitatur equinas Terribilis sylvis: reor et Mavorte cruento Talis erit: dites pecorum comitantur Erythræ, Qui Scolon, densamque jugis Etheonon iniquis, Qui breve littus Hyles, Atalantæumque superbi Schænon habent, notique colunt vestigia campi. Fraxineas vibrant Macetum de more sarissas:

265

sacris. Prope est Eurymedon, qui fert arma pastoralia genitoris Fauni, pinusque amulatur foliis setas equinas, formidabilis nemoribus. Talis erit, ut puto, in sanguinea pugna. Erythræ abundantes pecoribus illum sequuntur, ac illi qui colunt Scolon, et Etheonon habentem multos arduos montes, iique, qui angustas ripas Hyles colunt, et ii, qui tenent gloriosi Schænon Atalanta celebrem, et habitant vestigia illustris studii. Quatiunt fraxineas lancas Macedonum more, et peltas incapaces

multi codd. et edd. vett. sylvis. Vide Not. Var.—262 In quibusdam edd. qui pastoralia, correxit Barthius.—265 Talis erat unus Behot. ericthæ in eodem codice.—266 Qui Colon Dan.—267 Atalantemque Dan. Put. Petav. Lindenbror. et Cruc. Athalatemque Behot. 1. Athalanteamque Bchot. 2.—268 Schiron Behot. 1. Sciron Behot. 2. et pro v. 1. Sciron.—269 Macedum uterque Behot. in altero tamen rescriptum, cum primum Macelum legeretur; sed ipsa ex-

NOTÆ

Thisbe] Thisbe urbs Bæotiæ. Dionæis avibus] Columbis. Lactantius scribit apud Thisben Venerem cultam, ibique Jovem dedisse responsa per columbas. Columbæ antem sacræ sunt Veneri, quæ et Dione. Ovidius: 'Quæ nunc Thisbæas agitat mutata columbas.' Hinc Homero πολυτρήρων Θίσβη.

262 Pastoralia Arma] Venabula.

263 Pinusque jubas imitatur equinas] Id est, rami Pini inserti sunt cassidi in modum jubæ equinæ, et hoc a patre, cui pinus saera.

265 Erythræ] Oppidum Bæotiæ ad radices Cithæronis montis situm. Est et ejusdem nominis urbs in Ionia.

266 Scolon] Scolos mous Bæotiæ. Etheonon] Etheonos oppidum Bæotiæ. Jugis iniquis] Hinc Homero Iliad. Β. πολύκνημος.

267 Hyles] Hyle locus in Bæotia, ut ex hoc loco et Strabone constat.

Quidam tamen dicunt esse urbem Phocidis. Erat in Cypro urbs ejusdem nominis. Atalantæumque superbi Schenon habent] Schenos urbs Beetiæ, a Scheno Atalante patre sie dictæ. Schænos vero Plinio et Melæ Sinus maris Doridis. Strabo lib. 1x. Schenon χώραν της Θηβαικής vocat, uhi et Hyle, et præcedentis proxime Scoli meminit. Fallitur Gevartius, qui Schoenon dicit esse Arcadiæ oppidum : nam Arcades sequebantur partes Argivorum, Schæni incolæ Thebanorum. Duas autem fuisse Atalantas constat, ut jam diximus: unam Arcadiam Parthenopæi matrem; alteram vero, ex urbe Schono, quam Hippomanes cursu vicit.

268 Notique colunt vestigia campi] In quo scilicet solebat Atalanta cum procis cursu contendere.

269 Macetum] Macetæ seu Macedones populi Græciæ, solis Philippo

Sævaque difficiles excludere vulnera peltas. Ecce autem clamore ruunt Neptunia plebes Onchesti, quos pinigeris Mycalessos in agris, Palladiusque Melas, Hecatæaque gurgite nutrit Gargaphye: quorumque novis Haliartos aristis Invidet, et nimia sata læta supervenit herba. Tela rudes trunci, galeæ vacua ora leonum, Arborei dant scuta sinus. Hos regis egenos Amphion en noster agit, (cognoscere pronum,

270

275

ob brevitatem arcere crudeles plagas. Ecce autem Onchesti, populus a Neptuno ortus, veniunt cum ululatu, et ii, quos Mycalessos pascit in campis pinigeris, et ii, quos Melas Palladi sacer, ac fons Gargaphye Dianæ dicatus aquis alluunt, hique quorum Haliarthos livet novis segetibus, et strangulat copiosiore gramine feraces messes. His vice jaculorum sunt impoliti trunci, et loco cassidum inanes leonum rictus, arbores cavatæ suppeditant clypeos. En noster Amphion hos regit duce carentes, (fucile

****

scriptoris manu. de more Surixas Behot. 1. de more sagittas Behot. 2.—270 Dan. vulnera norunt.—271 Neptunia pubes in codem libro.—272 Mycalessus Lang. Lanr. Buslid, Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Mycalesos Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc.—273 Hecateiaque in uno Behot.—274 Gargaphile Put.—275 In codem codice: et nivia sata.—278 Amphion agit

NOTE

et Alexandro Magno notissimi. Macedonia vero, unde Macedones dicti, Europæ regio celebris est. ad Septemtrionem montana a Dalmatia Mæsiaque dirimunt; ab Occasu Mari Ionio, ab Ortu Ægæo allnitur. Meridianam oram Epiroticæ gentes, et ipsa Græcia excipit. Æmathia ante dicta fuit, Plinio et Trogo testibus. Pæoniam primo vocatam scribit Livius lib. xL. deinde Æmoniam: item Edonia et Pieria Solino: etiam Beetiam quondam dictam Trogus docet. Ejus partem Μακετίαν Hesychins et Stephanns appellant, et inde totam regionem nomen traxisse refert Eustathins in Dionysium. Vide Plinium lib. 1v. cap. 10. Livium lib. xL. et xLv. Surissus Lanceas Macedonum.

270 Peltas] Vide supra vs. 174. Difficiles] Ob brevitatem seilicet.

272 Onchesti] Oppidum Bæotiæ, sie dietum ab Onchesto Neptuni filio; unde dieitur Neptunia plebes. Homero dieitur lepdv Ποσιδήϊον, άγλαδν βλοσ. Sacrum Neptunium, clarum nemus. Est et fluvius Thessaliæ ejusdem nominis.

273 Palladiusque Melas Melas fluvins Bæotiæ sacer Palladi. Hecatæaque Gargaphye] Gargaphye nomen fontis in Bæotia Herodoto et Pausaniæ: obstructus fuit a Persis in bello Persico, mox a Platæensibus restitutus. Ovidius hoc nomen tradit toti valli: hie sacer est Dianæ, quæ et cum Hecate confunditur.

271 Haliartos Haliartos mbs Bœo-

275 Et nimia sata la ta] Virgilius:
'Sata la ta, bounque labores.' Hine Homero 'Αλίαρτος ποιήτις, herbosa Haliartos.

Virgo,) lyra galeam tauroque insignis avito.

Macte animo juvenis, medios parat ire per enses,
Nudaque pro caris opponere pectora muris.

Vos etiam nostris, Heliconia turba, venitis
Addere rebus opem: tuque, o Permesse, canoris
Et, felix Olmie, vadis, armatis alumnos
Bellorum resides: patriis concentibus audis
Exultare gregem: quales, cum pallida cedit
Bruma, renidentem deducunt Strymona cycni.
Ite alacres, nunquam vestri morientur honores,
Bellaque perpetuo memorabunt carmine Musæ.

est eum agnoscere, o puella,) habet in galca lyram et taurum insigne avitum. Macte animo adolescens. Destinat ire per medios gladios, ac pectus objicere pro defensione dilectorum murorum. Vos etiam, o cohors Heliconia, venistis laturi auxilium rebus nostris, tuque, o Permesse, et tu Hormie fortunate aquis vocalibus, armatis incolus bello inassuctos. Andis turbam gestire patriis cuntibus, tales, quales Cycni, cum tristis hyems abiit, comitantur Strymona spumis albentem. Pergite hilares, nunquam vestra gloria peribit, et Musæ consecrabunt æternis versibus pug-

•••••

en noster unus Behot.—279 Behot. 1. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. lyram galea; Behot. 2. lyram in galea. Vide Gronov. ad Theb. 11. 583.—282 Unus Behot. venistis.—283 Permense Put. Barthius correxit Termesse.—284 Et felix Hormic Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. Et felix Ormige Behot. 1. Et felix herine Behot. 2. armastis alumnos Put.—287 Bruma renitentem Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. renitendem Behott. 1. 2.—288 'In optimo libro diserte scriptum est nostri; sed invitis nobis.' Barth.—289 'In codem libro nec vola nec vestigium est

NOTÆ

279 Lyra galeum tauroque insignis avito] Quia hic Amphion originem trahebat a prisco Amphione, qui Lyra: cantu Thebanos muros condidit, cujusque pater fuit Jupiter in taurum conversus. Unde nepoti Lyra Taurusque insignia gentilicia. Vide supra vs. 190.

282 Heliconia turba] Intelligit Lactantius Poëtas Heliconem moutem sacrum Musis incolentes. Præstat accolas Heliconis populos intelligere, quos 'resides bellorum' vocat, quod arma non tractarent: quod omnibus fere Thebanis familiare crat, ut supra Baccims notat. Iisdem vero fictione Poëtica concentus Noster tri-

buit, quasi populi illi Heliconiadum Musarum cantus imitentur.

283 Permesse] Permessus fluvius Bootiae, ortum habens in Helicone, per Bootiam in Copaidem lacum influens, Phoebo et Musis sacer, Straboni lib. 1x. Unde canoris vadis dicitur.

284 Olmie [Hormie] Hormius fluvius Bootia, Musis sacer.

285 Bellorum resides] Armis inassueti, qui din ab armis cessaverant.

287 Strymona] Strymon fluvius Thracia: Deducunt cycni] Quia apud Strymona multi sunt cycni. Deducunt] 'Deducuntur' vero cycni, non deducunt.

Dixerat, et paulum virgo interfata docenti: 290 Illi autem, quanam junguntur origine fratres? Sic certe paria arma viris, sic exit in auras Cassidis æquus apex: utinam hæc concordia nostris! Cui senior ridens: Non prima errore videndi Falleris, Antigone: multi hos (nam decipit ætas) 295 Dixerunt fratres: pater est, natusque; sed ævi Confudere modos: pucrum Lapithonia nympha Directis, expertem thalami, crudumque maritis Ignibus, ante diem cupido violavit amore, Improba connubii: nec longum et pulcher Alathreus Editus, ac primæ genitorem in flore juventæ Consequitur, traxitque notas, et miscuit annos. Et nunc sic fratres mentito nomine gaudent:

nas vestras. Dixerat, et virgo loquentem paulum interpellata ait. Illi autem germani, quo genere sociantur? Sie sune arma similia illis sunt: sie par fastigium galearum in aërem coninct. Utinam eadem nostris unanimitas forct. Cui subridens longævus ait: non prima deciperis, Autigone, visus errore. Multi (nam fallit ætas) hos germanos dixerunt. Genitor est, et filius, sed annorum discrimen miscuerunt. Directis Nympha Lapithonia, nimium cupida nuptiarum, vitiavit amore axido ante tempus adolescentulum exsortem matrimonii, et maritalibus flammis immaturum: nec longum tempus intercessit, et formosus Alathreus natus est, et consequitur patrem in decore primæ juventutis, sunsitque lineamenta ejus, et annos confudit. Et nunc sie germani lætantur simulato vocabulo: plus

hujus versus. Eum tamen nos minime projiciendum arbitramur.' Idem.—290 ^c Claris literis eædem et duæ aliæ membranæ referunt: virgo interfata loquentem; quod omnino Papinianum est.' Idem. Dan. Put. et Petav. exhibent loquenti.—296 Put. sed ævo.—297 Dan. Lapithamia; optimæ Barthii membramæ, Lapithama; quod verum putat Barthius. Vide Not. Var.—298 Decretis Dan. erudumque mariti Dan. Put. Petav.—300 Dan. Put. Petav. longum put.

....

NOTÆ

290 Docenti] Mss. loquenti. Quidam docentem.

291 Illi] Δεικτικώς: cos enim manu designabat Antigone.

297 Pucrum Lapithonia] Scripti: Lapithaona. Quod possumus interpretari nomen pueri, qui deinde pater Alathrei factus est. Sufficit ipsi, quod appellatur 'Directis,' 'Lapithes,' 'Lapithaon,' ut Chremetes, Chremetaon, quem hoc quoque libro

habes. Gronorius. Sed ex Theb. xi. discimus patrem Alathrei vocari Eurymedonta. Unde Lapithonia forsan nomen hujus Nymphæ, et ' Dircetis' deductum a Dirce fonte Bæotiæ.

300 Improba connubii] Id est, nimium avida pramaturi comunii.

302 Traxitque notas] Similitudinem patris in suo vultu retulit, signavitque. Plus pater, hunc olim juvat et ventura senectus.

Tercentum genitor, totidemque in prælia natus

Exercent equites: hi deseruisse feruntur

Exilem Glisanta, Coroniamque, feracem

Messe Coroniam, Baccho Glisanta colentes.

Sed potius celsos umbrantem hunc aspice late

Hypsea quadrijugos, clypei septemplice tauro

Læva, ter insuto servantem ingentia ferro

Pectora: nam tergo nunquam metus: hasta vetustum

Sylvarum decus, emissæ cui pervia semper

tunc genitor, hanc quondam et delectabit senectus futura. Pater exercet trecentos equites ad certamina, et totidem filius. Hi dicuntur reliquisse parum Glisanta, et Coroniam, aruntes segetum fertilem Coroniam, et vinearum Glisanta. Sed potius vide hunc Hypseum, late opacantem corporis proceritate allus quadrigas, et tegeutem sinistram partem corporis scuto confecto ex septemplici corio, ac ampla pectora ter insula ferro lorica: nam nunquam timuit tergo. Hasta crat antiquum sylvarum ornamentum, eni intortæ penetrabilia semper arma ac pectora sunt,

......

cher, omisso $\tau \hat{\varphi}$ et.—303 Et nunc si fratres Dan.—304 'Corruptum in his verbis quidpiam jam olim arbitratus sum. Forte: juvat una in utroque senectus; vel: hunc olim juvat unituva senectus; vel: nun olim juvat eventuva senectus.—307 Exilem Glissanta scribendum putat Hermolaus Barbarus in Plin. pag. 70. Exilem Glissanta Dan. Put. Petav. Choronianque unus Behot.—308 Messe Choroniam in altero Behot. Coroneam edd. vett. Clisanta Dan. Put. Petav. Glissanta Hermolaus Barbarus.—309. 310 Nic. Heinsius in Advers. lib. 11. cap. 16. p. 341. legit: hunc aspice currus Hypsca quadrijugos.—311 Lang. Laur. Baslid. Lipsiau. Dan. Put. Petav. Behott. 1. 2. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindeubrog. Cruc. Gevart. Grasser. et Amstel. servant ingentia. Nic.

NOTÆ

\$04 Plus puter] Plus pater lætatur affinitate ætatis, quam filius. Hune] Filium scilicet, qui eum senuerit, lætabitur ætatem fere æquam eum patre habere, sieque sperat illi morientise non superfuturum. De iisdem Noster lib. 11. 'Juvenemque patrem puer æquat Alathreus; Felices ambo, sed fortunatior ille Quem genuisse juvat.'

307 Glisanta...Coronium] Glisas et Coronia oppida Becotia.

311 Lava] Id est, lævam aut sinistram partem corporis. Servantem [servant] Lege servat, aut si hoc cæsuræ negas, servantem, ut jungatur cum umbrantem. Sensus vero totins hujus loci

est: Ipse ntique Hypseus dicitur late umbrare celsas quadrigas, ipse servare læva, seu lævam eorporis partem, elypeo, ipse servare pectus triplici lorica. Gronovius.

312 Nam tergo nunquam metas] Sive quia nunquam fugiebat Hypseus, hinc nusquam metus vulnera posse tergo accipere, quæ erant indecora; sive quia vetus mos erat, ut lorica nisi pectus tegeret, ad tollendam spem fugæ pugnautibus, alias exposituris terga nudata insequentibus hostibus. Hasta retustum Sylvarum decus] Id est, hasta confecta erat ex arbore quæ erat decus sylvarum.

Armaque, pectoraque, et nunquam manus irrita voti.

Asopos genuisse datur, dignusque videri 315

Tunc pater, abruptis cum torrentissimus exit

Pontibus, aut natæ tumidus cum virginis ultor

Flumina concussit, generum indignata Tonantem.

Namque ferunt raptam patriis Æginan ab undis

Amplexu latuisse Jovis: furit amnis, et astris 320

Infensus bellare parat; (nondum ista licebant

Nec Superis;) stetit audaces effusus in iras,

Conseruitque manus, nec quem imploraret habebat,

et manus nunquam spem frustratur. Asopus dicitur eum genuisse: tunc videtur dignus genitor ejus, cum rapidissimus ruit dejectis pontibus, aut cum turgens vindex injuriæ filiæ suæ factæ, commorit fluctus aspernatos generum Jovem. Nam dicumtæginam abuctum a flumine paterno, abditam fuisse a Jove ut cum ea concumberct. Flurius ardet rabie, et iratus aggreditur inferre bellum calo; (nondum enim hæc, nec Diis permittebantur;) stetit exundans in superbam ultionem, et congressus est,

Heinsins 1. 1. legit: servuns ingentia. Vide Not. Var.—314 Armaque corporaque nonnulli Barthiani, Buslid. Put. et Venett. probante Barthio. irrita voto Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Crue.—316 Dan. Put. Petav. Behot. 1. abreptis; Behot. 2. arreptis.—317 Fontibus Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Crue. Pontibus ceteri libri, et scripti et editi. Vide Nic. Heinsium in Advers. lib. 111. cap. 7. p. 449.—321 Optimus Barthianus, Infestus; et sic etiam Lutatius. Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Crue. licebat.—323 Conseruitque ma-

NOTE

314 Nunquam manus irrita voti] Id est, nunquam frustrata.

315 Datur] Pro 'dicitur.' 'Dare' pro 'dicere' sumtum. Virgilius Bucolicis Ecl. 1. 'Sed tamen, iste Deus qui sit, da, Tityre, nobis.' Horat. Sat. viii. 'Da, si grave non est, Quæ prima iratum ventrem placaverit esca.' Dignusque videri Tunc pater | Tanto animo erat Hypseus, tautosque spiritus habebat, ut Asopus tune dignus illius pater videatur, cum aquis inflatur, aut cum justo dolore percitus Jovi bellum intulit. Asopus enim raptam a Jove filiam tam a gro animo tulit, ut concitas aquas in cœlum sustollere tentaverit, ut cum Jove confligeret, sed percussus fulmine temeritatis pænas luit. Tetigerat et hanc fabulam Callimachus Hymno in Delum vs. 77. et 78. 'Ο δ' είπετο πολλδυ δπισθεν 'Ασωπδι βαρύγουνος' έπεὶ πεπάλακτο κεραυφ. Sequebatur et multo post Asopus tardigradus: quomiam fædatus erat fulmine. Ad quem locum vetus Callimachi Scholiastes hac habet: 'Επεὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Αἴγιναν ἀρπαγήναι ὑπὸ Διὸς ἀπήγγειλε Σίσυφος' ὁ δὲ ἄρρίστο διώκειν αὐτήν. Ζεὺς δὲ δργισθείς διεραύνωσεν αὐτήν. Cum ipsi muntiacit Sisyphus filiam ejus Æginam a Jove raptam faisse; ille autem hanc insequi cæpit. Unde Jupiter iratus hane fulmine percussit. Fluvius antem iste Platæas et Tanagram præterfluit.

319 Æginan] Ægina filia Asopi gemit Jovi Ægunu: dedit nomen Ægime insula.

323 Nec quem implararet habebat] Cum Jovi bellum inferret, a quo aux-

Donce vi tonitrus summotus, et igne trisulco Cessit: adhuc ripis animosus gurges anhelis, 325Fulmineum cinerem, magnæque insignia pænæ Gaudet, et Ætnæos in cœlum efflare vapores. Talem Cadmeo mirabimur Hypsea campo, Si modo placavit felix Ægina Tonantem. Ducit Ithonaeos et Alalcomenaea Minervae 330Agmina, quos Mide, quos humida suggerit Arne, Aulida qui Græamque serunt, viridesque Platæas, Et sulco Peteona domant, refluumque meatu

nec ei erat, quem invocaret, donec repulsus impetu tonitrus et fulmine trisuleo destitit : generosus flurius exultat adhuc exhalare fulmineum cinerem e flagrantibus littoribus, notas ingentis supplicii, et in calum emittere igneos halitus. Stupebimus talem Hypseum in campo Thebano, si modo fortunata Ægina leniit Joven. Regit Itonwos, et copias Alalcomenarum Palladi sacrarum, et eos, quos Midee, quos urida Arne mittit, et cos qui colunt Aulida, Græumque et virides Platæns, ac subigunt aratro Petcona, et Euripum reciproco æstu, qua nostras oras præterfluit, et cos

num Dan. Put. Petay, Lindenbrog, et Crnc, -324 Donec vix tonitru Petrens. Lang. Lanr. Buslid. et edd. vett. Donec vi tonitru Tanrin .- 327 Aldd. Colin. Gryph, et Basil, afflare rapores. Correxit Bernartins .- 328 Cadmeio unns Behot .- 330 Ducit Ithonaos atque Alchomene edd. vett. et Alcomena Behot. 1. et Alcemena Behot. 2. et pro v. l. et Aloëmena; Put. atque Alcomenia; Dan. utque Lalcomenia; ceteri; Alulcomenae.—331 Mide et quos Behot. 1. Nude et quos Behot. 2. Midee quos Dan. Petav. Lang. Lanr. Buslid. Lipsian. et edd. vett. suggerit Erne unus Behot .- 332 Creanque Put. Graiamque Behot. 2 .-

NOTÆ

ilium petitur.

327 Ætnæos] Similes Ætnæis. Ætna enim mons flammas vomit.

328 Talem] Id est, habentem enndem animum ac habnit Asopus, cum bellum Jovi indixit. Cadmeo] Quia campus iste, in quo commissum prælinm, subjacebat Cadmeæ arci Thebarum. Ceterum Guyetus hanc totam fabulæ Asopi narrationem ineptam et inconcinnam, Statioque parum dignam, judicat.

330 Ithonæos] Incolas Ithones nrbis Bœotiæ, Minervæ sacræ. Alalcomenæa Agmina] Id est, ex Alalcomenis, oppido Bœotiæ, Minervæ eti-

am saero.

331 Mide] Oppidum Bæotiæ. Ar-

ne] Urbs Bœotiæ, postea 'Cheronæa'

dieta, patria Plutarchi.

332 Aulida] Aulis nrbs et Portus Bœotiæ, ex quo Græci solverunt euntes ad expeditionem Trojanam, duce Agamemnone.

333 Peteona | Peteon urbs Beetia. Refluumque meatu Euripum] Euripus maris pars inter Euhœam insulam et Bœotiam, tam modico spatio, ut ponte jungantur: dicitur ' refluns,' quia septies die ac nocte reciprocat, ut refert Plinius lib. 11. cap. 98. Strabo, aliique, quibus tamen refragatur Livius: 'Et fretum ipsum Euripi,' ait, 'non septies die, sient fama fert, temporibus statis reciprocat, sed temere in modum venti, nunc huc, nunc illuc

Euripum, qua noster abit, teque ultima tractu
Anthedon, ubi gramineo de littore Glaucus
Poscentes irrupit aquas, jam crine genisque
Cœrulus, et mixtos expavit ab inguine pisces.
Glandibus et torta Zephyros incidere funda
Cura: Cydoneas anteibunt gesa sagittas.
Tu quoque præclarum forma, Cephisse, dedisses
Narcissum, sed Thespiacis jam pallet in agris

qui te colunt, Anthedon, quæ extrema nostræ ditionis es, ubi Glaucus insiluit ex herbida ripa in undas, quæ ipsum desiderabant, jam luteas habens comas faciemque, et exhorruit confusos pisces de inguine enatos. Studium est cis findendi ventos glandibus et funda rotata: gesa corum præcedent sagittas Cretenese. Tu quoque, Cephisse, præbuisses ad bellum Narcissum pulchritudine insignem; sed jam ferus

****

333 Put. refluuntque meatu.—331 Dan. habet teque; Pnt. Petav. abit quaque ultima. Vide Not. Var.—336 Dan. Put. Petav. unus Behot. Lindenbrog. et Cruc. irrumpit.—337 Gronov. Observ. p. 142. legit: ab inguine pristes.—340 Dan. Heinsius ad Claudian. Bell. Get. 583, legit, formæ; ita quoque Dan.

NOTÆ

verso mari, veluti monti præcipiti devolutus torrens rapitur.' Hinc Euripus per similitudinem dietus exilior aquarum ductus. Cicero initio 11. de Legibus sic sub Attici persona: 'Equidem qui nunc primum venerim, satiari non queo, magnificas villas, et pavimenta marmorea, et laqueata tecta contemno. Ductus vero aquarum, quos isti Nilos et Euripos vocant, quis non, cum hæe viderit, irriserit?'

334 Qua noster abit] Id est, qua nostram Bœotiam allnit. Ultima] Quia ultima Bœotiae regionis post Salganea etiam Straboni. Hine Homero ἐσχατόωσα dicitur, id est, ultima.

335 Anthedon] Urbs Bootiae Anthedon. Glaucus Glaucus piscator Anthedonius, cum pisces captos posuisset in littore, hique herbarum tactu in mare resiluissent, rem miratus, herbas has etiam ipse gustavit, quo facto ipse in mare se projecit, mutatusque est in Deum marimum.

336 Jam crine genisque Carulus]

Cœrulei enim Dii marini, a colore maris cœruleo.

337 Et mixtos expavit ub inguine pisces] Quia Dii marini superiori parte homines crant, inferiori vero in piscium caudas desinebant.

338 Glandibus] Innuit Anthedonios fuisse funditores peritos.

339 Cydoncas] Cretenses, a Cydone urbe Cretæ. Cretenses autem sagittandi peritissimi.

340 Cephisse] Cephissus fluvius Bœotiæ: ortum habet in Trinemiis, et præter Larymnam influit in agrum Attienu, hincque in sinum Phalaricum effunditur.

341 Narcissum] Narcissus puer formæ egregiæ fuit, qui, sua imagine in fontem conspecta, sui ipsius amore ita exarsit, ut, cum nulla fæultas esset fruendi amoris, nimio desiderio contabuerit, et versus fuerit in florem sui nominis. Vide Ovidium Met. 111. Scribit Pausanias sororem Narcisso geminam fuisse, cum oris specie omni ex parte similem, tum

Trux puer: orbata florem pater alluit unda. Quis tibi Phœbæas acies, veteremque revolvat Phocida? qui Panopen, qui Daulida, qui Cyparisson, Et valles, Lebadea, tuas, et Hyampolin acri 345 Subnixam scopulo, vel qui Parnasson utrumque Aut Cyrrham tauris, Anemoriamque supinant,

ephebus pallet in agris Thespiacis, et genitor irrigat orbata aqua florem, in quem conversus est. Quis tibi expedict copias Apollineas, et antiquam Phocidem, et eos qui colunt Panopen, qui Daulidem, qui Cyparisson, et tuas valles, o Lebadia, aut Hyampolim conditam in arduo scopulo, vel cos qui bobus moliuntur utrumque jugum

Put. Petav. Lind. et Cruc .- 342 Behott. 1. 2. abluit .- 343 Behot. 1. revolvet ; Behot, resolvet.-314 Phocida? quis Panope? quis Aulida? qs. Cyparisson Lang. Laur. Lipsian. et Buslid. et ita quoque edd. vett. qui Punopen? quid Aulida? unus Behot. unde postea correctum: qui Daulida, retracta litera d a priori dictione, et admota posteriori καθ' ύφὸν, quic iparissos. In alio Behot. quis Panopem, quis Daulida, quis Ciparissam. Vide Not. Var.—345 Lebadia Behott. 1. 2. Lebidia Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. Lebedia Dan. hiapolin umus Behot .- 346 Submissam scopulo Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant .-347 Enemoraum Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. Anemoreiam legit

NOTÆ

vero coma et vestitu nihil differenti. Solitos simul venari, et puerum sororis amore captum; ea cum mortua fuisset, solitum eum ventitare ad fontem: in quo cum suam imaginem intueretur, tanquam si non suam, sed sororis imaginem ante oculos habaisset, desiderii ex eo sui solatium aliquod capere consuevisse. Thespiacis] A Thespiis urbe Bootia, Heliconi proxima, qua imminet sinui Crissaeo. Unde Musæ 'Thespiades' dictæ. Pallet] In florem mutatus.

342 Florem | Quia Narcissus in florein mutatus est. De Narcisso flore vide Plinium lib. xx1. cap. 5. et 19. Pater] Cephissus Narcissi pater.

343 Phæbæas acies, veteremque revolvat Phocida] Quia præcipua et nobiliora Phocidis loca Apollini consecrata erant, ideo Phocenses copias Phabaus vocat. De Phocide vide Theb. r. 61.

341 Qui Panopen, qui Daulida, qui Cyparisson, Et valles, Lebaden, tuas, et Hyampolin acri Subnixam scopulo] Panope, Daulis, oppida Phocidis, quarum ultima crat olim sub ditione Terei Thracum regis; unde Philomela 'Danlias' dicitur, quod in ea urbe violata fuit a Tereo, et in avem sui nominis conversa. Cyparissos urbs Phocidis, circa Delphos ab ejus arboris frequentia vocata. Lebadia Nostro hie urbs Phoeidis, Pausaniæ vero Bæotiæ, nisi sint duæ urbes ejusdem nominis, vel nna solum, quæ nunc tribuatur Phoeidi, nunc Bæotiæ. Erat antem sacra Apollini. Hyampolis oppidum Phocidis ad Parnassum montem. Est et Hyampolis altera Ptolemæo in Bœotia, non procul ab Orchomeno.

316 Vel qui Parnasson utrumque] Id est, duos vertices Parnassi, quorum unus Bacchi sacer, alter Apollini. Vel per utrumque intelligit populos qui Parnasson hine et inde accolunt.

347 Cyrrham] Cyrrha urbs Phocidis, oraculo Apollinis celebris. Anemorianque] Anemoria oppidnm Pho-

cidis. In hac autem urbium Phoci-

Coryciumque nemus? propellentemque Lilæam
Cephissi glaciale caput, quo suctus anhelam
Ferre sitim Python, amnemque avertere ponto.
Omnibus immixtas cono super aspice lauros,
Armaque vel Tityon, vel Delon habentia, vel quas
Hic Deus innumera laxavit cæde pharetras.
Iphitus acer agit, genitor cui nuper ademtus
Naubolus Hippasides, tuus, o mitissime Lai,
Hospes, adhuc currus, securaque lora tenebat,
Cum tua subter equos jacuit convulsa cruentis

Parnassi, et Cyrrham, Anemoriamque, ac sylvam Covyciam, et Lilwam urgentem tuum frigidum ortum o Cephisse, quo Pythou solitus evat portare languidam sitim, et detorquere flumen a mari. Omnibus cerne lauros innexas supra galeas, ac scuta gerentia pro insignibus Tityon, aut Delum, aut pharetras quas hic Deus vacuovit innumera strage. Eos ducit animosus Iphitus, cui pater Naubolus Hippasi filius nuper ereptus est, tuus, o Laii placidissime, auriga: regebat adhuc currus, et habenas nihil timentes, cum tuum jagulum apertum sanguiucis vulneribus fuit prostru-

Barthius.—348 Horiciumque nemus Dan, propellentemque Liceton codd. Lindenbrogii.—351 Optimus Barthianus: intextus. Unus Behot. laurus.—353 Hie Deus innumeras Behot. 1. Pul. et Dan.—354 Iphytus Dan. Pul. Petav. Lindenbrog. et Cruc. Hisphitus unus Behot.—355 Naubulus Behott. 1. 2.—

NOTÆ

dis descriptione secutus est Homcrum Papinius. Sic enim ille: Ο Κυπάρισσον έχον, Πυθῶνά τε πετρήεσσαν, Κρίσσαν τε ζαθέην, και Δαυλίδα, και Πανοπῆα, Ο τ' 'Ανεμώρειαν, και ''Γάμπολιν ἀμφενέμοντο.

348 Coryciumque nemus] Sylva prope Parnassum. Propellentemque Lilæan Cephissi glaciale caput] Lilæa nrbs Phocidis uhi Cephissus fontes habet. Homerus: Ο Τε Λλαιαν έχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισσοῖο. Hic fluvius ad hanc urbem fontem concipit, Edylimm, Parnassumque montem intersecat, et ipsam Bæotiam, priusquam mari misceatur, cuniculo demersus, occulto meatu labitur. Strabo, et Polycenus Macedo.

350 Python] Serpens quem Apollo occidit.

351 Omnibus immixtas cono super aspice lauros, &c.] Ita Phocenses se

devotos Apollini demonstrabant, ut et lauro coronati incederent, gererent insculptum vel pictum scutis insigne aliquod facinus Apollinis, vel Tityon sagittis confossum ob vim illatam Latonæ matri, vel Delon insulam stabilem et immobilem redditam, vel Niobes liberos telis ejus confixos.

352 Quas] Corrige queis, i. c. prolem Niobes, in quam suas pharetras exausit. Peyraredus.

353 Innumera cade) Liberi enim Niobes quatuordecim erant,

354 Iphitus] Nauboli filius, umus fuit ex Argonautis auctore Valerio Flacco. Sed Apollonio Iphitus ille, Argonautarum socius, filius erat Eutyti Œchaliæ regis.

356 Secura] Quia tunc temporis nihil Laio timehat, quem ducebat.

357 Cum tua convulsa cruentis Ic-

Ictibus, o utinam nostro cum sanguine, cervix!
Dicentis maduere genæ, vultumque per omnem
Pallor iit, vocisque repens singultus apertum
Intercepit iter: refovet frigentis amicum
Pectus alumna senis: redit, atque exile profatur:
O mihi solicitum decus ac suprema voluptas,
Antigone! seras tibi demoror improbus umbras,
Fors eadem scelera et cædes visurus avitas.
Donec te thalamis habilem, integramque resignem,
Hoc satis, et fessum vita dimittite, Parcæ.
Sed dum labor iners, quanti nunc ecce reviso
Transabiere duces. Clonium atque in terga comantes

tum subter equos, o utinam meo eum cruore. Genæ loquentis lacrymis humeetatæ fuerunt, et pullor percucurrit totam faciem ejus, et subitus singultus interclusit patentem viam vocis ejus. Pupilla refocillat carum pectus frigentis senis: ille recipit se, et loquitur debili voce. O mihi anxium ornamentum, et ultimæ deliciæ, Antigone, differo propter te tardam mortem, nimium vivax, forsan aspecturus eadem crimina et avita funera. Hoc sufficiet mihi, dummodo restituam te maturam nuptiis, ac intemeratam, et Parcæ auferte vitam saturo. Sed dum linquor animo, quanti, nunc ecce considero, duces præteriere. Non ego numeravi Chthonium, et

356 Codd. Lindenbrogii: lora terebat.—359 Dicenti Put.—362 Unus Behot. exile profatus.—368 Barthius parenthesi inclusit verba: nunc eece reviso.—369 Chromim Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. Clonin Behot. 1. Clomin Behot. 2. additum i ut fieret Clomini. Vide Not.

......

NOTÆ

tibus cervix] Vide Theb. 1. 'Secuique timentis Ora senis.'

362 Alumna] Antigone.

363 O mihi solicitum decus] Honori enim erat Phorbanti custodia Antigones, sed illa plena solicitudinis et curarum.

365 Fors eudem scelera, &c.] Ut quemadmodum Laium perire vidi manu proprii filii, sic et videam ejus nepotes mutua cæde perire.

366 Integramque resignem] Sieut accepi servandam virginitatem, sie et integram et illibatam nuptiis et sponso restituam.

368 Sed dum labor iners] Quia deliquium animi passus erat.

369 In terga comantes Abantiadas Ex Homero: ὅπιθεν κομόωντας, pone comantes. Et dieuntur Abautes EubϾ populi 'pone comantes,' quia anteriora capillorum resecabant. Eorum more tonsum Delphis Theseum narrat Plutarchus. Hoe vero observasse censet, quo minus pugnantes hostibus darent ansam capiendi, quod etiam factitasse Curetes scribit Antimachus Euboicus. Talem etiam fuisse Εκτόρειαν κόμην vult Isaacius Tzetzes, quam landat Enstathins II. Ψ. ex Lycophrone. At Homerus II. Δ. Thracas vocat ἀκροκόμους; quod in summo vertice essent comati.

Non ego Abantiadas, non te, saxosa Caryste,
Non humiles Ægas, altumque Capharea dixi.
Et jam acies obtusa negat, cunctique resistunt:
Et tuus armatis jubet ecce silentia frater.
Vix ea turre senex, cum ductor ab aggere cœpit:
Magnanimi reges, quibus haud parere recusem
Ductor, et ipse meas miles defendere Thebas,
Non ego vos stimulare parem, (nam liber in arma
Impetus, et meritas ultro jurastis in iras,)
Nec laudare satis, dignasque rependere grates
Sufficiam: referent Superi, vestræque subacto

370

Abantiadas effusis in tergum capillis, non te, petrosa Caryste, non modicas Ægas, et excelsum Capharea. Et jam vigor oculorum hebetatus non potest quid distinguere, omnesque obstant numero suo, et jam frater imperat silentium exercitui. Vix ea longacus in turre dixerat, cum imperator Thebanus sic toquitur ab aggere ecspititio: Fortes Reges, quibus ipse princeps non renuerem obsequi, et miles tutari Thebas meas, non ego nitar vos excitare, (nam voluntarius ardor vobis est in hoc bellum, et sponte prastatis juramentum in justa arma,) nec digne possem efferre vos debitis laudibus, et vobis agere debitas grates: Superi referent gratiam, et

Var.—371 Egias unus Behot. Ægeas margo ed. Barth. Capherea Behot. 1.—374 Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. eum rector; Behott. 1. 2. Gronov. Barth. Veen. et Delph. cum ductor.—380 Petrens. re-

,,,,,,,,,,,

NOTE

370 Saxosa Caryste] Caryste, sen Carystos, urbs EubϾ, in qua, inquit Strabo, crant Carystiarum columnarum incisio, et templum Apollinis marmoreum: dicitur saxosa proptér marmora. Lucanus: 'Qua maris angustat fauces saxosa Carystos.'

371 Ægas] Ægæ oppidum Enbææ insulæ. Altumque Capharea] Capharens promontorium Enbææ insulæ, naufragio Græcorum ab excidio Troiano redeantium celebre.

372 Negat] Id est, deficit, seu vix potest cernere. Sie Theb. 11. 'Ast tamen illi Membra negant.' Resistunt] Id est, suo numero impediunt, quominus ipsos possim bene distinguere. Peyraredus vero explicat Gallice font alte.

374 Ductor | Etcocles. Ab aggere] Notat hic Bernartius consuctudinem Romanam, qua tribunal imperatoris semper in castris cespititium. Consuctudo hæc non prisca solum Rep. sed et tempore principum retenta. Noster Papinius Protreptico ad Crispinum: 'Hic suctus dare jura parens, hoc cespite turmas Affari.' Tacitus Ann. 1. 'Simul congernat cespites, exstrumt tribunal.' Vopiscus Probo: 'Ab omnibus acclamatum est : Probe Auguste, Dii te servent: deinde concursus et cespititium tribunal, appellatusque imperator.'

Hoste manus: urbem socia de gente subistis Tutari, quam non aliis populator ab oris Belliger, externave satus tellure, sed hostis Indigena assultat, cui castra adversa regenti Hic pater, hic genitrix, hic junctæ stirpe sorores, 385 Hic erat et frater. Cerne en ubicumque nefandus Excidium moliris avis. Venere volentes Aoniæ populi, nec sum tibi, sæve, relictus. Quid velit ista cohors, et te sentire decebat. Reddere regna vetant. Sic fatus, et omnia rite 390 Disponit, qui bella gerant, qui mœnia servent, Quas in fronte manus, medio quas robore sistat. Perspicuas sic luce fores, et virgea pastor Claustra levat, dum terra recens: jubet ordine primos

vestræ manus domito inimico: suscepistis defendendam urbem confæderati populi, quam non hostis grassator ab aliis plagis, et oriundus peregrino solo aggreditur, sed civis adversarius, cui ducenti copias hostiles hic sunt genitor, hic mater, hic sorores genere connexæ, hic erat germanus quoque. Aspice, ecce sceleste, minaris abicumque ruinam majoribus. Aoniæ gentes venere libentes, nec sum tibi descrtus, dire: et conveniebat te intelligere, quid exercitus iste sentiat: prohibet me regnum restituere. Sic loculus est et administrat cunctu optime, qui prælientur, qui tutentur muros: quas disponat cohortes in prima acie, quas in media. Sic pastor tollit portas pervias luci, ac viminca clathra, dum terra adhuc humida est. Imperut rectores

ferant Superi.—381 'In duodus libris est: adversa ferenti; nihil mutamus.'
Barth.—385 Behot, I. hac junctæ.—386 In eodem codice, nefande, cum glossa,
'o nefande.' Exc. Cantab. etiam nefande. Optimus codex Barthii: en cerne,
ubicumque nefande; Taurin. nefandum.—390 'Legendum: Sic fatur, et, cum
optimis libris.' Barth.—392 'Scribe cum duodus libris: quas corpore; quas

----

NOTÆ

386 Hic erat et frater] Quasi jam non esset. Guyetus. Corrige, erit. Peyraredns. Nefandus Excidium moliris avis] Corrige: Nefandu Excidium moliris avi. Horatius: 'Mala ducit avi domum.' Peyraredus. Sed male. Vulgata lectio optima, et ex veteri codice. Qui enim patriæ bellum infert, avis suis excidium parat, quorum tumuli ac eineres violabuntur.

388 Aonia | Buotia.

390 Reddere regna retant | Sie Theb.

11. 'Nec ipsi patres Reddere regna sinent.'

393 Perspicuas fores, et virgea Claustra] Hæ sunt una eademque res. Perspicuas] Quia raritate virgarum Incem admittunt. Quidam codices perspicua.

391 Dum terra recens] Id est, dum terra recenti rore rigata est, quo tempore gratiora sunt pecoribus pascua.

Ire duces, media stipantur plebe maritæ:

Ipse levat gravidas, et humum tactura parentum
Ubera, succiduasque apportat matribus agnas.
Interea Danai noctemque diemque sub armis,
Noctem iterum rursusque diem (sie ira ferebat)
Ingeminant: contemta quies, vix aut sopor illis,
Aut epulæ fecere moram: properatur in hostem
More fugæ: nec monstra tenent, quæ plurima nectit
Prodigiale canens certi fors prævia fati.
Quippe ferunt diros monitus volucresque, feræque,
Sideraque, aversique suis decursibus amnes:

405

progredi primo ordine, matres vallantur medio grege: ipse erigit foetas, et ubera natrum terram tangentia, et affert parentibus cadentes ugnus. Interea Græci biduo duabusque noctibus continuant iter sub armis: (sic furor suadebut:) spreta quies, vix aut somnus aut cibus sumendus illos retardant. Accelerant in hostem, tanquam fugiant. Nec revocant ostenta, quæ fortuna prænuntia indubitati eventus jungit plurima, exitium minata. Aves enim et bestiæ, astraque et fluvii detorti

••••••

vox consonat cum frontis mentione.' Idem.—403 Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. præscia; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. fors præscia; Dan. Put. Petav. sors præscia.—404 Quippe serunt diros monitus Wakefieldus in Sylv. Crit. P. v. pag. 108.—405 Behot. 1. aversisque; Behot. 2. adversique.—

NOTÆ

395 Duces] Arietes. Muritæ] Oves gravidas.

396 Tactura] Pondere lactis.

397 Succiduas] Succiduæ, quæ sub mamma sunt, seu ubere. Gayetus. Vel quæ succidunt ambulando, adeo teneræ sunt adhue; vel decidentes e vulva: oves enim pariunt incedendo. Affert igitur matribus, ut ipsis lac præbeant.

398 Danai] Argivi.

401 Properatur in hostem More fugæ] Snpra: 'Præcipitant redimuntque moras.'

402 Monstra] Quævis ostenta, seu prodigia ac portenta, vocantur monstra.

404 Quippe ferunt diros monitus, &c.] Hæc omnia et similia prodigia solebant præcedere imminentes calamitates, corumque veteres fuere observantissimi, diversaque instituerunt sacrificia ad ca procuranda. Exempla passim obvia apud Historicos, præsertim Livium. Sufficiet aliqua referre. 'Monitus' autem, et 'monere, propria verba de auguriis, oraculis, prodigiis, ominibus, somniis. Silius: 'Huic Superos sentire monentes Ars fuit.' Lucanus : ' Monitus volitantis in aëre pennæ.' Valerius Flacens: 'Monitu prænoscere Divum Omina.' Volucresque, feraque] Volucres enim feræque inauspicatæ crant, visæque, aut audita, dirum quid ac funestum portendebant, ut bubo, striges, &c.

405 Sideraque] Josephus tradit sidus Hierosolymis imminuisse, ac cometem per annum integrum visum,

Infestumque tonat pater, et mala fulgura lucent: Terrificæque adytis voces, clausæque Deorum Sponte fores: nunc sanguineus, nunc saxeus imber, Et subiti Manes, flentumque occursus avorum. Tunc et Apollineæ tacuere oracula Cyrrhæ,

410

a suis alveis dant horrendos monitus: Jupiter adversum tonat, et micant dira fulgura: terribilesque voces emittuntur e templorum penetralibus, ac delubra Deorum Nune pluit cruore, nune lapidibus, umbræ mortuorum repente appaex se clausa. rentes, et plorantes majores obrii facti. Tunc et responsa Cyrrha Apollini sacra

NOTE

inter prodigia, quæ excidium ejusce urbis præcesserunt. Aversique suis decursibus amnes | Sic Plinins de Tiberi exundante lib. 111. cap. 5. 'Quinimmo vates intelligitur potius ac monitor, anctu semper religiosus verius, quam sævus.'

406 Infestumque tonat pater, et mala fulgura lucent] Fulminum jactus, et fulgura inter omina posita. Cicero de Divinatione lib. 1. et Oratione 111. in Catilinam: 'Nam visæ sunt tempore nocturno faces, ardorque cœli, mota est terra, fulmina deciderunt.'

407 Terrificaque adytis voces] Ut cum bello Gallico vox Senonum adventum prædixit. Sic et narrat Josephus, paucis ante diebus quam Hierosolyma expuguarentur, auditos in templo strepitus quasi exeuntium, et auditas voces, 'migremus hinc.' Clausæque Deorum Sponte fores] Quasi precantes excluderent, quod signum erat inauspicatum. Sic e contra 'reclusæ templorum fores inter omina numeratæ,' ut de portis templi Hierosolymitani refert Josephus loco citato. Et infra Noster: 'Et templis Sparte præsaga reclusis Vidit Amyclæos (facinus!) concurrere fratres.'

408 Nunc sanguineus, nunc saxeus imber] Cicero de Divinatione II. 'Sanguine pluisse scnatui nuntiatum est.' Livius lib. x1. 'Præter hæc,' inquit, 'relatum est in monumenta, inferiore cœlo lacte et sanguine pluisse.' Idem lib. vr. Belli Maced. 'Terracinæ et Amiterni nuntiatum est, lapidibus aliquando pluisse.' Idem lib. 1. 'Nuntiatum regi patribusque est, in monte Albano lapidibus

pluisse.

409 Et subiti Manes, flentumque occursus avorum] Vel quod ita res se liabeat, vel quod in publicis calamitatibus metus ipse hæc menti oculisque quasi ingerat. Refert Dio in Tito, evomente flammas Vesnvio, homines giganteæ maguitudinis interdiu noctuque per urbes oberrasse. Dionysius Halicarnass, lib. viii, sub finem scribit Romæ multa observata prodigia, Deorum iram portendentia, exauditas inauspicatas voces iucerto auetore, obversatas oculis novas spectrorum facies, et hæc oculis atque auribus hominum sæpe oblata. Lucanus lib. t. ' Venientes cominus Ovidius Fast, 11. umbras.' equidem credo: bustis exisse feruntur, Et tacitæ questi tempore noctis avi. Perque vias urbis, Latiosque ululasse per agros Deformes animas, vulgus inane, ferunt.'

410 Apottinea Cyrrha] Cyrrha urbs Phocidis. Tacuere] Hoc dicit, quia, ut ait Lactantius hie, in Cyrrha prospera dabantur tantum oracula; nam cui exitium imminebat, taciturnitate

templi penitus damnabatur.

Et non assuctis pernox ululavit Eleusin
Mensibus, et templis Sparte præsaga reclusis
Vidit Amyclæos (facinus!) concurrere fratres.
Arcades insanas latrare Lycaonis umbras
Nocte ferunt tacita: sævo decurrere campo
Œnomaum sua Pisa refert. Acheloon utroque
Deformem cornu vagus infamabat Acarnan.

415

siluerunt, et vigil Eleusis mugiit insolitis temporibus, et præscia Lacedæmon aspexit delubris apertis fratres Amyelæos (monstrum!) contra se invicem dimicantes. Arcades produnt rabidos manes Lycaonis latrusse per silentium noctis. Pisa renuntiat Enomaum suum decurrere in crudeli stadio, et errabundus Acarnam referebat Acheloum turpiter truncatum esse utroque cornu. Mycenæ implorant tris-

411 Eleusis Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. Eleusin Dan. Put. et Petav. Vide Heinsinm ad Ovid. Heroid. IV. 67. et Gronov. ad Theb. II. 382. Not. Var.—414 Arcados insunas Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. et edd. vett. Vide Not. Var.—416 Behot. 2. Acheloumque in utroque.—

NOTÆ

411 Et non assuetis pernox ululavit Eleusin Mensibus] Eleusis civitas Atticæ, in qua Ceres religiose colebatur, ejnsque sacra mensibus tantum fixis statisque celebrabantur. Pernox] Quia hæc sacra noctu fiebat. Ululavit] Quia hæc sacra Cereris magnis clamoribus et ejulatibus agebantur, ut in quibus repræsentabatur luctus Cereris de amissa Proserpina filia. Noster lib. x11. 'Noctivagnunque gregem, quamvis sibi luget, Eleusin Flevit, et arcanos lugentibus extulit ignes.'

412 Sparte] Sparta caput Laco-

413 Amyclæos fratres] Pollucem et Castorem oriundos ex Amyclis oppido Laconiæ regia Tyndari; quorum mira in se invicem pietas ac amicitia prædicatur. Concurrere] Signum hoc erat funestissimum, et portendebat Eteoclem et Polynicem contra se invicem dimicaturos. Templum enim Spartæ habebant Castor et Pollux.

414 Arcades | Priores editiones ha-

bent Arcados. Sed legendum esse Arcades bene observavit Gronovius. Ut enim omnes gentes, quæ bello Thebano intererant, signa ac prodigia viderant, quibus infelicem eventum hujusce belli expectare dehebant; Sparte viderat reclusis templi foribus Castorem ac Pollucem concurrentes; Pisa Œnomaum currentem insuo stadio; Acarnan Acheloum privatum etiam altero cornu; sic-Arcades referebant audisse latratus Lycaonis. Nota antem fabula Lycaonis in lupum conversi, quod puerum Jovi epulandum dederit.

416 Œnomaum sua Pisa refert] Hoc notum est ex præcedentibus. Achelon utroque Deformem cornu vagus infamabat Acarnan] Omnes sciunt Achelonm, lucta ab Herenle victum, fuisse nuo cornu truncatum: sed in hoc tempore Acarnan inter prodigia referebat truncatum altero cornu Achelonm. Notum etiam est, amnes taurino capite repræsentari. Seusus est arnisse alterum cornu seu ostium

Perscos effigiem mæstam exorantque Mycenæ
Confusum Junonis ebur: mugire-potentem
Inachon agricolæ, gemini maris incola narrat
Thebanum toto planxisse Palæmona ponto.
Hæc audit Pelopea phalanx: sed bellicus ardor
Consiliis obstat Divum, prohibetque timeri.
Jam ripas, Asope, tuas, Bæotaque ventum
Flumina: non ausæ transmittere protinus alæ
Hostilem fluvium: forte et trepidantibus ingens
Descendebat agris, animos sive imbrifer arcus,
Seu montana dedit nubes, seu fluminis illa
Mens fuit, objectusque vado pater arma vetabat.

tem statuam Perseos, et effigiem eburneam Junonis mutatam vultu. Rustici referunt florentem Inachum ululare, et habitator duorum æquorum Thebanum Palæmona plorasse in toto pelago. Hæc accipit exercitus Argivus, sed Martius impetus resistit monitis Dirum, et vetat formidari. Jam accesserant ad tua littora, O Asope, et fluvios Bæotiæ. Non statim turmæ tentarunt trajicere hostilem amnem. Forte et tumidus exundabat in trementes campos, seu pluviosus arcus cælestis, seu montana nubes cum auxerant, seu illud fuit consilium amnis, et pater oppositus aquis bellum

423 'In alio libro est: prohibetque dolore, cum glossa: 'Id est: Sapere, ad se redire.' Nihil muto.' Barth.—424 Boctaque unus Behot. Dan. Put. et Petav.—428 Markland. ad Sylv. v. 3. 171. legit: Seu montana dedit tabes, seu

NOTÆ

Acheloi, primo ab Hercule in plures rivos deducto et exsiceato. Acarnan] Vide lib. vt. 652.

418 Perseos efficiem mæstam] Perseus enim ab Argivis et Mycenensibus inter Deos relatus fuerat. Efficiem mæstam] Et hoe inter prodigia numeratum, si numinum efficies, alio vultu, quam quo solitæ, viderentur. Sie Hercule Epitrap. de Alexandro: 'Ille etiam, fatis magnos rumpentibus actus, Cum traheret letale merum, jam mortis opacæ Nube gravis, vultus alios in numine caro, Æraque supremis timnit sudantia mensis.'

419 Confusum Junonis ebur] Id est, statuam Junonis eburneam, quæ religiose culta ab Argivis. Confusum] Forte sudans, quod etiam inter ostenta habitum, nt mox vidimus ex Hercule Epitrapezio, et Theb. IV. 'Nam Tyrios sudasse lares.' Mugire] Hoc refertur ad taurinam speciem fluminum, de qua supra.

420 Inachon] Inachus fluvius Argolidis. Gemini maris incola] Id est, incola Isthmi, qui hinc et inde mari al-

421 Thebanum Palæmona] De Palæmone vide supra pluribus in locis.

422 Pelopea | Peloponnesia.

424 Asope] Asopus fluvius Bœotiæ, cujus fabulam supra retulit Noster.

427 Imbrifer arcus] Arcus enim cœlestis portendit pluvias.

Tunc ferus Hippomedon magno cum fragmine ripæ 430 Cunctantem dejecit equum, ducibusque relictis Gurgite de medio frænis suspensus, et armis, Ite viri, clamat: sic vos in mœnia primus Ducere, sic clausas voveo perfringere Thebas. Præcipitant cuncti fluvio, puduitque secutos. 435 Ac velut ignotum si quando armenta per aumem Pastor agit, stat triste pecus, procul altera tellus Omnibus, et late medius timor: ast ubi ductor Taurus init, fecitque vadum, tunc mollior unda, Tunc faciles saltus, visæque accedere ripæ. 440 Haud procul inde jugum, tutisque accommoda castris Arva notant, unde urbem etiam turresque videre Sidonias: placuit sedes, fidique réceptus, Colle per excelsum patulo, quem subter aperto

prohibebat. Tunc ferox Hippomedon impulit cum ingenti fragmento littoris detrectantem equum, et ducibus pone relictis, vociferatur de medio alveo, elatis habenis, ac elypeo, Venite duces: sie spondeo vos primus agere in muros hostiles, sie perrumpere obseratas Thebas. Prosiliunt in amnem, et erubuerunt se secutos esse. Ut si quando pastor ducit gregem per flurium incognitum, tristia animalia hærent, et ulterior ripa videtur cunctis longe remota, mediumque spatiam sua latitudine metum injicit: at ubi taurus rector subiit flumen, et aperuit viam, tunc aqua minus timenda videtur, tunc proclivis saltus, visaque littora appropinquare. Animaderetunt non longe ub hoc loco collem, et campum idoneum ponendis securis castris, ex quo etiam cernere erat civitatem et tarres Thebanas. Locus arrisit, et visi tuti receptus, tunulo ad ascensum facili, subter quem crant agri libero spatio, et nulli alii

numinis, &c.—434 Barthius ex codice manuscripto: sic clausas moreo.—439
Optimus et alter fecique riam; quod probo. Barth.—442 Optimi et alterius codicis lectio concinnior videtur, ridevent. Barth. videre est edd. vett. Vide Gronov. Obss. lib. 11. cap. 14.—444 Calle per excelsum patula quam sub-

NOTE

432 Franis suspensus et armis] Elatis habenis et clypeo. Ob profunditatem enim fluvii natare coactus est, et elevare habenas et clypeum, ne madefierent: amnis enim tunc tumidus et magnus erat.

435 Puduitque secutos] Id est, puduit eos quod secuti essent alium, neque duces fuissentaliis.

438 Et late medius timor] Id est,

timor illis repræsentat medium fluvium latissimum.

440 Visaque accedere ripæ] Refert hoc ad opinionem armentorum, quibus, cessante timore, firmatisve exemplo tauri transcuntis, tune videtur fluvii altitudo minor, et brevior latitudo.

443 Sidohias] Thebanas.

Arva sinu, nullique aliis a montibus obstant 445 Despectus: nec longa labor munimina durus Addidit: ipsa loco mirum Natura favebat. In vallum elatæ rupes, devexaque fossis Æqua, et fortuito ductæ quater aggere pinnæ: Cetera dant ipsi, donec sol montibus omnis 450 Erepsit, rebusque dedit sopor otia fessis. Quis queat attonitas dictis ostendere Thebas? Urbem in conspectu belli suprema parantem Territat insomnem nox atra, diemque minatur. Discurrent muris: nil septum horrore sub illo, 455 Nil fidum satis, invalidæque Amphionis arces. Rumor ubique altus, pluresque annuntiat hostes,

montes despiciunt, et imminent. Nec molesta opera adjecit longa propugnacula, adeo natura fecerat commodum locum. Scopuli erigebantur in modum valli; decliria supplebant vicem fossarum, et quatuor rupes in modum turrium pinnatarum formatæ erant fortuito aggere. Ipsi addunt reliqua, donec totus sol sensim reliquit montium cacumina, et sommus attulit quietem laboribus eorum. Quis possit verbis exprincre consternationem Thebanorum? nigra now perculit formidine vigilem wibem, et se ad extrema parantem in conspectu hostium, et intentat diem. Discurrunt per mænia. Nihil clausum est in illo pavore, nihil satis tutum, et arces Amphionis videntur infirmæ. Murmur ubique magnum, et metus refert plures hostes,

ter, &c. Dan,—445 Area situ optimus Barthianus.—447 Optimus codex Barthii loci; quod ille probat. murum pro mirum unus Behot.—451 Derepsit correxit Nic. Heinsius in Advers. lib. 11. cap. 19. p. 373.—453 Optimus Barthianus, suprema parentem. Vide Not. Var.—457 'Vera lectio est in

NOTÆ

445 Nullique aliis a montibus obstant Despectus] Id est, nulli montes altiores erant, qui despicerent hunc collem, et ex quibus infestari poterat. Gallice, ne le commandoient point.

449 Et fortuito ductæ quater aggere pinnæ] Rupes quatuor ductæ in modum turrium pinnatarum.

450 Cetera dant ipsi] Quæ deerant castrorum munitioni, manuum opere addebantur

453 Belli suprema parantem] Sie et scripti. Bernartius conjicit paventem. Quod priusquam viderem, venerat in mentem: in conspectu belli suprema parantis. Quod ei parabat

extrema. Apud Livium lib. VIII-Fabins senex ad Papinium dictatorem: 'Quando quidem apud te, nec auctoritas senatus, nec ætas mea, cui orbitatem paras, &c. valet.' Gronovius.

454 Territat insomnem] Nox auget timorem bellieum, ut nemo quiescere possit. Diemque minatur] Ut magis metuant venturam diem. Vel diem dieit hostium eum facibus et flammis adventum.

456 Nil fidum satis] Perterritis enim nihil satis tutum videtur.

457 Rumor ubique altus] Non placet ille altus, scribe alius. Sic notat

Majoresque timor: spectant tentoria contra Inachia, externosque suis in montibus ignes. Hi precibus, questuque Deos; hi Martia tela 460 Belligerosque hortantur equos: hi pectora fletu Cara premunt, miserique rogos, et crastina mandant Funera. Si tenuis demisit lumina somnus, Bella gerunt: modo lucra mora, modo tædia vitæ Attonitis: lucemque timent, lucemque precantur. 465 It geminum excutiens anguem, et bacchatur utrisque Tisiphone castris: fratrem huic, fratrem ingerit illi, Aut utrique patrem. Procul ille penatibus imis, Excitus implorat furias, oculosque reposcit. Jam gelidam Phœben et caligantia primus 470

et bellicosiores. Cernunt ex opposito tentoria Argira, et peregrinas flammas in suis montibus. Hi Deos votis et precibus fatigant : hi acuant bellicas sagittas, et excitant equos bellatores: hi rigant tacrymis pectora carorum, et infetices præci-piunt busta et crastinas exequias sibi parari. Si levis sopor inclinavit palpebras, sibi videntur certare: nunc dilatio compendio est consternatis, nunc vita fastidio, et parent diem ac exoptant diem. Tisiphone graditur, movens geminam scrpentem, furitque in utrisque castris: huic monstrat fratrem, illi fratrem, aut utrique genitorem. Procut ille experrectus in infimis taribus, invocat farias et aculos desiderat. Jam prima lux hebetarerat frigidam lunam, et obscuraverat sidera, cum jam Ocea-

optimo nostro et Lindenbrogii, ubique alios.' Barth. Vide Not. Var. Rumor ubique alius legit Nic. Heinsins in Advers. lib. 111. cap. 17. p. 550. ubique alitus conj. Burmannus, plures admincial hostes Exc. Cantab. omissa $\tau \hat{\varphi}$ que.-466 Margo ed. Barth. bacchatus,-467 Thesephone unus Behot,-471 Edd.

NOTÆ

naturam rumorum, qui vanitate et mendaciis, ut aluntur, ita plerumque dissident seeum, et inter auctores variantur. Claudianus in Rufinum lib. 1. Dissensusque alitur rumor.' Gronorius.

459 Inuchia | Argivas.

460 Hi Martia tela, Belligerosque hortantur equos Hac inepta et insititia videntur Guyeto; ideo post questuque Deos, legit hi pectora fletu, id est, planetu.

462 Mandant Funera] Commendant, vel sua vel suornin, si in hoc hello moriantur.

461 Bella gerunt] Videntur sibi Delph. et Var, Clas.

bellare in somniis.

465 Lucemque timent, lucemque precantur] Quod proprie anxiorum est ct perterritorum.

466 Geminum anguem] Propter duos fratres, ut unicuique corum majus odinm atque implacabile alterins immittat. Ceterum hic versus suspectus Guyeto una cum tribus sequentibus. Quid geminus auguis, ait, unde Enexel.

469 Excitus] Insomnis, vigilans, experrectus. Peyraredus.

470 Phaben] Phorbe, lima, at Phasbus, sol poëtis.

Hauserat astra dies, cum jam tumet igne futuro
Oceanus, lateque novo Titane reclusum
Æquor, anhelantum radiis subsidit equorum.
Ecce truces oculos sordentibus obsita canis
Exsanguesque Iocasta genas, et brachia planctu
Nigra ferens, ramumque oleæ cum velleris atri
Nexibus, Eumenidum velut antiquissima, portis
Egreditur, magna cum majestate malorum.
Hinc atque hinc natæ, melior jam sexus, aniles
Præcipitantem artus, et plusquam posset cuntem
Sustentant. Venit ante hostes, et pectore nudo
Claustra adversa ferit, tremulisque ululatibus orat
Admitti: Reserare viam rogat impia belli
Mater: in his aliquod jus execrabile castris

nus inflatur ventura flamma, et late apertum mure, orto recens sole, detumescit radiis equorum obnitentium. Ecce Jocasta habens torra lumina obsepta squalida camitie, et gerens pallidas mulas, et lacertos ictibus lividos, ac ferens frondem oteæ nigra luna involutam, velut vetustissima Furiaram, exit portis, cum magna dignitate calamitatum. Hinc et inde filiæ, innocentior jam sexus, sublevant eam accelerantem aniles passus, et progredientem celerius quam posset. Venit in conspectum hostium, et nudato pectore pulsat hostiles portas, et rogat introduci trepidis clamoribus. Aperite viam, orat profana causa belti. Aliquod jus abominandum ventri huic est in

vett. et jam; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behott. 1. 2. Dan. optimi Barthiani, et Venett. cum jam.—475 Exangues Iocasta unus Behot. et meliores Barthii, quod ille probat.—482 Castra adversa Exc. Cantab.—483 'In melioribus libris improba, non impia, scriptum est: sed hoc malumus.' Barth. reserate viam Dan. Put. Petav. Lindenbrog. Cruc. et Delph. ut conjectabat Jorane.

......

NOTÆ

471 Igne futuro] Solis orientis.

473 Anhelantum] Quia, ut ait Ovidius Met. II. 'Ardua prima via est, et qua vix mane recentes Enituntur equi.' Unde 'anhelant.' Subsidit] Oriente enim sole subsidit, seu detumescit ut plurimum mare, si agitatum est, aut inflatum.

476 Ramumque oleæ cum velleris atri Nexibus] Hoc, more supplicantium, qui ramum oleæ lana involutum ferebant. Græcis hic ramus εἰρεσιώνη vocabatur et ἰκετηρία, Æschylo ἰκετήροι κλάδοι. Hiuc Nostro alibi et Va-

lerio Flacco: 'Supplex oliva.'

477 Eumenidum velut antiquissima] Alecto, quæ natu major erat.

478 Magna cum majestate malorum] Lucanus de Cornelia Pompeii: 'Nobilitate dolendi.'

479 Melior jam scxus] Quia filii impii.

483 Reserve viam, &c.] Hæc ineptissima judicat Guyetus, quare delet, et τὸ Admitti jungit cum trepidi versu 485.

484 Jus execrabile] Quia ex incestu cum filio genuerat Polynicem.

Huic utero est. Trepidi visam expavere manipli, 485 Auditamque magis. Remeat jam missus Adrasto Nuntius: excipiunt jussi, mediosque per enses Dant iter: illa duces ut primum aspexit Achivos, Clamorem horrendum luctu furiata resolvit: Argolici proceres, hei quis monstraverit hostem, 490 Quem peperi? quanam inveniam, mihi dicite, natum Sub galea? venit attonitæ Cadmeius heros Obvius, et raptam lacrymis gaudentibus implet, Solaturque tenens, atque inter singula, matrem, Matrem iterat, nunc ipsam urgens, nunc cara sororum 495 Pectora, cum mixta fletus anus asperat ira: Quid molles lacrymas, venerandaque nomina fingis, Rex Argive, mihi? quid colla amplexibus ambis, Invisamque teris ferrato pectore matrem? Tune ille exilio vagus? et miserabilis hospes? 500 Quem non permoveas? longe tua jussa cohortes Expectant, multoque latus præfulgurat ense.

his castris. Pavidi cunei exhorruere aspectam, et plus auditam. Jam missus ad Adrastum nuntius redit. Admittunt ex imperato, et faciunt ei viam per medios gladios. Illa ut primum videt duces Argivos, dolore efferata, edidit terribilem ululutum: Optimates Argivi, hei, quis ostendevit hostem, quem genni? Quanam sub casside reperiam filium, mihi referte. Heros Cadmo oriundus venit in occursum consternata, eamque constrictum inter brachia perfudit exultantibus lacrymis, et permuleet amplectendo, et inter singula verba repetit genitricem, genitricem. Nunc stringit ipsam, nunc pectus blandientium sororum, cum vetula exacerbat lacrymas mixta indignatione: quid mihi simulas teneros fletus, et pia vocabula, rex Argive? Quid innectis amplexibus cervicem, et ladis loricato pectore odiosam parentem? Tune ille exilio errans et infelix advena? Cui non terrorem incuties? Exercitus multum prastolatur mandata tun, et latus tuum coruscat gladiis satellitum qui te

tinns,—488 Dan. aspexit Acheos.—490 Dan. Petav. et edd. vett. heu quis; Put. ecquis; Behott. I. 2. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. ei quis.—501 Quod non permoreas in optimo codice Barthii.—502 'Vett. editiones, perfulgurat

NOTE

485 Huic utero] Fingitur uterum ostentans, ant manibus percutiens. Vet. Schol.

490 Hei quis] Alii codices, ecquis; alii, heu quis.

492 Cadmeius heros Polynices.

494 Matrem, Matrem] Anadiplosis. Satiari enim non potest optatissimo nomine. Vetus Schol.

498 Rex Argive] Invidiose Argivum vacat, non Thebanum, quia copiis Argivis instructus, bellum patria inferebat.

501 Quem non permoceas] Quidam hunc locum sic interpretantur: Cui non miserationem commovebis? Ali miseræ matres! hunc te noctesque, diesque, Deflebam: si verba tamen, monitusque tuorum Dignaris, dum castra silent, suspensaque bellum 505 Horrescit pictas, genitrix jubeoque, rogoque, I mecum, patriosque Deos, arsuraque saltem Tecta vide, fratremque, (quid aufers lumina?) fratrem Alloquere, et regnum jam me sub judice posce-Aut dabit aut ferrum causa meliore resumes. 510 Anne times, ne forte doli, et te conscia mater Decipiam? non sic miseros fas omne penates Effugiet: vix Œdipode ducente timeres. Nupsi equidem, peperique nefas: sed diligo tales, Ah dolor, et vestros etiamnum excuso furores. 515 Quod si adeo perstas, ultro tibi, sæve, triumphum

stipant. Ah matres infelices! Talem te plorabam cunctis diebus ac noctibus. Si tamen admittis dicta et consilia tuorum, dum tacent castra, et ambigua pietas bellum horrescit, mater, impero, obseeroque, veni mccum, saltem revise patria numina, et regiam cremandam, ac affare germanum (quid avertis oculos?) germanum, et jam pete imperium sub me arbitra. Aut illud reddet, aut rursus capies arma justiore jure. Anne metuis, ne forte fraudes subsint, et illarum mater gnara te circumveniam? Non sic tota justitia deserucrit infelices lures. Vix metueres Edipo uxorem ducente. Nupsi equidem, et genui inceste, sca anno tales, ah dolor, et ignosco etiam furoribus vestris. Quod si adeo obstinatus es, sponte tibi, crudelis, concedimus vic-

auro; in plerisque manuscriptis libris, non tamen optimo, et ab eo secundo, legitur: latus præfulgurat ense. Ego illam lectionem præfero.' Barth.—504 Destebant in optimo codice Barthii.—510 'Scribe cum optimis membranis: resumas.' Barth.—511 Lang. Lanr. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. et edd. vett. ne sorte doli te conscia mater.—512 Decipiant edd. vett.—515 Put. exosa

NOTE

502 Multoque lutus prafulgurat ense] Vere et eleganter: alludit enim ad morem Romanum, quo principibus nusquam non satellites aderant cum gladiis ad latus. Quidam codices habent auro.

503 Hunc te] Talem, sen exulem. 506 Genitrix jubeoque, rogoque] Et personam servat et tempus: jubet filio, exulem rogat iratum et armis instructum.

511 Ne forte doli, et te conscia] Ne forte subsint doli, et corum mater conscia te decipiam.

512 Non sic miseros] Obtestatur se minime cum decepturam, quia amet suos filios, etiamsi ex incestu sint concepti per errorem, ideoque miseros penates dixit. Fas omne] Justitia fundata in natura. Nam secundum hane mater amat filium, etsi in incestu genitum. Vct. Scholiast.

513 Vix Œdipode ducente timeres] Filius enim etiam jure sibi timere poterat ab Œdipo, qui et interfecerat patrem, mox matrem uxorem duxerat.

Detulimus: religa captas in terga sorores, Injice vincla mihi: gravis huc utcumque feretur Et pater. Ad vestrum gemitus nunc verto pudorem, Inachidæ: liquistis enim parvosque senesque, 520 Et lacrymas has quisque domi, sua credite matri Viscera: si vobis hic parvo in tempore carus, (Sitque precor,) quid me, oro, decet? quidve ista, Pelasgi, Ubera? ab Hyrcanis hoc Odrysisque tulissem Regibus, et si qui nostros vicere furores. 525 Annuite, aut natum complexa superstite bello Hic moriar. Tumidas frangebant dicta cohortes, Nutantesque virum galeas, et sparsa videres Fletibus arma piis: quales ubi tela virosque Pectoris impulsu rapidi stravere leones;

toriam, vinci captivas sorores retortis in terga manibus, innecte mihi catenas, grandævus genitor huc quoquomedo adducetur. Nunc, Argici, converto querclas ad vestrum verecundiam. Deservistis enim quisque domi parvulos, senesque, et fletus similes meis, fidei matris sua committite pignora. Si vohis hic fuit carus in modico tempore, (sitque oro,) quid mihi precor, convenit? quidre istis mammis, Pelasgi? Impetrarem hoc ab Odrysis et Hyrcanis principibus, et si qui sunt qui nostram feritatem superaverunt. Assentite, aut hic occumbam complexa filium, remanente bello. Hac oratio permorebat iratus copius, et aspexisses cussides militum trementes motu capitis, et arma perfusa piis lacrymis. Ut cum præcipites leones afflixerunt humi,

furores.—518 Dan. gravis huic.—519 Codices Barthii; non verto.—520 Wakefieldus in Sylv. Crit. P. 1v. p. 213. ita distinguit: liquistis enim purcosque senesque Et lacrymas has quisque domi; sua, credite matri, Viscera.—522 Unus Behot. parro tempore, omissa præpositione.—523 Edd. vett. quodve ista; Bernartius conj. quid me ista, &c.—530 Put. rabidi stravere.—534 Ipse etiam

....

NOT/E

517 Captas in terga] Manibus in tergum revinctis.

518 Gravis] Annis scilicet, propter sequens utcumque.

520 Inachida] Argivi.

521 Has] Similes meis.

523 Quid me, oro, decet] Id est: Ego plus enm difigere debeo, quem peperi.

524 Hyrcanis] De Hyrcanis supra. Odrysisque] Id est, Thraciis. Odry-

sæ enim populi Thraciæ. Memorat hic Hyrcanos et Odrysios, tanquam immanes et barbaras gentes.

525 Et si qui nostros vicere furores] Et si qui sunt reges, qui feritate morum ac immanitate nostra scelera exsuperaverunt. Qui nostris sceleribus sunt severiores. Guyetus.

530 Pectoris impulsu] Quia summa vis leonis in pectore est. Plinius lib. viii, cap. 16. Protinus ira minor, gaudentque in corpore capto
Securam differre famem: sic flexa Pelasgum
Corda labant, ferrique avidus mansueverat ardor.
Ipse etiam ante omnes nunc matris ad oscula versus,
Nunc rudis Ismenes, nunc flebiliora precantis
Antigones, variaque animum turbante procella
Exciderat regnum: cupit ire, et mitis Adrastus
Non vetat: hic justæ Tydeus memor occupat iræ:
Me potius socii, qui fidum Eteoclea nuper
Expertus, (nec frater eram,) me opponite regi,
Cujus adhuc pacem egregiam, et bona fædera gesto

pectoris impetu, jacula venatoresque; statim furor desævit, lætanturque differre jam tutam famem in capta præda: sic moti Pelasgorum animi nutant, et inhians cupido armorum restinguitur. Ipse etiam Polynices coram omnibus, nunc conversus ad oscula parentis, nunc simplicis Ismenes, nunc Antigones quae orabat lamentabiliori modo, et diverso æstu cogitationum jactante suam mentem, obliviscebatur regnum. Vult ire, nec placidus Adrastus impedit. Hie Tydeus recordatus justi doloris prævenit: me potius comites, qui nuper sensi æquitatem Eteoclis, nec eram germanus, objicite tyranno; cujus adhuc porto in hoc pectore optimam pacem, et egregia pacta.

ante oculos Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. et Venett.—535 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Behott. 1. 2. et edd. vett. nunc flebilis ora.—538 Vix vetat optimi codd. Barth.—539 Ethioclea nnus Behot.—542 Corpore in quibusdam

NOTE

531 Protinus ira minor] Leoni enim tantum ex feris clementia in supplices: prostratis pareit: et ubi sævit, in viros prius, quam in fæminas fremit, infantes non nisi magna fame. Credit Libya intellectum pervenire ad ens precum. Captivam certe reducem Getuliæ audivi, multorum in sylvis impetum a se mitigatum alloquio, ausam dicere se fæminam, profugam, infirmam, supplicem animalis omnium generosissimi, ceterisque imperantis, indignam ejus gloria prædam. Ita Plinius ibidem. Vide et Ælianum lib. IV. cap. 34.

532 Securam differre famem] Jam cibum paratum habentes, quem tamen non attingunt propter generositatem. Papinius enim fingit nobili-

tate animi etiam famem vincere et differre. Pelasgum] Argivorum.

535 Flebiliora] Quidam codices, flebilis ora.

537 Regnum] Regni enpido. Cupit ire] Ivisse Thebas Polynicem refert Euripides in Phænicibus, Jocastamque frustra tentasse fratres reconciliare, eosque ex colloquio infensiores discessisse.

538 Justæ iræ] Quia contra jus gentium sibi insidiæ structæ fuerant ab Etcocle, quem nulla prius injuria læserat.

540 Nec frater eram] Nec tanti erat me occidi. Theb. 11. 'Quas quæreret artes, Si fratrem, Fortuna, dares?' Pectore in hoc: ubi tunc fidei, pacisque sequestra
Mater eras, pulchris cum me nox vestra morata est
Hospitiis? nempe hæc trahis ad commercia natum?
Duc illum in campum, vestro qui sanguine pinguis
Spirat adhuc, pinguisque meo: tu porro sequeris?
Heu nimium mitis, nimiumque oblite tuorum!
Scilicet infestæ cum te circum undique dextræ
Nudabunt enses, hæc flebit, et arma quiescent?
Tene ille, heu demens, semel intra mænia clausum,
Possessumque odiis Argiva in castra remittet?
Ante hæc excusso frondescet lancca ferro,
Inachus ante retro, nosterque Achelous abibunt.
Sed mite alloquium, et sævis pax quæritur armis,

Ubi tunc eras genitrix sequestra fidei et concordia, cum nox vestra retardavit me egregiis hospitiis? Nempe allicis in has fraudes filium? Age eum in agrum, qui fumat adhuc opimus vestro meoque cruore. Tu porro sequeris illam? Heu nimium lenis, et nimium immemor tuorum. Nempe eum hostiles manus stringent circum te uudique gladios, hac plorabit, et arma cessabunt? Tene ille, heu insane, semel obseptum inter mænia, vindictaque sua obnoxium remitett in castra Argiva? Ante hac lancea ramos emittet ademta cuspide, ante Inachus nosterque Achelous retro fluent. Sed placidum colloquium, et pax pe-

Barthianis,—543 Verbum est non habetur in Dan. Put. Petav. Lipsian. Lindenbrog. et Cruc.—548 Dan. Put. Petav. Lindenbrog, et Cruc. dextra.—

NOTÆ

542 Pectore in hoc] Δεικτικώς, id est, meo, perfosso scilicet multis vulneribus. Pacisque sequestra] Hic Lactantius : 'Sequester dicitur qui certantibus medius intervenit, apud quem cujuscumque certaminis futuri pignora deponuntur. Hoe vocabulum ab obsequendo factum est; quod ejus, qui electus fuerit, utraque pars sequatur.' Vide Festum in 'sequester,' et Gellium lib. xx, cap, ultimo, Obvia ea vox apud Jurisconsultos. Pacis igitur sequester, id est, medins et arbiter. Arbitrum et sequestrum conjunxit Plantus Rudente: 'Tu isthunc hodie non feres, nisi das sequestrum aut arbitrum, Cujus hæc res arbitrato fiat,' Silius lib. vi. 'At

nova Elissai jurato fædera patres Consultant mandare duci, pacisque sequestrem Mittere.' Lucan, lib. x. ' Orator regis pacisque sequester.' Græce: μεσίτης.

513 Pulchris Hospitiis Ironice.

544 Hac ad commercia] Ostendebat vulnera, quae in insidiis nocte acceperat: quasi ad pares insidias trahere vellet filium Jocusta.

546 Tu porro sequeris] Convertit orationem ad Pulynicem.

551 Possessumque odiis] Id est, in potestatem hostium tuorum reduc-

544 Sed mite alloquium] Objicit sibi Tydeus pacem hac ratione fieri posse, si fratres arbitris propinquis contro-

Hæc quoque castra patent: necdum meruere timeri. 555 An suspectus ego? abscedo, et mea vulnera dono. Intret, et hic genitrix eadem, mediæque sorores. Finge autem pactis evictum excedere regnis, Nempe iterum reddes? Rursus mutata trahuntur Agmina consiliis: subito ceu turbine cœli 560 Obvius adversum Boreæ Notus abstulit æquor. Arma iterum, furiæque placent: fera tempus Erinnys Arripit, et primæ molitur semina pugnæ. Errabant geminæ Dircæa ad flumina tigres, Mite jugum, belli quondam vastator Eoi 565 Currus, Erythræis quas nuper victor ab oris Liber in Aonios meritas dimiserat agros.

titur crudeli bello: hac castra sunt quoque aperta, nihilque adhuc commiserunt, unde metui debeant. An ego suspectus? abco, et meas plagas remitto. Subcant et huc cadem mater, et sequestra pacis sorores. Pone autem fratrem concentis satisfacientem regnum relinquere. Scilicet restitues denuo? Iterum copia versa sententia revocantur. Ut cum Notus occurrens repentino venti impetu arripuit Borea mare oppositum. Arma rursus et rabies cordi sunt. Atrox Erinnys capit occusionem, et dedit causas primi prelii. Dua tigres vagabantur ad fluxios Direacos, mansuetum par, junctum olim currui, qui confecerat Orientale bellum, quas miper Liber triumphator ab Erythrais oris dimiserut jugo sotutas in cumpos Aonios. Cohors nuninis, et longavus sacerdos

553 Achelous abibit Put,—556 Pro dono nonnulli pono. Vide Nic. Heins. ad Ovid. Art. Am. p. 387.—557 Intret et huc Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Behott. 1. 2. et edd. vett.—558 Uterque Behot. Finge illum paclis.—566 Erycteis edd. vett.—567 Edd. vett. et nonnulli codd. demiserut.

NOTE

versiam de regno dissolverent.

555 Hæc quoque castru patent, &c.] Respondit, castra Argiva patere, necdum meruisse timeri, nihil enim adhue hostile gesserant: se vero abseedere, si securitatis Eteoclis intersit, nt exeat, suamque injuriam remittere.

557 Mediæ] Sequestræ, arbitræ.

559 Nempe iterum reddes] Rectius reddet. Non enim Tydeus juste persuadere potuisset Polynici, ut retineret regnum, si semel illo potiretur, manendo pactis, de quibus convenerant fratres; cum bellum Eteocli in-

ferret, qui illud secundum eadem pacta reddere renuebat.

564 Dircæa] Bæotia, sen Thebana. 565 Belli quondam vastutor Eoi Currus] Id est, junctæ currui qui confecerat Orientale seu Indicum bellum: Bacchus enim curru vectus oppugnaverat viceratque Indos. Currus] Imitatus est Virgilium, qui loquens de equis currui junctis Achillis, dixit Georg. 111. 'Et magni currus Achillis.'

566 Erythræis ab oris] Id est, ab oris Maris Erythræi, sen Rubri.

567 Aonios] Thebanos, Bootios.

Illas turba Dei, seniorque ex more sacerdos Sanguinis oblitas, atque Indum gramen olentes. Palmite maturo variisque ornare corymbis 570 Curat, et alterno maculas interligat ostro. Jamque ipsi colles, ipsa has (quis credat?) amabant Armenta, atque ausæ circum mugire juvencæ. Quippe nihil grassata fames, manus obvia pascit, Expectantque cibos, fusoque horrenda supinant 575 Ora mero, vaga rure quies: si quando benigno Urbem iniere gradu, domus omnis, et omnia sacris Templa calent, ipsumque fides intrasse Lyæum. Has ubi vipereo tactas ter utramque flagello Eumenis in furias, animumque redire priorem 580 Impulit, erumpunt non agnoscentibus Argis: Ceu duo diverso pariter si fulmina cœlo Rupta cadant, longumque trahant per nubila crinem.

curat ex consuctudinc ornare palmitibus maturis, et diversis uvis illas immemores cruoris, et olentes herbas Indicas, et internectit maculas alterna purpura. Jamque ipsi colles, et ipsi (quis putaret?) greges diligebant cas, atque vacca audebant mugire circum cas. Quippe nihil fames seevebat, obvia manus cas alit, et opperiuntur escam, et invertunt diras fauces infuso vino, somuum in campis passim capiunt. Si quando intravere oppidum placido gressu, totae ædes et tota delubra fumant sacrificiis, et credunt ipsum Bacchum venisse. At ubi Furia coëgit utramque contrectatum ter anguineo flagello resumere priorem furorem, et prius ingenium, irruunt Argivis non animadvertentibus. Ut si duo fulmina seissa labantur e diverso cali tractu, et ducant prolixum comum in acre. Non aliter

NOTÆ

570 Palmite maturo variisque ornarecorymbis] Hederis enim et palmitibus ornabantur, ut Baccho sacræ, cui dicatæ hederæ, palmitesque.

571 Et alterno maculas interligat ostro] Ad majorem gratiam maculis conciliandam, si et purpureæ maculæ intermiscerentur albis, nigrisque.

574 Manus obria] Mansneta enim sant feræ, quæ mann pasci consueverunt.

575 Expectantque cibos] Alii codices, exceptantque. 578 Lyaum] Bacchum, sic dictum ἀπὸ τοῦ λύειν, quod vinum solvat curas.

579 Viperco flagello] Furiæ enim gestant manibus augues, quibus percusserant tigres has.

583 Longumque trahant per nubila crinem] Virgilius: 'Crinemque volantia sidera ducunt.' Crinis hie ignium flammæ. Æschylo in Prometheo vineto πυρός δμφήκης βόστρυχος. Vide quæ diximus ad Theb. v. 387.

Non aliter cursu rapidæ, atque immane frementes Transiliunt campos, aurigamque impete vasto, 585 Amphiaraë, tuum (nec defuit omen, heriles Forte is primus equos stagna ad vicina trahebat) Corripiunt: mox Tænarium qui proximus Idam Ætolumque Acamanta premunt: fuga torva per agros Cornipedum, visa donec flammatus Aconteus 590 Strage virum, cui sueta feras prosternere virtus, (Arcas erat,) densis jam fida ad mœnia versas Insequitur telis, multumque hastile resumens Ter, quater, adducto per terga, per ilia telo Transigit: illæ autem longo cum limite fusi 595 Sanguinis, ad portas utrimque extantia ducunt Spicula semianimes, gemituque imitante querelas, Saucia dilectis acclinant pectora muris. Templa putes, urbemque rapi, facibusque nefandis

præcipites cursu, et frendentes horrendo modo trajiciunt agros, et invadunt magna vi tuum aurigam, o Amphiaraë: (nec defuit præsagium, forte is primus ducebat equos domini ad proximas aquas:) mox urgent Idam Tænarium, qui prope erat, et Acamanta Ætolum. Trux fuga equorum fit per campos, donce Aconteus accensus ira, cæde hominum visa, cui solita erat dexteritas dejiciendis feris, (Arcas erat,) insequitur illas crebris sagittis jam redeuntes ad notos muros, et sumtis vicissim multis telis, ter quaterque illas transfixit, trajecto ferro per tergum et per iliu. Illæ autem semiexsangues ferunt ad portas jacula utrimque prominentia, cum longa semila sparsi cruoris, et gemitu æmulante questum, applicant vulnerata pectora caris muris. Crederes delubra civitatemque expugnari, et domos Thebanas comburi

.....

cadunt unus Behot.—586 'Sola hae verba (nec defuit omen) parenthesi claudenda suut.' Barth.—589 Athamanta edd. vett. Achamanta Dan. Put. et Petav. Adamanta margo ed. Barth. ex codice manuscripto.—590 Cornipedum visa est: donce, &c. Dan. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. 70 est non habent aliquot Barthiani et Behott. 1. 2. cum edd. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. 'Veritatem hoc loco restituit optimus librorum: Cornipedum visu.' Barth.—592 Aldd. Colin. Gryph, et Basil. versa.—594 Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. et edd. vett. per illä ferro. 'In aliis legitur telo: iuscite; jam enim dixit telis.' Barth. telo exhibent Behott. 1. 2. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph.—595 Transicit

NOTÆ

585 Impete] Pro impetu. Sic et Lucretius.

556 Nec defuit omen] Quia primus ducum periit Amphiaraus, ut infra videbitur.

592 Arcus crut] Arcades enim sagittandi peritissimi. Fidu ud mænia] Thebas. Sic infra 'dilectis muris.' 596 Utrimque] Supra et infra. Sidonios ardere lares: sic clamor apertis 600 Exoritur muris: mallent cunabula magni Herculis, aut Semeles thalamum, aut penetrale ruisse Harmonies: cultor Bacchæus Acontea Phegeus Jam vacuum telis, geminoque in sanguine ovantem Cominus ense petit: subeunt Tegeæa juventus 605 Auxilio tardi: jam supra sacra ferarum Corpora mœrenti juvenis jacet ultio Baccho. Rumpitur et Graium subito per castra tumultu Consilium: fugit externos Iocasta per hostes. Jam non ausa preces: natas, ipsamque repellunt Qui modo tam mites, et præceps tempore Tydeus

acerbis flammis. Sic ululatus editur dejectis manibus. Mallent cunas ingentis Herculis, aut conclave Semeles, aut regiam Harmoniæ cecidisse. Phogeus sacerdos Bacchi propius invadit stricto gladio Aconteum, jam telis exhaustum, et exultantem in duplici cæde. Adolescentes Tegeæi sero accurrunt ejus auxilio, jam adolescens procumbit supra sacra bestiarum corpora, vindicta tristi Baccho. Ecce concilium repente dirimitur magno in castris strepitu. Fugit Jocasta per peregrinos hostes, jum non freta precibus, et qui modo tam placidi crant, extrudunt ipsam et filias. Ardens Tydeus arripit occasionem. Ite agite, nunc concordiam

Put. et optimus Barthii ; quod ille probat .- 601 Lindenbrog. et Cruc. manent pro mallent.-603 Hermonie in quibusdam codd. Hermione Behot. 1. Hermiones Behot. 2. Phlegeus uterque Behot.-608 Rumpitur ecce gravi Lang. Laur, Buslid, Lipsian, Put, Petay, Aldd. Colin, Gryph, Basil, et Plant, Rumpitur et Graium Dan. optimus Barthianus, Behott. 1. 2. Gronov, Barth. Veen. et Delph. Rumpitur at Graium conj. Barthius.—611 Quæmodo Aldd.

NOT/E

600 Sidonios Thebanos. Apertis sanguine duarum tigrium. muris] Urbe expugnata, captaque.

601 Cunabula magni Herculis] Thebis natus enim Hercules.

602 Aut Semeles thalammn] Supra: et in tumulos, si quid male fœta reliquit Mater, abire jubes?' Pausanias etiam in Bœoticis refert Thebanos suo adline tempore ruinas Semeles thalami monstrare, cumque ab hominum accessu custodire. Arsisse tamen dicitur ex fabula cum ipsa Semele, totaque regia. Vide Ovidonu Met. III.

603 Harmonies | Uxoris Cadmi. 604 Gemino in sanguine] Id est,

605 Tegeara] Arcadia.

606 Auxilio tardi] Quia jum Phegeus Acouteum occiderat. Sucra corpora | Duw enim illæ tigres Baccho sacrae.

607 Marcuti Buccho] Ob casum duarum tigrium. Jurcuis] Acontens.

608 Rumpitur et Graium] Nec dicas etiam Bœotos esse Gracos: nam quoulam hi toties Tyrii vocantur, merito his diversi κατ' Τξοχήν Grain statmintur, et vocantur l'eloponnesii. Notavit et Cauterus. Gronocius.

611 Qui modo tam mites | Supra

Utitur. Ite age, nune pacem sperate, fidemque
Nune saltem differre nefas? potuitne morari
Dum genitrix dimissa redit? Sic fatus aperto
Ense vocat socios: sævus jam clamor, et iræ
Hine atque inde calent: nullo venit ordine bellum:
Confusique duces vulgo, et neglecta regentum
Imperia: una equites mixti, peditumque catervæ,
Et rapidi currus: premit indigesta ruentes
Copia, nec sese vacat ostentare, nec hostem
Noscere: sic subitis Thebana, Argivaque pubes
Conflixere globis: retro vexilla, tubæque
Post tergum, et litui bellum invenere secuti.
Tantus ab exiguo crudescit sanguine Mayors.

expectate, fidemque, num saltem potuit retardare scelus? potuitne præstolari, dum mater dimissa rerertitur? Sic locutus stricto gladio ciet comites. Crudelis jam fit ululatus, et furores hinc et inde exardescunt. Pugna geritur nulla disciplina, permixtique duces militi, ac jussa ducum spreta: una equites confusi, peditumque cunei, et præcipites currus: incondita multitudo proculcat cadentes, nec potest sese expedire, nec hostem agnoscere. Sic Thebana et Argica juventus decertarunt repentinis manipulis. Pone signa et tubæ post tergum, et litui qui debebant præcedere, reperere certamen inchoatum. Tantum incalescit bellum a tum parvo cruore. Ut ventus primum

Colin. Gryph. et Basil.—613 Exc. Cantab. Ne saltem, et supra Nu saltem; Taurin. Aldd. et Colin. Num saltem; Behott. Non saltem differte. Nonnulli codd. potuitve, ut in Aldd. et Colin. alii vero potuitque, ut in Taurin.—619 Et rapidi cursus unus Behot.—622 'Legendum Confluxere cum optimis libro-

****

NOTÆ

enim: 'tumidas frangebant dicta catervas,' &c.

613 Nunc saltem differre nefus] Mallem Nun; id est, num Etcocles potuit differre nefas, num potuit expectare, dum genitrix dimissa redit? Id est, tam promtus ad scelera est, ut quamvis mater sit in potestate hostium, non potest ea vel tantillum temporis differre. Hoc dicit, quia Acontenm Phegeus occidendo spem pacis omnem præcluserat.

623 Et titui bellum invenere secuti] Ut ostenderet pugnam tumultuose initam ac perversum ordinem exercitus, dicit post aciem esse vexilla, quæ solent præcedere militum cuneos, lituosque secutos pugnam,
cum ipsi illam excitare soleant. Ex
quo loco liquet non solum tubarum,
sed etiam lituorum usum in bello fuisse. Exempla passim obvia. Seneca Thyeste: 'Jam silet murmur grave classicorum, Jam tacet stridor
litui strepentis, Alta pax urbis revocata est lætæ.' Eleganti metaphora
Cicero sunsit pro impulsore ad Atticum: 'Existimare Q. fratrem lituum
meæ profectionis fuisse.' Vide A.
Gellium lib. 1. cap. 11. de veterum
ritu in prælio.

624 Ab exiguo sanguine] Duarum

Ventus uti primas struit inter nubila vires 625 Lenis adhuc, frondesque, et aperta cacumina gestat: Mox rapuit nemus, et montes patefecit opacos. Nunc age, Pieriæ, (non vos longinqua sorores Consulimus,) vestras acies, vestramque referte Aoniam, (vidistis enim,) dum Marte propinquo 630 Horrent Tyrrhenos Heliconia piectra tumultus. Sidonium Pterelan sonipes malefidus in armis Rumpentem frænos diversa per agmina raptat Jam liber; sic fessa manus: venit hasta per armos Tydeos, et lævum juvenis transverberat inguen, 635 Labentemque affigit equo: fugit ille peremto Consertus domino: nec jam arma, aut fræna tenentem

experitur vires suas inter nubes, placidus adhuc, et concutit ramos et patentia juga: max sylvas eradicat, et denudat unbrosos montes. Nunc ugite, Musæ, (non enim a robis remota postulamus,) narrate vestra agmina, et Bæotiam vestram, (nam aspexistis,) dum bello vicino lyræ Heliconiæ expavent clangores Tuscos. Equus malefalus in acie, jam imperio solutus, tollit per varios manipulos Pterelam Sidonium, frangentem habenas nisu retrahendi; sic fatigata est manus equitis; hasta Tydei penetrat per armos juvenis, et ei transfodit sinistrum inguen, afligitque equo cadentem. Fugit ille equus connexus hero interfecto, et vehit adhuc cum, nec tenen-

rum, non Conflixere, nt vulgo.' Barth.—626 'In optimo libro est cacumina portat; quod præfero ut Virgilianum.' Idem.—632 Sidonium phaleram unus Behot. malefidus in arris codex manuscriptus Lindenbrogii; in urmos nonnulli

NOTÆ

tigrium seilicet, ac Achamantis, I. dæ, et Acontei. Crudeseit] Efferatur. Noster lib. 11. 'Et asperso crudeseit sanguine Gorgon.' Virgil. Æn. x1. 'Dejecta crudeseit pugua Camilla.' Servius: 'Crudelior fit cæde multorum.' Val. Flac. lib. 11. 'Ecce ducem placitæ furiis crudeseere pugnæ, Surgentemque toris stupet.'

626 Gestat] Id est, quatit; inde 'gestatio,' corporis motus tum valetudinis, tum etiam voluptatis causa factus. Vide Plinium Juniorem Ep. lib. 1. 3. et lib. 11. Epist. 17. et Seniorem Nat. Hist. lib. 11. cap. 3.

628 Picriæ sorores] Musæ. Vide Theb. 1. 3.

630 Aonium] Burotiam.

631 Tyrrhenos tumuttus] Id est, sonitum tubarum, quas Tyrrhenos invenisse fama est.

632 Sidonium] E Sidone, vel Thebanum.

633 Rumpentem franos] Nimio scilicet conamine, ut sisteret equum, qui illum raptabat.

634 Jam liber] Ruptis nempe habenis. Per armos] Equi scilicet.

635 Tydeos] Ille genitivus Græens refertur ad τδ hasta. Hasta scilicet Tydeos. Portat adhuc: ceu nondum anima defectus utraque Cum sua Centaurus moriens in terga recumbit. Certat opus ferri: sternuntque alterna furentes 640 Hippomedon Sybarin Pylium, Periphanta Menœceus, Parthenopæus Ityn: Sybaris jacet ense cruento, Cuspide trux Periphas, Itys insidiante sagitta. Cæneos Inachii ferro Mavortius Hæmon Colla rapit: cui dividuum trans corpus hiantes 645 Truncum oculi quærunt, animus caput: arma jacentis Jam rapiebat Abas: cornu deprensus Achiva Dimisit moriens clypeum hostilemque, suumque. Quis tibi Bacchæos, Eunæe, relinquere cultus, Quis lucos, vetitus quibus emansisse sacerdos, 650

tem amplius arma, aut habenas. Sicut centaurus nondum privatus utraque anima cadit occumbens in suum tergum. Fervet prælium. Ardentes fundunt vicissim Hippomedon Sybarim, Menæceus Periphantem Pylium, Purthenopæus Ityn; Sibaris cadit sanguineo gladio, ferox Periphas hasta, Itys telo doloso. Bellicosus Hæmon secut gladio cervicem Cæneos Inachii, cujus aperti oculi trans divisum corpus quærunt truncum, animus caput quærit. Jam Abas legebat arma prostrati, sed correptus hasta Achiva reliquit occumbens scutum hostis, suumque. Quis te exhortatus est, Eunæe, deponere ornatus Bacchi? quis sultus? e quibus antistes exire prohibetur, et mutare rabiem assue-

Barthiani.—641 Sabarin unus Behot. 'Libri meliores Menestheus clare referunt.' Barth. Menaceus unus Behot. Capaneus unus Lindenbrogii.—642 Parthenopeus unus Behot.—645 Heinsius in Advers. lib. 1. cap. 3. p. 22. legit: cui deciduum, §c.—646 Dan. arma jacenti.—647 Achivo unus Behot. postrema litera exarata in litura; achivo habent etiam Aldd. Colin. Gryph. et Basil. 'Mihi non gentis, sed viri nomen hic Papinio scriptum persuasum est.' Barth.—650 Put. vetilos; quod melius putat Lindenbrogius.—654 Lang. Laur.

NOTÆ

638 Anima utraque] Humana et equina: Centauri enim homines et equi.

640 Certat opus ferri] Fervet prælium. Sternuntque alterna furentes, &c.] Diversorum mortes describit hic Noster, ut Virgilius, sed non tam feliciter.

641 Menæceus] Supra in catalogo ducum Thebanorum.

643 Insidiante sagitta] Sagittæ enim vix evitari possunt.

644 Mavortius Hamon] Vide snpra

catalogum ducum Thebanorum. Mavortius] Quia e Spartis originem trahebat, qui orti erant e dentibus serpentis Marti sacræ.

646 Jucentis] Quidam codices: ja-centi.

650 Vetitus quibus emansisse saccrdos] Emanere, id est, extra manere, seu egredi. Utitur eadem voce Modestinus. Et hine discimus, vetitum fuisse sacerdotibus Bacchi exire e lucis huie Deo consecratis. Suasit, et assuetum Bromio mutare furorem? Quem terrere queas? clypei penetrabile textum Pallentes hederæ, Nysæaque serta coronant. Candida pampineo subnectitur instita pilo: Crine latent humeri: crescunt lanugine malæ, Et rubet imbellis Tyrio subtemine thorax: Brachiaque in manicis, et pictæ vincula plantæ, Carbaseique sinus, et fibula rasilis auro Tænariam fulva mordebat iaspide pallam;

655

tam Baccho. Quem poteris consternare? Pa'lidæ hedevæ, et coronæ Nysææ ambiunt textum scuti pervium, et albu fasciola subligatur thyrso pampinis ornato; humeri teguntur comis: lanugo inserpit genis, et effæminata lorica rubet sub subtemine Tyrio: brachia tibi in manicis, et pedum calceamenta acu picta erant, et sinus carbasei, et fibula auro affabre facta connectebut fulva iaspide chlamydem Tænariam,

Buslid. Lipsian. et edd. vett. purpureo; Dan. Put. Petav. optimus Barthianus, alii, cum Lindenbrog. Cruc. Gronov. Barth. Vcen. et Delph. pampineo. Behot. 1. optimus Barthianus, Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. filo; Behot. 2. Dan. Put. Petav. alii, pilo.—656 Dan. Petav. Lang. Laur.

NOTÆ

651 Et assuetum Bromio mutare furorem] In orgiis enim Bacchi furore corripiebantur; sed hic furor multum alienus erat a martio seu bellico. Sic Theb. IV. 'En urges: alium tibi Bacche furorem Juravi.'

653 Nysæa serta] Uvæ, et pampini, quibus coronabantur Bacchi ministri.

654 Candida pampineo subnectitur instita pilo] Pampineus pilns, thyrsus. In Achilleide: 'Ego pampineis diffundere brachia thyrsis.' Virgilius Eneid. vii. 'Pampineasque gernut incinctæ pellibus bastas.' Macrobius 1. Saturn. 19. 'Colitur apud Lacedæmonios simulacrum Liberi patris hasta insigne, non thyrso. Sed et cum thyrsum tenet, quid alind quam lateus telum gerit, cujus mucro hedera labente protegitur?' Instita] Hie significat fasciam, quæ circa pilum pampinis ornatum innectebatur. Et bene candida, quia

candidæ fasciæ sacerdotum, ut jam alibi diximus — Quidam legunt hunc versum sic: 'Candida purpurco subnectitur instita filo.' Lactantins per 'institam,' intelligit fasciam, quæ imam vestem suo pingit ornatu, et confirmat ex Horatio: 'Quarum subsuta talos tegit instita veste.' Gnyetus intelligit de clypeo, cujus orbem instita candido et purpureo filo contexta circuit.

655 Lanugine] Ad opinionem retulit, quia per pilos videntur malæ crescere.

657 Brachiaque in manicis] Hoc etiam tanquam molle et effæminatum arguitur in Phrygibus apud Virgilium: 'Et tunicæ manicas, et haheut redimicula mitræ.'

658 Carbascique sinus, et fibula vasilis auro Tænaviam fulva mordebat iaspide pallam] Virgilius: 'Sinusque crepantes Carbaseos fulvo in nodum collegerat auro.' Retulit vero PoQuam super a tergo velox corytus, et arcus,
Pendentesque sonant aurata lynce pharetræ.
It lymphante Deo media inter millia longum
Vociferans: Prohibete manus, hæo omine dextro
Mænia Cyrrhæa monstravit Apollo juvenca.
Parcite, in hæc ultro scopuli venere volentes.
Gens sacrata sumus: gener huic est Jupiter urbi,
Gradivusque socer: Bacchum haud mentimur alumnum,

super quam a tergo levis corytos, arcusque, ac suspensæ pharetræ pelle aurata lyncis tectæ crepitant. Vadit, Deo eum in furorem vertente, inter media millia, multum exclamans: Reprimite manus; Apollo monstravit hos muros prospero præsugio per juvencam Cyrrhæam. Abstinete ferro, lopides sponte et libenter se admoverunt his muris construendis. Natio sacra sumus: Jupiter sumsit uxorem ex hoc oppido, et Mars collocarit filiam in hoc oppido: haud falso asserimus cives nostros Bac-

Buslid, et edd. vett. sub tegmine.—660 Dan. Petav. unus Behot. et edd. vett. corytos.—661 Splendentesque in quibusdam codd.—662 Unus Behot. pro longum hahet longe.—664 Apollo juventa Put.—665 'Scribendum voluntes cum optimis libris.' Barth.—666 Unus Behot. gener est huic Jupiter.—

....

NOTÆ

ëta ad mollitiem et luxuriam 'carbaseos sinus' (quia carbasus sericum est, vel linum tenne) ac pulchritudinem fibulæ: crat enim foraminibus multis exornata, quas vulgo interrasas appellant. Lactantius. Iaspide] Vide Theb. 1v. 270. Tænariam] Laconicam, a Tænaro Laconiæ urbe et promontorio.

660 Velox corytus] Corytus proprie theca arcus; relox hic levem explico; et credo Poëtam habuisse ante oculos hunc versum Eneid. x. 'Corytique leves huncris et letifer arcus.' Lactantius dicit esse hypallagen, pro sagittis velocibus.

661 Aurata lynce] Pelle lyncis aurata. Sic Theb. 1. 'Leonem' propelle leonis, et Theb. v1. 'Tigrin' propelle tigridis, sumit Noster.

661 Cyrrhau monstravit Apollo jurenca] Alludit ad fabulam, qua dicitur Apollo oraculo monuisse Cadmun, ut bovem sequeretur, urbemque conderet co loco quo consisteret. Quod et fecit Cadmus, regionemque ex bovis nomine Bœo jam nominavit. Cyrrhæa] Id est, Cyrrhæo oraeulo designata. Nam Cyrrhæ erat Apollinis oraeulum.

665 In hæcultro scopuli [lapides] venere volentes] Alludit etiam ad fabulam, qua lapides dienutur canta Amphionis se admovisse construendis Thebarum muris.

666 Gener huic est Jupiter urbi] Per Semelem seilicet, Antiopam, et Alemenam matronas Thebanas, quas adamavit, et ex quibus liberos genuit.

667 Gradivusque socer] Per Harmoniam filiam, Cadmo nuptam. Bacchum haud mentimur alumnum, Et magnum Alciden] Thebæ enim duorum numinum, Liberi patris et Herculis, patria credita. Alciden] Herculem, ab Alceo avo maternö.

Et magnum Alciden. Jactanti talia frustra Turbidus aëria Capaneus occurrit in hasta. Qualis ubi primam leo mane cubilibus atris 670 Erexit rabiem, et sævo speculatur ab antro Aut cervam, aut nondum bellantem fronte juvencum; It fremitu gaudens, licet arma, gregesque lacessant Venantum: prædam videt, et sua vulnera nescit. Sic tunc congressu Capaneus gavisus iniquo 675 Librabat magna venturam mole cupressum. Ante tamen, Quid fœmineis ululatibus, inquit, Terrificas, moriture, viros? utinam ipse veniret, Cui furis! hæc Tyriis canc matribus: et simul hastam Expulit: illa volans, ccu vis non ulla moretur 680 Obvia, vix sonuit clypeo, et jam terga reliquit. Arma fluunt, longisque crepat singultibus aurum,

chum, et ingentem Herculem. Vecors Capaneus cum veloci jaculo obviam venit ei talia incassum dicenti. Ut cum leo mane excitavit primum furorem ex atrocibus lustris, et prospicit acrudeli caverna aut cervam, aut juvencum nondum cornibus armatum ; progreditur fremitu exultans, licet tela et agmina venatorum eum infestent : cernit prædam, et ignorut plagus suus. Sic tunc Capaneus lætus impio conflictu quatiebat hastom cupressinum, profecturam magno impetu. Ante tamen ait, quid periture consternas viros muliebribus clamoribus? Utinam ipse adesset, cujus furore raperis: hæc jacta matronis Tyriis, unaque hastam emisit. Hæc profecta ceu nullum obstaculum eam retardet, incussa scuto vix crepuit, et jam exicrat per tergum. Arma cadunt, et uurum sonat longo crepitu, et sanguis vi egressus exsuperat sinum vestis.

670 Dan. cubilibus acris; Lang. Lanr. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. cubilibus ultis; Behott. 1. 2. Put. Petav. Venett. Lindenbrog. Cruc. ct recentt. cubilibus atris .- 671 Pnt. spectatur .- 672 Aut cercum Lang. Laur, Buslid, Lipsian, Dan. Put. Petav. uterque Behot. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Crnc. et Gevart .- 674 Venatum unus Behot .- 675

NOTÆ

Stat.

669 Aëria in hasta] Id est, cum hasta, vel per hastam. Aëria] Veloci.

671 Erexit rabiem] Imitatus Claudianus de Raptu Pros. lib. 11. ' Nudataque viscera fodit Unguibns, et rabiem totos crexit in armos.'

674 Vulnera nescit] Major cupiditas prædæ est ei, quam timor mortis; nee cavet, ut vitet exitium, sed festinat, ut rapiat.

Delph, et Var. Clas.

675 Inique | Impie, ntpote contra sacerdotem Dei; Capanens enimubique depingitur contemtor Deorum,

676 Venturam cupressum | Hastam ex cupresso. Theh, iv. de eadem hasta Capanci: 'Atque uni missilis illi Cuspide præfixa stat frondibus orba enpressus.' Venturam] Majori impetu, quam pro tali hoste.

679 Hac] Supple, quie dixerat

Ennæns. Tyriis Thebanis.

Eruptusque sinus vicit cruor: occidis audax, Occidis Aonii puer altera cura Lyæi. Marcida te fractis planxerunt Ismara thyrsis, 685 Te Tmolos, te Nysa ferax, Theseaque Naxos, Et Thebana metu juratus in Orgia Ganges. Nec segnem Argolicæ sensere Eteoclea turmæ, Parcior ad cives Polynicis inhorruit ensis. Eminet ante alios jam formidantibus arva Amphiaraus equis, ac multo pulvere vertit

690

Occumbis, temerarie ephebe, occumbis alteræ deliciæ Bacchi Thebani. Ebria Ismara te flerunt ruptis thyrsis: te Tmolos, te fertilis Nysa, et Naxos Theseia, et Ganges, qui timore juravit in sacra Thebana, te flerunt. Nec copiæ Argivæ expertæ sunt imbellem Eteoclem, gladius Polynicis parcit civibus. Amphiaraus emicat ante alios, equis jam agros paventibus, et miscet multo pulvere irascentem cam-

Sic tum in codem codice.-683 Erumpensque sinus Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. Eructasque sinus unus Behot. ab alia manu; Eruptusque sinus Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Venett. Lindenbrog. Cruc. et recentt .- 685 Martia unus Behot. plauserunt in eodem codice; plausere Behot. 2 .- 686 Te Tmolus Put. Te Thimolos unus Behot. Te molos in altero Behot. li-

.....

NOTÆ

682 Arma fluunt] Guyetus delet hunc versum ut superfluum et adulterinum.

683 Audax] Quia intermedios hostes irruerat, vix armatus.

684 Altera cura Post tigres forsan. Aonii Lyai] Baechi Thebani.

685 Ismara] Mons Thraciæ Baccho sacer.

686 Tinolos] Lydiæ mons sacer etiam Baceho. Te Nysa ferax] Plures Nysæ erant, ut supra vidimus. Naxos] Una ex Cycladibus insulis, sacra Oppidum habebat : hæc prins 'Strongyle,' dein 'Dia,' mox 'Dionysias' a vinearum fertilitate vocata. Alii 'Siciliam minorem,' aut 'Callipolim' appellarunt. Patet curcuita 75. millia passuum, dimidioque major est quam Paros. Fons in ca insula vino fluit. Thesea] Quod Ariadne, illic relicta a Theseo, nupsit

Baccho, donataque fuit corona postea inter astra relata.

687 Ganges] Fluvius Indiæ. Est in altissimis montibus regni Thebet, perpetua nive candentibus, ingens lacus, maximorum totius Indiæ fluminum hydrophylacium, ex quo Ganges, Indus, Ravi, Athec, natales suos duennt; Ganges per rupes altissimas horrendo strepitu præcipitatus in profundissima valle sui cursus primordia ducit : Indus, ceterique per radices montium suum sortiuntur exitum. Ita Kircherns, China illustrata. Vide Theb. 1. vs. 686. Thebana juratus in Orgiu] Quia Indi Gangis accolæ subacti a Baecho, Thebanos ritus, sacraque, recipere coaeti fuerant.

690 Formidantibus arva] Fatalia, scilicet, in quibus perituri erant.

Campum indignantem: famulo decus addit inane Mæstus, et extremos obitus illustrat Apollo. Ille etiam clypeum, galeamque incendit honoro Sidere: nec tarde fratri, Gradive, dedisti, 695 Ne qua manus vatem, ne quid mortalia bello Lædere tela queant: sanctum, et venerabile Diti Funus erat: talis medios infertur in hostes Certus et ipse necis: vires fiducia leti Suggerit: inde viro majoraque membra, diesque 700 Lætior, et nunquam tanta experientia cœli, Si vacet: avertit morti contermina Virtus. Ardet inexpleto sævi Mayortis amore, Et fruitur dextra, atque anima flagrante superbit. Hic hominum casus lenire, et demere fatis 705 Jura frequens, quantum subito diversus ab illo,

pum. Tristis Apollo præbuit vanos honores ministro suo, et nobilitat supremum ejus interitum. Ille ctium inflummat decoro splendore scutum ejus, et cassidem: nec tu, Gradive, lente indulsisti fratri Apollini, ne qua manus, ne quid arma humana possint in acie augurem offendere. Sacræ et reverende erant exequiæ Plutoni. Talis irruit in medias hostium phalanges, exploratum habens se hic moriturum. Certitudo mortis subministrat illi robur; inde viro grandiores sunt artus, et dies alacrior, et nunquam tanta fuit scientia cæli, si vacaret: virtus leto vicina eum avocat ab illa cognitione. Flagrat insatiabili cupidine crudelis Martis, et satiat cædinus dextram, et gloriatur ardente anima. Hic qui sæpe demulcebat hominum calamitates, auferebutque fatis plurimum potestatis, quantum repente dissimilis ab

teris interpolatis.—692 Put. abdidit omen.—698 Funus eat Put. Funus erit nonnulli Bernartiani; Munus erat unus Behot, aufertur in hostes Put.—709

NOTÆ

692 Campum indignantem] Amphiarao.

693 Mæstus] Ob proximum obitum Amphiarai, quem diligebat.

695 Fratri] Apollini.

697 Sanctum, et renerabile] Id est, inviolatum manibus hominum; res enim sacras tangere vetitum est. Vide Theb. 111. 623.

699 Certus et ipse necis] Præviderat enim suam mortem Amphiaraus augurio, Vide Theb. 111.

700 Inde viro majoraque membra, diesque Lactior | Sie Livius de Decio immittente se in medios hostes: 'Conspectus,' ait, 'ab utraque acie aliquanto augustior humano visu.'

701 Et fruitur dextra] Id est, cæde se satiat.

705 Casus lenire] Prædictionibus et consiliis. Et demere fatis Jura frequens] Mala enim prævisa prædictaque facile caventur et evitantur. Qui tripodas, laurusque sequi, qui doctus in omni Nube salutato volucrem cognoscere Phœbo. Innumeram ferro plebem, ceu letifer annus Aut jubar adversi grave sideris, immolat umbris 710 Ipse suis: jaculo Phlegyam, jaculoque superbum Phylea, falcato Chromin, et Cremetaona curru, Cominus hunc stantem metit, hunc a poplite sectum, Cuspide demissa Chromin, Iphinoumque, Sagenque, Intonsumque Gyan, sacrumque Lycorea Phœbo Invitus: jam fraxincum dimiserat hastæ Robur, et excussis apparuit infula cristis: Alcathoum saxo, cui circum stagna Carysti

715

eo, qui vacubat tripodi et lauro, qui adorato Apolline peritus erat in omni nube cognoscere quid portenderet avis. Ipse ferro mactat umbris suis innumerabilem vulgum, velut noxius annus, aut acerbus ardor contrarii astri. Occidit jaculo Phlegyam, jaculoque audacem Phylea, Chromin, et Cremctaona falcibus axe currus extantibus, cominus hunc stantem, illum excisum per genua, mucrone inclinato Chromin, et Iphinoum, Sagemque ac intonsum Gyan, et Lycoreum Apollinis anstititem haud sponte: jam inclinaverat molem fraxineæ hastæ, et risa est infula deturbatis cristis: Alcathoum lapide, cui et casa ct uxor filiique assueti ripis erant circum lacus

Behott. 1. 2. plebem ferro.—710 Aut juvat unus Lindenbrogii.—711 Phlegeam Behot. 1. Phlegiam Behot. 2.—712 Pilea Behot. 1. Cremeteona in eodem codice.-714 Cuspide non missa codd. Lindenbrogii. et Phinoemque Segunque Dan. Put. Petav. Iphinoemque Sagunque Behott. 1. 2. Vide Not. Var.-716 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. et edd. vett. demiserat; Behott. 1. 2. dimiserat .- 718 Gevartius edidit: stagna Caystri .- 723 Asopeus

....

707 Tripodas, laurusque sequi] Quia Amphiarans erat augur et minister Apollinis, cui tripodes, laurique dicatæ.

710 Aut jubar adversi grave sideris] Sirium seu eaniculam intelligit.

712 Falcato curru] Bellicum hoc vehiculum vocabatur Currodrepanus voce hybrida. Ejns pars postica cultris in ordinem extantibus armabatur, videlicet ne cuiquam facilis a tergo esset ascensus, falces vero duæ acutissimæ totidem axis extremitatibus aptabantur, ansulas habentes, quibus innexi funes, pro arbitrio aurigantis equitis, laxati quidem explicabant,

repressi erigebant falces. tractatus de rebus bellicis, et Stevechins ad Vegetium.

713 Hunc stantem metit] Idem lib. IX. ' Nec opinaque ferro Colla metens.' Eandem quoque significationem habet το θερίζειν apud Græcos. Sic Anthologiæ lib. 111. in Epigrammate Agathiæ in perdicem a fele interfectam : σὴν κεφαλὴν άλουρος ἀπέθρισε.

716 Invitus] Quia nesciebat hunc Apollinis esse sacerdotem.

717 Infula] Insigne sacerdotii.

718 Carysti] Carystos urbs EubϾ insulæ.

Et domus et conjux, et amantes littora nati. Vixerat ille diu pauper scrutator aquarum: 720 Decepit tellus: moriens hyemesque Notosque Laudat, et experti meliora pericula ponti. Aspicit has longe jamdudum Asopius Hypseus Palantum strages, ardetque avertere pugnam: Quanquam haud ipse minus curru Tirynthia fundit 725 Robora, sed viso præsens minor augure sanguis. Illum armis, animisque cupit: prohibebat iniquo Agmine consertum cunei latus: inde superbus Exeruit patriis electum missile ripis. Ac prius, Aonidum dives largitor aquarum, 730 Clare Giganteis etiamnum, Asope, favillis, Da numen dextræ: rogat hoc natusque, tuique Quercus alumna vadi: fas et me spernere Phœbum,

Carysti. Egerat diu pauperem vitam, urinator undarum: terra fefellit eum; occumbens pradicat ventos procellasque ac minora discrimina explorati pelagi. Asopi filius Hypseus jamdudum videt has longe cædes palantium, flagratque in se avocare pugnam: etsi non minus ipse sternat copius Tirynthias, sed cruor illarum ipsi vilior visus est aspecto vate. Optat eum animo ferroque: condensum manipuli latus arcebat eum ab atroci congressu. Hinc superbia inflatus depromsit spiculum assumtum ad puterna littora, et ante sic est locutus: Opulente distributor undarum Bæotiarum, Asope, itlustris adduc Giganteis cineribus, indulge mihi vires divinæ tuæ manus: hoc filius precatur, et ista hasta quernca, quæ crevit in tuo alveo. Licet et mihi Phæbum con-

nnus Behot.—725 Unus Behot. fundat; Put. fundens.—729 Put. ejectum missile.—733 Nonnulli codd. ut Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Taurin. et edd. vett. fas et mihi; alii: fas est mihi; Behot. 1. fas et me sternere; Behot. 2. fas et mihi sternere; ubi suprascriptum spernere, lineari dictioni subjectis punctis. Exc. Cantab. habet: fas et m spernere, i. e. mi, vel mihi; Petrens. vero ut in

------

NOTÆ

722 Meliora pericula] Ut quibus non pericrat.

723 Asopius Hypseus] Hunc enim Asopi filium supra dixit Poëta.

725 Haud ipse minus] Non minus Amphiarao Hypseus.

726 Augure sanguis] Id est, cupiens pugnare cum Amphiarao, ceteros quasi ignavos dedignabatur occidere.

729 Patriis] Asopi scilicet. Vide supra.

730 Aonidum] Thebanarum, seu Bootiarum.

731 Clure Giganteis, &c.] Alludit ad id quod supra retulerat de fulminato Asopo. Notum ctiam Gigantes bellum Diis intulisse.

733 Fas et me spernere Phæbum, Si, &c.] Dicit filio fas esse contemnere Phæbum, si pater congressus est cum Jove, qui Deorum pater et fortissimus.

Si tibi collatus Divum sator: omnia mergam Fontibus arma tuis, tristesque sine augure vittas. 735 Audierat genitor: vetat indulgere volentem Phæbus, et aurigam jaculum detorquet in Hersen. Ille ruit. Deus ipse vagis succedit habenis. Lernæum falso simulans Aliagmona vultu. Tunc vero ardenti non ulla obsistere tentant 740 Signa, ruunt solo terrore, et vulnera citra Mors trepidis ignava venit: dubiumque tuenti Presserit infestos onus, impuleritne jugales. Sic ubi nubiferum montis latus, aut nova ventis Solvit hyems, aut victa situ non pertulit ætas: 745 Desilit horrendus campo timor, arma, virosque Limite non uno, longævaque robora secum Præcipitans, tandemque exhaustus turbine fesso,

tenmere, si genitor Deorum tecum dimicavit. Obruam tuis aquis cuncta arma, et vittas mostas sine vate. Pater assenserut. Apollo prohibet cupientem concedere, et avertit missile in Herseum aurigam. Ille Herseus cudit. Numen ipsum excepit errantes frænos, fingens Aliagmonu Lernaum simulata fucie. Tunc vero nullu vexilla audeut se opponere flagranti: cadunt solo puvore, et plagæ haud necessariæ sunt. Inabelle letum invadit trepidos: ambignumque fuit videnti, an pondus numinis plus oneraverit, an acceleraverit infestos equos. Sic cum aut recens procella laxavit vi ventorum excelsum montis latus, aut ætus cedens senio non amplius sustinuit; proruit terribitis metus agris, abripiens secum arma, hominesque ac arbores, non eadem via, et tandem consumtus cessante impetu, aut effodit vallem, aut inter-

textu.—737 Dan. Put. Petav. jactu detorquet; Behott. 1. 2. jaculo detorquet. Dan. et Behot. 1. inertem; Behot. 2. in hostem; et pro v. 1. ertem, ut fieret inertem. In duobus Barthianis: in Harphen; in optimo: in Arsen, vel Assen.—743 Presserit insessos unus Behot. Dan. et codd. Nic. Heinsii, quod ille probat in Advers. lib. 1v. cap. 3. p. 583. sonus pro onus in Put.—744 Sic ubi nubiferi legit Marklandus ad Sylv. 111. 4. 103.—746 Behott. 1. 2. Buslid. et Venett. arva virosque; et ita scribendum putat Barthius.—748 Optimus Barth-

****

NOTÆ

741 Ruunt solo terrore, et vulnera citra] Sine vulneribus solo terrore Amphiarai moriuntur, caduntque.

742 Ignava] Sine ferro. Dubiumque tuenti Presserit infestos onus, impuleratne jugales] Dubium erat videntibus, utrum Apollinis pondere tardatus esset currus, an velocior factus. Infestos] Ex Barthii, Lindenbrogii, et Behotii libris lege inscssos.

744 Sic ubi nubiferum montis latus, &c.] Sic Pleurium oppidum Rhætorum obrutum fuisse casu montis dicitur.

746 Campo timor] Montis ruina, quæ de altis saltibus cadit.

Aut vallem cavat, aut medios intercipit annes. Non secus ingentique viro magnoque gravatus 750 Temo Deo, nunc hoc, nunc illo in sanguine fervet. Ipse sedens telis, pariterque ministrat habenis Delius: ipse docet jactus, adversague flectit Spicula, fortunamque hastis venientibus aufert. Sternuntur terræ Menalas pedes, Antiphus alto 755 Nil defensus equo, genitusque Heliconide Nympha Æthion, cæsoque infamis fratre Polites, Conatusque toris vittatam attingere Manto Lampus: in hunc sacras Phæbus dedit ipse sagittas. Et jam cornipedes trepida ac moribunda reflantes 760 Corpora, rimantur terras, omnisque per artus

cludit medios fluvios. Non aliter currus onustus magno heroë, et ingenti numine, nunc ardet in hoc cruore, nunc in illo. Ipse Delius sedens servit aqualiter emittendis sagittis, ac regendis frænis. Ipse dicit, in quem jactus dirigi debeant, et detoquet hostilia jacula, et adimit successum hastis cenientibus. Fundantur in terram pedes Menalas, Antiphus nikil protectus ab equo procero, Æthionque natus Nympha Heliconia, et Polites cæde fratris infomis, ac Lampus molitus vim inferre pudicitiæ Manthus infulatæ. Ipse Apollo direxit in hune sancta tela. Et jam equi refluntes palpitantia ac moribunda corpora, quærunt loca per quæ transeant, omnisque via est

....

ianus: exhausto turbine fessus; et ita vetus Interpres.—749 Aut vallem vacuat in eodem codice; unde Barthins: Aut vallem vacuam.—750 Non secus ingentique Deo, magnoque gravatur in eodem codice.—751 Unus Behot. illo sanguine, omissa præpositione.—753 Behott. 1. 2. aversaque.—755 In quibusdam codd. et edd. vett. terra. Dan. Put. Petav. unus Behot. omnesque Barthiani, Menaleus; Behot. 2. Menales; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. et edd. recentt. Menalas; Lindenbrog. et Cruc. Menalus.—758 Aldd. Colin. Gryph. et Basil. vitatam.—759 Lamphus optimus Barthianus.—761 Unus Behot, mirantur terras.—763 Dan, at illos.—764 In

NOTÆ

752 Ipse sedens tells, pariterque ministrat habenis] Id est, Armigeri et aurigæ vicem supplet.

754 Fortunam] Casum felicem, sive successum. Venicatibus] In Amphiaranm.

755 Menalas] Optimi quique: Mebaneus. Hoc nomine utitur Ovidius Met. v. 'Sternitur et Melaneus Perseia castra secutus.' Et lib. x11. 'Et Pholus et Melaneus.' Sic et is vocatus, a quo in Eubæa Μελανηls Eretria. Gronovius.

758 Mantho] Filiam Tiresiæ, Vittatam] Quia Mantho etiam erat sacerdos Apollinis,

759 In hunc sacras Phabus dedit ipse sagittas] Rationem affert superiori versu, quia Lampus vim inferre Mantho tentaverat.

761 Rimantur terras] Per quas scilicet incedant, toto campo mortuorum corporibus repleto.

Sulcus, et incisis altum rubet orbita membris.

Hos jam ignorantes terit impius axis, at illi

Vulnere semineces (nec devitare facultas)

Venturum super ora vident: jam lubrica tabo

Fræna, nec insisti madidus dat temo, rotæque

Sanguine difficiles, et tardior ungula fossis

Visceribus: tunc ipse furens in morte relicta

Spicula, et e mediis extantes ossibus hastas

Avellit: stridunt animæ, currumque sequuntur.

Tandem se famulo summum confessus Apollo,

Utere luce tua, longamque, ait, indue famam,

Dum tibi me junctum mors irrevocata veretur.

Vincimur: immites scis nulla revolvere Parcas

per membra, et rotæ rubent elisis profunde artubus. Improbus currus jam proculcat hos inscios, at illi semimortui plaga (nec effugiendi facultus) cernunt eum imminentem suis capitibus. Jam habenæ præ sunie teneri non poterant, nec temo respersus sanguine præbet locum ud sedendum; rotæque graves sunt ob cruorem, et ungula est lentior excavatis visceribus. Tunc ipse rabidus extrahit e mediis ossibus jacula, quæ restabant in occisis, ac prominentes hastas: animæ crepitant, ac sequuntur currum ejus. Tandem Apollo se Deum prodens ministro suo: Fruere, inquit, tua die, et concipe prolixam famam, dum inexorabilis mors reformida me tibi propinquum. Superamur. Compertum habes crudeles Parcas nulla revocare pensa.

uno libro est: nec enim vitare: in altero: nec jam vitare. Eligat lector, nihil cuim interest. Nos vulgatam lectionem retinemus.' Barth.—769 Unus Behot. et in mediis.—770 In eodem codice: stridunt animæ.—771 Tandem se fa-

NOTÆ

766 Nec insisti madidus dat temo] Ergo per temonem incedebant. Epith, Stellæ: 'Jungit amor, lætamque vehens per nubila matrem Gemmato temone sedet.' Insisti] Ob copiam sanguinis.

770 Stridunt animæ, currumque sequuntur] Veteres credebant gemere et indignari animas, quod invitæ de hac luce discedant, hancque indignationem gemitumque stridore quodam testari, ac exprimere. Homerus: Ψυχὴ δ΄ ἐκ βεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει, *Ον πότμον γοδωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἤβην. Tunc anima ad manes de inembris mæsta volavit, Interitumque suum lugens, et robur, et annos. Petronius:

'Ecce inter tumulos atque ossa carentia bustis Umbrarum facies diro stridore minatur.' Noster Theb. 11. de Tænaro: 'Stridor ibi, et gemitus pænarum, atroque tumultu Fervet ager.' Et Theb. 1x. 'Nuda, aut flebilis umbra Stridebit vestros Tydeus inhumatus ad ignes.' Non enim animæ vocem distinctam proferre possunt, cum careant organo corporeo.

771 Summum] Ego Deum interpretatus sum: ignorare enim poterat Amphiaraus Apollinem in locum occisi aurigæ successisse. Quidam explicant ad ultimum.

774 Immites scis nulla revolvere Parcas Stamina Seneca Herc. Fur. 'DuStamina: vade diu populis promissa voluptas 775 Elysiis, certe non perpessure Creontis Imperia, aut vetito nudus jaciture sepulcro. Ille refert contra, et paulum respirat ab armis: Olim te, Cyrrhæe pater, peritura sedentem Ad juga (quis tantus miseris honor?) axe trementi 780Sensimus: instantes quonam usque morabere manes? Audio jam rapidæ cursum Stygis, atraque Ditis Flumina, tergeminosque mali custodis hiatus. Accipe commissum capiti decus, accipe laurus Quas Erebo deferre nefas: nunc voce suprema, 785 Si qua recessuro debetur gratia vati, Deceptum tibi, Phœbe, larem, pænasque nefandæ

I, diu promissæ deliciæ Elysiis gentibus, certe non perlature jussa Creontis, vel nudus condende prohibito tumulo. Ille respondet contra, et uliquantulum a pugna respirat. Jumdudum, Pater Cyrrhæe, agnovimus axis trepidatione te sedere ad perilura juga: (quæ tanta gloria infelicibus?) usque quo retardabis urgentes umbras? jam audio cursum celeris Stygis, nigrosque fluvios Plutonis, ac triplices latratus diri janitoris. Sume commissos capiti ornatus, sume laurus quus non licet portare in Inferos. Tunc, si quod beneficium debetur abeunti auguri, commendo tibi novissimis

mulum Aldd. Colin. Gryph. et Basil.—775 'Ita editi omnes, et scripti plerique; sed vetus codex ex collegio Emanuelis clare ibi exhibet, et recte opinor: campis promissa voluptas.' Bentl. ad Hor. 1. Epist. 6. 59.—777 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. et edd. vett. haud vetito.—782 Put. jam trepide.—784 Dan. accipe laurum.—789 Dissiluit unus Behot.—792 Stat

NOTÆ

ræ peragunt pensa sorores, Nec sua retro fila revolvant.' Silius lib. 11. de Penclope: 'Fallacis toties revoluto stamine telæ.' Nostro Theb. viii. 'Iterata pensa sororum.' Lucano: 'Repetita sororum fila.' 'Retexere' dixit Ovidius Met. x. 'Eurydices, oro, properata retexite fila.' Et 'renere' in Fastis.

776 Non perpessure Creontis Imperia] Creon enim, qui Etcocli successit, edictis vetuit, ne corpora Argivorum in acie occisorum sepultura afficerentur.

779 Cyrrhæe pater] Apollo, qui Cir-

rhæ oraculum habebat.

782 Stygis] Fluvii Inferorum.

783 Tergeminos mali custodis hiatus] Id est, Cerberi, qui tria habebat capita, triaque ora.

784 Commissum capiti decus] Infulam vittasque, insignia sacerdotii, Laurus Quas Erebo deferre nefas] Quia sacræ Apollini, et sient Diis fas non erat ingredi Inferos, ita nefas illue portare res ipsis consecratas.

787 Nefandæ Conjugis] Ut quæ prodiderat maritum latitantem spe potiundi monilis Argiæ. Vide Theb.

111.

Conjugis, et pulchrum nati commendo furorem. Desiluit mœrcus, lacrymasque avertit Apollo. Tunc vero ingemuit currusque, orbique jugales. Nou aliter cæco nocturni turbine Cori Scit peritura ratis, cum jam damnata sororis Igne Therapnæi fugerunt carbasa fratres.

790

precibus traditam domum meam, et supplicium scelestæ uxoris, ac pium furorem filit. Tristis Apollo descendit, et repressit fletus. Tune vero currus et equi destituti defensore dolucrunt. Non aliter aguoscit naris se perituram cæca vi nocturni venti, cum jam addicta exitio sidere sororis fratres Therapnæi reliquerunt vela. Et jam

peritura Lang, Laur. Buslid. Lipsian, et edd. vett. Scit peritura Dan. Put. Petav. Liudenbrog. Cruc. et edd. recentt. et ita legit Nic. Heinsins in Advers. lib. 11. cap. 7. p. 259.—793 Therampnei Behot. 1. Tereupnei Behot. 2.

NOTÆ

788 Et pulchrum nati commendo furorem] Supra diximus lib. 11. Alcmæonem jussu patris Amphiarai matrem occidisse; qua de causa Furiis correptus fugiens Argis, commigravit Psophidem, sperans mutatione loci solatium suo malo inventurum. cum illi melius non esset e morbo, consuluit oraculum, quo monitus fuit, ut terram peteret, quæ non existeret eo tempore, quo manus materno sanguine polluisset: neque enim co maternas umbras eum insecuturas. Nactus itaque terram enatam Acheloi illuvione, ibi consedit, duxitque uxorem Callirhoën, quæ, audita fama Eriphylæi monilis, coëgit Alemæonem etiam invitum redire Psophidem ad recuperandum illud monile, quod AlphesibϾ priori uxori dederat. Verum Temenus et Axion fratres ejus, cognita profectionis Alcuæonis cansa, eum structis in via insidiis occiderunt, illudque monile Delphico Apollini dedicarunt. Pulchrum furorem] In lande enim positum injuriam patri illatam ulcisci. Odyss. 11. Telemachus loquens de Oreste, qui ultus erat necem patris : Kai oi 'Axalor Θήσουσι κλέος εὐρὺ καὶ ἐσσομένοισιν

àoιδήν. Achæi deferent ei magnam gloriam, et posteris præconium. Orestes enim matrem occiderat; cujus nomine absolutus fuit in Areopago, Palladis judicio, ut videre est apud Demosthenem in Aristocratem.

791 Cori] Corus nomen venti, 'Argestes' Græcis dictus, flat ob occasu Solstitiali.

792 Scit peritura ratis Hellenismus, pro scit se perituram. Virgilius Æneidos 11. 'Sensit medios delapsus in hostes.' Cum jam damnata sororis Igne, Therapnai fugerunt carbasa fratres] Jactatis gravissima tempestate navibus, si una stella in velis appareat, funestissimum signum est, et prænuntium imminentis naufragii, ut nautæ referunt, illaque veteribus Helena appellabatur: si vero duæ appareant, signum est quam proximæ serenitatis, tempestatemque mox sedandam: hæque dicebantur esse Castor et Pollux, fratres ipsius Helenæ, qui Therapnæi dicuntur a Therapnis oppido Laconiæ, in quo colebantur. De iis Plinius ita scribit: 'Geminæ salutares, et prosperi cursus prænuntiæ, quarum adventu fugari illam diram ac minacem appellatam Helenam

Jamque recessuræ paulatim horrescere terræ,
Summaque terga quati; graviorque effervere pulvis
Cæperat: inferno mugit jam murmure campus.
Bella putant trepidi, bellique hunc esse fragorem,
Hortanturque gradus: alius tremor arma, virosque,
Mirantesque inclinat equos: jam frondea nutant
Culmina, jam muri, ripisque Ismenos apertis
Effugit: exciderunt iræ, nutantia figunt
Tela solo, dubiasque vagi nituntur in hastas
Cominus, inque vicem viso pallore recedunt.
Sic ubi navales miscet super æquora pugnas
Contemto Bellona mari; si forte benigna

dehiscentes terræ cæperant paulatim tremere, et suprema superficies agitari, ac pulvis acerbior exæstuare. Jum ager personat inferno tumultu. Pavidi milites credunt esse bellum, et hunc strepitum esse pugnæ; excitantque pedes ad progrediendum. Alius tremor inclinat arma, bellatoresque, ac stupefactos equos. Jam arborum cacumina, jam mænia concutiuntur. Jam Ismenus relinquit patentes ripas. Furores desævierunt: pangunt terræ trepidontiu spicula, et innituntur, alii aliis permintti, ins tabilibus hastis, et dirimuntur ab invicem, aspecto cominus mutuo pallore. Sic ubi Bellona conserit supra mare navalia certumina spreto pelago; si forte favens pro-

....

Theramnæi edd. vett.—798 'In optimolibro fuit: Obfirmant pedem; sed erasum apparet.' Barth. altus tremor edd. vett. alius tremor Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Pnt. Petav. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. Grouov. Barth. Veen. et Delph. et ita Nic. Heinsins in Advers. lib. 11. cap. 17. p. 550.—800 'Melins legatur opertis; sed et illud snum sensum habet.' Barth.—801 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Pnt. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. exciderant iræ. 'Omnino legendum, ut optimæ membranæ referunt, exciderunt; et ita conjectura voluit Joannes Levineius, in minime spernendis Notis, licet ultimam manum non receperiut, ad Propertium lib. 111. Eleg. 10.'

NOTÆ

ferunt, et ob id Polluci et Castori id nomen assignant, cosque in mari Deos invocant.' Noster Propentico Metii Celeris: 'Proferte benigna Sidera, et antennæ gemino considite cornu Œbalii fratres: vobis pontusque polusque Luceat. Hiacæ longe nimbosa sororis Astra fugate, precor, totoque excludite cœlo.'

796 Mugit] Sonitus qui sub terra fiunt ea tremente mugitus imitantur. Id ab inclusis exhalationibus percussis vel 'perentientibus fieri scribit Aristoteles Meteor. lib. 11. cap. 8. 798 Alius tremor] Id est, secundus. Quidam codices, altus.

799 Frondea Culmina] Vertices montium sylvis et arboribus amieti.

800 Ismenos] Ismenus fluvius Bœotiw. Ripis apertis] Dehiscente enim terra, fiebant hiatus in alveo Ismeni, quo confluentes aquæ ripas apertas sen detectas aquis relinquebant.

505 Contento Bellona mari] Bellona praeses bellorum. Contento mari] Hinc exclamat Tibullus: 'Quis furor immiti geminare pericula ponto!' Benigna] Certantes enim dirimit.

Tempestas; sibi quisque cavent, ensesque recondit
Mors alia, et socii pacem fecere timores.

Talis erat campo belli fluitantis imago.
Sive laborantes concepto flamine terræ
Ventorum rabiem, et clausum ejecere furorem;
Exedit seu putre solum, carpsitque terendo
Unda latens; sive hac volventis machina cœli
Incubuit; sive omne fretum Neptunia movit
Cuspis, et extremas gravis mare torsit in oras;
Seu vati datus ille fragor, seu terra minata est
Fratribus; ecce alte præceps humus ore profundo
Dissilit, inque vicem tremuerunt sidera, et umbræ.

cella exoritur, sibi quisque prospiciunt, letum aliud tegit vagina gladios, et communes metus fædus sanciunt. Talis erat in campo facies navalis pugnæ. Sive fatiscens tellus inclusis flatibus expulit furorem ventorum, et intrusum rabiem; sive occulta aqua erodit putrem terram, et hausit cavando; sive fubrica mobilis orbis hac illapsa fuit; sive tridens Neptuni concussit omnia maria, et impulit violentius fluctus in ultimas plagas; sive ille tumultus concessus gloriæ auguris; seu tellus minuta est exitium fratribus Eteocli et Polynici, ecce terra profunde abrupta dehiscit alto hiatu,

Barth.—806 Behott. 1. 2. et edd. vett. cavet. Behot. 1. ensemque. Vide Gronov. ad Theb. 11. 158.—808 Unus Behot. fluctantis imago.—811 Dan. Put. Petav. et unus Behot. carpsitque ferendo.—814 Dan. torsit in aras.—815 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. et edd. vett. datur.—817 'Lindenbrogius male edidit, timuerunt, cum libri omnes meliores et editi et manu-

NOTE

807 Mors alia] Per undas scilicet recipienda, non per ferrum, ut antea.

800 Sive laborantes, &c.] Quærit Poëta causas hnjusce terræ motus, innuitque causam hujus assignandam, vel ventis in ea inclusis et exitum quærentibus, vel aquis latentibus contentis in terræ visceribus, sensimque erodentibus interiores ejus partes, quo fit, ut superiores, nihil habentes amplius, quo sustineantur, sidere cogantur, vel impactæ in hanc partem mundi machinæ, vel violentæ impulsioni a Neptuno factæ: denique tandem dicit hoc forte Deos fecisse ad augurem honorandum, vel ipsam terram tremuisse ad omen fra-

tribus perituris, Eteocli scilicet et

813 Neptunia Cuspis] Tridens. Movit] Hinc Neptunus σεισίχθων et έννοσίγαιος, id est, succutiens terram, dictus.

815 Vatil Amphiarao.

816 Fratribus] Eteocli et Polynici. Ore profundo] Ex terræ enim tremore vasti fiunt hiatus et χάσματα.

817 Inque vicem tremuerunt sidera, et umbræ] Discedente enim terra, aperti sunt Inferi: unde vicissim sidera horruerunt visis umbris, et umbræ visis sideribus: utraque enim sibi invicem quam maxime odiosa.

Illum ingens haurit specus, et transire parantes Mergit equos: non arma manu, non fræna remisit: Sicut erat, rectos defert in Tartara currus, Respexitque cadens cœlum, campumque coire Ingemuit: donec levior distantia rursus Miscuit arva tremor, lucemque exclusit Averno.

820

astraque et Manes se invicem metuerunt. Magna vorago absorbet illum, et haurit equos volentes præterire. Non reliquit arma manu, nec habenas: ut erat ducit rectos currus ad Inferos, et ruens contemplatus est cælum, et doluit humum co-alescere, donec minor tremor junxit iterum diremtos agros, et fugavit diem ab Inferis.

.....

scripti tremuerunt referant.' Barth .- 818 Unus Behot. parantis.

NOTÆ '

818 Illum ingens, &c.] Pausanias tamen Atticis, et Philostratus Vitæ Apollonii lib. 11. tradunt Amphiaramm non fuisse absorptum terræ hiatu in acie, sed cum reverteretur Theis in via.

821 Respexitque cadens cælum] Prædesiderio scilicet lucis. Silius Italicus: 'Ecce trahebatur, lucemque (hen dulcia cæli Lumina!) captivus, lucem inter vincla petivit.'

P. PAPINII STATII

THEBAIDOS

LIBER VIII.

ARGUMENTUM.

AMPHIARAUS cum armis curruque vectus in Inferos delabitur. Turbantur umbræ hoc novo spectaculo, et Pluto ira exardescit, quod leges Inferorum vivo hospite immisso violatæ fuerant. Argivi autem rati terram ipsos etiam absorpturam, fugam capiunt, quos Thebani acriter urgent; sed nox prælium dirimit. Non eadem fuit utrisque: nam fracti animo Argivi lugendo Amphiarao et sua sorte deploranda illam transmittunt: e contra Thebani belli successu exultantes, hanc in conviviis consumunt, et cantandis hymnis in honorem Deorum et præcipue Herculis et Bacchi suorum civium, Tiresiamque vatem laudibus in cœlum extollunt. Adrastus concilium convocat ad substituendum aliquem in locum Amphiarai. Thiodamas omnium suffragiis electus, sacerdotii insignia, quæ recusabat, sumere cogitur. Ille facto sacrificio Tellurem placat. Cum hæc apud Argivos geruntur, Thebani portis effusi aciem instruunt. Tardius prodeunt tristes Argivi, tandemque utroque exercitu mixto, atrox committitur certamen. Hæmon inter Thebanos eminet, cui favehat Hercules, inter Argivos Tydeus, quem Minerva animabat. Hercules Minervæ reverentia prælio cedit ac Hæmonem deserit. Itaque eum Tydeus fugat, illumque occidisset hasta quam emiserat, nisi Pallas ipsa ictum detorsisset. Plurimos interfecit, inter quos Atys Ismenes sponsus. Tandem Eteoclem agnitum in certamen provocat. Eteocles in eum hastam emittit, qua vitata Tydeus telum in hostem intorquet, quo finis belli; nisi obstitisset Tisiphone, ac Eteoclem fratri Polynici reservasset. Hic gravis pugna, Thebanis snum regem fortiter defendentibus. Tydeus innumeris adhuc hostibus occisis et funeribus circumdatus, a Menalippo Astaci filio letaliter vulneratur, quem cadens telo misso perimit. Extractus acie amicos rogat, sibi Menalippum apportent. Currit Capaneus, ferroque sibi via per medios hostes aperta, Menalippum adhuc palpitantem ad Tydeum affert. Caput illins abscidi jubet Tydeus, sibique porrigi; traditum immaniter dentibus dilacerat. Minerva vero illi honores immortalitatis a Jove ob ingentia merita concessos afferebat, sed ut cum vidit humano sanguine os conscelerantem, fugit morientem aversata, nec prius ingressa est cœlum, quam oculos tæda mystica et Ilissi amnis aqua lustravisset.

Ut subitus vates pallentibus incidit Umbris, Letiferasque domos, orbisque arcana sepulti Rupit, et armato turbavit funere Manes; Horror habet cunctos, Stygiis mirantur in oris Tela et equos, corpusque novum: neque enim ignibus artus 5 Conditus, aut mæsta niger adventabat ab urna;

Ut repentino casu augur delapsus est in pallidos Inferos, et effregit mortiferas sedes, et secreta mundi reconditi, ac consternavit umbras armatis exequiis; horror invadit omnes. Stupent in inferis plagis arma et equos, corpusque vivum; neque enim crematus fuerat vates feralibus flammis, aut ater adveniebat a tristi urna:

Hoc Argumentum præbent nonnulli codd. et edd. antiq.

Tunc graviter superos objurgat rector Averni, Ipsumque Amphiaruum terret, cui pauca furenti, Jam tenui voce, et pavidus, supplexque profutur Conjugis infundæ indicium, subitamque ruinam. Anxius Inachidas vatis dotor angit amissi. Sidonii exultant, memorantque insigniu gentis, At Graium proceres similem, pictatis honore, Theodamanta legunt, vatis qui munera servet. Hic Thebana phalanx, illic ruit Inacha pubes. Vulnera vulneribus geminant, funduntque vicissim Corpora magna virum: tunc multa in cæde furentem Tydea dejectum telis Tritonia flevit.

Versu 2. Membranæ clarins: qui pauca. Vs. 3. Behott. 1. 2. supplexque revolvit. Vs. 5. 'Corruptus transpositione, sic restituendus: Amissi Inachidas vatis dolor anxius angit.' Barth. Inachias unus Behot. anget in codem codice. Vs. 7. simile in codem. Vs. 8. Theiodamanta Behot. 1. Theodomanta Behot. 2. 'Membranæ melius, munia.' Barth. Vs. 9. Behott. 1. 2. Hinc Thebana.

1 Ut subitus augur duo Barthiani,—5 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. et Delph. neque enim ignibus atris; Put. neque enim ignibus astris; Behot. 2. nec enim ignibus atris; Amstel. Gronov. Barth. et Veen, neque enim ignibus

NOT/E

- 2 Orbis sepulti] Inferi.
- 3 Et armuto funcre] Inciderat cuim armatus et sicut erat in acie Amphiaraus.
  - 5 Norum] Id est, insolitum, seu

vivum. Neque enim ignibus artus [atris] Conditus, &c.] Cremabantur enim corpora mortuorum, collectaque ossa et cineres recondebantur ac servabantur in vasis 'nrnis' dictis.

Sed belli sudore calens, clypeumque cruentis
Roribus, et scissi respersus pulvere campi.
Necdum illum aut trunca lustraverat obvia taxo
Eumenis, aut furvo Proserpina poste notarat
Cœtibus assumtum functis: quin cominus ipsa
Fatorum deprensa colus: visoque paventes
Augure, tunc demum rumpebant stamina Parcæ.
Illum et securi circumspexere fragorem
Elysii, et si quos procul inferiore barathro
Altera nox, aliisque gravat plaga cæca tenebris.
Tunc regemunt pigrique lacus, ustæque paludes,

10

15

scd accensus sudore pugnæ, et habens scutum perfusum sanguineo imbre, et pulvere perrupti campi. Nec etiam Eumenis ei occurrerat, et expiaverat illum mutila tæda taxea, aut Proserpina inscripserat in nigro poste illum receptum in numerum mortuorum. Quin ipsa colus fatorum propius intercepta fuerat, et Parcæ consternatæ aspecto vate, tum demum secabant pensa vitæ illius. Quieti Elysiorum incolæ audierunt illum fragorem, et si qui sunt, quos altera nox procul inferiore voragine, et atra regio vexat altis nubilis. Tunc torpentia stagna, ac spatiosi lacus queruntur,

artus.—10 Pnt. autfulvo.—13 Unus Behot. tunc primum.—15 Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. ulteriore barathro; et sic cum scriptis suis præstantioribus legit Nic. Heinsius in Advers. lib. 111. cap. 17. p. 545.—17 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. nuns Behot. et edd. vett. ustæque patudes; Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. vastæque patudes. Pro istæque in ed. Barth. lege

......

NOTÆ

7 Cruentis Roribus | Sanguine.

9 Trunca lustraverat obvia taxo Eumenis, aut furvo Proserpina poste notarat] Lactantins: 'Asserunt Poëtæ mortuorum capita Furiarum lampade lustrari, et corum nomina a Proserpina in poste Inferorum conscribi.' Taxo] Faces enim Furiarum erant ex hac arbore, quia noxia et letifera. Vide Theb. vi. 102. Proserpina] Regina Inferorum. Furvo poste] Sic 'furvæ Leti plagæ' eidem Statio Pietate Abascantii, sic 'furva Proserpina' Horatio 11. Od. 13. Poëtisque aliis, cum de Inferis loquuntur.

12 Deprensa colus] Amphiarans enim advenit, nondum discisso filo vitæ suæ, adhuc id ducentibus Parcis. 13 Tunc demum rumpebant stamina Parcæ] Tres erant Parcæ, ut jam diximus, quarum prima colum ferebat; secunda nendo humanæ vitæ designabat finem; tertia filum secabat, hoc est, vitam tempore statuto abrumpebat: his varia nomina dabantur, ut liquet ex Pausania pluribus in locis.

14 Securi] Quieti, quia nihil potest camporum Elysiorum quietem turbare, ibique perpetua pax regnabat.

15 Elysii] Id est, incolæ Elysiorum. Barathro] Diversa enim variaque receptacula erant apud Inferos, noxque ac caligo nigrior, et hoc pro pænarum diversitate.

Umbriferæque fremit sulcator pallidus undæ,
Dissiluisse novo penitus telluris hiatu

Tartara, et admissos non per sua flumina Manes.
Forte sedens media regni infelicis in arce
Dux Erebi, populos poscebat crimina vitæ,
Nil hominum miserans, iratusque omnibus umbris.
Stant Furiæ circum, variæque ex ordine Mortes,
Sævaque multisonas exercet Pæna catenas.
25
Fata ferunt animas, et eodem pollice damnant.
Vincit opus: juxta Minos cum fratre verendo

et pallidus portitor umbriferi fluvii indignatur Inferos penitus patuisse recenti hiatu, et receptas faisse umbras non per suos amnes. Forte rex Inferorum sedens in media arce miseri imperii repetebat a gentibus scelera anteactæ vitæ: nullo modo misertus hominum, et infensus omnibus mortuis. Eumenides adsunt circum, et serie Mortes diversæ, et crudelis Pæna adhibet in usum valde crepantia vincula. Parcæ sistunt animas ante tribunal, et codem pollice pænis addicunt. Opus superat.

ustæque.—18 Lang. Lanr. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. premit sulcator; Dan. Put. Petav. Behott. 1. 2. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen. et Delph. fremit sulcator.—26 Fata serunt Lang. Lanr. Buslid. Lipsian. unus Behot. omnes Barthian, Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. et sic legit Dan. Heinsins ad Claudian. Rapt. Proserp. 1.59. Fata ferunt Dan. Put. Petav. alter Behot. Lindenbrog.

NOTÆ

18 Sulcator pallidus Charon.

20 Et admissos non per sua flumina Manes] Ipsi enim vivi qui Inferos ingressi fuerant, ut Orpheus, Hercules, Pirithous, et Theseus, cymba Charontis transvecti fuerant.

22 Dux Erebi] Pluto.

24 Variæque ex ordine Mortes] Una quidem communisque omnibus est mors, sed dissimilis varietate pæna-

26 Fata] Parew. Et codem pollice damnant] Pollex veteribus et favoris et alieni animi index: si favorent, pollicem promebant, ut Plinius ait lib. viii. cap. 11. et ex hoc Horatii versu colligi potest: 'Fautor ntrumque tunm laudabit pollice ludum.' Itaque 'pollicem vertere' damnantis erat, quod a Politiano optime expli-

catum est; et in muneribus gladiatoriis, qui volebat eum, qui succubuerat adversario occidi, jugularique, 'pollicem vertebat,' ut munerarius. Juvenalis Sat. m. 'Et verso pollice vulgi Quem libet occidunt populariter.' Et Prudentius de Vestalibus, quæ gladiatores in podio spectabant, qui honor virgioitati habitus: 'Pectusque jaceutis Virgo modesta jubet converso pollice rumpi.' Eodem] Id est, codem quo neverunt corum vitam.

27 Vincit opus] Sensus: Parcarum stamina morientium multitudine superari. Ita Lactantius: ut Lucanus: 'Lassant rumpentes stamina Parcas.' Parcarum opus, seu stamina rincunt: plures enim nasci, quam mori necesse est, alioqui deficerent homines: et

Delph. ct Var. Clas.

Jura bonus meliora monet, regemque cruentum
Temperat: assistunt lacrymis atque igne tumentes
Cocytos Phlegethonque: et Styx perjuria Divum
Arguit. Ille autem supera compage soluta,
Nec solitus sentire metus, expavit oborta
Sidera, jucundaque offensus luce profatur:
Quæ Superum labes inimicum impegit Averno
Æthera? quis rumpit tenebras? vitæque silentes
Admovet? unde minæ? uter hæc mihi prælia fratrum?

Prope clemens Minos cum venerando fratre suadet ei mitiorem justitiam, et mitigat atrocem principem. Phlegethon et Cocytus adsunt influti fletibus et ira, ac Slyx damnat perjuria Deorum. Ille autem Pluto superiori coagmentatione laxata, nec assuetus experiri timorem, exhorruit subito apparentia sidera, et læsus amæno lumine, hæc dicit: Quæ terræ ruina illisit Inferis hostem ætherem? Quis effregit culiginem? et mortuos vitæ admovet? unde minæ? uter fratrum intentat mihi hoc

****

Cruc. Gronov. Barth. Veen. et Delph. Vide vs. 93.—28 'Libri nonnulli movet; sed illud Papinianum est.' Barth.—30 Jortinus conj. et quæ perjuria Divum.—33 Behott. 1. 2. jocundaque.—35 Dan. Put. et Petav. silentis.—36 Admonet nuus Behot. et Put. Amovet Dan. unde hæc Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et

NOTÆ

opus de morte minus proprie dici potest. Peyraredus. Et vero sic explicandum censeo. Videtur hic Poëta inducere Parcas munere fungentes sistendi mortuos ad tribunal Plutonis, ut mercedem recipiant anteactæ vitæ, dicitque tot judicandos adhue restare, ut iis sistendis lassentur Parcæ, opusque vincere, quia licet immensi jam judicati sint, plures tamen adhuc judicandi supersint. Potest et intelligi Fervet opus ex Virgilio. Minos cum fratre verendo] Rhadamantho. Minos enim et Rhadamanthus fratres erant, Jovis ex Europa filii, et judices Inferorum crediti: assessorem habebant Æacon filium etiam Jovis. Qui honor illis redditus post mortem, quod juste regnaverint.

28 Regemque cruentum] Plutonem. 30 Cocytos Phlegethonque: et Styx perjuria Divum Arguit] Cocytos, Phlegethon, et Styx fluvii Inferorum. Perjuria Divum Arguit] An perjuria in Divos commissa, an ipsa Deorum perjuria, quod verius est: sanctissimum enim crat Diis jurampentum per Stygem. Qua pœna autem afficiebatur is, qui per aquam Stygiam pejerasset, vide apud Hesiodum in Theogonia.

36 Unde minæ? uter] Nihil mutandum. Sic etiam interdum Virgilius et Ovidius usurpant. Noster lib. IV. 'Tenero unde improba virtus.' Etib. IX. 'Cum fluctivago Ergino.' Uter hæc mihi præliu fratrum] Jupiterne an Neptunus? ille enim motu capitis sæpe cælum, sidera, terram, ac mare concutit, et hic σεισίχθων ας εννοσίγαιος, id est, terram concutiens. Ex terræ antem tremoribus hiatus vasti et χάσματα. Cum itaque numini utrique hæc potestas attribuatur, menito ambigit, uter hoc sibi bellum veluti indicat. Gronovius.

Congredior: pereant agedum discrimina rerum.

Nam cui dulce magis? magno me tertia victum

Dejecit fortuna polo, mundumque nocentem

Servo: nec iste meus, dirisque en pervius astris

Inspicitur. Tumidusne meas regnator Olympi

Explorat vires? habeo jam quassa Gigantum

Vincula, et æthereum cupidos exire sub axem

Titanas, miserumque patrem: quid me otia mæsta

Sævus, et implacidam prohibet perferre quietem?

40

45

bellum? Confligo. Eia discrimen rerum tollatur. Nam cui hoc magis gratum est? Tertia sors deturbuvit me superatum ab ingenti cælo, et obtinco sontem orbem, nec iste meus est. En penetrabilis invisi sidcribus cernitur. Superbusne moderator cæli pratentat meum potentiam? Possideo jum ruptas catenas Gigantum, et Titunas avidos egredicadi sub cælestem plugam, et infelicem patrem. Quid me vetat immitis tolerare tristem tranquillitatem, et inamænam desidiam? et habere

•••••

edd. vett. Vide Not. Var.—37 'Male nonnulli codd. Congrediar.' Barth. Ita unus Behot.—40 Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. diris en, omisso $\tau \hat{\varphi}$ que.—44 'In optimo libro melius legitur: otia mæstum.' Barth.—45 'In nonnullis libris implacitam legitur, quod forte verius.' Idem. Nonnullæ Barthii

NOTÆ

38 Nam cui dulce magis] Deterior enim pars, in divisione orbis facta inter fratres Jovem, Neptunnm, et Plutonem, obtigerat Plutoni; et propter hoc mox se victum queritur; unde sibi spes, si omnia miscerentur, meliorem partem quandoque habiturum.

39 Mundumque nocentem] Inferos, nocentium receptaculum.

40 Nec iste meus] Quia in illum jus sibi vindicant alii Dii.

42 Habeo jam quassa Gigantum Vincula] Nota fabula de Gigantibus victis fulminatisque a Diis, conjectisque in vincula, et in Tartarum detrusis.

44 Titunas] Titanes erant filii Titanis, Codi, et Vestæ filii, frattis Saturni, qui Titan, quanivis major natuesset, cessit regunm Saturno, ea lege, at millam sobolem masculam tol-

leret, ut post mortem ejus imperium ad suos liberos rediret: verum cum animadvertisset Jovem, Neptunumque, ac Plutonem, Saturno natos, nec tamen sublatos, arma fratri intulit recuperaturus imperium, victumque Saturnum in vinculis habuit. Jupiter antem grandior factus, collecto exercitu, patrem liberavit, et superatos Titanas in Tartarum conjecit. Miserumque patrem | Saturnum, Hune enim a filio vietum, catenisque oneratum, in Tartara præcipitatum fabulantur Poëtæ. Quod tamen aliqui sic interpretantur, quod cum Jupiter sibi fecisset cognominem stellam, fecerit et cognominem patri stellam ulteriorem in profundissimo æthere, quam seguissime progredientem; intelligentes, ut Lucauus, per Tartarum' altitudinem aëris ingentem.

Amissumque odisse diem? pandam omnia regna,
Si placet, et Stygio prætextam Hyperiona cœlo.
Arcada nec Superis (quid enim mihi nuntius ambas
Itque reditque domos?) emittam, et utrumque tenebo
Tyndariden. Cur autem avidis Ixiona frango
Vorticibus?-cur non expectant Tantalon undæ?
Anne profanatum toties Chaos hospite vivo

50

odio perditam luccm? Aperiam universa regna, si cordi est, et obscurabo solem Stygia caligine, nec remittam superis Arcadem, (quid enim mihi nuntius ultro citroque discurrit per utramque ditionem?) et retincbo ambos Tyndari filios. Cur enim luccro Ixionem irrequietis gyris? Cur non aquæ præstolantur Tantalum? Anne

membranæ et Behot. 1. perferre.—46 'Non est librariorum, sed omnino Papinii ipsius scriptio, quæ servatur a nostris optimis membranis: pandam intima regna.' Barth. 'Quænam hæc omnia regna? ex sensu manifestum est Plutona de Tartaro hic loqui; lege igitur orrida, i. e. horrida regna: 'pallida regna' vocat Virgil. v111. 245. 'regna opaca' Noster Theb. 1. 294. 'horrifera regna' Seneca Hippol. vs. 932. vel saltem invia regna.' Ita scribit Marklandus ad Sylv. 1v. 1. 14.—47 Behott. 1. 2. Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. prætexam.—48 Arcada nunc Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. Arcada Superis Behot. 1. voce næc vel nunc erasa; in altero vero Behot. vox næc scripta erat in alterius vestigiis.—51 Verticibus in

NOTÆ

47 Hyperiona] Solem. Stygio cælo] Pluto dicit se immissis tenebris
solem et numina turbaturum. Cαlo]
Id est, tenebris, quibns apud Inferos
cœlum prætexitur. Nam et Inferi
suum cœlum habebant. Posset et
legi cαno.

48 Arcada] Id est, Mercurium natum in Arcadia, qui nunc apud Superos est, nunc apud Inferos; unde natum proverbium κουδο 'Ερμῆς, communis Mercurius. Et nunc atra, nunc aurea facie depictus.

49 Itque reditque domos] Hinc Mercurius Apuleio dicitur: 'Ille Superum commeator et Inferum.' Utrumque tenebo Tyndariden] Id est, Pollucem et Castorem, Tyndari filios, qui tanto amore se invicem dilexerunt, pattem suæ immortalis natus erat, pattem suæ immortalitatis cum fratre communicavenit Castore, qui erat

mortalis; quo facto alternis mori traduutur et reviviscere. Virgilius Æn. vi. 'Si fratrem Pollux alterna morte redemit, Itque reditque viam toties.' Cui fabulæ locum dedit Geminorum natura, quorum altero oriente, ut vulgo creditur, alter occidit, et e contrario. Sed Empiricus mavult, id quod de Dioscuris traditum est, intelligere de duobus Hemisphæriis, cum ipsis geminis non competat in parvo spatio, quod occupant, ut uno oriente alius occidat, occidente oriatur.

50 Ixiona] Tangit fabulam Ixionis, rotæ, quæ semper convertitur, alligati. Vide Theb. 1V. 539.

51 Cur non expectant Tantalon undæ] Vide ibid. vs. 538.

52 Hospite vivo] Hercule, Orpheo, Pirithoo, et Theseo, qui vivi Inferos ingressi sunt.

อีอั

60

Perpetiar? me Pirithoi temerarius ardor
Tentat, et audaci Theseus juratus amico:
Me ferus Alcides, tune cum custode remoto
Ferrea Cerbereæ tacuerunt limina portæ.
Odrysiis etiam pudet heu patuisse querelis
Tartara: vidi egomet blanda inter carmina turpes
Eumenidum lacrymas, iterataque pensa sororum.
Me quoque: sed duræ melior violentia legis.

feram toties Tarturum violari a vivente advena? Andax libido Pirithoi, et Theseus nimium fidelis temerario amico me lucessunt. Me dirus Alcides; tunc cum abducto janitore ferreæ fores ostii Cerberci silaerunt. Hen pudet Inferos etiam reclusos fuisse luctui Orphei Thracii. Ego ipse aspexi fædos fletus Furiarum inter dulces cantus, et renovatu sororum stannina. Me ctiam commotum sensi. Sed vigor se-

.....

uno Behot.—56 Cerbereæ patuerunt Lang. Laur. Buslid. Dan. Put. Petav. Behott. 1. 2. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. tucuerunt Lipsian. optimæ Barthii membranæ, Amstel. Gronov. Barth. Veen.

NOTÆ

53 Me Pirithoi temerarius ardor Tentat] Respicit fabulam, qua dicitur Pirithous sibi in animum induxisse rapere Proserpinam, et in loc adjutus fuit a Theseo: sed Pirithous fuit occisus, Theseus vero catenis oneratus.

54 Juratus amico] Amicitia enimintra æquitatis limites coërecri debet, nihilque amicis promitti debet, in quo jus fasque violetur. Quod non fecit hic Theseus, sed amico etiam uxorem alterius rapturo operam pollicitus est. Unde juratus dicitur.

55 Alcides] Hercules dictus Alcides, ab avo materno Alceo. Taugit hie fabulam, qua dicitur Hercules descendisse in Inferos, et abduxisse Cerberum.

56 Tacucrunt] Id est, latratibus non sonnerunt abducto Cerbero. Quidam codices: patucrunt.

57 Odrysiis] Thraciis. Tangit fabulam Orphei Thracis, qui dicitur descendisse in Inferos ad repetendam uxorem Eurydicem, ac Plutonem Furiasque dulcedine cantus sui flexisse, atque ab iis obtinuisse reditum uxoris.

59 Iterataque pensa sororum] Ut novum stamen ducerent pro Eurydice. 60 Me quoque] Flexum scilicet cantu Orphei. Sed duræ melior violentia legis] ' Legem' hic interpretatur Lactantius conditionem impositam Orplico, ne respiceret uxorem, antequam ad Superos perveniret. Mentem igitur esse: Melior fuit lex, quam ego ipse Pluto; nam dulcedine cantus victus sum, ut Orpheo conjugem redderem; ut concessam perderet, inclementia legis obtinuit. Ego vero credo per ' duram legem' intelligi legem, qua omnibus hominibus, ut semel mortui sunt, interdictum est ad vitam redire. Mentem igitur esse: Licet Orpheus a me obtinuerit reditum uxoris, fortior tamen fuit lex communis, effectumque est ea, ut quod ego injuste permiseram, non contingeret, Eurydicem scilicet ad vitam redire.

Ast ego vix unum, nec celsa ad sidera, furto Ausus iter, Siculo rapui comubia campo: Nec licuisse ferunt; injustæque ab Jove leges Protinus, et sectum genitrix mihi computat annum. Sed quid ego hæc? i, Tartareas ulciscere sedes,

65

veri juris fortior fuit. Verum ego ausus semel egredi, non ut tamen adorirer sublimia astra, rapui conjugem in agris Siculis; nec fas fuisse dicunt: statim injusta edicta a Jove veniunt, et mater mecum partitur annum. Sed quid hac ego vane jacto! Vade, Tisiphone, vindica Tartareum regnum, et, si quando fuisti atrocissima

****

et Delph.—65 Sed quid ego hac ita Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Behott. 1. 2. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. 'Inepta nec Papiniana scriptura, quam tamen libri plerique defendunt. Vera est, quam jam olim doctissinus Gul. Canterus Novar. Lect. lib. 11. cap. 8. vidit: Sed quid ego hac? I, Tartareas, &c. Nisi quis malit

NOTÆ

61 Ast ego vix unum, nec celsa ad sidera furto Ausus iter, Siculo rapui connubia campo] Alludit ad fabulam, qua Pluto dicitur rapuisse Proserpinam in Sicilia, cum flores legeret. Hanc fabulam fuse describit Cicero in Verrem vii. Ovidins Met. v. et Claudianus tribus libris. Id cur confictum, discimus ex Firmico lib. de Mysteriis et Erroribus Profanarum Religionum cap. 7. Plures procos habuisse Proserpinam, et inter eos divitem quendam rusticum, nomine Plutonem; qui cum amoris impatiens moranı non ferret, inventam vesperi, in Ennæ finibus prope Percum lacum amænissimum, vehiculo super impositam avexit: raptorem cum armatorum turmis Ceres persequitur; qui vitæ snæ timens, et prædæ retinendæ spem abjiciens, equos per medium lacum impulit, cujus profundis voraginibus uterque demersus inter-Postea solatio matris, Ennenses ab Inferorum Plutone raptam finxerunt. Nec celsa ad sidera] Nihil ausus contra sidera. Siculo campo] Pausanias tamen in Attieis scribit, locum quendam esse juxta Cephisum amnem in Bocotia 'Caprificum' no-

minatum, qua fama erat, Plutonem cum rapta Proserpina in Inferos descendisse.

64 Et sectum genitrix mihi computat annum | Ceres, ubi comperit Plutonem filiam rapuisse, questa est apud Jovem de injuria sibi facta, et rogavit illum, ut sibi filia redderetur: ille respondit justum esse, ut illi filia redderetur, si nihil degustasset in Inferis; sic enim fatis decretum esse: cum autem testimonio Ascalaphi cognitum fuisset, hanc aliquot mali punici grana comedisse, spes ejus reditus matri interclusa videbatur: sed Jupiter æqua sententia statuit, ut Proserpina quotannis sex menses cum Plutone, sexque cum matre esset. Ovidius Met. v. 'At medius fratrisque sui mæstæque sororis Jupiter, ex æquo volventem dividit annum: Nunc Dea regnorum numen commune duorum Cum matre est totidem, totidem cum conjuge menses.' Unde injustæ ab Jore leges.

65 Sed quid ego hæc] Supple, Queror. Frequens aposiopesis Poëtis. Noster Theb. x1. 'Quod innumero Lethwa examine gaudet Ripa, meæ vires, mea læta insignia: sed quid

Tisiphone, et, si quando novis asperrima monstris,
Triste, insuetum, ingens, quod nondum viderit æther,
Ede nefas, quod mirer ego, invideantque sorores.
Atque adeo fratres, (nostrisque hæc omina sunto
Prima odiis,) fratres alterna in vulnera læto
Marte ruant: sit, qui rabidarum more ferarum
Mandat atrox hostile caput, quique igne supremo
Arceat exanimes, et manibus æthera nudis
Commaculet: juvet ista ferum spectare Tonantem.
Præterea ne sola furor mea regna lacessat,
Quære Deis qui bella ferat, qui fulminis ignes,

recentibus flagitiis, committe scelus mæstum, insolitum, immane, quod cælum nondum aspexerit, quod ego stupcam, et sorores liccant. Atque adeo germani (et hæc sint prima præsagia inimicitiis nostris) concurrant grato duello in mutuas plagas. Sit, qui furens edat cerebrum adversarii more furiosarum belluarum, et alter, qui summoveat mortuos ab ultimis flammis, et polluat aërem nudis cadaveribus. Hoc spectaculo fruatur barbarus Jupiter. Præterea ne rabics infestet solum meum imperium, quære aliquem, qui bellum indicat Diis, qui fumante clypeo rejiciat flam-

optimi nostri libri: Sed quid ego hac? tu Tartareas. Magis tamen illud Papinianum spirat.' Barth.—66 'Voenla et in nullo nostrorum exemplarium visitur. Placet omitti.' Idem. Deest etiam in utroque Behot.—69 Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. nostrique. Aldd. Colin. Gryph. et Basil. hac omnia sunto.—71 Unus Behot. rapidarum.—75 In eodem codice, lacesset.

......

NOTÆ

Hæc ego?' Idem Theb. IV. 'Sed quid ego hæc? fessosque optatis demoror undis?' Ovid. Heroid, Ep. XIII. 'Sed quid ego hæc? lævum revocaminis omen abesto.' Ausonius Præfatione Septem Sapientum: 'Sed ego quid isthæc? non hac causa huc prodii.'

66 Asperrima] Supple fuisti. Novis monstris] Novis et insolitis flagitiis.

68 Invideant] Quod excogitasti novum scelus, quod ipsis non venerit in mentem, unde causa invidiæ.

69 Fratres] Eteocles et Polynices.
70 Odiis] Inter me et Jovent. Lacto Marte ruant] Id est, gaudeant hoc
dnello. Sive lato Marte, id est, cum
gaudio spectante utroque exercitu

Argivo et Thebano. Dicit enim lib. x1. utrumque exercitum primo motum misericordia ergo fratres, ac eos pugnantes voluisse dirimere, sed mox arma placuisse, et mutata sententia voluisse spectare.

72 Mandat atrox hostile caput] Designat Tydeum, qui moriens caput Menalippi qui illum letaliter vulneraverat, mandit, ut videbinus sub finem hujusce libri. Quique igne supremo Arceat exanimes] Intelligit Creontem, qui, ut sæpius dixinus, vetuerat, ne Argivi in acie occisi sepulturæ mandarentur. Vide Theb. xt.

74 Juvet ista ferum specture Tonantem] Dicit Pluto se voluptatem capturum, si Jupiter etiam videret aliqua, quæ ipsi displicerent. Infestumque Jovem clypeo fumante repellat.
Faxo haud sit cunctis levior metus, atra movere
Tartara, frondenti quam jungere Pelion Ossæ.
Dixerat: atque illi jamdudum regia tristis 80
Attremit oranti, suaque, et quæ desuper urget,
Nutabat tellus: non fortius æthera vultu
Torquet, et astriferos inclinat Jupiter axes.
At tibi quos (inquit) Manes, qui limite præceps
Non licito per inane ruis? Subit ille minantem 85
Jam tenuis visu, jam vanescentibus armis,
Jam pedes: extincto tamen interceptus in ore

mas fulminis, et iratum Joven. Faciam, ut non sit minor pavor omnibus, irriture nigros Inferos, quam imponere Pelion sylvosæ Ossæ. Locutus erat. Atque jamdudum, illo dicente, mæsta anla trepidat, et terra quæ ei paret, et illa quæ premit desuper, tremebut. Jupiter non validius concutit vultu cælum, et deprimit cælestes polos. At tihi, quas pænas reservo, qui rapidus deluheris per vacuum via prohibita? Ille Amphiaraus accedit ad iratum, jam exilis aspectu, jam evanescentibus armis, jam pedes:

-82 'Codex optimus, Adnutat; quod Papinianum omnino existimo; nee deterrere debet voculæ ad repetitio.' Barth.-87 'Quomodo interceptus, si perdurat? Vitiata lectio, cui ex parte succurrent libri nostri, præferentes,

NOTE

76 Qui bella ferut] Capaneum innuit, qui impietatis pienas solvit, fulmine percussus a Jove, ut videre est sub finem Theb. x.

79 Frondenti quam jungere Pelion Ossæ] Memorat bellum Gigantum. Gigantes enim, cum vellent ascendere in cœlum, bellum Diis illaturi, Pelion, montem Thessaliæ, Ossæ, ejusdem Thessaliæ monti, imposuerunt. Tanto autem pavore perculsi sunt Dii in hoc Gigantum bello, ut omnes se in varias animalium figuras converterent. Notissima fabula.

80 Jandudum regia Attremit] Ut Jovis sermoni cælum attremere fingunt alii Poëtæ. Imitatus est Claudianus in suo Dite, de Raptu Pros. lib. 1. 'Tunc talia celso Ore tonat; tremefacta silent, dicente tyranno, Atria.' Attremit] Nutat ad vocum pondus et clamoris amplitudinem. Ita lib. 111. 'Terras cœlumque fretumque Attremere oranti.'

81 Tibi] Convertit Pluto sermonem ad Amphiaraum. Manes] Hic pro pœnis, ut Virgilius: 'Quisque suos patimur manes.' Limite Non licito] Vivus enim in Inferos descenderat.

86 Tenuis visu] Simulacra enim mortuorum vix in visum cadunt. Lib. 1v. 'Et augustam centeni Ægæonis umbram.'

87 Jam pedes] Evanuerat enim currus, quo vectus descenderat in orcum Amphiaraus. Vel descenderat e curru, ut supplex accederet ad Plutonem. Augurii perdurat honos, obscuraque fronti
Vitta manet, ramumque tenet morientis olivæ.
Si licet, et sanctis hic ora resolvere fas est 90
Manibus, o cunctis finitor maxime rerum,
At mihi, qui quondam causas, elementaque noram,
Et sator! oro, minas, stimulataque corda remulee,
Neve ira dignare hominem, et tua jura timentem.
Nam nec ad Herculeos (unde hæc mihi pectora?) raptus, 95
Nec Venerem illicitam (crede his insignibus) ausi
Intramus Lethen: fugiat nec tristis in antrum
Cerberus, aut nostros timeat Proserpina currus.

decus tamen superstes sacerdotii remansit in extenuato vultu, et umbrosa infula duravit in fronte, et tenet frondem murcidæ olivæ: Si fus est, et conceditur hic religiosis umbris os aperire, o onnibus maxime consumtor et procreator rerum, sed et mihi, qui olim sciebam causus ac primordia rerum, depone minas, precor, et leni commotum pectus, nec judica dignum tuo furore virum, et reverentem tuas leges. Non enim subiimus Inferos ad rapiendum, sicut Hercules, (unde hic mihi animus?) nec ausi prohibitam libidinem, (fidem adhibe his ornamentis,) nec mæstus Cerberus in cavernam se recondat, aut Proscrpina expavent currus nostros. Vates nuper carissimus

indeceptus. Vera lectio est, indecerptus.' Barth .- 95 Put. miki prælia .- 110

NOTÆ

88 Obscuraque fronti Vitta manet] Non vitta, sed vestigium vittæ. Superiori enim libro eas Apollini reddidisse Amphiaraus dicitur: 'Accipe commissum capiti decus.'

89 Ramunque tenet morientis oliea] Ramus olivæ insigne supplicum. Vide lib. superiori vs. 476.

91 O cunctis finitor maxime rerum] Ovidius: Omnia debentur morti, 'sedem properamus ad unam, Tendimus luc onnes, hac est domus ultima cunctis.'

92 At mihi] Lactantins legit Ast ego. Varietas illa suspectum mihi facit versum, qui alioquin inutilis videtur, sed $\ell\pi\ell\chi\omega$. Guyetus.

93 Et sator] Supra facit Plutonem cunctis 'finitorem,' nunc 'satorem.' Nam per Plutonem terram intelligebant veteres, in quam omnia resolvuntur, et ex qua procreautur. Varro de Lingua Latina lib. IV. 'Diespiter, infimus aër qui est conjunctus terræ, ubi omnia oriuntur, ubi aboriuntur, quorum finis 'orens' dictus.' Diespiter enim idem erat ac Pluto, ut omnes sciunt. Vel sator ob Parcas, quæ vitas hominum nent. Guycus.

94 Neve ira dignare hominem, et tua jura timentem] Non decet enim Deum homini irasci, et multo minus, pio.

95 Num nec ad Herculcos raptus] Tangit quod supra dixerat Pluto de Cerbero ab Hercule abducto vs. 55. Pectora] Alii codices prælia.

96 Nec Venerem illicitam] Ut Pirithous supra vs. 54.

97 Lethen] Lethe flavius Inferorum, per quem Inferos designat. Fugiat nee tristis in antrum Cerberus] Vide supra. Augur Apollineis modo dilectissimus aris,
Testor inane Chaos, (quid enim hic jurandus Apollo?) 100
Crimine non ullo subeo nova fata: nec alma
Sic merui de luce rapi: scit judicis urna
Dictæi, verumque potest deprendere Minos.
Conjugis insidiis, et iniquo venditus auro,
Argolicas acies, unde hæc tibi turba recentum
Umbrarum, et nostræ veniunt quoque funera dextræ,
Non ignarus ini: subito me turbine mundi
(Horret adhuc animus) mediis e millibus hausit
Nox tua: quæ mihi mens, dum per cava viscera terræ
Vado diu pendens, et in aëre volvor operto?

110
Hei mihi! nil ex me sociis, patriæque relictum,

Phæbi altaribus, juro per vacuum caliginem, (quid enim hic obtestarem Apollinem?) novo mortis genere occumbo nullo meo scelere: nec peccavi, ut sic avellerer a grato lumine. Urna quæsitoris Cretensis id novit, Minosque potest veritatem cognoscere. Proditus conjugis fraude, et scelesto auro, non inscius conjunxi me copiis Argivis, unde hæc multitudo recens animarum, et exequiæ etiam nostræ manus, intrarunt regnum tuum. Caligo tua (meus adhuc horvore percellitur) absorpsit me repentina vertigine orbis e mediis millibus. Quis mihi fuit animus, dum eo per cavas partes telluris, diu suspensus, et versor in recondito aëre? Heu me, nihil remanet ex me

Lang. Laur. Buslid. Lipsian. unus Behot. optimi Barthiani, Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. aperto; Dan. Put. Petav. Lindenbrog. Cruc. et recentt. operto; ita quoque legit Nic. Heinsius in Advers. lib. Iv. cap. 3. p. 583. Dan. Heinsius item ad Claudian. Rapt. Proserp. 1. 171.—111 Behot. 2. relinquo, et pro v. l. relictum; Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav.

NOT/E

98 Aut nostros timeat Proserpina currus] Alludit ad Pirithoum, qui Proserpinam rapere aggressus fuerat. Vide supra.

100 Inane Chaos] Inferos designat, Supra lib. IV. 'Panditur Elysium Chaos.' Et 'inane severæ Persephones.'

101 Nova fata] Quod vivus, non mortuus, ut ceteri homines, in Inferos venerat.

102 Judicis urna Dictæi] Judex Dictæus, Minos, sic dictus a Dicte monte Cretæ: Minos enim Cretensis erat. Urna] Vide quæ diximus ad Theb. 1v. 530. 'Arbiter hos dura versat Gortynius urna.'

104 Iniquo venditus auro] Eriphyle enim, nt jam vidimns, prodiderat maritum latitantem, spe habendi monile Argiæ. Vide Theb. III.

106 Nostræ veniunt quoque funera dextræ] Amphiarans euim ingentem hostium numerum occiderat, ut videre est lib. sup-

107 Non ignarus ini] Præviderat enim se in hoc bello periturum. Theb. vi. 383. 'Scis miser, et nostræ pridem cecinere volucres.' Vide Theb. III.

111 Nil ex me sociis, palriaque relictum] Quia vivus, et cum toto corVel captum Thebis: non jam Lernæa videbo
Tecta, nec attonito saltem cinis ibo parenti.
Non tumulo, non igne miser, lacrymisque meorum
Productus, toto pariter tibi funere veni,
Nil istis ausurus equis: nec deprecor umbram
Accipere, et tripodum jam non meminisse meorum.
Nam tibi præsagi quisnam super auguris usus,
Cum Parcæ tua jussa trahant? sed pectora flectas,
Et melior sis, quæso, Deis: si quando nefanda
Huc aderit conjux, illi funesta reserva
Supplicia: illa tua, rector bone, dignior ira.
Accipit ille preces, indignaturque moveri.

comitibus, patriæque, vel quod sit captivum Thebis. Non jam cernam culmina Argiva, nec revertar, saltem coactus in cinerem, ad mærentem patrem Æcleum. Non infelix conditus tumulo, non flammis busti, non fletibus meorum, adii te cum totis exequiis, nihil attentaturus istis equis. Nec recuso accenseri mortuorum numero, nec amplius recordari tripodum meorum. Quisnam usus jam tibi potest esse præscii vatis, cum Parca ducant decreta tua? Sed places animum, precor, et mitior sis erga Superos. Si quando scelesta uxor hue advenerit, reserva et atroces pænas; illa dignior, prineeps optime, furore tuo. Ille exaudiit obsecrationem, et irascitur

•••••••

et edd. vett. relictum est.—112 Non captas Thebas unus Behot. et pro v. l. Non captum Thebis.—114 Put. non ipse miser.—118 'Rectissime optimi libri et emendatores, quis jum; quod non attendit correctio Gevartiana, et jaetatrix illa plurimorum librorum.' Barth. Ita Dan. Put. Petav. Behott. 1. 2. Lip-

NOTÆ

pore, absorptus fuerat: unde nulli ejus cineres, qui in patriam portarentur.

112 Vel captum Thebis] Optabilius mihi enim fuisset capi a Thebanis. Lernæa] Argiva.

113 Parenti] Œcleo.

114 Lacrymisque mcorum] Lacrymæ enim propinquorum et amicorum Manibus gratissimæ erant, ut quibus dolorem, quem ex morte propinqui aut amici habebant, significarent. Et veteres putabant mortuo dedecori esse, si a suis superstitibus non plorarentur. Vide Epicedium Pileti vs. 92.

115 Productus] 'Producere' verbum ad funera pertinens. Turn. lib.

xix. cap. 17. 'Producere' interpretatur προτιθέναι, quod est mortuos ante ædes ad exequias proponere. Papinius tamen Epicedio in Glauciam videtur hoc verbum sumere pro, procedentem funus comitari, quæ verior significatio est.

116 Ausurus] Ut alii, nimirum Hercules et Pirithous. Nec deprecer umbram Accipere] Id est, non recuso umbris accenseri.

119 Trahant] Tanquam pensum.

120 Et melior sis, quaso, Deis] Supra enim Pluto Diis, seu Superis, atrocia minatus fuerat.

123 Indignaturque moveri] Irascitur se in misericordiam flecti.

Ut leo Massyli cum lux stetit obvia ferri,	
Tunc iras, tunc arma citat: si decidat hostis,	125
Ire super satis est, vitamque relinquere victo.	
Interca vittis, lauruque insignis opima	
Currus, et egregiis modo formidatus in armis,	
Luce palam fusus nulli, nullique fugatus	
Quæritur: absistunt turmæ, suspectaque tellus	130
Omnibus: infidi miles vestigia campi	
Circumit, atque avidæ tristis locus ilse ruinæ	
Cessat, et inferni vitatur honore sepulcri.	
Nuntius hortanti diversa in parte maniplos	
Adrasto, vix ipse ratus vidisse, Palæmon	135
Advolat, et trepidans (steterat nam forte cadenti	

se flecti. Ut leo, cum fulgor Massylæ cuspidis suis oculis offertur, tune exstimulat furorem, tune ungues; si vero corruat inimicus, contentus est transire supra, et vitum relinquere superato. Interca currus conspicuus infulis et gloriosa lauru, et modo metuendus ob illustria arma, indagatur in medio die, a nullo inversus, fugatusque. Copiæ recedunt, et terra suspecta est cunctis: miles obit circum lunc partem infesti agri, et ille mæstus locus, quo absorptus est augur, non calcatur, et critatur in honorem inferni tunuli. Index Palæmon, vix ipse putans id aspexisse, currit cito all Adrastum excitantem copias in alia parte, et tremens (num forte pro-

sian. Lindenbrog. et Cruc.—125 Put. cum uno Behot. si decidit.—127 Interea victis Behott. 1, 2. sed in utroque correctum vittis. Unus Behot. Put. Petav. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. lauroque.—128 Unus Behot. arvis, et pro v. 1. armis.—129 Put. fisus media, milique fugatus.—132 Circuit Petrens. et Exc. Cantab. Vide Broukhus. ad Propert. 11. 4. 26. et

****

NOTÆ

124 Massyli] Massyli Mauritaniæ populi, quorum regio leonibus abundat.

125 Arma] Ungues. Lucanus: 'Tum demum movet arma leo.'

126 Ire super satis est, vitamque relinquere victo] Noster aspexit aut transcripsit ista Ovidii Trist. 111. 5. 'Corpora maguanimo satis est prostrasse leoni: Pugna suum finem, cum jacet hostis, habet.' Claudianus Epigr. 'Mortisque facultas Emollit rabiem prædæ, torvique leones Quæ stravisse valent, ea mox prostrata relinquunt.' 'Prostratis' enim 'parcit leo,' ait Plinius lib. viii. cap. 16. 'Leoni tantum ex feris clementia in supplices: prostratis parcit: et ubi sævit, in viros prius, quam in fœminas fremit, infantes non nisi magna fame. Eum vero, qui telum miserit, sed tamen non vulneraverit, correptum raptatumque sternit, nec vulnerat.'

128 Egregiis modo formidatus in armis] Ob magnam hostinm stragem, quam fecerat.

133 Et inferni vitatur honore sepulcri] Quia locus sepulcrorum sacer, et ab usu hominum summotus. Proximus) inspectoque miser pallebat hiatu. Verte gradum: fuge, rector ait; si Dorica saltem Terra loco, patriæque manent, ubi liquimus, arces. Non armis, non sanguine opus: quid inutile ferrum 140 Stringimus in Thebas? currus humus impia sorbet, Armaque bellantesque viros: fugere ecce videtur Hic etiam, quo stamus, ager: vidi ipse profundæ Noctis iter, ruptaque soli compage ruentem, Illum heu, præsagis quo nullus amicior astris, 145 Œcliden, frustraque manus cum voce tetendi. Mira loquor, sulcos etiamnum rector equorum, Fumantemque locum, et spumis madida arva reliqui. Nec commune malum est: tellus agnoscit alumnos, Stat Thebana acies: stupet hæc, et credere Adrastus 150 Cunctatur; sed Mopsus idem, trepidusque ferebat Actor idem: nam fama novis terroribus audax

pinquus erat labenti Amphiarao) et inselix pallebat viso hiatu. Reslecte gressus: suge, inquit, rex, modo Dorica tellus, et patriæ turres resteut eo loco, quo illas deseruimus. Non opus est armis, nec cruore. Quid educimus vanos enses in Thebas? Profana tellus haurit currus, arma, et milites: en videtur quoque ipse campus, in quo sumus, recedere. Aspexi ipse viam altarum tenebrarum, et estracta terræ structura, heu cadentem illum Œclei ssilum, quo nullas erat carior sideribus sutura denuntiantibus, et incassum porrexi ci cum clamore manus. Mira dico, o princeps, deserui quoque orbitas equorum, locumque exhalantem, et agros humidos spuma. Nec eadem omnibus clades est; terra sentit indigenus: stant copiæ Thebanac. Adrastus hæc miratur, et dubitat sidem adhibere; sed Mopsus idem, et festinus Actor idem narrabat: nam sama audax recentibus pacoribus renuntiat non solum

Ciofan ad Ovid. Met. viii. 748.—146 Lang. Lanr. Buslid. Lipsian, Dan. Put. Petav. Behott. 1. 2. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. et Gevart. tetendit.—147 Unus Behot. etiamnum rector.—148 Iu quibusdam codd. reliquit. Vide Not. Var.—149 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. et edd. vett. cognoscit.—152 Actorides codd. Bernartii, Lindenbrog. et Cruc. Autor idem Aldd. Colin. et Gryph. Actor idem optimæ Barthii membranæ, ut olim

NOTÆ

138 Dorica] Peloponnesiaea, a Doribus, qui postea Peloponnesum occuparunt cum Heraclidis.

146 (Ecliden] Amphiaraum, (Eclifium.

147 Rector] Adraste.

148 Fumantemque locum] Fortasse, lacum, id est, hiatum. Sie Equo Max.

de Lacu Curtio: 'Cujus sacrata vorago, Famosique laçus.' Herum: 'Terque ardua mersit Colla lacu.' Sie et legerim infra vs. 338. 'Quoruis, ille adytis melior lacus.' Gronorius.

152 Fama novis terroribus audar] Noster Theb. IV. 'Accumulat cre-

Non unum cecidisse refert: sponte agmina retro Non expectato revocantum more tubarum Præcipitant: sed torpet iter, falluntque ruentes 155 Genua viros, ipsique (putes sensisse) repugnant Cornipedes, nulloque truces hortamine parent, Nec celerare gradum, nec tollere lumina terra. Fortius incursant Tyrii: sed Vesper opac ? Lunares jam ducit equos : data fædere p2.... 160 Mæsta viris requies, et nox auctura timores. Quæ tibi tunc facies, postquam permissa gemendi Copia? qui fletus galeis cecidere solutis? Nil solitum fessos juvat: abjecere madentes, Sicut erant, clypeos: nec quisquam spicula tersit, 165 Nec laudavit equum, nitidæ nec cassidis altam

unum corruisse. Manipuli ultro accelerant retro gradus, haud expectatu consuctudine tubarum receptui canentium; sed segniter vadunt, et poplites destituunt festinantes viros. Ipsi equi (crederes sensum habere) resistunt, et efferati nullis obsequintur vocibus, nec audent fugam maturare, nec oculos levare ab humo. Thebani acrius urgent. Sed umbrosus Vesper jam agit equos lunæ. Concessa militi brevibus induciis tristis requies, et nox auctura metus. Quæ tunc tibi facies, postquam data licentia dolendi? Quæ lacrymæ fluxerunt ademtis cassidibus? Nihil suctum plucet fatigatis. Projecerunt scuta cruenta, sicut erant: nec quisquam mundavit tela, nec equum permulsit, nec pexit comsitque exectsas cristas futgentis galeæ:

correxerat Gul. Canterus Novar. Lect. lib. 11. cap. 8.—154 Put. revocatum more ferarum.—156 Behott. 1. 2. rnuntque, sed in Behot. 2. expunctum, ascriptumque repugnant.—159 Fortius incumbunt Tyrii Petrens. incursant ceteri omnes libri, et scripti et impressi.—160 Unus Behot. fædere parvo.—162 Quæ tibi nunc Put. remissa gemendi Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc.—165 Unus Behot. spicula torsit.—166 In eodem codice: nec cassidis unquam;

.....

NOT/E

bros turbatrix fama pavores.'

154 Non expectato revocantum more tuburum] Flagitium enim erat acie excedere, priusquam dux receptui cani jussisset. Unde refertur de quodam duce, qui cum fugientes suos videret, receptui cani jussit, ut fugam corum tegeret.

159 Tyrii] Thebani, ut jam sæpius dictum est. Opacus] Ob tenebras noctis.

161 I.t nox auctura timores | Sole-

mus enim per noetem res majores ac graviores nobis fingere ac repræsen-

162 Quæ tibi tunc facies] Admirative ex persona Poëtæ. Tibi ibi παρέλκει, ut 'ecce tibi 'dictum est. Legit Barthius: Tunc ibi quæ facies.

164 Nil solitum fessos juvat] Id est, nihil corum quæ juvare solebant. Guyctus. Nil solitum] Id est, fieri post pugnam et per noctem. Peyraredus.

Comsit adornavitque jubam: vix magna levare Vulnera, et efflantes libet internectere plagas. Tantus ubique dolor: mensas alimentaque bello Debita nec pugnæ suasit timor: omnia laudes, 170 Amphiaraë, tuas, fœcundaque pectora veri Commemorant lacrymis, et per tentoria sermo delapsaque numina castris. Unus, Abise Jurrus? solenniaque arma? Heu Et gr cus apex? hoc antra, lacusque 175apodumque fides? sic gratus Apollo? Quis mihi sidereos lapsus, mentemque sinistri Fulguris, aut cæsis saliat quod numen in extis, Quando iter, unde moræ, quæ sævis utilis armis,

vix juvat abluere ingentes plugas, el consuere hiantiu vulnera. Tantus ubique erat luctus. Nec metus hortatur sternere mensus, nec sumere cibum reficiendis viribus ad primam pugnam. Omnes concelebrant fletibus præconia tua, o Amphiaraë, et pectora imbuta vero, et eadem verba audiuntur per tentoria, recessisse Deos, et numina emigrasse castris. Heu ubi laureati currus? armaque sacra, et infulatus vertex cassidis? Ilæ speluncæ, fontesque Castali? hæc certitudo tripodis? Sic Apollo memor suorum? Quis mihi explicabit astrorum casus, et quid lævum fulgur portendat, aut quis Deus saliat in extis victimarum: quis dicet, quando proficis-

sed pro v. l. altam.—167 Petrens. Exc. Cantab. Taurin. Burm. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. omnes Barthiani, Venett. Rom. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. et Amstel. vix magna lavare; soli Gronov. Barth. Veen. Delph. et Bip. levare.—172 Barthius legit: it per tentoria.—173 Edd. vett. et multi codd. dilapsaque.—174 Heus ubi in quibusdam codd. improbante Nic. Heinsio ad Ovid. Met. p. 31. Vide ad Theb. IX. 385.—175 Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Dan. Put. Petav. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Lindenbrog. Cruc. Gevart. et Grasser. hac antra.—178 Optima Barthii membranæ; aut cæcis.—153 'Melius

NOTE

168 Internectere] Metaphoram traxit a medicis, qui solent vulnerum labra suere.

169 Alimentaque bello] Reficiendis viribus scilicet ad primam pugnam.

170 Omnia] Pro omnes.

175 Antra] Hac vocat Theb. 1.
Cobscuros recessus.' Vide ibid. vs.
509. Lacusque Castalii] Castalius
enim fons erat fatidicus. Vide
Theb. 1. 565.

176 Sic gralus Apollo] Erga famulos suos, supple.

178 Aut casis saliat quod numen in extis] Vide quæ dixinus ad Theb. v. 176. 'Et in nullis spirat Deus integer extis.'

179 Quando iter, &c.] Hac enim omnia non suscipicbant, nisi prins consultis Diis per auguria, et per exta pecudum, quorum interpretes erant vates, ut hic Amphiaraus.

Quæ pacem magis hora velit, quis jam omne futurum 180 Proferet? aut cum quo volucres mea fata loquentur? Hos quoque bellorum casus nobisque, tibique, Præscieras, et (quanta sacro sub pectore virtus?) Venisti tamen, et miseris comes additus armis. Et cum te tellus, fatalisque hora vocaret, 185 Tu Tyrias acies, adversaque signa, vac Sternere: tunc etiam media de morte ti. & Jm Hostibus, infestaque abeuntem vidimus hasu Et nunc te quis casus habet? poterisne reverti Sedibus a Stygiis, altaque erumpere terra? 190 Anne sedes hilaris juxta tua numina Parcas? Et vice concordi discis ventura, docesque? An tibi felices lucos miseratus Averni Rector et Elysias dedit inservare volucres?

cendum, unde cunctandum; quod tempus magis accommodum atroci bello, quod magis pacem postulet: quis jam renuntiabit omnes res eventuras? aut cum quo aves canent meam sortem? Prærideras quoque et nobis, et tibi hæe eventa armorum, et (quanta fortitudo erat in religioso animo?) profectus es tamen, et socius adjunctus infelici bello. Et cum te terra, et fatale momentum appellaret, tu ultro operam dedisti profligandis copiis Tyriis, ac hostilibus vexillis. Tunc quoque aspeximus te metuendum inimicis in medio leto, et descendentem intentata hasta. Et nunc quæ sors tibi contigit? valebisne regredi ex locis infernis, et emergere e profunda tellure? Anne sedes lætus prope Parcas tuas Deus? et vice unanimi erudiris futuris, erudisque? Anne princeps Inferorum flexus concessit tibi fortunatas sylvas, et observare Elysias

membranæ: Præscieras; (pro quanta s. s. p. virtus!) &e.' Barth.—186 Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. roeasti; ita etiam Behott. 1. 2. sed Behot. 2. habet pro v. l. vacasti.—187 'Præstat sequi optimi exemplaris scripturam: nunc etiam media te morte, &c.' Barth.—190 Optimæ Barthii membranæ: alinque evadere terra; Lang. Laur. uterque Behott. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. et Plant. aliaque erumpere terra; Dan. Put. Petav. Lindenbrog. Cruc. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Vecn. et Delph. altaque erumpere terra.—191 Put. hilares. Dan. Put. Petav. Lindenbrog. et Cruc. numina parcus; Behott. 1. 2. Lang. Laur. Buslid. Lipsian. Aldd. Colin. Gryph. Basil. Plant. Gevart. Grasser. Amstel. Gronov. Barth. Veen.

NOTÆ

191 Juxta tua numina Parcas] Quia nt augur prævidebat quicquid singulis contingere debebat secundum decreta Parcarum.

193 Felices lueos] In quos veteres credebant mitti Heroës, piosque, ut

perpetua ibi quiete fruerentur.

194 Elysias dedit inservare volucres] Vide lib. vi. 935. Et notandum hic Poëtas tribuere mortuis eadem studia quæ habebant dum vivebant.

The Committee Committee of the Committee Charles and I have been the A bell to the

BOOK AND REAL PROPERTY OF THE PARTY OF THE P

Address of Special Parent of prophile The second secon

THE RESERVE TO SERVE THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NAMED IN COL

The state of the same of the s 100 100 100

From the second

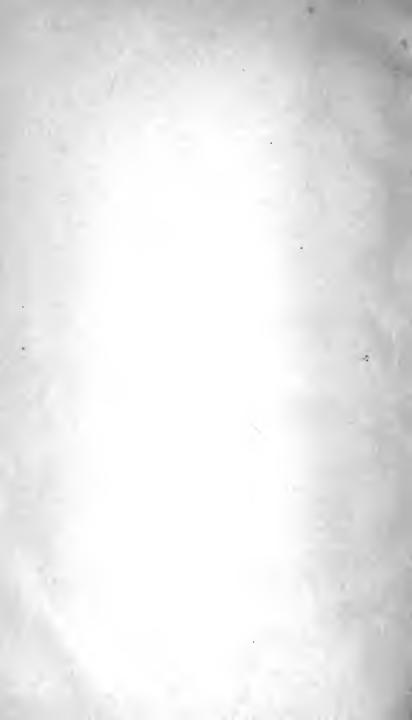
PROPERTY OF THE PERSON NAMED IN See Street Control of the Control of Mark Street, Square, S

Charles on the

THE PARTY NAMED IN

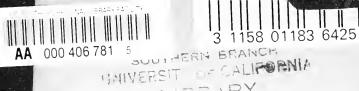
Mile -

Mark Street

ES. CALIF

